ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ தேவீ மாஹாத்மியம்

॥ श्रीदेवीमाहात्म्यम् ॥

உரை ஆசிரியர்

"அண்ணா"

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மடம்

11, ராமகிருஷ்ண மடம் ரோடு,
மயிலாப்பூர், சென்னை 600-004

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர்

அருளிய

உபதேச மொழிகள்

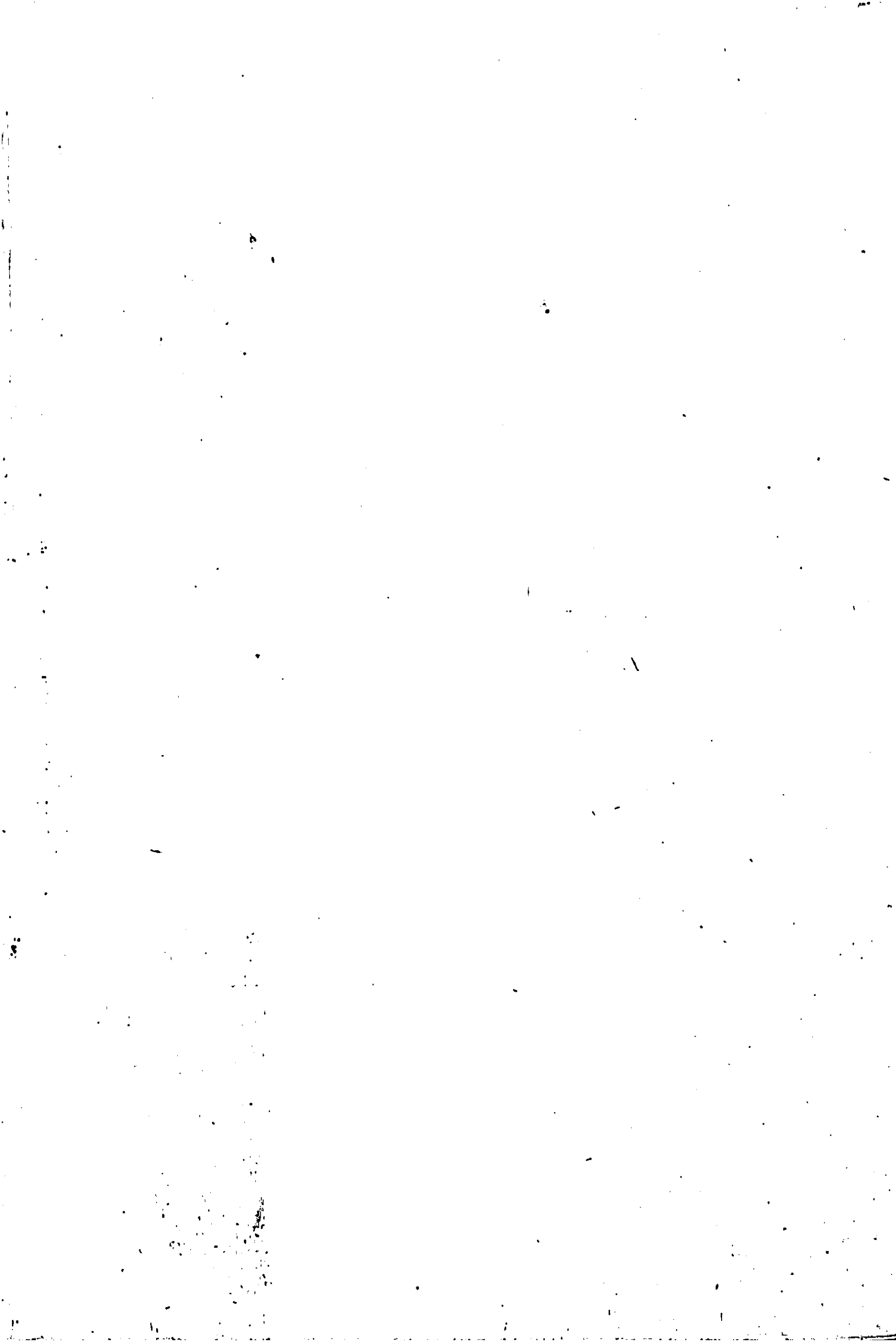
(10ஆம் பதிப்பு)

பகவான் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணரின் வரலாற்றுச் சுருக்கமும், தனித்தனித் தலைப்புகளின் கீழ் மிகச் சிறப்பாகத் தொகுக்கப்பட்ட 1121 உபதேச மணிமொழிகளும் அடங்கியது. சமுதாயத்தின் எல்லாத் தரத்து மக்களும் படித்துப் பயன்பெற வேண்டிய ஆன்மிகப் பேழை இது.

ஸ்ரீ ராஜாஜி கூறினார் :—

"ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணரின் உபதேச மொழிகள் என்னும் நூலைப் படியுங்கள் ; இந்து மதத்தை அறிந்து கொள்வீர்கள். முன்பு இருந்ததைக் காட்டிலும் நல்லவராவீர்கள்."

பக்கம் 454 **விலை ரூ. 5-50**

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ தேவீ மாஹாத்மியம்

॥ श्रीदेवीमाहात्म्यम् ॥

(உரையுடன் கூடியது)

உரை ஆசிரியர்

"அண்ணா"

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மடம்

மயிலாப்பூர் :: சென்னை-600-004

பிரசுரம் : ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மடம்

முதல் வெளியீடு 1957
இரண்டாம் பதிப்பு 1965
மூன்றாம் பதிப்பு 1973

III-3M/3C/1973

விலை ரூ. 8-00

அச்சிட்டோர் :

ராஜ்ஸ்ரீ பிரிண்டர்ஸ்
சென்னை - 600086

பொருளடக்கம்

தேவீமாஹாத்மியம்

பக்கம்

முதற்பதிப்பின் முகவுரை

மகாபாரதத்தின் நடுநாயகமாக எழுநூறு சுலோகங்கள டங்கிய பகவத்கீதை அமைந்திருப்பது போல் மார்க்கண்டேய புராணத்தில் எழுநூறு மந்திரவடிவான தேவீமாஹாத்மியம் அமைந்திருக்கிறது. இது சண்டிகா தேவியின் பெருமையைக் கூறுவதால் 'சண்டீ' என்றும், எழுநூறு மந்திரங்களடங்கிய தால் 'ஸப்தசதீ' என்றும் கூறப்படும். ஆஸ்திகர்களால் இது இமயம் முதல் கன்யாகுமரி வரை பாரததேசம் முழுதும் பாரா யணத்திற்கும் ஜபத்திற்கும் ஹோமத்திற்கும் உலக க்ஷேமத் திற்காகவும் அரிஷ்ட நிவிருத்திக்காகவும் தொன்றுதொட்டுப் பெரிதும் கையாளப்பட்டு வருகிறது.

இதற்கு உரைகள் பல உள. இவற்றுள் சில 'சாந்தனவீ', 'புஷ்பாஞ்ஜலி', 'ராமாச்ரமீ', 'நாகேசீ', 'குப்தவதீ', 'தம் சோத்தாரம்', 'துர்க்காப்ரதீபம்' என்பனவாம். காத்யாயனீ தந்த்ரம், கடகதந்த்ரம், க்ரோடதந்த்ரம், மேருதந்த்ரம், மரீசிகல்பம், ருத்ரயாமளம், சிதம்பர ரஹஸ்யம் முதலிய ஆகம நூல்களிலும் பல்வேறு புராணங்களிலும் தேவீமாஹாத் மியத்தின் பெருமை விளக்கிக் கூறப்படுகிறது. இவற்றை யெல்லாம் சில ஆண்டுகளுக்கு முன் ஆராய்ந்து ஜயப்பூர் ஸமஸ்தான பண்டிதர் ஸ்ரீ ஸரயூப்ரஸாத சர்மா என்பவர் 'ஸப்தசதீ ஸர்வஸ்வம்' எனப் பெயர் கொண்ட நூலில் நுணுக்கமான கருத்துக்களைத் தெளிவுற விளக்கியிருக்கிறார். பெரிதும் அந்நூலைப் பின்பற்றியே இவ்வுரை தமிழில் செய்யப் பட்டிருக்கிறது.

பூர்வ பாகத்தில் கவசம், அர்க்கலம், கீலகம், ராத்ரி ஸூக் தம், நவாக்ஷரீ விவேசனம் ஆகியனவும் நடுவில் மூன்று சரித் திர வடிவில் தேவீமாஹாத்மியமும், கடைசியில் தேவீ ஸூக் தம், ரஹஸ்யத்ரயம் ஆகியனவும், அநுபந்தமாக துர்க்கா ஸப்த ச்லோகீ, துர்க்கா ஸூக்தம், இந்த்ராக்ஷீ ஸ்தோத்ரம்,

துர்க்கா ஆபதுத்தாராஷ்டகம், தேவ்யபராதக்ஷமாபன ஸ்தோத்ரம் முதலியவையும், துணை நூல்களின் குறிப்பும் இந் நூலில் அடங்கியுள்ளன. மூலம் முதலில் நாகர எழுத்திலும் அதனடியில் தமிழ் எழுத்திலும் அச்சிடப்பட்டு, மொழி பெயர்ப்பும், ரஹஸ்யார்த்தங்களின் குறிப்புரைகளும் ஆங் காங்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 'ஸப்தசதீ' மூலத்திலும் முன்பின்னுள்ள அங்கங்களிலும் பாடபேதங்கள் பல காணப் படுகின்றன. சிதம்பர ரஹஸ்யத்தில் நிர்ணயிக்கப்பட்டு ஸப்தசதீ ஸர்வஸ்வத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பாடமே இங்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

பிரம்ம வித்தையும் ஸ்ரீ வித்தையும் ஒன்றே என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு தேவீமாஹாத்மியத்தைப் பாராயணம் செய்ய வேண்டும். பிரம்ம வித்தையான வேதாந்தம் கூறும் உண்மைகளை அனுபவத்திற்குக் கொண்டுவர வழிகாட்டுவது ஸ்ரீ வித்தை. மந்திரமும் தந்திரமும் ஸ்ரீ வித்தையில் அடக்கம். ஸ்ரீ சங்கராசாரியர் பிரபஞ்ச ஸாரத்தில் கூறுகிறார்: "ததா தாம் தார - மித்யாஹு - ரோமாத்மேதி பஹுச்ருதா꞉ | தாமேவ சக்திம் ப்ருவதே ஹ்ரீ-மாத்மேதி சாபரே ||" ஒரே பரம்பொருள் தான் 'ஓம்' என்ற பிரம்மவித்யா மந்திரத் தாலும் 'ஹ்ரீம்' என்ற ஸ்ரீ வித்யா மந்திரத்தாலும் கூறப்படு கிறது. பிரம்மமும் பிரம்ம சக்தியும் பிரிக்க முடியாததலால் ஓங்காரமும் உபயாத்மகம். ஹ்ரீங்காரமும் உபயாத்மகம். 'ஹ்ரீம்' என்பது மாயா பீஜம் அல்லது புவனேசுவரீ பீஜம் எனப்படும். விதையிலிருந்து முளை, கிளை, அரும்பு, மலர், காய், கனி முதலியன தோன்றுமாப் போல் புவனேசுவரீ பீஜத்திலிருந்து மஹாகாளீ, மஹாலக்ஷ்மீ, மஹாஸரஸ்வதீ தோன்றுகின்றனர். அவர்களுடைய ஸமஷ்டி மந்திர வடிவங் களில் முக்கியமானவை இரண்டு—நவாக்ஷரீயும் ஸப்தசதீ மாலா மந்திரமும். நவாக்ஷரீ மந்திரதீக்ஷை பெற்றவர் நவார்ண ஜபத்திற்கு அங்கமாக ஸப்தசதீ பாராயணத்தை யும், ஸப்தசதீ மந்திரத்தை முக்கியமாய்க் கொண்டவர் அதற்கங்கமாக நவாக்ஷரீ ஜபத்தையும் அனுஷ்டிப்பது காணப் படுகிறது.

சிதம்பர ரஹஸ்யத்தில் பரமேசுவரர் பார்வதிக்குக் கூறியது: ''தேவியே! ஸப்தசதீயின் மகிமையைக் கூறுகிறேன், கேள். அதைப் படிப்பவர் ஏழ்மையினின்று விடுபடுவர். சின்மயமான திரிபுரா மூன்று வடிவு கொண்டாள். அசுரர்களைப் போக்கித் தேவர்களுக்கு அருள் புரியும் பொருட்டுப் பரதேவதை காளியுருக் கொண்டாள். அவளே காலாந்தரத்தில் லக்ஷ்மியாகவும் ஸரஸ்வதியாகவும் தோன்றினாள். அவள் வரலாறு பதின்மூன்று அத்தியாயங்களில் எழுநூறு மந்திரங்களில் மார்க்கண்டேய புராணத்தில் கூறப்பட்டுளது. அதைப் படிப்பவர் எல்லா உபத்திரவங்களினின்றும் விடுபட்டு ஸகல சௌக்கியங்களையும் அடைவர்.''

''கிரதுக்களில் எங்ஙனம் அசுவமேதமோ, தேவர்களில் எங்ஙனம் ஹரியோ, அங்ஙனம் ஸ்துதிகளில் ஸப்தசதீ'' என்று டாமரதந்திரம் கூறுகிறது. (யதா வேதோ ஹ்யநாதிர்ஹி தத்வத் ஸப்தசதீ ஸ்ம்ருதா) வேதம் எப்படி அநாதியோ அப்படி ஸப்தசதீ என புவனேசுவரி ஸம்ஹிதை கூறுகிறது. இதைப் பாராயணம் செய்ய நித்திய கர்மாவை முடித்துப் பரிசுத்தமான இடத்திலமர்ந்து ஆசமனம், பிராணாயாமம், ஸங்கல்பம் முதலியவற்றைச் செய்துகொண்டு ஸாவதானமாக முன் பின் கூறியுள்ள அங்கங்களுடனும் நவாக்ஷரீ ஜபத்துடனும் கைக்கொள்ள வேண்டும். ஒரே தடவையில் பதின்மூன்று அத்தியாயங்களையும் பாராயணம் செய்ய அவகாசமில்லாதபோது மத்திம சரித்திரத்தை மட்டிலும் படிக்கலாம்' அல்லது தொடர்ச்சியாக ஏழு தினங்களில் 1; 2-3; 4; 5-6-7-8; 9-10; 11; 12-13 என்ற கிரமத்தில் படிக்கலாம். ஒரு சரித்திரத்தில் அரை குறையாகப் படிக்கக் கூடாது என்ற நியமம் இந்த முறைக்கு இல்லை. மனப்பாடம் செய்து புஸ்தகமில்லாமல் ஜபித்தல் சிறந்தது. 'ஜ்ஞானிநாமபி சேதாம்ஸி', 'துர்க்கே ஸ்ம்ருதா', 'ஸர்வாபாதா-ப்ரசமனம்' போன்ற மந்திரங்களைத் தனியாக ஜபம் செய்தால் அந்தந்த மந்திரத்திற் கனுகுணமான மூர்த்தியை அந்தந்தச் சரித்திரத்தில் கூறியபடி, நியாஸமும் தியானமும் செய்து அதற்கியைந்தபடி. 'விச்வேச்வரீம் ஜகத்-தாத்ரீம்', 'சக்ராதய꞉ ஸுரகணா꞉'

அல்லது 'நமோ தேவ்யை மஹா தேவ்யை' என்ற ஸ்துதியைச் செய்யவேண்டும். ஸகாம பக்தன் இதனால் மனதில் கருதியதை யடைவான். நிஷ்காம பக்தன் மோக்ஷத்தை யடைவான். ஸுரத மகாராஜனுக்கு மேதாமஹரிஷி கூறியதாவது: 'பரமேசுவரியைச் சரணடைவாய், அவளை ஆராதித்தால் அவள் இகலோக இன்பங்களையும் ஸ்வர்க்கத்தையும் மோக்ஷத்தையும் அளிப்பாள்.' அரசன் தன் அரசாட்சியை மீண்டும் பெற்று இன்ப வாழ்வெய்தி எதிர்காலத்தில் மனுவாக விளங்கப்போகிறான் என்றும் ஸமாதி என்ற வைசியன் ஞானம் பெற்று மோக்ஷமடைந்தான் என்றும் கூறி தேவீ மாஹாத்மிய வரலாறு முடிவடைகின்றது.

பரதேவதையின் வழிபாட்டுச் சிறப்பு நமது காலத்தில் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸரால் ஸாதனைகளாலும் உபதேசங்களாலும் உலகிற்கு எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அவர் தக்ஷிணேசுவராலயத்தில் பவதாரிணியை வழிபட்டு அவளுடைய பரமானுக்கிரகத்தால் எல்லா தேவதா ரூபங்களும் பரப்பிரம்ம ரூபிணியான அவளேதான் என்பதைத் தம் அனுபவத்தில் கண்டு தம் அடியாரையும் கண்டனுபவிக்கும்படி அருளினார். தேவீமாஹாத்மியத்தைப் பாராயணம் செய்யும் அன்பர்கள் மீண்டும் ஒருமுறை ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர் மொழியமுதத்தை வாசித்தால் தெளிவுபடாத கருத்துக்கள் தாமே தெளிவுபடும். ஸ்ரீராமகிருஷ்ணரது வாழ்க்கை நமது மத நூல்கள் எல்லாவற்றிற்குமே தலைசிறந்த நவீன வியாக்யானம் போலிருக்கின்றது. பரதேவதையின் கோர வடிவும் கோபமும் தீயோர்க்குக் கொடியதாகக் காணப்படினும் அடியார்க்கு அபயமளிப்பதாகவே திகழ்கின்றது என்பதை ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர் நமக்குக் காட்டிக்கொடுக்கின்றார். பராசக்தி அளிக்குந் துன்பமும் மனத்தின் கோணலை நிமிர்த்தவும், குற்றங்களைக் களையவும், பாவக் குவியல்களைப் பொசுக்கவுமே பயன் படுகின்றது. ஆயிரம் யுகங்களாக வளர்ந்த தீமை அவள் கோபத்தில் அரை நொடியில் பட்டுப் போகின்றது. அந்த துர்க்காதேவி நம்மை ரக்ஷிக்கட்டும்.

துர்க்கே ஸ்ம்ருதா ஹரஸி பீதி-மசேஷஜந்தோ:
ஸ்வஸ்தை: ஸ்ம்ருதா மதி-மதீவ சுபாம் ததாஸி|
தாரித்ரிய-து:க்க-பயஹாரிணி கா த்வதன்யா
ஸர்வோபகார-கரணாய ஸதார்த்ர-சித்தா ||

*   *   *

நூலைப் பரிசீலித்துப் பிழைகளைத் திருத்துவதில் உதவிய பிரம்மஸ்ரீ வழுத்தூர் ராஜகோபால சர்மா அவர்களுக்கும் விரைவில் அழகுபட அச்சிட்டுத் தந்த அச்சுக் கூடத்தாருக்கும் என் நன்றி உரித்தாகும்.

ஸ்ரீராமகிருஷ்ண மாணவரில்லம்,
மயிலாப்பூர், சென்னை-4
ஹேமலம்ப ஸ்ரீ ஆவணி மீ 9 உ
25-8-1957

உரையாசிரியர்

இரண்டாம் பதிப்பின் முகவுரை

நூலின் தொடக்கத்தில் பாராயணக்கிரமமும் முடிவில் அநுபந்தமாக ஸப்தசதியந்த்ர பூஜனம், நவராத்திரியில் வார்ஷிக சண்டீவிதானம் துர்க்கா சந்த்ரகலா ஸ்துதி, மஹிஷாஸுரமர்த்தினீ ஸ்தோத்ரம், தேவீமாஹாத்மிய ஸ்தோத்ரம் ஆகியவையும் இப் பதிப்பில் புதிதாய்ச் சேர்க்கப் பட்டிருக்கின்றன.

ஸ்ரீராமகிருஷ்ண மாணவரில்லம்,
மயிலாப்பூர் சென்னை-4.
26-11-1965

உரையாசிரியர்

மூன்றும் பதிப்பு

இப்பதிப்பில் துர்க்கா சந்த்ரகலாஸ்துதி, மஹிஷாஸுர மர்த்தினீ ஸ்தோத்திரம் ஆகியவற்றிற்கு பதிலாக சண்டீ ஹோம விதானம் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

12-6-73.

உரையாசிரியர்

குறிகளின் விளக்கம்

உச்சரிப்புக் குறிகள்

தமிழில் கொட்டை எழுத்து	ஸம்ஸ்கிருத எழுத்து	உச்சரிப்பு உதாரணம்
க	ग	'கங்கை' என்பதில் போல
ட	ड	'குடம்' ,,
த	द	'பாதம்' ,,
ப	ब	'இன்பம்' ,,
ரு	ऋ	'எருது' ,,
ச	श	'பாசம்' ,,

: { ஹ, ஹி, ஹு ... 'ராம:' = ராமஹ; ஸ்ரீ: = ஸ்ரீஹி; பாண்டு: = பாண்டுஹு; என்றவாறு ஈற்றெழுத்துடன் ஒத்துவரும்.
{ ஃப் 'க: கிம்' = கஃப் கிம்.

ऽ 'அ' தொக்கி நிற்பதைக் குறிக்கும்

ँ 'இதँ' = இதகும்.

மற்றக் குறிகள்

அ.—அவயவப்பொருள்
உ-ம்.—உதாரணம்
ஒ.—ஒப்பிடுக
கீ.—ஸ்ரீமத்பகவத்கீதை
பா.பே.—பாடபேதம்
சங்.—ஸ்ரீசங்கரர்
தே.மா.—தேவீமாஹாத்மியம்
தை.உப.—தைத்திரீய உபநிஷத்து
ஸௌ.ல.—ஸௌந்தர்யலஹரீ
சு.—சுலோகம்
ஸ.ஸ.—ஸப்தசதீ ஸர்வஸ்வம் (ஸரயூப்ரஸாத சர்மா)

॥ आत्मसमर्पणम् ॥

ओं

॥ स्वरूपनिरूपणहेतवे श्रीगुरवे नमः ॥

ஆத்ம ஸமர்ப்பணம்

ஓம்

ஸ்வரூப-நிரூபண-ஹேதவே

ஸ்ரீ குரவே நம:

ஆத்மஸமர்ப்பணம்

ஓம்

ஸ்வரூப விளக்கத்திற்குக் காரணமாகிய

ஸ்ரீ குருவிற்கு நமஸ்காரம்.

सर्वमंगल-मांगल्ये शिवे सर्वार्थ-साधिके ।
शरण्ये त्र्यंबके गौरि नारायणि नमोऽस्तु ते ॥

ஸர்வமங்கல-மாங்கல்யே
சிவே ஸர்வார்த்த-ஸாதிகே ।
சரண்யே த்ர்யம்பகே கௌரி
நாராயணி நமோSஸ்து தே ॥

—தேவீமாஹாத்மியம் 11. 10.

॥ देवीमाहात्म्यम् ॥

(सप्तशती)

॥ पारायणक्रम : ॥

आचमनम् ॥ ऐं - आत्मतत्त्वं शोधयामि नमः स्वाहा । ह्रीं विद्यातत्त्वं शोधयामि नमः स्वाहा । क्लीं - शिवतत्त्वं शोधयामि नमः स्वाहा । ऐं ह्रीं क्लीं सर्व-तत्त्वं शोधयामि नमः स्वाहा ॥

गणपति ध्यानम् ॥ शुक्लांबरधरं विष्णुं शशिवर्णं चतुर्भुजम् । प्रसन्नवदनं ध्यायेत् सर्वविघ्नोपशान्तये ॥

प्राणायामः ॥ ओं भूः + भूर्भुवस्सुवरोम् ॥

संकल्पः ॥ शुभे शोभने मुहूर्ते आद्यब्रह्मणः द्वितीयपरार्धे, श्वेतवराहकल्पे वैवस्वतमन्वन्तरे, अष्टाविंशतितमे कलियुगे प्रथमे-पादे, जंबूद्वीपे, भारतवर्षे भरतखण्डे मेरोर्दक्षिणे पार्श्वे, शकाब्दे

தேவீ மாஹாத்மியம்

(ஸப்தசதீ)

பாராயணக்ரம :

ஆசமனம் ‖ ஐம் — ஆத்மதத்வம் சோதயாமி நம : ஸ்வாஹா | ஹ்ரீம் — வித்யாதத்வம் சோதயாமி நம : ஸ்வாஹா | க்லீம் — சிவதத்வம் சோதயாமி நம: ஸ்வாஹா | ஐம் - ஹ்ரீம் - க்லீம் - ஸர்வதத்வம் சோதயாமி நம : ஸ்வாஹா ‖

கணபதி த்யானம் ‖ சுக்லாம்பரதரம் விஷ்ணும் சசிவர்ணம் சதுர்ப்புஜம் ‖ ப்ரஸன்னவதனம் த்யாயேத் ஸர்வவிக்னோபசாந்தயே ‖

ப்ராணாயாம : ‖ ஓம் பூ : + பூர்ப்புவஸ்ஸுவரோம் ‖

ஸங்கல்ப : ‖ சுபே சோபனே முஹூர்த்தே ஆத்யப்ரஹ்மண : த்விதீயபரார்த்தே, ச்வேதவராஹ

अस्मिन्वर्तमाने व्यावहारिके प्रभवादि षष्टिसंवत्सराणां मध्ये — नामसंवत्सरे — अयने — ऋतौ—मासे—पक्षे—शुभतिथौ— वासरयुक्तायां-नक्षत्रयुक्तायां शुभयोग - शुभकरण - सकलविशेषण-विशिष्टायां अस्यां - शुभतिथौ ममोपात्त-समस्त - दुरितक्षयद्वारा श्री दुर्गालक्ष्मी - सरस्वती प्रीत्यर्थं अस्माकं सर्वेषां सकुटुम्बानां क्षेमस्थैर्य - वीर्य - विजय - आयुरारोग्य - ऐश्वर्याभिवृद्ध्यर्थं समस्त - मंगलावाप्त्यर्थं ।

[* अमुकगोत्रोत्पन्नस्य अमुकनाम्नः दुर्गा-लक्ष्मी-सरस्वती-प्रसादेन

(i) सर्वापन्निवृत्त्यर्थं

கல்பே, வைவஸ்வதமன்வந்தரே, அஷ்டாவிம்சதி தமே, கலியுகே, ப்ரதமேபாதே, ஜம்பூத்வீபே, பாரதவர்ஷே, பரதகண்டே மேரோர்-தக்ஷிணே பார்ச்வே சகாப்தே அஸ்மின் வர்த்தமானே வ்யாவஹாரிகே ப்ரபவாதி-ஷஷ்டிஸம்வத்ஸராணும் மத்யே — நாமஸம்வத்ஸரே — அயனே — ருதௌ — மாஸே — பக்ஷே — சுபதிதௌ — வாஸரயுக்தாயாம் — நக்ஷத்ரயுக்தாயாம் சுபயோக - சுப கரண - ஸகல விசேஷண விசிஷ்டாயாம் அஸ்யாம் - சுபதிதௌ மமோபாத்த - ஸமஸ்த - துரித - க்ஷயத்வாரா ஸ்ரீ துர்கா லக்ஷ்மீ ஸரஸ்வதீ - ப்ரீத்யர்த்தம் அஸ்மாகம் ஸர்வேஷாம் ஸகுடும்பாணும் க்ஷேம - ஸ்தைர்ய - வீர்ய விஜய - ஆயுராரோக்ய - ஐச்வர்யாபிவ்ருத்த்யர்த்தம் ஸமஸ்த-மங்களாவாப்த்யர்த்தம்

* [அமுககோத்ரோத்பன்னஸ்ய, அமுகநாம்ன : துர்கா லக்ஷ்மீ ஸரஸ்வதி ப்ரஸாதேன —

(i) ஸர்வாபந்நிவ்ருத்த்யர்த்தம்

---

* ஒரு குறிப்பிட்ட பலனை உத்தேசித்திருந்தால் இதையும் ஸங்கல்பத்தில் சேர்த்துக் கொள்க.

(ii) (अमुक) व्याधिनाशपूर्वकं क्षिप्रारोग्यावाप्त्यर्थं

(iii) अपमृत्युपरिहारपूर्वकं आयुरभिवृद्धयर्थं

(iv) (अमुक) वशीकरणार्थं

(v) ग्रहपीडा-निवारणार्थं

(vi) भूतप्रेतपिशाचोपद्रवादि—सर्वारिष्टनिवारणार्थं

(vii) सकलैश्वर्य - सिद्धिद्वारा (अमुक) कुलदेवता - प्रसाद-सिद्धयर्थं]

कवच - अर्गला - कीलक - पठन - नवाक्षरीमन्त्रजप - रात्रिसूक्त पठनपूर्वकं, नवाक्षरीमन्त्रजप - देवीसूक्त - रहस्यत्रय - पठनान्तं, श्रीदेवीमाहात्म्य - पारायणं करिष्ये ॥

(ii) (அமுக) வ்யாதிநாச - பூர்வகம் க்ஷிப்ர - ஆரோக்யாவாப்த்யர்த்தம்

(iii) அபம்ருத்யு - பரிஹார - பூர்வகம் ஆயுரபி - வ்ருத்த்யர்த்தம்

(iv) (அமுக) வசீகரணார்த்தம்

(v) க்ரஹபீடா-நிவாரணார்த்தம்

(vi) பூதப்ரேத - பிசாசோபத்ரவாதி - ஸர்வா - ரிஷ்ட - நிவாரணார்த்தம்

(vii) ஸகலைச்வர்ய - ஸித்தித்வாரா (அமுக) குல - தேவதா - ப்ரஸாத ஸித்த்யர்த்தம்]

கவச - அர்க்கல - கீலக - படன - நவாக்ஷரீமந்த்ர - ஜப - ராத்ரிஸூக்த - படன - பூர்வகம், நவாக்ஷரீ - மந்த்ரஜப - தேவீஸூக்த - ரஹஸ்யத்ரய - படனாந்தம் ஸ்ரீதேவீமாஹாத்ம்ய - பாராயணம் கரிஷ்யே ||

॥ शापोद्धारः ॥

'ओं ह्रीं क्लीं श्रीं क्रां क्रीं चण्डिकादेवि शापनाशानुग्रहं कुरु कुरु स्वाहा' इति पाठादौ सप्तवारं जपेत् ॥

॥ जाग्रत्करणम् ॥

'ओं रं सं ओं ऐं ह्रीं क्लीं चामुण्डायै विच्चे रं क्षं ओं' इति सप्तवार-जपेन जाग्रविद्या भवति ॥

॥ उत्कीलनम् ॥

'ओं श्रीं क्लीं ह्रीं सप्तशति चण्डिके उत्कीलनं कुरु कुरु स्वाहा' इति एकविंशति - वारं जपेत् ॥

சாபோத்தார :

'ஓம் - ஹ்ரீம் - க்லீம் - ஸ்ரீம் - க்ராம் - க்ரீம் - சண்டிகாதேவி சாபநாசானுக்ரஹம் குரு குரு ஸ்வாஹா' இதி பாடாதௌ ஸப்தவாரம் ஜபேத் ||

ஜாக்ரத்கரணம்

'ஓம் - ரம் - ஸம் - ஓம் - ஐம் - ஹ்ரீம் - க்லீம் - சாமுண்டாயை விச்சே - ரம் - க்ஷம் - ஓம்' இதி ஸப்த - வாரஜபேன ஜாக்ரவித்யா பவதி ||

உத்கீலனம்

'ஓம் - ஸ்ரீம் - க்லீம் - ஹ்ரீம் - ஸப்தசதி சண்டிகே உத்கீலனம் குரு குரு ஸ்வாஹா' இதி ஏகவிம்சதி - வாரம் ஜபேத் ||

॥ देवीमाहात्म्यम् ॥

(सप्तशती)

पूर्वभागः

कवचम् ॥ १ ॥

॥ न्यासः ॥

अस्य श्रीदेवीकवचस्तोत्र-महामन्त्रस्य ब्रह्मा ऋषिः । अनुष्टुप्छन्दः । श्रीमहालक्ष्मीर्देवता । ह्रां बीजं, ह्रीं शक्तिः, ह्रूं कीलकम् । श्रीमहालक्ष्मी-प्रसादसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः ॥

தேவீ மாஹாத்மியம்

பூர்வ பாகம்

1. கவசம்

ந்யாஸ :

அஸ்ய ஸ்ரீதேவீ கவசஸ்தோத்ர - மஹாமந்த்ரஸ்ய ப்ரஹ்மா ருஷி : । அனுஷ்டுப் சந்த : । ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மீர் தேவதா । ஹ்ராம் பீஜம், ஹ்ரீம் சக்தி :, ஹ்ரூம் கீலகம் । ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மீ - ப்ரஸாத - ஸித்த்யர்த்தே ஜபே விநியோக: ॥

கவசம்—' கவசம் பீஜமாதிஷ்ட - மர்க்கலா சக்தி - ருச்யதே । கீலகம் கீலகம் ப்ராஹு : ஸப்தசத்யா மஹாமனோ : ॥ ' எல்லா மந்திரங்களுக்கும் பீஜமும் சக்தியும் கீலகமும் எங்ஙனம் ஆதியில் சிந்திக்கப்படவேண்டுமோ அங்ஙனம் ஸப்தசதீ மஹாமந்திரத்திற்குக் கவசம் பீஜமாகவும், அர்க்கலா சக்தியாகவும், கீலகம் கீலகமாகவும் படிக்கப்படவேண்டும்.

मार्कण्डेय उवाच—

यद्गुह्यं परमं लोके सर्वरक्षाकरं नृणाम् ।
यन्न कस्यचिदाख्यातं तन्मे ब्रूहि पितामह ॥ १ ॥

ब्रह्मोवाच—

अस्ति गुह्यतमं विप्र सर्वभूतोपकारकम् ।
देव्यास्तु कवचं पुण्यं तच्छृणुष्व महामुने ॥ २ ॥

மார்க்கண்டேய உவாச—
யத்குஹ்யம் பரமம் லோகே ஸர்வ-ரக்ஷாகரம் ந்ருணாம்
யந்ந கஸ்யசிதாக்யாதம் தன்மே ப்ரூஹி பிதாமஹ || 1 ||

ப்ரஹ்மோவாச—
அஸ்தி குஹ்யதமம் விப்ர ஸர்வபூதோபகாரகம் |
தேவ்யாஸ்து கவசம் புண்யம் தச்ச்ருணுஷ்வ [மஹாமுனே || 2 ||

பூர்வ பாகம்

1. கவசம்

மார்க்கண்டேயர் கூறியது—

1. பிரம்மதேவரே! எது உலகில் மிக்க ரகசியமானதோ, மனிதர்க்கு எல்லா ரக்ஷையையும் அளிப்பதோ, (இதுவரை) எவர்க்கும் சொல்லப்படாதுளதோ அதை (உலக நன்மைக்காக) எனக்கு உபதேசித்தருளல் வேண்டும்.

பிரம்மா கூறியது—

2. பிராம்மணரே! உயிர்களனைத்திற்கும் உபகாரமாகியதும் மிக்க ரகசியமாகியதும் புண்ணியமாகியதுமான தேவீ கவசம் உளது. பெருமை மிக்க முனிவரே! அதைக் கேளும்.

' அர்க்கலம் கீலகஞ்சாதௌ படித்வா கவசம் படேத் ' என்று சிதம்பர ஸம்ஹிதையில் கூறியது ஸம்பிரதாய பேதம்.

அர்கலா துரிதம் ஹந்தி கீலகம் பலதம் பவேத் |
கவசம் ரக்ஷயேந்நித்யம் தஸ்மாதேதத் த்ரயம் படேத் ||

प्रथमं शैलपुत्री च द्वितीयं ब्रह्मचारिणी ।
तृतीयं चन्द्रघण्टेति कूष्माण्डेति चतुर्थकम् ॥ ३ ॥

पंचमं स्कन्दमातेति षष्ठं कात्यायनीति च ।
सप्तमं कालरात्रीति महागौरीति चाष्टमम् ॥ ४ ॥

ப்ரதமம் சைலபுத்ரீ ச த்விதீயம் ப்ரஹ்மசாரிணீ |
த்ருதீயம் சந்த்ரகண்டேதி கூஷ்மாண்டேதி சதுர்த்-
[தகம் || 3 ||

பஞ்சமம் ஸ்கந்தமாதேதி ஷஷ்டம் காத்யாயனீதி ச |
ஸப்தமம் காலராத்ரீதி மஹாகௌரீதி சாஷ்டமம் || 4 ||

---

3. முதலாவது பர்வதராஜபுத்திரி, இரண்டாவது பிரம்மசாரிணீ, மூன்றுவது சந்திரகண்டா, நான்காவது கூஷ்மாண்டா.

4. ஐந்தாவது ஸ்கந்தமாதா, ஆறுவது காத்யாயனீ, ஏழாவது காலராத்ரீ, எட்டாவது மஹாகௌரீ.

---

3. **ப்ரஹ்மசாரிணீ**—ப்ரஹ்மரூப - ப்ரதா | சந்த்ரகண்டா—சந்த்ரோஹஸ்த கதாயாம் கண்டாயாம் யஸ்யா: | 'ஆஹ்லாதகாரிணீ - தேவி சந்த்ரகண்டேதி கீர்த்யதே' | கூஷ்மாண்டா—குத்ஸிதே ஊஷ்மா ஸந்தாபஸ்-தாபத்ரய ரூபோ ஸம்ஸார: யஸ்யோதரே | தாபத்ரய-யுக்த-ஸம்ஸார-பக்ஷணகர்த்ரீ,

4. **ஸ்கந்தமாதா**— 'பகவான் ஸநத்குமாரஸ்-தம் ஸ்கந்த இத்யாசக்ஷதே' என்று சாந்தோக்கியம் கூறுகிறது.

காத்தியாயனர் ஆசிரமத்தில் தோன்றியதால் 'காத்யாயனி'. இவள் என்றும் கன்னிகை.

காலராத்ரீ—ஸர்வமாரகஸ்ய காலஸ்ய ராத்ரீ நாசிகேத்யர்த்த: |

மஹாகௌரீ—நர்மோக்த்யா சிவேன காலீத்யுக்தே தபஸா கௌரவர்ணஸ் ஸம்பாதனத்வாத் |

नवमं सिद्धिदा प्रोक्ता नव दुर्गाः प्रकीर्तिताः ।
उक्तान्येतानि नामानि ब्रह्मणैव महात्मना ॥ ५ ॥

अग्निना दह्यमानस्तु शत्रुमध्ये गतो रणे ।
विषमे दुर्गमे चैव भयार्ताः शरणं गताः ॥ ६ ॥

न तेषां जायते किंचिदशुभं रणसंकटे ।
नापदं तस्य पश्यन्ति सर्वदुःखक्षयंकरी ॥ ७ ॥

நவமம் ஸித்திதா ப்ரோக்தா நவதுர்கா : ப்ரகீர்த்திதா: |
உக்தான்யேதானி நாமானி ப்ரஹ்மணைவ மஹாத்மனா ||

அக்னினா தஹ்யமானஸ்து சத்ருமத்யே கதோ ரணே |
விஷமே துர்கமே சைவ பயார்த்தா : சரணங் கதா : ||

ந தேஷாம் ஜாயதே கிஞ்சி-தசுபம் ரணஸங்கடே |
நாபதம் தஸ்ய பச்யந்தி ஸர்வ-துஃக்க-க்ஷயங்கரீ || 7 ||

---

5. ஒன்பதாவது ஸித்திப்ரதா என இவ்வாறு துர்க்கையின் ஒன்பது வடிவங்கள் உனக்கு எடுத்துரைக்கப்பட்டன. இந் நாமங்கள் பெருமைமிக்க வேதபுருஷனாலேயே கூறப்பட்டவை.

6. அக்கினியால் எரிக்கப்பட்டவர்களும், யுத்தத்தில் சத்துருவினிடை அகப்பட்டுக்கொண்டவர்களும், கடக்கமுடியாத ஸங்கடத்தில் பயமடைந்தவர்களும், (மேற்கூறிய நாமங்களில் ஒன்றை மனதால் நினைத்து தேவியிடம்) சரண் புகுந்தவர்கள் (ஆயின்) ;

7. அவர்களுக்கு யுத்த ஸங்கடத்தில் தீங்கு சிறிதும் ஏற்படாது. அவர்களில் ஒருவருக்கும் ஆபத்து வர (நவதுர்க்கைகளும்) பார்த்திருக்கமாட்டார்கள். துர்க்கா தேவியானவள் எல்லாத் துன்பங்களையும் துடைப்பவள்.

---

5. ஸித்திதா — மோக்ஷத்தையளிப்பவள்.

यैस्तु भक्त्या स्मृता नूनं तेषामृद्धिः प्रजायते ।
प्रेत-संस्था तु चामुण्डा वाराही महिषासना　　॥ ८ ॥

ऐन्द्री गजसमारूढा वैष्णवी गरुडासना ।
माहेश्वरी वृषारूढा कौमारी शिखिवाहना　　॥ ९ ॥

ब्राह्मी हंससमारूढा सर्वाभरण-भूषिता ।
नानाभरण-शोभाढ्या नानारत्नोप-शोभिताः　　॥ १० ॥

யைஸ்து பக்த்யா ஸ்ம்ருதா நூனம் தேஷாம் ருத்தி :
[ப்ரஜாயதே |
ப்ரேத-ஸம்ஸ்தா துசாமுண்டாவாராஹீமஹிஷாஸனு ||

ஐந்த்ரீ கஜஸமாருடா வைஷ்ணவீ கருடாஸனு |
மாஹேச்வரீ வ்ருஷாருடா கௌமாரீ சிகிவாஹனு || 9 ||

ப்ராஹ்மீ ஹம்ஸ-ஸமாருடா ஸர்வாபரண-பூஷிதா |
நானுபரண-சோபாட்யா நானுரத்னேப-சோபிதா : || 10 ||

---

8. எவர்களால் பக்தியுடன் தேவியானவள் நினைக்கப்பட்டாளோ அவர்களுக்குச் செல்வப்பெருக்கு நிச்சயம் ஏற்படும். சாமுண்டா தேவியானவள் பிரேதத்தை ஆஸனமாய்க் கொண்டவள்; வாராஹீதேவி எருமையை வாகனமாய்க் கொண்டவள்.

9. இந்திராணீதேவீ ஐராவதம் என்ற யானை வாகன முடையவள்; விஷ்ணுசக்தியான மஹாலக்ஷ்மி கருடவாகன முடையவள்; மஹேசுவரபத்தினி விருஷபவாகன முடையவள்; குமரக்கடவுளின் சக்தி மயில்வாகன முடையவள்.

10. எல்லா ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப் பெற்ற பிரம்ம பத்தினி ஹம்ஸ வாகனத்தை யுடையவள். எல்லோருமே பலவகை ஆபரணங்களும் பூண்டு பலவகைப்பட்ட ரத்னங்களால் பிரகாசிப்பவர்கள்.

दृश्यन्ते रथमारूढा देव्यः क्रोधसमाकुलाः ।
शङ्खं चक्रं गदां शक्तिं हलं च मुसलायुधम् ॥ ११ ॥
खेटकं तोमरं चैव परशुं पाशमेव च ।
कुन्तायुधं त्रिशूलं च शाङ्‌र्गायुध-मनुत्तमम् ॥ १२ ॥
दैत्यानां देहनाशाय भक्ताना-मभयाय च ।
धारयन्त्यायुधानीत्थं देवानां च हिताय वै ॥ १३ ॥
महाबले महोत्साहे महाभय-विनाशिनि ।
त्राहि मां देवि दुष्प्रेक्ष्ये शत्रूणां भयवर्धिनि ॥ १४ ॥

த்ருச்யந்தே ரதமாருடா தேவ்ய : க்ரோத-ஸமாகுலா : |
சங்கம் சக்ரம் கதாம் சக்திம் ஹலஞ்ச முஸலாயுதம் ||
கேடகம் தோமரஞ் சைவ பரசும் பாசமேவ ச |
குந்தாயுதம் த்ரிசூலஞ் ச சார்ங்காயுத-மனுத்தமம் || 12 ||
தைத்யானும் தேஹநாசாய பக்தாஞு-மபயாய ச |
தாரயந்த்-யாயுதானீத்தம் தேவாஞுஞ் ச ஹிதாய வை ||
மஹாபலே மஹோத்ஸாஹே மஹாபய-விநாசினி |
த்ராஹி மாம் தேவி துஷ்ப்ரேக்ஷ்யே சத்ருணும்
[பயவர்த்தினி || 14 ||

---

11. எல்லா தேவிகளும் கோபத்தால் கலங்குபவர்கள்ாய்த் தேரில் ஏறி (தேவர்களை ரக்ஷிக்கும் பொருட்டு) காட்சியளிக்கின்றனர். சங்கு, சக்ரம், கதை, சக்தி, கலப்பை, உலக்கை முதலிய ஆயுதங்களும் ;

12. கேடகம், தோமரம், கோடரி, கயிறு, குந்தாயுதம், திரிசூலம், ஒப்புயர்வற்ற சார்ங்கம் எனும் வில் ;

13. ஆகிய ஆயுதங்களை அசுரர்களின் தேகநாசத்திற்கும் பக்தர்களின் பயநாசத்திற்கும் தேவர்களின் நன்மைக்குமாகத் தரிக்கின்றனர்.

14. மஹாபலம் பொருந்தியவளே ! மஹோத்ஸாஹம் பொருந்தியவளே ! கொடிய பயத்தைப் போக்குபவளே ! சத்துருக்களுக்குப் பயத்தை வளர்ப்பவளே ! காட்சிக்கரிய தேவியே ! என்னைக் காத்தருள்வாய்.

प्राच्यां रक्षतु मामैन्द्री आग्नेय्या-मग्निदेवता ।
दक्षिणेऽवतु वाराही नैर्ऋत्यां खड्ग-धारिणी ॥ १५ ॥
प्रतीच्यां वारुणी रक्षे-द्वायव्यां मृगवाहिनी ।
रक्षे-दुदीच्यां कौमारी ईशान्यां शूलधारिणी ॥ १६ ॥
ऊर्ध्वं ब्रह्माणि मे रक्षे-दधस्ता-द्वैष्णवी तथा ।
एवं दश दिशो रक्षे-च्चामुण्डा शव-वाहना ॥ १७ ॥

ப்ராச்யாம் ரக்ஷது மாமைந்த்ரீ ஆக்னேய்யா-மக்னி [தேவதா |
தக்ஷிணேऽவது வாராஹீ நைர்ருத்யாம் கட்கதாரிணீ ||
ப்ரதீச்யாம் வாருணீ ரக்ஷேத்-வாயவ்யாம் ம்ருகவா- [ஹினீ |
ரக்ஷே-துதீச்யாம் கௌமாரீ ஈசான்யாம் சூலதாரிணீ ||
ஊர்த்வம் ப்ரஹ்மாணி மே ரக்ஷே-ததஸ்தாத்-வைஷ்- [ணவீ ததா |
ஏவம் தசதிசோ ரக்ஷேச்-சாமுண்டா சவவாஹனா || 17 ||

15. கிழக்கில் என்னை இந்திராணீ காப்பாற்றட்டும்; அக்னி மூலையில் அக்னி தேவதையும், தெற்கில் வாராஹியும் நிருருதி மூலையில் கட்கதாரிணியும் காப்பாற்றட்டும்.

16. மேற்கில் வாருணீ சக்தியும், வாயு மூலையில் மிருக வாகினியான வாயுசக்தியும் காப்பாற்றட்டும். வடக்கில் கௌமாரியும், ஈசானமூலையில் சூலதாரிணியும் காப்பாற் றட்டும்.

17. பிரஹ்மாணி! மேலே நீ காத்தருள்வாய்; விஷ்ணு சக்தியே! கீழே நீ காத்தருள்வாய். இங்ஙனம் பத்துத் திசை களையும் சவவாகனமுடைய சாமுண்டாதேவீ காத்தருள வேண்டும்.

---

15. **வாராஹீ**—வராஹ்ரைந்தீதி வராஹோ யம: | தஸ்ய சக்திர்வாராஹீ.
16. **ம்ருகவாஹினீ**—வாயுதேவதைக்கு மான் வாகனமாதலால் வாயுசக்தி.
கௌமாரீ—குமார: குபேர: | குபேரசக்தி, திக்பாலப் பிரகரணத்தால்.
சூலதாரிணீ—ஈசான சக்தி.

जया मे चाग्रतः स्थातु विजया स्थातु पृष्ठतः ।
अजिता वामपार्श्वे तु दक्षिणे चापराजिता ॥ १८ ॥

शिखामुद्योतिनी रक्षेदुमा मूर्ध्नि व्यवस्थिता ।
मालाधरी ललाटे च भ्रुवो रक्षेद्यशस्विनी ॥ १९ ॥

त्रिनेत्रा च भ्रुवो-र्मध्ये यमघण्टा च नासिके ।
शङ्खिनी चक्षुषो-र्मध्ये श्रोत्रयोर्द्वारवासिनी ॥ २० ॥

ஜயா மே சாக்ரத:ஸ்தாது விஜயா ஸ்தாது ப்ருஷ்டத: |
அஜிதா வாமபார்ச்வே து தக்ஷிணே சாபராஜிதா ||

சிகா-முத்யோதினீ ரக்ஷே-துமா மூர்த்னி-வ்யவஸ்திதா |
மாலாதரீ லலாடே ச ப்ருவோ ரக்ஷேத்-யசஸ்வினீ || 19 ||

த்ரிநேத்ரா ச ப்ருவோர்-மத்யே யமகண்டா ச நாஸிகே |
சங்கினீ சக்ஷுஷோர்-மத்யே ச்ரோத்ரயோர்-த்வார-
[வாஸினீ || 20 ||

---

18. ஜயா சக்தி என் முன்னிருக்கட்டும்; விஜயாசக்தி பின்னிருக்கட்டும்; அஜிதா இடது பக்கமும், அபராஜிதா வலது பக்கமும் இருக்கட்டும்.

19. சிகையை உத்யோதினீ சக்தியும், சிரசில் உறையும் உமா சிரசையும், லலாடத்தில் மாலாதாரியும், புருவத்தை யசஸ்வினியும் காத்தருளவேண்டும்.

20. புருவமத்தியில் த்ரிநேத்ரா தேவியும், நாசிகையில் யமகண்டாதேவியும், கண்களின் நடுவில் சங்கினீ சக்தியும், காதுகளில் துவாரவாஸினீ சக்தியும் (ரக்ஷிக்கவேண்டும்).

---

19. மாலாதரீ—முண்டமாலை யணிந்தவள்.

कपोलौ कालिका रक्षेत् कर्णमूले तु शांकरी ।
नासिकायां सुगन्धा च उत्तरोष्ठे च चर्चिका ॥ २१ ॥

अधरे चामृतकला जिह्वायां च सरस्वती ।
दन्तान् रक्षतु कौमारी कण्ठमध्ये च चण्डिका ॥ २२ ॥

घण्टिकां चित्रघण्टा च महामाया च तालुके ।
कामाक्षी चिबुकं रक्षे-द्वाचं मे सर्वमंगला ॥ २३ ॥

ग्रीवायां भद्रकाली च पृष्ठवंशी धनुर्धरी ।
नीलग्रीवा बहिष्कण्ठे नलिकां नलकूबरी ॥ २४ ॥

கபோலௌ காலிகா ரக்ஷேத் கர்ணமூலே து சாங்கரீ |
நாஸிகாயாம் ஸுகந்தா ச உத்தரோஷ்டே ச சர்ச்சிகா ||
அதரே சாம்ருதகலா ஜிஹ்வாயாஞ் ச ஸரஸ்வதீ |
தந்தான் ரக்ஷது கௌமாரீ கண்டமத்யே ச சண்டிகா ||
கண்டிகாம் சித்ரகண்டா ச மஹாமாயா ச தாலுகே |
காமாக்ஷீ சிபுகம் ரக்ஷேத் வாசம் மே ஸர்வமங்கலா ||
க்ரீவாயாம் பத்ரகாளீ ச ப்ருஷ்டவம்சீ தனுர்தரீ |
நீலக்ரீவா பஹிஷ்கண்டே நலிகாம் நலகூபரீ || 24 ||

---

21. கன்னத்தில் காளிகாதேவியும், கர்ணமூலத்தில் சாங்கரீதேவியும், நாசிகைகளில் ஸுகந்தாதேவியும், மேலுதட்டில் சர்ச்சிகாதேவியும் ரக்ஷிக்கட்டும்.

22. கீழுதட்டில் அம்ருதகலாதேவியும், நாக்கில் ஸரஸ்வதியும் இருந்து காப்பாற்றட்டும். பற்களைக் கௌமாரியும், கழுத்தின் நடுவில் சண்டிகையும் காப்பாற்றட்டும்.

23. உள் நாக்கைச் சித்திரகண்டாதேவியும், தாடைகளை மகாமாயையும் மோவாய்க்கட்டையைக் காமாக்ஷியும், வாக்கை ஸர்வமங்களாதேவியும் காப்பாற்றட்டும்.

24. கழுத்தில் பத்ரகாளியும், முதுகெலும்பில் தனுர்த்தரீதேவியும், கழுத்தின் வெளியில் நீலக்கிரீவாதேவியும், கழுத்தெலும்பை நளகூபரீதேவியும், காப்பாற்றட்டும்.

---

22. கௌமாரீ—குமாரன் கார்த்திகேயன் ; அவனுடைய சக்தி.
24. நளகூபரீ—நளகூபரன் குபேர புத்திரன் ; அவனுடைய சக்தி.

खड्गधारिण्युभौ स्कन्धौ बाहू मे वज्रधारिणी ।
हस्तयो-र्दण्डिनी रक्षे-दंबिका चांगुलीषु च ॥ २५ ॥

नखाञ्शूलेश्वरी रक्षेत् कक्षौ रक्षेन्नलेश्वरी ।
स्तनौ रक्षेन्महादेवी मनः शोक-विनाशिनी ॥ २६ ॥

हृदयं ललितादेवी ह्युदरे शूलधारिणी ।
नाभिं च कामिनी रक्षेद् गुह्यं गुह्येश्वरी तथा ॥ २७ ॥

கட்கதாரிண்யுபௌ ஸ்கந்தௌ பாஹூ மே வஜ்ர-
[தாரிணீ ।
ஹஸ்தயோர்-தண்டினீ ரக்ஷே-தம்பிகா சாங்கு-
[லீஷு ச ॥ 25 ॥

நகான் சூலேச்வரீ ரக்ஷேத் கக்ஷௌ ரக்ஷேந் நலேச்வரீ ।
ஸ்தனௌ ரக்ஷேந்-மஹாதேவீ மன: சோக-விநாசினீ ॥

ஹ்ருதயம் லலிதாதேவீ ஹ்யுதரே சூலதாரிணீ ।
நாபிஞ்ச காமினீ ரக்ஷேத்-குஹ்யம் குஹ்யேச்வரீ ததா ॥

---

25. இருதோள்களையும் கட்கதாரிணியும், இருபுஜங்களையும் வஜ்ரதாரிணியும், கைகளை தண்டினியும், விரல்களில் அம்பிகையும் காப்பாற்றட்டும்.

26. நகங்களை சூலேச்வரி ரக்ஷிக்கட்டும். கக்ஷங்களை அனலேசுவரி ரக்ஷிக்கட்டும். ஸ்தனங்களை மஹாதேவி ரக்ஷிக்கட்டும். மனதைச் சோகவிநாசினி ரக்ஷிக்கட்டும்.

27. இருதயத்தை லலிதாதேவியும், வயிற்றில் சூலதாரிணியும், நாபியைக் காமினீ தேவியும், ரஹஸ்யஸ்தானத்தை குஹ்யேசுவரியும் ரக்ஷிக்கட்டும்.

---

26. நலேச்வரீ—அநலேச்வரீ, அக்னிசக்தி (அகார அபாவ: ஆர்ஷ:):

27. குஹ்யேச்வரீ—நேபாளபீடாதிஷ்டான தேவதை.

भूतनाथा च मेढ्रं च गुदं महिषवाहिनी ।
कट्यां भगवती रक्षे-ज्जानुनी विन्ध्यवासिनी ॥ २८ ॥

जङ्घे महाबला रक्षे-ज्जानुमध्ये विनायकी ।
गुल्फयो-र्नारसिंही च पादपृष्ठे मितौजसी ॥ २९ ॥

पादांगुली: श्रीधरी च पादाधस्तलवासिनी ।
नखान् दंष्ट्राकराली च केशांश्चैवोर्ध्वकेशिनी ॥ ३० ॥

பூதநாதா ச மேட்ரஞ் ச குதம் மஹிஷவாஹினீ |
கட்யாம் பகவதீ ரக்ஷேஜ்-ஜானுனீ விந்த்யவாஸினீ ||

ஜங்கே மஹாபலா ரக்ஷேஜ்-ஜானுமத்யே விநாயகீ |
குல்பயோர்-நாரஸிஹ்மீ ச பாதப்ருஷ்டே மிதௌஜஸீ ||

பாதாங்குலீ: ஸ்ரீதரீ ச பாதாऽதஸ்தல-வாஸினீ |
நகான் தம்ஷ்ட்ராகராலீ ச கேசாம்ச்சைவோர்த்வகேசினீ||

28. பூதநாதா லிங்கத்தையும், மஹிஷவாஹினி அபானத்துவாரத்தையும், இடுப்பில் பகவதியும், முழங்கால்களை விந்திய வாஸினியும் ரக்ஷிக்கட்டும்.

29. துடைகளை மஹாபலாதேவியும், முழங்கால் நடுவில் விநாயகீதேவியும், கணுக்கால்களில் நாரஸிஹ்மீதேவியும், பின்னங்கால்களில் மிதௌஜஸியும் ரக்ஷிக்கட்டும்.

30-31. கால் விரல்களை ஸ்ரீதரியும், பாதத்தின்கீழ் தலவாஸினியும், நகங்களை தம்ஷ்ட்ராகராலியும், கேசங்களை ஊர்த்துவ

---

28. பகவதீ—(ஒ.) ஐச்வர்யஸ்ய ஸமக்ரஸ்ய தர்மஸ்ய யசஸ: ச்ரிய: | வைராக்யஸ்ய ச மோக்ஷஸ்ய ஷண்ணாம் பக இதீர்யதே |

29. விநாயகீ—'விசேஷேண நயதி நீதிமார்க்கம் ஜனனிதி விநாயகீ.'

रोमकूपेषु कौबेरी त्वचं वागीश्वरी तथा ।
रक्त-मज्जा-वसा-मांसा न्यस्थि-मेदांसि पार्वती ॥ ३१ ॥

अन्त्राणि कालरात्रिश्च पित्तं च मुकुटेश्वरी ।
पद्मावती पद्मकोशे कफे चूडामणिस्तथा ॥ ३२ ॥

ज्वालामुखी नखज्वाला-मभेद्या सर्वसन्धिषु ।
शुक्रं ब्रह्माणि मे रक्षेच्छायां छत्रेश्वरी तथा ॥ ३३ ॥

ரோமகூபேஷு கௌபேரீ த்வசம் வாகீச்வரீ ததா |
ரக்த-மஜ்ஜா-வஸா-மாம்ஸான்-யஸ்தி-மேதாம்ஸி [பார்வதீ || 31 ||

அந்த்ராணி காலராத்ச்சரி பித்தஞ் ச முகுடேச்வரீ |
பத்மாவாதீ பத்மகோசே கபே சூடாமணிஸ்-ததா || 32 ||

ஜ்வாலாமுகீ நகஜ்வாலா-மபேத்யா ஸர்வஸந்திஷு |
சுக்ரம் ப்ரஹ்மாணி மே ரக்ஷேச்-சாயாம் சத்ரேச்வரீ [ததா || 33 ||

கேசினியும் மயிர்க்கால்களில் கௌபேரியும், தோலை வாகீச்வரியும், இரத்தம், வீரியம், கொழுப்பு, மாம்ஸம், எலும்பு, மூளை இவற்றைப் பார்வதியும் ரக்ஷிக்கட்டும்.

32. குடல்களைக் காலராத்திரியும், பித்ததாதுவை முகுடேசுவரியும், ஆதாரக்கமலங்களில் பத்மாவதியும், கபதாதுவில் சூடாமணியும் ரக்ஷிக்கட்டும்.

33. நகங்களின் பிரகாசத்தை ஜ்வாலாமுகியும், எல்லா ஸந்திகளிலும் அபேத்யா தேவியும் ரக்ஷிக்கட்டும். பிரம்மாணி! எனது சுக்லத்தை ரக்ஷிப்பாய். நிழலைச் சத்ரேச்வரீ ரக்ஷிக்கட்டும்.

अहंकारं मनो बुद्धि रक्ष मे धर्मचारिणि ।
प्रणापानौ तथा व्यान-समानोदान-मेव च   ॥ ३४ ॥

यशः कीर्ति च लक्ष्मीं च सदा रक्षतु चक्रिणी ।
गोत्र-मिन्द्राणि मे रक्षेत् पशून्मे रक्ष चण्डिके   ॥ ३५ ॥

पुत्रान् रक्षेन्-महालक्ष्मी-भार्यां रक्षतु भैरवी ।
मार्गं क्षेमंकरी रक्षे-द्विजया सर्वतः स्थिता   ॥ ३६ ॥

அஹங்காரம் மனோ புத்திம் ரக்ஷ மே தர்மசாரிணி |
ப்ராணாபானௌ ததா வ்யான-ஸமானோதான-மேவ ச

யச : கீர்த்திஞ் ச லக்ஷ்மீஞ் ச ஸதா ரக்ஷது சக்ரிணீ |
கோத்ர-மிந்த்ராணி மே ரக்ஷேத் பசூன்மே ரக்ஷ
[சண்டிகே 35 ||

புத்ரான் ரக்ஷேன் மஹாலக்ஷ்மீர்-பார்யாம் ரக்ஷது
[பைரவீ |
மார்க்கம் க்ஷேமங்கரீ ரக்ஷேத்-விஜயா ஸர்வத:ஸ்திதா ||

---

34. தர்மசாரிணி! எனது அஹங்காரத்தையும் மனதையும் புத்தியையும் ரக்ஷிப்பாய். அவ்வாறே பிராணனையும் அபானனையும் வியானனையும் ஸமானனையும் உதானனையும் ரக்ஷிப்பாய்.

35. புகழையும் கீர்த்தியையும் அழகையும் எப்போதும் சக்ரிணீ ரக்ஷிக்கட்டும். இந்திராணி! எனது கோத்திரத்தை ரக்ஷிப்பாய். சண்டிகே! எனது பசுக்களை ரக்ஷிப்பாய்.

36. மஹாலக்ஷ்மி புத்திரர்களை ரக்ஷிக்கட்டும். பைரவி மனைவியை ரக்ஷிக்கட்டும். க்ஷேமங்கரீ வழியை ரக்ஷிக்கட்டும். விஜயா எல்லாப்புறத்துமிருந்து எங்குங் காக்கட்டும்.

रक्षाहीनं तु यत्स्थानं वर्जितं कवचेन तु ।
तत्सर्वं रक्ष मे देवि जयन्ती पापनाशिनी ॥ ३७ ॥

पदमेकं न गच्छेत्तु यदीच्छेच्छुभ–मात्मनः ।
कवचेनावृतो नित्यं यत्र यत्र हि गच्छति ॥ ३८ ॥

तत्र तत्रार्थ-लाभश्च विजयः सर्वकामिकः ।
यं यं चिन्तयते कामं तं तं प्राप्नोति निश्चितम् ॥ ३९ ॥

ரக்ஷாஹீனம் து யத் ஸ்தானம் வர்ஜிதம் கவசேன து |
தத் ஸர்வம் ரக்ஷ மே தேவி ஜயந்தீ பாபநாசினீ || 37 ||

பதமேகம் ந கச்சேத் து யதீச்சேச்-சுப-மாத்மன : |
கவசேனாவ்ருதோ நித்யம் யத்ர யத்ர ஹி கச்சதி || 38 ||

தத்ர தத்ரார்த்த-லாபச்ச விஜய ; ஸர்வகாமிக : |
யம் யம் சிந்தயதே காமம் தம் தம் ப்ராப்னோதி நிச்சிதம் ||

---

37. தேவியே! எந்த இடம் கவசமில்லாமல், காக்கப் படாமல் உளதோ, அதை எல்லாம் ஜயந்தீ எனவும் பாப நாசினீ எனவும் பெயர் பெற்ற நீ காத்தருளல் வேண்டும்.

38, 39. தனக்கு உயர்நலனைக் கோருபவன் (தேவியின் ஸ்மரணமாகிற கவசமின்றி) ஒரு அடி கூடச் செல்லக் கூடாது. 'எப்போதும் கவசம் பூண்டவனாயின், எங்கெங்கு சென்றாலும் அங்கங்கு நாடிய பொருள் கைகூடுதலும் எல்லா எண்ணங்களின் சித்தியும் எய்துவான். எந்தெந்த விருப்பங் களை விரும்புகின்றானோ அவைகளை யெல்லாம் நிச்சயமாய் அடைவான்.

---

37. (ஒ.) ஸ்வபன்ஸ்-திஷ்டன் வ்ரஜன் மார்க்கே ப்ரலபன் போஜனே ரத: | கீர்த்தயன் ஸததம் தேவீம் ஸ வை முச்யேத பந்தனாத் || தேவீபுராணம்.

परमैश्वर्य-मतुलं प्राप्स्यते भूतले पुमान् ।
निर्भयो जायते मर्त्यः संग्रामे-ष्वपराजितः ॥ ४० ॥

त्रैलोक्ये तु भवेत् पूज्यः कवचेनावृतः पुमान् ।
इदं तु देव्याः कवचं देवानामपि दुर्लभम् ॥ ४१ ॥

यः पठेत् प्रयतो नित्यं त्रिसन्ध्यं श्रद्धयान्वितः ।
दैवी कला भवेत्तस्य त्रैलोक्ये चापराजितः ॥ ४२ ॥

பரமைச்வர்ய-மதுலம் ப்ராப்ஸ்யதே பூதலே புமான் |
நிர்ப்பயோஜாயதே மர்த்ய:ஸங்க்ராமேஷ்-வபராஜித: ||

த்ரைலோக்யே து பவேத் பூஜ்ய : கவசேனுவ்ருத: புமான் |
இதம் து தேவ்யா ; கவசம் தேவானுமபி துர்லபம் || 41 ||

ய: படேத் ப்ரயதோ நித்யம் த்ரிஸந்த்யம் ச்ரத்தயான்வித : |
தைவீகலா பவேத் தஸ்ய த்ரைலோக்யே சாபராஜித: ||

---

40. அப்புருஷன் இப்புவியில் நிகரற்ற ஐசுவரியத்தை அடைவான். போரில் வெல்லப்படாதவனுகவும் பயமற்ற வனுகவும் அம்மனிதன் விளங்குவான்.

41. கவசத்தினுல் காக்கப்பட்ட புருஷன் மூவுலகிலும் பூஜிக்கத்தக்கவனுவான். தேவியின் இக்கவசம் தேவர்களாலும் அடைதற்கரிது.

42. தினந்தோறும் முச்சந்தியிலும் நியமத்துடனும் சிரத்தையுடனும் எவன் இதைப் படிக்கின்ருனே அவனுக்கு தைவீஸம்பத்து சித்திக்கும். மூவுலகிலும் அவன் பிறரால் ஜயிக்கப்படாதவனுவான்.

அபம்ருத்யு—அக்னி, ஜலம், மின்னல், ஸர்ப்பம், முதலியவற்ருல் ஏற்படும் மரணம்.

जीवेद्वर्षशतं साग्र-मपमृत्यु-विवर्जितः ।
नश्यन्ति व्याधयः सर्वे लूता-विस्फोटकादयः ॥ ४३ ॥

स्थावरं जंगमं चापि कृत्रिमं चापि यद्विषम् ।
अभिचाराणि सर्वाणि मन्त्र-यन्त्राणि भूतले ॥ ४४ ॥

भूचराः खेचराश्चैव जलजाश्चोपदेशिकाः ।
सहजाः कुलजा माला डाकिनी शाकिनी तथा ॥ ४५ ॥

अन्तरिक्षचरा घोरा डाकिन्यश्च महाबलाः ।
ग्रह-भूत-पिशाचाश्च यक्ष-गन्धर्व-राक्षसाः ॥ ४६ ॥

ஜீவேத்-வர்ஷசதம் ஸாக்ர-மபம்ருத்யு-விவர்ஜித ; |
நச்யந்தி வ்யாதய:ஸர்வே லூதா-விஸ்போடகாதய : ||

ஸ்தாவரம் ஜங்கமஞ் சாபி க்ருத்ரிமஞ் சாபி யத்-விஷம் |
அபிசாராணி ஸர்வாணி மந்த்ர-யந்த்ராணி பூதலே ||

பூசரா : கேசராச்சைவ ஜலஜாச்சோபதேசிகா : |
ஸஹஜா : குலஜா மாலா டாகினீ சாகினீ ததா || 45 ||

அந்தரிக்ஷசரா கோரா டாகின்யச்ச மஹாபலா : |
க்ரஹ-பூத-பிசாசாச்ச யக்ஷ-கந்தர்வ-ராக்ஷஸா : || 46 ||

---

43. அவன் துர்மரண பயமற்றவனாய் நூறாண்டும் அதற்கு மேலும் வாழ்வான். தோலிலும் ரத்தத்திலும் தோன்றும் வியாதிகள் எல்லாம் நாசமடையும்.

44. இப்புவியில் இயற்கையில் ஸ்தாவரங்களிலிருந்தும் ஜங்கமங்களிலிருந்தும் உண்டாகிய விஷமாயினும், செயற்கை விஷமாயினும், மந்திர தந்திரங்களால் செய்யப்பட்ட அபிசாரங்களாயினும் எல்லாம் (நாசமடையும்).

45. பூமியில் சஞ்சரிப்பவர்களும், ஆகாயத்தில் சஞ்சரிப்பவர்களும், நீரில் தோன்றுபவர்களும், உபதேச மாத்திரத்தால் தோன்றுபவர்களும், உடலுடன் தோன்றியவர்களும், குல தேவதைகளும், மாலாதேவதைகளும், அவ்வாறே டாகினீ, சாகினீ முதலிய தேவதைகளும் ;

46. கோரவடிவில் அந்தரிக்ஷத்தில் சஞ்சரிப்பவர்களும், மகாபலம் பொருந்திய டாகினிகளும், கிரஹ பூத பிசாசங்களும் யக்ஷ கந்தர்வ ராக்ஷஸர்களும் ;

ब्रह्मराक्षस-वेतालाः कूष्माण्डा भैरवादयः ।
नश्यन्ति दर्शनात्तस्य कवचे हृदि संस्थिते　　॥ ४७ ॥

मानोन्नति-र्भवेद्राज्ञ-स्तेजीवृद्धिकरं परम् ।
यशसा वर्धते सोऽपि कीर्ति-मण्डित-भूतले　　॥ ४८ ॥

जपेत् सप्तशतीं चण्डीं कृत्वा तु कवचं पुरा ।
यावद्भूमण्डलं धत्ते सशैल-वनकाननम्　　॥ ४९ ॥

ப்ரஹ்மராக்ஷஸ-வேதாலா: கூஷ்மாண்டா பைரவாதய: |
நச்யந்தி தர்சனுத் தஸ்ய கவசே ஹ்ருதி-ஸம்ஸ்திதே ||

மானோன்னதிர்-பவேத்-ராஜ்ஞஸ்-தேஜோவ்ருத்திகரம் பரம் |
யசஸா வர்த்ததே ஸோऽபி கீர்த்தி-மண்டித-பூதலே ||

ஜபேத் ஸப்தசதீம் சண்டீம் க்ருத்வா து கவசம் புரா |
யாவத் பூமண்டலம் தத்தே ஸசைல-வன-கானனம் ||

47. பிரம்மராக்ஷஸர்களும் வேதாளங்களும், கூஷ்மாண்ட பைரவாதி துர்தேவதைகளும், கவசத்தை இருதயத்தில் தரித்த அவனைக் கண்ட மாத்திரத்தில் ஒடுங்கிப் போகின்றனர்.

48. அரசனிடமிருந்து வெகுமதியின் உயர்வும், சிறந்த திறமையின் ஏற்றமும் உண்டாகும். புவியெங்கும் கீர்த்தி பரவப் பெற்று அவன் புகழ் ஓங்கப் பெறுவான்.

49, 50. (ஸாதகன்) முதலில் கவசத்தை (ஜபம்) செய்து கொண்டு, பிறகு எழுநூறு மந்திரங் கொண்ட சண்டி ஸ்தோத்திரத்தை ஜபிக்கவேண்டும். மலைகளும் வனங்களும் காடுகளும்

तावत्तिष्ठति मेदिन्यां संततिः पुत्रपौत्रकी ।
देहान्ते परमं स्थानं यत् सुरैरपि दुर्लभम् ॥ ५० ॥

प्राप्नोति पुरुषो नित्यं महामाया-प्रसादतः ॥

इति श्रीवाराहपुराणे हरिहरब्रह्मविरचितं
देव्याः कवचं समाप्तम् ॥

தாவத் திஷ்டதி மேதின்யாம் ஸந்ததி: புத்ரபௌத்ரகீ |
தேஹாந்தே பரமம் ஸ்தானம் யத் ஸுரைரபி துர்லபம் ||

ப்ராப்னோதி புருஷோ நித்யம் மஹாமாயா-ப்ரஸாதத: |

இதி ஸ்ரீ வாராஹபுராணே ஹரிஹரப்ரஹ்மவிரசிதம்
தேவ்யா: கவசம் ஸமாப்தம்

கொண்ட இப் பூமண்டலம் உள்ளவரை இவ்வுலகில் அவனுடைய புத்திர பௌத்திர ஸந்ததி நீடித்து நிலைபெறும். உடல் வாழ்க்கையின் முடிவில் தேவர்களுமடைதற்கரிய உயர்ந்த அழியாப்பதவியை அப்புருஷன் மாஹமாயையின் பிரஸாதத்தால் எய்துவான்.

இங்ஙனம் ஸ்ரீவாராஹ புராணத்தில் பிரம்ம விஷ்ணு மகேசுவரர்களால் அருளப்பெற்ற தேவியின் கவசம் முற்றிற்று.

---

50. (ஒ.) ய ஏதாம் மாயாசக்திம் வேத, ஸ ம்ருத்யும் ஜயதி, ஸ ஆத்மானம் தரதி, ஸோऽம்ருதத்வஞ்ச கச்சதி | சுருதி.

'கவசேऽஸ்மின் ஸார்த்த--பஞ்சாசத்-ஸங்க்யாக-ச்லோக ஸங்க்ரஹ:' ஸ.ஸ.

अर्गला-स्तोत्रम् ॥ २ ॥

॥ न्यासः ॥

अस्य श्री अर्गलास्तोत्र-महामन्त्रस्य स्वर्णाकर्षण-भैरव ऋषिः। अनुष्टुप् छन्दः। श्रीमहालक्ष्मी चण्डिका देवता। अं बीजं, गं शक्तिः, लं कीलकम्। श्रीमहालक्ष्मी-चण्डिका-प्रसादसिद्धयर्थे जपे विनियोगः। मार्कण्डेय उवाच—

जयन्ती मंगला काली भद्रकाली कपालिनी।
दुर्गा क्षमा शिवा धात्री स्वाहा स्वधा नमोऽस्तु ते ॥ १ ॥

2. அர்க்கலா-ஸ்தோத்ரம்

ந்யாஸ:—*அஸ்ய ஸ்ரீ அர்கலா-ஸ்தோத்ர-மஹா மந்த்ரஸ்ய ஸ்வர்ணாகர்ஷண-பைரவருஷி; | அனுஷ்டுப் சந்த: | ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மீ சண்டிகா தேவதா | அம்-பீஜம், கம்-சக்தி:, லம்-கீலகம் | ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மீ சண்டிகா ப்ரஸாத ஸித்த்யர்தே ஜபே விநியோக: ||*

மார்க்கண்டேய உவாச—

ஜயந்தீ மங்கலா காலீ பத்ரகாலீ கபாலினீ |
துர்கா க்ஷமா சிவா தாத்ரீ ஸ்வாஹா ஸ்வதா நமோ ऽஸ்து தே || 1 ||

---

2. அர்க்கலா-ஸ்தோத்ரம்

மார்க்கண்டேயர் கூறியது—

1. ஜயந்தீ, மங்கலா, காளீ[1], பத்ரகாளீ, கபாலினீ, துர்க்கா, க்ஷமா, சிவா, தாத்ரீ, ஸ்வாஹா, ஸ்வதா எனப் பெயர் பெற்ற உனக்கு நமஸ்காரம்.

---

1. காளீ—பிரளயகாலத்தில் காலத்தையும் விழுங்குபவள்.

துர்க்கா—அடைதற்கரியவள்.

க்ஷமா—அடியார்களுடைய குற்றங்களைப் பொறுப்பவள்.

சிவா—(ஒ.) சின்மாத்ராச்ரய--மாயாயா: சக்த்யாகாரே த்விஜோத்தமா: | அனுப்ரவிஷ்டா யா ஸம்விந்-நிர்விகல்பா ஸ்வயம்ப்ரபா || ஸதாகாரா ஸதானந்தா ஸம்ஸாரோச்சேத-காரிணீ | ஸா சிவா பரமா தேவீ சிவாபின்ன சிவங்கரீ ||

ஸூதஸம்ஹிதை

मधुकैटभ-विद्राविविधातृ-वरदे नमः ।
रूपं देहि जयं देहि यशो देहि द्विषो जहि ॥ २ ॥

महिषासुर-निर्नाशि-विधात्रि वरदे नमः । रूपं ॥ ३ ॥

वन्दितांघ्रि-युगे देवि देव-सौभाग्य-दायिनि । रूपं ॥ ४ ॥

மது-கைடப-வித்ராவி விதாத்ரு-வரதே நம ; | [ஜஹி ||
ரூபம் தேஹி ஜயம் தேஹி யசோதேஹி த்விஷோ

மஹிஷாஸுர-நிர்நாச-விதாத்ரி வரதே நம : | ரூபம் ||

வந்திதாங்கரி-யுகே தேவி தேவ-ஸௌபாக்யதாயினி !
ரூபம் || 4 |

---

2. மதுகைடபர்களை நாசஞ் செய்தவளே ! பிரம்மாவிற்கருள் புரிந்தவளே ! (உனக்கு) நமஸ்காரம். (எனக்கு) ரூபத்தையளிப்பாய், ஜயத்தை அளிப்பாய், கீர்த்தியை அளிப்பாய், (என்) சத்துருக்களை அழிப்பாய்.

3. மஹிஷாசுர நாசத்தைச் செய்து காத்தவளே ! (பிரம்மாவிற்கு) வரமளித்தவளே ! உனக்கு நமஸ்காரம்.......

4. (உலகனைத்தாலும்) வணங்கப்பெற்ற பாதங்களையுடையவளே ! தேவர்களுக்கு (சத்ருஜயம் எனும்) ஸௌபாக்கியத்தை யளிப்பவளே !

தாத்ரி—அனைத்தையும் தாங்குபவள்.

1. (ஒ.) அஹம் ருத்ரேபிர்—வஸுபிச்சராம்—யஹ-மாதித்யை—ருத விச்வ தேவை : || தேவி ஸூக்தம்

2. மதுகைடப வதத்திற்காகப் பிரம்மாவால் துதிக்கப்பட்டு பிரம்மாவிற்கு அருள் சுரந்தவள்.

ரூபம் தேஹி ஜயம் தேஹி — 'ஜயத்யனேன பரமாத்ம-ஸ்வருபமிதி | அதவா ஜயோ வேதஸம்ருதிராசி: | 'ஸஹ நௌ யச' இதி ச்ருதி—ப்ரஸித்தம் தத்வஜ்ஞான-ஸம்பாதன ஜன்யம் யசஸ்.தத்தேஹி | த்விஷ : காமக்ரோத-லோபாதீன் சத்ருன் ஜஹி, நாசயேத்யர்த்த : |' ஸ. ஸ.

रक्तबीजवधे देवि चण्डमुण्डविनाशिनि । रूपं ॥ ५ ॥
अचिन्त्य-रूप-चरिते सर्वशत्रु-विनाशिनि । रूपं ॥ ६ ॥
नतेभ्यः सर्वदा भक्त्या चण्डिके प्रणताय मे । रूपं ॥ ७ ॥
स्तुवद्भ्यो भक्तिपूर्वं त्वां चण्डिके व्याधिनाशिनि ।
रूपं ॥ ८ ॥
चण्डिके सततं ये त्वा-मर्चयन्तीह भक्तितः । रूपं ॥ ९ ॥

ரக்தபீஜ-வதே தேவி சண்ட-முண்ட-விநாசினி | ரூபம் ||
அசிந்த்ய-ரூப-சரிதே ஸர்வசத்ரு-விநாசினி | ரூபம் ||
நதேப்ய: ஸர்வதா பக்த்யா சண்டிகே ப்ரணதாய மே |
ரூபம் || 7 ||
ஸ்துவத்ப்யோ பக்திபூர்வம் த்வாம் சண்டிகே வ்யாதி-
நாசினி ரூபம் ||
சண்டிகே ஸததம் யே த்வா-மர்ச்சயந்தீஹ பக்தித:
ரூபம் || 9 ||

---

5. ரக்த பீஜனை வதைத்த தேவியே! சண்டமுண்டர்களை நாசஞ்செய்தவளே!.........

6. எண்ணுதற்கரிய ரூபமும் சரித்திரமும் படைத்தவளே! எல்லா சத்துருக்களையும் நாசம் செய்பவளே!......

7. (பரப்ரஹ்மஸ்வரூபிணியான) சண்டிகே! எப்போதும் பக்தியுடன் வணங்குவோர்க்கும், உன்னை நமஸ்கரிக்கும் எனக்கும் ரூபத்தையளிப்பாய், ஜயத்தையளிப்பாய், கீர்த்தியை யளிப்பாய், (என்) சத்துருக்களை அழிப்பாய்.

8. சண்டிகே! வியாதியை நாசம் செய்பவளே! பக்தியை முன்னிட்டு உன்னைத் துதிப்போர்க்கு ரூபத்தை யளிப்பாய், ஜயத்தை யளிப்பாய்.........

9. சண்டிகே! எவர்கள் எப்போதும் உன்னை பக்தியுடன் அர்ச்சிக்கின்றார்களோ அவர்களுக்கு ரூபத்தை யளிப்பாய், ஜயத்தை யளிப்பாய்.........

---

6. (ஒ.) 'யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே' தை. உப. 2. 9

देहि सौभाग्य-मारोग्यं देहि देवि परं सुखम् । रूपं ॥ १० ॥
विधेहि द्विषतां नाशं विधेहि बल-मुच्चकैः । रूपं ॥ ११ ॥
विधेहि देवि कल्याणं विधेहि विपुलां श्रियम् । रूपं ॥१२॥
विद्यावन्तं यशस्वन्तं लक्ष्मीवन्तं जनं कुरु । रूपं ॥ १३ ॥
प्रचण्ड-दैत्य-दर्पघ्ने चण्डिके प्रणताय मे । रूपं ॥ १४ ॥

தேஹி ஸௌபாக்ய-மாரோக்யம் தேஹி தேவி பரம் ஸுகம் | ரூபம் ||

விதேஹி த்விஷதாம் நாசம் விதேஹி பல-முச்சகை: | ரூபம் || 11 ||

விதேஹி தேவி கல்யாணம் விதேஹி விபுலாம் ச்ரியம் | ரூபம் || 12 ||

வித்யாவந்தம் யசஸ்வந்தம் லக்ஷ்மீவந்தம் ஜனம் குரு | ரூபம் || 13 ||

ப்ரசண்ட-தைத்ய-தர்ப்பக்னே சண்டிகே ப்ரணதாய மே | ரூபம் ||

---

10. தேவி! ஸௌபாக்கியமும் ஆரோக்கியமும் அளிப்பாய். (பிரம்மானந்தமாகிய) பரமசுகத்தையுமளிப்பாய்......

11. சத்துருக்களின் நாசத்தையளிப்பாய். நிரதிசயமான பலத்தையு மளிப்பாய்.........

12. தேவி! மங்களத்தை யளிப்பாய். பரந்த செல்வத்தை யளிப்பாய்.........

13. கல்விமானுகவும், புகழ்பெற்றவனுகவும், செல்வம் படைத்தவனுகவும், இம்மனிதனைச் செய்வாய்.........

14. பிரபலமான தைத்தியர்களின் கர்வத்தை யழித்தவளே! சண்டிகே! உன்னை வணங்கும் எனக்கு ரூபத்தை யளிப்பாய், ஜய்த்தை யளிப்பாய்.........

---

13. வித்யாவந்தம்—ப்ரஹ்மவித்யாவந்தம்.

चतुर्भुजे चतुर्वक्त्र-संस्तुते परमेश्वरि । रूपं ॥ १५ ॥

कृष्णेन संस्तुते देवि शश्वद्भक्त्या तथांबिके । रूपं ॥१६॥

हिमाचलसुतानाथ-पूजिते परमेश्वरि । रूपं ॥ १७ ॥

सुरासुर-शिरोरत्न-निघृष्ट-चरणेऽम्बिके । रूपं ॥ १८ ॥

इन्द्राणी-पति-सद्भाव-पूजिते परमेश्वरि । रूपं ॥ १९ ॥

சதுர்புஜே சதுர்வக்த்ர-ஸம்ஸ்துதே பரமேச்வரி | ரூபம் ॥ 15 ॥

க்ருஷ்ணேன ஸம்ஸ்துதே தேவி சச்வத் பக்த்யா ததாம்பிகே | ரூபம் ॥

ஹிமாசலஸுதாநாத-பூஜிதே பரமேச்வரி | ரூபம் ||

ஸுராஸுர-சிரோரத்ன-நிக்ருஷ்ட-சரணேऽம்பிகே — ரூபம் ॥ 18

இந்த்ராணீபதி-ஸத்பாவ-பூஜிதே பரமேச்வரி | ரூபம் ||

---

15. நான்கு கைகளையுடையவளே ! நான்முகப்பிரம்மாவால் துதிக்கப்பெற்றவளே ! பரமேசுவரி !.........

16. தேவி ! அம்பிகே ! இடைவிடாது பக்தியுடன் கிருஷ்ணனால் துதிக்கப்பெற்றவளே !.........

17. பார்வதீநாதனால் பூஜிக்கப்பட்டவளே ! பரமேசுவரி !.........

18. தேவர்களும் அசுரர்களும் தங்கள் முடியிலுள்ள ரத்னங்களால் தொட்டு வணங்கும் சரணங்களை யுடையவளே! அம்பிகே !.........

19. இந்திராணியின் பதியால் உள்ளன்புடன் பூஜிக்கப் பெற்றவளே ! பரமேசுவரி !.........

---

15. சதுர்ப்புஜே—சதுர்வர்க்க-தாரணார்த்தம் சத்வாரோ புஜா: |

19. இந்த்ராணீபதிநா ஸத்பாவேன பூஜிதா | அதவா இந்த்ராண்யா: பதிஸத்பாவஸ்ய பத்யு-ரிந்த்ரஸ்ய ஸத்தாயா வித்யமானதாயா: ஜ்ஞானார்த்தம் பூஜிதா (இந்திரன் விருத்திராசுரவதத்துக்குப்பின் தாமரைத் தண்டில் ஒளிந்து வசிக்க நேரிட்டபோது தேவியை ஆராதித்து இந்திராணி இந்திரன் வசித்த இடத்தை அறிந்தாள்).

देवि प्रचण्ड-दोर्दण्ड-दैत्य-दर्प-विनाशिनि । रूपं ॥ २० ॥

देवि भक्तजनोद्दाम-दत्तनन्दोदयेऽम्बिके । रूपं ॥ २१ ॥

पत्नीं मनोरमां देहि मनो-वृत्तानुसारिणीम् ।
तारिणीं दुर्ग-संसार-सागरस्य कुलोद्भवाम् ॥ २२ ॥

*தேவி ப்ரசண்ட-தோர்தண்ட-தைத்யதர்ப்ப-விநாசினி |
ரூபம் || 20 ||*

*தேவி பக்தஜனோத்தாம-தத்தானந்தோதயேऽம்பிகே |
ரூபம் || 21 || [ணீம் ||*

*பத்னீம் மனோரமாம் தேஹி மனோவ்ருத்தானுஸாரி-
தாரிணீம் துர்க-ஸம்ஸார-ஸாகரஸ்ய குலோத்பவாம் ||*

---

20. தேவி! கொடிய தோள்வலி படைத்த தைத்தியர்களின் கர்வத்தை நாசம் செய்தவளே!.........

21. தேவி! பந்தங்களற்ற பக்தர்களுக்கு பரமானந்த மூலமான முக்தியை யளிப்பவளே! அம்பிகே!

22., மனதுக்கினியவளாயும், மனதின் போக்கை அறிந்து நடப்பவளாயும், கடத்தற்கரிய ஸம்ஸாரஸாகரத்தைக் கடத்தற்கு உதவிபுரிபவளாயும், நற்குலத்துதித்தவளாயு முள்ள மனைவியை யளிப்பாய்.

---

21. 'பக்தஜனேஷு யே உத்தாமானோ நிரர்க்கலபக்தி-மந்த: தேப்யோ தத்த ஆனந்தோதயோ மோக்ஷோ யயா'.

22. மார்க்கண்டேய புராணத்தில் கூறப்படும் மதாலஸா போன்றவளும் யோகவாசிஷ்டத்தில் கூறப்படும் சூடாலை போன்றவளுமான உத்தம ஞானம் படைத்த மனைவி.

इदं स्तोत्रं पठित्वा तु महास्तोत्रं पठेन्नरः ।
स तु सप्तशती-संख्या-वर-माप्नोति संपदः ॥ २३ ॥

इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे अर्गलास्तोत्रम् समाप्तम् ।

இதம் ஸ்தோத்ரம் படித்வா து மஹாஸ்தோத்ரம் படேந்நர: |
ஸ து ஸப்தசதீ-ஸங்க்யா-வர-மாப்னோதி ஸம்பத: | 23 ||

இதி ஸ்ரீ மார்க்கண்டேய-புராணே அர்கலா ஸ்தோத்ரம் ஸமாப்தம் ||

---

23. இந்த ஸ்தோத்திரத்தைப் படித்துவிட்டு மஹா ஸ்தோத்திரமாகிய தேவீ மாஹாத்மியத்தை ஸாதகனாகிய மனிதன் படிக்கவேண்டும். அது ஸப்தசதீபாராயணக் கணக்கில் அடங்கியது. அதனால் சிறந்த பலன் கைகூடும். ஸகல ஸம்பத்துக்களையும் அடைவான்.

இங்ஙனம் மார்க்கண்டேய புராணத்தில் அர்க்கலா ஸ்தோத்ரம் முற்றிற்று.

---

23. அர்க்கலா— ஸித்தி-ப்ரதிபந்தகம் பாப-மர்க்கலா - ஸத்ருசத்வா-தர்க்கலா | தந்நாசக-ஸ்தோத்ரஸ்யாபி லக்ஷணயாzர்க்கலேதி ஸம்ஜ்ஞா'.... (த்ரயோவிம்சதி ஸங்க்யாகும் ச்லோகாஹ-மந்த்ர ஸங்க்ரஹ:) ஸ.ஸ.

कीलकम् ॥ ३ ॥

॥ न्यासः ॥

अस्य श्री कीलकस्तोत्र महामन्त्रस्य । विशुद्धज्ञान ऋषिः । अनुष्टुप् छन्दः । श्री चण्डिका देवता । सां बीजं, क्लीं शक्तिः, क्लूं कीलकम् । श्रीचण्डिका-प्रसादसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः ॥

विशुद्धज्ञान-देहाय त्रिवेदी-दिव्य-चक्षुषे ।
श्रेयः-प्राप्ति-निमित्ताय नमः सोमार्ध-धारिणे ॥ १ ॥

सर्व-मेत-द्विजानीयान्-मन्त्राणा-मभिकीलकम् ।
सोऽपि क्षेम-मवाप्नोति सततं जाप्य-तत्परः ॥ २ ॥

3. கீலகம்

நியாஸ :— *அஸ்ய ஶ்ரீ கீலக-ஸ்தோத்ர-மஹாமந்த்ரஸ்ய விசுத்தஜ்ஞானருஷி : । அனுஷ்டுப் சந்த : । ஶ்ரீ சண்டிகா தேவதா । ஸாம்-பீஜம், க்லீம் சக்தி ; க்லூம் கீலகம் । ஶ்ரீ சண்டிகா - ப்ரஸாத - ஸித்தியர்த்தே ஜபே விநியோக : ॥*

விசுத்தஜ்ஞான - தேஹாய த்ரிவேதீ - திவ்ய - சக்ஷுஷே ।
ச்ரேய:-ப்ராப்தி-நிமித்தாயநம: ஸோமார்த்த-தாரிணே ॥
ஸர்வமேதத்-விஜாநீயான்-மந்த்ராணா-மபி-கீலகம் ।
ஸோऽபி க்ஷேம-மவாப்னோதி ஸததம் ஜாப்ய-தத்பர: ॥

---

3. கீலகம்

1. விசுத்தஞானமே சரீரமாயும், மூன்று வேதங்களே தெய்வீகக் கண்ணாயும் கொண்டு உயர் நலத்தைக் கூட்டுவித்தற்குக் காரணரூபியாய்ப் பாதிச் சந்திரனைத் தலையிலணிந்து விளங்கும் பரமசிவனுக்கு நமஸ்காரம்.

2. எல்லா மந்திரங்களுக்கும் இதை (ஸப்தசதீ பாராயணத்தை) 'அபிகீலகம்' என அறியவேண்டும். (எந்த மந்திரத்தையும்) இடைவிடாது ஒருமனத்தினனாய் ஜபிக்கும் ஒருவன் க்ஷேமத்தையடைகின்றான்.

---

2. அபிகீலகம்— 'ஸர்வமந்த்ரஸித்தி - ப்ரதிபந்தக - கீலக-நாசகத்வாத் லக்ஷணயா ஸப்தசதீ-ஸ்தோத்ர-மபிகீலகம். ஸ. ஸ.

सिद्धयन्त्युच्चाटनादीनि वस्तूनि सकलान्यपि ।
एतेन स्तुवतां देवी स्तोत्रमात्रेण सिध्यति ॥ ३ ॥
न मन्त्रो नौषधं तत्र न किंचिदपि विद्यते ।
विना जाप्येन सिध्येत सर्व-मुच्चाटनादिकम् ॥ ४ ॥
समग्राण्यपि सेत्स्यन्ति लोकशंका-मिमां हरः ।
कृत्वा निमन्त्रयामास सर्वमेव-मिदं शुभम् ॥ ५ ॥

ஸித்த்யந்த்-யுச்சாடனாதீனி வஸ்தூனி ஸகலான்யபி |
ஏதேன ஸ்துவதாம் தேவீ ஸ்தோத்ர-மாத்ரேண
ஸித்யதி ||

ந மந்த்ரோ நௌஷதம் தத்ர ந கிஞ்சிதபி வித்யதே |
விநா ஜாப்யேன ஸித்யேத ஸர்வ-முச்சாடனாதிகம் ||

ஸமக்ராண்யபி ஸேத்ஸ்யந்தி லோகசங்கா-மிமாம்
ஹர: |
க்ருத்வா நிமந்த்ரயாமாஸ ஸர்வமேவ-மிதம் சுபம் ||

3. (அங்ஙனம் ஜபிப்பவனுக்கு) உச்சாடனம் முதலியவை ஸித்திக்கின்றன. (கிடைத்தற்கரிய) எல்லாப் பொருள்களும் கிடைக்கின்றன. (ஆனால் மந்திர ஜபமில்லாமல் தேவீ மஹாத்மியமாகிய) இதனால் துதிப்பவர்க்கும் ஸ்தோத்திரமாத்திரத்தாலேயே தேவி சித்தி யளிக்கின்றாள்.

4. அப்புருஷனுக்கு (காரியசித்திக்கு) மந்திரமோ மூலிகையோ வேறு எதுவோ வேண்டியதில்லை. ஜபமில்லாமலேயே உச்சாடனம் முதலிய எல்லாம் சித்திக்கும்.

5. இது பரிபூர்ண பலனை யளிப்பது. (பலமந்திரங்களில் எது சிறந்தது என்று) உலகில் ஏற்படும் சந்தேகமாகிய இதைக் கருதியே பரமசிவன் இதுவே எல்லா நன்மைகளையுமளிப்பதாக இருக்கட்டுமென்று (இவ்வுலகிற்கு இதை) அழைத்தருளினார்.

स्तोत्रं वै चण्डिकायास्तु तच्च गुह्यं चकार सः ।
समाप्ति-र्न च पुण्यस्य तां यथावन्नियन्त्रणाम् ॥ ६ ॥
सोऽपि क्षेम-मवाप्नोति सर्वमेव न संशयः ।
कृष्णायां वा चतुर्दश्या-मष्टम्यां वा समाहितः ॥ ७ ॥
ददाति प्रतिगृह्णाति नान्यथैषा प्रसीदति ।
इत्थं रूपेण कीलेन महादेवेन कीलितम् ॥ ८ ॥

ஸ்தோத்ரம் வை சண்டிகாயாஸ்து தச்ச குஹ்யம்
சகார ஸ: ¦
ஸமாப்திர்-ந ச புண்யஸ்ய தாம் யதாவந்-நியந்த்ரணும் ॥
ஸோऽபி க்ஷேம-மவாப்னோதி ஸர்வமேவ ந ஸம்சய: ¦
க்ருஷ்ணயாம் வா சதுர்தச்யா-மஷ்டம்யாம் வா ஸமா-
ஹித; ॥ 7 ॥
ததாதி ப்ரதிக்ருஹ்ணுதி நான்யதைஷா ப்ரஸீததி ¦
இத்தம் ரூபேண கீலேன மஹாதேவேன கீலிதம் ॥

---

6. சண்டிகையின் ஸ்தோத்திரமாகிய இதை ரகசிமாய்ப் போற்றத்தக்கதாய் அவர் செய்தருளினுர், அதனுல் உண்டாகும் புண்ணியத்திற்கு முடிவே இல்லை என்ற அந்த நிர்ணயத்தை உள்ளபடி உணர்தல் வேண்டும்.

7, 8. (வேறு மந்திர ஜபம் செய்பவனும் தேவீமாஹாத்மியத்தைப் பாராயணம் செய்பவனுயின்) அவனும் எல்லா நன்மைகளையும் சந்தேகமின்றி அடைவான். கிருஷ்ணபக்ஷ சதுர்த்தசியிலோ அஷ்டமியிலோ ஒருமைப்பட்ட மனத்துடன் எந்த ஸாதகன் (நியாய வழியில் சம்பாதித்த தன் பொருளை தேவியிடம்) ஸமர்ப்பிக்கின்றுனே, (பின்பு உலக வாழ்க்கையின் பொருட்டு அவசியமானதை தேவியளித்ததென) மீண்டும் பெற்றுக்கொள்ளுகின்றுனே அவனிடமே தேவி ஸந்தோஷ

---

8. ததாதி ப்ரதிக்ருஹ்ணுதி— "உபாஸகோ நிஜம் ஸர்வம் தனம் ந்யாயேனேபார்ஜிதம் தேவ்யை ததாதி ஸமர்ப்பயதி ஹே தேவி இத ஆரப்ய இதம் ஸர்வம் தனம் மதீயம் துப்யம் மயா தத்த-மஸ்த்விதி ஸமர்ப்பயதி. பச்சாத் ஸம்ஸார-யாத்ரா-நிர்வாஹார்த்தம் க்ருஹாணேதம் த்ரவ்யம் மத் ப்ரஸாத-பூதமிதி

यो निष्कीलां विधायैनां नित्यं जपति संस्फुटम् ।
स सिद्धः स गणः सोऽपि गन्धर्वो जायतेऽवने ॥ ९ ॥
न चैवाप्यटत-स्तस्य भयं क्वापीह जायते ।
नाल्पमृत्यु-वशं याति मृतो मोक्ष-मवाप्नुयात् ॥ १० ॥

யோ நிஷ்கீலாம் விதாயைனும் நித்யம் ஜபதி ஸம்ஸ்புடம் |
ஸ ஸித்த: ஸ கண: ஸோऽபி கந்தர்வோ ஜாயதேऽவனே ||

நசைவாப்யடதஸ்-தஸ்ய பயம் க்வாபீஹ ஜாயதே |
நால்ப-ம்ருத்யு-வசம் யாதி ம்ருதோ மோக்ஷ-மவாப்-னுயாத் || 10 ||

மடைகின்றாள். அவளை மகிழ்விக்க வேறு வழியில்லை. இந்த மாதிரிப் பூட்டினல் (சித்திமார்க்கம்) மகாதேவரால் பூட்டி வைக்கப்பட்டுள்ளது.

9. (மேற்கூறிய முறையில்) எவன் தடையை நீக்கிவிட்டு (ஸப்தசதீ ஸ்தோத்திரமாகிய) இதை நாள்தோறும் தெளிவுபட ஜபம் செய்கின்றானே அவன் சித்தனாகவும், தேவியின் அடியார் கூட்டத்திற் சேர்ந்தவனாகவும், கந்தர்வனாகவும், பிறரைக் காக்கவல்லவனாகவும் ஆவான்.

10. அவன் எங்கும் சஞ்சரிப்பவனாயினும், எங்கிருந்தும் அவனுக்கு பயம் உண்டாகாது; அற்பாயுளில் மரணமடைய மாட்டான்; மரணத்துக்குப்பின் மோக்ஷத்தை யடைவான்.

தேவ்யனுஜ்ஞாம் மனஸா க்ருஹீத்வா தத்-த்ரவ்யம் ப்ரஸாத புத்யா ப்ரதிக்ருஹ்ணாதி, க்ருஹீத்வா ச தர்மசாஸ்த்ரோக்த-மார்க்கேண தஸ்ய வ்யயம் குர்வந் நிரந்தரம் தேவ்யதீனோ பவதி, தஸ்யைவா ஸப்தசதீ ப்ரஸன்னா பவதி நான்யதா.'' அயஞ்ச கிலகஸ்யார்த்தோ ரஹஸ்யாகமே குரு-கிலக-படலே ப்ரதர்சித: || ஸ. ஸ.

உபாஸகன் தன்னால் நியாயமான வழியில் அடையப்பட்ட தனத்தை தேவிக்கு அர்ப்பணம் செய்து ஏகாக்ரசித்தனாய்ப் பிரார்த்திக்க வேண்டும். இதுதான் நிஷ்கீலனம் அல்லது சாபோத்தாரம்.

ज्ञात्वा प्रारभ्य कुर्वीत ह्यकुर्वाणो विनश्यति ।
ततो ज्ञात्वैव संपन्नमिदं प्रारभ्यते बुधैः ॥ ११ ॥

सौभाग्यादि च यत् किंचिद्दृश्यते ललनाजने ।
तत्सर्वं तत्प्रसादेन तेन जाप्य-मिदं शुभम् ॥ १२ ॥

शनैस्तु जाप्यमानेऽस्मिन् स्तोत्रे संपत्तिरुच्चकैः ।
भवत्येव समग्रापि ततः प्रारभ्यमेव तत् ॥ १३ ॥

ஜ்ஞாத்வா ப்ராரப்யகுர்வீத ஹ்யகுர்வாணோவிநச்யதி |
ததோ ஜ்ஞாத்வைவ ஸம்பன்ன-மிதம் ப்ராரப்யதே
புதை: ॥ 11 ॥

ஸௌபாக்யாதி ச யத்கிஞ்சித்-த்ருச்யதே லலனாஜனே |
தத்ஸர்வம் தத்ப்ரஸாதேன தேன ஜாப்ய-மிதம்-சுபம் ॥

சனைஸ்து ஜாப்யமானேऽஸ்மின் ஸ்தோத்ரே ஸம்-
பத்திருச்சகை: |
பவத்யேவ ஸமக்ராபி தத: ப்ராரப்யமேவ தத் ॥ 13 ॥

11. (நிஷ்கீலக முறையை) அறிந்து கொண்டு (ஸப்தசதீ பாடத்தை) ஆரம்பிக்கவேண்டும். அதை அனுஷ்டிக்காதவன் வீணாவான். ஆகையால் இதை அறிந்த பின்னரே குறை வற்ற இந்த ஸ்தோத்ர பாடம் புத்திமானால் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும்.

12. ஸ்திரீகளிடம் ஸௌபாக்கியம் முதலிய எதெது காணப்படுகிறதோ அது எல்லாம் தேவியின் அருளாலேயே ஏற்படுவதாகையாலும் பரம மங்களகரமான இந்த ஸ்தோத்திரம் ஜபித்தற்குரியது.

13. மெதுவாக ஜபம் செய்தாலும் பயன் உண்டு எனினும் உரக்கப் பாராயணம் செய்வதாலேயே பரிபூர்ண பலன் ஏற்படுமாதலால் அங்ஙனமே அது ஆரம்பித்து அனுஷ்டிக்கப்படவேண்டும்.

ऐश्वर्यं यत्प्रसादेन सौभाग्यारोग्य-संपदः ।
शत्रु-हानिः परो मोक्षः स्तूयते सा न किं जनैः ॥ १४ ॥

इति कीलकस्तोत्रं समाप्तम्

ஐச்வர்யம் யத் ப்ரஸாதேன ஸௌபாக்யாரோக்ய-ஸம்பத: |
சத்ரு-ஹானி: பரோ மோக்ஷ: ஸ்தூயதே ஸா ந கிம் ஜனை: || 14 ||

இதி கீலகஸ்தோத்ரம் ஸமாப்தம்

14. ஐசுவரியம், ஸௌபாக்கியம், ஆரோக்கியம், ஸம்பத்து, சத்துரு ஜயம், உயர்ந்த மோக்ஷம் எல்லாம் எந்தப் பரதேவதையின் அருளால் கிட்டுகின்றனவோ அவள் ஏன் மக்களால் துதிக்கப்படுவதில்லை?

இங்ஙனம் கீலக ஸ்தோத்திரம் முற்றிற்று

14. 'ச்லோகச்-சதுர்தச வாத்ர கீலகே ஸம்ப்ரதிஷ்டிதா:'. ஸ. ஸ.

रात्रि-सूक्तम् ॥ ४ ॥

॥ न्यासः ॥

रात्रीति सूक्तस्य । कुशिक ऋषिः । गायत्रीछन्दः । रात्रिर्देवता । श्री जगदंबा-प्रीत्यर्थे जपे विनियोगः ॥

ओं रात्री व्यख्यदायती पुरुत्रा देव्य१क्षभिः । विश्वा अधि श्रियोऽधित ॥

4. ராத்ரி-ஸூக்தம்

ந்யாஸ: || *ராத்ரீதி ஸூக்தஸ்ய குசிக ருஷி: | காயத்ரீ ச்சந்த: | ராத்ரிர்தேவதா | ஸ்ரீ ஜகதம்பா ப்ரீத்யர்த்தே ஜபே விநியோக: ||*

ஓம் ராத்ரீ வ்யக்யதாயதீ புருத்ரா தேவ்ய(அ)க்ஷபி: | விச்வா அதிச்ரியோதித || 1 ||

---

4. ராத்ரி-ஸூக்தம்

1. ஓம். ராத்திரி தேவியானவள் எழுந்தருளுகின்றாள். இந்திரிய சக்திகளால் எல்லா இடங்களிலுமுள்ள எல்லாப் பெருமைகளையும் எல்லாச் செயல்களையும் பார்க்கின்றாள். எல்லாப் பெருமைகளையும் தரிக்கின்றாள்.

ராத்ரி:—'ப்ரஹ்மமாயாத்மிகா ராத்ரி: பரமேச-லயாத்மிகா | தததிஷ்டாத்ரு-தேவீ து புவனேசீ ப்ரகீர்த்திதா' || தேவீ புராணம்

ராத்ரி ஸூக்தத்திற்கு ஸாயணாசாரியரும், தேவிபாகவத டீகாகாரரான நீலகண்ட ஸ்வாமியும் பாஷ்யம் எழுதியுள்ளார்கள். இதற்கு 'வனதுர்க்கா ஸூக்தம்' என்றும் பெயர்.

இதை ஸ்வரத்துடன் அத்தியயனம் செய்யாதவர்கள் இதற்குப் பதிலாக 'விச்வேச்வரீம் ஜகத்தாத்ரீம்' (1-70) முதல் 'ஹந்து-மேதௌ மஹாஸுரௌ (1-87) என்பது வரை படிப்பது வழக்கம். இது பௌராணிக ராத்ரி ஸூக்தம்.

இரவில் கெட்ட கனவு கண்டால் காலையில் எழுந்ததும் ராத்ரி ஸூக்த மந்திரத்தால் பாயஸான்னத்தை ஹோமம் செய்ய வேண்டும் என ஒரு பிரயோகம் ஆரணியகத்தில் கூறப்பட்டுளது.

1. ஆயதீ-ஆகச்சந்தீ; வ்யக்யத்-விசஷ்டே, விசேஷேண பச்யதி; அதித-அதிதாரயதி, ததாதி |

ओर्वप्रा अमर्त्या निवतो देव्यु(उ)द्वतः। ज्योतिषा बाधते तमः ॥२॥

निरुस्वसारमस्कृतोषसं देव्यायती । अपेदु हासते तमः ॥ ३ ॥

सा नो अद्य यस्या वयं नि ते यामन्न विक्ष्महि । वृक्षेन वसतिं वयः ॥

ஓர்வப்ரா அமர்த்யா நிவதோ தேவ்யு(உ)த்வத: | ஜ்யோதிஷா பாததே தம: || 2 ||

நிருஸ்வஸார-மஸ்க்ருதோஷஸம் தேவ்யாயதீ | அபேது ஹாஸதே தம: || 3 ||

ஸா நோ அத்ய யஸ்யா வயம் நி தே யாமந்ந விக்ஷ்மஹி | வ்ருக்ஷேன வஸதிம் வய: || 4 ||

---

2. அழிவற்ற அந்த தேவியானவள் முதலில் எங்கும், கீழும் மேலும், இருட்டைப் பரப்புகிறாள். (வானுலகில்) ஒளியால் அவளே இருட்டைப் போக்கவும் செய்கின்றாள்.

3. ராத்திரி தேவியானவள் எழுந்தருளுகின்றாள். தனது சகோதரியான விடியற்காலையைப் பிரகாசிப்பிக்கின்றாள். அதனால் இருள் தானே மறைகின்றது.

4. (ராத்திரி தேவதையாகிய) அவள் இப்போதே நமக்கு பிரசன்னமாகவேண்டும். அவள் பிரஸன்னமானால் நாம் (கிருஹங்களில்) இன்புற்று வாழ்வோம். (இரவில்) பக்ஷிகள் மரங்களில் கூடுகளில் எங்ஙனம் சுகமாய் வசிக்கின்றனவோ அங்ஙனம் வசிப்போம்.

---

2. ஓர்வப்ரா—'உரு விஸ்தீர்ணம் அந்தரிக்ஷம் ஆப்ரா: ப்ரதமத: த்மஸ ஆபூரயதி'; நிவத:-நீசீனான் லதா குல்மாதீன்; உத்வத:- உத்திதான் வ்ருக்ஷா' நீம்ச்ச.

3. 'ப்ராரப்த-கர்மக்ஷயே விசேஷபசக்தேர்-நாசான்-மூலாஜ்ஞான - ரூபம் தம: அபேது ஹாஸதே அபைவ கச்சதி'- ஸ. ஸ.

4. யாமன்—யாமினி ப்ராப்தௌ ஸத்யாம்; ந்யவிக்ஷ்மஹி—நிவிசாமஹே. ஸுகேன ஸ்வஸ்வருபே ஆஸ்மஹே.

नि ग्रामासो अविक्षत नि पद्वन्तो नि पक्षिणः। निश्येनासश्चिदर्थिनः॥

यावया वृकय(अं)वृकं यवयस्तेन-मूर्म्ये। अथा नः सुतरा भव ॥६॥

நி க்ராமாஸோ அவிக்ஷத நி பத்வந்தோ நி பக்ஷிண :||
நி ச்யேனாஸச்-சிதர்த்தின : || 5 ||

யாவயா வ்ருக்ய(அ)ம் வ்ருகம் யவயஸ்தேன-மூர்ம்யே |
அதா ந: ஸுதரா பவ || 6 ||

---

5. கிராமத்தில் வசிக்கும் ஜனங்களுள் அனைவரும் (சிச்சக்தி வடிவான) இரவு வந்ததும் அவளிடம் இன்புற்று ஒடுங்குகின்றனர். கால் நடைகள் ஒடுங்குகின்றன. பக்ஷிகள் ஒடுங்குகின்றன. பருந்துகள் ஒடுங்குகின்றன. காரியார்த்தமாய்ப் பிரயாணம் செய்பவர்கள் ஒடுங்குகின்றனர்.

6. ராத்திரி ரூபியான சிச்சக்தியே! (துர்வாஸனை வடிவான) பெண் ஓநாயையும், (பாவச்செயல் வடிவான) ஆண் ஓநாயையும் எங்களை யணுகாமல் விரட்டிவிடு. (சித்த வித்தத்தை அபஹரிக்கும் காமமாகிய) திருடனையும் விரட்டிவிடு. பின்னர் எங்களுக்கு மோக்ஷ இன்பத்தை யருள்பவளாய் (நீ) விளங்க வேண்டும்.

---

5. க்ராமாஸ:—க்ராமா: ஸர்வே ஜனா: |

பத்வந்த:—பாதயுக்தா கவாச்வாதய: |

'ஸர்வே ஜனா: கேவலம் கருணா-ஸாகராயா: பராயாச்-சிச்சக்தே: கருணயா ஸுகேன சேரதே ஸ்வஸ்தா பவந்தி | யதா மூடா பாலா மாது: கருணாவசாச் சேரதே |' ஸ. ஸ.

6. வ்ருகம்—வ்ருகவன்-மாரகம் பாபஞ்சாஸ்மான் ஹிம்ஸந்தம்: வ்ருக்யம்—வ்ருகஸ்ய ஸ்த்ரியம் நானாவாஸனா ரூபாம்; ஸ்தேனம்—தஸ்கரம், சித்த வித்தாபஹாரகம் காமாதிகம்; யவய—அஸ்மத்தோ வியோஜய.

ஸுதரா—ஸுகேன தரணீயா க்ஷேமகரீ மோக்ஷதாத்ரீ பவ ||

उपमा पेपिशत्तमः कृष्णं व्यक्त-मस्थित । उष ऋणेव यातय ॥ ७ ॥

उपते गा इवाकरं वृणीष्व दुहित-र्दिवः। रात्रिस्तोमं न जिग्युषे ॥८॥

इति रात्रिसूक्तं समाप्तम्

உப மா பேபிசத்தம: க்ருஷ்ணம் வ்யக்த-மஸ்தித |

உஷ ருணேவ யாதய || 7 ||

உப தே கா இவாகரம் வ்ருணீஷ்வ துஹிதர்-திவ: |

ராத்ரிஸ்தோமம் ந ஜிக்யுஷே ||

இதி ராத்ரி ஸூக்தம் ஸமாப்தம்

7. உஷா தேவியே! எல்லாப் பொருள்களையும் கௌவியுள்ள (அஞ்ஞானமாகிய) காரிருளை அறவே என்னை யணுகாமலகற்றிவிடு. செல்வத்தை யளித்துக் கடன் கட்டிலிருந்து விடுவிப்பது போல ஞானத்தை யளித்து எல்லா (அஞ்ஞானக்) கட்டுகளின்றும் விடுவித்தருள்வாய்.

8. சூரியபுத்திரியே! நீ (பால்சுரக்கும்) பசுவைப்போலாவாய். நான் உன்னை அணுகி ஸ்துதியால் வரவேற்கிறேன். ராத்ரி தேவியே! காமாதி சத்துருக்களை உனது கிருபையால் ஜயித்துள்ள எனது ஸ்தோத்ரவடிவான இந்த ஹவிஸ்ஸை அங்கீகரித்தருள வேண்டும்.

இங்ஙனம் ராத்ரிஸூக்தம் முற்றிற்று

---

7. பேபிசத்...ப்ருசம் பிம்சத் ஸர்வ வஸ்துஷு ஆச்லிஷ்டம்; தம:— அஜ்ஞானம்.

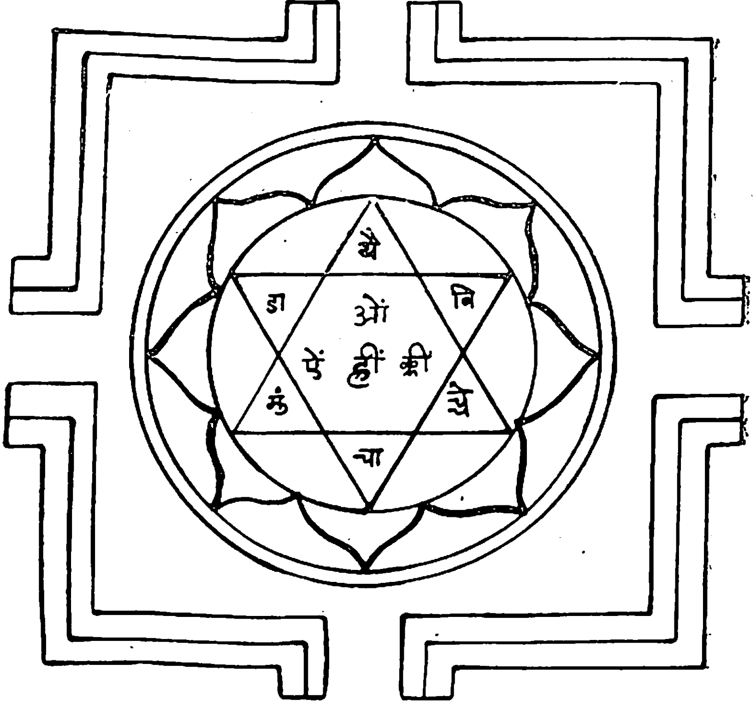
8. ஆகரம்—ஸ்துதிபி - ர்பிமுக்க்ரோமி; திவோதுஹித:—த்யோத-மானஸ்ய ஸூர்யஸ்ய புத்ரீ.

இந்த ஸூக்த ஜபத்தின் முடிவில் 'ஓம் நமச்சண்டிகாயை' என்று சேர்த்துப் படிப்பதுண்டு.

(ஓ.) "ஓமித்யனுமதௌ ப்ரோக்தம் ப்ரதமே வாப்யுபக்ரமே | ஓமித்யேகாக்ஷரம் ப்ரஹ்ம ஸர்வமந்த்ராதிதைவதம் | ப்ரணவ,ப்ரதிபாத்யாயை சண்டிகாயை நம இதி பலிதோऽர்த்த: ||" ஸ. ஸ.

नवाक्षरी विवेचनम् ॥ ५ ॥

अस्य श्री-नवाक्षरी-महामन्त्रस्य । मार्कण्डेय ऋषिः ।
जगती छन्दः । दुर्गा-लक्ष्मी-सरस्वती देवता ॥

5. நவாக்ஷரீ விவேசனம்

அஸ்ய ஸ்ரீ நவாக்ஷரீ-மஹாமந்த்ரஸ்ய் | மார்க்கண்டேய ருஷி : |
ஜகதீச்சந்த: | துர்க்கா-லக்ஷ்மீ-ஸரஸ்வதீ தேவதா ||

---

5. நவாக்ஷரீ விளக்கம்

ஸ்ரீநவாக்ஷரீ மஹாமந்திரமாகிய இதற்கு மார்க்கண்டேயர்

ह्रां बीजं (नाभौ) । ह्रीं शक्तिः (गुह्ये) ।
ह्रूं कीलकम् (पादयोः) ॥
दुर्गा-लक्ष्मी-सरस्वती-प्रसाद-सिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः
(सर्वांगे)

ह्रां अंगुष्ठाभ्यां नमः । ह्रीं तर्जनीभ्यां नमः ।

ஹ்ராம் பீஜம் (நாபௌ) ஹ்ரீம் சக்தி : (குஹ்யே) |
ஹ்ரூம் கீலகம் (பாதயோ:) ||

துர்க்கா-லக்ஷ்மீ-ஸரஸ்வதீ-ப்ரஸாத-ஸித்த்யர்த்தே
ஜபே விநியோக: (ஸர்வாங்கே) ||

ஹ்ராம்-அங்குஷ்டாப்யாம் நம: | ஹ்ரீம்-தர்ஜனீப்யாம்
நம: |

ரிஷி ; ஜகதீச்சந்தம் ; துர்க்கா-லக்ஷ்மீ-ஸரஸ்வதீ தேவதை.

'ஹ்ராம்' என்று பீஜத்தை நாபியிலும், 'ஹ்ரீம்' என்று சக்தியைக் கருக்குழியிலும், 'ஹ்ரூம்' என்று கீலகத்தைப் பாதங்களிலும் நியாஸம் செய்க.

துர்க்கா-லக்ஷ்மீ-ஸரஸ்வதியின் திருவருள் ஸித்திக்கும் பொருட்டு ஜபத்தில் இதற்குப்பயன் என்று எல்லா அங்கங்களையும் தொடுக.

பின்னர் கரநியாஸமும் அங்கநியாஸமும் செய்து 'பூர்ப்

ரிஷி சந்தஸ் தேவதை—மேலே கூறியபடி யல்லாது வேறு ஸம்பிரதாயமும் உண்டு. (ஒ.) ப்ரஹ்ம-விஷ்ணு-மஹேசாஸ்து முனயோ-zஸ்ய ப்ரகீர்த் திதா: | சந்தாம்ஸ்யுக்தானி முனிபிர்-காயத்ர்-யுஷ்ணி-கனுஷ்டுப: || தேவ்ய: ப்ரோக்தா மஹாபூர்வா: காலீ லக்ஷ்மீ: ஸரஸ்வதீ | நந்தா சாகம்பரீ பீமா: சக்தயோzஸ்ய மனோ: ஸ்ம்ருதா: | ஸ்யாத்-ரக்ததந்திகா துர்க்கா ப்ராமர்யோ பீஜஸஞ்சய: | அக்னி-வாயு-பகாஸ்-தத்வம் பலம் வேதத்ரயோத்பவம் || ஸர்வாபீஷ்ட-ப்ரஸித்த்-யர்த்தே விநியோக உதாஹ்ருத: | ரிஷிச்சந்தோ தேவதானி சிரோ-முக-ஹ்ருதி ந்யஸேத் || ஸ்தனயோ: சக்தி பீஜானி தத்வானி ஹ்ருதயே புன: | ஏகேனைகேன சைகேன சதுர்ப்பிர்-யுகலேன ச || ஸமஸ்தேன ச மந்த்ரேண ஷடங்கானி ப்ரகல்பயேத் || ஸ. ஸ.

ह्रूं मध्यमाभ्यां नमः । ह्रैं अनामिकाभ्यां नमः ।
ह्रौं कनिष्ठिकाभ्यां नमः । ह्रः करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः ॥

ह्रां हृदयाय नमः । ह्रीं शिरसे स्वाहा ।
ह्रूं शिखायै वषट् । ह्रैं कवचाय हुं । ह्रौं नेत्रत्रयाय
वौषट् । ह्रः अस्त्राय फट् ॥

भूर्भुवस्सुवरोमिति दिग्बन्धः ॥ ध्यानम् ॥

मातर्मे मधुकटभघ्नि महिषप्राणापहारोद्यमे
हेलानिर्मित धूम्रलोचनवधे हे चण्डमुण्डार्दिनि ।

ஹ்ரூம்-மத்யமாப்யாம் நம: | ஹ்ரைம்-அநாமி-
காப்யாம் நம: |
ஹ்ரௌம்-கனிஷ்டிகாப்யாம் நம: | ஹ்ர:-கரதலகர-
ப்ருஷ்டாப்யாம் நம: ||

ஹ்ராம்-ஹ்ருதயாயநம: | ஹ்ரீம்-சிரஸே ஸ்வாஹா |
ஹ்ரூம்-சிகாயை வஷட் | ஹ்ரைம்-கவசாய ஹும் |
ஹ்ரௌம்-நேத்ரத்ரயாய வௌஷட் | ஹ்ர : அஸ்த்
ராய பட் ||

பூர்ப்-புவஸ்-ஸுவரோமிதி திக்பந்த: || த்யானம் ||

மாதர் மே மதுகைடபக்னி மஹிஷ-ப்ராணுபஹா-
ரோத்யமே ஹேலாநிர்மித-தூம்ரலோசன-வதே ஹே

புவஸ்ஸுவரோம் என்று திசைகள் அணுகாவண்ணம் திக்பந்தம் செய்க.

தியானம்—தாயே! மதுகைடபர்களை வதம் செய்தவளே! மஹிஷாஸுரனுடைய பிராணனைப்போக்கியவளே! விளையாட்டாக தூம்ரலோசனனை வதைத்தவளே! சண்டமுண்டர்களை யழித்தவளே! ரக்தபீஜாசுரனை நிர்மூலமாக்கியவளே! சும்பனை

निश्शेषीकृत-रक्तबीजदनुजे नित्ये निशुंभापहे
शुंभध्वंसिनि संहराशु दुरितं दुर्गे नमस्तेऽम्बिके ॥

लं-पृथिव्यात्मिकायै गन्धं समर्पयामि ।
हं-आकाशात्मिकायै पुष्पैः पूजयामि ।
यं-वाय्वात्मिकायै धूपमाघ्रापयामि ।
रं-अग्न्यात्मिकायै दीपं दर्शयामि ।

சண்டமுண்டார்த்திநி | நி:சேஷீ-க்ருத-ரக்தபீஜ-தனுஜே நித்யே நிசும்பாபஹே சும்பத்வம்ஸினி ஸம்ஹராசு துரிதம் துர்க்கே நமஸ்தேऽம்பிகே ||

லம்-ப்ருதிவ்யாத்மிகாயை கந்தம் ஸமர்ப்பயாமி |
ஹம்-ஆகாசாத்மிகாயை புஷ்பை: பூஜயாமி |
யம்-வாய்வாத்மிகாயை தூபமாக்ராபயாமி |
ரம்-அக்ன்யாத்மிகாயை தீபம் தர்சயாமி |

யும் நிசும்பனையும் ஒழித்தவளே! நித்தியமானவளே! துர்க்காம்பிகையே! உன்னை நமஸ்கரிக்கின்றேன். விரைவில் எனது பாவத்தைப் போக்கியருள்வாய்.

'லம்' என்ற பிருதிவி பீஜத்தால் பிருதிவி வடிவான உனக்கு கந்தம் ஸமர்ப்பிக்கின்றேன்.

'ஹம்' என்ற ஆகாச பீஜத்தால் பிருதிவி வடிவான உன்னைப் புஷ்பங்களால் பூஜிக்கின்றேன்.

'யம்' என்ற வாயு பீஜத்தால் வாயு வடிவினளான உனக்கு தூபம் காட்டுகின்றேன்.

'ரம்' என்ற அக்னி பீஜத்தால் அக்னி வடிவினளான உனக்குத் தீபம் காட்டுகின்றேன்.

वं-अमृतात्मिकायै अमृतं महानैवेद्यं निवेदयामि ।
सं-सर्वात्मिकायै सर्वोपचार-पूजां समर्पयामि ॥
मन्त्रः ॥ ओं-ऐं-ह्रीं क्लीं चामुण्डायै विच्चे ॥ (१०८)

வம்-அம்ருதாத்மிகாயை அம்ருதம் மஹா-நைவேத்யம் நிவேதயாமி |
ஸம்-ஸர்வாத்மிகாயை ஸர்வோபசார-பூஜாம் ஸமர்ப் பயாமி ||
மந்த்ர: || ஓம்-ஐம்-ஹ்ரீம்-க்லீம் சாமுண்டாயை விச்சே ||

'வம்' என்ற அமிருத பீஜத்தால் அமிருத வடிவினளான உனக்கு அமிருத மஹாநைவேத்தியத்தைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

'ஸம்' என்ற ஸர்வாத்ம பீஜத்தால் ஸர்வாத்ம வடிவினளான உன்னை எல்லா உபசாரங்களாலும் பூஜிக்கின்றேன்.

மந்த்ரம். *'ஐம்'—சித்தஸ்வரூபிணியான மஹாஸரஸ்வதி! 'ஹ்ரீம்'—சிதாத்மஸ்வரூபிணியான மஹாலக்ஷ்மி! 'க்லீம்'—ஆநந்தரூபிணியான மஹாகாளி! எல்லாத்தீமைகளையும் சமனம் செய்யும் நிர்விகல்பரூபிணியான உன்னை இருதய கமலத்தில் தியானிக்கின்றேன்.*

நவாக்ஷரீ—"அதாத: க்ரம-ப்ராப்த-நவார்ண-மந்த்ரஸ்ய ஆதாவந்தே ச அஷ்டோத்தரசத-ஜப: ஸம்புடத்வேன ஸப்தசத்யா: பாடே ப்ரோக்தந்வாந் நவார்ண-மந்த்ரோ விவிச்யதே ||

அதாத: ஸம்ப்ரவக்ஷ்யாமி சாமுண்டாயா மஹாமனும் | நவ-வர்ணாத்மகம் யஸ்ய ஸேவனாத்-புக்தி-முக்தய: || வாக்-காம-லஜ்ஜா-பீஜாந்தே சாமுண்டாயை பதம் வதேத் | விச்சே நவார்ண-மந்த்ரோऽயம் சக்தி-மந்த்ரோத்தமோத்தம: ||

அஸ்யாய-மர்த்த: | "மஹாஸரஸ்வதி சித்தே மஹாலக்ஷ்மி சிதாத்மிகே | மஹாகால்-யானந்தரூபே த்வத் தத்வஜ்ஞானஸ்ய-ஸித்தயே | அனுஸந்தித்மஹே சண்டி வயம் த்வாம் ஹ்ருதயாம்புஜே ||."

भूर्भुवस्सुवरोमिति दिग्विमोकः ॥
ध्यानम् ॥ मातर्मे......दुर्गे नमस्तेऽम्बिके ॥
लमित्यादि पंचपूजा ।
समर्पणम् ॥ गुह्यातिगुह्य-गोप्त्री त्वं गृहाणास्मत्कृतं जपम् ।
सिद्धिर्भवतु मे देवि त्वत्प्रसादान्मयि स्थिरा ॥

इति नवाक्षरी विवेचनं समाप्तम्

பூர்ப்புவஸ்ஸுவரோமிதி திக்விமோக: ||
த்யானம் || மாதர்மே... துர்க்கே நமஸ்தேऽம்பிகே ||
லம்-இத்யாதி பஞ்ச பூஜா ||
ஸமர்ப்பணம் || குஹ்யாதி-குஹ்ய-கோப்த்ரீ த்வம் க்ருஹாணஸ்மத்-க்ருதம் ஜபம் | ஸித்திர்ப்-பவது மே தேவி த்வத் ப்ரஸாதான்-மயி ஸ்திரா ||

இதி நவாக்ஷரீ விவேசனம் ஸமாப்தம்

'பூர்ப்புவஸ்ஸுவரோம்' என்று திக்விமோசனமும் தியானமும். 'லம்' முதலியவற்ருல் பஞ்ச பூஜை.

ஸமர்ப்பணம்— இரகசியத்துள்ளும் இரகசியமானதைக் காப்பவள் நீ. என்ஞல் செய்யப்பட்ட ஜபத்தை ஏற்றுக் கொள்வாய். என்னிடம் உனது அருளால் எனக்கு நிலையான ஸித்தி உண்டாக வேண்டும்.

இங்ஙனம் நவாக்ஷரீ விளக்கம் முற்றிற்று

• சாமுண்டா சப்தோ மோக்ஷகாரணீ பூத-நிர்விகல்பக-வ்ருத்தி விசேஷ பர: சமும் ஸோநாம் வியதாதி ஸமூஹரூபாம் டாதி டலயோரைக்யால்லாதி ஆதத்தே ஸ்வாத்மாகாரேண நாசயதீதி வ்யுத்பத்தே: ||

விச்சே இதி து 'வித்-ச-இ' இதி பதத்ரயாத்மகம் பீஜத்ரயக்ரமேணைக் தானும் சித்ஸதானந்தானும் வாசகம் ஸம்புத்த்யந்தரம் | அஸ்ய ஸ்த்ரீ ஈ இத்யஸ்ய ஹ்ரஸ்வே ஸதி 'இ' | ஹே ஆனந்த-ப்ரஹ்ம-மஹிஷி இத்-யர்த்த: | வித்பதம் ஜ்ஞானபரம் ப்ரஸித்தமேவ | சகாரோऽபி நபும்ஸக: ஸன் ஸத்பர இதி |யோஜ்யம் | அனுஸந்தத்மஹே த்வாம் நித்யம் ஹ்ருதயகமலே சிந்தயாமோ தாரயாம இதி' ||

ஸ. ஸ.

देवीमाहात्म्यम्

अथ प्रथमचरित्रम्

॥ न्यासः ॥

ओं अस्य प्रथम-चरित्रस्य ब्रह्मा ऋषिः। गायत्री छन्दः॥ महाकाली देवता। नन्दा शक्तिः, रक्तदन्तिका बीजं, अग्निस्तत्त्वं, ऋग्वेदःस्वरूपं, श्रीमहाकाली-प्रीत्यर्थे जपे विनियोगः॥

महाकाली-ध्यानम्

खड्गं चक्र-गदेषु-चाप-परिघान् शूलं भुशुण्डीं शिरः
शङ्खं सन्दधतीं करैस्त्रिनयनां सर्वांग-भूषावृताम्।

தேவீமாஹாத்மியம்

அத ப்ரதம-சரித்ரம்

ந்யாஸ:—ஓம். *அஸ்ய ப்ரதம சரித்ரஸ்ய ப்ரஹ்மா ருஷி:, காயத்ரீச்சந்த:, மஹாகாளீ* தேவதா | நந்தா சக்தி:, *ரக்ததந்திகா* பீஜம், *அக்னிஸ்தத்வம்,* ருக்வேத: *ஸ்வரூபம், ஸ்ரீ மஹாகாளீ - ப்ரீத்யர்த்தே ஜபே* விநியோக: ||

மஹாகாளீ-த்யானம்

கட்கம் சக்ர-கதேஷு-சாப-பரிகான் சூலம் புசுண்டீம் *சிர:*

சங்க்கம் *ஸந்ததீம் கரைஸ்-த்ரிநயனும் ஸர்வாங்க-பூஷாவ்ருதாம்* |

மஹாகாளீ தியானம்—*பகவான் விஷ்ணு யோக நித்திரையிலிருக்கும்போது தோன்றிய மதுகைடப அசுரர்களை ஸம்ஹரிக்கும் பொருட்டு தாமரைப்பூவிலுதித்த பிரம்மதேவர் எந்த தேவியை ஸ்துதித்தாரோ, அந்த மஹா காளியைச் சேவிக்கின்றேன். அவள் தனது பத்துக் கைகளில் வாள், சக்ரம்,*

த்யானம்—ஓ. வைக்ருதிக ரஹஸ்யம் சு. 3.5.

यां हन्तुं मधुकैटभौ जलजभू-स्तुष्टाव सुप्ते हरौ
नीलाश्म-द्युति-मास्य-पाद-दशकां सेवे महाकालिकाम् ॥

யாம் ஹந்தும் மதுகைடபௌ ஜலஜபூஸ்-துஷ்டாவ ஸுப்தே ஹரௌ
நீலாச்ம-த்யுதி-மாஸ்ய-பாத-தசகாம் ஸேவே மஹா-காளிகாம் ||

கதை, பாணம், வில், பரிகம், சூலம், புசுண்டி, தலை, சங்கம் இவற்றைத்தரித்து, ஸர்வாங்க பூஷிதையாய், நீலமணிக் கொப்பான காந்தியுடனும், மூன்று கண்களுடனும், பத்து முகங்களுடனும், பத்துக் கால்களுடனும் விளங்குகின்றாள்.

மந்த்ர விபாகம்——அஷ்டஸப்தத்யுத்தராணும் ச்லோகானும் சதபஞ்சகம் | ப்ரோக்தம் ஸப்தசதீ ஸ்தோத்ரம் தத் ஸப்தசத ஸங்க்யயா || விபஜ்ய ஜுஹுயான்-மந்த்ரீ ஸம்புடம் வா ஸமாசரேத் || அத ப்ரதமாத்யாய மந்த்ர-விபாக : ||

மார்க்கண்டேய உவாசைக: ஸாவர்ண்யாத்யாஸ் தத: பரம் | ச்லோக. மந்த்ரா : ஸப்ததச சார்த்த-ச்லோகாத்மகஸ்-தத :|| 1 || ஏகோநவிம்ச தேவந்து வைச்யோக்திர்-விம்சதி-ஸ்ததா | புனரர்த்தம் புன : ச்லோகத்ரய-மர்த்தம் புனர்-பவேத் || 2 || பஞ்சவிம்சதி-ரேவம் ஸ்யாத்-ராஜா ஷட்விம்சதிஸ்-ததா | அர்த்த. ச்லோகாத்மகம் மந்த்ர-த்வயம் வைச்ய ; புனர்-பவேத் || 3 || புனரர்த்தம் புன : ச்லோகத்ரய-மர்த்தம் புனர்-பவேத் | மார்க்கண்டேய : புனச் சார்த்தச்லோக : ச்லோகாத்மக : புன : || 4 || அர்த்த-ச்லோகாத்மகோ மந்த்ரோ ராஜார்த்த-ச்லோக-மந்த்ரக : | மந்த்ராச்சத்வா-ரிம்ச-தேவம் ச்லோக மந்த்ர-சதுஷ்டயம் || 5 || புனரர்த்தம் ருஷிச்சார்த்தம் ச்லோக-மந்த்ரா : புனர்-தச | புனரர்த்தஞ்ச ராஜோக்தி-ரேகோநா-ஷஷ்டி-ருச்யதே || 6 || புனரர்த்தம் புன : ச்லோக : புனரர்த்தம்-ருஷிஸ்தத : | புனரர்த்தம் புன : ச்லோகா : ஷண்மந்த்ரா :. புனரர்த்தக : || 7 || நித்ராம் பகவதீ மர்த்தச்சைக-ஸப்ததிःருச்யதே | ப்ரஹ்மார்த்த-ச்லோக-மந்த்ரோzத ச்லோக-மந்த்ராஸ்-த்ரயோதச || 8 || அர்த்தச்லோக ருஷிச்சார்த்த-ச்லோக : ச்லோகாஸ்து பஞ்ச வை | புனரர்த்தச்ச மந்த்ராணும் ஸ பஞ்சநவதி : ஸ்ம்ருதா || 9 || பகவானர்த்த-மந்த்ரோ த்வா-வ்ருஷி : ச்லோகார்த்தகம் புன : | ச்லோக-மந்த்ர ருஷி : ச்லோக த்வயம் மந்த்ரத்வயம் பவேத் || 10 || ச்லோகாணு-மஷ்டஸப்தத்யா சதுர்ப்பிரதிகம் சதம் | அத்ராத்ய-சரிதம் நாம ப்ரத-மாத்யாய-ஸம்ஜ்ஞகம் || 11 || சிதம்பர ஹஸ்யம், 30வது படலம்

(உவாச 14. அரை சுலோகம் 24. சுலோகம் 66. ஆக 104).

प्रथमोऽध्यायः

मधुकैटभवधः

ओं नमश्चण्डिकायै

ओं ऐं मार्कण्डेय उवाच ॥ १ ॥

ப்ரதமோऽத்யாய :

மதுகைடப வத :

|| ஓம் நமச்-சண்டிகாயை ||

ஓம் - ஐம் || மார்க்கண்டேய உவாச || 1 ||

முதல் அத்தியாயம்

மதுகைடப வதம்

|| ஓம் நமச்சண்டிகாயை ||

(ஓம் -ஐம்) மார்க்கண்டேயர் கூறியது—

1, 2. எவர் சூரியபுத்திரனோ, ஸாவர்ணி எனப் பெயர் பெற்றவரோ, எட்டாவது மனுவாகக் கூறப்படுகிறாரோ

ஜைமினி மகரிஷி மார்க்கண்டேயரிடம் சில விஷயங்களைப் பற்றிக் கேட்க அவர் தியானபரராயிருந்ததால் விந்தியமலையிலிருந்த நான்கு பக்ஷிகளின் மூலம் போதித்தார். " அப்பக்ஷிகள் மார்க்கண்டேயருக்கும் பாகுரிக்கும் முன் நடந்த தொரு ஸம்வாதத்தைக் கூறும் வகையில் ஏழு மன்வந்தர வரலாறுகளைக் கூறி எட்டாவது மன்வந்தரத்தைப் பற்றிக் கூற ஆரம்பிப்பதில் ' மார்க்கண்டேய உவாச ' என்று தேவி மாஹாத்மியம் தொடங்குகின்றது.

सावर्णिः सूर्यतनयो यो मनुः कथ्यतेऽष्टमः ।
निशामय तदुत्पत्तिं विस्तराद्गदतो मम ॥ २ ॥
महामायानुभावेन यथा मन्वन्तराधिपः ।
स बभूव महाभागः सावर्णिस्तनयो रवेः ॥ ३ ॥

ஸாவர்ணி: ஸூர்யதநயோ யோ மனு: கத்யதேऽஷ்டம: |
நிசாமய ததுத்பத்திம் விஸ்தராத் கததோ மம || 2 ||
மஹாமாயானுபாவேன யதா மன்வந்தராதிப: |
ஸ பபூவ மஹாபாக: ஸாவர்ணிஸ்-தநயோ ரவே: || 3 ||

அவருடைய வரலாற்றை விரிவாகக் கூறப்புகும் என்னிடம் கேட்பாய்.

3. சூரிய குமாரனும் மகாபாக்கியசாலியும் ஸாவர்ணி எனப் பெயர்பெற்றவருமான அவர் மகாமாயையின் அனுக்கிரகத்தால் எங்ஙனம் மன்வந்தராதிபராக ஆனுர் (என்பதைக் கூறுகிறேன்).

---

2. ஸவர்ணு என்பவள் ஸூர்யபத்னியான சாயாதேவி. அவளுடைய புத்திரன் ஸாவர்ணி.

(ஒ.) 'சாயா-ஸம்ஜ்ஞா ஸுதோ யோஸௌ த்விதீய: கதிதோ மனு: | பூர்வஜஸ்ய ஸவர்ணோஸௌ ஸாவர்ணிஸ்தேன கத்யதே' —விஷ்ணு புராணம்.

சூரிய புத்திரன் என்றதால் இவர் தக்ஷஸாவர்ணி யன்று.

ஏழு தினத்தில் பாராயணம் செய்யும் முறை—இதற்குச் சலாக்ஷர ஸூத்ரம். "पाठोयं वरकारः" (प-१, ठ-२, य-१, ब-४, र-२, क-१, र-२.). முதல் நாள் அத்தியாயம் 1; இரண்டாவது நாள் அத்தியாயம் 2, 3; மூன்ருவது நாள் அத்தியாயம் 4; நாலாவது நாள் அத்தியாயம் 5, 6, 7, 8; ஐந்தாவது நாள் அத்தியாயம் 9, 10; ஆருவது நாள் அத்தியாயம் 11; ஏழாவது நாள் அத்தியாயம் 12, 13. ஒரு சரித்திரத்தில் அரை குறையாகப் படிக்கக்கூடாதென்ற நியமம் இந்த முறைக்கு இல்லை.

3. வைவஸ்வதர் எவ்வாறு ஏழாவது மனுவாவானுரோ, அவ்வாறு ஸாவர்ணி எட்டாவது மனுவானுர் என்றும் கருத்துக் கொள்ளலாம்.

स्वारोचिषेऽन्तरे पूर्वं चैत्र-वंश-समुद्भवः ।
सुरथो नाम राजाभूत् समस्ते क्षिति-मण्डले ॥ ४ ॥
तस्य पालयतः सम्यक् प्रजाः पुत्रानिवौरसान् ।
बभूवुः शत्रवो भूपाः कोलाविध्वंसिनस्तदा ॥ ५ ॥
तस्य तैरभवद्युद्ध- मतिप्रबल-दण्डिनः ।
न्यूनैरपि स तैर्युद्धे कोलाविध्वंसिभि-र्जितः ॥ ६ ॥

ஸ்வாரோசிஷேऽந்தரே பூர்வம் சைத்ர-வம்ச-ஸமுத்பவ: |
ஸுரதோ நாம ராஜாபூத் ஸமஸ்தே க்ஷிதி-மண்டலே ||
தஸ்ய பாலயத:ஸம்யக் ப்ரஜா:புத்ராநிவௌரஸான் |
பபூவு: சத்ரவோ பூபா:கோலாவித்வம்ஸினஸ்-ததா ||
தஸ்ய தைரபவத்-யுத்த-மதிப்ரபல-தண்டின: |
ந்யூனைரபி ஸ தைர்-யுத்தே கோலாவித்வம்ஸிபிர்ஜித: ||

---

4. முன்னொரு காலத்தில் ஸ்வாரோசிஷ மன்வந்திர முடிவில் சைத்ரவம்சத்தில் உதித்தவனும் ஸுரதன் எனப் பெயர் பெற்றவனும் பூமண்டலம் முழுதுமாண்ட ஒரு அரசன் இருந்தான்.

5. தன் வயிற்றிற் பிறந்த புத்திரர்களைப்போல் நன்றாகத் தன் பிரஜைகளைப் பரிபாலித்து வந்த அவனுக்கு அப்போது 'கோலாவித்வம்ஸிகள்' எனப் பிரபலமான அரசர்கள் பகைவர்களாயினர்.

6. பராக்கிரமம் மிக்க சேனைகளையுடைய அவனுக்கு அவ்வெதிரிகளுடன் (அவர்கள் நாட்டில்) போர் மூண்டது. அவர்கள் பலங் குறைந்தவர்களாயினும் அந்தப் போரில் கோலாவித்வம்ஸிகளால் அவன் ஜயிக்கப்பட்டான்.

---

4. ஸ்வாரோசிஷே—'ஸ்வ: ரோசிஷோ யஸ்யேதி ஸ்வாரோசி-ரக்னிஸ்-தஸ்யாபத்யம் ஸ்வாரோசிஷோ த்விதியோ மனு: |'

5. கோலா அல்லது கோலாபுரி என்பது தக்ஷிணத்தில் பிரசித்தமான ஸ்தலம். (ஒ.) 'கோலாபுரே மஹாலக்ஷ்மீரிதி மாத்ஸ்யே | கோலாவித்வம்ஸினோ மைதிலா: |' ஸ. ஸ.

6. தண்டீ— சதுரங்கஸேனாபலமுடையவன் அல்லது எதிரிகளைத் தண்டிப்பதில் முனைந்தவன்.

ततः स्वपुरमायातो निजदेशाधिपोऽभवत् ।
आक्रान्तः स महाभागस्तैस्तदा प्रबलारिभिः ॥ ७ ॥

अमात्यै र्बलिभि-र्दुष्टै-र्दुर्बलस्य दुरात्मभिः ।
कोशो बलं चापहृतं तत्रापि स्वपुरे ततः ॥ ८ ॥

ततो मृगया-व्याजेन हृत-स्वाम्यः स भूपतिः ।
एकाकी हय-मारुह्य जगाम गहनं वनम् ॥ ९ ॥

ததः ஸ்வபுர-மாயாதோ நிஜதேசாதிபோऽபவத் |
ஆக்ராந்தஃ ஸ மஹாபாகஸ்-தைஸ்-ததா ப்ரபலாரிபி: ||

அமாத்யைர்-பலிபிர்-துஷ்டைர்-துர்பலஸ்ய துராத்மபி:
கோசோ பலஞ் சாபஹ்ருதம் தத்ராபி ஸ்வபுரே தத: ||

ததோம்ருகயா-வ்யாஜேன ஹ்ருத-ஸ்வாம்ய:ஸபூபதி: |
ஏகாகீ ஹய-மாருஹ்ய ஜகாம கஹனம் வனம் || 9 ||

---

7. பிரபலமான அந்த எதிரிகளால் தோற்கடிக்கப்பட்ட அப் புண்ணியவான் அதன் பிறகு தனது நகருக்குத் திரும்பித் தன்னுடைய தேசத்திற்கு மட்டும் தலைவனுயிருந்தான்.

8. பின்னர் சொந்தத் தலைநகராகிய அங்கும் துஷ்டர் களும் கெட்ட எண்ணமுடையவர்களும், பலசாலிகளுமான அவனுடைய மந்திரிகளால் பலங்குறைந்த அவனுடைய பொக் கிஷமும் சைனியமும் அபகரிக்கப்பட்டன.

9. பிறகு ஆட்சியை யிழந்த அவ்வரசன் ஒருவனுகவே குதிரையின் மீதேறி வேட்டையாடப் போவதாய்ச் சாக்குக் காட்டி வழி தெரியாத வனத்துட் புகுந்தான்.

(ஒ.) 'தண்ட: ஸைன்யே தமே யமே'.

स तत्राश्रम-मद्राक्षीद् द्विजवर्यस्य मेधसः ।
प्रशान्त-श्वापदाकीर्णं मुनि-शिष्योप-शोभितम् ॥ १० ॥
तस्थौ कंचित् स कालं च मुनिना तेन सत्कृतः ।
इतश्चेतश्च विचरंस्तस्मिन् मुनिवराश्रमे ॥ ११ ॥
सोऽचिन्तयत् तदा तत्र ममत्वाकृष्ट-चेतनः ।
मत्पूर्वैः पालितं पूर्वं मया हीनं पुरं हि तत् ॥ १२ ॥

ஸ தத்ராச்ரம-மத்ராக்ஷீத் த்விஜவர்யஸ்ய மேதஸ: |
ப்ரசாந்த-ச்வாபதாகீர்ணம்முனி-சிஷ்யோப-சோபிதம் ||
தஸ்தௌ கஞ்சித் ஸ காலஞ்ச முனிஞ தேனஸத்க்ருத:
இதச்சேதச்ச விசரம்ஸ்-தஸ்மின் முனிவராச்ரமே || 11 ||
ஸோSசிந்தயத் ததா தத்ர மமத்வாக்ருஷ்ட-சேதன: |
மத்பூர்வை: பாலிதம் பூர்வம் மயா ஹீனம் புரம் ஹி தத் ||

---

10. அங்கு மேதஸ் என்னும் துவிஜ சிரேஷ்டருடைய ஆசிரமத்தைக் கண்டான். அது அம்முனிவராலும் அவரது சிஷ்யர்களாலும் பிரகாசிப்பதாயும், இம்சையை மறந்து சாந்தமாய்விட்ட துஷ்ட மிருகங்கள் சூழ்ந்ததாயுமிருந்தது.

11. அவன் (அரசன்) அம் முனிவரால் உபசரிக்கப்பெற்று முனிசிரேஷ்டருடைய அவ்வாசிரமத்தில் இங்குமங்கும் சஞ்சரித்துக்கொண்டு சிறிது காலமிருந்தான்.

12. மமதை குடிகொண்ட உள்ளத்தினனுகிய அவன், அப்போது அங்கிருந்து கொண்டு பின்வருமாறு சிந்திக்கலானுன். என் முன்னேர்களால் முன்பு பரிபாலிக்கப்பட்ட ராஜதானியானது என்னுல் இழக்கப்பட்டதல்லவா ?

---

10. **மேதஸ்**—மேதஸ் என்பது வஸிஷ்டருடைய மறு பெயர்.

(ஒ) 'கதிதானி புரா சக்ர வஸிஷ்டேன மஹாத்மனு | ஸ்வாரோசிஷேzந்தரே ப்ராப்தே ஸுரதாய மஹாத்மனே | ஸமாதயே ச வைச்யாய ப்ரணதாய ச ஸீததே ||'

—லக்ஷ்மீதந்த்ரம்.

12. மமத்வாக்ருஷ்டமானஸ: |

मद्भृत्यैस्तै-रसद्वृत्तै-र्धर्मतः पाल्यते न वा ।
न जाने स प्रधानो मे शूरहस्ती सदामदः ॥ १३ ॥

मम वैरि-वशं यातः कान् भोगा-नुपलप्स्यते ।
ये ममानुगता नित्यं प्रसाद-धन-भोजनैः ॥ १४ ॥

अनुवृत्तिं ध्रुवं तेऽद्य कुर्वन्त्यन्य-महीभृताम् ।
असम्यग्व्यय-शीलैस्तैः कुर्वद्भिः सततं व्ययम् ॥ १५ ॥

மத்-ப்ருத்யைஸ்தை-ரஸத்வ்ருத்தைர்-தர்மத: பால்-யதே ந வா |
ந ஜானே ஸ ப்ரதானோ மே சூரஹஸ்தீ ஸதாமத : ||

மம வைரி-வசம் யாத : கான் போகா-னுபலப்ஸ்யதே |
யே மமானுகதா நித்யம் ப்ரஸாத-தன-போஜனை : || 14 ||

அனுவ்ருத்திம் த்ருவம் தேऽத்ய குர்வந்த்யன்ய-மஹீப்ருதாம் |
அஸம்யக்-வ்யய-சீலைஸ்தை : குர்வத்பி: ஸததம் வ்யயம் ||

13-16. நடத்தை கெட்டவர்களான எனது வேலையாட்களாகிய அவர்களால் (ராஜ்யம்) தருமவழியில் பாலிக்கப்படுகிறதோ இல்லையோ ? எப்போதும் மதங்கொண்டதும் பராக்கிரமம் மிகுந்ததுமாகிய எனது பிரதானமான அந்த யானை எனது எதிரிகளின் வசமாகி என்ன அனுபவங்களை அடையப் போகிறதோ அறியேன். எவர்கள் எப்போதும் பிரீதியாலும் தனத்தாலும் உண்டியாலும் எனக்கு வசப்பட்டவர்களாயிருந்தார்களோ அவர்கள் நிச்சயமாக அன்னிய அரசர்களுக்கு இப்போது சேவை செய்கிறார்கள். ஆலோசியாமல் செலவிடும் சீலமுடையவர்களும் எப்போதும் அழிவையே செய்பவர்களுமாகிய அவர்களால் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு (நான்) சேர்த்து

संचितः सोऽतिदुःखेन क्षयं कोशो गमिष्यति ।
एतच्चान्यच्च सततं चिन्तयामास पार्थिवः ॥ १६ ॥

तत्र विप्राश्रमाभ्याशे वैश्यमेकं ददर्श सः ।
स पृष्टस्तेन कस्त्वं भो हेतुश्चागमनेऽत्र कः ॥ १७ ॥

सशोक इव कस्मात् त्वं दुर्मना इव लक्ष्यसे ।
इत्याकर्ण्य वचस्तस्य भूपतेः प्रणयोदितम् ॥ १८ ॥

ஸஞ்சித : ஸோऽதி-து:க்கேன க்ஷயம் கோசோ கமிஷ்யதி ।
ஏதச்சான்யச்ச ஸததம் சிந்தயாமாஸ பார்த்திவ: ॥ 16 ॥

தத்ர விப்ராச்ரமாப்யாசே வைச்ய-மேகம் ததர்ச ஸ : ।
ஸ ப்ருஷ்டஸ்தேன கஸ்த்வம் போ ஹேதுச்சாகமனே-ऽத்ர க: ॥ 17 ॥

ஸ சோக இவ கஸ்மாத் த்வம் துர்மனு இவ லக்ஷ்யஸே ।
இத்யாகர்ண்ய வசஸ்-தஸ்ய பூபதே : ப்ரணயோதிதம் ॥

வைத்த அந்தப் பொக்கிஷம் நாசமாகப்போகிறது. இதையும் மற்ற விஷயங்களையும் அவ்வரசன் இடைவிடாது சிந்திக்கலானுன்.

17. வேதியருடைய ஆசிரமத்தருகில் அங்கு ஒரு வைசியனை அவன் சந்தித்தான். அவனுல் அவ்வைசியன் "ஐயனே! நீர் யார்? இங்கு வருவதற்குக் காரணம் என்ன?" என்று வினவப்பட்டான்.

18, 19. "சோகம் பிடித்தவர் போலும் மனதுடைந்தவர் போலும் நீர் காணப்படுவது ஏன்?" அன்புடன் கூறிய அரசனுடைய இவ்வார்த்தையைக் கேட்டு அவ்வைசியன்

प्रत्युवाच स तं वैश्यः प्रश्रयावनतो नृपम् ॥ १९ ॥
वैश्य उवाच ॥ २० ॥
समाधिर्नाम वैश्योऽह-मुत्पन्नो धनिनां कुले ॥ २१ ॥
पुत्र-दारै-र्निरस्तश्च धनलोभा-दसाधुभिः ।
विहीनश्च धनै-र्दारैः पुत्रै-रादाय मे धनम् ॥ २२ ॥
वन-मभ्यागतो दुःखी निरस्तश्चाप्त-बन्धुभिः ।
सोऽहं न वेद्मि पुत्राणां कुशलाकुशलात्मिकाम् ॥ २३ ॥

ப்ரத்யுவாச ஸ தம் வைச்ய : ப்ரச்ரயாவனதோ ந்ருபம் ||
வைச்ய உவாச || || 20

ஸமாதிர்-நாம வைச்யோSஹ-முத்பந்நோ தனிநாம்
குலே || 21 ||

புத்ர-தாரைர்-நிரஸ்தச்ச தனலோபா-தஸாதுபி :
விஹீநச்ச தனைர்-தாரை : புத்ரை-ராதாய மே தனம்
வன-மப்யாகதோ து:க்கீ நிரஸ்தச்-சாப்த-பந்துபி : |
ஸோSஹம் ந வேத்மி புத்ராணாம் குசலாகுசலாத்மி-
காம் || 23 ||

அவ்வரசனிடம் வணக்க ஒடுக்கத்துடன் பின்வருமாறு பதிலளித்தான்.

வைசியன் கூறியது—

20, 21. நான் தனிகர் குலத்துதித்த வைசியன், ஸமாதி எனப் பெயர்.

22-24. ''பணப் பேராசையால் ஒழுக்கங்கெட்ட புத்திரர்களாலும் மனைவியாலும் கைவிடப்பட்டவனாய் தனத்தையும் தாரத்தையும் புத்திரர்களையும் இழந்து, என்னுடைய தனத்தை அபகரித்துக் கொண்ட நண்பர்களாலும் பந்துக்களாலும் விலக்கப்பட்டுத் துன்புற்று வனத்தையடைந்துள்ளேன். அப்படிப்பட்ட நான் புத்திரர்கள், பந்துக்கள், மனைவி இவர்

---

22. விஹீந : ஸ்வஜனைர்-தாரை : | பா. பே.

प्रवृत्ति स्वजनानां च दाराणां चात्र संस्थितः ।
किं नु तेषां गृहे क्षेम-मक्षेमं किं नु सांप्रतम् ॥ २४ ॥

कथं ते किं नु सद्वृत्ता दुर्वृत्ताः किं नु मे सुताः ॥ २५ ॥

राजोवाच ॥ २६ ॥

यैर्निरस्तो भवाँल्लुब्धैः पुत्रदारादिभि-र्धनैः ॥ २७ ॥

तेषु किं भवतः स्नेह-मनुबध्नाति मानसम् ॥ २८ ॥

ப்ரவ்ருத்திம் ஸ்வஜநாநாஞ்ச தாராணாஞ்சாத்ர ஸம்ஸ்திதः ।

கிந் நு தேஷாம் க்ருஹே க்ஷேம-மக்ஷேமம் கிந் நு ஸாம்ப்ரதம் ॥ 24 ॥

கதம் தே கிந் நு ஸத்வ்ருத்தா துர்வ்ருத்தா : கிந் நு மே ஸுதா : ॥ 25 ॥

ராஜோவாச ॥ 26 ॥

யைர்-நிரஸ்தோ பவான் லுப்தை : புத்ரதாராதிபிர்-தனை : ॥ 27 ॥

தேஷு கிம் பவத : ஸ்நேஹ-மனுபத்னாதி மானஸம் ॥

களுடைய மேல் போக்கு நல்லதோ கெட்டதோ இங்கிருந்து கொண்டு அறிய முடியவில்லை. இப்பொழுது அவர்களுக்கு வீட்டில் இன்பம் ஏற்பட்டுளதா? துன்பம் ஏற்பட்டுளதா?

25. "என் புத்திரர்கள் எப்படி இருக்கிறார்களோ நல்ல வழியில் செல்லுகிறார்களோ, கெட்ட வழியில் செல்லுகிறார்களோ!"

அரசன் கூறியது—

26-28. பேராசைபிடித்த எந்தப் புத்திரர்களாலும் மனைவியாலும் தனத்திலிருந்து நீங்கள் விலக்கித் தள்ளப்பட்டீர்களோ

वैश्य उवाच ॥ २९ ॥

एवमेतद्यथा प्राह भवा-नस्मद्गतं वचः ॥ ३० ॥

किं करोमि न बध्नाति मम निष्ठुरतां मनः ।
यैः सन्त्यज्य पितृ-स्नेहं धन-लुब्धै-र्निराकृतः ॥ ३१ ॥

पति-स्वजन-हार्दं च हार्दितेष्वेव मे मनः ।
किमेत-न्नाभिजानामि जानन्नपि महामते ॥ ३२ ॥

வைச்ய உவாச = *29* ||

ஏவமேவத் யதா ப்ராஹ பவா-னஸ்மத்-கதம் வச : ||

கிம் கரோமி ந பத்ஞாதி மம நிஷ்டுரதாம் மன : |
யை : ஸந்த்யஜ்ய பித்ரு-ஸ்நேஹம் தன-லுப்தைர்-நிராக்ருத : || *31* ||

பதி-ஸ்வஜன-ஹார்த்தஞ்ச ஹார்த்திதேஷ்வேவ மே மன : |
கிமேதந்-நாபிஜாஞமி ஜானன்னபி மஹாமதே || *32* ||

அவர்களிடம் ஏன் உமது மனம் சிநேக பாசத்தால் கட்டுப்பட வேண்டும் ?

வைசியன் கூறியது—

29-32. என்னைப்பற்றிய வார்த்தை நீங்கள் எப்படிக் கூறினீர்களோ அது அப்படித் தானிருக்கிறது. என் மனம் கடினமாகிக் கட்டுப்பட்டு நிற்கவில்லையே, என்ன செய்வேன் ? பணத்தில் பேராசை கொண்ட எவர்களால் பிதா என்ற சிநேகமும் பதி என்ற பிரீதியும் பந்து என்ற ப்ரீதியும் விடப் பட்டு நான் விலக்கப்பட்டேனோ அவர்களிடத்தில் என் மனம் இன்னும் பிரீதியுடனேயே இருக்கிறது. மஹாமதி வாய்ந்த வரே ! (இது) தெரிந்துங்கூட ஏன் இப்படி என்று தெரியவில்லை.

यत्प्रेम-प्रवणं चित्तं विगुणेष्वपि बन्धुषु ।
तेषां कृते मे निःश्वासो दौर्मनस्यं च जायते ॥ ३३ ॥
करोमि किं यन्न मन-स्तेष्वप्रीतिषु निष्ठुरम् ॥ ३४ ॥
मार्कण्डेय उवाच ॥ ३५ ॥
ततस्तौ सहितौ विप्र तं मुनिं समुपस्थितौ ॥ ३६ ॥
समाधि-र्नाम वैश्योऽसौ स च पार्थिव-सत्तमः ।
कृत्वा तु तौ यथान्यायं यथार्हं तेन संविदम् ॥ ३७ ॥

யத் ப்ரேம-ப்ரவணஞ் சித்தம் விகுணேஷ்வபி பந்துஷு ।
தேஷாம் க்ருதே மே நி: ச்வாஸோ தௌர்மனஸ்யஞ்ச ஜாயதே ॥ 33 ॥
கரோமி கிம் யந்ந மனஸ்-தேஷ்வப்ரீதிஷு நிஷ்டுரம் ॥
மார்க்கண்டேய உவாச ॥ 35 ॥
ததஸ்தௌ ஸஹிதௌ விப்ர தம் முனிம் ஸமுபஸ்திதௌ ॥ 36 ॥
ஸமாதிர்-நாம வைச்யோऽஸௌ ஸ ச பார்த்திவ-ஸத்தம: ।
க்ருத்வா து தௌ யதா-ந்யாயம் யதார்ஹம் தேந ஸம்விதம் ॥ 37 ॥

---

33. எந்த குணமற்ற பந்துக்களிடம் என் மனமானது பிரேமையால் பிணிக்கப்பட்டுளதோ அவர்களைக் குறித்து எனக்குப் பெருமூச்சும் மனக்கலக்கமும் உண்டாகிறது.

34. பிரீதியற்ற அவர்களிடம் என் மனம் கடினமாக வில்லையே, அதற்கு நான் என்ன செய்வேன்?

மார்க்கண்டேயர் கூறியது—

35-38. வேதியரே! பிறகு இத்த ஸமாதி என்ற வைசிய னும் அந்த அரச சிரேஷ்டனும், இருவருங்கூடி அம்முனிவரை

उपविष्टौ कथाः काश्चि-च्चक्रतु-वैश्य-पार्थिवौ ॥ ३८ ॥
राजोवाच ॥ ३९ ॥
भगवंस्त्वा-महं प्रष्टु-मिच्छाम्येकं वदस्व तत् ॥ ४० ॥
दुःखाय यन्मे मनसः स्वचित्तायत्ततां विना ।
ममत्वं गत-राज्यस्य राज्यांगेष्वखिलेष्वपि ॥ ॥ ४१ ॥
जानतोऽपि यथाज्ञस्य किमेतन्मुनिसत्तम ।
अयं च निकृतः पुत्रै-र्दारै-र्भृत्यै-स्तथोज्झितः ॥ ४२ ॥

உபவிஷ்டௌ கதா : காச்சிச்-சக்ரதுர்-வைச்ய-பார்த்திவௌ ॥ 38 ॥

ராஜோவாச ॥ 39 ॥

பகவம்ஸ்த்வா-மஹம் ப்ரஷ்டு-மிச்சாம்-யேகம் வதஸ்வ தத் ॥ 40 ॥

து:க்காய யன்மே மனஸ : ஸ்வசித்தாயத்ததாம் விநா |
மமத்வம் கதராஜ்யஸ்ய ராஜ்யாங்கேஷ் - வகிலேஷ்வபி
ஜானதோऽபி யதாஜ்ஞஸ்ய கிமேதன்-முனிஸத்தம |
அயஞ் ச நிக்ருத : புத்ரைர்-தாரைர்-ப்ருத்யைஸ்-ததோஜ்ஜித : ॥ 42 ॥

அணுகினார்கள். முறைப்படி மரியாதையுடன் வைசியனும் அரசனுமாகிய இருவரும் அவருடன் ஸம்பாஷித்து அவரருகில் வீற்றிருந்து சில வரலாறுகளைப் பேசினார்கள்.

அரசன் கூறியது—

39, 40. ஐயனே! உம்மை ஒன்று கேட்க விரும்புகிறேன். அதைச் சொல்ல வேண்டும்.

41-43. என்னுடைய சித்தத்திற்கு அடக்கமில்லாமல் என் மனதிற்கு ஏற்படும் துக்கத்திற்கு எது காரணமோ (அதைச் சொல்லவேண்டும்). முனி சிரேஷ்டரே! அரசை இழந்துவிட்ட எனக்கு, அறிவுள்ளவனாயினும் அறியாதவனைப்

ராஜ்யாங்கேஷு :—(ஒ.) 'ஸ்வாம் - யமாத்யச்ச ராஷ்ட்ரஞ்ச துர்க்கம் கோசோ பலம் ஸுஹ்ருத் | பரஸ்பரோபகாரீதம் ஸப்தாங்கம் ராஜ்யமுச்யதே ॥'

स्वजनेन च संत्यक्त-स्तेषु हार्दी तथाप्यति ।
एवमेव तथाहं च द्वावप्यत्यन्त-दुःखितौ ॥ ४३ ॥
दृष्टदोषेऽपि विषये ममत्वाकृष्ट-मानसौ ।
तत् किमेतन्महाभाग यन्मोहो ज्ञानिनो-रपि ॥ ४४ ॥
ममास्य च भवत्येषा विवेकान्धस्य मूढता ॥ ४५ ॥

ஸ்வஜனேன ச ஸந்த்யக்தஸ்-தேஷு ஹார்த்தீ ததாப்யதி |
ஏவமேவ ததாஹஞ் ச த்வாவப்யத்யந்த-து:க்கிதௌ ||
த்ருஷ்ட தோஷேऽபி விஷயே மமத்வாக்ருஷ்ட-மானஸௌ |
தத் கிமேதன்-மஹாபாக யன்மோஹோ ஜ்ஞானி-னோரபி || 44 ||
மமாஸ்ய ச பவத்யேஷா விவேகாந்தஸ்ய மூடதா || 45 ||

போல், அரசாங்கங்களில் மமதை உளதே அது ஏன்? இவனும் (இவ்வைசியனும்) புத்திரர்களாலும், தாரத்தாலும், வேலைக்காரர்களாலும் அவ்வாறே ஒதுக்கப்பட்டவன். சொந்த ஜனங்களாலும் தள்ளப்பட்டவன். அப்படியிருந்தும் அவர்களிடம் (இன்னும்) மிகவும் பிரீதியுடையவனுயிருக்கிருன். நானும் அப்படித்தான். இருவரும் மிகவும் துக்கத்திலாழ்ந்து உள்ளோம்.

44, 45. குற்றங்காணப்பட்ட பின்னும் விஷயத்தில் (மனைவி, மக்கள், பொருள், அரசு முதலியவற்றில்) மமதையால் கவரப்பட்ட மனத்தினராயிருக்கின்ரேம். பெருமை வாய்ந்தவரே! ஞானிகளுக்கும் மோஹம் ஏற்படுகிறதே அது ஏன்? ஞானக்கண்ணில்லாதவர்க்கன்ருே மூடத்தன்மை ஏற்படும். அது என்க்கும் இவனுக்கும் ஏற்பட்டுள்ளது.

---

42. அயஞ்ச நிஷ்க்ருத: | பா. பே.
44. தத் கேனைதன்-மஹாபாக | பா. பே.

ऋषिरुवाच ॥ ४६ ॥
ज्ञान-मस्ति समस्तस्य जन्तो-र्विषय-गोचरे ॥ ४७ ॥
विषयश्च महाभाग याति चैवं पृथक् पृथक् ।
दिवान्धाः प्राणिनः केचि-द्रात्रावन्धा-स्तथापरे ॥ ४८ ॥
केचिद्दिवा तथा रात्रौ प्राणिन-स्तुल्य-दृष्टयः ।
ज्ञानिनो मनुजाः सत्यं किं तु ते न हि केवलम् ॥ ४९ ॥

ருஷிருவாச || 46 |
ஜ்ஞான-மஸ்தி ஸமஸ்தஸ்ய ஜந்தோர்-விஷய-கோசரே || 47 ||
விஷயச்ச மஹாபாக யாதி சைவம் ப்ருதக் ப்ருதக் |
திவாந்தா : ப்ராணின : கேசித்-ராத்ராவந்தாஸ்-ததாபரே || 48 ||
கேசித் திவா ததா ராத்ரௌ ப்ராணினஸ்-துல்ய-த்ருஷ்டய :
ஜ்ஞானினோ மனுஜா : ஸத்யம் கிந் து தே ந ஹி கேவலம் || 49 ||

ரிஷி கூறியது—

46-48, பெருமை வாய்ந்தவனே ! எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் இந்திரியங்கள் சஞ்சரிக்கும் விஷயங்களில் அறிவுண்டு. விஷயமும் அவ்வாறே வெவ்வேருக இருக்கிறது. சில பிராணிகள் பகல் குருடு ; வேறு சில இரவில் குருடு.

49, 50, மற்றும் சில பிராணிகள் பகலிலும் அவ்வாறே இரவிலும் ஸமமான பார்வையுடையவை. (நீர் சொல்லுகிறபடி) மனிதர்கள் உண்மையில் அறிவு படைத்தவர்கள்தான், ஆனல் அவர்கள் மட்டுந்தான் (அங்ஙனம் அறிவுபடைத்தவர்கள்) என்பதில்லை, ஏனெனில் பசு, பக்ஷி, மிருகம் முதலிய

---

48. விஷயாச்ச மஹாபாக யாந்தி | பா. பே.
விஷய :—' விஷயோ யத்ர யோ ஜ்ஞாதஸ்-தத்ர கோசர-தேசயோ : | '
49. கிந்நு தே. பா. பே.

यतो हि ज्ञानिनः सर्वे पशु-पक्षि-मृगादयः ।
ज्ञानं च तन्मनुष्याणां यत्तेषां मृग-पक्षिणाम् ॥ ५० ॥

मनुष्याणां च यत्तेषां तुल्य-मन्यत्तथोभयोः ।
ज्ञानेऽपि सति पश्यैतान् पतंगाञ्छावचञ्चुषु ॥ ॥ ५१ ॥

कण-मोक्षादृतान्-मोहात् पीडयमाना-नपि क्षुधा ।
मानुषा मनुष-व्याघ्र साभिलाषाः सुतान् प्रति ॥ ५२ ॥

யதோ ஹி ஜ்ஞானின : ஸர்வே பசு-பக்ஷி-ம்ருகாதய : |
ஜ்ஞானஞ்ச தன்மனுஷ்யாணாம் யத்தேஷாம் ம்ருக-
பக்ஷிணாம் || 50 ||

மனுஷ்யாணாஞ் ச யத்தேஷாம் துல்ய-மன்யத் ததோ-
பயோ : |

ஜ்ஞானேऽபி ஸதி பச்யைதான் பதங்கான்-சாவ-
சஞ்சுஷு || 51 ||

கண-மோக்ஷாத்ருதான்-மோஹாத்-பீட்யமாணா-
னபி க்ஷுதா |

மானுஷா மனுஷ-வ்யாக்ர ஸாபிலாஷா : ஸுதான்
ப்ரதி || 52 ||

எல்லாம் அங்ஙனம் அறிவு படைத்தவையே. எது அந்த மிருகங்களுக்கும் பக்ஷிகளுக்கும் இருக்கிறதோ அந்த அறிவுதான் (பொதுவாக) மனிதர்களுக்கும் இருக்கிறது.

51, 52, மனிதர்க்குள்ளது எதுவோ அது பிராணிகளுக்கும் இருக்கிறது. மற்ற வியாபாரங்களும் இருசாரார்க்கும் சமம். அறிவிருந்தாலும் தாம் பசியினால் பீடிக்கப்பட்டிருந்தாலும், மோஹத்தினால் தம் குஞ்சுகளின் அலகில் இறையைப் போடுவதில் ஆதரவு கொண்டுள்ள இப்பக்ஷிகளைப் பார்ப்பாய்.

(ஒ.) 'ஆஹார-நித்ரா-பய-மைதுனஞ்ச ஸாமான்ய-மேதத் பசுபிர்-நராணாம் | ஜ்ஞானம் நராணாமதிகோ விசேஷோ ஜ்ஞானேன ஹீநா : பசுபி : ஸமானா: ||

51. 'சாவானாம் சிசூனாம், சஞ்சுஷு துண்டேஷு ஆத்ருத : கணானாம் மோக்ஷோ நிக்ஷேபோ யை : தான் கணமோக்ஷாத்ருதான்.'

'ப்ருதக : சாவக : சிசு—ரித்யமர :'

கணோऽதிஸூக்ஷ்மே தான்யாம்சே இத்யமர : ஸ. ஸ.

लोभात् प्रत्युपकाराय नन्वेतान् किं न पश्यसि ।
तथापि ममतावर्त्ते मोहगर्ते निपातिताः ॥ ॥ ५३ ॥

महामाया-प्रभावेण संसार-स्थिति-कारिणा ।
तन्नात्र विस्मयः कार्यो योगनिद्रा जगत्पतेः ॥ ॥ ५४ ॥

லோபாத் ப்ரத்யுபகாராய நன்வேதான் கிந் ந பச்யஸி।
ததாபி மமதாவர்த்தே மோஹகர்த்தே நிபாதிதா ; ||

மஹாமாயா-ப்ரபாவேண ஸம்ஸாரஸ்திதி-காரிணா |
தந் நாத்ர விஸ்மய: கார்யோ யோகநித்ரா ஜகத்பதே: ||

மானிட சிரேஷ்டனே! மனிதர்கள் (அவ்வாறே) புத்திரர் களிடம் மிகுந்த அபிமானம் உடையவர்கள்தான்.

53, இவர்கள் (செய்யும் உபகாரத்திற்கு) பிரத்தியுபகாரம் கிடைக்கும் என்ற பேராசையாலல்லவா (இங்ஙனம் செய்கிறார் கள்). அதை நீ காணவில்லையா? அதனால்தான் மமதை என்னும் சுழலுடன் கூடிய மோஹமடுவில் இவர்கள் வீழ்த்தப் பட்டவர்களாகின்றனர்.

54-56, பிரபஞ்சத்தின் இருப்பிற்குக் காரணமாக மஹா மாயையின் மகிமையால் அது (நிகழ்கின்றது). அதில் ஆச் சரியப்படவேண்டியதில்லை. இந்த மஹாமாயை உலக நாயக னாகிய ஹரியினுடைய யோக நித்திரையாகின்றாள். அவளால் உலகம் மயக்கப்படுகின்றது. ஞானிகளுடைய சித்தங்களையும்

---

53. நன்வேதே | பா. பே.

நநு — (ஒ.) 'ப்ரச்னவதாரணானுஜ்ஞா - நுநயாமந்த்ரணே நநு' இத்யமர:

54. ஸம்ஸாரஸ்திதிகாரிண: | பா. பே.

महामाया हरेश्चैषा तया संमोह्यते जगत् ।
ज्ञानिनामपि चेतांसि देवी भगवती हि सा ॥ ५५ ॥

बलादाकृष्य मोहाय महामाया प्रयच्छति ।
तया विसृज्यते विश्वं जगदेत-च्चराचरम् ॥ ५६ ॥

सैषा प्रसन्ना वरदा नृणां भवति मुक्तये ।
सा विद्या परमा मुक्ते-र्हेतुभूता सनातनी ॥ ५७ ॥

संसारबन्ध-हेतुश्च सैव सर्वेश्वरेश्वरी ॥ ५८ ॥

மஹாமாயா ஹரேச்சைஷா தயா ஸம்மோஹ்யதே ஜகத் |
ஜ்ஞானிநாமபி சேதாம்ஸி தேவீ பகவதீ ஹி ஸா || 55 ||

பலாதாக்ருஷ்ய மோஹாய மஹாமாயா ப்ரயச்சதி |
தயா விஸ்ருஜ்யதே விச்வம் ஜகதேதச்-சராசரம் ||

ஸைஷா ப்ரஸன்னா வரதா ந்ருணாம் பவதி முக்தயே |
ஸா வித்யா பரமா முக்தேர்-ஹேதுபூதா ஸநாதனீ ||

ஸம்ஸாரபந்த-ஹேதுச்ச ஸைவ ஸர்வேச்வரேச்வரீ ||

அந்த மஹாமாயா தேவியான பகவதி வலுவில் கவர்ந்து மோஹத்தில் செலுத்துகிறாள். அவளாலேதான் அசைவதும் அசையாததுமான இவ்வுலகெல்லாம் சிருஷ்டிக்கப்படுகின்றது.

57. அவள் மகிழ்ந்தால் மானிடர்க்கு முக்திக்கு வரமளிப்பவளாகின்றாள். அவளே வித்தை, உயர்வற உயர்ந்தவள், முக்திக்கு வித்தாகியவள், என்றுமுள்ளவள்.

58. ஈசுவரர்களுக்கெல்லாம் ஈசுவரியாகிய அவளேதான் ஸம்ஸாரத்தளைகளுக்கும் காரணமாயிருப்பவள்.

---

55. ஹரேச்சைதத் | பா. பே.

(ஓ.) விசுவாமித்திரர் ; ஜடபரதர்.

राजोवाच ॥ ५९ ॥
भगवन् का हि सा देवी महामायेति यां भवान् ॥ ६० ॥
ब्रवीति कथ-मुत्पन्ना सा कर्मास्याश्च किं द्विज ।
यत्प्रभावा च सा देवी यत्स्वरूपा यदुद्भवा ॥ ६१ ॥
तत् सर्वं श्रोतु-मिच्छामि त्वत्तो ब्रह्मविदां वर ॥ ६२ ॥
ऋषिरुवाच ॥ ६३ ॥
नित्यैव सा जगन्मूर्ति-स्तया सर्वमिदं ततम् ॥ ६४ ॥

ராஜோவாச ॥ **59 ॥**
பகவன் கா ஹி ஸா தேவீ மஹாமாயேதி யாம் பவான் ॥
ப்ரவீதி கத-முத்பன்னா ஸா கர்மாஸ்யாச்ச கிம் த்விஜ ॥
யத்-ப்ரபாவா ச ஸா தேவீ யத்-ஸ்வரூபா யதுத்பவா ॥
தத் ஸர்வம் ச்ரோது-மிச்சாமி த்வத்தோ ப்ரஹ்ம-
ருஷிருவாச ॥ 63 ॥ **[விதாம் வர ॥ 62 ॥**
நித்யைவ ஸா ஜகன்மூர்த்திஸ்-தயா ஸர்வமிதம் ததம் ॥

அரசன் கூறியது—

59-62. ஐயனே! எவளைத் தாங்கள் மஹாமாயை என்று கூறுகிறீர்களோ அந்த தேவி யார்? அவள் எங்ஙனம் தோன்றினாள்? வேதியரே! அவளுடைய செயல் என்ன? அந்த தேவி என்ன மகிமை உடையவள், என்ன ஸ்வரூபம் உடையவள், எங்கிருந்து உண்டாகியவள்? பிரம்மஞானிகளில் சிரேஷ்டரே! உம்மிடம் அதையெல்லாம் கேட்க விரும்புகிறேன்.

ரிஷி கூறியது—

63,64. உலகே உருக்கொண்ட அவள் என்றுமுள்ளவள். அவளாலேயே அது எல்லாம் வியாபிக்கப்பட்டுள்ளது.

---

61. கதமுத்பன்னா கர்மசாஸ்யாச்ச | யத்ஸ்வபாவா | பா. பே.

तथापि तत् समुत्पत्ति-र्बहुधा श्रूयतां मम ।
देवानां कार्य-सिद्ध्यर्थ-माविर्भवति सा यदा ॥ ६५ ॥

उत्पन्नेति तदा लोके सा नित्याप्यभिधीयते ।
योगनिद्रां यदा विष्णु-र्जगत्येकार्णवी-कृते ॥ ६६ ॥

आस्तीर्य शेष-मभजत् कल्पान्ते भगवान् प्रभुः ।
तदा द्वावसुरौ घोरौ विख्यातौ मधुकैटभौ ॥ ६७ ॥

ததாபி தத்ஸமுத்பத்திர்-பஹுதா ச்ரூயதாம் மம |
தேவானும் கார்ய - ஸித்த்யர்த்த - மாவிர்ப்பவதி
ஸா யதா ||

உத்பந்நேதி ததா லோகே ஸா நித்யாப்யபிதீயதே |
யோகநித்ராம் யதா விஷ்ணுர்-ஜகத்யேகார்ணவீ-
க்ருதே || 66 ||

ஆஸ்தீர்ய சேஷமபஜத் கல்பாந்தே பகவான் ப்ரபு: |
ததா த்வாவஸுரௌ கோரௌ விக்யாதௌ மது-
கைடபௌ || 67 ||

65-67. அப்படியிருந்தபோதிலும் அவளுடைய உற்பத்தி (பக்தர்களின் பொருட்டு) பலவிதம். என்னிடமிருந்து அதைக் கேட்பாய். தேவர்களின் காரியசித்திக்காக அவள் எப்போது ஆவிர்ப்பவிக்கின்றாளோ அப்போது நித்யையாயினும் அவள் உலகில் உற்பவித்ததாகச் சொல்லப்படுகின்றாள். கல்பத்தின் முடிவில் பிரபஞ்சம் ஒரே ஜலமயமாகிவிட்டபோது பிரபுவும் பகவானுமான விஷ்ணு ஆதிசேஷனைப் படுக்கையாய்க் கொண்டு எப்போது யோகநித்திரையில் ஆழ்ந்தாரோ அப்போது பயங்கரமானவர்களும் மதுகைடபர்கள் என்று பெயர் பெற்றவர்களுமான இரண்டு அசுரர்கள் (தோன்றினர்கள்).

---

66. யோகநித்ரா—(ஒ.) ஸகீ ஸர்வஸஹஸ்யைஷா மாயா விஷ்ணோ: சரீரஜா | ஸைஷா நாராயணத்ருஷி ஸ்திதா கமலலோசனு || ஹரிவம்சம்

பகவான்—(ஒ.) உத்பத்திம் ப்ரலயஞ்சைவ பூதானு-மாகதிங்கதிம் | வேத்தி வித்யா-மவித்யாஞ்ச ஸ வாச்யோ பகவானிதி || விஷ்ணுபுராணம்.

विष्णु-कर्ण-मलोद्भूतौ हन्तुं ब्रह्माण-मुद्यतौ ।
स नाभिकमले विष्णोः स्थितो ब्रह्मा प्रजापतिः ॥ ६८ ॥
दृष्ट्वा तावसुरौ चोग्रौ प्रसुप्तं च जनार्दनम् ।
तुष्टाव योगनिद्रां ता-मेकाग्र-हृदय-स्थितः ॥ ६९ ॥
विबोधनार्थाय हरे-र्हरिनेत्र-कृतालयाम् ।
विश्वेश्वरीं जगद्धात्रीं स्थिति-संहार-कारिणीम् ॥ ७० ॥
निद्रां भगवतीं विष्णो-रतुलां तेजसः प्रभूः ॥ ७१ ॥

விஷ்ணுகர்ண-மலோத்பூதௌ ஹந்தும் ப்ரஹ்மாண-முத்யதௌ ।
ஸ நாபிகமலே விஷ்ணோ: ஸ்திதோ ப்ரஹ்மா ப்ரஜாபதி : ॥ 68 ॥
த்ருஷ்ட்வா தாவஸுரௌ சோக்ரௌ ப்ரஸுப்தஞ்ச ஜனார்த்தனம் ।
துஷ்டாவ யோகநித்ராம் தா-மேகாக்ர-ஹ்ருதயஸ்தித :
விபோதனார்த்தாய ஹரேர்-ஹரிநேத்ர-க்ருதாலயாம் ।
விச்வேச்வரீம்ஜகத்தாத்ரீம் ஸ்திதி - ஸம்ஹார - காரிணீம்
நித்ராம் பகவதீம் விஷ்ணோ-ரதுலாம் தேஜஸ : ப்ரபு: ॥

68-71. விஷ்ணுவின் காதினுள்ளழுக்கினின்று தோன்றிய அவர்கள் பிரம்மாவைக் கொல்வதற்கு முயற்சித்தார்கள். பிரஜைகளுக்கு நாயகனும் பிரபுவுமான பிரம்மா, விஷ்ணுவின் நாபிகமலத்தில் இருந்து கொண்டு, தூங்கும் ஜனார்த்தனரையும் (தன்னை எதிர்க்கும்) உக்கிரவடிவினரான அவ்வசுரர்களையும் பார்த்து ஏகாக்கிர சித்தத்துடன் உலக நாயகியும், உலகின் தாயும் உலகைக் காப்பவளும் அழிப்பவளும், தேஜோமூர்த்தியான விஷ்ணுவின் நித்திரை வடிவினளும், ஒப்பற்றவளுமான அந்த யோக நித்திராதேவியைத் துதிக்கலானார்.

70. இதற்கு முன் சில பாடங்களில், 'ப்ரஹ்மோவாச' எனக்காணப்படுகிறது.

71. ஸ்தௌமி நித்ராம் பகவதீம் விஷ்ணோ-ரதுல-தேஜஸ: । பா. பே.

ब्रह्मोवाच ॥ ७२ ॥
त्वं स्वाहा त्वं स्वधा त्वं हि वषट्कारः स्वरात्मिका ॥ ७३ ॥

सुधा त्वमक्षरे नित्ये त्रिधा-मात्रात्मिका स्थिता ।
अर्ध-मात्रा-स्थिता नित्या यानुच्चार्या विशेषतः ॥ ७४ ॥

ப்ரஹ்மோவாச || *72 ||*

த்வம் ஸ்வாஹா த்வம் ஸ்வதா த்வம் ஹி வஷட்கார:
ஸ்வராத்மிகா || 73 ||

ஸுதா த்வமக்ஷரே நித்யே த்ரிதா-மாத்ரா்த்மிகா
ஸ்திதா |
அர்த்த-மாத்ரா-ஸ்திதா நித்யா யானுச்சார்யா
விசேஷத: || 74 ||

பிரம்மா கூறியது—

73, 74, அழிவற்றவளே! நித்தியமானவளே! நீயே ஸ்வாஹா, நீயே ஸ்வதா, நீயே வஷட்காரம்; நீயே ஸ்வரரூபிணீ; அம்ருத ஸ்வரூபிணீ, ப்ரணவஸ்வரூபிணீ. அரை மாத்திரை வடிவினளாய் இருப்பவளும், என்றுமுள்ளவளும் நீயே; எந்த தேவி விசேஷமாய்க் கூற முடியாதவளோ அவளும் நீயே.

---

73. **ஸ்வாஹா**—தேவர்களுக்கு ஹோமத்தில் சொல்லவேண்டியது ஸ்வாஹா, வஷட், வௌஷட் அல்லது ச்ரௌஷட், 'ஸுஷ்டு ஆஹூயதே அனயா இதி ஸ்வாஹா'. 'ஸ்வாஹா வன்ஹ்யாத்மனஸ்-தஸ்ய ப்ரோக்தா பசுபதே: ப்ரியா.'

ஸ்வதா—(ஒ.) தே. மா. 4.8.

74. **அர்த்தமாத்ரா**—வ்யக்தா து ப்ரதமா மாத்ரா த்விதீயாऽவ்யக்த ஸம்ஜ்ஞிகா | மாத்ரா த்ருதீயா சிச்சக்தி-ரர்த்தமாத்ரா பரம் பதம் | ஹ்ரஸ்வா து ப்ரதமா மாத்ரா த்விதீயா தீர்க்க-ஸம்ஜ்ஞிகா | த்ருதீயா து ப்லுதா-ऽர்த்தஸ்தா வசஸ: ஸா ந கோசரா ||

त्वमेव सन्ध्या सावित्री त्वं देवि जननी परा ।
त्वयैत-द्धार्यते विश्वं त्वयैतत् सृज्यते जगत् ॥ ७५ ॥
त्वयैतत् पाल्यते देवि त्वमत्स्यन्ते च सर्वदा ।
विसृष्टौ सृष्टि-रूपा त्वं स्थिति-रूपा च पालने ॥ ७६ ॥

த்வமேவ ஸந்த்யா ஸாவித்ரீ த்வம் தேவி ஜனனீ பரா |
த்வயைதத்-தார்யதே விச்வம் த்வயைதத் ஸ்ருஜ்யதே ஜகத் || 75 ||

த்வயைதத் பால்யதே தேவி த்வமத்ஸ்யந்தே ச ஸர்வதா |
விஸ்ருஷ்டௌ ஸ்ருஷ்டிரூபா த்வம் ஸ்திதி ரூபா ச பாலனே || 76 ||

---

75. தேவி, நீயே ஸந்தியை, நீயே ஸாவித்ரி ; ஒப்புயர்வற்ற அன்னையும் (நீயே). இவ்வுலகமானது உன்னாலேயே தாங்கப்படுகிறது ; உன்னாலேயே ஆக்கப்படுகிறது.

76. தேவி! இது உன்னாலேயே பாலிக்கப்படுகிறது. முடிவில் எப்போதும் நீயே (இதை) உண்டுவிடுகிறாய். சிருஷ்டியில் உத்பத்திவடிவாகவும், பாலனத்தில் ஸ்திதிவடிவாகவும் உள்ளவள் (நீயே). உலக வடிவனளே!

---

75. த்வமேவ ஸா த்வம் ஸாவித்ரீ த்வம் வேதஜனனீ பரா. | பா.பே

ஸந்த்யா—ஜீவ பிரம்ம ஐக்கியமே ஸந்தியை. அதற்குச் சாதனமான காலமும் உபாஸனா மார்க்கமும் உபலக்ஷணத்தால் ஸந்தியை எனப்படுவன. ஒரு வயதுள்ள கன்னிகைக்கு ஸந்தியை என்று பெயர் (ஒ.) 'ப்ரஹ்மணோத்யாயதோ யஸ்மாத் ஸம்யக் ஜாதா வராங்கனா | அத: ஸந்த்யேதி லோகேzஸ்மின் அஸ்யா: க்யாதிர்-பவிஷ்யதி'
காளிகா புராணம்

ஸாவித்ரீ—'ஸவித்ரு-ப்ரகாச காணாத் ஸாவீத்ரீத்யபிதா பவேத் | ஜகத: ப்ரஸவித்ரீதி ஹேதுனானேன வாபி ச' | 'ஸவிதா தேவதா அஸ்யா: ஸா ஸாவித்ரீ வ்யாஹ்ருதித்ரய-ரஹிதா ருக் | ஸைவ வ்யாஹ்ருதி - ஸஹிதா-காயத்ரீத்-யுச்யதே' ||
ஸ, ஸ,

76. (ஒ:) ஸ்ருஷ்டி-கர்த்ரீ ப்ரஹ்மருபா, **கோப்த்ரீ கோவிந்த-ருபிணீ** | ஸம்ஹாரிணீ ருத்ரருபா திரோதானகரீச்வரீ | ஸதாசிவானுக்ரஹதா பஞ்ச-க்ருத்ய-பராயணா ||
ஸ. ஸ. 264-274

तथा संहृतिरूपान्ते जगतोऽस्य जगन्मये ।
महाविद्या महामाया महामेघा महास्मृती: ॥ ७७ ॥
महामोहा च भवती महादेवी महासुरी ।
प्रकृतिस्त्वं च सर्वस्य गुणत्रय-विभाविनी ॥ ७८ ॥

ததா ஸம்ஹ்ருதிரூபாந்தே ஜகதோऽஸ்ய ஜகன்மயே |
மஹாவித்யா மஹாமாயா மஹாமேதா மஹாஸ்ம்ருதி:
மஹாமோஹா ச பவதீ மஹாதேவீ மஹாஸுரீ |
ப்ரக்ருதிஸ்த்வஞ் ச ஸர்வஸ்ய குணத்ரய-விபாவினீ ||

---

77. அவ்வாறே முடிவில் (பிரளயத்தில்) இவ்வுலகிற்கு ஸம்ஹார வடிவாக உள்ளவளும் (நீயே). மஹாவித்தையும், மஹாமாயையும், மஹாபுத்தியும், மஹாஸ்மிருதியும் (நீயே).

78. நீயே மஹாமோஹ வடிவினளாயும், மஹா தேவ சக்தியாயும், மஹா அசுர சக்தியாயும் இருக்கின்றாய். நீயே அனைத்திற்கும் மூலகாரணமாகவும், முக்குணங்களையும் இயக்குவிப்பவளாகவும் இருக்கின்றாய்.

77, **மஹாவித்யா**—நவதுர்க்கா வித்தை மஹாவித்தை எனப்படும். அல்லது 'தத்வமஸி' முதலிய மஹா வாக்கியங்களால் உபதேசிக்கப்படும் பிரம்ம வித்தை.

மஹாமாயா—மஹாஞானிகளின் சித்தத்தையும் மோகிக்கச்செய்யும் மாயை.

மஹாமேதா—(ஒ.) 'மேதாஸி தேவி விதிதாகில-சாஸ்த்ரஸாரா'
தே. மா. 4.11

மஹாஸ்ம்ருதி:—'ஸம்ஸ்கார-ஜன்யம் ஜ்ஞானம் ஸ்ம்ருதி: | தஸ்யா மஹத்வம் ஸர்வப்ரபஞ்ச விஷயத்வேன | சென்ற கல்பத்தின் ஞாபகத்தைக்கொண்டு பிரம்மா சிருஷ்டிப்பது பராசக்தியின் கிருபையால். (ஒ.) 'ஸூர்யா- சந்த்ரமஸௌ தாதா யதா பூர்வ-மகல்பயத்'.
தை. ஆ.

மஹாமோஹா—'ஸம்ஸார - மூலகாரண - ராகரூப - மோஹஸ்வரூபா.' (ஒ.). 'தமோऽவிவேகோ மோஹஸ்யா - தந்த: கரண விப்ரம: | மஹா-மோஹஸ்து விஜ்ஞேயோ க்ராம்ய-போக-ஸுகைஷணா ||'

மஹாதேவி | ஸகலதேவசக்திரூபா.

மஹாஸுரீ—மஹாஸுரா ஹிரண்யாக்ஷப்ரப்ருதய: | தேஷாம் சக்தி-ரூபா |
78. மஹேச்வரீ. பா. பே.

ப்ரக்ருதி—'ஸர்வஸ்ய மஹதாதி-கார்ய-கலாபஸ்ய மூலகாரணம்.'

कालरात्रि-र्महारात्रि-र्मोहरात्रिश्च दारुणा ।
त्वं श्री-स्त्वमीश्वरी त्वं ह्री-स्त्वं बुद्धि-र्बोधलक्षणा ॥ ७९ ॥

लज्जा पुष्टि-स्तथा तुष्टिस्त्वं शान्तिः क्षान्तिरेव च ।
खड्गिनी शूलिनी घोरा गदिनी चक्रिणी तथा ॥ ८० ॥

காலராத்ரிர் - மஹாராத்ரிர் - மோஹராத்ரிச்ச தாருணா |
த்வம் ஸ்ரீஸ்-த்வமீச்வரீ த்வம் ஹ்ரீஸ்-த்வம் புத்திர்-
போத-லக்ஷணா || 79 ||

லஜ்ஜா புஷ்டிஸ்-ததா துஷ்டிஸ்-த்வம் சாந்தி:
க்ஷாந்திரேவ ச |
கட்கினீ சூலினீ கோரா கதினீ சக்ரிணீ ததா || 80 ||

---

79. (மரண) காலராத்ரியாகவும், (பிரளயகால) மஹா ராத்ரியாகவும், மோஹராத்ரியாகவும், பயங்கரவடிவினளாகவும் இருக்கின்றாய். நீயே ஸ்ரீ, நீயே ஈசுவரி, நீயே ஹ்ரீ, நீயே நிச்சயவடிவான புத்தி.

80. நாணமும் புஷ்டியும் அவ்வாறே ஸந்தோஷமும் அமைதியும் பொறுமையும் நீயே. வாளும் சூலமும் கதையும் சக்கரமும் ஏந்தி கோரவடிவினளாயுள்ளவளும் நீயே.

---

79. காலராத்ரி:—சிவராத்ரி. (ஒ.) 'காலோ ம்ருத்யௌ மஹாகாலே ஸமயே யம-க்ருஷ்ணயோ:'.

மஹாராத்ரி:—' ப்ரஹ்ம-முக்த்யுபலக்ஷிதா-ராத்ரி:' அல்லது மஹோத்ஸவ ராத்திரி.

மோஹராத்ரி:—' அகர்த்தவ்யே கர்த்தவ்ய-க்ரஹோ மோஹ: அஸ்மிதா லக்ஷண ; ஸ ஏவ ராத்ரி-ரிவ ராத்ரி: புத்தி மோஹகத்வாத்.' அல்லது அனைவரையும் மோகிக்கச் செய்த கிருஷ்ண ஜன்ம ராத்திரி.

80. கோரா—'ஏகஹஸ்தஸ்த சிரஸா பயங்கரீ'.

शंखिनी चापिनी बाण-भुशुण्डी-परिघायुधा ।
सौम्या सौम्यतराशेष-सौम्येभ्य-स्त्वतिसुन्दरी ॥ ८१ ॥
परापराणां परमा त्वमेव परमेश्वरी ।
यच्च किंचित् क्वचिद्वस्तु सदसद्वाखिलात्मिके ॥ ८२ ॥
तस्य सर्वस्य या शक्तिः सा त्वं किं स्तूयसे तदा ।
यया त्वया जगत्स्रष्टा जगत्-पातात्ति यो जगत् ॥ ८३ ॥

சங்கினீ சாபினீ பாண-புசுண்டீ-பரிகாயுதா |
ஸௌம்யா ஸௌம்யதராசேஷ-ஸௌம்யேப்யஸ்த்-
வதிஸுந்தரீ || 81 ||

பராபராணும் பரமா த்வமேவ பரமேச்வரீ |
யச்ச கிஞ்சித் க்வசித்-வஸ்து ஸதஸத்வாகிலாத்மிகே ||
தஸ்ய ஸர்வஸ்ய யா சக்தி: ஸா த்வம் கிம் ஸ்தூயஸே
ததா |
யயா த்வயா ஜகத்ஸ்ரஷ்டா ஜகத்-பாதாத்தி யோ
ஜகத் || 83 ||

---

81. சங்கமும் வில்லும் பாணமும் புசுண்டியும் பரிகாயுதமும் தாங்கியவளும் (நீயே). மங்களகரமானவளும் மங்களம் மிக்கவளும் அழகு மிக்கவளும் (நீயே).

82-85. அகிலவடிவினளே ! பரத்திற்கும் அபரத்திற்கும் மேலான பரமேசுவரி நீயே. ஸத்தாகவோ அஸத்தாகவோ எவ்விடத்திலாயினும் எக்காலத்திலாயினும் எந்த வஸ்து உண்டோ அது அனைத்திற்கும் சக்தியாய் விளங்குபவள்

---

82. பரமேச்வரீ—(ஒ.) 'யம் காமயே தம் தமுக்ரம் க்ருணோமி தம் ப்ரஹ்மாணம் தம் ருஷிம் தம் ஸுமேதாமிதி'. தேவீஸூக்தம்

பரா—பச்யந்தீ - மத்யமா - வைகரீணும் பரா-பீஜ-ரூபா | பராணு-முத்-க்ருஷ்டாணும் பரமா ப்ரதானம்.

83. ஸ்தூயஸே மயா | ஜகத்-பாத்-யத்தி | பா. பே.

सोऽपि निद्रावशं नीतः कस्त्वां स्तोतु-मिहेश्वरः ।
विष्णुः शरीरग्रहण-महमीशान एव च ॥ ८४ ॥

कारितास्ते यतोऽतस्त्वां कः स्तोतुं शक्तिमान् भवेत् ।
सा त्वमित्थं-प्रभावैः स्वैरुदारै-र्देवि संस्तुता ॥ ८५ ॥

ஸோऽபி நித்ராவசம் நீத : கஸ்த்வாம் ஸ்தோது-
மிஹேச்வர :
விஷ்ணு : சரீரக்ரஹண-மஹ-மீசான ஏவ ச || 84 ||

காரிதாஸ்தே யதோऽதஸ்த்வாம் க : ஸ்தோதும்
சக்திமான் பவேத் |
ஸா த்வமித்தம்-ப்ரபாவை : ஸ்வை-ருதாரைர்-தேவி
ஸம்ஸ்துதா || 85 ||

எவளோ அப்படிப்பட்ட நீ அப்போது துதிக்கப்படுவதெங்ஙனம்? உலகை உண்டாக்கியவனும், உலகைக் காப்பவனும் உலகை உண்பவனும் எவனோ அவனுங்கூட உன்னால் நித்திரையின் வசமாக்கப்பட்டிருக்க எவன்தான் உன்னைத்துதிக்கும் வல்லமையுடையவனாவான்? விஷ்ணுவும் நானும் ஈசானனும் எவளால் உடல் தாங்கும்படி செய்விக்கப்பட்டோமோ அப்படிப்பட்ட உன்னைத்துதிக்க எவன்தான் சக்தியுடையவனாவான்? தேவியே! அப்படிப்பட்ட நீ இவ்வாறான உன்னுடைய உதாரமான பெருமைகளாலேயே நன்கு துதிக்கப்பெற்றவளாக விளங்குகின்றாய்.

---

85. (ஒ.)—

ஆதவனுக்கவன் கிரணத் தங்கியைக் கொண்டாலாத்தி சுழற்றலென்கோ
சீதமதிக்கவனிலவி னெழுகுசிலைப் புனல் கொடுப சரிப்பதென்கோ
போதியமைக் கடல்வேந்தை யவன்புனலான் முழுக்காட்டு முறைமை யென்கோ
ஸ்ரீ தரு சொற்கவி கொடுனைப் பாடியுனதருள் பெருமென் நீதியம்மே. ஸௌ.ல.100

मोहयैतौ दुराधर्षा-वसुरौ मधुकैटभौ ।
प्रबोधं च जगत्स्वामी नीयता-मच्युतो लघु ॥ ८६ ॥
बोधश्च क्रियता-मस्य हन्तु-मेतौ महासुरौ ॥ ८७ ॥
ऋषिरुवाच ॥ ८८ ॥
एवं स्तुता तदा देवी तामसी तत्र वेधसा ॥ ८९ ॥
विष्णोः प्रबोधनार्थाय निहन्तुं मधुकैटभौ ।
नेत्रास्य-नासिका-बाहु-हृदयेभ्य-स्तथोरसः ॥ ९० ॥

மோஹயைதௌ துராதர்ஷா-வஸுரௌ மது-
கைடபௌ ।
ப்ரபோதஞ் ச ஜகத்ஸ்வாமீ நீயதா-மச்யுதோ லகு ॥ 86 ॥
போதச்ச க்ரியாதாமஸ்ய ஹந்து-மேதௌ மஹா-
ஸுரௌ ॥ 87 ॥
ருஷிருவாச ! 88 ॥
ஏவம் ஸ்துதா ததா தேவீ தாமஸீ தத்ர வேதஸா ॥ 89 ॥
விஷ்ணோ : ப்ரபோதனார்த்தாய நிஹந்தும் மது-
கைடபௌ !
நேத்ராஸ்ய-நாஸிகா-பாஹு ஹ்ருதயேப்யஸ்-
ததோரஸ : ॥ 90 ॥

---

86. வெல்லுதற்கரிய அசுரர்களாகிய இம் மதுகைடபர் களை மயக்குவிக்கவேண்டும். உலகநாயகனுகிய அச்சுதன் விரைவில் விழித்துக்கொள்ளவும் செய்யவேண்டும்.

87. இக் கொடிய அசுரர்களைக்கொல்லும் பொருட்டு அவருக்கு எண்ணத்தையும் தோற்றுவிக்கவேண்டும்.

ரிஷி கூறியது—

88-91. இங்ஙனம் பிரம்மாவால் துதிக்கப்பெற்ற தாமஸி தேவி அங்கு அப்போது மதுகைடபர்களை யொழிக்க விஷ் ணுவை எழுப்பும்பொருட்டு வெளிப்படையாய்த் தோன்ருத

निर्गम्य दर्शने तस्थौ ब्रह्मणोऽव्यक्त-जन्मनः ।
उत्तस्थौ च जगन्नाथ-स्तथा मुक्तो जनार्दनः ॥ ९१ ॥
एकार्णवेऽहिशयनात् ततः स ददृशे च तौ ।
मधुकैटभौ दुरात्माना-वति-वीर्य-पराक्रमौ ॥ ९२ ॥
क्रोध-रक्तेक्षणा-वत्तुं ब्रह्माणं जनितोद्यमौ ।
समुत्थाय तत-स्ताभ्यां युयुधे भगवान् हरिः ॥ ९३ ॥

நிர்க்கம்ய தர்சனே தஸ்தௌப்ரஹ்மணோऽவ்யக்த-
ஜன்மன : ।
உத்தஸ்தௌ ச ஜகந்நாதஸ்-ததா முக்தோ
ஜனார்த்தன : ॥ 91 ॥
ஏகார்ணவேऽஹிசயனாத் தத : ஸ தத்ருசே ச தௌ ।
மதுகைடபௌ துராத்மானா-வதி வீர்ய-பராக்ரமௌ ॥
க்ரோத-ரக்தேக்ஷணா-வத்தும் ப்ரஹ்மாணம்
ஜநிதோத்யமௌ ।
ஸமுத்தாய ததஸ்-தாப்யாம் யுயுதே பகவான் ஹரி : ॥

அவருடைய கண், வாய், மூக்கு, புஜம், இருதயம், மார்பு முதலிய ஸ்தானங்களினின்று வெளிப்போந்து பிரம்மாவின் கண்ணெதிரில் தோன்றினாள். அப்போது உலகநாயகராகிய ஜனார்த்தனர் நித்திரை நீங்கியவராய் எழுந்தார்.

92. ஒரே நீர்ப்பரப்பின் மேல் பாம்புப் படுக்கையிலிருந்து எழுந்த அவர் அப்போது வீரியமும் பராக்கிரமமும் மிகுந்தவர்களும் துஷ்டர்களுமான அம்மதுகைடபர்களைக் கண்ணுற்றார்.

93. பின்னர் பகவான் ஹரியானவர் எழுந்து, கோபத்தால் கண் சிவந்தவர்களாய்ப் பிரம்மாவைப் புசிப்பதற்கு ஆவேசம் பிறந்தவர்களாய் நின்ற அவர்களுடன் போர் புரியலானார்.

---

93. க்ரோத-ரக்தேக்ஷணௌ ஹந்தும் । பா.பே.

पंचवर्ष-सहस्राणि बाहुप्रहरणो विभुः ।
तावप्यति-बलोन्मत्तौ महामाया-विमोहितौ ॥ ९४ ॥
उक्तवन्तौ वरोऽस्मत्तो व्रियतामिति केशवम् ॥ ९५ ॥
श्री भगवानुवाच ॥ ९६ ॥
भवेता-मद्य मे तुष्टौ मम वध्यावुभावपि ॥ ९७ ॥
किमन्येन वरेणात्र एतावद्धि वृतं मम ॥ ९८ ॥

பஞ்சவர்ஷ-ஸஹஸ்ராணி பாஹுப்ரஹரணோ விபு: ।
தாவப்யதி-பலோன்மத்தௌ மஹாமாயா-விமோ-ஹிதௌ ॥ 94 ॥
உக்தவந்தௌ வரோऽஸ்மத்தோ வ்ரியதாமிதி கேசவம் ॥ 95 ॥
ஸ்ரீ பகவானுவாச ॥ 96 ॥
பவேதா-மத்ய மே துஷ்டௌ மம வத்யாவுபாவபி ॥ 97 ॥
கிமன்யேன வரேணாத்ர ஏதாவத்தி வ்ருதம் மம ॥ 98 ॥

94, 95. ஐயாயிரம் ஆண்டுகள் பகவான் அவர்களுடன் புஜங்களே ஆயுதங்களாய்க்கொண்டு போர் புரிந்தார். பலத்தால் பித்துப்பிடித்தவர்களும், மகாமாயையால் மயக்கமடைவிக்கப்பட்டவர்களுமான அவர்கள் கேசவனை நோக்கி, "எங்களிடமிருந்து வேண்டிய வரத்தைக் கேட்கலாம்" என்று கூறினர்.

ஸ்ரீ பகவான் கூறியது—

96, 98. எனக்குப் பிரீதிசெய்ய விருப்பமுள்ளவர்களாயின் நீங்கள் இருவரும் இப்போதே என்னால் கொல்லப்படுபவர்களாக வேண்டும். இங்கு வேறு வரத்தால் ஆவதென்ன? இவ்வளவே என் வரம்.

---

98. வ்ருதம் மயா । பா.பே.

ऋषिरुवाच ॥ ९९ ॥

वंचिताभ्यामिति तदा सर्व-मापो-मयं जगत् ॥ १०० ॥

विलोक्य ताभ्यां गदितो भगवान् कमलेक्षणः ।

आवां जहि न यत्रोर्वी सलिलेन परिप्लुता ॥ १०१ ॥

ऋषिरुवाच ॥ १०२ ॥

तथेत्युक्त्वा भगवता शंख-चक्र-गदा-भृता ।

कृत्वा चक्रेण वै च्छिन्ने जघने शिरसी तयोः ॥ १०३ ॥

ருஷிருவாச ॥ 99 ॥

வஞ்சிதாப்யா-மிதி ததா ஸர்வமாபோ-மயஞ் ஜகத் ॥

விலோக்ய தாப்யாம் கதிதோ பகவான் கமலேக்ஷண:

ஆவாம் ஜஹி ந யத்ரோர்வீ ஸலிலேன பரிப்லுதா ॥

ருஷிருவாச ॥ 102 ॥

ததேத்யுக்த்வா பகவதா சங்க-சக்ர-கதா-ப்ருதா ।

க்ருத்வா சக்ரேண வை ச்சின்னே ஜகனே சிரஸீ தயோ: ॥ 103 ॥

ரிஷி கூறியது—

99-101. 'வஞ்சிக்கப்பட்டோம்' என்றுணர்ந்து அவர்கள் அப்போது உலகெங்கும் ஒரே ஜலமயமாயிருக்கக் கண்டு கமலக்கண்ணனாகிய பகவானை நோக்கி, எங்கு பூமி (மறைவான இடம்) ஜலத்தில் முழுகாமல் இருக்கிறதோ அங்கு எங்களைக் கொல்லலாம்" என்று கூறினர்.

102, 103. "அங்ஙனமே யாகுக!" என்று சங்கு சக்ர கதாதாரியான பகவான், அவர்களுடைய தலைகளைத் தனது துடைமறைவிலிருத்திக்கொண்டு சக்கரத்தால் சேதித்தார்,

---

101. யத்ரோர்வீ—அ. ஊர்ணோதி ஊர்ணுயதே வா இத்யுர்வீ । ஊர்ணுஞ் ஆச்சாதனே ।

एवमेषा समुत्पन्ना ब्रह्मणा संस्तुता स्वयम् ।
प्रभाव-मस्या देव्यास्तु भूयः शृणु वदामि ते ॥ (ऐं ओं) ॥
ओं जय जय श्रीमार्कण्डेय-पुराणे सावर्णिके मन्वन्तरे
देवीमाहात्म्ये प्रथमोऽध्यायः

ओं ऐं सांगायै सायुधायै सशक्तिकायै सपरिवारायै सवाहनायै ऐं वीजाधिष्ठात्र्यै महाकालिकायै महाहुतिं समर्पयामि नमः स्वाहा ॥

ஏவமேஷா ஸமுத்பன்ஞு ப்ரஹ்மஞு ஸம்ஸ்துதா ஸ்வயம் ।
ப்ரபாவ-மஸ்யா தேவ்யாஸ்து பூய : ச்ருணு வதாமி தே (ஐம் ஓம்) ॥ 104 ॥

ஓம் ஜய ஜய ஸ்ரீ மார்க்கண்டேய புராணே ஸாவர்ணிகே மன்வந்தரே
தேவிமாஹாத்ம்யே ப்ரதமோzத்யாய :

அத்தியாய முடிவில் ஆஹுதி மந்த்ரம்—ஓம் ஐம் ஸாங்காயை ஸாயுதாயை ஸ-சக்திகாயை ஸ-பரிவாராயை ஸ-வாஹஞயை ஐம் பீஜாதிஷ்டாத்ர்யை மஹாகாலிகாயை மஹாஹுதிம் ஸமர்ப்பயாமி நம: ஸ்வாஹா ॥

---

104. பிரம்மாவால் துதிக்கப்பெற்ற இப்பரதேவதை இங்ஙனம் தாஞகவே தன்னைத் தோற்றுவித்தாள். இந்த தேவியினுடைய பெருமையை உமக்கு மேலுங் கூறுகிறேன், கேளும். (ஐம். ஓம்.).

ஓம் ஜய ஜய ஸ்ரீ மார்க்கண்டேய புராணத்தில் ஸாவர்ணிக மன்வந்தரத்தி லுள்ள தேவிமாஹாத்மியத்தில் முதல் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

अथ मध्यम-चरित्रम्

॥ न्यासः ॥

ओं अस्य मध्यम-चरित्रस्य विष्णुः ऋषिः उष्णिक् छन्दः, महालक्ष्मीर्देवता। शाकम्बरी शक्तिः, दुर्गा बीजं, वायुस्तत्त्वं, यजुर्वेदः स्वरूपम्, श्रीमहालक्ष्मीप्रीत्यर्थे जपे विनियोगः ॥

महालक्ष्मी-ध्यानम्

ओं ॥ अक्षस्रक्-परशुं गदेषु-कुलिशं पद्मं धनुः कुण्डिकाम्
दण्डं शक्ति-मसिं च चर्म जलजं घण्टां सुराभाजनम्।

அத மத்யம - சரித்ரம்

ந்யாஸ :

ஓம் அஸ்ய மத்யம-சரித்ரஸ்ய விஷ்ணு : ருஷி : உஷ்ணிக் சந்த :, மஹாலக்ஷ்மீர் - தேவதா | சாகம்பரீ சக்தி :, துர்க்கா பீஜம், வாயுஸ்தத்வம், யஜுர்வேத : ஸ்வரூபம், ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மீ - ப்ரீத்யர்த்தே ஜபே விநியோக : ||

மஹாலக்ஷ்மீ - த்யானம்

ஓம் || அக்ஷஸ்ரக்-பரசும் கதேஷு-குலிசம் பத்மம் தனு : குண்டிகாம்
தண்டம் சக்தி-மஸிஞ் ச சர்ம ஜலஜம் கண்டாம் ஸுராபாஜனம்

மஹாலக்ஷ்மீ த்யானம்

ஓம். அக்ஷமாலை, பரசு, கதை, பாணம், குலிசம், தாமரைப் பூ, வில், குண்டிகை, தண்டம், சக்தி, வாள், சர்மம், சங்கம், மணி, மதுபாத்திரம், சூலம், பாசம், சக்கரம் முதலிய

शूलं पाशसुदर्शने च दधतीं हस्तैः प्रवालप्रभां
सेवे सौरिभ-मर्दिनी-मिह महालक्ष्मीं सरोज-स्थिताम् ॥

ஶூலம் பாசஸுதர்சனே ச தததீம் ஹஸ்தை : ப்ரவால ப்ரபாம் |
ஸேவே ஸௌரிப-மர்த்தினீ-மிஹ மஹாலக்ஷ்மீம் ஸரோஜஸ்திதாம் ||

ஆயுதங்களைக் கைகளிலேந்தியவளும், கமலாஸனத்திலிருப்பவளும் பிரஸன்னமான முகத்தினளும், மஹிஷாசுரனை வதைத்தவளும் ஆகிய மகாலக்ஷ்மியை இங்கு சேவிக்கின்றேன்.

த்யானம்.—ஒ. வைக்ருதிக ரஹஸ்யம் சு. 8-12.

द्वितीयोऽध्यायः

महिषासुरसैन्यवधः

(ओं ह्रीं) ऋषिरुवाच ॥ १ ॥ ॥ १०५ ॥

देवासुरमभूद्युद्धं पूर्ण-मब्द-शतं पुरा ।
महिषेऽसुराणा-मधिपे देवानां च पुरन्दरे ॥२॥ ॥ १०६ ॥
तत्रासुरै-र्महावीर्यै-र्देव-सैन्यं पराजितम् ।
जित्वा च सकलान् देवा-निन्द्रोऽभून्-महिषासुरः ॥ ३ ॥

த்விதீயோऽத்யாய :

மஹிஷாஸுர - ஸைன்ய - வத :

(ஓம் ஹ்ரீம்) ருஷிருவாச || 1 || || 105 ||
தேவாஸுர-மபூத்-யுத்தம் பூர்ண-மப்த-சதம் புரா |
மஹிஷேऽஸுராணா-மதிபே தேவாணுஞ் ச புரந்தரே ||
தத்ராஸுரைர்-மஹாவீர்யைர்-தேவஸைன்யம் பராஜிதம் |
ஜித்வா ச ஸகலான் தேவா-னிந்த்ரோऽபூன் மஹிஷாஸுர : || 3 || || 107 ||

இரண்டாவது அத்தியாயம்

மஹிஷாஸுர-ஸைன்ய வதம்

ஓம் ஹ்ரீம்) ரிஷி கூறியது—

1, 2. முன்னொரு காலத்தில் மஹிஷாசுரன் அசுரர்க்கரசனும், இந்திரன் தேவர்களுக்கு அரசனும் இருக்கையில் நூறு வருஷகாலம் தேவர்களுக்கும் அசுரர்களுக்கும் ஒரு யுத்தம் நிகழ்ந்தது.

3. அப்போது மகாவீரியம் படைத்த அசுரர்களால்

மந்த்ரவிபாகம்—த்விதீயாத்யாயகே தேவி ருஷிராத்யோ மனுர்-மத: | அஷ்டஷஷ்டி மிதா : ச்லோகாஸ்-தாவந்தோ மனவ : ஸ்ம்ருதா: || ஏகோந-ஸப்ததி : ஸர்வே த்விதீயே பரிகீர்த்திதா: ||

சிதம்பர ரஹஸ்யம்
(உவாச 1, சுலோகம் 68, ஆக 69)

ततः पराजिता देवाः पद्मयोनिं प्रजापतिम् ।
पुरस्कृत्य गतास्तत्र यत्रेश-गरुडध्वजौ ॥ ४ ॥ ॥१०८॥

यथावृत्तं तयोस्तद्वन्-महिषासुर-चेष्टितम्
त्रिदशाः कथयामासु-र्देवाभिभव-विस्तरम् ॥५॥ ॥१०९॥

सूर्येन्द्राग्न्यनिलेन्दूनां यमस्य वरुणस्य च ।
अन्येषां चाधिकारान् स स्वयमेवाधि-तिष्ठति ॥ ६ ॥

தத : பராஜிதா தேவா : பத்மயோனிம் ப்ரஜாபதிம் |
புரஸ்க்ருத்ய கதாஸ்-தத்ர யத்ரேச-கருட-த்வஜௌ ||

யதாவ்ருத்தம் தயோஸ் தத்வன்-மஹிஷாஸுர-சேஷ்டிதம் |
த்ரிதசா : கதயாமாஸுர்-தேவாபிபவ-விஸ்தரம் || 5 ||

ஸூர்யேந்த்ராக்ன்-யநிலேந்தூனும் யமஸ்ய வருணஸ்ய ச |
அன்யேஷாஞ்சாதிகாரான் ஸ ஸ்வயமேவாதி-திஷ்டதி ||

தேவசைன்னியம் தோற்கடிக்கப்பட்டது. எல்லா தேவர்களையும் ஜயித்து, மஹிஷாசுரன் இந்திரப்பதவி யெய்தினன்.

4. பின்னர், தோல்வியுற்ற தேவர்கள் பிரம்மாவை முன்னிட்டுக்கொண்டு பரமசிவனும் மகாவிஷ்ணுவும் எங்கு கூடியிருந்தனரோ அங்கு சென்றனர்.

5. மஹிஷாசுரனுடைய சேஷ்டையையும் தேவர்களுக்கேற்பட்ட அவமானத்தையும் நடந்தது நடந்த பிரகாரம் விரிவாகத் தேவர்கள் அவர்களிடம் கூறினர்.

6, 7. சூரியன், இந்திரன், அக்கினி, வாயு, சந்திரன், யமன், வருணன், இன்னும் மற்ற எல்லா தேவதைகளுடைய அதிகாரங்களையும் நடத்திக்கொண்டு அவன் ஒருவனே வீற்

स्वर्गा-न्निराकृताः सर्वे तेन देवगणा भुवि ।
विचरन्ति यथा मर्त्या महिषेण दुरात्मना ॥ ७ ॥

एतद्वः कथितं सर्व-ममरारि-विचेष्टितम् ।
शरणं वः प्रपन्ना:स्मो वध-स्तस्य विचिन्त्यताम् ॥ ८ ॥

इत्थं निशम्य देवानां वचांसि मधुसूदनः ।
चकार कोपं शंभुश्च भ्रुकुटी-कुटिलाननौ ॥ ९ ॥ ॥ ११३ ॥

ஸ்வர்க்காந்-நிராக்ருதா : ஸர்வே தேந தேவகணு புவி |
விசரந்தி யதா மர்த்யா மஹிஷேண துராத்மனு || 7 ||

ஏதத்வ : கதிதம் ஸர்வ-மமராரி-விசேஷ்டிதம் |
சரணம் வ : ப்ரபந்நா : ஸ்மோ வதஸ்-தஸ்ய விசிந்த்ய-
தாம் || 8 ||　　|| 112 ||

இத்தம் நிசம்ய தேவானும் வசாம்ஸி மதுஸூதன : |
சகார கோபம் சம்புச்ச ப்ருகுடீ-குடிலாநநௌ
|| 9 ||　　|| 113 ||

றிருக்கிறுன். அந்த துராத்மாவான மஹிஷனுல் சொர்க்கத்திலிருந்து துரத்தப்பட்டு தேவகணங்களெல்லாம் மனிதர்களைப்போல் பூலோகத்தில் அலைந்து திரிகின்றனர்.

8. தேவசத்துருவின் சேஷ்டையாகிய இது எல்லாம் உங்களிடம் விஞ்ஞாபனம் செய்து கொண்டோம். எங்களுக்கு புகலிடம் நீங்கள். நாங்கள் சரணுகதர்கள். அவனுடைய வதத்திற்குரிய வழியைச் சிந்தித்தருள வேண்டும்.

9. தேவர்களுடைய இவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டு விஷ்ணுவும் சம்புவும் புருவங்கள் நெரிந்து முகங்களில் கடுகடுப்புத் தோன்றக் கோபங் கொண்டனர்.

ततोऽतिकोप-पूर्णस्य चक्रिणो वदनात्ततः ।
निश्चक्राम महत्तेजो ब्रह्मणः शंकरस्य च ॥१०॥ ॥ ११४॥
अन्येषां चैव देवानां शक्रादीनां शरीरतः ।
निर्गतं सुमहत्-तेज-स्तच्चैक्यं समगच्छत ॥ ११ ॥
अतीव तेजसः कूटं ज्वलन्त-मिव पर्वतम् ।
ददृशुस्ते सुरास्तत्र ज्वाला-व्याप्त-दिगन्तरम् ॥ १२ ॥

ததோऽதிகோப-பூர்ணஸ்ய சக்ரிணோ வதநாத்தத: |
நிச்சக்ராம மஹத்தேஜோ ப்ரஹ்மண : சங்கரஸ்ய ச || 10

அன்யேஷாஞ்சைவ தேவானாம் சக்ராதீனாம் சரீரத : |
நிர்க்கதம் ஸுமஹத்-தேஜஸ்-தச்சைக்யம் ஸமகச்சத

அதீவ தேஜஸ : கூடம் ஜ்வலந்தமிவ பர்வதம் |
தத்ருசுஸ்தே ஸுராஸ்தத்ர ஜ்வாலா-வ்யாப்த-திகந்-
தரம் || 12 || || 116 ||

---

10. அப்போது கடுங்கோபம் நிறைந்த சக்ரபாணியின் முகத்தினின்றும், பிரம்மாவின் முகத்தினின்றும் சங்கரர் முகத்தினின்றும் அவ்வாறே வெளிக்கிளம்பிய அந்த மகத்தான ஒளி யொன்று வெளிப்போந்தது.

11. இந்திரன் முதலிய மற்ற தேவர்களுடைய சரீரங்களினின்றும் அவ்வாறே வெளிக்கிளம்பிய அந்த மகத்தான ஒளி யெல்லாம் ஒன்ருகச் சேர்ந்தது.

12. அந்தப் பேரொளியின் பிழம்பு மலைபோல் ஜ்வலிக்கவும் திக்கு திசைகளெல்லாம் அதன் ஜ்வாலைகள் வியாபிக்கவும் தேவர்கள் கண்டனர்.

---

12. ஆச்வின (புரட்டாசி-ஐப்பசி) கிருஷ்ண சதுர்த்தசியில் தேவியின் அவதாரம்: ஆச்வின சுக்ல அஷ்டமியில் மஹிஷாசுர வதம்: நவமியில் தேவர்கள் செய்த பூஜை: தசமியன்று விஸர்ஜனம். (காளிகா புராணம்)

अतुलं तत्र तत्तेजः सर्वदेव-शरीरजम् ।
एकस्थं तदभू-न्नारी व्याप्त-लोकत्रयं त्विषा ॥ १३ ॥

यदभू-च्छांभवं तेज-स्तेनाजायत तन्मुखम् ।
याम्येन चाभवन् केशा बाहवो विष्णु-तेजसा ॥ १४ ॥

सौम्येन स्तनयो-र्युग्मं मध्यं चैन्द्रेण चाभवत् ।
वारुणेन च जंघोरू नितंब-स्तेजसा भुवः ॥१५॥ ॥११९॥

அதுலம் தத்ர தத்தேஜ : ஸர்வதேவ-சரீரஜம் |
ஏகஸ்தம் ததபூந்-நாரீ வ்யாப்த-லோகத்ரயம் த்விஷா ||

யதபூச்-சாம்பவம் தேஜஸ் தேஞஜாயத தன் முகம் |
யாம்யேன சாபவன் கேசா பாஹவோ விஷ்ணு-
தேஜஸா || 14 || || 118 ||

ஸௌம்யேன ஸ்தனயோர்-யுக்மம் மத்யஞ் சைந்த்-
ரேண சாபவத் ||

வாருணேன ச ஜங்கோரு நிதம்பஸ்-தேஜஸா புவ : || 15 ||

---

13. எல்லா தேவ சரீரங்களினின்றும் அங்கு தோன்றிய அவ்வொளி உவமையற்றதாய் விளங்கிற்று. ஒன்று சேர்ந்த அது முவ்வுலகையும் தன் காந்தியால் வியாபிக்கும் ஒரு பெண்ணுருக் கொண்டது.

14. சம்புவினிடமிருந்து வந்த ஒளி எதுவோ அதனுல் அவளுடைய முகம் தோன்றிற்று. யமனுடையதால் கேசமும் விஷ்ணுவின் ஒளியால் புஜங்களும் தோன்றின.

15. சந்திரனுடைய காந்தியால் இரண்டு ஸ்தனங்களும், இந்திரனுடைய காந்தியால் இடையும் தோன்றின. வருணனுடையதால் துடைகளும் முழங்கால்களும், பூமியின் காந்தியால் பிருஷ்டபாகமும் தோன்றின.

ब्रह्मण-स्तेजसा पादौ तदंगुल्योऽर्क-तेजसा ।
वसूनां च करांगुल्यः कौबेरेण च नासिका ॥ १६ ॥

तस्यास्तु दन्ताः संभूताः प्राजापत्येन तेजसा ।
नयन-त्रितयं जज्ञे तथा पावक-तेजसा ॥ १७ ॥

भ्रुवौ च सन्ध्ययो-स्तेजः श्रवणावनिलस्य च ।
अन्येषां चैव देवानां सम्भव-स्तेजसां शिवा ॥ १८ ॥

ப்ரஹ்மணஸ்-தேஜஸா பாதௌ ததங்குல்யோऽர்க்க-தேஜஸா |
வஸூனாஞ் ச கராங்குல்ய :கௌபேரேண ச நாஸிகா ||

தஸ்யாஸ்து தந்தா : ஸம்பூதா : ப்ராஜாபத்யேன தேஜஸா |
நயன-த்ரிதயம் ஜஜ்ஞே ததா பாவக-தேஜஸா || 17 ||

ப்ருவௌ ச ஸந்த்யயோஸ் தேஜ : ச்ரவணாவநிலஸ்ய ச |
அன்யேஷாஞ் சைவ தேவானாம் ஸம்பவஸ்-தேஜஸாம் சிவா || 18 || 122 ||

---

16. பிரம்மாவின் ஒளியால் இருபாதங்களும் சூரிய ஒளியால் கால் விரல்களும், வசுக்களின் ஒளியால் கைவிரல்களும், குபேரன் ஒளியால் மூக்கும் தோன்றின.

17. பிரஜாபதியின் ஒளியால் அவளுடைய பல்வரிசைகள் உண்டாயின. அவ்வாறே அக்கினியின் ஒளியால் மூன்று கண்கள் உண்டாயின.

18. ஸந்தியைகளின் ஒளியால் இரு புருவங்களும், வாயுவின் ஒளியால் இருகாதுகளும் உண்டாயின. இவ்வாறாக மற்ற தேவர்களுடைய ஒளியாலும் மங்களவடிவினளான தேவியின் ஆவிர்ப்பாவம் ஏற்பட்டது.

ततः समस्त-देवानां तेजो-राशि-समुद्भवाम् ।
तां विलोक्य मुदं प्रापु-रमरा महिषार्दिताः ॥ १९ ॥

शूलं शूला-द्विनिष्कृष्य ददौ तस्यै पिनाकधृक् ।
चक्रं च दत्तवान् कृष्णः समुत्पाद्य स्वचक्रतः ॥ २० ॥

शंखं च वरुणः शक्तिं ददौ तस्यै हुताशनः ।
मारुतो दत्तवांश्चापं बाणपूर्णे तथेषुधी ॥ २१ ॥　॥१२५॥

ததः ஸமஸ்த-தேவானாம் தேஜோ-ராசி-ஸமுத்பவாம் |
தாம் விலோக்ய முதம் ப்ராபு-ரமரா மஹிஷார்த்திதா: ||

சூலம் சூலாத்-விநிஷ்க்ருஷ்ய ததௌ தஸ்யை பிநாக-
த்ருக் |
சக்ரஞ் ச தத்தவான் க்ருஷ்ண: ஸமுத்பாத்ய ஸ்வசக்
ரத: || 20 || || 124 ||

சங்கஞ் ச வருண: சக்திம் ததௌ தஸ்யை ஹுதாசன: |
மாருதோ தத்தவாம்ச்சாபம் பாணபூர்ணே ததேஷுதீ

---

19. எல்லா தேவர்களுடைய தேஜஸ்ஸும் ஒருங்கே சேர்ந்து தோன்றிய அவளைக் காணப்பெற்ற அப்போது மஹிஷனிடம் துன்புற்ற தேவர்கள் ஆனந்தமடைந்தனர்.

20. பிநாகபாணியான பரமசிவன் தனது சூலத்தினின்று ஒரு சூலத்தைத் தோற்றுவித்து அதை அவளுக்குக் கொடுத்தார். கரியதிருமால் தன் சக்கரத்தினின்று ஒரு சக்கரத்தை உண்டாக்கி யளித்தார்.

21. வருணன் சங்கத்தையும், அக்கினி சக்தி ஆயுதத்தையும் அவளுக்குக் கொடுத்தனர். வாயு பகவான் வில்லையும் பாணங்கள் நிறைந்த இரண்டு அம்புறுத்தூணிகளையும் அளித்தார்.

---

20. ஸமுத்பாட்ய |　　பா. பே.

वज्र-मिन्द्रः समुत्पाद्य कुलिशा-दमराधिपः ।
ददौ तस्यै सहस्राक्षो घण्टा-मैरावताद् गजात् ॥ २२ ॥
कालदण्डा-द्यमो दण्डं पाशं चांबुपति-र्ददौ ।
प्रजापति-श्चाक्षमालां ददौ ब्रह्मा कमण्डलुम् ॥ २३ ॥
समस्त-रोम-कूपेषु निजरश्मीन् दिवाकरः ।
कालश्च दत्तवान् खड्गं तस्याश्चर्म च निर्मलम् ॥ २४ ॥

வஜ்ர-மிந்த்ர: ஸமுத்பாத்ய குலிசா-தமராதிப: |
ததௌ தஸ்யை ஸஹஸ்ராக்ஷோ கண்டா-மைராவ-
தாத் கஜாத் || 22 || || 126 ||

காலதண்டாத்-யமோ தண்டம் பாசஞ் சாம்புபதிர்-
ததௌ |
ப்ரஜாபதிச்-சாக்ஷமாலாம் ததௌ ப்ரஹ்மா
கமண்டலும் || 23 || || 127 ||

ஸமஸ்த-ரோம-கூபேஷு நிஜரச்மீன் திவாகர: |
காலச்ச தத்தவான் கட்கம் தஸ்யாச் சர்ம ச
நிர்மலம் || 24 || || 128 ||

---

22. ஆயிரங் கண்களையுடையவனும் தேவராஜனுமாகிய இந்திரன் தனது குலிசத்தினின்று தோற்றுவித்த வஜ்ராயுதத்தையும், தனது யானையாகிய ஐராவதத்தினின்று தோற்றுவித்த மணியையும் கொடுத்தான்.

23. யமன் காலதண்டத்தினின்று தண்டத்தையும், வருணன் பாசத்தையும் அளித்தனர். பிரஜாபதியாகிய பிரம்மா அக்ஷமாலையையும் கமண்டலுவையும் கொடுத்தார்.

24. அவளுடைய மயிர்க்கால்களில் பிரகாசிக்கும்படி சூரியன் தனது கிரணங்களைக் கொடுத்தான். காலன் கத்தியையும் நிர்மலமான கேடயத்தையும் கொடுத்தான்,

---

22. ஸமுத்பாட்ய | குலிசம்-வஜ்ராயுதம் பா. பே.
23. அ.—' அக்ஷதீத்-யசேஷா ருத்ராக்ஷ: ' |
24. தஸ்ய சர்ம | பா. பே.

क्षीरोदश्चामलं हार-मजरे च तथांबरे ।
चूडामणिं तथा दिव्यं कुण्डले कटकानि च ॥ २५ ॥
अर्धचन्द्रं तथा शुभ्रं केयूरान् सर्वबाहुषु ।
नूपुरौ विमलौ तद्वद् ग्रैवेयक-मनुत्तमम् ॥ २६ ॥
अंगुलीयक-रत्नानि समस्तास्वंगुलीषु च ।
विश्वकर्मा ददौ तस्यै परशुं चाति-निर्मलम् ॥ २७ ॥
अस्त्राण्यनेक-रूपाणि तथाभेद्यं च दंशनम् ।
अम्लान-पंकजां मालां शिरस्युरसि चापराम् ॥ २८ ॥

க்ஷீரோதச்சாமலம் ஹார-மஜரே ச ததாம்பரே |
சூடாமணிம் ததா திவ்யம் குண்டலே கடகானி ச || 25 ||

அர்த்தசந்த்ரம் ததா சுப்ரம் கேயூரான் ஸர்வ பாஹுஷு |
நூபுரௌ விமலௌ தத்வத்-க்ரைவேயக-மனுத்-தமம் || 26 || || 130 ||

அங்குலீயக-ரத்னானி ஸமஸ்தாஸ்-வங்குலீஷு ச |
விச்வகர்மா ததௌ தஸ்யை பரசுஞ் சாதிநிர்மலம் || 27 ||

அஸ்த்ராண்யநேக-ரூபாணி ததாபேத்யஞ்சதம்சனம் |
அம்லான-பங்கஜாம் மாலாம் சிரஸ்யுரஸிசாபராம் || 28 ||

25-29. பாற்கடலரசன் நிர்மலமான ஹாரத்தையும் என்றும் புதிதாயிருக்கும் இரு வஸ்திரங்களையும் கொடுத்தான். அவ்வாறே சூடாமணி, பிரகாசம் பொருந்திய குண்டலங்கள், கடகங்கள், வெண்மையான அர்த்தசந்திரப்பிரபை, எல்லாத் தோள்களுக்கும் தோள்வளைகள், நிர்மலமான நூபுரங்கள், ஒப்புயர்வற்ற அட்டிகைகள், எல்லா விரல்களுக்கும் ரத்தின மிழைத்த மோதிரங்கள் முதலிய எல்லா ஆபரணங்களையும் பிரகாசம் பொருந்திய பரசுவையும் அநேக விதமான

अदद-ज्जलधिस्तस्यै पंकजं चातिशोभनम् ।
हिमवान् वाहनं सिंहं रत्नानि विविधानि च ।। २९ ।।

ददावशून्यं सुरया पानपात्रं धनाधिपः ।
शेषश्च सर्वनागेशो महामणि-विभूषितम् ।। ३० ।।

नागहारं ददौ तस्यै धत्ते यः पृथिवी-मिमाम् ।
अन्यै-रपि सुरै-र्देवी भूषणै-रायुधै-स्तथा ।। ३१ ।।

அததஜ்-ஜலதிஸ்-தஸ்யை பங்கஜஞ் சாதிசோபனம் |
ஹிமவான் வாஹனம் ஸிம்ஹம் ரத்னானி விவிதானி ச ||

ததாவசூன்யம் ஸுரயா பானபாத்ரம் தனாதிப: |
சேஷச்ச ஸர்வநாகேசோ மஹாமணி-விபூஷிதம் || 30 ||

நாகஹாரம் ததௌ தஸ்யை தத்தே ய:ப்ருதிவீமிமாம் |
அன்யைரபி ஸுரைர்-தேவீ பூஷணை-ராயுதைஸ்ததா ||

அஸ்திரங்களையும், பிளக்கமுடியாத கவசத்தையும் விசுவகர்மா அவளுக்குக் கொடுத்தான். வாடாத தாமரை மாலையைச் சிரத்திலணியவும் மிகவும் சோபையுள்ள மற்றொன்றை மார்பிலணியவும் கடலரசன் அளித்தான். ஹிமவான் சிம்ம வாகனத்தையும் பலவித ரத்தினங்களையு மளித்தான்.

30, 31. குறையாத மது பாத்திரத்தைக் குபேரன் கொடுத்தான். இந்த பூமியைத் தாங்குபவனும் நாகங்களுக்கெல்லாம் அதிபனுமாகிய ஆதிசேஷன் மகாமணிகளால் அலங்கரிக்கப் பெற்ற நாகஹாரத்தைக் கொடுத்தான். மற்றுமுள்ள தேவர்களாலும் அவ்வாறே ஆயுதங்களும் ஆபரணங்களும் அளிக்கப் பெற்றாள்.

---

29. அததாஜ்-ஜலதிஸ்-தஸ்யை | பா. பே.

संमानिता ननादोच्चैः साट्टहासं मुहुर्मुहुः ।
तस्या नादेन घोरेण कृत्स्न-मापूरितं नभः ॥ ३२ ॥
अमायतातिमहता प्रतिशब्दो महानभूत् ।
चुक्षुभुः सकला लोकाः समुद्राश्च चकंपिरे ॥ ३३ ॥
चचाल वसुधा चेलुः सकलाश्च महीधराः ।
जयेति देवाश्च मुदा तामूचुः सिंहवाहिनीम् ॥ ३४ ॥

ஸம்மானிதா நநாதோச்சை : ஸாட்டஹாஸம் முஹுர்-முஹு: ।
தஸ்யா நாதேன கோரேண க்ருத்ஸ்ன-மாபூரிதம் நப: ॥
அமாயதாதி-மஹதா ப்ரதிசப்தோ மஹானபூத் ।
சுக்ஷுபு : ஸகலா லோகா: ஸமுத்ராச்ச சகம்பிரே ॥ 33 ॥
சசால வஸுதா சேலு: ஸகலாச்ச மஹீதரா: ।
ஜயேதி தேவாச்ச முதா தாமூசு:ஸிஹ்மவாஹினீம் ॥ 34 ॥

---

32. அங்ஙனம் பூஜித்துப் போற்றப்பட்ட தேவியானவள் (தேவர்களுக்கு உற்சாகமூட்டுபவளாய்) உரக்க அடிக்கடி அட்டஹாஸம் செய்தாள். அந்த பயங்கரமான சப்தத்தால் ஆகாயவெளி யெங்கும் நிறைந்தது.

33. அளவிடமுடியாத பெரிய எதிரொலியுங் கிளம்பிற்று. எல்லா உலகங்களும் கலங்கின ; ஸமுத்திரங்கள் கரை புரண்டன.

34. பூமி அசைந்தது. மலைகள் நடுங்கின. சிங்கவாஹனத்திலெழுந்தருளிய தேவியை தேவர்கள் ஸந்தோஷத்துடன் ‘ஜய ஜய’ என்று போற்றினர்.

---

32. (ஒ.) ‘மஹாலக்ஷ்மீ-ரஹம் சக்ர புன : ஸ்வாயம்புவேzந்தரே | ஹிதாய ஸர்வ தேவானாம் ஜாதா மஹிஷ-மர்த்தினீ ॥ மதீயா சக்தி லேசா யே தத்ர தேவ-சரீரகா: | த்ருதம் மயா தை: ஸம்பூதை : ரூபம் பரமசோபனம் ॥ ஆயுதானி ச தேவானாம் யானி யானி ஸுரேச்வர | தச்சக்தயஸ்-ததா-காராண்-யாயுதானி ததா-பவன் ॥ வர்ஷாந்தே நவராத்ரே தூத்பன்னா மஹிஷமர்த்தினீ ॥’

இந்த்ரனிடம் தேவி கூறியது; லக்ஷ்மீதந்த்ரம்.

34. ஜய—ஸர்வோத்கர்ஷேண வர்த்தஸ்வ |
ஸிஹ்மவாஹனம் | பா. பே.

तुष्टुवु-र्मुनयश्चैनां भक्तिनम्रात्म-मूर्तयः ।
दृष्ट्वा समस्तं संक्षुब्धं त्रैलोक्य-ममरारयः ॥३५॥ ॥१३९॥

संनद्धाखिल-सैन्यास्ते समुत्तस्थु-रुदायुधाः ।
आः किमेत-दिति क्रोधा-दाभाष्य महिषासुरः ॥ ३६ ॥

अभ्यधावत तं शब्द-मशेषै-रसुरै-र्वृतः ।
स ददर्श ततो देवीं व्याप्त-लोक-त्रयां त्विषा ॥ ३७ ॥

पादाक्रान्त्या नत-भुवं किरीटोल्लिखितांबराम् ।
क्षोभिताशेष-पातालां धनु-र्ज्या-निःस्वनेन ताम् ॥३८॥

துஷ்டுவுர்-முனயச்சைனும் பக்திநம்ராத்ம-மூர்த்தய: |
த்ருஷ்ட்வா ஸமஸ்தம் ஸம்க்ஷுப்தம் த்ரைலோக்ய-
மமராரய: || 35 || || 139 ||

ஸந்நத்தாகில-ஸைன்யாஸ்தே ஸமுத்தஸ்துருதாயுதா: |
ஆ: கிமேத-திதி-க்ரோதா-தாபாஷ்ய மஹிஷாஸுர: ||

அப்யதாவத தம் சப்த-மசேஷை-ரஸுரைர்-வ்ருத: |
ஸ ததர்ச ததோ தேவீம் வ்யாப்த-லோக-த்ரயாம்
த்விஷா || 37 || || 141 ||

பாதாக்ராந்த்யா நத-புவம் கிரீடோல்லிகிதாம்பராம் |
க்ஷோபிதாசேஷ-பாதாலாம் தனுர்-ஜ்யா-நி: ஸ்வ-
னேன தாம் || 38 || || 142 ||

35-37. பக்தியின் பணிவே உருக்கொண்டவர்களான முனிவர்கள் இவளைத் துதித்தனர். மூவுலகும் நடுக்குற்றதைக் கண்ட தேவ சத்துருக்கள் சேனைகளைத் திரட்டிக் கொண்டு ஆயுதபாணிகளாய்க் கிளம்பினார்கள். ஆஹா! இது என்ன!' என்று கோபத்தால் கூவிக்கொண்டு மஹிஷாசுரன் அசுரர்கள் சூழச் சப்தம் எழுந்த திக்கை நோக்கி விரைந்தான். தன் காந்தியால் மூவுலகையும் வியாபித்து நின்ற தேவியை அவன் கண்ணுற்றான்.

38-39. பாதங்களின் பாரத்தால் பூமி சலிக்கவும், கிரீடம் வானத்தின் முகட்டைத் தொடவும், வில்லின் நாணொலியால்

दिशो भुज-सहस्रेण समन्ताद् व्याप्य संस्थिताम् ।
ततः प्रववृते युद्धं तया देव्या सुरद्विषाम् ।। ३९ ।।
शस्त्रास्त्रै-र्बहुधा मुक्तै-रादीपित-दिगन्तरम् ।
महिषासुर-सेनानी-श्चिक्षुराख्यो महासुरः ।। ४० ।।
युयुधे चामरश्चान्यै-श्चतुरंग-बलान्वितः ।
रथाना-मयुतैष्षड्भि-रुदग्राख्यो महासुरः ।। ४१ ।।
अयुध्यतायुतानां च सहस्रेण महाहनुः ।
पंचाशद्भिश्च नियुतै-रसिलोमा महासुरः ।। ४२ ।।

திசோ புஜ-ஸஹஸ்ரேண ஸமந்தாத் வ்யாப்ய ஸம்ஸ்தி-
தாம் |
தத:ப்ரவவ்ருதே யுத்தம் தயா தேவ்யா ஸுரத்விஷாம்
சஸ்த்ராஸ்த்ரைர்-பஹுதா முக்தை-ராதீபித-
திகந்தரம் |
மஹிஷாஸுரஸேனனீச்-சிக்ஷுராக்யோ மஹா-
ஸுர: || 40 || || 144 ||
யுயுதே சாமரச்சான்யைச்-சதுரங்க-பலான்வித: |
ரதாஞ-மயுதைஷ்ஷட்பி-ருதக்ராக்யோ மஹாஸுர: |
அயுத்யதாயுதாஞம் ச ஸஹஸ்ரேண மஹாஹனு:
பஞ்சாசத்பிச்ச நியுதை-ரஸிலோமா மஹாஸுர: || 42 ||

பாதாள முட்பட எல்லாம் நடுங்கவும், ஆயிரம் புஜங்களும் திக்கெங்கும் வியாபிக்கவும் நின்ற தேவியை (அவன் கண்ணுற்ருன்). பின்னர் அந்த தேவியுடன் அசுரர்களின் போர் தொடங்கிற்று.

40-42. வெகுவாக விடப்பட்ட சஸ்திரங்களாலும் அஸ்திரங்களாலும் திசைகள் ஜ்வலித்தன. சிக்ஷுரன் என்ற கொடிய அசுரன் மஹிஷாசுரனுடைய சேஞதிபதியாக இருந்தான். அவனும், வேறு சதுரங்க பலங்களுடன் சாமரனும், ஆருயிரம் தேர்களுடன் உதக்ரன் எனும் மகாசுரனும், கோடித்

अयुतानां शतैष्षड्भि-र्बाष्कलो युयुधे रणे ।
गजवाजि-सहस्रौघैरनेकैः परिवारितः ॥ ४३ ॥ ॥१४७॥
वृतो रथानां कोटचा च युद्धे तस्मिन्नयुध्यत ।
बिडालाख्योऽयुतानां च पंचाशद्भिरथायुतैः ॥४४॥
युयुधे संयुगे तत्र रथानां परिवारितः ।
अन्ये च तत्रायुतशो रथनाग-हयैर्वृताः ॥४५॥ ॥१४९॥

அயுதாநாம் சதைஷ்ஷட்பிர் - பாஷ்கலோ யுயுதே ரணே |
கஜவாஜி-ஸஹஸ்ரௌகை-ரனேகை: பரிவாரித: || 43 ||
வ்ருதோ ரதாநாம் கோட்யா ச யுத்தே தஸ்மின்ன-
யுத்யத |
பிடாலாக்யோऽயுதாநாஞ் ச பஞ்சாசத்பி-ரதாயுதை: ||
யுயுதே ஸம்யுகே தத்ர ரதாநாம் பரிவாரித: |
அன்யே ச தத்ராயுதசோ ரதநாக-ஹயைர்-
வ்ருதா: || 45 ||

தேர்களுடன் மஹாஹனுவும், ஐந்துகோடித் தேர்களுடன் அஸிலோமா எனும் மகாசுரனும் ;

43-48. ஆறுலக்ஷம் தேர்களுடன் பாஷ்கலனும் போர்க் களத்தில் யுத்தம் செய்தனர். ஆயிரக்கணக்கான யானைப் படைகளும் குதிரைப்படைகளும் கோடித் தேர்களும் சூழ்ந்த வனைப் பரிவாரிதன் என்ற அசுரனும் யுத்தம் செய்தான். ஐம்பது கோடி ரதங்களால் சூழப்பெற்ற பிடாலன் எனும் அசுரனும் அந்தப் போரில் யுத்தம் செய்தான். மற்ற கணக் கற்ற மகாசுரர்களும் கணக்கற்ற தேர், யானை, குதிரைகள் சூழ, தேவியுடன் அந்தப் போரில் யுத்தம் செய்யலாயினர். ஆயிரம் கோடி கோடித்தேர் யானை, குதிரைகள் சூழ அங்கு யுத்தத்தில் மஹிஷாசுரன் தோன்றினான். தோமரம், பிந்திபாலம், சக்தி முஸலம், கத்தி, பரசு, பட்டிசம் முதலிய ஆயுதங்களைக்கொண்டு அந்தப் போரில் தேவியுடன் அவன் யுத்தம் செய்தான். சில

---

43. அனேகை-ருக்ரதர்சனை: | பா. பே

युयुधुः संयुगे देव्या सह तत्र महासुराः ।
कोटि-कोटि-सहस्रैस्तु रथानां दन्तिनां तथा ॥४६॥
हयानां च वृतो युद्धे तत्राभून्महिषासुरः ।
तोमरै-र्भिन्दिपालैश्च शक्तिभि-मुसलै-स्तथा ॥४७॥
युयुधुः संयुगे देव्या खड्गैः परशुपट्टिशैः ।
केचिच्च चिक्षिपुः शक्तीः केचित् पाशांस्तथापरे ॥४८॥
देवीं खड्गप्रहारैस्तु ते तां हन्तुं प्रचक्रमुः ।
सापि देवी ततस्तानि शस्त्राण्यस्त्राणि चण्डिका ॥४९॥

யுயுது: ஸம்யுகே தேவ்யா ஸஹ தத்ர மஹாஸுரா: |
கோடி-கோடி ஸஹஸ்ரைஸ்து ரதானும் தந்திஞும்ததா
ஹயாஞும் ச வ்ருதோ யுத்தே தத்ராபூன்-மஹிஷா-
ஸுர: |
தோமரைர்-பிந்திபாலைச்ச சக்திபிர்-முஸலைஸ்-ததா ||
யுயுது : ஸம்யுகே தேவ்யா கட்கை: பரசுபட்டிசை: ||
கேசிச்ச சிக்ஷிபு: சக்தீ: கேசித் பாசாம் ஸ்ததாபரே ||
தேவீம் கட்கப்ரஹாரைஸ்து தே தாம் ஹந்தும்
ப்ரசக்ரமு: |
ஸாபி தேவீ ததஸ்தானி சஸ்த்ராண்-யஸ்த்ராணி
சண்டிகா || 49 || || 153 ||

அசுரர்கள் சக்தி ஆயுதங்களையும், மற்றும் சிலர் பாசங்களையும், பிரயோகித்தனர்.

49-53. வாளை வீசிக் கொண்டு அவர்கள் அந்த தேவியைக் கொல்ல முயன்றனர். அந்தச் சண்டிகா தேவி அப்போது அவ்வஸ்திர சஸ்திரங்களைத் தனது அஸ்திர சஸ்திரங்களைப் பொழிந்து விளையாட்டாகப் பரிஹரித்தாள். தேவர்களும் ரிஷிகளும் துதிக்க மீண்டும் தேவியாகிய பரமேசுவரி சற்றும் ஆயாசமின்றி அசுரர்களுடலில் சஸ்திரங்களையும் அஸ்திரங்களையும் விடுத்தாள். தேவியின் வாகனமாகிய அந்தச்

लीलयैव प्रचिच्छेद निज-शस्त्रास्त्र-वर्षिणी ।
अनायस्तानना देवी स्तूयमाना सुरर्षिभिः ॥ ५० ॥
मुमोचासुर-देहेषु शस्त्राण्यस्त्राणि चेश्वरी ।
सोऽपि क्रुद्धो धुतसटो देव्या वाहनकेसरी ॥ ५१ ॥
चचारासुर-सैन्येषु वनेष्विव हुताशनः ।
निःश्वासान् मुमुचे यांश्च युध्यमाना रणेऽम्बिका ॥५२॥
त एव सद्यः संभूता गणाः शत-सहस्रशः ।
युयुधुस्ते परशुभि-र्भिन्दिपालासि-पट्टिशैः ॥ ५३ ॥

லீலயைவ ப்ரசிச்சேத நிஜ-சஸ்த்ராஸ்த்ர-வர்ஷிணீ |
அநாயஸ்தானனா தேவீ ஸ்தூயமானா ஸுரர்ஷிபி: || 50 ||
முமோசாஸுர-தேஹேஷு சஸ்த்ராண்-யஸ்த்ராணி சேச்வரீ |

ஸோऽபி க்ருத்தோ துதஸடோ தேவ்யா வாஹந-கேஸரீ

சசாராஸுர-ஸைன்யேஷு வநேஷ்விவ ஹுதாசன: |
நி:ச்வாஸான் முமுசே யாம்ச்ச யுத்யமானா ரணேऽம்பி-கா || 52 || || 156 ||

த ஏவ ஸத்ய: ஸம்பூதா கணா: சத-ஸஹஸ்ரச: |
யுயுதுஸ்தே பரசுபிர்-பிந்தி-பாலாஸி-பட்டைச: || 53 ||

சிங்கமும் கோபங்கொண்டு பிடரியை உதறிக்கொண்டு அசுர சேனைகளிடை காட்டுத்தீ போல் பாய்ந்தது. ரணகளத்தில் யுத்தம் செய்யும் அம்பிகை விட்ட பெருமூச்சு எதுவோ அதுவே நூறுயிரக் கணக்கில் அப்போதே சேனைபலமாக ஆயிற்று. பரசு, பிந்திபாலம், கத்தி, பட்டிசம் முதலிய ஆயுதங்களுடன் அவர்கள் போர் புரிந்தனர்.

---

51. ஈச்வரீ—கர்த்தும் அகர்த்தும் அன்யதா கர்த்தும் ஸமர்த்தா |

52. அம்பிகா—' ம்ருடானீ சண்டிகா அம்பிகா '—அமரம் |

नाशयन्तोऽसुरगणान् देवी-शक्त्युप-बृंहिताः ।
अवादयन्त पटहान् गणाः शङ्खांस्तथापरे ॥५४॥
मृदंगांश्च तथैवान्ये तस्मिन् युद्ध-महोत्सवे ।
ततो देवी त्रिशूलेन गदया शक्ति-वृष्टिभिः ॥ ५५ ॥
खड्गादिभिश्च शतशो निजघान महासुरान् ।
पातयामास चैवान्यान् घण्टास्वन-विमोहितान् ॥ ५६ ॥
असुरान् भुवि पाशेन बद्ध्वा चान्या-नकर्षयत् ।
केचिद्द्विधा कृतास्तीक्ष्णैः खड्गपातैस्तथापरे ॥५७॥

நாசயந்தோऽஸுரகணான் தேவீ-சக்த்யுப-ப்ரும்ஹிதா: |
அவாதயந்த படஹான் கணா: சங்காஸ்-ததாபரே || 54
ம்ருதங்காம்ச்ச ததைவான்யே தஸ்மின் யுத்த-
மஹோத்ஸவே |
ததோ தேவீ த்ரிசூலேன கதயா சக்தி-வ்ருஷ்டிபி: || 55 ||
கட்காதிபிச்ச சதசோ நிஜகான மஹாஸுரான் |
பாதயாமாஸ சைவான்யான் கண்டாஸ்வன-விமோ
ஹிதான் || 56 || || 160 ||
அஸுரான் புவி பாசேன பத்த்வா சான்யா-னகர்ஷயத் |
கேசித்-த்விதா க்ருதாஸ்-தீக்ஷ்ணை: கட்கபாதைஸ்-
ததாபரே || 57 || 161 ||

---

54. தேவியின் சக்தியால் பூரித்த அச்சேனைகள் அசுரக் கூட்டங்களை அழிப்பவர்களாய்த் தம்பட்டங்களைக் கொட்டினார்கள். மற்றும் சிலர் சங்குகளை முழக்கினார்கள்.

55, 56. அவ்வாறே அந்த யுத்த மஹோத்ஸவத்தில் இன்னும் சிலர் மிருதங்கங்களை வாசித்தார்கள். அதன்மேல் தேவி திரிசூலம், கதை, சக்தி, வாள் முதலிய ஆயுதங்களைப் பொழிந்து கொடிய அசுரர்களை நூற்றுக் கணக்கில் வீழ்த்தினாள். தனது மணியின் ஓசையாலேயே மதியிழக்கச் செய்து சிலரை வீழ்த்தினாள்.

57. பாசத்தால் கட்டிச் சில அசுரர்களைப் பூமியில் இழுத்-

---

55. சர-வ்ருஷ்டிபி: | பா. பே.

विपोथिता निपातेन गदया भुवि शेरते ।
वेमुश्च केचिद्रुधिरं मुसलेन भृशं हताः ॥ ५८ ॥ ॥१६२॥

केचिन्निपतिता भूमौ भिन्नाः शूलेन वक्षसि ।
निरन्तराः शरौघेण कृताः केचिद्रणाजिरे ॥ ५९ ॥

शल्यानुकारिणः प्राणान् मुमुचु-स्त्रिदशार्दनाः ।
केषांचिद् बाहवश्छिन्ना-श्छिन्नग्रीवा-स्तथापरे ॥ ६० ॥

விபோதிதா நிபாதேன கதயா புவி சேரதே |
வேமுச்ச கேசித் ருதிரம் முஸலேன ப்ருசம் ஹதா: || 58 ||

கேசிந்-நிபதிதா பூமௌ பின்னு: சூலேன வக்ஷஸி |
நிரந்தரா: சரௌகேண க்ருதா: கேசித்-ரணுஜிரே || 59 ||

சல்யானுகாரிண: ப்ராணுன் முமுசுஸ்-த்ரிதசார்த்தனு: |
கேஷாஞ்சித் பாஹவச்-சின்னுச்-சின்னக்ரீவாஸ்-ததா பரே || 60 ||

தாள், வேறு சிலர் கூரிய வாள் வீச்சால் இரண்டு துண்டாக்கி வீழ்த்தப்பட்டனர்.

58. கதையால் தாக்குண்டு சிலர் பூமியில் வீழ்ந்தனர். முஸலத்தால் நையப்புடைக்கப்பட்டுச் சிலர் ரத்தத்தைக் கக்கினர்.

59, 60. சூலத்தால் மார்பு பிளவுண்டு சிலர் பூமியில் சாய்ந்தனர். சில தேவசத்துருக்கள் அம்புக் கூட்டங்களால் உடலெங்கும் தைக்கப்பெற்று அம்பு மயமாய் (முள்ளம் பன்றிகளைப் போல்) காணப்படுபவர்களாய்ப் பிராணனை விட்டனர். சிலருடைய தோள்கள் வெட்டுண்டன. பிறர் கழுத்து வெட்டுண்டவராயினர்.

---

60. ஸேனுனுகாரிண: | ச்யேனுனுகாரிண: | சைலானுகாரிண: | பா. பே

शिरांसि पेतु-रन्येषा-मन्ये मध्ये विदारिताः ।
विच्छिन्न-जंघा-स्त्वपरे पेतु-रुर्व्या महासुराः ॥ ६१ ॥

एकबाह्वक्षि-चरणाः केचिद्देव्या द्विधा कृताः ।
छिन्नेऽपि चान्ये शिरसि पतिताः पुनरुत्थिताः ॥ ६२ ॥

कबन्धा युयुधु-र्देव्या गृहीत-परमायुधाः
ननृतुश्चापरे तत्र युद्धे तूर्यलयाश्रिताः ॥ ६३ ॥ ॥ १६७ ॥

சிராம்ஸி பேது-ரன்யேஷா-மன்யே மத்யே விதாரிதா:
விச்சின்ன-ஜங்காஸ்-த்வபரே பேது-ருர்வ்யா மஹா-ஸுரா: || 61 || || 165 ||

ஏகபாஹ்வக்ஷி-சரணா: கேசித்-தேவ்யா த்விதாக்ருதா: |
ச்சின்னேऽபி சான்யே சிரஸி பதிதா: புனருத்திதா: |

கபந்தா யுயுதுர்-தேவ்யா க்ருஹீத-பரமாயுதா: |
நந்ருதுச்-சாபரே தத்ர யுத்தே தூர்ய-லயாச்ரிதா: || 63 ||

---

61. சிலருடைய தலைகள் உருண்டன; சிலர் இடுப்பில் வெட்டுண்டனர்; கால்கள் வெட்டுண்டும் துடைகள் வெட்டுண்டும் சில கொடிய அசுரர்கள் வீழ்ந்தனர்.

62, 63. ஒற்றைத் தோளும் ஒற்றைக் கண்ணும் ஒற்றைக் காலும் உடைய சிலர் தேவியால் இரண்டாக வெட்டப் பட்டனர். சிலர் தலை வெட்டுண்டு வீழ்ந்த பின்னருங்கூட, அவர்களுடைய தலையற்ற உடல்கள் மீண்டும் எழுந்து ஆயுதங்களை எடுத்துக்கொண்டு தேவியுடன் யுத்தம் செய்தன. மற்றும் சில கபந்தங்கள் யுத்தகளத்தில் முரசு முதலிய வாத்தியங்களின் ஒலிக்கிசைவாகக் கூத்தாடின.

कबन्धा-श्छिन्न-शिरसः खड्गशक्त्यृष्टि-पाणयः ।
तिष्ठ तिष्ठेति भाषन्तो देवीमन्ये महासुराः ।। ६४ ।।

पातितै रथनागाश्वै-रसुरैश्च वसुन्धरा ।
अगम्या साभवत्तत्र यत्राभूत् स महारणः ।। ६५ ।।

शोणितौघा महानद्यः सद्यस्तत्र प्रसुस्रुवुः ।
मध्ये चासुर-सैन्यस्य वारणासुर-वाजिनाम् ।। ६६ ।।

கபந்தாச்-சின்ன-சிரஸ: கட்க-சக்த்ய்ருஷ்டி-பாணய: |
திஷ்ட திஷ்டேதி பாஷந்தோ தேவீ-மன்யே மஹா ஸுரா: || 64 || 168 ||

பாதிதை ரதநாகாச்வை-ரஸுரைச்ச வஸுந்தரா |
அகம்யா ஸாபவத் தத்ர யத்ராபூத் ஸ மஹாரண: || 65 ||

சோணிதௌகா மஹாநத்ய:ஸத்யஸ்-தத்ர ப்ரஸுஸ் ருவு: |
மத்யே சாஸுர-ஸைன்யஸ்ய வாரணாஸுர-வாஜிநாம் ||

---

64. சில மகாசுரர்கள் தலையிழந்தபின்னரும், கத்தியும் ஈட்டியும் கையிலேந்திக்கொண்டு தேவியை நோக்கி "நில் நில்" என்று கூவினர்.

65. கொடிய யுத்தம் நடந்த இடத்தில் தேர்களும் யானைகளும் குதிரைகளும் அசுரர்களும் வீழ்ந்து கிடந்தமையால் பூமி கால் வைக்க இடமில்லாமலிருந்தது.

66. அங்கு அசுரர்களிடமிருந்தும் யானைகளிடமிருந்தும் குதிரைகளிடமிருந்தும் பாய்ந்த ரத்த வெள்ளம் பெரிய ஆறுகளைப் போல் அசுரர் சேனையின் நடுவில் பெருக்கெடுத்தது.

---

64. இதற்குப் பின் அதிகபாடம் — 'ருதிரௌக - விலிப்தாங்கா: ஸங்க்ராமே லோமஹர்ஷணே'.

क्षणेन तन्महासैन्य-मसुराणां तथाम्बिका ।
निन्ये क्षयं यथा वह्नि-स्तृण-दारु-महाचयम् ।। ६७ ।।
स च सिंहो महानाद-मुत्सृजन् धुतकेसरः ।
शरीरेभ्योऽमरारीणा-मसूनिव विचिन्वति ।।६८।। ।।१७२।।
देव्या गणैश्च तैस्तत्र कृतं युद्धं महासुरैः ।
यथैषां तुतुषु-र्देवाः पुष्पवृष्टि-मुचो दिवि ।। ओं ।। ।। ६९ ।।

க்ஷணேன தன்-மஹாஸைன்ய-மஸுராணும் ததாம்பிகா
நின்யே க்ஷயம் யதா வஹ்னிஸ்-த்ருண-தாரு-மஹாசயம் || 67 ||

ஸ ச ஸிஹ்மோ மஹாநாத-முத்ஸ்ருஜன் துதகேஸர: |
சரீரேப்யோऽமராரீணு-மஸூனிவ விசின்வதி || 68 ||

தேவ்யா கணைச்ச தைஸ்தத்ர க்ருதம் யுத்தம் மஹாஸுரை: |
யதைஷாம் துதுஷுர்-தேவா: புஷ்பவ்ருஷ்டி-முசோ திவி || ஓம் || 69 || || 173 ||

---

67. விறகும் புல்லும் பெரிய குவியலாயிருந்தால் எப்படி நெருப்பு எரிக்குமோ அப்படி அம்பிகையானவள் ஒருகணத்தில் அந்தப் பெரிய சேனையை நாசமாக்கினுள்.

68. (அவளுடைய வாகனமாகிய) அந்த சிங்கமும் உறக்க கர்ஜனை செய்துகொண்டும் பிடரிமயிரைச் சிலிர்த்துக் கொண்டும் தேவசத்ருக்களின் உடல்களில் உறையும் உயிர்களைத் தேடுவது போல் காணப்பட்டது.

69. தேவியின் கணங்களால் அசுரர்களுடன் செய்யப்பட்ட யுத்தம் எங்ஙனமிருந்ததெனின், தேவர்கள் வானிலிருந்து புஷ்பமாரி பெய்து துதிக்கும்படி இருந்தது.

---

69. யதைநாம் | துஷ்டுவுர்-தேவா: | பர, பே.

ओं जय जय श्रीमार्कण्डेयपुराणे सावर्णिके मन्वन्तरे
देवीमाहात्म्ये द्वितीयोऽध्यायः

ओं ह्रीं सांगायै सायुधायै सशक्तिकायै सपरिवारायै सवाहनायै श्रीमहालक्ष्म्यै अष्टाविंशति-वर्णात्मिकायै लक्ष्मीबीजाधिष्ठात्र्यै महाहुतिं समर्पयामि नमः स्वाहा ॥

ஓம் ஜய ஜய ஸ்ரீமார்க்கண்டேய-புராணே ஸாவர்ணிகே மன்வந்தரே
தேவீமாஹாத்ம்யே த்விதீயோऽத்யாய:

ஆஹுதி — ஓம் - ஹ்ரீம்-ஸாங்காயை ஸாயுதாயை ஸ - சக்திகாயை ஸ-பரிவாராயை ஸ-வாஹனாயை ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்ம்யை அஷ்டாவிம்சதி - வர்ணாத்மிகாயை லக்ஷ்மீ-பீஜாதிஷ்டாத்ர்யை மஹாஹுதிம் ஸமர்ப்பயாமி நம: ஸ்வாஹா ।

ஓம் ஜய ஜய மார்க்கண்டேய புராணத்தில் ஸாவர்ணிக மன்வந்தரத்திலுள்ள
தேவீமாஹாத்மியத்தில் இரண்டாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

तृतीयोऽध्यायः

महिषासुरवधः

॥ ध्यानम् ॥

ओं । उद्यद्भानु-सहस्र-कान्तिमरुण-क्षौमां शिरोमालिकां
रक्तालिप्त-पयोधरां जपवटीं विद्यामभीतिं वरम् ।
हस्ताब्जै-र्दधतीं त्रिनेत्रविलसद्वक्त्रारविन्दश्रियं
देवीं बद्ध-हिमांशुरत्नमुकुटां वन्देऽरविन्दस्थिताम् ॥
ओं ऋषिरुवाच ॥ १ ॥

த்ருதீயோऽத்யாய:

மஹிஷாஸுரவத:

தியானம் — ஓம். உத்யத்பானு-ஸஹஸ்ரகாந்தி-மருண-க்ஷௌமாம் சிரோமாலிகாம், ரக்தாலிப்த-பயோதராம் ஜபவடீம் வித்யா-மபீதிம் வரம் | ஹஸ்தாப்ஜைர்-தததீம் த்ரிநேத்ர-விலஸத்-வக்த்ராரவிந்த-ச்ரியம், தேவீம் பத்த-ஹிமாம்சு-ரத்ன-முகுடாம் வந்தேऽரவிந்தஸ்திதாம் ॥

ஓம் ருஷிருவாச ॥ *1* ॥ ॥ *174* ॥

மூன்றாவது அத்தியாயம்

மஹிஷாஸுர வதம்

(ஓம்) ரிஷி கூறியது—

1,2. மகாசுரனும் சேனாதிபதியுமான சிக்ஷுரன் அந்த அசுரசைனியம் கொல்லப்படுவதைக் கண்ணுற்றுக் கோப மூண்டு அம்பிகையை எதிர்த்துப் போர்புரிய முற்பட்டான்.

மந்திர விபாகம்—ஆத்ய ருஷிபி-ருவாசேதி பஞ்சத்ரிம்சத் தத: பரம் | ச்லோக மந்த்ராச்ச தேவ்யுக்தி: ச்லோக மந்த்ர ருஷிஸ்தத: ‖ பஞ்ச ச்லோகாத்மகா மந்த்ரா: ஸ்மரணாத் ஸர்வ ஸௌக்யதா: | சதுச்சத்வாரிம்ச-தேவம் ஸர்வே மந்த்ராஸ் த்ருதீயகே ‖

சிதம்பர ரஹஸ்யம்
உவாச 3, சுலோகம் 41, ஆக 44

निहन्यमानं तत्-सैन्य-मवलोक्य महासुरः ।
सेनानी-श्चिक्षुरः कोपाद्ययौ योद्धु-मथांबिकाम् ॥ २ ॥

स देवीं शरवर्षेण ववर्ष समरेऽसुरः ।
यथा मेरुगिरेः शृंगं तोयवर्षेण तोयदः ॥ ३ ॥ ॥१७६॥

तस्य च्छित्त्वा ततो देवी लीलयैव शरोत्करान् ।
जघान तुरगान् बाणै-र्यन्तारं चैव वाजिनाम् ॥ ४ ॥

चिच्छेद च धनुः सद्यो ध्वजं चातिसमुच्छ्रितम् ।
विव्याध चैव गात्रेषु छिन्नधन्वान-माशुगैः ॥ ५ ॥ ॥१७७॥

நிஹன்யமானம் தத்-ஸைன்ய-மவலோக்ய மஹாஸுர: |
ஸேனானீச்-சிக்ஷுர: கோபாத் யயௌ யோத்து-
மதாம்பிகாம் ॥ 2 ॥ ॥ 175 ॥

ஸ தேவீம் சரவர்ஷேண வவர்ஷ ஸமரேऽஸுர: |
யதா மேருகிரே: ச்ருங்கம் தோயவர்ஷேண தோயத: ॥
தஸ்ய ச்சித்வா ததோ தேவீ லீலயைவ சரோத்கரான் |
ஜகான துரகான் பாணைர்-யந்தாரஞ் சைவ வாஜினம் ॥
சிச்சேத ச தனு: ஸத்யோ த்வஜஞ் சாதி ஸமுச்ச்ரிதம் |
விவ்யாத சைவ காத்ரேஷு சின்னதன்வான-மாசுகை: ॥

---

3. மேருமலையின் உச்சியில் மேகமானது மழை பொழிவது போல் அவ்வசுரன் அப்போரில் தேவியின் மேல் சரமாரி பெய்தான்.

4. அவனுடைய அம்புக்கூட்டங்களை விளையாட்டாக வெட்டித் தள்ளிவிட்டு தேவியானவள் அவனுடைய குதிரைகளையும் குதிரைகளை யோட்டுபவனையும் பாணங்களால் கொன்று வீழ்த்தினாள்.

5. உடனே அவனுடைய வில்லையும் உயர்ந்து நின்ற கொடியையும் வெட்டினாள். வில்லையிழந்த அவனுடைய உடலை விரைந்து பாயும் பாணங்களால் துளைத்தாள்.

स च्छिन्न-धन्वा विरथो हताश्वो हत-सारथिः ।
अभ्यधावत तां देवीं खड्ग-चर्म-धरोऽसुरः ॥ ६ ॥
सिंह-माहत्य खड्गेन तीक्ष्ण-धारेण मूर्धनि ।
आजघान भुजे सव्ये देवी-मप्यतिवेगवान् ॥ ७ ॥
तस्याःखड्गो भुजं प्राप्य पफाल नृपनन्दन ।
ततो जग्राह शूलं स कोपा-दरुणलोचनः ॥ ८ ॥ ॥ १८० ॥
चिक्षेप च ततस्तत्तु भद्रकाल्यां महासुरः ।
जाज्वल्यमानं तेजोभी रविबिंब-मिवांबरात् ॥ ९ ॥ ॥१८१॥

ஸ ச்சின்ன-தன்வா விரதோ ஹதாச்வோ ஹத-ஸாரதி: |
அப்யதாவத தாம் தேவீம் கட்க-சர்ம-தரோऽஸுர: || 6 ||
ஸிஹ்ம-மாஹத்யகட்கேன தீக்ஷ்ண-தாரேண மூர்த்தனி
ஆஜகான புஜே ஸவ்யே தேவீ-மப்யதிவேகவான் || 7 ||
தஸ்யா: கட்கோ புஜம் ப்ராப்ய பபால ந்ருபநந்தன |
ததோ ஜக்ராஹ சூலம் ஸ கோபா-தருண-லோசன: ||
சிக்ஷேப ச ததஸ்தத்து பத்ரகால்யாம் மஹாஸுர: |
ஜாஜ்வல்யமானம் தேஜோபீ ரவிபிம்ப-மிவாம்பராத் ||

---

6. வில்லொடிந்து, தேரிழந்து, குதிரையிழந்து, ஸாரதியுமிறந்து நின்ற அவ்வசுரன் வாளையும் கேடயத்தையும் எடுத்துக் கொண்டு அந்த தேவியை எதிர்த்துப் பாய்ந்தான்.

7. கூரிய முனையுள்ள வாளால் சிங்கத்தைத் தலையில் தாக்கிவிட்டு மிகுந்த வேகத்துடன் அவன் தேவியையும் இடது புஜத்தில் படும்படி அடித்தான்.

8. அரசரே! அவளுடைய புஜத்தில் பட்டதும் அவ்வாள் பொடியாயிற்று. கோபத்தால் கண்சிவந்து அவ்வசுரன் அப்போது சூலத்தை எடுத்துக்கொண்டான்.

9. அம்மகாசுரன் பின்னர் பத்திரகாளியை நோக்கி ஒளியால் ஜ்வலித்துக்கொண்டு ஆகாயத்திலிருந்த சூரிய பிம்பமே பாய்ந்தாற்போல் தோன்றுமாறு அதை எய்தினன்.

दृष्ट्वा तदापत-च्छूलं देवी शूल-ममुंचत ।
तच्छूलं शतधा तेन नीतं स च महासुरः ॥ १० ॥
हते तस्मिन् महावीर्ये महिषस्य चमूपतौ ।
आजगाम गजारूढ-श्चामर-स्त्रिदशार्दनः ॥ ११ ॥
सोऽपि शक्ति मुमोचाथ देव्या-स्तामंबिका द्रुतम् ।
हुंकाराभिहतां भूमौ पातयामास निष्प्रभाम् ॥ १२ ॥
भग्नां शक्ति निपतितां दृष्ट्वा क्रोध-समन्वितः ।
चिक्षेप चामरः शूलं बाणै-स्तदपि साच्छिनत् ॥ १३ ॥

த்ருஷ்ட்வா ததாபதச்—சூலம் தேவீ சூல-மமுஞ்சத |
தச்சூலம் சததா தேன நீதம் ஸ ச மஹாஸுர: || 10 ||
ஹதே தஸ்மின் மஹாவீர்யே மஹிஷஸ்ய சமூபதௌ
ஆஜகாம கஜாரூட-ச்-சாமரஸ்-த்ரிதசார்த்தந: || 11 ||
|| 184 ||
ஸோSபி சக்திம் முமோசாத தேவ்யாஸ்-தாமம்பிகா த்ருதம் |
ஹுங்காராபிஹதாம் பூமௌ பாதயாமாஸநிஷ்ப்ரபாம் ||
பக்னாம் சக்திம் நிபதிதாம் த்ருஷ்ட்வா க்ரோத-ஸமன்வித: |
சிக்ஷேப சாமர: சூலம் பாணைஸ்-ததபி ஸாச்சினத் || 13

10. பாயும் அச்சூலத்தை நோக்கித் தேவியானவள் தனது சூலத்தை விடுத்தாள். அசுரனுடைய அச்சூலம் அதனால் நூறு சுக்கலாகி அசுரனும் மடிந்தான்.

11. மஹிஷாசுரனுடைய சேனாதிபதியும் மகாவீரியம் பொருந்தியவனுமான அவன் மடிந்ததும் தேவர்களைத் துன்புறுத்தும் சாமரன் யானைமேல் ஆரோகணித்து வந்தான்.

12. அவன் தேவியின் மேல் சக்தியை விடுத்தான். அதை அம்பிகை விரைவில் ஹுங்காரத்தால் வீரியமற்றதாக்கித் தரையில் வீழ்த்தினாள்.

13. சக்தி ஒடிந்து வீழ்ந்ததைக்கண்டு கோபமுண்டு

10. தேன தச்-சததாநீதம் | பா. பே.

ततः सिंहः समुत्पत्य गजकुंभान्तरे स्थितः ।
बाहु-युद्धेन युयुधे तेनोच्चै-स्त्रिदशारिणा ॥ १४ ॥
युद्धयमानौ ततस्तौ तु तस्मान्नागान्महीं गतौ ।
युयुधातेऽतिसंरब्धौ प्रहारै-रतिदारुणैः ॥ १५ ॥
ततो वेगात् खमुत्पत्य निपत्य च मृगारिणा ।
कर-प्रहारेण शिर-श्चामरस्य पृथक् कृतम् ॥ १६ ॥
उदग्रश्च रणे देव्या शिलावृक्षादिभि-र्हतः ।
दन्त-मुष्टि-तलैश्चैव करालश्च निपातितः ॥१७॥ ॥१९०॥

தத: ஸிஹ்ம: ஸமுத்பத்ய கஜ-கும்பாந்தரே ஸ்தித: |
பாஹு-யுத்தேன யுயுதே தேனோச்சைஸ்-த்ரிதசாரிணா ||
யுத்யமானௌ ததஸ்தௌ து தஸ்மாந்நாகான்-
மஹீம் கதௌ |
யுயுதாதேऽதிஸம்ரப்தௌ ப்ரஹாரை-ரதிதாருணை: ||
ததோ வேகாத் கமுத்பத்ய நிபத்ய ச ம்ருகாரிணா |
கர-ப்ஹாரேண சிரச்-சாமரஸ்ய ப்ருதக் க்ருதம் || 16 ||
உதக்ரச்ச ரணே தேவ்யா சிலாவ்ருக்ஷாதிபிர்-ஹத: |
தந்த-முஷ்டி-தலைச்-சைவ கராலச்ச நிபாதித: || 17 ||

சாமரன் சூலத்தை எறிந்தான். அவள் பாணங்களால் அதை வெட்டினாள்.

14. பின்னர் சிங்கமானது யானையின் மஸ்தகத்தின் மேலேறி வீற்றுக்கொண்டு அந்த தேவசத்துருவுடன் உக்கிரமான கைப்போர் செய்தது.

15. அங்ஙனம் போர்புரிந்து கொண்டே யானை மீதிருந்து இருவரும் தரைக்கு வந்து இன்னும் அதிகமான ஆவேசத்துடன் கடுமையாய்த் தாக்கிக்கொண்டு யுத்தம் செய்தனர்.

16. பின்னர் ஆகாயத்தில் கிளம்பிக் கீழே குதித்தபோது சிங்கத்தின் அறையால் சாமரனுடைய தலை துண்டிக்கப் பட்டது.

17. மரங்களைக்கொண்டும் கற்களைக்கொண்டும் யுத்தத்தில் தேவியால் உதக்ரன் கொல்லப்பட்டான்; இவற்றாலும்

देवी क्रुद्धा गदापातै-श्चूर्णयामास चोद्धतम् ।
बाष्कलं भिन्दिपालेन बाणैस्ताम्रं तथान्धकम् ॥ १८ ॥
उग्रास्य-मुग्रवीर्यं च तथैव च महाहनुम् ।
त्रिनेत्रा च त्रिशूलेन जघान परमेश्वरी ॥ १९ ॥ ॥१९२॥
बिडालस्यासिना कायात् पातयामास वै शिरः ।
दुर्धरं दुर्मुखं चोभौ शरै-र्निन्ये यमक्षयम् ॥ २० ॥

தேவீக்ருத்தா கதாபாதைச்-சூர்ணயாமாஸசோத்ததம்
பாஷ்கலம் பிந்திபாலேன பாணைஸ்-தாம்ரம் ததாந்தகம் || 18 ||

உக்ராஸ்ய-முக்ரவீர்யஞ் ச ததைவ ச மஹாஹனும் |
த்ரிநேத்ரா ச த்ரிசூலேன ஜகான பரமேச்வரீ || 19 ||

பிடாலஸ்யாஸிநா காயாத் பாதயாமாஸ வை சிர: |
துர்த்தரம் துர்முகஞ் சோபௌ சரைர்-நின்யே யமக்ஷயம் || 20 ||

கைவாளின் தந்தப்பிடியின் அடியாலும் கராளன் வீழ்த்தப் பட்டான்.

18. தேவியானவள் கோபித்து உத்ததனைக் கதையாலடித்துப் பொடியாக்கினாள்; பாஷ்கலனை பிந்திபாலத்தாலும், தாமிரனையும், அந்தகனையும் அம்புகளாலும் கொன்றாள்.

19 அவ்வாறே உக்ராஸ்யனையும், உக்ரவீர்யனையும், மஹாஹனுவையும், முக்கண் படைத்த பரமேசுவரி திரிசூலத்தால் வதைத்தாள்.

20. கத்தியால் பிடாலனுடைய தலையை உடலினின்று வீழ்த்தினாள். துர்த்தரனையும், துர்முகனையும் அம்புகளால் யமாலயத்திற் கனுப்பினாள்.

---

20. இதற்குப் பின் அதிக பாடம்—

காலஞ்ச காலதண்டேன காலராத்ரி-ரபாதயத் | உக்ரதர்சன-மத்-யுக்ரை: கட்க-பாதை-ரதாடயத் || அஸினைவாஸிலோமான-மச்சிதத் ஸாரணோத்ஸவே | கணை: ஸிஹ்மேன தேவ்யா ச ஜய க்ஷ்வேடாக்ருதோத்ஸவை: ||

एवं संक्षीयमाणे तु स्वसैन्ये महिषासुरः ।
माहिषेण स्वरूपेण त्रासयामास तान् गणान् ॥ २१ ॥
कांश्चित् तुण्डप्रहारेण खुरक्षेपैस्तथापरान् ।
लांगूल-ताडितां-श्चान्याञ्छृंगाभ्यां च विदारितान् ॥२२॥
वेगेन कांश्चिदपरान्नादेन भ्रमणेन च ।
निःश्वासपवनेनान्यान् पातयामास भूतले ॥ २३ ॥
निपात्य प्रमथानीक-मभ्यधावत सोऽसुरः ।
सिंहं हन्तुं महादेव्याः कोपं चक्रे ततोऽम्बिका ॥ २४ ॥

ஏவம் ஸம்க்ஷீயமாணே து ஸ்வஸைன்யே மஹிஷாஸுர: |
மாஹிஷேண ஸ்வரூபேண த்ராஸயாமாஸ தான் கணான் ||
காம்ச்சித் துண்டப்ரஹாரேண குரக்ஷேபைஸ்-ததா-
பரான் |
லாங்கூல-தாடிதாம்ச்-சான்யாஞ்-ச்ருங்காப்யாஞ் ச
விதாரிதான் || 22 || || 195 ||
வேகேன காம்ச்சிதபராந் நாதேன ப்ரமணேன ச |
நிச்வாஸபவனேனான்யான் பாதயாமாஸ பூதலே || 23 ||
நிபாத்ய ப்ரமதானீக-மப்யதாவத ஸோऽஸுர: |
ஸிஹ்மம் ஹந்தும் மஹாதேவ்யா: கோபம் சக்ரே
ததோऽம்பிகா || 24 || || 197 ||

---

21. தனது சேனை இவ்வாறு நாசமடையக்கண்டு மஹிஷாசுரன் எருமை உருவில் வந்து தேவியின் கணங்களைப் பயமுறுத்தினான்.

22, 23. முகவாய்க் கட்டையால் தாக்கிச் சிலரையும், குளம்பால் மிதித்துப் பிறரையும், வாலால் அடித்தும் கொம்பால் கிழித்தும் மற்றவர்களையும், இன்னும் சிலரை வேகத்தாலும், சப்தத்தாலும், சுழற்சியாலும், மூச்சுக் காற்றாலும் பூமியில் வீழ்த்தினான்.

24. மஹாதேவியின் பிரமத கணங்களை வீழ்த்திவிட்டு

सोपि कोपान्महावीर्यः खुरक्षुण्ण-महीतलः ।
श्रृंगाभ्यां पर्वतानुच्चां-श्चिक्षेप च ननाद च ॥ २५ ॥
वेगभ्रमण-विक्षुण्णा मही तस्य व्यशीर्यत ।
लांगूलेनाहत-श्चाब्धिः प्लावयामास सर्वतः ॥ २६ ॥
धुत-श्रृंग-विभिन्नाश्च खण्ड-खण्डं ययु-र्घनाः ।
श्वासानिलास्ताः शतशो निपेतु-र्नभसोऽचलाः ॥२७॥

ஸோபி கோபான்-மஹாவீர்ய: குரக்ஷுண்ண-
மஹீதல: ।
ச்ருங்காப்யாம் பர்வதானுச்சாம்-ச்சிக்ஷேப ச நநாத ச ॥
வேகப்ரமண-விக்ஷுண்ணா மஹீ தஸ்ய வ்யசீர்யத ॥
லாங்கூலேனாஹதச்-சாப்தி: ப்லாவயாமாஸ ஸர்வத: ॥
துத-ச்ருங்க-விபின்னாச்ச கண்ட-கண்டம் யயுர்க்-கனா: ।
ச்வாஸாநிலாஸ்தா: சதசோ நிபேதுர்-நபஸோऽசலா: ॥

அவ்வசுரன் சிங்கத்தைக் கொல்வதற்காகப் பாய்ந்தான். அப்போது அம்பிகை கோபங்கொண்டாள்.

25. மகாவீரியம் பொருந்திய அசுரனும் பூமியைக் குளம்பால் பிளப்பவனாகவும், கொம்புகளால் உயர்ந்த மலைகளைத் தூக்கி யெறிபவனாகவும் கோபத்துடன் கர்ஜித்தான்.

26. அவனுடைய வேகமான சுழற்சியால் மிதிபட்ட பூமி பொடியாயிற்று; வாலால் அடிக்கப்பட்ட கடல் எங்கும் கரைபுரண்டது.

27. அவன் கொம்பால் இடிபட்ட மேகங்கள் சிதறடிக்கப் பட்டன. மூச்சுக்காற்றால் தள்ளப்பட்டு மலைகள் வானவெளி யில் பறந்தன.

---

27. கண்டம்-கண்டம் பா. பே.

इति क्रोध-समाध्मात-मापतन्तं महासुरम् ।
दृष्ट्वा सा चण्डिका कोपं तद्वधाय तदाकरोत् ॥ २८ ॥

सा क्षिप्त्वा तस्य वै पाशं तं बबन्ध महासुरम् ।
तत्याज माहिषं रूपं सोऽपि बद्धो महामृधे ॥ २९ ॥

ततः सिंहोऽभवत् सद्यो यावत्तस्यांबिका शिरः ।
छिनत्ति तावत् पुरुषः खड्गपाणि-रदृश्यत ॥ ३० ॥

இதி க்ரோத-ஸமாத்மாத-மாபதந்தம் மஹாஸுரம் |
த்ருஷ்ட்வா ஸா சண்டிகா கோபம் தத்வதாய ததா
கரோத் || 28 || || 201 ||

ஸா க்ஷிப்த்வா தஸ்ய வை பாசம் தம் பபந்த மஹா
ஸுரம் |
தத்யாஜ மாஹிஷம் ரூபம் ஸோऽபி பத்தோ மஹா
ம்ருதே || 29 ||

தத: ஸிம்ஹோऽபவத் ஸத்யோ யாவத் தஸ்யாம்பிகா
சிர: |
ச்சினத்தி தாவத் புருஷ: கட்கபாணி-ரத்ருச்யத || 30 ||

---

28. இவ்வாறு கோபாவேசத்துடன் தன்மேல் பாயும் மகாசுரனைக்கண்டு சண்டிகாதேவி அவனைக் கொல்வதற்குக் கோபங்கொண்டாள்.

29. அவ்வசுரன்மேல் பாசத்தைவீசி அவனைக் கட்டினாள். கடும்போரில் கட்டுண்ட அவன் எருமை வடிவை விடுத்தான்.

30. அப்போதே சிங்க வடிவுகொண்டான். அம்பிகை அவன் தலையை வெட்டியபோது அவன் வாளேந்திய புருஷ வடிவில் காணப்பட்டான்.

तत एवाशु पुरुषं देवी चिच्छेद सायकैः ।
तं खड्ग-चर्मणा सार्धं ततः सोऽभून्महागजः ॥ ३१ ॥
करेण च महासिंहं तं चकर्ष जगर्ज च ।
कर्षतस्तु करं देवी खड्गेन निरकृन्तत ॥ ३२ ॥
ततो महासुरो भूयो माहिषं वपुरास्थितः ।
तथैव क्षोभयामास त्रैलोक्यं स-चराचरम् ॥ ३३ ॥
ततःक्रुद्धा जगन्माता चण्डिका पान-मुत्तमम् ।
पपौ पुनः पुनश्चैव जहासारुण-लोचना ॥ ३४ ॥ ॥२०७॥

தத ஏவாசு புருஷம் தேவீ சிச்சேத ஸாயகை: |
தம் கட்க-சர்மணு ஸார்த்தம் தத: ஸோऽபூன் மஹாகஜ: || 31 ||
கரேண ச மஹாஸிம்ஹம் தம் சகர்ஷ ஜகர்ஜ ச |
கர்ஷதஸ்து கரம் தேவீ கட்கேன நிரக்ருந்தத || 32 ||
ததோ மஹாஸுரோ பூயோ மாஹிஷம் வபுராஸ்தித: |
ததைவ க்ஷோபயாமாஸ த்ரைலோக்யம்ஸ-சராசரம் ||
தத:க்ருத்தா ஜகன்மாதா சண்டிகா பான-முத்தமம் |
பபௌ புன:புனச்சைவ ஜஹாஸாருண-லோசனு || 34 ||

---

31. உடனே தேவி தனது அம்புகளால் அப்புருஷனை அவன் வாளுடனும் கவசத்துடனும் சேதித்தாள். அப்போது அவன் பெரிய யானையானான்.

32. (யானை வடிவில்) அவன் தனது துதிக்கையால் (தேவியின்) பெருமைமிக்க சிங்கத்தைப் பிடித்திழுத்து கர்ஜித்தான். இழுக்கும்போது தேவியானவள் துதிக்கையை வாளால் துண்டித்தாள்.

33. பின்னர் அக்கொடிய அசுரன் மீண்டும் எருமை யுருக்கொண்டு சராசரங்களுடன் மூவுலகையும் நடுங்கச்செய்தான்.

34. அதன்மேல் ஜகன்மாதா சண்டிகை சிறந்த பானத்தை மீண்டும் மீண்டும் பருகிக் கண்சிவந்து அட்டஹாஸம் செய்தாள்.

ननर्द चासुरः सोऽपि बल-वीर्य-मदोद्धतः ।
विषाणाभ्यां च चिक्षेप चण्डिकां प्रति भूधरान् ॥ ३५ ॥
सा च तान् प्रहितांस्तेन चूर्णयन्ती शरोत्करैः ।
उवाच तं मदोद्धूत-मुख-रागाकुलाक्षरम् ॥ ३६ ॥
देव्युवाच ॥ ३७ ॥ ॥ २१० ॥
गर्ज गर्ज क्षणं मूढ मधु यावत्पिबाम्यहम् ।
मया त्वयि हतेऽत्रैव गर्जिष्यन्त्याशु देवताः ॥ ३८ ॥

நநர்த்த சாஸுர: ஸோऽபி பல-வீர்ய-மதோத்தத: |
விஷாணாப்யாஞ் ச சிக்ஷேப சண்டிகாம் ப்ரதி பூத
ரான் || 35 || || 208 ||

ஸா ச தான் ப்ரஹிதாம்ஸ்தேன சூர்ணயந்தீ சரோத்
கரை: |
உவாச தம் மதோத்தூத-முக-ராகாகுலாக்ஷரம் || 36 ||

தேவ்யுவாச || 37 || || 210 ||

கர்ஜ கர்ஜ க்ஷணம் மூட மது யாவத் பிபாம்யஹம் |
மயா த்வயி ஹதேऽத்ரைவ கர்ஜிஷ்யந்த்யாசு தேவதா: ||

---

35. அவ்வசுரனும் பலத்தாலும் வீரியத்தாலும் கொழுப்புடன் கர்ஜித்தான். கொம்புகளால் மலைகளைத் தூக்கிச் சண்டிகையின் மேல் எய்தினன்.

36. அவளும் அவனால் எறியப்பட்டவற்றைத் தனது சரங்களைப் பொழிந்து பொடியாக்கினள். மதுபானத்தால் முகஞ் சிவந்து வார்த்தை தழதழக்கப் பின்வருமாறு அவனை நோக்கிக் கூறலானள்.

தேவி கூறியது—

37, 38. மூடா ! நான் மதுபானம் செய்யும் வரை ஒரு

ऋषिरुवाच ॥ ३९ ॥ ॥२१२॥

एवमुक्त्वा समुत्पत्य साऽऽरूढा तं महासुरम् ।
पादेनाक्रम्य कण्ठे च शूलेनैन-मताडयत् ॥ ४० ॥

ततः सोऽपि पदाऽऽक्रान्त-स्तथा निजमुखात् ततः ।
अर्धनिष्क्रान्त एवासीद् देव्या वीर्येण संवृतः ॥ ४१ ॥

ருஷிருவாச || 39 || || 212 ||

ஏவமுக்த்வா ஸமுத்பத்ய ஸாSSரூடா தம் மஹாஸுரம்
பாதேனுக்ரம்ய கண்டே ச சூலேனை-மதாடயத் || 40 ||

தத: ஸோSபி பதாSSக்ராந்தஸ்-ததா நிஜமுகாத் தத: |
அர்த்த-நிஷ்க்ராந்த ஏவாஸீத் தேவ்யா வீர்யேண ஸம்வ்ருத: || 41 || || 214 ||

கணம் கர்ஜிப்பாய், கர்ஜிப்பாய். என்னல் நீ கொல்லப்பட்ட பின் இங்கேயே தேவதைகள் கர்ஜிக்கப் போகின்ருர்கள்.

ரிஷி கூறியது—

39, 40. இங்ஙனம் கூறிவிட்டு, அவள் அக்கொடிய அசுரன்மேல் பாய்ந்து அவனை வீழ்த்தி அவன் கழுத்தில் காலால் மிதித்து நின்று கொண்டு சூலத்தால் அவனைத் தாக்கினுள்.

41. காலின் கீழொடுக்கப்பட்ட அவனும் அப்போது (தன் சுய எருமை உருவுடன்) தன் வாயினின்று வெளிவர முயன்ருனெனினும் தேவியின் வீரியத்தால் ஒடுக்கப்பட்டு அரைவாசிதான் வெளிவர முடிந்தது.

---

41. ஏவாதி தேவ்யா | பா. பே.

अर्ध-निष्क्रान्त एवासौ युध्यमानो महासुरः ।
तया महासिना देव्या शिरश्छित्त्वा निपातितः ॥ ४२ ॥
ततो हाहाकृतं सर्वं दैत्य-सैन्यं ननाश तत् ।
प्रहर्षं च परं जग्मुः सकला देवतागणाः ॥ ४३ ॥
तुष्टुवुस्तां सुरा देवीं सह दिव्यै-र्महर्षिभिः ।
जगु-र्गन्धर्व-पतयो ननृतुश्चाप्सरो-गणाः ॥ ४४ ॥

அர்த்த-நிஷ்க்ராந்த ஏவாஸௌ யுத்யமானோ
மஹாஸுர: |
தயா மஹாஸினா தேவ்யா சிரச்சித்வா நிபாதித: || 42 ||
ததோ ஹாஹாக்ருதம் ஸர்வம் தைத்யஸைன்யம்
நநாச தத்
ப்ரஹர்ஷஞ் ச பரம் ஜக்மு: ஸகலா தேவதா-கணா: || 43 ||
துஷ்டுவுஸ்-தாம் ஸுரா தேவீம் ஸஹ திவ்யைர்-
மஹர்ஷிபி: |
ஜகுர்-கந்தர்வபதயோ நன்ருதுச்-சாப்ஸரோகணா: || 44 ||

---

42. அரைவாசி தான் வெளிவந்தவனாயினும்கூடப் போரை நிகழ்த்திய அம்மகாசுரன் தேவியின் வாளால் தலை வெட்டுண்டு வீழ்த்தப்பட்டான்.

43. அதன் மேல் 'ஐயோ! ஐயோ'! என்று அலறிக் கொண்டு அசுரச்சேனை யெல்லாம் மடிந்தது. தேவகணங்க ளெல்லாம் மிகுந்த மகிழ்ச்சியை யடைந்தார்கள்.

44. தேவர்கள் தேவலோகத்து மகரிஷிகளுடன் தேவி யைத் துதித்தார்கள். கந்தர்வபதிகள் பாடினார்கள். அப்ஸர கணங்கள் ஆடினார்கள்.

---

42. இதற்குப் பின் அதிக பாடம் —ஏவம் ஸ மஹிஷோ நாம ஸ-ஸைன்ய: ஸ-ஸுஹ்ருத்கண: | த்ரைலோக்யம் மோஹயித்வா து தயா தேவ்யா விநாசித: || த்ரைலோக்யஸ்தைஸ் ததா பூதைர்-மஹிஷே விநிபாதிதே | ஜயேத்-யுக்தம் தத: ஸர்வை: ஸ தேவாஸுர-மானவை: ||

ओं जय जय श्रीमार्कण्डेय पुराणे सावर्णिके मन्वन्तरे देवीमाहात्म्ये
तृतीयोऽध्याय:

आहुति:—ओं जयन्ती साँगायै सायुधायै सशक्तिकायै सपारिवारायै सवाहनायै लक्ष्मीबीजाधिष्ठात्र्यै महाहुतिं समर्पयामि नमः स्वाहा ॥

ஓம் ஜய ஜய ஸ்ரீ மார்க்கண்டேய புராணே ஸாவர்ணிகே மன்வந்தரே
தேவீ மாஹாத்ம்யே த்ருதீயோzத்யாய:

ஆஹுதி— ஓம் ஜயந்தீ ஸாங்காயை ஸாயுதாயை ஸ - சக்திகாயை ஸ - பரிவாராயை ஸ - வாஹனாயை லக்ஷ்மீ-பீஜாதிஷ்டாத்ர்யை மஹாஹுதிம் ஸமர்ப்பயாமி நம: ஸ்வாஹா ||

ஓம் ஜய ஜய ஸ்ரீமார்க்கண்டேய புராணத்தில் ஸாவர்ணிக மன்வந்தரத்திலுள்ள
தேவிமாஹாத்மியத்தில் மூன்றாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

चतुर्थोऽध्यायः

देवीस्तुतिः

॥ ध्यानम् ॥

ओं कालाभ्राभां कटाक्षैररिकुलभयदां मौलिबद्धेन्दुरेखां
शंखं चक्रं कृपाणं त्रिशिखमपि करैरुद्वहन्तीं त्रिनेत्राम् ।
सिंहस्कन्धाधिरूढां त्रिभुवनमखिलं तेजसा पूरयन्तीं
ध्यायेद्दुर्गां जयाख्यां त्रिदशपरिवृतां सेवितां सिद्धिकामैः ॥
ओं ऋषिरुवाच ॥ १ ॥ ॥ २१८ ॥

சதுர்த்தோऽத்யாய:

தேவீ ஸ்துதி:

தியானம்—ஓம். *காலாப்ராபாம் கடாக்ஷை-ரரி-குல பயதாம் மௌலிபத்தேந்து-ரேகாம், ஸங்கம் சக்ரம் க்ருபாணம் த்ரிசிகமபி கரை-ருத்வஹந்தீம் த்ரிநேத்ராம் | ஸிம்ஹஸ்கந்தாதிரூடாம் த்ரிபுவன-மகிலம் தேஜஸா பூரயந்தீம் த்யாயேத்-துர்க்காம் ஜயாக்யாம் த்ரிதச-பரிவ்ருதாம் ஸேவிதாம் ஸித்திகாமை: ||*

ஓம் ருஷிருவாச || 1 || *|| 218 ||*

நான்காவது அத்தியாயம்

தேவீ ஸ்துதி

(ஓம்) ரிஷி கூறியது—

---

1. 'ருஷிருவாச' என்பதற்குப் பின் அதிக பாடம்—தத: ஸுரகணா: ஸர்வே தேவ்யா இந்த்ர-புரோகமா: | ஸ்துதி-மாரேபிரே கர்த்தும் நிஹதே மஹிஷாஸுரே ||

शक्रादयः सुरगणा निहतेऽतिवीर्ये
तस्मिन् दुरात्मनि सुरारि-बले च देव्या ।
तां तुष्टुवुः प्रणति-नम्र-शिरो-धरांसा
वाग्भिः प्रहर्ष-पुलकोद्गम-चारुदेहाः ॥ २ ॥

देव्या यया तत-मिदं जगदात्मशक्त्या
निःशेष-देवगण-शक्ति-समूह-मूर्त्या ।
तामंबिका-मखिल-देव महर्षि-पूज्यां
भक्त्या नताःस्म विदधातु शुभानि सा नः ॥ ३ ॥

சக்ராதய: ஸுரகணு நிஹதேऽதி-வீர்யே
தஸ்மின் துராத்மனி ஸுராரி-பலே ச தேவ்யா |
தாம் துஷ்டுவு: ப்ரணதி-நம்ர-சிரோ-தராம்ஸா
வாக்பி: ப்ரஹர்ஷ-புலகோத்கம-சாருதேஹா: || 2 ||

தேவ்யா யயா தத-மிதம் ஜகதாத்ம-சக்த்யா
நி:சேஷ-தேவகண-சக்தி-ஸமூஹ-மூர்த்யா |
தாமம்பிகா-மகில-தேவ-மஹர்ஷி-பூஜ்யாம்
பக்த்யா நதா:ஸ்ம விததாது சுபானி ஸா ந: || 3 ||

1, 2. வீரியம் மிக்கவனுயினும் துராத்மாவாகிய அம்மஹிஷாசுரனும் அவ்வசுரச்சேனையும் தேவியால் அழிக்கப்பட்டபின் தேவேந்திரனும் தேவகணங்களும் வணக்கத்தால் வளைந்த கழுத்தும் தோளும் மகிழ்ச்சியால் புளகாங்கித மடைந்து அழகிய உடல்களுமுடையவர்களாய் அந்த தேவியைச் சொற்கொண்டு போற்றினுர்கள்.

3. 'எந்த தேவி தனது சக்தியால் இவ்வுலகை யெல்லாம் வியாபிக்கின்ருளோ, எல்லா தேவகணங்களின் சக்தியும் எவளுடையவடிவில் ஒன்று கூடுகின்றனவோ, எல்லா தேவர்க

மந்த்ர விபாகம்—ஆத்ய ருஷிருவர்சேதி ஷட்விம்ச-ச்லோக மந்த்ரகா: : ருஷி: ச்லோகௌ ச தேவ்யுக்தி-ரர்த்தச்லோகாத்மகஸ்-தத: || தேவா ஊசு-புனச்சார்த்த-ச்லோக: ச்லோகத்ரயம் தத: | ருஷ்யுக்தி: ச்லோகமந்த்ராச்ச சத்வாரஸ்தே ப்ரகீர்த்திதா: || ஷட்த்ரிம்சச்லோககேஅத்யாயே சத்வாரிம்சத் த்வ-யாதிகா:

சிதம்பர ரஹஸ்யம்

(உவாச 5, அரை சுலோகம் 2, சுலோகம் 35—ஆக 42)

यस्याः प्रभाव-मतुलं भगवाननन्तो
ब्रह्मा हरश्च न हि वक्तु-मलं बलं च ।
सा चण्डिकाखिल-जगत्परिपालनाय
नाशाय चाशुभभयस्य मतिं करोतु ॥ ४ ॥

या श्रीःस्वयं सुकृतिनां भवनेष्वलक्ष्मीः
पापात्मनां कृतधियां हृदयेषु बुद्धिः ।
श्रद्धा सतां कुलजन-प्रभवस्य लज्जा
तां त्वां नताः स्म परिपालय देवि विश्वम् ॥ ५ ॥

யஸ்யா:-ப்ரபாவ-மதுலம் பகவானனந்தோ
ப்ரஹ்மா ஹரச்ச ந ஹி வக்து-மலம் பலஞ் ச |
ஸா சண்டிகாகில-ஜகத்பரிபாலனுய
நாசாய சாசுப-ப்யஸ்ய மதிம் கரோது || 4 || || 221 ||

யா ஸ்ரீ:ஸ்வயம் ஸுக்ருதினும் பவனேஷ்வலக்ஷ்மீ:
பாபாத்மனும் க்ருதத்யாம் ஹ்ருதயேஷு புத்தி: |
ச்ரத்தா ஸதாம் குலஜன-ப்ரபவஸ்ய லஜ்ஜா
தாம் த்வாம் நதா:ஸ்ம பரிபாலய தேவி விச்வம் ||

களாலும் மகரிஷிகளாலும் பூஜிக்கப்பட்டவள் எவளோ அந்த அம்பிகையை நாங்கள் பக்தியுடன் வணங்குகின்றோம். அவள் நமக்கு நலன்களை அருளவேண்டும்.

4. எவளுடைய ஒப்புயர்வற்ற பெருமையையும் பலத்தையும் மகாவிஷ்ணுவும் பிரம்மாவும் சிவனும்கூட வர்ணிக்க இயலாதோ அந்தச் சண்டிகை அசுபத்தினுலேற்படும் பயத்தைப் போக்கி அகில உலகையும் பரிபாலிக்கத் திருவுளங் கொள்ளவேண்டும்.

5. புண்ணியவான்களுடைய வீடுகளில் ஸ்ரீதேவியாகவும், பாவிகளுடைய வீடுகளில் மூதேவியாகவும், திருந்திய மதியுடையவர்களின் உள்ளத்தில் புத்தியாகவும், நல்லோர்களிடம் சிரத்தையாகவும், நற்குலத்துதித்தோரிடம் வெட்கமாகவும் எவள் தானே விளங்குகின்றுளோ அவளேயாகிய உன்னை வணங்குகின்றோம். தேவியே, உலகனைத்தையும் காத்தருள வேண்டும்.

किं वर्णयाम तव रूप-मचिन्त्य-मेतत्
किं चाति-वीर्य-मसुर-क्षयकारि भूरि ।
किं चाहवेषु चरितानि तवाद्भुतानि
सर्वेषु देव्यसुर-देव-गणादिकेषु ॥ ६ ॥ ॥ २२३ ॥

हेतुः समस्त-जगतां त्रिगुणापि दोषै-
र्न ज्ञायसे हरिहरादिभि-रप्यपारा ।
सर्वाश्रयाखिल-मिदं जगदंशभूत-
मव्याकृता हि परमा प्रकृति-स्त्वमाद्या ॥ ७ ॥

கிம் வர்ணயாம தவ ரூப-மசிந்த்ய-மேதத்
கிஞ்சாதி-வீர்ய மஸுர-க்ஷயகாரி பூரி ।
கிஞ் சாஹவேஷு சரிதானி தவாத்புதானி
ஸர்வேஷு தேவ்யஸுர-தேவகணாதிகேஷு || 6 ||

ஹேது: ஸமஸ்த-ஜகதாம் த்ரிகுணாபி தோஷைர்-
ந ஜ்ஞாயஸே ஹரிஹராதிபி-ரப்யபாரா ।
ஸர்வாச்ரயாகில-மிதம் ஜகதம்சபூத-
மவ்யாக்ருதா ஹி பரமா ப்ரக்ருதி-ஸ்த்வமாத்யா ||

6. தேவியே! உனது நினைத்தற்கரிய வடிவையோ, அசுரர்களை அழிக்கும் அளவு கடந்த வீரியத்தையோ, எல்லா தேவகணங்களிடையும் அசுர கணங்களிடையும் நிகழ்ந்த போரில் உனது அற்புதச் செயல்களையோ எங்ஙனம் வர்ணிப்போம்?

7. உலகனைத்திற்கும் காரணம் நீ; நீ முக்குண வடிவினளாயினும் குண தோஷங்களுடன் காணப்படுபவளல்ல. ஹரிஹராதியர்க்கும் எட்டாதவள்; எல்லோருக்கும் புகலிடம்; இவ்வுலகெல்லாம் உன்னுடைய ஒரு அம்சத்தில் தோன்றியுளது; முதன்மையானதும் மாறுபடாததும் உயர்ந்ததுமான மூலப்பிரகிருதி நீ.

6. சரிதானி தவாதி யானி । பா. பே.

यस्याः समस्त-सुरता समुदीरणेन
तृप्तिं प्रयाति सकलेषु मखेषु देवि ।
स्वाहासि वै पितृगणस्य च तृप्तिहेतु-
रुच्चार्यसे त्वमत एव जनैः स्वधा च ॥ ८ ॥ ॥२२५॥

या मुक्तिहेतु-रविचिन्त्य-महाव्रता त्व-
मभ्यस्यसे सुनियतेन्द्रिय-तत्त्वसारैः ।
मोक्षार्थिभि-र्मुनिभिरस्त- समस्त-दोषै-
र्विद्यासि सा भगवती परमा हि देवि ॥ ९ ॥ ॥२२६॥

யஸ்யா: ஸமஸ்த-ஸுரதா ஸமுதீரணேன
த்ருப்திம் ப்ரயாதி ஸகலேஷு மகேஷு தேவி |
ஸ்வாஹாஸி வை பித்ருகணஸ்ய ச த்ருப்திஹேது-
ருச்சார்யஸே த்வமத ஏவ ஜனை:ஸ்வதா ச || 8 ||

யா முக்திஹேது-ரவிசிந்த்ய-மஹாவ்ரதா த்வ-
மப்யஸ்யஸே ஸுநியதேந்த்ரிய-தத்வஸாரை: |
மோக்ஷார்த்திபிர்-முனிபிரஸ்த-ஸமஸ்த-தோஷைர்-
வித்யாஸி ஸா பகவதீ பரமா ஹி தேவி || 9 || ||226 ||

---

8. தேவி! எல்லா யாகங்களிலும் எந்த உச்சாரணத்தால் தேவர்களனைவரும் திருப்தியடைகின்றார்களோ அந்த 'ஸ்வாஹா' வடிவினளாய் நீயே விளங்குகின்றாய். பிதிருகணங்களின் திருப்திக்கும் காரணம் நீயே; ஆனதுபற்றியே ஜனங்களால் 'ஸ்வதா' எனவும் உச்சரிக்கப் பெறுகின்றாய்.

9. தேவி! நீ பகவதி. முக்திக்கு வித்தானதும் நினைத்தற் கரியதுமான மகாவிரதமும், பரவித்தையும் எதுவோ அதுவும் நீ. இந்திரியங்களை யடக்கியவர்களும் தத்துவத்தின் ஸாரத் தைக் கைக்கொண்டவர்களும், மோக்ஷத்தில் நாட்டமுள்ளவர்

---

8. 'பித்ருகணஸ்ய ச த்ருப்தி-ஹேதுரிதி தேஹலீதீப-ந்யாயேன ஸ்வாஹா ஸித்-யத்ராபி ஸம்பத்யதே | நாந்தீமுக- பித்ருணாம் த்ருப்தயே ஸ்வாஹா சப்த-ஸ்யாப்யுதயிக-ச்ராத்தே ப்ரயுஜ்யமானத்வாத்' || ஸ. ஸ.

शब्दात्मिका सुविमल-र्ग्यजुषां निधान-
मुद्गीथ-रम्य-पद-पाठवतां च साम्नाम् ।
देवी त्रयी भगवती भवभावनाय
वार्ता च सर्वजगतां परमार्ति-हन्त्री ॥ १० ॥ ॥२२७॥

சப்தாத்மிகா ஸுவிமல-ர்க்யஜுஷாம் நிதான-
முத்கீத்-ரம்ய-பத-பாடவதாஞ் ச ஸாம்னும் |
தேவீ த்ரயீ பகவதீ பவபாவனாய
வார்த்தா ச ஸர்வஜகதாம் பரமார்த்திஹந்த்ரீ ||

களும், முழுவதும் மாசற்றவர்களுமான முனிவர்களால் (அப்பி யாசம் செய்யப்படுகின்றனே) இடையருது நாடப்படுகின்றனே.

10. நீ சப்தவடிவினள் ; பரிசுத்தமான ரிக் வேதத்திற்கும் யஜுர் வேதத்திற்கும் பாடுதற்கினிய பதங்களுடன் கூடிய உத்கீதத்தால் அழகுபெற்ற ஸாமவேதத்திற்கும் உறைவிடம் நீயே. மூன்று வேத வடிவான தேவி நீ ; நீயே உலகைப் போஷிக்கும் ஜீவனம் ; உலகனைத்தின் துன்பத்தைப் போக்கும் பரதேவதை.

---

9. (ஒ.) தமேவ விதித்வாதிம்ருத்யு-மேதி நான்ய: பந்தா வித்யதே-zயனாய |

ஸா வித்யா யா விமுக்தயே |

மஹாவ்ரதா : — ஜாதி-தேச-கால-ஸமயானவச்சின்னா: ஸார்வபௌமா மஹாவ்ரதமிதி யோகஸூத்ரே—அஹிம்ஸா-ஸத்ய-மஸ்தேயம் ப்ரஹ்மசர்யோ-zபரிக்ரஹ: |

10. (ஒ.) யம் ருஷயஸ்-த்ரயீவிதா விது: | ருச: ஸாமானி யஜூம்ஷி | ஸா ஹி ஸ்ரீ-ரம்ருதா ஸதாம் | சுருதி

உத்கீதம்—ப்ரணவம் | ப்ரஹ்மண: ப்ரணவம் குர்யா-தாதாவந்தே ச ஸர்வதா ||

பவ பாவனாய—பவோ ருத்ர: ஸம்ஸாரச்ச | பாவனம் த்யானம் ஸ்திதிச்ச | ருத்ர-த்யானாய ஸம்ஸார-ஸ்திதயே ச |

வார்த்தா—ப்ரவ்ருத்திர்-வ்ருத்தாந்த இத்யமர: |

मेधासि देवि विदिताखिल-शास्त्र-सारा
दुर्गासि दुर्ग-भवसागर-नौ-रसंगा ।
श्रीःकैटभारि-हृदयैक-कृताधिवासा
गौरी त्वमेव शशिमौलि-कृत-प्रतिष्ठा ॥११॥ ॥२२८॥

ईषत्सहास-ममलं परिपूर्ण-चन्द्र-
बिम्बानुकारि कनकोत्तम-कान्ति-कान्तम् ।
अत्यद्भूतं प्रहृत-मात्तरुषा तथापि
वक्त्रं विलोक्य सहसा महिषासुरेण ॥१२॥ ॥ २२९ ॥

மேதாஸி தேவி விதிதாகில-சாஸ்த்ர-ஸாரா
துர்க்காஸி துர்க்க-பவஸாகர-நௌ-ரஸங்கா |
ஸ்ரீ:கைடபாரி - ஹ்ருதயைக-க்ருதாதிவாஸா
கௌரீ த்வமேவ சசிமௌலி-க்ருத-ப்ரதிஷ்டா || 11

ஈஷத்-ஸஹாஸ-மமலம் பரிபூர்ண-சந்த்ர-
பிம்பானுகாரி கனகோத்தம-காந்தி-காந்தம் |
அத்யத்புதம் ப்ரஹ்ருத-மாத்தருஷா ததாபி
வக்த்ரம் விலோக்ய ஸஹஸா மஹிஷாஸுரேண ||

11. தேவி! சாஸ்திரங்களனைத்தின் ஸாரத்தை யுணரும் புத்தி வடிவினள் நீ. கடத்தற்கரிய பிறவிக்கடலைக் கடத்துவிக்கும் பற்றின்மை எனும் படகாகிய துர்க்காதேவி நீ. விஷ்ணுவின் இருதயத்தைத் தனியிடமாகக் கொண்டு விளங்கும் ஸ்ரீதேவி நீ. சந்திரமௌலியிடம் பிரியா - துறையும் கௌரியும் நீயே.

12. பரிசுத்தமான புன்முறுவலுடன் பரிபூரண சந்திர பிம்பம் போலும் மாசற்ற பொன்போலும் ஒளி வீசிய உனது

11. மேதா—தாரணாவதீ புத்தி: |
சாஸ்த்ரஸாரா—ப்ரவ்ருத்திர்-வா நிவ்ருத்திர்-வா நித்யேன க்ருதகேன வா | பும்ஸாம் யேனோபதிச்யேத தச்சாஸ்த்ர-மபிதீயதே | ஸாரோ பலே ஸ்திராம்சேத்யமர: ||
துர்க்காஸி—துர்க்க-பவஸாகரே நௌரிவ பாரங்கதி-ஸாதனம் த்வமஸி | அதவா துஷ்ப்ராபே பவே சம்பௌ பரப்ரஹ்ம தத்வே ஸாகரே அஸங்கா ராகாதி ரஹிதா துர்க்கா துஷ்ப்ராபா நௌகா ||
12. ஸஹஸா—அதர்க்கிதம்; பலேன வா |

दृष्ट्वा तु देवि कुपितं भ्रुकुटी-कराल-
मुद्य-च्छशांक-सदृशच्छवि यन्न सद्यः ।
प्राणान् मुमोच महिषस्तदतीव चित्रं
कै-र्जीव्यते हि कुपितान्तक-दर्शनेन ॥ १३ ॥ ॥२३०॥

देवि प्रसीद परमा भवती भवाय
सद्यो विनाशयसि कोपवती कुलानि ।
विज्ञात-मेत-दधुनैव यदस्तमेत-
न्नीतं बलं सुविपुलं महिषासुरस्य ॥ १४ ॥ ॥ २३१ ॥

*த்ருஷ்ட்வா து தேவி குபிதம் ப்ருகுடீ-கரால-
முத்யச்-சசாங்க-ஸத்ருசச்சவி யந்ந ஸத்ய: |
ப்ராணுன் முமோச மஹிஷஸ்தததீவ சித்ரம்
கைர்-ஜீவ்யதே ஹி குபிதாந்தக-தர்சனேன || 13 ||*

*தேவி ப்ரஸீத பரமா பவதீ பவாய
ஸத்யோ விநாசயஸி கோபவதீ குலானி |
விஜ்ஞாதமேத-ததுனைவ யதஸ்தமேதந்-
நீதம் பலம் ஸுவிபுலம் மஹிஷாஸுரஸ்ய || 14 ||*

திருமுகம் காணப்பட்டபோது கோபத்தின் வசமான மஹிஷாசுரனுல் விரைவில் அது தாக்கப்பட்டது வெகு ஆச்சரியம்!

13. தேவி! உதயத்தில் சிவந்த சந்திரன் போலவும் கோபத்தால் புருவம் நெரிந்து கடுமையாகவும் விளங்கிய உனது முகத்தைக் கண்டதும் மஹிஷாசுரன் உடனே பிராணனை இழக்காததும் மிக்க விசித்திரமே. கோபங்கொண்ட யமனைக் கண்ட பின்னும் எவரால் ஜீவிக்க முடியும்?

14. தேவி! அருள் புரிய வேண்டும். உன்னை மீறியவர் எவருமில்லை. நீ கோபங்கொண்டால் (உலகின்) நன்மைக்காக (அசுரர்) குலங்களை அப்போதே அழிக்கின்றுய். மஹிஷாசுரனுடைய பரந்த சேனை நாசமாக்கப்பட்டபோதே அது நன்கு உணரப்பட்டதாயிற்று.

---

14. பவாய—பவோ ஜன்மனி, கல்யாணே |
குலம்—ஜனபதே கோத்ரே ஸஜாதீய-கணேபி ச |
பரமாZZபவதி : விநச்யதி | பா. பே.

ते संमता जनपदेषु धनानि तेषां
तेषां यशांसि न च सीदति धर्मवर्गः ।
धन्यास्त एव निभृतात्मज-भृत्यदारा
येषां सदाभ्युदयदा भवती प्रसन्ना ।। १५ ।। ।।२३२।।

धर्म्याणि देवि सकलानि सदैव कर्मा-
ण्यत्यादृतः प्रतिदिनं सुकृती करोति ।
स्वर्गं प्रयाति च ततो भवती-प्रसादा-
ल्लोकत्रयेऽपि फलदा ननु देवि तेन ।। १६ ।। ।।२३३।।

தே ஸம்மதா ஜனபதேஷு தனானி தேஷாம்
தேஷாம் யசாம்ஸி ந ச ஸீததி தர்மவர்க்க: |
தன்யாஸ்த ஏவ நிப்ருதாத்மஜ-ப்ருத்யதாரா
யேஷாம் ஸதாப்யுதயதா பவதீ ப்ரஸன்னா || 15 ||

தர்ம்யாணி தேவி ஸகலானி ஸதைவ கர்மாண்-
யத்யாத்ருத: ப்ரதிதினம் ஸுக்ருதீ கரோதி |
ஸ்வர்க்கம் ப்ரயாதி ச ததோ பவதீ-ப்ரஸாதால்-
லோகத்ரயேऽபி பலதா நநு தேவி தேன || 16 ||

---

15. எப்போதும் உயர்வற உயர்நலமளிக்கும் நீ எவர்களிடம் பிரீதியடைகின்றாயோ அவர்களே ஜன ஸமூகத்தில் ஸம்மானம் பெறுகின்றார்கள். அவர்களுக்கே செல்வமும், அவர்களுக்கே புகழும் (உரித்தாகின்றன). அவர்களுடைய தர்மவர்க்கம் குறைவு படுவதில்லை. மனைவிமாரும் மக்களும் பணியாட்களும் நிறைந்து அவர்கள் செல்வவான்களாய் விளங்குவர்.

16. தேவி! உனதருளால் நல்வாழ்க்கை எய்தியவன் மிகுந்த ஆதரவுடன் நாள்தோறும் இடைவிடாது தருமகாரியங்களை யெல்லாம் செய்கிறான், பிறகு சுவர்க்கத்தையடைகிறான். ஆகையால் மூவுலகிலும் பயனையளிப்பவள் நீயே அன்றோ?

दुर्गे स्मृता हरसि भीति-मशेष-जन्तोः
स्वस्थैः स्मृता मतिमतीव शुभां ददासि ।
दारिद्र्य-दुःख-भयहारिणि का त्वदन्या
सर्वोपकार-करणाय सदाऽऽर्द्र-चित्ता ॥ १७ ॥ ॥२३४॥

एभि-र्हतै-र्जगदुपैति सुखं तथैते
कुर्वन्तु नाम नरकाय चिराय पापम् ।
संग्राम-मृत्यु-मधिगम्य दिवं प्रयान्तु
मत्वेति नूनमहितान् विनिहंसि देवि ॥ १८ ॥ ॥१३५॥

துர்க்கே ஸ்ம்ருதா ஹரஸி பீதி-மசேஷ-ஜந்தோ:
ஸ்வஸ்தை: ஸ்ம்ருதா மதிமதீவ சுபாம் ததாஸி |
தாரித்ர்ய-து:க்க-பயஹாரிணி கா த்வதன்யா
ஸர்வோபகார-கரணாய ஸதார்த்ர-சித்தா || 17 ||

ஏபிர்-ஹதைர் ஜகதுபைதி ஸுகம் ததைதே
குர்வந்து நாம நரகாய சிராய பாபம் |
ஸங்க்ராம-ம்ருத்யு-மதிகம்ய திவம் ப்ரயாந்து
மத்வேதி நூனமஹிதான் விநிஹம்ஸி தேவி || 18 ||

---

17. கடத்தற்கரிய கஷ்டத்தில் நினைக்கப்பட்டால் நீ எல்லா ஜீவர்களுடைய பயத்தையும் போக்குகிறாய். இன்பத்தில் நினைக்கப்பட்டால் நலன் மிக்க மதியை அளிக்கின்றாய். ஏழ்மையையும், துன்பத்தையும், பயத்தையும் போக்குபவளே! எல்லோருக்கும் உபகாரம் செய்ய எப்போதும் உருகும் நெஞ்சுடையவர் உன்னைத் தவிர யார் உளர்?

18. தேவி! (கொடியோராகிய) இவர்கள் கொல்லப்பட்டதால் உலகம் இன்பம் எய்துகின்றது. "நரகத்தில் நித்திய வாசம் செய்யக்கூடிய பிரபலமான பாவத்தை இவர்கள் செய்தாலும் செய்யட்டும்! அதனால் போரில் (என்னிடம்) உயிர் துறந்து தேவலோகம் செல்லட்டும்!' என்று எண்ணியே நிச்சயமாக நீ எதிரிகளைக் கொல்கின்றாய் போலும்.

---

17. தயார்த்ர-சித்தா | பா. பே.

दृष्ट्वैव किं न भवती प्रकरोति भस्म
सर्वासुरा-नरिषु यत् प्रहिणोषि शस्त्रम् ।
लोकान् प्रयान्तु रिपवोऽपि हि शस्त्रपूता
इत्थं मति-र्भवति तेष्वपि तेऽति-साध्वी ॥ १९ ॥

खड्ग-प्रभा-निकर-विस्फुरणै-स्तथोग्रैः
शूलाग्र-कान्ति-निवहेन दृशोऽसुराणाम् ।
यन्नागता विलय-मंशुमदिन्दुखण्ड-
योग्याननं तव विलोकयतां तदेतत् ॥ २० ॥ ॥ २३७ ॥

த்ருஷ்ட்வைவ கிம் ந பவதீ ப்ரகரோதி பஸ்ம
ஸர்வாஸுரா-னரிஷு யத்ப்ரஹிணோஷி சஸ்த்ரம் |
லோகான் ப்ரயாந்து ரிபவோऽபி ஹி சஸ்த்ரபூதா
இத்தம் மதிர்-பவதி தேஷ்வபி தேऽதி ஸாத்வீ || 19 ||

கட்க-ப்ரபா-நிகர-விஸ்புரணைஸ்-ததோக்ரை:
சூலாக்ர-காந்தி-நிவஹேன த்ருசோऽஸுராணாம் |
யந்நாகதா விலய-மம்சுமதிந்துகண்ட-
யோக்யானனம் தவ விலோகயதாம் ததேதத் || 20 ||

---

19. அசுரர்களை யெல்லாம் பார்த்த மாத்திரத்தாலேயே நீ பஸ்மமாக்க முடியாதா? எனினும் எதிரிகள்மேல் ஆயுதங்களைப் பிரயோகிப்பதால் "இவர்கள் சத்துருக்களாயினும் (எனது) ஆயுதங்களால் புனிதமாகி நல்லுலகங்களை அடையட்டும்" என்பதே அவர்களிடமும் மிகுந்த கருணைவாய்ந்த உனது எண்ணமாயிருக்கவேண்டும்.

20. உனது வாளினின்று போந்த ஒளிக்கற்றையின் மின்னலாலும், சூலத்தின் முனையின்றும் போந்த காந்தியின் பெருக்காலும் அசுரர்களின் கண்கள் அவியவில்லை என்றால் அது அவர்கள் குளிர்ந்த கிரணங்களுடன் கூடிய சந்திரபிம்பம் போன்ற உனது திருமுகமண்டலத்தைக் காணப்பெற்றதால் தான்.

दुर्वृत्त-वृत्त-शमनं तव देवि शीलं
रूपं तथैत-दविचिन्त्य-मतुल्य-मन्यैः ।
वीर्यं च हन्तृ हृत-देवपराक्रमाणां
वैरिष्वपि प्रकटितैव दया त्वयेत्थम् ॥ २१ ॥ ॥२३८॥

केनोपमा भवतु तेऽस्य पराक्रमस्य
रूपं च शत्रु-भयकार्यतिहारि कुत्र ।
चित्ते कृपा समर-निष्ठुरता च दृष्टा
त्वय्येव देवि वरदे भुवन-त्रयेऽपि ॥ २२ ॥ ॥२३९॥

துர்வ்ருத்த-வ்ருத்த-சமனம் தவ தேவி சீலம்
ரூபம் ததைத-தவிசிந்த்ய-மதுல்ய-மன்யை: |
வீர்யஞ்ச ஹந்த்ரு ஹ்ருத-தேவபராக்ரமாணும்
வைரிஷ்வபி ப்ரகடிதைவ தயா த்வயேத்தம் || 21 ||

கேனுேபமா பவது தேऽஸ்ய பராக்ரமஸ்ய
ரூபஞ்ச சத்ருபய-கார்யதிஹாரி குத்ர |
சித்தே க்ருபா ஸமர-நிஷ்டுரதா ச த்ருஷ்டா
த்வய்யேவ தேவி வரதே புவனத்ரயேऽபி || 22 ||

---

21. தேவி! கெட்டவர்களின் போக்கை அடக்குவது உனது இயற்கை. உனது உவமையற்ற இவ்வடிவழகு பிறரால் சிந்தித்தற்கரிது. தேவர்களின் பராக்கிரமத்தை யபகரித்த வர்களை யழிப்பது உனது வீரியம். இதனுல் (இப்போரால்) சத்துருக்களிடமும் உனது தயை பிரகடனம் செய்யப்பட்டது.

22. இந்த உனது பராக்கிரமத்திற்கு எதை உவமை கூற இயலும்? (அடியார்களை) வசீகரிப்பதாயினும் சத்துருக்கள்

त्रैलोक्य-मेत-दखिलं रिपुनाशनेन
त्रातं त्वया समर-मूर्धनि तेऽपि हत्वा ।
नीता दिवं रिपुगणा भयमप्यपास्त-
मस्माक-मुन्मद-सुरारि-भवं नमस्ते ॥ २३ ॥ ॥२४०॥

शूलेन पाहि नो देवि पाहि खड्गेन चांबिके ।
घण्टास्वनेन नः पाहि चापज्यानिःस्वनेन च ॥ २४ ॥

த்ரைலோக்ய-மேத தகிலம் ரிபுநாசனேன
த்ராதம் த்வயா ஸ்மர-மூர்த்தனி தேऽபி ஹத்வா |
நீதா திவம் ரிபுகணு பயமப்யபாஸ்த-
மஸ்மாக-முன்மத-ஸுராரி-பவம் நமஸ்தே || 23 ||

சூலேன பாஹி நோ தேவி பாஹி கட்கேன சாம்பிகே |
கண்டா-ஸ்வனேன ந: பாஹி சாபஜ்யா-நி:ஸ்வனேன ச || 24 || || 241 ||

மனத்தில் பயத்தை யுண்டாக்கும் இந்த வடிவழகு எங்குண்டு? வரமளிக்குந் தேவி! சித்தத்தில் (இப்போர்க்கொத்த) கிருபை யும் யுத்தத்தில் கண்டிப்பும் மூவ்வுலகிலும் உன்னிடமே காணப்பட்டது.

23. சத்துரு நாசத்தால் இம் மூவுலகு முழுதும் உன்னுல் காக்கப்பட்டது. போர் முனையில் அச்சத்துருகணங்கள் கொல் லப்பட்டு வானுலக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டனர். மதம் பிடித்த தேவசத்துருக்களிடமிருந்து தோன்றிய எங்கள் பய மும் போக்கப்பட்டது. உனக்கு நமஸ்காரம்.

24. தேவி! சூலத்தால் எங்களைக் காப்பாற்று. அம்பிகே! வாளாலும் காப்பாற்று. மணி யோசையாலும் எங்களைக் காப்பாற்று. வில்லின் நாணெலியாலும் காப்பாற்று.

प्राच्यां रक्ष प्रतीच्यां च चण्डिके रक्ष दक्षिणे ।
भ्रामणेनात्म-शूलस्य उत्तरस्यां तथेश्वरि ॥२५॥ ॥२४२॥

सौम्यानि यानि रूपाणि त्रैलोक्ये विचरन्ति ते ।
यानि चात्यर्थ-घोराणि तै रक्षास्मांस्तथा भुवम् ॥ २६ ॥

खड्ग-शूल-गदादीनि यानि चास्त्राणि तेऽम्बिके ।
करपल्लवसंगीनि तैरस्मान् रक्ष सर्वतः ॥२७॥ ॥२४४॥

ப்ராச்யாம் ரக்ஷ ப்ரதீச்யாஞ் ச சண்டிகே ரக்ஷ தக்ஷிணே |
ப்ராமணேனாத்ம-சூலஸ்ய உத்தரஸ்யாம் ததேச்வரி ||

ஸௌம்யானி யானி ரூபாணி த்ரைலோக்யே விசரந்தி தே |
யானி சாத்யர்த்த-கோராணி தைரக்ஷாஸ்மாம்ஸ்ததா புவம் || 26 || || 243 ||

கட்க-சூல-கதாதீனி யானி சாஸ்த்ராணி தேऽம்பிகே |
கரபல்லவ-ஸங்கீனி தைரஸ்மான் ரக்ஷ ஸர்வத: || 27 ||

---

25. சண்டிகையே ! கிழக்கிலும் காப்பாய், மேற்கிலும் காப்பாய். ஈசுவரி ! அங்ஙனமே உனது சூலத்தைச் சுழற்றித் தெற்கிலும் வடக்கிலும் காப்பாய்.

26. முவ்வுலகிலும் சஞ்சரிக்கும் உனது அழகிய வடிவங்கள் எவையோ அவற்ருலும், அளவு கடந்த கோரமான வடிவங்கள் எவையோ அவற்ருலும் இப்பூவுலகையும் எங்களையும் காத்தருள்வாய்.

27. அம்பிகே ! வாள், சூலம், கதை முதலிய ஆயுதங்கள் எவை உனது தளிர் போன்ற கரங்களில் ஏந்தப் பெறுகின்றனவோ அவற்ருல் எத்திக்கிலும் எங்களைக் காப்பாய்.

ऋषिरुवाच ॥ २८ ॥ ॥ २४५ ॥

एवं स्तुता सुरै-र्दिव्यैः कुसुमै-र्नन्दनोद्भवैः ।
अर्चिता जगतां धात्री तथा गन्धानुलेपनैः ॥ २९ ॥

भक्त्या समस्तै-स्त्रिदशै-र्दिव्यै-र्धूपैस्तु धूपिता ।
प्राह प्रसाद-सुमुखी समस्तान् प्रणतान् सुरान् ॥ ३० ॥

देव्युवाच ॥ ३१ ॥ ॥ २४८ ॥

ருஷிருவாச || 28 || || 245 ||

ஏவம் ஸ்துதா ஸுரைர்-திவ்யை: குஸுமைர்-
நந்தனோத்பவை: |
அர்ச்சிதா ஜகதாம் தாத்ரீ ததா கந்தானுலேபனை: || 29 ||

பக்த்யா ஸமஸ்தைஸ்-த்ரிதசைர்-திவ்யைர்-தூபைஸ்து
தூபிதா |
ப்ராஹ ப்ரஸாத-ஸுமுகீ ஸமஸ்தான் ப்ரணதான்
ஸுரான் || 30 || || 247 ||

தேவ்யுவாச || 31 || || 248 ||

ரிஷி கூறியது—

28-30. இங்ஙனம் தேவர்களால் துதிக்கப்பெற்றும், தேவ லோக நந்தவனத்தில் புஷ்பித்த மலர்களால் அர்ச்சிக்கப் பெற்றும், வாசனைத் திரவியங்களால் பூசப்பெற்றும், திவ்ய தூபங்களால் தேவர்களனைவராலும் ஆராதிக்கப்பெற்றும், அருள் சுரந்த ஜகத்தாத்ரி தன்னை வணங்கி நின்ற தேவர்களனைவரையும் நோக்கிப் பின்வருமாறு கூறினாள்.

தேவி கூறியது—

---

30. தூபை: ஸுதூபிதா | பா. பே.

व्रियतां त्रिदशाः सर्वे यदस्मत्तोऽभिवांछितम् ॥३२॥
देवा ऊचुः ॥ ३३ ॥ ॥ २५० ॥
भगवत्या कृतं सर्वं न किंचि-दवशिष्यते ॥ ३४ ॥
यदयं निहतः शत्रु-रस्माकं महिषासुरः ।
यदि चापि वरो देयस्त्वयास्माकं महेश्वरि ॥ ३५ ॥
संस्मृता संस्मृता त्वं नो हिंसेथाः परमापदः ।
यश्च मर्त्यः स्तवैरेभिस्त्वां स्तोष्यत्यमलानने ॥ ३६ ॥

வ்ரியதாம் த்ரிதசா: ஸர்வே யதஸ்மத்தோऽபிவாஞ்சி-தம் || 32 || || 249 ||

தேவா ஊசு: || 33 || || 250 ||

பகவத்யா க்ருதம் ஸர்வம் ந கிஞ்சி-தவசிஷ்யதே || 34 ||

யதயம் நிஹத: சத்ரு-ரஸ்மாகம் மஹிஷாஸுர: |
யதி சாபி வரோ தேயஸ்-த்வயாஸ்மாகம் மஹேச்வரி ||

ஸம்ஸ்ம்ருதா ஸம்ஸ்ம்ருதா த்வம் நோ ஹிம்ஸேதா: பரமாபத: |
யச்ச மர்த்ய: ஸ்தவைரேபிஸ்-த்வாம் ஸ்தோஷ்யத்-யமலானனே || 36 || || 253 ||

31-32. தேவ கணங்களே! உங்களுக்கு எது விருப்பமோ அதை வரமாக என்னிடம் கேட்கலாம்.

தேவர்கள் கூறியது—

33-35. எங்கள் சத்துருவான மஹிஷாசுரன் கொல்லப் பட்டதால் வேண்டிய தெல்லாம் பகவதியால் செய்தாகிவிட் டது; இனி வேண்டுவதொன்றுமில்லை. இன்னும் உன்னால் எங் களுக்கு கொடுக்கத்தக்க வரம் உண்டெனில் (அது இதுவே).

---

32. அதிக பாடம்—(1) ததாம்யஹ-மதிப்ரீத்யா ஸ்தவைரேபி: ஸுபூஜி தா || (2) கர்த்தவ்ய-மபரம் யச்ச துஷ்கரம் தத்ர வித்மஹே | இத்யாகர்ண்ய வசோ தேவ்யா: ப்ரத்யூசுஸ்தே திவௌகஸ: ||

तस्य वित्तर्द्धि विभवै-र्धन-दारादि-संपदाम् ।
वृद्धये ऽस्मत्प्रसन्ना त्वं भवेथाः सर्वथाम्बिके ॥ ३७ ॥

ऋषिरुवाच ॥ ३८ ॥ ॥ २५५ ॥

इति प्रसादिता देवै-र्जगतोऽर्थे तथाऽऽत्मनः ।
तथेत्युक्त्वा भद्रकाली बभूवान्तर्हिता नृप ॥ ३९ ॥

தஸ்ய வித்தர்த்தி-விபவைர்-தன-தாராதி-ஸம்பதாம் |
வ்ருத்தயேऽஸ்மத்-ப்ரஸன்னு த்வம் பவேதா : ஸர்வ-
தாம்பிகே || 37 || || 254 ||

ருஷிருவாச || 38 || || 255 ||

இதி ப்ரஸாதிதா தேவைர்-ஜகதோऽர்த்தே ததாऽऽத்-
மன: |
ததேத்யுக்த்வா பத்ரகாலீ பபூவாந்தர்ஹிதாந்ருப || 39 ||

36-37. நாங்கள் நினைக்குந்தோறும் எங்களுக்கேற்படும் பெரிய விபத்துக்களை நீ நாசம் செய்தல் வேண்டும். மாசற்ற வதனம் படைத்தவளே! எந்த மனிதனுயினும் இந்த ஸ்தோத்திரங்களால் உன்னைத் துதித்தால், அம்பிகே! எங்களிடம் அருள் சுரந்த நீ அவனுக்கும் எப்போதும் குறைவற்ற செல்வமும், பெருமையும், கோதனம் முதலியனவும், நல்ல ஸ்திரீகளும், ஸம்பத்தும் வளர அருள் புரியவேண்டும்.

ரிஷி கூறியது—

38-39. அரசே! இங்ஙனம் தங்கள் நன்மைக்காகவும் உலகின் நன்மைக்காகவும் தேவர்களால் போற்றப்பட்ட பத்ரகாளி 'அங்ஙனமே ஆகுக!' என்று கூறி மறைந்தருளினுள்.

इत्येतत् कथितं भूप संभूता सा यथा पुरा ।
देवी देवशरीरेभ्यो जगत्त्रय-हितैषिणी ॥४०॥ ॥ २५७॥

पुनश्च गौरी देहात् सा समुद्भूता यथाभवत् ।
वधाय दुष्टदैत्यानां तथा शुंभ-निशुंभयोः ॥ ४१ ॥

रक्षणाय च लोकानां देवाना-मुपकारिणी ।
तच्छृणुष्व मयाख्यातं यथावत् कथयामि ते ॥ ह्रीं ओं ॥
॥ ४२ ॥ ॥ २५९ ॥

இத்யேதத் கதிதம் பூப ஸம்பூதா ஸா யதா புரா ।
தேவீ தேவசரீரேப்யோ ஜகத்த்ரய-ஹிதைஷிணீ ॥ 40 ॥

புனச்ச கௌரீ-தேஹாத் ஸா ஸமுத்பூதா யதாபவத் ।
வதாய துஷ்டதைத்யானும் ததா சும்ப-நிசும்பயோ: ॥

ரக்ஷணய ச லோகானும் தேவானு-முபகாரிணீ ।
தச்ச்ருணுஷ்வ மயாக்யாதம் யதாவத் கதயாமி தே ॥
ஹ்ரீம் ஓம் ॥ 42 ॥ ॥ 259 ॥

40. அரசே! மூவுலகிற்கும் நன்மை செய்ய விரும்பிய தேவியானவள் புராதன காலத்தில் எங்ஙனம் தேவ சரீரங்களினின்று தோன்றினுளோ அவ்வரலாறு இங்ஙனம் உனக்குக் கூறப்பட்டது.

41-42. மீண்டும் தேவர்களுக்கு உபகாரம் செய்யவும், உலகங்களை ரக்ஷிக்கவும் அவ்வாறே சும்ப நிசும்பர்களையும் துஷ்ட தைத்தியர்களையும் வதைக்கவும் கௌரியின் தேகத்தினின்று அவள் உற்பத்தியான வரலாற்றை நான் சொல்லக் கேட்பாய். நிகழ்ந்தது நிகழ்ந்த வண்ணம் உனக்குக் கூறுகிறேன்.

41. கௌரீதேஹா ஸா | கௌரீ தேஹாஸா | பா. பே.

ओं जय जय श्रीमार्कण्डेयपुराणे सावर्णिके मन्वन्तरे देवी-माहात्म्ये चतुर्थोऽध्यायः

आहुतिः । ह्रीं जयन्ती सांगायै सायुधायै सशक्तिकायै सपरिवारायै सवाहनायै श्रीमहालक्ष्म्यै अष्टाविंशति-वर्णात्मिकायै लक्ष्मीबीजाधिष्ठात्र्यै महाहुतिं समर्पयामि नमः स्वाहा ॥

ஓம் ஜய ஜய ஸ்ரீ மார்க்கண்டேய புராணே ஸாவர்ணிகே மன்வந்தரே தேவீமாஹாத்ம்யே சதுர்த்தோzத்யாய:

ஆஹுதி :—ஹ்ரீம் ஜயந்தீ ஸாங்காயை ஸாயுதாயை ஸ-சக்திகாயை ஸ-பரிவாராயை ஸ-வாஹனாயை ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்ம்யை அஷ்டாவிம்சதி - வர்ணாத்மிகாயை லக்ஷ்மீ-பீஜாதிஷ்டாத்ர்யை மஹாஹுதிம் ஸமர்ப்பயாமி நம : ஸ்வாஹா ||

ஓம் ஜய ஜய ஸ்ரீ மார்க்கண்டேய புராணத்தில் ஸாவர்ணிக மன்வந்தரத்திலுள்ள தேவீ மாஹாத்மியத்தில் நான்காவது அத்தியாயம் முற்றிற்று

अथ उत्तम-चरित्रम्

।। न्यासः ।।

ओं अस्य श्री उत्तमचरित्रस्य रुद्रऋषिः, अनुष्टुप् छन्दः, महासरस्वती देवता । भीमा शक्तिः, भ्रामरी बीजं, सूर्यस्तत्त्वं, सामवेदःस्वरूपं । महासरस्वती प्रीत्यर्थे जपे विनियोगः ।।

அத உத்தம-சரித்ரம்

ந்யாஸ:

ஓம் அஸ்ய ஸ்ரீ உத்தம-சரித்ரஸ்ய ருத்ர ருஷி:, அனுஷ்டுப் சந்த:, மஹாஸரஸ்வதீ தேவதா | பீமா சக்தி:, ப்ராமரீ பீஜம், ஸூர்யஸ்-தத்வம், ஸாமவேத:ஸ்வருபம் | மஹாஸரஸ்வதீ ப்ரீத்யர்த்தே ஜபே விநியோக: ||

மந்த்ர விபாகம்—ஷட்ஸப்ததி: ச்லோக - ஸங்க்யா பஞ்சமே போக-மோக்ஷதா | ஏக ருஷி-ருவாசேதி புரா சும்பாதயச்ச ஷட் || 1 || ச்லோக-மந்த்ராஸ் ததோ தேவா ஊசு-ரத்ராஷ்டமா மனு: | நமோ தேவ்யாதிகா: ச்லோகா: பஞ்ச மந்த்ரா: ப்ரகீர்த்திதா: || 2 || யா தேவீத்யாதய: ச்லோகா ப்ராந்த்யந்தா ஏகவிம்சதி: | ப்ருதக் தேஷு த்ரயோ மந்த்ரா ஜ்ஞேயாஸ்தே ச த்ரிஷஷ்டிகா: || 3 || புன:-ச்லோகாத்மகோ மந்த்ரஸ்-த்ரிமந்த்ர: ச்லோகக: புன: | யா தேவீ ஸர்வபூதேஷு விஷ்ணுமாயேதி சப்திதா || 4 || நமஸ்தஸ்யை இதி ப்ரோக்தோ விம்சத்யக்ஷரகோ மனு: | நமஸ்தஸ்யை இதி ப்ரோக்தோ த்விதீயச்சதுரக்ஷர: || 5 || அஷ்டாக்ஷரஸ்-த்ருதீயோபி நமஸ்தஸ்யை நமோ நம: | ஏவம் த்வாவிம்சதி ச்லோகே ஜ்ஞேயம் மந்த்ரத்ரயம் சிவே || 6 || த்ரயோவிம்சதி ச்லோகேஷு மந்த்ரா வை ஸப்த-ஷஷ்டிகா: | பூர்வ த்ரயோதசைர்-மந்த்ரை: ஸஹாசீதி-ருதாஹ்ருதா: || 7 || ஸ்துதா ஸுரை-ரிதி ச்லோக-த்வயம் மந்த்ர-த்வயம் ருஷி: | புன; ஸப்ததச-ச்லோகா ருஷி; ச்லோகத்ரயம் தத: || 8 || தூதோக்திச்ச நவ ச்லோக ருஷி: ச்லோகோ஽ம்பிகா தத: | சது: ச்லோக: புனர்-தூத சது:ச்லோகா: புன: சிவா || 9 || ச்லோக-மந்த்ர-த்வயம் பச்சாத் சத்வாரிம்சம் நவாதிகம் | அசீத்யாபி ச ஸம்யோகே

महासरस्वती-ध्यानम्

घण्टा-शूल-हलानि-शंख-मुसले चक्रं धनुः सायकं
हस्ताब्जै-र्दधतीं घनान्त-विलस-च्छीतांशुतुल्य-प्रभाम् ।
गौरी-देह-समुद्भवां त्रिजगता-माधारभूतां महा-
पूर्वा-मत्र सरस्वती-मनुभजे शुंभादि-दैत्यार्दिनीम् ॥

மஹாஸரஸ்வதீ-த்யானம்

கண்டா-சூல-ஹலானி-சங்க-முஸலே சக்ரம் தனு :
ஸாயகம்
ஹஸ்தாப்ஜைர்-ததநீம் கனந்த-விலஸச்-சீதாம்சு-
துல்ய-ப்ரபாம் |
கௌரீதேஹ-ஸமுத்பவாம் த்ரிஜகதா-மாதாரபூதாம்
மஹா-
பூர்வா-மத்ர ஸரஸ்வதீ-மனுபஜே சும்பாதி-தைத்-
யார்த்தினீம் ||

மஹாஸரஸ்வதீ தியானம்

மணி, சூலம், கலப்பை, சங்கம், உலக்கை, சக்கரம், வில் அம்பு ஆகியவற்றைத் தனது தாமரைக் கைகளில் தரிப்பவளும், மேகத்திடை விளங்கும் குளிர்ந்த சந்திரனைப் போன்ற பிரபையுடன் பிரகாசிப்பவளும், கௌரியின் தேகத்திலுதித்தவளும், மூவுலகிற்கும் ஆதாரமாகியவளும், அபூர்வ வடிவினளும், சும்பன் முதலிய அசுரர்களை நாசஞ் செய்தவளும் ஆகிய மஹா ஸரஸ்வதியைத் தியானிக்கின்றேன்.

ஹ்ரயேகோநஸ்-த்ரிம்சதாதிகம் || 10 || சதம் மந்த்ராச்ச விஜ்ஞேயா அத்யாயே பஞ்சமே அனகே ||

(உவாச 3, பாதமந்த்ரங்கள் 66, சுலோகங்கள் 54—ஆக 129)

पंचमोऽध्यायः

देवी-दूत-संवादः

ओं क्लीं ऋषिरुवाच ॥ १ ॥ ॥ २६० ॥

पुरा शुंभ-निशुम्भाभ्या-मसुराभ्यां शचीपतेः ।
त्रैलोक्यं यज्ञभागाश्च हृता मदबलाश्रयात् ॥ २ ॥

तावेव सूर्यतां तद्व-दधिकारं तथैन्दवम् ।
कौबेर-मथ याम्यं च चक्राते वरुणस्य च ॥ ३ ॥

பஞ்சமோऽத்யாய:

தேவீ-தூத-ஸம்வாத:

ஓம்-க்லீம் ருஷிருவாச ॥ 1 ॥ *॥ 260 ॥*
புரா சும்ப-நிசும்பாப்யா-மஸுராப்யாம் சசீபதே: ।
த்ரைலோக்யம் யஜ்ஞபாகாச்ச ஹ்ருதா மதபலாச்ர-
யாத் ॥ 2 ॥ *॥ 261 ॥*

தாவேவ ஸூர்யதாம் தத்வ-ததிகாரம் ததைந்தவம் ।
கௌபேர-மத யாம்யஞ்ச சக்ராதே வருணஸ்ய ச ॥ 3 ॥

ஐந்தாவது அத்தியாயம்

தேவீ தூத ஸம்வாதம்

(ஓம்-க்லீம்) ரிஷி கூறியது—

1-2. முன்னொருகால் சும்பன், நிசும்பன் என்ற அசுரர்களால் இந்திரனுடைய மூவுலக ஆட்சியும் யஜ்ஞபாகங்களும் பலத்தாலும் கொழுப்பாலும் அபகரிக்கப்பட்டன.

3. சூரியன், சந்திரன், குபேரன், யமன், வருணன் முதலியோருடைய அதிகாரங்களை அவ்விருவரே செலுத்தலாயினர்.

तावेव पवनर्द्धि च चक्रतु-र्वह्निकर्म च ।
ततो देवा विनिर्धूता भ्रष्टराज्याः पराजिताः ॥ ४ ॥
हृताधिकारा-स्त्रिदशास्ताभ्यां सर्वे निराकृताः ।
महासुराभ्यां तां देवीं संस्मरन्त्यपराजिताम् ॥ ५ ॥
तयास्माकं वरो दत्तो यथाऽऽपत्सु स्मृताखिलाः ।
भवतां नाशयिष्यामि तत्क्षणात् परमापदः ॥ ६ ॥

தாவேவ பவனர்த்திஞ் ச சக்ரதுர் வஹ்னி-கர்ம ச |
ததோ தேவா விநிர்த்தூதா ப்ரஷ்டராஜ்யா: பராஜி-
தா: || 4 || || 263 ||

ஹ்ருதாதிகாராஸ்-த்ரிதசாஸ்-தாப்யாம் ஸர்வே
நிராக்ருதா: |
மஹாஸுராப்யாம் தாம் தேவீம் ஸம்ஸ்மரந்த்-
யபராஜிதாம் || 5 || || 264 ||

தயாஸ்மாகம் வரோ தத்தோ யதாபத்ஸு ஸ்ம்ருதா-
கிலா : |
பவதாம் நாசயிஷ்யாமி தத்க்ஷணாத் பரமாபத: || 6 ||

---

4. வாயுவினுடைய அதிகாரத்தையும் அக்கினியின் தொழிலையும் அவ்விருவரே நடத்தலாயினர். தோல்வியுற்று இராஜ்யத்தை யிழந்து நின்ற தேவர்கள் துரத்தப்பட்டனர்.

5. கொடிய அசுரர்களால் அங்ஙனம் அதிகாரம் அபகரிக்கப்பட்டு துரத்தப்பட்ட தேவர்கள் எல்லோரும் எவராலும் வெல்ல முடியாத அந்த தேவியை நினைத்தனர்.

6-7. "ஆபத்தில் நினைக்கப்பட்டால் உங்களுடைய பெரிய ஆபத்துக்களையும் அக்கணமே போக்குவேன் என்று அவளால் நமக்கு வரமளிக்கப்பட்டுளது" என உள்ளத்தில்

---

4. 'சக்ரதுர்-வஹ்னி-கர்ம ச' என்பதற்குப் பின் அதிக பாடம்—அன்யேஷாஞ் சாதிகாரான் ஸ ஸ்வயமேவாதிதிஷ்டதி |

5. ஸ்மரந்திஸ்மாபராஜிதாம் | பா. பே.

इति कृत्वा मतिं देवा हिमवन्तं नगेश्वरम् ।
जग्मुस्तत्र ततो देवीं विष्णुमायां प्रतुष्टुवुः ॥ ७ ॥
देवा ऊचुः ॥ ८ ॥ ॥ २६६ ॥
नमो देव्यै महादेव्यै शिवायै सततं नमः ।
नमः प्रकृत्यै भद्रायै नियताः प्रणताः स्म ताम् ॥ ९ ॥

இதி க்ருத்வா மதிம் தேவா ஹிமவந்தம் நகேச்வரம் |
ஜக்முஸ்-தத்ர ததோ தேவீம் விஷ்ணுமாயாம்
ப்ரதுஷ்டுவு: || 7 || || 266 ||

தேவா ஊசு: || 8 || || 267 ||

நமோ தேவ்யை மஹாதேவ்யை சிவாயை ஸததம் நம: |
நம: ப்ரக்ருத்யை பத்ராயை நியதா: ப்ரணதாஸ்ம
தாம் || 9 || || 268 ||

கொண்டு தேவர்கள் மலையரசாகிய இமயத்தை யடைந்து அங்கு விஷ்ணுமாயையாகிய தேவியை நன்கு துதித்தனர்.

தேவர்கள் கூறியது—

8-9. தேவிக்கு நமஸ்காரம்; மஹாதேவிக்கு நமஸ்காரம். சுப வடிவினளுக்கு என்றென்றும் நமஸ்காரம். பிரகிருதிக்கு நமஸ்காரம். அந்த மங்கள ஸ்வருபிணியை நாங்கள் வணக்க ஒடுக்கத்துடன் வழிபடுகிறோம்.

---

9. (ஒ.) 'நமோ தேவ்யாதிகம் ஸூக்தம் ஸர்வகாம-பலப்ரதம்' |
லக்ஷ்மீதந்த்ரம்

ப்ரக்ருதி:—'ஸத்வ-ரஜஸ்-தமஸாம் ஸாம்யாவஸ்தா' |

'ப்ரக்ருதி: பார்வதீ ஸாக்ஷாத் ப்ரத்யயஸ்து மஹேச்வர: |
அர்த்தநாரீச்வர: சப்த: காமதுக்வ: ப்ரஸீதது ||'

பத்ரா—ஸர்வமங்கலா |

रौद्रायै नमो नित्यायै गौर्यै धात्र्यै नमो नमः ।
ज्योत्स्नायै चेन्दुरूपिण्यै सुखायै सततं नमः ॥ १० ॥

कल्याण्यै प्रणतां वृद्ध्यै सिद्ध्यै कुर्मो नमो नमः ।
नैर्ऋत्यै भूभृतां लक्ष्म्यै शर्वाण्यै ते नमो नमः ॥ ११ ॥

ரௌத்ராயை நமோ நித்யாயை கௌர்யை தாத்ர்யை
நமோ நம: |
ஜ்யோத்ஸ்னாயை சேந்துரூபிண்யை ஸுகாயை
ஸததம் நம: ॥ 10 ॥ ॥ 269 ॥

கல்யாண்யை ப்ரணதாம் வ்ருத்த்யை ஸித்த்யை குர்மோ
நமோ நம: |
நைர்ருத்யை பூப்ருதாம் லக்ஷ்ம்யை சர்வாண்யை தே
நமோ நம: ॥ 11 ॥ ॥ 270 ॥

---

10. பயங்கர வடிவினளாகிய அவளுக்கு நமஸ்காரம். நித்தியமானவளுக்கு நமஸ்காரம். கௌரியும் உலகைத் தாங்குபவளுமாகிய அவளுக்கு மீண்டும் மீண்டும் நமஸ்காரம். ஒளி வடிவினளும், சந்திரபிரபை போன்றவளும், இன்பவடிவினளுமாகியவளுக்கு என்றென்றும் நமஸ்காரம்.

11. சரணடைந்தோர்க்கு எல்லா நலன்களும் தானே ஆகியவளுக்கும், வளர்ச்சியும் வெற்றியும் ஆகியவளுக்கும் மீண்டும் மீண்டும் நமஸ்காரம். அரசர்க்கு அலக்ஷ்மியும் லக்ஷ்மியும் ஆகும் சிவபத்தினிக்கு மீண்டும் மீண்டும் நமஸ்காரம்.

---

10. தாத்ரீ—செவிலித்தாய் போல் உலகைப் போஷிப்பவள். 'ததாதீதி தாத்ரீ பூமி-ருபமாதா ச' |

ஜ்யோத்ஸ்னா—ப்ரகாசரூபா |

11. ப்ரணதா: | பா. பே.

ஸித்த்யை—அணிமாதி ரூபாயை |

நிர்ருதி: —நிர்க்கதா ருதே: சுபாதிதி | நிர்ருதி-ரலக்ஷ்மீர்-திக் ச |

दुर्गायै दुर्गपारायै सारायै सर्वकारिण्यै ।
ख्यात्यै तथैव कृष्णायै धूम्रायै सततं नमः ॥ १२ ॥
अतिसौम्याति-रौद्रायै नतास्तस्यै नमो नमः ।
नमो जगत्प्रतिष्ठायै देव्यै कृत्यै नमो नमः ॥ १३ ॥

துர்க்காயை துர்க்கபாராயை ஸாராயை ஸர்வகா-
ரிண்யை ।
க்யாத்யை ததைவ க்ருஷ்ணாயை தூம்ராயை ஸததம்
நம: ॥ 12 ॥ ॥ 271 ॥

அதிஸௌம்யாதி-ரௌத்ராயை நதாஸ்-தஸ்யை
நமோ நம: ।
நமோ ஜகத்ப்ரதிஷ்டாயை தேவ்யை க்ருத்யை நமோ
நம: ॥ 13 ॥ ॥ 272 ॥

---

12. கஷ்டங்களைக் கடத்துவிக்கும் துர்க்கையாகவும், அனைத்தின் ஸாரமாகவும், அனைத்தையும் ஆக்குபவளாகவும், கியாதி வடிவினளாகவும், கரிய வடிவினளாகவும், புகை வடிவினளாகவும் உள்ளவளுக்கும் என்றென்றும் நமஸ்காரம்.

13. இனிய வடிவினளாகவும் பயங்கர வடிவினளாகவும் உள்ள அவளுக்கு மீண்டும் மீண்டும் நமஸ்காரம். ஜகத்தின் ஆதாரமாயும் இயக்கமாயும் உள்ள தேவிக்கு மீண்டும் மீண்டும் நமஸ்காரம்.

14-16. எல்லா உயிர்களிடத்தும் எந்த தேவி விஷ்ணு

---

12. தூம்ர:—கருப்புக் கலந்த சிகப்பு வர்ணம்.

या देवी सर्वभूतेषु विष्णुमायेति शब्दिता ।
नमस्तस्यै ॥१४॥ नमस्तस्यै ॥१५॥ नमस्तस्यै नमो नमः ॥१६॥

या देवी सर्वभूतेषु चेतनेत्यभिधीयते ।
नमस्तस्यै ॥१७॥ नमस्तस्यै ॥१८॥ नमस्तस्यै नमो नमः ॥१९॥

யா தேவீ ஸர்வபூதேஷு விஷ்ணுமாயேதி சப்திதா |
நமஸ்தஸ்யை || 14 || நமஸ்தஸ்யை || 15 || நமஸ்தஸ்யை
நமோ நம: || 16 || || 273-275 ||

யா தேவீ ஸர்வபூதேஷு சேதனேத்யபிதீயதே |
நமஸ்தஸ்யை || 17 || நமஸ்தஸ்யை || 18 || நமஸ்தஸ்யை
நமோ நம: || 19 || || 276-278 ||

மாயை எனக் கூறப்பட்டுள்ளாளோ அவளுக்கு நமஸ்காரம், நமஸ்காரம், நமஸ்காரம்.

17-19. எல்லா உயிர்களிடத்தும் எந்த தேவி சைதன்ய வடிவினள் எனக்கூறப்பட்டுள்ளாளோ அவளுக்கு நமஸ்காரம், நமஸ்காரம், நமஸ்காரம்.

---

16. (ஒ.) 'ப்ரகர்ஷ-ஹர்ஷ-கோபேஷு ஸ்வப்ன-தைன்ய-பயேஷு ச | ஸ்துத்யப்யாஸானுவாதேஷு பௌனருக்த்யம் ந துஷ்யதி ||

'நமஸ்தஸ்யை இதி பத-த்ரயேண காயிக-வாசிக-மானஸிக-நமஸ்காரத்ரயம் ப்ரதர்சிதம்' |

'யா தேவீ' சுலோகங்களின் அடிவரவு—விஷ்ணுமாயா சேதனு ச புத்திர்நித்ரா க்ஷுதா ததா | சாயாசக்திச்ச த்ருஷ்ணு ச க்ஷாந்திர்-ஜாதிஸ்-தத: பரம் || லஜ்ஜா-சாந்திஸ்-தத: ச்ரத்தா காந்திர்-லக்ஷ்மீஸ்-தத: . பரம் | வ்ருத்தி ஸ்ம்ருதிர்-தயா சைவ துஷ்டிர்-மாதா தத: பரம் || ப்ராந்திர்-வ்யாப்திச்-சிதிச்சைவ, த்ரயோ விம்சதி-ஸங்க்யகா : | அதோzதிக-மனுர்ஷம் ஸ்யாத் தந்த்ரே காத்யாயனே ஸ்புடம் || ஸ. ஸ்.

19. 'நிர்விகல்ப ஜ்ஞானம் சேதனு | புத்திஸ்த்வசேஷ-விசேஷாவகதி: ஸவிகல்ப-ஜ்ஞானம் ||'

या देवी सर्वभूतेषु बुद्धिरूपेण संस्थिता ।
नमस्तस्यै ॥२०॥ नमस्तस्यै ॥२१॥ नमस्तस्यै नमो नमः ॥२२॥

या देवी सर्वभूतेषु निद्रारूपेण संस्थिता ।
नमस्तस्यै ॥२३॥ नमस्तस्यै ॥२४॥ नमस्तस्यै नमो नमः ॥२५॥

या देवी सर्वभूतेषु क्षुधारूपेण संस्थिता ।
नमस्तस्यै ॥२६॥ नमस्तस्यै ॥२७॥ नमस्तस्यै नमो नमः ॥२८॥

யா தேவீ ஸர்வபூதேஷு புத்திரூபேண ஸம்ஸ்திதா |
நமஸ்தஸ்யை || 20 || நமஸ்தஸ்யை || 21 || நமஸ்தஸ்யை
நமோ நம: || 22 || || 279-281 ||

யா தேவீ ஸர்வபூதேஷு நித்ராரூபேண ஸம்ஸ்திதா |
நமஸ்தஸ்யை || 23 || நமஸ்தஸ்யை || 24 || நமஸ்தஸ்யை
நமோ நம: || 25 || || 282-284 ||

யா தேவீ ஸர்வபூதேஷு க்ஷுதாரூபேண ஸம்ஸ்திதா
நமஸ்தஸ்யை || 26 || நமஸ்தஸ்யை || 27 || நமஸ்தஸ்யை
நமோ நம: || 28 || || 285-287 ||

20-22. எல்லா உயிர்களிடத்தும் எந்த தேவி புத்தி வடிவில் உறைகின்றளோ அவளுக்கு நமஸ்காரம், நமஸ்காரம், நமஸ்காரம்.

23-25. எல்லா உயிர்களிடத்தும் எந்த தேவி நித்திரை வடிவில் உறைகின்றளோ அவளுக்கு நமஸ்காரம், நமஸ்காரம், நமஸ்காரம்.

26-28. எல்லா உயிர்களிடத்தும் எந்த தேவி பசி வடிவில் உறைகின்றளோ அவளுக்கு நமஸ்காரம், நமஸ்காரம், நமஸ்காரம்.

या देवी सर्वभूतेषु च्छायारूपेण संस्थिता ।
नमस्तस्यै ॥२९॥ नमस्तस्यै ॥३०॥ नमस्तस्यै नमो नमः ॥३१॥
या देवी सर्वभूतेषु शक्तिरूपेण संस्थिता ।
नमस्तस्यै ॥३२॥ नमस्तस्यै ॥३३॥ नमस्तस्यै नमो नमः ॥३४॥
या देवी सर्वभूतेषु तृष्णारूपेण संस्थिता ।
नमस्तस्यै ॥३५॥ नमस्तस्यै ॥३६॥ नमस्तस्यै नमो नमः ॥३७॥

யா தேவீ ஸர்வபூதேஷு ச்சாயாரூபேண ஸம்ஸ்திதா |
நமஸ்தஸ்யை || 29 || நமஸ்தஸ்யை || 30 || நமஸ்தஸ்யை நமோ நம: || 31 || || 288-290 ||

யா தேவீ ஸர்வபூதேஷு சக்திரூபேண ஸம்ஸ்திதா |
நமஸ்தஸ்யை || 32 || நமஸ்தஸ்யை || 33 || நமஸ்தஸ்யை நமோ நம: || 34 || || 291-293 ||

யா தேவீ ஸர்வபூதேஷு த்ருஷ்ணரூபேண ஸம்ஸ்திதா |
நமஸ்தஸ்யை || 35 || நமஸ்தஸ்யை || 36 || நமஸ்தஸ்யை நமோ நம: || 37 || || 294-296 ||

29-31. எல்லா உயிர்களிடத்தும் எந்த தேவி பிரதிபிம்ப வடிவில் உறைகின்றுளோ அவளுக்கு நமஸ்காரம், நமஸ்காரம், நமஸ்காரம்.

32-34. எல்லா உயிர்களிடத்தும் எந்த தேவி சக்தி வடிவில் உறைகின்றுளோ அவளுக்கு நமஸ்காரம், நமஸ்காரம், நமஸகாரம்.

35-37. எல்லா உயிர்களிடத்தும் எந்த தேவி வேட்கை வடிவில் உறைகின்றுளோ அவளுக்கு நமஸ்காரம், நமஸ்காரம், நமஸ்காரம்.

---

32. சக்தி:—நெருப்பில் உஷ்ணம் போல் இயற்கையாகவே ஒரு பொருளில் உள்ள சக்தி. 'சக்தி: கார்யஜனன ஸாமர்த்யம்', நாகேசர்

'சக்தி: சிவஸ்யாத்ம-ஸ்வரூபா'. ராமாச்ரமர்

த்ருஷ்ணு—'உபபோக நிமித்தகோசபிலாஷ:'.

या देवी सर्वभूतेषु क्षान्तिरूपेण संस्थिता ।
नमस्तस्यै ॥३८॥ नमस्तस्यै ॥३९॥ नमस्तस्यै नमो नमः ॥४०॥
या देवी सर्वभूतेषु जातिरूपेण संस्थिता ।
नमस्तस्यै ॥४१॥ नमस्तस्यै ॥४२॥ नमस्तस्यै नमो नमः ॥४३॥
या देवी सर्वभूतेषु लज्जारूपेण संस्थिता ।
नमस्तस्यै ॥४४॥ नमस्तस्यै ॥४५॥ नमस्तस्यै नमो नमः ॥४६॥

யா தேவீ ஸர்வபூதேஷு க்ஷாந்திரூபேண ஸம்ஸ்திதா
நமஸ்தஸ்யை || 38 || நமஸ்தஸ்யை || 39 || நமஸ்தஸ்யை
நமோ நம: || 40 || || 297-299 ||
யா தேவீ ஸர்வபூதேஷு ஜாதிரூபேண ஸம்ஸ்திதா |
நமஸ்தஸ்யை || 41 || நமஸ்தஸ்யை || 42 || நமஸ்தஸ்யை
நமோ நம: || 43 || || 300-302 ||
யா தேவீ ஸர்வபூதேஷு லஜ்ஜாரூபேண ஸம்ஸ்திதா |
நமஸ்தஸ்யை || 44 || நமஸ்தஸ்யை || 45 || நமஸ்தஸ்யை
நமோ நம: || 46 || || 303-305 ||

38-40. எல்லா உயிர்களிடத்தும் எந்த தேவி பொறுமை வடிவில் உறைகின்றுளோ அவளுக்கு நமஸ்காரம், நமஸ்காரம், நமஸ்காரம்.

41-43. எல்லா உயிர்களிடத்தும் எந்த தேவி ஜாதி வடிவில் உறைகின்றுளோ அவளுக்கு நமஸ்காரம், நமஸ்காரம், நமஸ்காரம்.

44-46. எல்லா உயிர்களிடத்தும் எந்த தேவி வெட்க வடிவில் உறைகின்றுளோ அவளுக்கு நமஸ்காரம், நமஸ்காரம், நமஸ்காரம்.

---

40. க்ஷாந்தி:—' அபகாரிண்-யனபகார-சிகீர்ஷா '.

43. ஜாதி—' ஸாமான்ய கோத்ரயோ: | அநேகேஷ்வேகாகார-ஸாதனம்'.

या देवी सर्वभूतेषु शान्तिरूपेण संस्थिता ।
नमस्तस्यै ॥४७॥ नमस्तस्यै ॥४८॥ नमस्तस्यै नमो नमः ॥४९॥
या देवी सर्वभूतेषु श्रद्धारूपेण संस्थिता ।
नमस्तस्यै ॥५०॥ नमस्तस्यै ॥५१॥ नमस्तस्यै नमो नमः ॥५२॥
या दवी सर्वभूतेषु कान्तिरूपेण संस्थिता ।
नमस्तस्यै ॥५३॥ नमस्तस्यै ॥५४॥ नमस्तस्यै नमो नमः ॥५५॥

யா தேவீ ஸர்வபூதேஷு சாந்திரூபேண ஸம்ஸ்திதா |
நமஸ்தஸ்யை || 47 || நமஸ்தஸ்யை || 48 || நமஸ்தஸ்யை
நமோ நம: || 49 || || 306-308 ||
யா தேவீ ஸர்வபூதேஷு ச்ரத்தாரூபேண ஸம்ஸ்திதா |
நமஸ்தஸ்யை || 50 || நமஸ்தஸ்யை || 51 || நமஸ்தஸ்யை
நமோ நம: || 52 || || 309-311 ||
யா தேவீ ஸர்வபூதேஷு காந்திரூபேண ஸம்ஸ்திதா |
நமஸ்தஸ்யை || 53 || நமஸ்தஸ்யை || 54 || நமஸ்தஸ்யை
நமோ நம: || 55 || || 312-314 ||

47-49. எல்லா உயிர்களிடத்தும் எந்த தேவி சாந்தி வடிவில் உறைகின்ருளோ அவளுக்கு நமஸ்காரம், நமஸ்காரம், நமஸ்காரம்.

50-52. எல்லா உயிர்களிடத்தும் எந்த தேவி சிரத்தை வடிவில் உறைகின்ருளோ அவளுக்கு நமஸ்காரம், நமஸ்காரம், நமஸ்காரம்.

53-55. எல்லா உயிர்களிடத்தும் எந்த தேவி காந்தி வடிவில் உறைகின்ருளோ அவளுக்கு நமஸ்காரம், நமஸ்காரம், நமஸ்காரம்.

---

50. சிரத்தை—குரு வாக்கியத்திலும் வேத வாக்கியத்திலும் திட நம்பிக்கை.

या देवी सर्वभूतेषु लक्ष्मीरूपेण संस्थिता ।
नमस्तस्यै ॥५६॥ नमस्तस्यै ॥५७॥ नमस्तस्यै नमो नमः ॥५८॥
या देवि सर्वभूतेषु वृत्तिरूपेण संस्थिता ।
नमस्तस्यै ॥५९॥ नमस्नस्यै ॥६०॥ नमस्तस्यै नमो नमः ॥६१॥
या देवी सर्वभूतेषु स्मृतिरूपेण संस्थिता ।
नमस्तस्यै ॥६२॥ नमस्तस्यै ॥६३॥ नमस्तस्यै नमो नमः ॥६४॥

யா தேவீ ஸர்வபூதேஷு லக்ஷ்மீரூபேண ஸம்ஸ்திதா |
நமஸ்தஸ்யை || 56 || நமஸ்தஸ்யை || 57 || நமஸ்தஸ்யை நமோ நம: || 58 || || 315-317 ||

யா தேவீ ஸர்வபூதேஷு வ்ருத்திரூபேண ஸம்ஸ்திதா |
நமஸ்தஸ்யை || 59 || நமஸ்தஸ்யை || 60 || நமஸ்தஸ்யை நமோ நம: || 61 || || 318-320 ||

யா தேவீ ஸர்வபூதேஷு ஸ்ம்ருதிரூபேண ஸம்ஸ்திதா
நமஸ்தஸ்யை || 62 || நமஸ்தஸ்யை || 63 || நமஸ்தஸ்யை நமோ நம: || 64 || || 321-323 ||

56-58. எல்லா உயிர்களிடத்தும் எந்த தேவி செல்வ வடிவில் உறைகின்றுளோ அவளுக்கு நமஸ்காரம், நமஸ்காரம், நமஸ்காரம்.

59-61. எல்லா உயிர்களிடத்தும் எந்த தேவி ஜீவனோபாய வடிவில் உறைகின்றுளோ அவளுக்கு நமஸ்காரம், நமஸ்காரம், நமஸ்காரம்.

62-64. எல்லா உயிர்களிடத்தும் எந்த தேவி ஞாபக வடிவில் உறைகின்றுளோ அவளுக்கு நமஸ்காரம், நமஸ்காரம், நமஸ்காரம்.

---

56. லக்ஷ்மீ:—'லக்ஷ்மீ: பத்மா விபூதிச்ச காயசோபா ச கீர்த்திதா |'
வ்ருத்தி:—ஆஜீவோ ஜீவிகா வார்த்தா வ்ருத்திர்-வர்த்தன-ஜீவனே |'

या देवी सर्वभूतेषु दयारूपेण संस्थिता ।
नमस्तस्यै ।।६५।। नमस्तस्यै ।।६६।। नमस्तस्यै नमो नमः ।।६७।।
या देवी सर्वभूतेषु तुष्टिरूपेण संस्थिता ।
नमस्तस्यै ।।६८।। नमस्तस्यै ।।६९।। नमस्तस्यै नमो नमः ।।७०।।
या देवी सर्वभूतेषु मातृरूपेण संस्थिता ।
नमस्तस्यै ।।७१।। नमस्तस्यै ।।७२।। नमस्तस्यै नमो नमः ।।७३।।

யா தேவீ ஸர்வபூதேஷு தயாரூபேண ஸம்ஸ்திதா |
நமஸ்தஸ்யை || 65 || நமஸ்தஸ்யை || 66 || நமஸ்தஸ்யை
நமோ நம: || 67 || || 324-326 ||
யா தேவீ ஸர்வபூதேஷு துஷ்டிரூபேண ஸம்ஸ்திதா
நமஸ்தஸ்யை || 68 || நமஸ்தஸ்யை || 69 || நமஸ்தஸ்யை
நமோ நம: || 70 || || 327-329 ||
யா தேவீ ஸர்வபூதேஷு மாத்ருரூபேண ஸம்ஸ்திதா
நமஸ்தஸ்யை || 71 || நமஸ்தஸ்யை || 72 || நமஸ்தஸ்யை
நமோ நம: || 73 || || 330-332 ||

65-67. எல்லா உயிர்களிடத்தும் எந்த தேவி தயை வடிவில் உறைகின்றுளோ அவளுக்கு நமஸ்காரம், நமஸ்காரம், நமஸ்காரம்.

68-70. எல்லா உயிர்களிடத்தும் எந்த் தேவி திருப்தி வடிவில் உறைகின்றுளோ அவளுக்கு நமஸ்காரம், நமஸ்காரம், நமஸ்காரம்.

71-73. எல்லா உயிர்களிடத்தும் எந்த தேவி தாய் வடிவில் உறைகின்றுளோ அவளுக்கு நமஸ்காரம், நமஸ்காரம், நமஸ்காரம்.

---

71. 'மாதா ஜனனீ | வர்க்காஷ்டருபா மாத்ருகாக்யா வா | மாந்தி சிவ பரிவாரத்வேன ஸமாவிசந்தீதி மாதர: ப்ராஹ்ம்யாத்யா: | '

या देवी सर्वभूतेषु भ्रान्तिरूपेण संस्थिता ।
नमस्तस्यै ॥७४॥ नमस्तस्यै ॥७५॥ नमस्तस्यै नमो नमः ॥७६॥

इन्द्रियाणा-मधिष्ठात्री भूतानां चाखिलेषु या ।
भूतेषु सततं तस्यै व्याप्तिदेव्यै नमो नमः ॥७७॥ ॥३३६॥

चितिरूपेण या कृत्स्न-मेतद्-व्याप्य स्थिता जगत् ।
नमस्तस्यै ॥७८॥ नमस्तस्यै ॥७९॥ नमस्तस्यै नमो नमः ॥८०॥

யா தேவீ ஸர்வபூதேஷு ப்ராந்திரூபேண ஸம்ஸ்திதா ।
நமஸ்தஸ்யை || 74 || நமஸ்தஸ்யை || 75 || நமஸ்தஸ்யை
நமோ நம: || 76 || || 333-335 ||

இந்த்ரியாணா-மதிஷ்டாத்ரீ பூதாநாஞ்சாகிலேஷு யா ।
பூதேஷு ஸததம் தஸ்யை வ்யாப்திதேவ்யை நமோ
நம: || 77 || || 336 ||

சிதிரூபேண யா க்ருத்ஸ்ன-மேதத்-வ்யாப்ய ஸ்திதா
ஜகத் ।
நமஸ்தஸ்யை || 78 || நமஸ்தஸ்யை || 79 || நமஸ்தஸ்யை
நமோ நம: || 80 || || 337-339 ||

74-76. எல்லா உயிர்களிடத்தும் எந்த தேவி பிராந்தி வடிவில் உறைகின்றுளோ அவளுக்கு நமஸ்காரம், நமஸ்காரம், நமஸ்காரம்.

77. எல்லா உயிர்களிடத்தும் எந்த தேவி இந்திரியங்களை ஆள்பவளாய் எங்கும் எல்லாப்பொருள்களிடத்தும் வியாபித்து நிற்கின்றுளோ அந்த தேவிக்கு மீண்டும் மீண்டும் நமஸ்காரம்.

78-80. இவ்வுலகனைத்திலும் எவள் சைதன்ய வடிவில் வியாபித்து நிற்கின்றுளோ அவளுக்கு நமஸ்காரம், நமஸ்காரம், நமஸ்காரம்.

பா. பே.

77. வ்யாப்த்யை தேவ்யை ।

80. சிதி:—ப்ரத்யக் சைதன்யம் ஜ்ஞானம் ।

स्तुता सुरैः पूर्व-मभीष्ट-संश्रयात् तथा सुरेन्द्रेण दिनेषु सेविता ।
करोतु सा नः शुभहेतु-रीश्वरी शुभानि भद्राण्यभिहन्तु चापदः ।८१॥
या सांप्रतं चोद्धत-दैत्य-तापितै-रस्माभिरीशा च सुरै-र्नमस्यते ।
या च स्मृता तत्क्षणमेव हन्ति नः सर्वापदो भक्ति-विनम्र-मूर्तिभिः ॥

ஸ்துதா ஸுரை: பூர்வ-மபீஷ்ட-ஸம்ச்ரயாத்
 ததா ஸுரேந்த்ரேண திநேஷு ஸேவிதா |
கரோது ஸா ந: சுபஹேது-ரீச்வரீ
 சுபானி பத்ராண்யபிஹந்து சாபத: || 81 || || 340 ||
யா ஸாம்ப்ரதம் சோத்தத-தைத்ய-தாபிதை-
 ரஸ்மாபிரீசா ச ஸுரைர்-நமஸ்யதே |
யா ச ஸ்ம்ருதா தத்க்ஷணமேவ ஹந்தி ந:
 ஸர்வாபதோ பக்தி-விநம்ர-மூர்த்திபி: || 82 || || 341 ||

---

81. பூர்வத்தில் தங்கள் மனோரதம் பூர்த்தியாவதற்காக தேவர்களால் துதிக்கப்பட்டவளும் அங்ஙனமே நாள் தோறும் தேவேந்திரனால் சேவிக்கப்பட்டவளுமான அந்த ஈசுவரி நமக்கு சுபகாரணத்தையும் சுபகாரியத்தையும் நற்பயனையும் கூட்டுவிப்பவளாகவும் ஆபத்துக்களைப் போக்குவிப்பவளாகவும் ஆகவேண்டும்.

82. இப்போது கையோங்கிய அசுரர்களால் பீடிக்கப் பெற்ற தேவர்களாகிய நம்மால் எவள் வணங்கப்படுகின்றாளோ, எவளை பக்தியால் வணங்கிய தேகத்துடன் நினைத்த மாத்திரத்தில் அக்கணமே நம்முடைய எல்லா ஆபத்துக்களையும் போக்குவாளோ அவளே நம்மையாளும் ஈசுவரி.

---

81. அபீஷ்ட ஸம்ச்ரயா | பா. பே.

திநேஷு—'ஆச்வின-சுக்ல-நவம்யாதி-தித்யுபலக்ஷித திநேஷு பௌமாதி-விசேஷ-வாஸரேஷு வா | ப்ரத்யஹம் திநேஷு வா |'

82. ஈசா—'கர்த்தும் அகர்த்தும் அன்யதாகர்த்தும் ஸமர்த்தா |'

ऋषिरुवाच ॥ ८३ ॥ ॥ ३४२ ॥

एवं स्तवादियुक्तानां देवानां तत्र पार्वती ।
स्नातु-मभ्याययौ तोये जाह्नव्या नृपनन्दन ॥ ८४ ॥

साब्रवीत् तान् सुरान् सुभ्रू-र्भवद्भिः स्तूयतेऽत्र का ।
शरीरकोशतश्चास्याः समुद्भूताब्रवी-च्छिवा ॥ ८५ ॥

ருஷிருவாச ॥ 83 ॥ ॥ 342 ॥

ஏவம் ஸ்தவாதியுக்தானாம் தேவானாம் தத்ர பார்வதீ ।
ஸ்னாது-மப்யாயயௌ தோயே ஜாஹ்னவ்யா ந்ருபநந்தன ॥ 84 ॥ ॥ 343 ॥

ஸாப்ரவீத் தான் ஸுரான் ஸுப்ரூர்-ப்பவத்பி: ஸ்தூயதேऽத்ர கா ।
சரீரகோசதச்சாஸ்யா: ஸமுத்பூதாப்ரவீச்-சிவா ॥ 85 ॥

ரிஷி கூறியது—

83, 84. அரசே! இங்ஙனம் துதி முதலிய பணிகளில் தேவர்கள் ஈடுபட்டிருக்கையில் அங்கு கங்கையில் நீராடப் பார்வதீ தேவீ வந்தாள்.

85. புருவமழகிய அவள் தேவர்களை நோக்கி 'இங்கு யாரைத் துதிக்கின்றீர்கள்?' எனக் கேட்டாள். அப்போது அவளுடைய சரீர கோசத்தினின்று ஒரு மங்களவடிவினள் வெளிப்போந்து பதிலளித்தாள்.

---

85. (ஒ.) 'ஸர்வே ஸுரகணா: ஸேந்த்ராஸ்-ததோ கத்வா ஹிமாலயம் । கங்காவதாரநிகடே மஹாமாயாம் ப்ரதுஷ்டுவு: ॥ அநேகச: ஸ்துதா தேவி ததா ஸர்வாமரோத்தமை: ॥ மாதங்க-வநிதா-மூர்த்திர்-பூத்வா தேவானப்ருச்சத । யுஷ்மாபி-ரமரை-ரத்ர ஸதூயதே கா ச பாவினீ ॥ கிமர்த்த-மாகதா யூயம் மதங்க-ஸ்யாச்ரமம் ப்ரதி ॥' காளீ புராணம்

स्तोत्रं ममैतत् क्रियते शुंभदैत्य-निराकृतैः ।
देवैः समेतैः समरे निशुंभेन पराजितैः ॥८६॥ ॥३४५॥

शरीरकोशाद्-यत्तस्याः पार्वत्या निःसृतांबिका ।
कौशिकीति समस्तेषु ततो लोकेषु गीयते ॥८७॥

तस्यां विनिर्गतायां तु कृष्णाभूत् सापि पार्वती ।
कालिकेति समाख्याता हिमाचल-कृताश्रया ॥८८॥

ஸ்தோத்ரம் மமைதத் க்ரியதே சும்பதைத்ய-நிரா-க்ருதை: |
தேவை: ஸமேதை: ஸமரே நிசும்பேன பராஜிதை: || 86 ||

சரீரகோசாத்-யத்தஸ்யா: பார்வத்யா நி:ஸ்ருதாம்பிகா ||
கௌசிகீதி ஸமஸ்தேஷு ததோ லோகேஷு கீயதே ||87||

தஸ்யாம் விநிர்க்கதாயாந் து க்ருஷ்ணாபூத் ஸாபி பார்வதீ |
காலிகேதி ஸமாக்யாதா ஹிமாசல-க்ருதாச்ரயா || 88 ||

86. "யுத்தத்தில் சும்பனால் ஒடுக்கப்பட்டும் நிசும்பனால் ஜயிக்கப்பட்டும் இங்கு வந்து கூடியிருக்கும் தேவர்களால் இந்த ஸ்துதி என்னைக் குறித்துச் செய்யப்படுகிறது."

87. பார்வதியின் சரீர கோசத்தினின்று தோன்றியதால் அவ்வம்பிகை எல்லா உலகங்களிலும் கௌசிகீ எனப் போற்றப் படுகின்றாள்.

88. அவள் வெளியில் போந்தபின்னர் ஹிமாசலவாஸினியான அப்பார்வதியும் கரிய வடிவினளாகிக் காளிகை எனப் போற்றப்படுபவளானாள்.

---

86. ஸமஸ்தை: | பா. பே.

87. சரீரகோஷாத் | கௌசிகீ | பா. பே.

கௌசிகீ—கோசேன திவ்யதீதி கௌசிகீ | யத்வா கோசாத்-யா நிர்க்கதா' கோசேன நிர்வ்ருதா வேதி கௌசிகீ ||

88. (ஒ.) விநி: ஸ்ருதாயாம் தேவ்யாந்து மாதங்க்யா: காய-கோசத: | பின்னாஞ்ஜன-நிபா க்ருஷ்ணா ஸாபூத் கௌரீ க்ஷணாதபி || காளிகாக்யாzபவத்

ततोऽम्बिकां परं रूपं बिभ्राणां सुमनोहरम् ।
ददर्श चण्डो मुण्डश्च भृत्यौ शुंभ-निशुंभयोः ॥८९॥
ताभ्यां शुंभाय चाख्याता साऽतीव सुमनोहरा ।
काप्यास्ते स्त्री महाराज भासयन्ती हिमाचलम् ॥९०॥

*ததோSம்பிகாம் பரம் ரூபம் பிப்ராணும் ஸுமனோ-
ஹரம் ।
ததர்ச சண்டோமுண்டச்ச ப்ருத்யௌசும்ப-நிசும்பயோ: ॥
தாப்யாம் சும்பாய சாக்யாதாSதீவ ஸுமனோஹரா ।
காப்யாஸ்தே ஸ்த்ரீ மஹாராஜ பாஸயந்தீ ஹிமாசலம் ॥*

---

89. மனதைக் கவரும் சிறந்த வடிவு தாங்கிய அம்பிகையை (கௌசிகீ தேவியை) சும்ப நிசும்பர்களின் பணியாட்களாகிய சண்டனும் முண்டனும் காணப்பெற்றனர்.

90. அவர்களால் சும்பனிடம் பின்வருமாறு தெரிவிக்கப்பட்டது. "அரசர் பெருமானே! ஒரு ஸ்திரீ இருக்கின்றாள். இமயமலையையே பிரகாசிப்பிக்கின்றாள். அளவு கடந்த அழகுடையவள்.

ஸா ஹி ஹிமாசல-க்ருதாச்ரயா । தா-முக்ரதாராங் முனயோ வதந்தீஹ மனீஷிண: ।
உக்ராதபி பயாத்-த்ராத்ரீ யஸ்மாத்-பக்தம் ஸதாம்பிகா ॥
காளிகா புராணம்

தைத்யௌ சும்ப-நிசும்பாக்யௌ ப்ராதரௌ ஸம்பபூவது: । யாசிதம் தபஸம் தாப்யாம் ப்ரஹ்மண: பரமேஷ்டின: ॥ அவத்யத்வம் ஜகத்யஸ்மின் புருஷை-ரகிலைரபி । அயோனிஜா து யா கன்யா ஸ்த்ர்யங்க-கோச ஸமுத்பவா ॥ அஜாத பும்ஸ்பர்சரதி-ரவிலங்க்ய பராக்ரமா । தஸ்யாஸ்து நௌ வத: ஸங்க்யே தஸ்யாம் காமாபிபூதயோ: । இதி சாப்யர்த்திதோ ப்ரஹ்மா தாப்யாம் ப்ராஹ ததாஸ்த்விதி ॥
சிவ புராணம்

89. அம்பிகா சப்தேன ப்ரக்ருதே கௌசிக்யேவ க்ருஹீது-முசிதா ந காளிகேதி பூர்வோக்த-ரீத்யா ஸுமனோஹர-ரூபஸ்ய தத்ரைவ ஸத்பாவா-திதி ஸுதீபி-ரவஸேயம் ।
ஸ. ஸ.

नैव तादृक् क्वचिद्रूपं दृष्टं केनचिदुत्तमम् ।
ज्ञायतां काप्यसौ देवी गृह्यतां चासुरेश्वर ॥ ९१ ॥

स्त्रीरत्न-मतिचार्वङ्गी द्योतयन्ती दिशस्त्विषा ।
सा तु तिष्ठति दैत्येन्द्र तां भवान् द्रष्टु-मर्हति ॥ ९२ ॥

நைவ தாத்ருக் க்வசித்-ரூபம் த்ருஷ்டம் கேனசி-
த்துத்தமம் ।
ஜ்ஞாயதாம் காப்யஸௌ தேவீ க்ருஹ்யதாஞ்
சாஸுரேச்வர || 91 || || 350 ||

ஸ்த்ரீரத்ன-மதிசார்வங்கீ த்யோதயந்தீ திசஸ்-த்விஷா
ஸா து திஷ்டதி தைத்யேந்த்ர தாம் பவான் த்ரஷ்டு-
மர்ஹதி || 92 || || 351 ||

---

91. "அசுரர் பெருமானே! அது போன்ற உத்தமமான வடிவம் எவராலும் எங்கும் காணப்பட்டதில்லை. அந்த தேவி யாரென்று தங்களால் அறியப்பட வேண்டும். அடையப் படவும் வேண்டும்.

92. "அசுரர்களின் அரசே! அவள் ஸ்திரீ ரத்னம். அழகிற் சிறந்த அங்கங்கள் படைத்தவள். தனது காந்தியால் திசைகளைப் பிரகாசிப்பித்துக்கொண்டு நிற்கின்றாள். தாங்கள் அவளைக் காணத்தகும்.

93. "மூவுலகிலும் யானை குதிரை முதலியவைகளோ, வயிரம் முதலிய விலை உயர்ந்த கற்களோ அந்தந்த வகையில்

---

92. (ஒ.) 'ஜாதௌ ஜாதௌ யதுத்க்ருஷ்டம் தத்-ரத்ன-மபிதீயதே ।'
அபிதானம்.

यानि रत्नानि मणयो गजाश्वादीनि वै प्रभो ।
त्रैलोक्ये तु समस्तानि सांप्रतं भान्ति ते गृहे ॥ ९३ ॥

ऐरावतः समानीतो गजरत्नं पुरन्दरात् ।
पारिजात-तरुश्चायं तथैवोच्चैःश्रवा हयः ॥ ९४ ॥

विमानं हंस-संयुक्त-मेतत् तिष्ठति तेऽङ्गणे ।
रत्नभूतमिहानीतं यदासी-द्वेधसोऽद्भुतम् ॥ ९५ ॥

யானி ரத்நானி மணயோ கஜாச்வாதீனி வை ப்ரபோ |
த்ரைலோக்யே து ஸமஸ்தானி ஸாம்ப்ரதம் பாந்தி தே க்ருஹே || 93 || || 352 ||

ஐராவத: ஸமானீதோ கஜரத்னம் புரந்தராத் |
பாரிஜாத-தருச்சாயம் ததைவோச்சை:ச்ரவா ஹய: ||

விமானம் ஹம்ஸ-ஸம்யுக்த-மேதத் திஷ்டதி தேऽங்கணே |
ரத்னபூதமிஹானீதம் யதாஸீத் வேதஸோऽத்புதம் ||

இரத்தினம் எனக் கருதப்படுபவை எவையோ அவையெல்லாம் தற்போது தங்கள் கிருகத்தில் பிரகாசிக்கின்றன.

94. "இந்திரனிடமிருந்து கஜரத்தினமான ஐராவதம் கொண்டுவரப்பட்டது; உச்சைசிரவஸ் எனும் குதிரையும், அவ்வாறே இந்த பாரிஜாத விருக்ஷமும் (கொண்டுவரப் பட்டன).

95. "இங்கு உமது முற்றத்தில் ஹம்ஸத்துடன் கூடிய இவ் விமானம் விளங்குகின்றது. அற்புதமான இது முன் பிரம்மாவிடமிருந்து ரத்னமானது பற்றி இங்கு கொண்டுவரப் பட்டது.

---

93 ப்ரபோ—நிக்ரஹானுக்ரஹ-ஸமர்த்த |

निधिरेष महापद्मः समानीतो धनेश्वरात् ।
किञ्जल्किनीं ददौ चाब्धि-र्मालामम्लान-पंकजाम् ॥ ९६ ॥

छत्रं ते वारुणं गेहे कांचन-स्रावि तिष्ठति ।
तथायं स्यन्दनवरो यः पुरासीत् प्रजापतेः ॥ ९७ ॥

मृत्यो-रुत्क्रान्तिदा नाम शक्तिरीश त्वया हृता ।
पाशः सलिलराजस्य भ्रातुस्तव परिग्रहे ॥ ९८ ॥

நிதிரேஷ மஹாபத்ம: ஸமானீதோ தனேச்வராத் |
கிஞ்ஜல்கினீம் ததௌ சாப்திர்-மாலா-மம்லான-
பங்கஜாம் || 96 || || 355 ||

ச்சத்ரம் தே வாருணம் கேஹே காஞ்சன-ஸ்ராவி
திஷ்டதி |
ததாயம் ஸ்யந்தனவரோ ய: புராஸீத் ப்ரஜாபதே: ||

ம்ருத்யோ-ருத்க்ராந்திதா நாம சக்திரீசத்வயாஹ்ருதா |
பாச: ஸலிலராஜஸ்ய ப்ராதுஸ்தவ பரிக்ரஹே || 98 ||

---

96. "மஹாபத்மம் எனும் இந்த நிதி குபேரனிடமிருந்து கொண்டுவரப் பட்டது. கிஞ்ஜல்கிஸீ என்னும் வாடாத தாமரை மாலையை ஸமுத்திரராஜன் தங்களுக்குக் கொடுத்தான்.

97. "பொன்னொளி வீசும் வருணனுடைய குடை உமது கிருகத்தில் இருக்கின்றது. அவ்வாறே முன் பிரஜாபதியினிடம் எந்தச் சிறந்த தேர் இருந்ததோ அதுவும் (இருக்கின்றது).

98. பிரபுவே! 'உத்கிராந்திதா' எனப் பிரசித்தி பெற்ற யமனுடைய சக்தி ஆயுதம் உம்மால் கொண்டுவரப்பட்டது. வருணராஜனுடைய பாசம் உமது சகோதரனுடைய உடைமையாயிருக்கின்றது.

निशुंभस्याब्धि-जाताश्च समस्ता रत्नजातयः ।
वह्निरपि ददौ तुभ्य-मग्निशौचे च वाससी ॥ ९९ ॥

एवं दैत्येन्द्र रत्नानि समस्तान्याहृतानि ते ।
स्त्रीरत्न-मेषा कल्याणी त्वया कस्मान्न गृह्यते ॥ १०० ॥

ऋषिरुवाच ॥ १०१ ॥ ॥ ३६० ॥

நிசும்பஸ்யாப்தி-ஜாதாச்ச ஸமஸ்தா ரத்னஜாதய: |
வஹ்நிரபி ததௌ துப்ய-மக்னிசௌசே ச வாஸஸீ ||

ஏவம் தைத்யேந்த்ர ரத்னானி ஸமஸ்தான்-யாஹ்ரு-
தானி தே |

ஸ்த்ரீரத்ன-மேஷா கல்யாணீ த்வயா கஸ்மாந் ந
க்ருஹ்யதே || 100 || || 359 ||

ருஷிருவாச || 101 || || 360 ||

---

99. "ஸமுத்திரத்தில் விளையும் எல்லாவகை ரத்னங்களும் நிசும்ப மகாராஜனுடையவையாயிருக்கின்றன. நெருப்பால் பாவனமாக்கப்பட்ட இரண்டு வஸ்திரங்களை உமக்கு அக்கினியும் கொடுத்துள்ளான்.

100. அசுரர் அரசே! இவ்வாருகக் கொண்டுவரப்பட்ட எல்லா ரத்னங்களும் உம்முடையதாய் விளங்குகின்றன. மங்கள வடிவினளான இந்த ஸ்திரீரத்னம் ஏன் உம்மால் கிரகிக்கப் படவில்லை?

ரிஷி கூறியது—

101, 102. சண்டமுண்டர்களுடைய இவ்வார்த்தையைக் கேட்டுச் சும்பன் அதன்மேல் அசுரசிரேஷ்டனுகிய சுக்ரீவனைத் தூதாக தேவியிடம் அனுப்பினுன்.

---

99. வஹ்னிச்சாபி | பா. பே.

निशम्येति वचः शुंभः स तदा चण्डमुण्डयोः ।
प्रेषयामास सुग्रीवं दूतं देव्या महासुरम् ॥ १०२ ॥
इति चेति च वक्तव्या सा गत्वा वचनान्मम ।
यथा चाभ्येति संप्रीत्या तथा कार्यं त्वया लघु ॥१०३॥
स तत्र गत्वा यत्रास्ते शैलोद्देशेऽतिशोभने ।
सा देवी तां ततः प्राह श्लक्ष्णं मधुरया गिरा ॥१०४॥

நிசம்யேதி வச: சும்ப: ஸ ததா சண்டமுண்டயோ:
ப்ரேஷயாமாஸ ஸுக்ரீவம் தூதம் தேவ்யா மஹா-
ஸுரம் || 102 || || 361 ||

இதி சேதி ச வக்தவ்யா ஸா கத்வா வசனன்-மம |
யதா சாப்யேதி ஸம்ப்ரீத்யா ததா கார்யம் த்வயா லகு ||
ஸ தத்ர கத்வா யத்ராஸ்தே சைலோத்தேசேऽதி-
சோபனே |
ஸா தேவீ தாம் தத: ப்ராஹ ச்லக்ஷ்ணம் மதுரயா கிரா ||

---

103. "என்னுடைய வார்த்தைகள் அவளிடம் இப்படி இப்படிச் சொல்லப்பட வேண்டும். எப்படிச் சொன்னல் மிகுந்த பிரீதியுடன் அவள் வந்து சேருவாளோ, எப்படிக் காரியத்தை எளிதில் முடிக்கலாமோ அப்படி உன்னல் செய்யப்பட வேண்டும்."

104. மலைமேல் அழகுமிக்க எந்த இடத்தில் அந்த தேவீ இருந்தாளோ அங்கு சென்று, பின்னர் அவன் அவளிடம் மெதுவும் இனியதுமான சொற்களால் பேசலானன்.

102, மஹாஸுர: ||　　பா. பே.

இதற்குப் பின் அதிக பாடம்—சும்ப உவாச |

104. தாஞ்ச தேவீம் தத: |　　பா. பே.

दूत उवाच ॥ १०५ ॥ ॥ ३६४ ॥
देवी दैत्येश्वरः शुंभ-स्त्रैलोक्ये परमेश्वरः ।
दूतोऽहं प्रेषितस्तेन त्वत्सकाश-मिहागतः ॥१०६॥
अव्याहताज्ञः सर्वासु यः सदा देवयोनिषु ।
निर्जिताखिल-दैत्यारिः स यदाह शृणुष्व तम् ॥१०७॥
मम त्रैलोक्य-मखिलं मम देवा वशानुगाः ।
यज्ञभागा-नहं सर्वानुपाश्नामि पृथक् पृथक् ॥१०८॥

தூத உவாச ॥ *105* ॥ ॥ *364* ॥
தேவீ தைத்யேச்வர: சும்பஸ்-த்ரைலோக்யே பரமேச்வர: ।
தூதோऽஹம் ப்ரேஷிதஸ்தேன த்வத்ஸகாச-மிஹாகத: ॥ *106* ॥ ॥ *365* ॥
அவ்யாஹதாஜ்ஞ: ஸர்வாஸு ய: ஸதா தேவயோனிஷு
நிர்ஜிதாகில-தைத்யாரி: ஸ யதாஹ ச்ருணுஷ்வ தம் ॥
மம த்ரைலோக்ய-மகிலம் மம தேவா வசானுகா: ।
யஜ்ஞபாகா-னஹம் ஸர்வா-னுபாச்னமிப்ருதக்ப்ருதக் ॥

தூதன் கூறியது—

105, 106. தேவி! அசுரர்களை ஆள்பவனாகிய சும்பன் மூவுலகிற்கும் மேலாகிய ஈசுவரன். அவனால் அனுப்பப்பட்டு நான் தூதனாக உன்னிடம் இங்கு வந்துள்ளேன்.

107. 'தேவர்களாய்ப் பிறந்த அனைவரிடமும் எவனுடைய கட்டளை தடையின்றிச் செல்லுகின்றதோ, எவன் எல்லா அசுரப் பகைவரையும் வென்றவனோ அவன் கூறியது எதுவோ அதைக் கேட்பாய்.

---

107. தேவ-யோனிஷு—(ஒ.) வித்யாதராப்ஸரோ-யக்ஷ-ரக்ஷா-கந்தர்வ-கிந்நரா: | பிசாசோ குஹ்யக: ஸித்தோ பூதோऽமீ தேவயோனய: ||

அமரம்

त्रैलोक्ये वररत्नानि मम वश्यान्यशेषतः ।
तथैव गजरत्नं च हृत्वा देवेन्द्र-वाहनम् ॥१०९॥
क्षीरोद-मथनोद्भूत-मश्वरत्नं ममामरैः ।
उच्चैःश्रवस-संज्ञं तत् प्रणिपत्य समर्पितम् ॥११०॥ ॥३६८॥
यानि चान्यानि देवेषु गन्धर्वेषूरगेषु च ।
रत्नभूतानि भूतानि तानि मय्येव शोभने ॥१११॥

த்ரைலோக்யே வரரத்னானி மம வச்யான்யசேஷத: |
ததைவ கஜரத்னஞ் ச ஹ்ருத்வா தேவேந்த்ர-
வாஹனம் || 109 || 368 ||

க்ஷீரோத-மதனோத்பூத-மச்வரத்னம் மமாமரை: |
உச்சை: ச்ரவஸ-ஸம்ஜ்ஞம் தத் ப்ரணிபத்ய ஸமர்ப்
பிதம் || 110 || || 369 ||

யானி சான்யானிதேவேஷுகந்தர்வேஷுரகேஷுச
ரத்னபூதானி பூதானி தானி மய்யேவ சோபனே || 370 ||

---

108. "மூவுலகு முழுவதும் என்னுடையது; தேவர்கள் என் வசமாய் நடப்பவர்கள்; தனித்தனியே எல்லா யஜ்ஞ பாகங்களையும் நானே அனுபவிக்கிறேன்.

109. "மூவுலகிலுள்ள சிறந்த ரத்னங்கள் குறைவின்றி என் வசத்திலுள்ளன. அவ்வாறே தேவேந்திர வாகனமாகிய (ஐராவத) கஜரத்னம் கொண்டுவரப்பட்டு (என் வசத்திலிருக்கிறது).

110. "பாற்கடல் கடைந்ததிலுண்டானதும் உச்சைசிரவஸ் எனப் பெயர் பெற்றதுமான அந்த அசுவரத்னம் தேவர்களால் எனக்கு வணக்கத்துடன் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டது.

---

109. ததைவ கஜரத்னானி ஹ்ருதம் |　　　பா. பே.

स्त्रीरत्न-भूतां त्वां देवि लोके मन्यामहे वयम्
सा त्वमस्मानुपागच्छ यतो रत्नभूजो वयम् ॥११२॥
मां वा ममानुजं वापि निशुंभ-मुरुविक्रमम् ।
भज त्वं चंचलापांगि रत्नभूतासि वै यतः ॥११३॥
परमैश्वर्य-मतुलं प्राप्स्यसे मत्परिग्रहात् ।
एतद्-बुद्धया समालोच्य मत्परिग्रहतां व्रज ॥११४॥

ஸ்த்ரீ ரத்ன-பூதாம் த்வாம் தேவி லோகே மன்யா-மஹே வயம் ।
ஸா த்வமஸ்மானுபாகச்ச யதோ ரத்னபுஜோ வயம் ॥
மாம் வா மமானுஜம் வாபி நிசும்ப-முருவிக்ரமம்
பஜ த்வம் சஞ்சலாபாங்கி ரத்னபூதாஸிவை யத: ॥
பரமேச்வர்ய-மதுலம் ப்ராப்ஸ்யஸே மத்பரிக்ரஹாத்
ஏதத்-புத்த்யா ஸமாலோச்ய மத்பரிக்ரஹதாம் வ்ரஜ ॥

---

111. "சுபவடிவினளே! தேவர்களிடமோ, கந்தர்வர்களிடமோ, நாகர்களிடமோ வேறு தலைசிறந்த பொருள்கள் எவை உண்டோ அவை என்னிடமே இருக்கின்றன.

112. "தேவி! உன்னை உலகில் ஸ்திரீ ரத்னமாய் விளங்குபவள் என நாம் கருதுகிறோம். அப்படிப்பட்ட நீ நம்மை வந்தடைய வேண்டும். நாம் ரத்னங்களை யெல்லாம் அடைந்தனுபவிப்பராகின்றோம்.

113. "என்னையாவது, பராக்கிரமம் மிக்க என் தம்பி நிசும்பனையாவது நீ அடையலாம். சலிக்கும் கண்களை உடையவளே! நீ ரத்னமல்லையா?

114. "என்னை ஏற்றுக் கொண்டால் சிறந்ததும் நிகரற்றதுமான ஐசுவரியத்தை அடைவாய். இதை உன் புத்தியைக் கொண்டு நன்கு ஆலோசித்துப் பத்தினியாக என்னை வந்து அடை."

ऋषिरुवाच ॥ ११५ ॥ ॥ ३७४ ॥

इत्युक्ता सा तदा देवी गंभीरान्तःस्मिता जगौ ।
दुर्गा भगवती भद्रा ययेदं धार्यते जगत् ॥११६॥

देव्युवाच ॥ ११७ ॥ ॥ ३७६ ॥

सत्यमुक्तं त्वया नात्र मिथ्या किंचित् त्वयोदितम् ।
त्रैलोक्याधिपतिः शुंभो निशुंभश्चापि तादृशः ॥११८॥

ருஷிருவாச || 115 || || 374 ||

இத்யுக்தா ஸா ததா தேவீ கம்பீராந்த:ஸ்மிதா ஜகௌ |
துர்க்கா பகவதீ பத்ரா யயேதம் தார்யதே ஜகத் || 116 ||

தேவ்யுவாச || 117 || || 376 ||

ஸத்யமுக்தம் த்வயா நாத்ர மித்யா கிஞ்சித் த்வயோ-
திதம் |
த்ரைலோக்யாதிபதி: சும்போ நிசும்பச்சாபி தாத்ருச: ||

ரிஷி கூறியது—

115, 116. எவளால் இவ்வுலகு தாங்கப்படுகிறதோ அந்த மங்கள வடிவினளான பகவதீ துர்க்காதேவி இங்ஙனம் கூறியதைக் கேட்டுத் தனக்குள்ளே சிரித்துக்கொண்டு கம்பீரமாகப் பின்வருமாறு கூறினாள்.

தேவி கூறியது—

117, 118. "உன்னால் கூறப்பட்டது உண்மை. உன்னால் சொல்லப்பட்ட இதில் சிறிதும் பொய்யன்று. சும்பன் மூவுலகுக்கும் நாயகன். நிசும்பனும் அப்படிப்பட்டவனே.

119. "ஆனால் இவ்விஷயத்தில் ஏற்கெனவே (நான்) செய்துள்ள பிரதிஜ்ஞை யாதொன்றுண்டோ அதைப் பொய்

किं त्वत्र यत् प्रतिज्ञातं मिथ्या तत् क्रियते कथम् ।
श्रूयता-मल्प-बुद्धित्वात् प्रतिज्ञा या कृता पुरा ॥११९॥
यो मां जयति संग्रामे यो मे दर्पं व्यपोहति ।
यो मे प्रतिबलो लोके स मे भर्ता भविष्यति ॥१२०॥
तदागच्छतु शुंभोऽत्र निशुंभो वा महासुरः ।
मां जित्वा किं चिरेणात्र पाणिं गृह्णातु मे लघु ॥१२१॥
दूत उवाच ॥१२२॥ ॥ ३८१ ॥

கிந் த்வத்ர யத் ப்ரதிஜ்ஞாதம் மித்யா தத் க்ரியதே கதம் ।
ச்ருயதா-மல்ப-புத்தித்வாத் ப்ரதிஜ்ஞா யா க்ருதாபுரா ॥
யோ மாம் ஜயதி ஸங்க்ராமே யோ மே தர்ப்பம் வ்ய-போஹதி ।
யோ மே ப்ரதிபலோ லோகே ஸ மே பர்த்தா பவிஷ்-யதி ॥ 120 ॥ ॥ 379 ॥
ததாகச்சது சும்போऽத்ர நிசும்போ வா மஹாஸுர:
மாம் ஜித்வா கிஞ் சிரேணாத்ர பாணிங் க்ருஹ்ணாது மே லகு ॥ 121 ॥ ॥ 380 ॥
தூத உவாச ॥ 122 ॥ ॥ 381 ॥

யாக்குவ தெங்ஙனம்? அல்ப புத்தியால் நான் செய்து விட்ட பிரதிஜ்ஞை எதுவோ அதைச் சொல்லுகிறேன், கேள்.

120. "என்னைப் போரில் வெல்பவர் எவரோ என் கருவத்தையடக்குபவர் எவரோ, எனக்கு நிகரான பலமுடையவரெவரோ அவரே இவ்வுலகில் எனக்கு பர்த்தா ஆவார் (என்பதுதான் பிரதிஜ்ஞை).

121. "ஆகையால் சும்பனே அல்லது மகா அசுரனாகிய நிசும்பனே இங்கு வரட்டும். என்னை ஜயித்து, எளிதில் என் கையைப் பிடிக்கலாம். தாமதிப்பதேன்?

தூதன் கூறியது—

अवलिप्तासि मैवं त्वं देवि ब्रूहि ममाग्रतः ।
त्रैलोक्ये कः पुमांस्तिष्ठे-दग्रे शुंभ-निशुंभयोः ॥ १२३ ॥

अन्येषामपि दैत्यानां सर्वे देवा न वै युधि ।
तिष्ठन्ति सम्मुखे देवि किं पुनः स्त्री त्वमेकिका ॥१२४॥

इन्द्राद्याः सकला देवास्तस्थु-र्येषां न संयुगे ।
शुंभादीनां कथं तेषां स्त्री प्रयास्यसि सम्मुखम् ॥ १२५ ॥

அவலிப்தாஸி மைவம் த்வம் தேவி ப்ரூஹி மமாக்ரத: |
த்ரைலோக்யே க: புமாம்ஸ்திஷ்டே-தக்ரே சும்ப-
நிசும்பயோ: ‖ **123** ‖ **382** ‖

அன்யேஷாமபி தைத்யானும் ஸர்வே தேவா ந வை யுதி
திஷ்டந்தி ஸம்முகே தேவி கிம் புன: ஸ்த்ரீ த்வமேகிகா ‖

இந்த்ராத்யா: ஸகலா தேவாஸ்-தஸ்துர்-யேஷாம் ந
ஸம்யுகே |
சும்பாதீனும் கதம் தேஷாம் ஸ்த்ரீ ப்ரயாஸ்யஸி ஸம்-
முகம் ‖ **125** ‖ ‖ **384** ‖

122, 123. "*தேவி ! நீ கருவம் பிடித்தவள். என் முன் நீ இவ்வாறு பேசாதே. மூவுலகிலும் சும்ப நிசும்பர்களின் எதிரில் எந்தப் புருஷன் நிற்பான் ?*

124. " *(அவர்களைச் சார்ந்த) மற்ற அசுரர்கள் எதிரிலும் போரில் எல்லா தேவர்களுங் கூடினலும் நிற்கமுடியாது. அப்படியிருக்க நீ ஸ்திரீ, ஒருத்தி, எம்மாத்திரம் ?*

125. "*இந்திரன் முதலான தேவர்களனைவரும் எவர் முன் போரில் எதிர்த்து நிற்க முடியவில்லையோ அந்தச் சும்பன் முதலியவர்களின் எதிரில் ஸ்திரீயாகிய நீ எப்படிச் செல்வாய் ?*

सा त्वं गच्छ ममैवोक्ता पार्श्वं शुंभ-निशुंभयोः ।
केशाकर्षण-निर्धूत-गौरवा मा गमिष्यसि ॥ १२६ ॥

देव्युवाच ॥ १२७ ॥ ॥ ३८६ ॥

एवमेतद् बली शुंभो निशुंभश्चाति-वीर्यवान् ।
किं करोमि प्रतिज्ञा मे यदनालोचिता पुरा ॥ १२८ ॥

स त्वं गच्छ मयोक्तं ते यदेतत् सर्व-माद‍ृतः ।
तदाचक्ष्वासुरेन्द्राय स च युक्तं करोतु तत् ॥ १२९ ॥

ஸா த்வம் கச்ச மமைவோக்தா பார்ச்வம் சும்ப-நிசும்பயோ: |
கேசாகர்ஷண-நிர்த்தூத-கௌரவா மா கமிஷ்யஸி ||

தேவ்யுவாச || 127 || *|| 386 ||*

ஏவமேதத் பலீ சும்போ நிசும்பச்சாதி-வீர்யவான் |
கிம் கரோமி ப்ரதிஜ்ஞா மே யதனாலோசிதா புரா || 128 ||

ஸ த்வம் கச்ச மயோக்தம் தே யதேதத் ஸர்வமாத்ருத: |
ததாசக்ஷ்வாஸுரேந்த்ராய ஸ ச யுக்தம் கரோது தத் ||

---

126. "அந்நிலையிலுள்ள நீ நான் சொல்வதைக் கேட்பவளாய்ச் சும்ப நிசும்பர்களுடைய பக்கத்தில் சேர்ந்துவிடு. (அப்போது) கூந்தல் பற்றியிழுக்கப்படும் மானக்கேட்டை அடையமாட்டாய்."

127, 128. "ஆம் அது அப்படியேதான். சும்பன் பலசாலி; நிசும்பன் வீரியம் மிக்கவன். ஆனால் நான் என்ன செய்வது? முன்னாலேயே ஆலோசிக்காமல் என்னால் பிரதிஜ்ஞை செய்யப்பட்டுவிட்டது.

129. "ஆகையால் நீ திரும்பிப்போ. என்னால் உன்னிடம் சொல்லப்பட்டதையெல்லாம் ஆதரவுடன் அசுர

ओं जय जय श्रीमार्कण्डेय-पुराणे सावर्णिके मन्वन्तरे
देवीमाहात्म्ये पंचमोऽध्यायः

आहुतिः—ओ क्लीं-जयन्ती सांगायै सायुधायै स-शक्तिकायै स-परिवारायै स-वाहनायै धूम्राक्ष्यै विष्णुमायादि-चतुर्विंशद्-देवताभ्यो महाहुतिं समर्पयामि नमः स्वाहा ॥

ஓம் ஜய ஜய ஸ்ரீ மார்க்கண்டேய புராணே ஸாவர்ணிகே மன்வந்தரே
தேவீ மாஹாத்ம்யே பஞ்சமோzத்யாய:

ஆஹுதி:—ஓம்-க்லீம்-ஜயந்தீ ஸாங்காயை ஸாயுதாயை ஸ-சக்திகாயை ஸ-பரிவாராயை ஸ-வாஹநாயை தூம்ராக்ஷ்யை விஷ்ணுமாயாதி-சதுர்விம்சத்-தேவதாப்யோ மஹாஹுதிம் ஸமர்ப்பயாமி நம: ஸ்வாஹா ||

ராஜனுக்கு எடுத்துக் கூறு. அவர் எது உசிதமோ அதைச் செய்யட்டும்."

ஓம் ஜய ஜய ஸ்ரீ மார்க்கண்டேய புராணத்தில் ஸாவர்ணிக மன்வந்தரத்தி லுள்ள தேவீமாஹாத்மியத்தின் ஐந்தாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

---

129. கரோது யத் | பா. பே.

षष्ठोऽध्यायः

धूम्रलोचनवधः

॥ ध्यानम् ॥

ओं ॥ नागाधीश्वर-विष्टरां फणि-फणोत्तंसोरुरत्नावली-भास्वद्देहलतां दिवाकरनिभां नेत्रत्रयोद्भासिताम् । माला-कुंभ कपाल-नीरजकरां चन्द्रार्धचूडांबरां सर्वज्ञेश्वर-भैरवांकनिलयां पद्मावतीं चिन्तये ॥

ओं ऋषिरुवाच ॥ १ ॥ ॥ ३८९ ॥

ஷஷ்டோऽத்யாய:

தூம்ரலோசன வத:

தியானம் — ஓம் நாகாதீச்வர - விஷ்டராம் பணி பணோத்தம்ஸோரு - ரத்னாவலீ - பாஸ்வத் - தேஹலதாம் திவாகர - நிபாம் நேத்ர - த்ரயோத்பாஸிதாம் | மாலா-கும்ப - கபால - நீரஜகராம் சந்த்ரார்த்த - சூடாம்பராம் ஸர்வஜ்ஞேச்வர - பைரவாங்கநிலயாம் பத்மாவதீம் சிந்தயே ||

ஓம் ருஷிருவாச || *1* || || *389* ||

ஆறுவது அத்தியாயம்

தூம்ரலோசன வதம்

ரிஷி கூறியது—

மந்த்ர விபாகம்— விம்சதி-ச்லோக-ஸம்யுக்தே ஷஷ்டாத்யாயே ச்ருணு ப்ரியே | ஆதாவ்ருஷி-ருவாசேதி ச்லோகாச்-சத்வார ஈரிதா: || 1 || புனர்-ருஷி-ருவாசேதி தேனுஜ்ஞப்தஸ்-தத: பரம் | மந்த்ரத்ரய-மிதம் ப்ரோக்தம் தேவ்யுவாசேதி வை தத: || 2 || தைத்யேச்வரேண ப்ரஹித ஏகோ மந்த்ர: ப்ரகீர்த்தித: | அதோ ருஷி-ருவாசாத இத்யுக்த: ஸோऽப்யதாவத || 3 || இத்யாதி த்வாதச-ச்லோகா: ஷஷ்டேऽத்யாயே ப்ரகீர்த்திதா: | சதுர்விம்சதி பேதாஸ்தா தேவதாஹூதய: க்ரமாத் || 4 ||

சிதம்பர ரஹஸ்யம்

(உவாச 4, சுலோகங்கள் 20—ஆக 24)

इत्याकर्ण्य वचो देव्याः स दूतोऽमर्षपूरितः ।
समाचष्ट समागम्य दैत्यराजाय विस्तरात् ॥ २ ॥ ॥३९०॥

तस्य दूतस्य तद्वाक्य-माकर्ण्यासुरराट् ततः ।
सक्रोधः प्राह दैत्याना-मधिपं धूम्रलोचनम् ॥ ३ ॥ ॥३९१॥

हे धूम्रलोचनाशु त्वं स्वसैन्य-परिवारितः ।
तामानय बलाद्-दुष्टां केशाकर्षण-विह्वलाम् ॥ ४ ॥

இத்யாகர்ண்ய வசோ தேவ்யா : ஸ தூதோऽமர்ஷ-
பூரித: |
ஸமாசஷ்ட ஸமாகம்ய தைத்யராஜாய விஸ்தராத் || 2 ||

தஸ்ய தூதஸ்ய தத்வாக்ய-மாகர்ண்யாஸுரராட் தத: |
ஸக்ரோத: ப்ராஹ தைத்யாநா-மதிபம் தூம்ரலோச-
னம் || 3 || || 391 ||

ஹே தூம்ரலோசனாசு த்வம் ஸ்வஸைன்ய-பரிவாரித: |
தாமானய பலாத்-துஷ்டாம் கேசாகர்ஷண-விஹ்வ-
லாம் || 4 || || 392 ||

1, 2. இங்ஙனம் தேவியின் வார்த்தையைக் கேட்டு அந்த தூதன் கோபத்துடன் அசுர ராஜனிடம் சென்று நடந்ததை விரிவாகத் தெரிவித்தான்.

3. அந்த தூதனுடைய அவ்வார்த்தையை அசுரராஜன் செவியுற்றுப் பின்னர் கோபங்கொண்டு தைத்திய சேனாதிபதியாகிய தூம்ரலோசனனிடம் பின் வருமாறு கூறினான்.

4. " தூம்ரலோசனா! உனது சைனியம் புடைசூழ நீ விரைந்து அந்த துஷ்டையைக் கேசத்தைப்பற்றி யிழுத்து விலவிலக்கும்படி பலாத்காரமாய் இங்கு கொண்டுவா.

तत्परित्राणदः कश्चिद्यदि वोत्तिष्ठतेऽपरः ।
स हन्तव्योऽमरो वापि यक्षो गन्धर्व एव वा ॥ ५ ॥
ऋषिरुवाच ॥ ६ ॥ ॥ ३९४ ॥
तेनाज्ञप्तस्ततः शीघ्रं स दैत्यो धूम्रलोचनः ।
वृतः षष्टया सहस्राणा-मसुराणां द्रुतं ययौ ॥७॥ ॥३९५॥
स दृष्ट्वा तां ततो देवीं तुहिनाचल-संस्थिताम् ।
जगादोच्चैः प्रयाहीति मूलं शुंभनिशुंभयोः ॥८॥ ॥३९६॥

தத் பரித்ராணதஃ கச்சித் யதி வோத்திஷ்டதேऽபர: |
ஸ ஹந்தவ்யோऽமரோ வாபி யக்ஷோ கந்தர்வ ஏவ வா ||
ருஷிருவாச || 6 || || 394 ||
தேஞஜ்ஞப்தஸ்-தத: சீக்ரம் ஸ தைத்யோ தூம்ர-லோசன: |
வ்ருத: ஷஷ்ட்யா ஸஹஸ்ராணு-மஸுராணும் த்ருதம் யயௌ || 7 || || 395 ||
ஸ த்ருஷ்ட்வா தாம் ததோ தேவீம் துஹிநாசல-ஸம்ஸ்திதாம் |
ஜகாதோச்சை: ப்ரயாஹீதி மூலம் சும்பநிசும்பயோ: ||

---

5. "வேறு யாராவது அமரனே, யக்ஷனே, கந்தர்வனே, எவனுயினும் சரி, அவனைக் காப்பவனுக நிற்பானெனின், அவன் கொல்லப்படவேண்டும்."

ரிஷி கூறியது—

6, 7. அந்த அசுரன் தூம்ரலோசனன் இங்ஙனம் அவனால் கட்டளையிடப்பட்டபின் அறுபதினுயிரம் அசுரர்கள் புடை சூழ விரைவில் சென்றுன்.

8. பனிமலைமேல் வீற்றிருந்த அந்த தேவியை அவன் பார்த்து, 'சும்ப நிசும்பர்கள் முன்னர் செல்லப் புறப்படு' என உறக்கக் கூவினுன்.

न चेत् प्रीत्याद्य भवती मद्भर्तार-मुपैष्यति ।
ततो बलान्नयाम्येष केशाकर्षण-विह्वलाम् ॥९॥ ॥३९७॥
देव्युवाच ॥ १० ॥ ॥३९८॥
दैत्येश्वरेण प्रहितो बलवान् बलसंवृतः ।
बलान्नयसि मामेवं ततः किं ते करोम्यहम् ॥११॥ ॥३९९॥
ऋषिरुवाच ॥ १२ ॥ ॥ ४०० ॥
इत्युक्तः सोऽभ्यधावत् तामसुरो धूम्रलोचनः ।
हुंकारेणैव तं भस्म सा चकारांबिका ततः ॥१३॥ ॥४०१॥

ந சேத் ப்ரீத்யாத்ய பவதீ மத்பர்த்தார-முபைஷ்யதி ।
ததோ பலாந்-நயாம்யேஷ கேசாகர்ஷண-விஹ்வ-
லாம் ‖ 9 ‖ ‖ 397 ‖
தேவ்யுவாச ‖ 10 ‖ ‖ 398 ‖
தைத்யேச்வரேண ப்ரஹிதோ பலவான் பலஸம்வ்ருத: ।
பலாந்நயஸி மாமேவம் தத: கிம் தே கரோம்யஹம் ‖ 11 ‖
ருஷிருவாச ‖ 12 ‖ ‖ 400 ‖
இத்யுக்த: ஸோऽப்யதாவத் தாமஸுரோ தூம்ர-
லோசன: ।
ஹுங்காரேணைவ தம் பஸ்ம ஸா சகாராம்பிகா தத: ‖ 13 ‖

---

9. "எனது யஜமானனிடம் நீ பிரீதியாக இப்போது சென்றடையாவிட்டால், பின்னர் கேசத்தைப்பற்றி யிழுத்து விலவிலக்க உன்னை பலாத்காரமாய்க் கொண்டு செல்வேன்."

தேவி கூறியது—

10, 11. (நீ) தைத்ய ராஜனால் அனுப்பப்பட்டவன், பலவான், சைனியத்தால் சூழப்பட்டிருக்கின்றாய். பலாத்காரமாக என்னை இப்படியே, கொண்டுபோகப் போகிறாய். அப்படியிருக்க உனக்கு நான் என்ன செய்ய முடியும்?"

12, 13. இங்ஙனம் கூறப்பட்ட அவ்வசுரன் தூம்ரலோசனன் அவளை நோக்கிப் பாய்ந்தான். அப்போது அம்பிகை அவனை ஹுங்காரத்தால் சாம்பலாக்கினாள்.

अथ क्रुद्धं महासैन्य-मसुराणां तथांबिकाम् ।
ववर्ष सायकै-स्तीक्ष्णै-स्तथा शक्तिपरश्वधैः ।। १४ ।।
ततो धुतसटः कोपात् कृत्वा नादं सुभैरवम् ।
पपातासुरसेनायां सिंहो देव्याः स्ववाहनः ।। १५ ।।
कांश्चित् करप्रहारेण दैत्यानास्येन चापरान् ।
आक्रम्य चाधरेणान्यान् संजघान महासुरान् ।। १६ ।।

அத க்ருத்தம் மஹாஸைன்ய-மஸுராணும் ததாம்பி-காம் |
வவர்ஷ ஸாயகைஸ்-தீக்ஷ்ணைஸ்-ததா சக்தி-பரச்வதை: ||
ததோ துதஸட: கோபாத் க்ருத்வா நாதம் ஸுபைர-வம் |
பபாதாஸுர-ஸேனுயாம் ஸிஹ்மோ தேவ்யா: ஸ்வ-வாஹன: || 15 || || 403 ||
காம்சித் கரப்ரஹாரேண தைத்யானுஸ்யேன சாப-ரான் |
ஆக்ரம்ய சாதரேணுன்யான் ஸஞ்ஜகான மஹா-ஸுரான் || 16 || || 404 ||

---

14. அதன்பின் கோபத்தால் மூண்டெழுந்த அசுரர்களின் பெருஞ்சைனியம் அம்பிகையின் மேல் கூரிய அம்புகளையும், ஈட்டிகளையும், கட்டாரிகளையும் பொழிந்தது.

15. பின்னர், தேவிக்கே சொந்த வாகனமாகிய சிங்கம் கோபத்தால் பிடரியைச் சிலிர்த்துக்கொண்டும் பயங்கரமாய்க் கர்ஜித்துக் கொண்டும் அசுர சேனையின் மேல் பாய்ந்தது.

---

14. ததாம்பிகா | பா. பே.

ஒ. பரசுச்ச பரச்வத இத்யமர: |

ஸாயக:—' சரே கட்கேச ஸாயக:'—அமரம்.

केषांचित् पाटयामास नखैः कोष्ठानि केसरी ।
तथा तलप्रहारेण शिरांसि कृतवान् पृथक् ॥ १७ ॥

विच्छिन्नबाहुशिरसः कृतास्तेन तथापरे ।
पपौ च रुधिरं कोष्ठा-दन्येषां धुतकेसरः ॥१८॥ ॥४०६॥

क्षणेन तद्बलं सर्वं क्षयं नीतं महात्मना ।
तेन केसरिणा देव्या वाहनेनाति-कोपिना ॥१९॥ ॥४०७॥

கேஷாஞ்சித் பாடயாமாஸ நகை: கோஷ்டானி கேஸரீ
ததா தலப்ரஹாரேண சிராம்ஸி க்ருதவான் ப்ருதக் ||

விச்சின்ன-பாஹு-சிரஸ: க்ருதாஸ்-தேன ததாபரே |
பபௌ ச ருதிரம் கோஷ்டா-தன்யேஷாம் துதகேஸர: ||

க்ஷணேன தத்பலம் ஸர்வம் க்ஷயம் நீதம் மஹாத்மனா |
தேன கேஸரிணா தேவ்யா வாஹனேனாதி-கோபினா || 407 ||

---

16. சில அசுரர்களை முன்னங்காலால் அறைந்தும், சிலரை வாயால் (கவ்வியும்), பிறரைப் பின் கால்களால் மிதித்தும் வலிமிக்க அசுரர்களைக் கொன்று முடித்தது.

17. அச்சிங்கம் சிலருடைய வயிற்றை நகங்களால் கிழித்தது; அவ்வாறே முன்னங்காலால் அறைந்து சிரங்களைத் துணித்து வீழ்த்தியது.

18. இன்னும் சிலர் அவ்வாறே அச்சிங்கத்தால் தோள்களும் சிரங்களும் இழந்தவர்களாக்கப்பட்டனர். வேறு சிலருடைய வயிற்றினின்று பெருகிய ரத்தத்தைப் பிடரியைச் சிலிர்த்துக்கொண்டு அது குடித்தது.

---

16. ஆக்ராந்த்யா; சரணேனான்யான்; ஸ ஜகான, நிஜகான, ஜகான, ஸுமஹாஸுரான் |

श्रुत्वा तमसुरं देव्या निहतं धूम्रलोचनम् ।
बलं च क्षयितं कृत्स्नं देवी-केसरिणा ततः ॥ २० ॥

चुकोप दैत्याधिपतिः शुंभः प्रस्फुरिताधरः ।
आज्ञापयामास च तौ चण्डमुण्डौ महासुरौ ॥ २१ ॥

हे चण्ड हे मुण्ड बलै-र्बहुभिः परिवारितौ ।
तत्र गच्छत गत्वा च सा समानीयतां लघु ॥ २२ ॥

ச்ருத்வா தமஸுரம் தேவ்யா நிஹதம் தூம்ரலோசனம் |
பலஞ்ச க்ஷயிதம் க்ருத்ஸ்னம் தேவீ-கேஸரிணா தத: ||

சுகோப தைத்யாதிபதி: சும்ப: ப்ரஸ்புரிதாதர: |
ஆஜ்ஞாபயாமாஸ ச தௌ சண்டமுண்டௌ மஹாஸுரௌ || 21 || || 409 ||

ஹே சண்ட ஹே முண்ட பலைர்-பஹுபி: பரிவாரிதௌ |
தத்ர கச்சத கத்வா ச ஸா ஸமானீயதாம் லகு || 22 ||

---

19. ஒரு கணத்தில் அந்தச் சேனை முழுவதும் கடுங் கோபங் கொண்ட தேவியின் வாகனமும் மகாத்மாவுமான அந்தச் சிங்கத்தால் நாசமாக்கப்பட்டது.

20, 21. தூம்ரலோசனுசுரன் தேவியினல் கொல்லப்பட்டான் என்றும் சேனைமுழுவதும் தேவியின் சிங்கத்தால் அழிக்கப்பட்டதென்றும் கேள்வியுற்று, அசுரராஜனை சும்பன் கோபங்கொண்டு உதடு துடிக்கச் சண்டன் முண்டன் என்ற அசுர சிரேஷ்டர்களை அழைத்துப் பின்வருமாறு கட்டளையிட்டான்.

22. "சண்டா! முண்டா! பலவகைச் சேனைகள் புடைசூழ அங்கு செல்லுங்கள். சென்று விரைவில் அவளைக் கொண்டுவர வேண்டும்.

केशेष्वाकृष्य बद्ध्वा वा यदि वः संशयो युधि ।
तदाशेषायुधैः सर्वै-रसुरै-र्विनिहन्यताम् ॥ २३ ॥ ॥४११॥

तस्यां हतायां दुष्टायां सिंहे च विनिपातिते ।
शीघ्र-मागम्यतां बद्ध्वा गृहीत्वा तामथांबिकाम् ॥
ओं ॥ २४ ॥

ओं जय जय श्रीमार्कण्डेय-पुराणे सावर्णिके मन्वन्तरे
देवीमाहात्म्ये षष्ठोऽध्यायः

आहुतिः—ओं क्लीं जयन्ती सांगायै सायुधायै सशक्तिकायै सपरिवारायै सवाहनायै महाहुतिं समर्पयामि नमः स्वाहा ॥

கேசேஷ்வாக்ருஷ்ய பத்த்வா வா யதி வ: ஸம்சயோ யுதி
ததாசேஷாயுதை: ஸர்வை-ரஸுரைர்-
விநிஹன்யதாம் || 23 ||

தஸ்யாம் ஹதாயாம் துஷ்டாயாம் ஸிஹ்மே ச விநி-
பாதிதே |

சீக்ர-மாகம்யதாம் பத்த்வா க்ருஹீத்வா தாமதாம்பி-
காம் || ஓம் || 24 || || 412 ||

ஓம் ஜய ஜய ஸ்ரீ மார்க்கண்டேய புராணே ஸாவர்ணிகே மன்வந்தரே
தேவீமாஹாத்ம்யே ஷஷ்டோऽத்யாய:

ஆஹுதி:—ஓம்-க்லீம்-ஜயந்தீ ஸாங்காயை ஸாயு-
தாயை ஸ-சக்திகாயை ஸ-பரிவாராயை ஸ-வாஹ-
ஞயை மஹாஹுதிம் ஸமர்ப்பயாமி நம: ஸ்வாஹா ||

---

23. "கேசத்தைப்பற்றியிழுத்தோ, கட்டியோ (கொண்டு வாருங்கள்). அதில் ஏதாவது ஸம்சயம் ஏற்பட்டால் யுத்தத்தில் எல்லா ஆயுதங்களைக்கொண்டு எல்லா அசுரர்களாலும் அவள் கொல்லப்படலாம்.

24. "அந்த துஷ்டை வீழ்த்தப்பட்டுச் சிங்கமும் வீழ்த்தப்பட்டபின் விரைவில் திரும்பி வாருங்கள். அல்லது கூடுமானல் அம்பிகையைப் பிடித்துக்கொண்டு வாருங்கள்."

ஓம் ஜய ஜய ஸ்ரீ மார்க்கண்டேய புராணத்தில் ஸாவர்ணிக மன்வந்தரத்திலுள்ள தேவீமாஹாத்மியத்தில் ஆறுவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

---

24. ஶந்தாயாம்— 'அத ஹநந-பராபாவே ரஜ்வாதினு தாமபி பத்வா பந்தன-பூர்வகம் க்ருஷித்வா சீக்ரமாகம்யதா-மித்யன்வய: | தாமம்பிகாம் பத்வா ஹத்வா க்ருஷித்வா வா ஆகம்யதா-மித்யர்த்த: ||' ல. ஸ.

सप्तमोऽध्यायः

चण्ड-मुण्ड-वधः

॥ ध्यानम् ॥

ओं ध्यायेयं रत्नपीठे शुककलपठितं शृण्वतीं श्यामलांगीं
न्यस्तैकांघ्रि सरोजे शशिशकलधरां वल्लकीं वादयन्तीं ।
कह्लाराबद्धमालां नियमितविलसच्चोलिकां रक्तवस्त्रां
मातंगीं शंखपात्रां मधुरमधुमदां चित्रकोद्भासि-भालाम्॥

ओं ऋषिरुवाच ॥ १ ॥ ॥ ४१३ ॥

ஸப்தமோऽத்யாய;

சண்ட-முண்ட-வதஃ

த்யானம்—த்யாயேயம் ரத்னபீடே சுககலபடிதம் ச்ருண்வதீம் ச்யாமலாங்கீம் ந்யஸ்தைகாங்க்ரிம் ஸரோஜே சசி-சகல-தராம் வல்லகீம் வாதயந்தீம் | கஹ்லாராபத்தமாலாம் நியமித-விலஸச்-சோலிகாம் ரக்த-வஸ்த்ராம் மாதங்கீம் சங்கபாத்ராம் மதுரமதுமதாம் சித்ரகோத்பாஸி-பாலாம் ||

ஓம் ருஷிருவாச || 1 || || 413 ||

ஏழாவது அத்தியாயம்

சண்டமுண்டர்கள் வதம்

(ஓம்) ரிஷி கூறியது—

மந்த்ர விபாகம்— பஞ்சவிம்ச-ச்லோக-யுக்தேऽத்யாயே மந்த்ரஸ்து ஸப்தமே | ஆதாவ்ருஷிருவாசேதி த்ரயோவிம்சதி-மந்த்ரகா: || ச்லோக-மந்த்ராச்ச ருஷ்யுக்திஸ்-தத: ச்லோகத்வயம் க்ரமாத் | ஸப்தவிம்சதி-ரேவந்து மந்த்ரஸங்க்யா வரானனே || (ஜ்ஷ்டே ச ஸப்தமேऽத்யாயே தூம்ராக்ஷீ தேவதா ஸ்ம்ருதா ||)
(உவாச 2, சுலோகங்கள் 25—ஆக 27)

आज्ञप्तास्ते ततो दैत्या-श्चण्डमुण्ड-पुरोगमाः ।
चतुरंगबलोपेता ययुरभ्युद्यतायुधाः ॥ २ ॥ ॥४१४॥

ददृशुस्ते ततो देवी-मीषद्धासां व्यवस्थिताम् ।
सिंहस्योपरि शैलेन्द्र-शृंगे महति कांचने ॥ ३ ॥ ॥ ४१५ ॥

ते दृष्ट्वा तां समादातु-मुद्यमं चक्रु-रुद्यताः ।
आकृष्ट-चापासिधरा-स्तथान्ये तत्समीपगाः ॥४॥ ॥४१६॥

ஆஜ்ஞப்தாஸ்தே ததோ தைத்யாச்-சண்டமுண்ட-
புரோகமா : |
சதுரங்கபலோபேதா யயுரப்யுத்யதாயுதா: ‖ 2 ‖ ‖ 414 ‖

தத்ருசுஸ்தே ததோ தேவீ-மீஷத்தாஸாம் வ்யவஸ்தி-
தாம் |
ஸிஹ்மஸ்யோபரி சைலேந்த்ர-ச்ருங்கே மஹதி காஞ்-
சனே ‖ 3 ‖ ‖ 415 ‖

தே த்ருஷ்ட்வா தாம் ஸமாதாது-முத்யமம் சக்ரு-
ருத்யதா: |
ஆக்ருஷ்ட-சாபாஸிதராஸ்-ததான்யே தத்ஸமீபகா: ‖ 4 ‖

1, 2. அங்ஙனம் கட்டளையிடப்பட்ட சண்டமுண்டர்கள் முன் செல்லச் சதுரங்க சேனைகளுடன் ஆயுதபாணிகளாய் அசுரர்கள் புறப்பட்டனர்.

3. மலையரசின் பொன்மயமான பெரிய சிகரத்தில் சிங்கத்தின் மேல் புன்முறுவலுடன் வீற்றிருந்த தேவியை அவர்கள் கண்டனர்.

4. அவளைக்கண்டு அவர்கள் (சிலர்) பரபரப்புடன் (அவளை) பிடிப்பதற்கு முயற்சி செய்தனர். வில்லை வளைத்துக் கொண்டும், வாளை உருவிக்கொண்டும் மற்றும் சிலர் அவளை நெருங்கினர்.

ततः कोपं चकारोच्चै-रम्बिका तानरीन् प्रति ।
कोपेन चास्या वदनं मषीवर्ण-मभूत्तदा ॥ ५ ॥ ॥ ४१७ ॥

भ्रुकुटी-कुटिलात् तस्या ललाट-फलकाद्-द्रुतम् ।
काली करालवदना विनिष्क्रान्तासि-पाशिनी ॥ ६ ॥

विचित्र-खट्वांगधरा नरमाला-विभूषणा ।
द्वीपिचर्म-परीधाना शुष्क-मांसाति-भैरवा ॥ ७ ॥ ॥४१९॥

தத: கோபம் சகாரோச்சை-ரம்பிகா தானரீன் ப்ரதி |
கோபேன சாஸ்யா வதனம் மஷீவர்ண-மபூத் ததா ||

ப்ருகுடீ-குடிலாத் தஸ்யா லலாட-பலகாத்-த்ருதம் |
காலீ கராலவதனா விநிஷ்க்ராந்தாஸி-பாசினீ || 6 ||

விசித்ர-கட்வாங்கதரா நரமாலா-விபூஷணா |
த்வீபிசர்ம-பரீதானா சுஷ்க-மாம்ஸாதி-பைரவா || 7 ||

---

5. அப்போது அம்பிகை அவ்வெதிரிகளை நோக்கிக் கோபத்தின் உச்சநிலையடைந்தாள். கோபத்தால் அவளுடைய முகம் அப்போது மைவண்ணமாயிற்று.

6. புருவ நெரிப்புடன் கூடிய அவளுடைய நெற்றித் தலத்திலிருந்து விரைவில் பயங்கரமான முகமுடைய காளியானவள் கத்தியும் பாசமும் கைக்கொண்டு வெளிப் போந்தாள்.

7. விசித்திரமான கட்வாங்கத்தை ஏந்திக்கொண்டு நரமாலையை பூஷணமாயணிந்து, வரிப்புலியின் தோலை ஆடையாய்க்கொண்டு, உடலில் மாம்ஸம் உலர்ந்து மிகவும் பயங்கரமான தோற்றத்துடன்;

---

5. மஸிவர்ணமபூத் ததா | பா. பே.

மஷீ—' மஷீ பாலார்க்கமண்டல-மித்யபிதானுன்-மஷீவர்ணம் பாலார்க்க மண்டலவர்ணம் | கோபேன க்ருஷ்ணரூப விவக்ஷாயா அபி கவிபிர்மாகாதிஷு வர்ணிதத்வாந் நாயம் தோஷ: | ' ல. ஸ.

अतिविस्तार-वदना जिह्वा-ललन-भीषणा ।
निमग्नारक्त-नयना नादापूरित-दिङ्मुखा ॥ ८ ॥ ॥ ४२० ॥

सा वेगेनाभिपतिता घातयन्ती महासुरान् ।
सैन्ये तत्र सुरारीणा-मभक्षयत तद्बलम् ॥ ९ ॥ ॥ ४२१ ॥

पार्ष्णिग्राहांकुशग्राहि-योध-घण्टा-समन्वितान् ।
समादायैकहस्तेन मुखे चिक्षेप वारणान् ॥१०॥ ॥४२२॥

அதிவிஸ்தார-வதனா ஜிஹ்வா-லலன-பீஷணா ।
நிமக்னாரக்த-நயனா நாதாபூரித-திங்முகா ॥ 8 ॥ ॥ 420 ॥

ஸா வேகேனாபிபதிதா காதயந்தீ மஹாஸுரான் ।
ஸைன்யே தத்ர ஸுராரீணா-மபக்ஷயத தத்பலம் ॥ 9 ॥

பார்ஷ்ணி-க்ராஹாங்குச-க்ராஹி-யோத-கண்டா-
ஸமன்விதான் ।
ஸமாதாயைகஹஸ்தேன முகே சிக்ஷேப வாரணான் ॥ 10 ॥

---

8. நாக்குச் சுழல்வதால் பயங்கரமாயிருக்கும் அகன்ற வாயுடன், குழிந்தும் சிவந்ததுமான கண்களுடன், தனது கர்ஜனையால் திக்கு முதலியவைகளை நிரப்புபவளாய் ;

9. அந்த தேவசத்துருக்களின் சைனியத்தில் அவள் வேகமாய்ப் புகுந்து வலிமிக்க அசுரர்களைக் கொன்று அந்தச் சேனையைப் பக்ஷித்தாள்.

10. யானைப்படையின் பின்புறமிருந்தவர், யானைப்பாகர்கள், போர் வீரர்கள் மணிகள் எல்லாவற்றுடனும் யானைகளை ஒரே கையால் வாரி விழுங்கினாள்.

तथैव योधं तुरगै रथं सारथिना सह ।
निक्षिप्य वक्त्रे दशनै-श्चर्वयन्त्यति-भैरवम् ॥ ११ ॥

एकं जग्राह केशेषु ग्रीवायामथ चापरम् ।
पादेनाक्रम्य चैवान्य-मुरसान्य-मपोथयत् ॥ १२ ॥

तै-र्मुक्तानि च शस्त्राणि महास्त्राणि तथासुरैः ।
मुखेन जग्राह रुषा दशनै-र्मथितान्यपि ॥ १३ ॥ ॥ ४२५ ॥

ததைவ யோதம் துரகை ரதம் ஸாரதினு ஸஹ |
நிக்ஷிப்ய வக்த்ரே தசனைச்-சர்வயந்த்யதி-பைரவம் || 11 ||

ஏகம் ஜக்ராஹ கேசேஷு க்ரீவாயாமத சாபரம் |
பாதேனுக்ரம்ய சைவான்ய-முரஸான்ய-
மபோதயத் || 12 ||

தைர்-முக்தானி ச சஸ்த்ராணி மஹாஸ்த்ராணி
ததாஸுரை: |
முகேன ஜக்ராஹ ருஷா தசனைர்-மதிதான்யபி || 13 ||

---

11. அவ்வாறே குதிரைப்படைகளையும் குதிரைகள், தேர், ஸாரதிகளுடன் வாயில் போட்டுக்கொண்டு மிகவும் பயங்கரமாகப் பற்களால் மென்றுள்.

12. ஒருவனைக் கேசத்தால் பிடித்தாள்; மற்றொருவனைக் கழுத்தால் பிடித்தாள்; இன்னொருவனைக் காலால் மிதித்து வதைத்தாள்; மற்றும் ஒருவனை உரத்தால் உந்தி வீழ்த்தினுள்.

13. அவ்வசுரர்களால் விடப்பட்ட சஸ்திரங்களையும் மகா அஸ்திரங்களையும் தன் வாயில் வாங்கிக்கொண்டு கோபத்துடன் மென்றுள்.

---

11. சர்வயந்த்யதி-பைரவம் |　　பா. பே.

बलिनां तद्बलं सर्व-मसुराणां दुरात्मनाम् ।
ममर्दाभक्षयच्चान्या-नन्यांश्चाताडयत् तथा ॥ १४ ॥
असिना निहताः केचित् केचित् खट्वांग-ताडिताः ।
जग्मु-र्विनाश-मसुरा दन्ताग्राभिहता-स्तथा ॥ १५ ॥
क्षणेन तद्बलं सर्व-मसुराणां निपातितम् ।
दृष्ट्वा चण्डोऽभिदुद्राव तां काली-मतिभीषणाम् ॥ १६ ॥

பலிநாம் தத்பலம் ஸர்வ-மஸுராணாம் துராத்மநாம் |
மமர்த்தாபக்ஷயச்சான்யா-நன்யாம்ச்சாதாடயத்ததா ||
அஸிநா நிஹதா: கேசித் கேசித் கட்வாங்க-தாடிதா: |
ஜக்முர்-விநாச-மஸுரா தந்தாக்ராபிஹதாஸ்-ததா ||
க்ஷணேன தத்பலம் ஸர்வ-மஸுராணாம் நிபாதிதம் |
த்ருஷ்ட்வா சண்டோऽபிதுத்ராவ தாம் காலீ-மதிபீஷ-
ணாம் || 16 || || 428 ||

---

14. வலியவர்களும் கொடியவர்களுமான அவ்வசுரர் களின் சேனை முழுவதையும், சிலவற்றை அடித்து வீழ்த்தியும் சிலவற்றை எடுத்து விழுங்கியும் அவள் அழித்தாள்.

15. சிலர் வாளால் கொல்லப்பட்டனர்; சிலர் கட்வாங் கத்தால் தாக்கி வீழ்த்தப்பட்டனர்; பற்களின் நுனிகளில் அரைக்கப்பட்டு அவ்வாறே (சில) அசுரர்கள் நாசமடைந்தனர்.

16. அசுரர்களின் அச்சேனை முழுதும் ஒரு கணத்தில் வீழ்த்தப்பட்டதைக் கண்டு சண்டன் மிகவும் பயங்கர வடிவு கொண்ட அக்காளி தேவியை நோக்கி ஓடினன்.

17. அம்மகாசுரன் பயங்கரமான பார்வையுடைய அந்த தேவியை மிக்க பயங்கரமான அம்புகளைப் பொழிந்து மறைத்

---

14. அஸுராணாம் மஹாத்மநாம் | பா. பே.

15. கட்வாங்கதாரணே | பா. பே.

शरवर्षै-र्महा-भीमै-र्भीमाक्षीं तां महासुरः ।
छादयामास चक्रैश्च मुण्डः क्षिप्तैः सहस्रशः ॥ १७ ॥
तानि चक्राण्यनेकानि विशमानानि तन्मुखम् ।
बभु-र्यथार्क-बिंबानि सुबहूनि घनोदरम् ॥ १८ ॥
ततो जहासातिरुषा भीमं भैरवनादिनी ।
काली करालवक्त्रान्त-र्दुर्दर्श-दशनोज्ज्वला ॥ १९ ॥
उत्थाय च महासिंहं देवी चण्ड-मधावत ।
गृहीत्वा चास्य केशेषु शिरस्तेनासिनाच्छिनत् ॥ २० ॥

சரவர்ஷைர்-மஹாபீமைர்-பீமாக்ஷீம் தாம் மஹாஸுர: |
ச்சாதயாமாஸ சக்ரைச்ச முண்ட:க்ஷிப்தை:ஸஹஸ்ரச: ||
தானி சக்ராண்யனேகானி விசமானானி தன்முகம் |
பபுர்-யதார்க்க-பிம்பானி ஸுபஹூனி கனோதரம் || 18 ||
ததோ ஜஹாஸாதிருஷா பீமம் பைரவநாதினீ |
காலீ கராலவக்த்ராந்தர்-துர்தர்ச-தசனோஜ்வலா || 19 ||
உத்தாய ச மஹாஸிஹ்மம் தேவீ சண்ட-மதாவத |
க்ருஹீத்வா சாஸ்ய கேசேஷு சிரஸ்தேனாஸினாச்-
சினத் || 20 || || 432 ||

தான். முண்டன் ஆயிரக்கணக்கான சக்கரங்களை எய்தி (மறைத்தான்).

18. அநேக சக்கரங்கள் அவள் வாயில் புகுந்தது பல சூரிய பிம்பங்கள் மேகத்தினிடை புகுந்தாற்போலிருந்தது.

19. அப்போது காளி பயங்கரமாய் கர்ஜித்துக்கொண்டு, மிகுந்த கோபத்துடன் பயங்கரமான வாயினுள் பார்க்கக் கூசும்படி ஜ்வலிக்கும் பற்களுடன் பயங்கரமாய்ச் சிரித்தாள்.

20. தேவியானவள் பெருமை மிக்க சிங்கத்தின் மீது ஏறிக் கொண்டு சண்டன்மேல் பாய்ந்தாள். அவனைக் கேசத்தால் பிடித்து அவன் தலையைத் தன் வாளால் சேதித்தாள்.

---

20. இதற்குப் பின் அதிக பாடம்—ச்சின்னே சிரஸி தைத்யேந்த்ரச்சக்ரே நாதம் ஸுபைரவம் | தேன நாதேன மஹதா த்ராஸிதம் புவனத்ரயம் ||

अथ मुण्डोऽभ्यधावत् तां दृष्ट्वा चण्डं निपातितम् ।
तमप्यपातयद्भूमौ सा खड्गाभिहतं रुषा ॥ २१ ॥
हतशेषं ततः सैन्यं दृष्ट्वा चण्डं निपातितम् ।
मुण्डं च सुमहावीर्यं दिशो भेजे भयातुरम् ॥ २२ ॥
शिरश्चण्डस्य काली च गृहीत्वा मुण्डमेव च ।
प्राह प्रचण्डाट्टहासमिश्र-मभ्येत्य चण्डिकाम् ॥ २३ ॥
मया तवात्रोपहृतौ चण्डमुण्डौ महापशू ।
युद्धयज्ञे स्वयं शुंभं निशुंभं च हनिष्यसि ॥ २४ ॥

அத முண்டோऽப்யதாவத் தாம் த்ருஷ்ட்வா சண்டம் நிபாதிதம் |
தமப்யபாதயத்-பூமௌ ஸா கட்காபிஹதம் ருஷா || 21 ||
ஹதசேஷம் தத: ஸைன்யம் த்ருஷ்ட்வா சண்டம் நிபாதிதம் |
முண்டஞ் ச ஸுமஹாவீர்யம் திசோ பேஜே பயாதுரம் ||
சிரச்சண்டஸ்ய காலீ ச க்ருஹீத்வா முண்டமேவ ச |
ப்ராஹ ப்ரசண்டாட்டஹாஸ-மிச்ர-மப்யேத்ய சண்டிகாம் || 23 || || 435 ||
மயா தவாத்ரோபஹ்ருதௌ சண்டமுண்டௌ மஹாபசூ !
யுத்தயஜ்ஞே ஸ்வயம் சும்பம் நிசும்பஞ்ச ஹநிஷ்யஸி ||

---

21. சண்டன் விழுந்ததைக்கண்டு முண்டன் அவள்மேல் பாய்ந்தான். அவள் கோபத்துடன் அவனையும் வாளால் வெட்டி பூமியில் வீழ்த்தினுள்.

22. கொன்றதுபோக எஞ்சிய சைனியம் சண்டனும் மகா வீரியவானுன முண்டனும் வீழ்த்தப்பட்டதைக் கண்ணுற்று பயத்தால் நடுங்கி நாற்றிசைகளிலும் ஓடிற்று.

23. காளியோ சண்டனுடைய சிரத்தையும், (முண்டனுடைய) முண்டத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு சண்டிகையிடம் உரத்த அட்டஹாஸத்துடன் கலந்த வார்த்தைகளைக் கூறினுள்.

ऋषिरुवाच ॥ २५ ॥ ॥४३७॥

तावानीतौ ततो दृष्ट्वा चण्डमुण्डौ महासुरौ ।
उवाच कालीं कल्याणी ललितं चण्डिका वचः ॥ २६ ॥

यस्माच्चण्डं च मुण्डं च गृहीत्वा त्वमुपागता ।
चामुण्डेति ततो लोके ख्याता देवि भविष्यसि ॥ ओं ॥२७॥

ओं जय जय श्रीमार्कण्डेयपुराणे सावर्णिके मन्वन्तरे
देवीमाहात्म्ये सप्तमोऽध्यायः

ருஷிருவாச || *25* || || *437* ||

தாவாநீதௌ ததோ த்ருஷ்ட்வா சண்டமுண்டௌ மஹாஸுரௌ |

உவாச காலீம் கல்யாணீ லலிதம் சண்டிகா வச: || *26* ||

யஸ்மாச்சண்டஞ்ச முண்டஞ்ச க்ருஹீத்வா த்வமுபாகதா |

சாமுண்டேதி ததோ லோகே க்யாதா தேவி பவிஷ்யஸி || *ஓம்* || *27* || || *439* ||

ஓம் [illegible]
தே[illegible] நாம ஸப்தமோऽத்யாய:

---

24. "இந்த யுத்தமாகிய யாகத்தில் சண்ட முண்டர்களாகிய பெரிய பிராணிகள் இரண்டும் என்னால் (கொல்லப்பட்டு) இதோ உன்னிடம் கொண்டுவந்து சேர்க்கப்பட்டன, இனி நீயே சும்பனையும் நிசும்பனையும் கொல்லப் போகிறாய்."

ரிஷி கூறியது—

25-27. அசுர வீரர்களான சண்டமுண்டர்கள் அவ்வாறு (கொன்று) கொண்டு வரப்பட்டதைக் கண்ணுற்றுச் சண்டிகையானவள் காளியை நோக்கி "தேவி! சண்டனையும் முண்டனை

आहुतिः—ओं जयन्ती सांगायै सायुधायै सशक्तिकायै सपरि-वारायै सवाहनायै काली-चामुण्डा-देव्यै कर्पूरबीजाधिष्ठात्र्यै महाहुतिं समर्पयामि नमः स्वाहा ॥

ஆஹுதி :—ஓம் ஜயந்தீ ஸாங்காயை ஸாயுதாயை ஸசக்திகாயை ஸ-பரிவாராயை ஸ-வாஹனாயை காளீ-சாமுண்டா - தேவ்யை கர்ப்பூரபீஜாதிஷ்டாத்ர்யை மஹாஹுதிம் ஸமர்ப்பயாமி நம: ஸ்வாஹா ||

யும் (முண்டமாக்கி) நீ எடுத்துக்கொண்டு வந்ததால் சாமுண்டா என உலகில் பிரசித்தி அடையப் போகின்றாய்" என மதுர மொழியில் கூறினாள்.

ஓம் ஜய ஜய ஸ்ரீ மார்க்கண்டேய புராணத்தில் ஸாவர்ணிக மன்வந்தரத்திலுள்ள தேவீ மாஹாத்மியத்தில் ஏழாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று

अष्टमोऽध्यायः

रक्तवीजवधः

॥ ध्यानम् ॥

अरुणां करुणातरंगिताक्षीं धृतपाशांकुश-पुष्पबाणचापाम् ।
अणिमादिभिरावृतां मयूखै-रहमित्येव विभावये भवानीम् ॥

ओं ऋषिरुवाच ॥ १ ॥ ॥ ४४० ॥

चण्डे च निहते दैत्ये मुण्डे च विनिपातिते ।
बहुलेषु च सैन्येषु क्षयितेष्वसुरेश्वरः ॥ २ ॥ ॥ ४४१ ॥

அஷ்டமோऽத்யாய :

ரக்தபீஜவதः

த்யானம்—அருணும் கருணுதரங்கிதாக்ஷீம் த்ருத-பாசாங்குச - புஷ்பபாண - சாபாம் | அணிமாதிபி-ராவ்ருதாம் மயூகை-ரஹமித்யேவ விபாவயே பவானீம் ||

ஓம் ருஷிருவாச || 1 || || 440 ||

சண்டே ச நிஹதே தைத்யே முண்டே ச விநிபாதிதே |
பஹுலேஷு ச ஸைன்யேஷு க்ஷயிதேஷ்-வஸுரேச்வர: || 2 || || 441 ||

எட்டாவது அத்தியாயம்

ரக்தபீஜ வதம்

ரிஷி கூறியது—

1-3. சண்டனுங் கொல்லப்பட்டு முண்டனும் வீழ்த்தப் பட்டு, சைனியமும் வெகுவாக நாசமாக்கப்பட்டபின் பிர

மந்த்ர விபாகம்—ஸார்த்தைகஷஷ்டி-ச்லோகாட்யேऽஷ்டமேऽத்யாயே மனூன் ச்ருணு | ஆத்ய ருஷிச்சைகஷஷ்டி-ச்லோகமந்த்ரா: ப்ரகீர்த்திதா: || 1 || ததோऽர்த்த ச்லோக ருபச்ச த்ரிஷஷ்டிர் - மந்த்ர - ஸந்ததி: | ரக்தாக்ஷீ தேவதா சாஷ்டௌ தேவ்யஸ்து பரீகீர்த்திதா: || 2 || (அஷ்டௌ தேவ்யோ ப்ராஹ்ம்யா-த்யா:) ||
(உவாச 1, அர்த்தச்லோகம் 1, சுலோகம் 61—ஆக 63)

ततः कोपपराधीन-चेताः शुंभः प्रतापवान् ।
उद्योगं सर्वसैन्यानां दैत्याना-मादिदेश ह ।। ३ ।। ।।४४२।।

अद्य सर्वबलै-र्दैत्याः षडशीति-रुदायुधाः ।
कंबूनां चतुरशीति-र्निर्यान्तु स्वबलै-र्वृताः ।। ४ ।। ।।४४३।।

कोटिवीर्याणि पंचाश-दसुराणां कुलानि वै ।
शतं कुलानि धौम्राणां निर्गच्छन्तु ममाज्ञया ।। ५ ।।

தத: கோபபராதீன-சேதா: சும்ப: ப்ரதாபவான் |
உத்யோகம் ஸர்வஸைன்யாநாம் தைத்யாநா-மாதிதேச
ஹ || 3 || || 442 ||

(3) அத்ய ஸர்வபலைர்-தைத்யா: ஷடசீதிருதாயுதா: |
கம்பூநாம் சதுரசீதிர்-நிர்யாந்து ஸ்வபலைர்-வ்ருதா: || 4 ||

கோடிவீர்யாணி பஞ்சாச-தஸுராணாம் குலானி வை |
சதம் குலானி தௌம்ராணாம் நிர்க்கச்சந்து மமாஜ்-
ஞயா || 5 || || 444 ||

தாபம்மிக்க அசுர ராஜனான சும்பன் கோபத்தால் மதிகெட்டு, அசுரர் சேனைகள் அனைத்தையும் திரட்ட உத்திரவிட்டான்.

4. இப்போதே (முக்கிய வீரர்களான) எண்பத்தாறு அசுரர்களும் எல்லாச் சேனைகளுடனும், கம்புகுல வீரர்கள் எண்பத்திநான்கு பேர்களும் தங்கள் சேனைகளால் சூழப் பெற்றும் புறப்படட்டும்.'

5. 'கோடிவீரர்கள் எனப்பட்ட அசுரர்களின் ஐம்பது குலத்தினரும், எனது கட்டளைப்படி புறப்பட்டுச் செல்லட்டும்'.

---

3. ப்ரதாபவான்— 'ஸ ப்ரதாப:ப்ரபாவச்ச யத்தேஜ: கோச-தண்டஜம்' அமரம்.

कालका दौर्हृदा मौर्याः कालकेया-स्तथासुराः ।
युद्धाय सज्जा निर्यान्तु आज्ञया त्वरिता मम ॥ ६ ॥
इत्याज्ञाप्यासुरपतिः शुंभो भैरव-शासनः ।
निर्जगाम महासैन्य-सहस्रै र्बहुभि-र्वृतः ॥ ७ ॥
आयान्तं चण्डिका दृष्ट्वा तत्सैन्य-मतिभीषणम् ।
ज्यास्वनैः पूरयामास धरणी-गगनान्तरम् ॥ ८ ॥

காலகா தௌர்ஹ்ருதா மௌர்யா: காலகேயாஸ் ததாஸுரா: |
யுத்தாய ஸஜ்ஜா நிர்யாந்து ஆஜ்ஞயா த்வரிதா மம || 6 ||
இத்யாஜ்ஞ்யாப்யாஸுரபதி: சும்போ பைரவசாஸன: |
நிர்ஜகாம மஹாஸைன்ய-ஸஹஸ்ரைர் பஹுபிர்-வ்ருத: 7 || || 446 ||
ஆயாந்தம் சண்டிகா த்ருஷ்ட்வா தத்ஸைன்ய-மதி-பீஷணம் |
ஜ்யாஸ்வனை: பூரயாமாஸ தரணீ-ககனாந்தரம் || 8 ||447 ||

6. 'மற்றும் காலகர், தௌர்ஹ்ருதர், மௌரியர், காலகேயர் என்ற அசுரர்களும் யுத்தத்திற்குத் தயாராக விரைவில் என் கட்டளைப்படி செல்லட்டும்.'

7. கடுமையாய்க் கட்டளையிடும் அசுர ராஜனை சும்பனும் இவ்வாறு கட்டளை யிட்டுவிட்டுப் பல்லாயிரக் கணக்கில் பெருஞ்சைனியங்கள் சூழப் புறப்பட்டான்.

8. மிகவும் பயங்கரமான அந்தச் சேனை வருவதைக் கண்ட சண்டிகை நாணொலியால் பூமியையும் வானவெளியையும் நிரப்பினாள்.

7. மஹாஸைன்ய: | பா. பே.

ततः सिंहो महानाद-मतीव कृतवान् नृप ।
घण्टास्वनेन तन्नाद-मंबिका चोपबृंहयत् ॥ ९ ॥ ॥४४८॥

धनु-र्ज्या-सिंह-घण्टानां नादपूरित-दिङ्मुखा ।
निनादै-र्भीषणैः काली जिग्ये विस्तारितानना ॥ १० ॥

तं निनाद-मुपश्रुत्य दैत्यसैन्यैश्चतु-र्दिशम् ।
देवी सिंह-स्तथा काली सरोषैः परिवारिताः ॥ ११ ॥

एतस्मिन्नन्तरे भूप विनाशाय सुरद्विषाम् ।
भवायामरसिंहाना-मतिवीर्य-बलान्विताः ॥ १२ ॥ ॥४५१॥

தத: ஸிஹ்மோ மஹாநாத-மதீவ க்ருதவான் ந்ருப |
கண்டாஸ்வனேன தந்நாத-மம்பிகா சோபப்ரும்ஹயத்

தனுர்-ஜ்யா-ஸிஹ்ம-கண்டாநும் நாதபூரித-திங்முகா |
நிநாதைர்-பீஷணை: காலீ ஜிக்யே விஸ்தாரிதானனு ||

தம் நிநாத-முபச்ருத்ய தைத்யஸைன்யைச்-சதுர்திசம் |
தேவீ ஸிஹ்மஸ்-ததா காலீ ஸரோஷை: பரிவாரிதா: ||

ஏதஸ்மிந்நந்தரே பூப விநாசாய ஸுர-த்விஷாம் |
பவாயாமர-ஸிஹ்மாநு-மதிவீர்ய-பலான்விதா: || 12 ||

---

9. அரசே! பின்னர் சிங்கமானது மிகவும் உரக்க கர்ஜனை செய்தது. மணியோசையால் அந்த நாதத்தை அம்பிகை மேலும் வளரச் செய்தாள்.

10. காளிதேவி வாயை அகலத் திறந்து செய்த பயங்கர மான சப்தத்தால் திக்குத்திசைகளை நிரப்புபவளாய் வில்லின் நாணொலி, சிங்கநாதம், மணியோசையாகியவற்றையும் மீறி ஞள்.

11. அவ்வொலியைக் கேட்டு அசுர சைனியங்கள் (சண் டிகா) தேவியையும் சிங்கத்தையும் காளிதேவியையும் கோபத் துடன் நாற்புறமும் சூழ்ந்து கொண்டன.

12, 13. அரசே! அதே சமயத்தில் தேவ சிரேஷ்டர் களின் நன்மைக்காகவும், தேவ சத்ருக்களின் நாசத்திற்காக வும், பிரம்மா, ஈசுவரன், குகன், விஷ்ணு, இந்திரன் முதலியவர்

---

9. ஸ ச ஸிஹ்மோ, தாந்-நாதானம்பிகா | பா. பே.

ब्रह्मेश-गुह-विष्णूनां तथेन्द्रस्य शक्तयः ।
शरीरेभ्यो विनिष्क्रम्य तद्रूपैश्चण्डिकां ययुः ॥ १३ ॥

यस्य देवस्य यद्रूपं यथा भूषण-वाहनम् ।
तद्वदेव हि तच्छक्ति-रसुरान् योद्धु-माययौ ॥ १४ ॥

हंसयुक्त-विमानाग्रे साक्षसूत्र-कमण्डलुः ।
आयाता ब्रह्मणः शक्ति-र्ब्रह्माणी साभिधीयते ॥ १५ ॥

ப்ரஹ்மேச-குஹ-விஷ்ணூநாம் ததேந்த்ரஸ்ய சக்தய: |
சரீரேப்யோ விநிஷ்க்ரம்ய தத்ரூபைச்-சண்டிகாம் யயு: ||

யஸ்ய தேவஸ்ய யத்ரூபம் யதா பூஷணவாஹனம் |
தத்வதேவ ஹி தச்சக்தி-ரஸுரான் யோத்து-மாய-
யௌ || 14 || || 453 ||

ஹம்ஸயுக்த-விமாநாக்ரே ஸாக்ஷஸூத்ர-கமண்டலு: |
ஆயாதா ப்ரஹ்மண; சக்திர்-ப்ரஹ்மாணீ ஸாபிதீயதே ||

களின் சக்திகள் பலமும் வீரியமும் மிக்கவர்களாய் அவர்கள் சரீரங்களினின்று வெளிப்போந்து அவரவர்கள் வடிவில் சண்டிகையையடைந்தனர்.

14. எந்த தேவனுக்கு எந்த வடிவமோ, எவ்வகை பூஷணமோ, வாகனமோ அதேமாதிரி அந்த சக்தி அசுரர்களுடன் போருக்குச் சென்றாள்.

15. ஹம்ஸத்துடன் கூடிய விமானத்தின் மேல் அக்ஷமாலையும் கமண்டுலுவும் ஏந்தி எழுந்தருளிய பிரம்ம சக்தி பிரம்மாணீ எனப்படுகின்றாள்.

---

13. சரீரேப்யோ—'யத்வா தேவ்யா: கௌசிக்யா: சரீரேப்ய; சரீராவயவேப்யோ விநிஷ்க்ரம்ய சண்டிகாம் ப்ராபு:' | ஸ. ஸ.

माहेश्वरी वृषारूढा त्रिशूलवरधारिणी ।
महाहिवलया प्राप्ता चन्द्ररेखाविभूषणा ॥ १६ ॥
कौमारी शक्तिहस्ता च मयूर-वर-वाहना ।
योद्धु-मभ्याययौ दैत्या-नंबिका गुहरूपिणी ॥ १७ ॥
तथैव वैष्णवीशक्ति-र्गरुडोपरि संस्थिता ।
शंख-चक्र-गदा-शार्ङ्ग-खड्ग-हस्ताभ्युपाययौ ॥ १८ ॥
यज्ञवाराह-मतुलं रूपं या बिभ्रतो हरेः ।
शक्तिः साप्याययौ तत्र वाराहीं बिभ्रतीं तनुम् ॥ १९ ॥

மாஹேச்வரீ வ்ருஷாரூடா த்ரிசூலவரதாரிணீ |
மஹாஹிவலயா ப்ராப்தா சந்த்ரரேகாவிபூஷணா || 16 ||
கௌமாரீ சக்திஹஸ்தா ச மயூர-வர-வாஹனா |
யோத்து-மப்யாயயௌ தைத்யா-னம்பிகா குஹ-ரூபிணீ || 17 || || 456 ||

ததைவ வைஷ்ணவீசக்திர்-கருடோபரி-ஸம்ஸ்திதா |
சங்க-சக்ர-கதா-சார்ங்க-கட்க-ஹஸ்தாப்யுபாயயௌ ||
யஜ்ஞவாராஹ-மதுலம் ரூபம் யா பிப்ரதோ ஹரே: |
சக்தி: ஸாப்யாயயௌ தத்ர வாராஹீம் பிப்ரதீம் தனும் || 19 || || 458 ||

---

16. விருஷபத்தின் மேல் வீற்றுச் சிறந்த திரிசூலமேந்தி, சிறந்த ஸர்ப்பங்களைத் தோள்வளைகளாய்க் கொண்டு சந்திர கலையால் அலங்கரிக்கப் பெற்று மாஹேசுவரி எழுந்தருளினாள்.

17. தைத்தியர்களுடன் போர் புரிவதற்குச் சக்தியைக் கையிலேந்தி, மயில் வாகனத்தில் குக வடிவினளான அம்பிகை கௌமாரீ எழுந்தருளினாள்,

18. அவ்வாறே வைஷ்ணவீ சக்தியும் கருடன்மேல் வீற்றுச் சங்கம் சக்கரம் கதை சார்ங்கம் வாள் ஆகியவற்றைக் கைக்கொண்டு தோன்றினாள்.

---

19. ஜஜ்ஞே வாராஹ-மதுலம்; பிப்ரதீஹரே: | பா. பே.

नारसिंही नृसिंहस्य बिभ्रती सदृशं वपुः ।
प्राप्ता तत्र सटाक्षेप-क्षिप्त-नक्षत्र-संहतिः ॥ २० ॥

वज्रहस्ता तथैवेन्द्री गजराजोपरि स्थिता ।
प्राप्ता सहस्र-नयना यथा शक्र-स्तथैव सा ॥ २१ ॥

ततः परिवृतस्ताभि-रीशानो देवशक्तिभिः ।
हन्यन्ता-मसुराः शीघ्रं मम प्रीत्याह चण्डिकाम् ॥ २२ ॥

*நாரஸிஹ்மீ ந்ருஸிஹ்மஸ்ய பிப்ரதீ ஸத்ருசம் வபு: |
ப்ராப்தா தத்ர ஸடாக்ஷேப-க்ஷிப்த-நக்ஷத்ர-ஸம்-
ஹதி: || 20 || || 459 ||*

*வஜ்ரஹஸ்தா ததைவேந்த்ரீ கஜராஜோபரி ஸ்திதா |
ப்ராப்தா ஸஹஸ்ர-நயனு யதா சக்ரஸ்-ததைவ ஸா ||*

*தத: பரிவ்ருதஸ்தாபி-ரீசானே தேவசக்திபி: |
ஹன்யந்தா-மஸுரா: சீக்ரம் மம ப்ரீத்யாஹ சண்டி-
காம் || 22 || || 461 ||*

---

19. ஹரியின் ஒப்புயர்வற்ற யஜ்ஞவாராஹ வடிவத்தை எடுத்துக்கொண்ட சக்தி எவளோ அவளும் அங்கு வாராஹீ வடிவு தாங்கி வந்து சேர்ந்தாள்.

20. நரசிம்மத்திற்கொப்பான உடல் தாங்கிக்கொண்டு பிடரியின் சிலிர்ப்பால் நக்ஷத்திரக் கூட்டங்களை உலுக்கிக் கொண்டு அங்கு நாரசிம்மீ வந்தாள்.

21. யானையரசின்மேல் வீற்று இந்திரன் எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே ஆயிரங்கண்ணுடன் வஜ்ராயுதமேந்தி ஐந்த்ரீ தேவி வந்தாள்.

22. பின்னர் ஈசானன் அந்த தேவ சக்திகளால் சூழப் பெற்றவராய் " என் பிரீதிக்காக விரைவில் அசுரர்கள் கொல் லப்படட்டும் " என்று சண்டிகையை நோக்கிக் கூறினர்.

ततो देवी-शरीरात्तु विनिष्क्रान्तातिभीषणा ।
चण्डिका-शक्ति-रत्युग्रा शिवाशत-निनादिनी ॥ २३ ॥
सा चाह धूम्रजटिल-मीशान-मपराजिता ।
दूत त्वं गच्छ भगवन् पार्श्वं शुंभ-निशुंभयोः ॥ २४ ॥
ब्रूहि शुंभं निशुंभं च दानवावति-गर्वितौ ।
ये चान्ये दानवास्तत्र युद्धाय समुपस्थिताः ॥ २५ ॥
त्रैलोक्य-मिन्द्रो लभतां देवाः सन्तु हविर्भुजः ।
यूयं प्रयात पातालं यदि जीवितु-मिच्छथ ॥ २६ ॥

ததோ தேவீ-சரீராத்து விநிஷ்க்ராந்தாதி-பீஷணா |
சண்டிகா-சக்தி-ரத்யுக்ரா சிவாசத-நிநாதினீ || 23 ||
ஸா சாஹ தூம்ர-ஜடில-மீசான-மபராஜிதா |
தூத த்வம் கச்ச பகவன் பார்ச்வம் சும்ப-நிசும்பயோ: ||
ப்ரூஹி சும்பம் நிசும்பஞ் ச தானவாவதி-கர்விதௌ |
யே சான்யே தானவாஸ்-தத்ர யுத்தாய ஸமுபஸ்திதா: ||
த்ரைலோக்ய-மிந்த்ரோ லபதாம் தேவா: ஸந்து
ஹவிர்ப்புஜ: |
யூயம் ப்ரயாத பாதாலம் யதி ஜீவிதுமிச்சத || 26 ||

---

23. அதன் பின் தேவியின் சரீரத்தினின்று மிக்க பயங்கரமானவளும், நூறு நரிகளைப் போல் சப்திப்பவளும், மிகவும் உக்கிரமானவளும் ஆகிய சண்டிகா (கௌசிகீ) தேவியின் சக்தி (சிவதூதீ) தோன்றினாள்.

24. அந்த ஜயிக்கமுடியாத சக்தியானவள் செஞ்சடைச் சிவனிடம் "ஈசனே! சும்ப நிசும்பர்களிடம் தாங்கள் தூதுவராய்ச் செல்ல வேண்டும்.

25. "கர்வம் மிக்க அசுரர்களாகிய சும்பனிடமும் நிசும்பனிடமும், அங்கு யுத்தத்திற்காகக் கூடியிருக்கும் மற்ற அசுரர்கள் எவர்களோ அவர்களிடமும் (இதை) சொல்ல வேண்டும்.

26. "'இந்திரன் மூவுலக ஆட்சியை (மீண்டும்) பெற வேண்டும். தேவர்கள் யஜ்ஞபாகங்களைப் புசிப்பவர்களாக

बलावलेपा-दथ चेद्भवन्तो युद्ध-कांक्षिणः ।
तदागच्छत तृप्यन्तु मच्छिवाः पिशितेन वः ॥ २७ ॥
यतो नियुक्तो दौत्येन तया देव्या शिवः स्वयम् ।
शिवदूतीति लोकेऽस्मिंस्ततः सा ख्याति-मागता ॥ २८ ॥
तेऽपि श्रुत्वा वचो देव्याः शर्वाख्यातं महासुराः ।
अमर्षापूरिता जग्मु-र्यत्र कात्यायनी स्थिता ॥ २९ ॥

பலாவலேபா-தத சேத்-பவந்தோ யுத்த-காங்க்ஷிண: |
ததாகச்சத த்ருப்யந்து மச்சிவா: பிசிதேன வ: || 27 ||
யதோ நியுக்தோ தைத்யேன தயா தேவ்யா சிவ: ஸ்வயம் |
சிவதூதீதி லோகேऽஸ்மிம்ஸ்-தத: ஸா க்யாதி-மாகதா ||
தேऽபி ச்ருத்வா வசோ தேவ்யா: சர்வாக்யாதம் மஹாஸுரா: |
அமர்ஷாபூரிதா ஜக்முர்-யத்ர காத்யாயனீ ஸ்திதா || 29 ||

வேண்டும். நீங்கள் உயிருடனிருக்க விரும்பினால் பாதாளம் செல்ல வேண்டும்.

27. "ஆனால் பலத்தின் கொழுப்பால் நீங்கள் யுத்தத்தை விரும்புவீர்களெனின், அப்போது வரலாம். என்னுடைய நரிகள் உங்களுடைய மாமிசத்தால் திருப்தியடையட்டும்.' "

28. (கௌசிகியிடமுண்டான) அந்த தேவியால் சிவனே தூது செல்லுதலில் ஏவப்பட்டமையால் அதுமுதல் இவ்வுலகில் அவள் சிவதூதீ எனப் பிரக்கியாதி யடைந்தாள்.

29. அம்மகா அசுரர்களோ சிவன் கூறிய தேவியின் மொழிகளைக் கேட்டுக் கோபமுண்டு காத்யாயனீ (கௌசிகீ) இருந்த இடத்தை நாடிச் சென்றனர்.

---

29. ஜக்முர்-யத: | பா. பே.

ततः प्रथममेवाग्र शर-शक्त्यृष्टि-वृष्टिभिः ।
ववर्षु-रुद्धतामर्षास्तां देवी-ममरारयः ॥ ३० ॥ ॥४५९॥

सा च तान् प्रहितान् बाणाञ्छूल-शक्ति-परश्वधान् ।
चिच्छेद लीलयाध्मात-धनु-मुक्तै-र्महेषुभिः ॥ ३१ ॥

तस्याग्रत-स्तथा काली शूलपात-विदारितान् ।
खट्वांग-पोतितां-श्चारीन् कुर्वती व्यचरत्तदा ॥ ३२ ॥

தத:ப்ரதமமேவாக்ரே சர-சக்த்ய்ருஷ்டி-வ்ருஷ்டிபி: |
வவர்ஷு-ருத்ததாமர்ஷாஸ்-தாம் தேவீ-மமராரய: ||

ஸா ச தான் ப்ரஹிதான் பாணான் சூல-சக்தி-பரச்வ-
தான் |
சிச்சேத லீலயாத்மாத-தனு-முக்தைர்-மஹேஷுபி: ||

தஸ்யாக்ரதஸ்-ததா காலீ சூலபாத-விதாரிதான் |
கட்வாங்க-போதிதாம்ச்-சாரீன் குர்வதீ வ்யசரத் ததா ||

---

30. அந்தேவ சத்ருக்கள் கோபமேலிட்டால் ஆரம்பத்திலேயே முதன் முதலாக அந்த தேவியை நோக்கி அம்பு ஈட்டி வாள் இவற்றை மழைபோல் பொழிந்தனர்.

31. அவளோ அங்ஙனம் எறியப்பட்ட அம்புகளையும் சூலங்களையும், ஈட்டிகளையும் பரசுகளையும் தன் வில்லினின்று விளையாட்டுப்போல் விட்ட சிறந்த அம்புகளால் பிளந்து வீழ்த்தினாள்.

32. அவ்வாறே காளிதேவி அவன் (அந்தச் சும்பன்) முன்னிலையிலேயே சூலத்தால் பிளக்கப்பட்ட எதிரிகளைக் கட்வாங்கத்தால் நசுக்கிக்கொண்டு உலவி வந்தாள்.

33. பிரம்மாணியானவள் எங்கெங்கு சென்றாலும் அங்

कमण्डलु-जलाक्षेप-हतवीर्यान् हतौजसः ।
ब्रह्माणी चाकरोच्छत्रून् येन येन स्म धावति ॥ ३३ ॥

माहेश्वरी त्रिशूलेन तथा चक्रेण वैष्णवी ।
दैत्यान् जघान कौमारी तथा शक्त्याति-कोपना ॥ ३४ ॥

ऐन्द्री-कुलिश-पातेन शतशो दैत्य-दानवाः ।
पेतु-र्विदारिताः पृथ्व्यां रुधिरौघ-प्रवर्षिणः ॥ ३५ ॥

கமண்டலு-ஜலாக்ஷேப-ஹதவீர்யான் ஹதௌஜஸ: |
ப்ரஹ்மாணீ சாகரோச்-சத்ரூன் யேன யேன ஸ்ம
தாவதி || 33 || || 472 ||

மாஹேச்வரீ த்ரிசூலேன ததா சக்ரேண வைஷ்ணவீ |
தைத்யான் ஜகான கௌமாரீ ததா சக்த்யாதி-
கோபனா || 34 || || 473 ||

ஐந்த்ரீ-குலிச-பாதேன சதசோ தைத்ய-தானவா: |
பேதுர்-விதாரிதா:ப்ருத்வ்யாம் ருதிரௌக-ப்ரவர்-
ஷிண: || 35 || || 474 ||

கங்கு தன் கமண்டலு ஜலத்தைத் தெளித்துச் சத்துருக்களை வீரியமற்றவர்களாகவும் களையற்றவர்களாகவும் செய்தாள்.

34. மிகவும் கோபங்கொண்ட மாஹேசுவரீ திரிசூலத்தாலும், அவ்வாறே வைஷ்ணவீ சக்கரத்தாலும், கௌமாரீ ஈட்டியாலும் அசுரர்களை வதைத்தனர்.

35. ஐந்திரியின் வஜ்ராயுதத்தின் தாக்குதலால் பிளவுண்டு ரத்த வெள்ளத்தைப் பெருக்கிக்கொண்டு நூற்றுக் கணக்கான தைத்தியர்களும் தானவர்களும் பூமியில் வீழ்ந்தனர்.

---

36. வராஹ-மூர்த்யா நிபதம்ச்-சக்ரேண | பா. பே.

तुण्ड-प्रहार-विध्वस्ता दंष्ट्राग्र-क्षत-वक्षसः ।
वाराह-मूर्त्या न्यपतंश्चक्रेण च विदारिताः ॥ ३६ ॥
नखै-र्विदारितांश्चान्यान् भक्षयन्ती महासुरान् ।
नारसिंही चचाराजौ नादापूर्ण-दिगंबरा ॥ ३७ ॥
चण्डाट्टहासै-रसुराः शिवदूत्यभिदूषिताः ।
पेतुः पृथिव्यां पतितां-स्तांश्चखादाथ सा तदा ॥ ३८ ॥
इति मातृगणं क्रुद्धं मर्दयन्तं महासुरान् ।
दृष्ट्वाभ्युपायै-र्विविधै-र्नेशु-र्देवारि-सैनिकाः ॥ ३९ ॥

துண்ட-ப்ரஹார-வித்வஸ்தா தம்ஷ்ட்ராக்ர-க்ஷத-
வக்ஷஸ: |
வாராஹ-மூர்த்யா ந்யபதம்-ச்சக்ரேண ச விதாரிதா: ||
நகைர்-விதாரிதாம்ச்-சான்யான் பக்ஷயந்தீ மஹா-
ஸுரான் |
நாரஸிஹ்மீ சசாராஜௌ நாதாபூர்ண-திகம்பரா || 37 ||
சண்டாட்டஹாஸை-ரஸுரா: சிவதூத்யபிதூஷிதா: |
பேது:ப்ருதிவ்யாம் பதிதாம்ஸ்-தாம்ச்-சகாதாத ஸா
ததா || 38 || || 477 ||
இதி மாத்ருகணம் க்ருத்தம் மர்த்தயந்தம் மஹா-
ஸுரான் |
த்ருஷ்ட்வாப்யுபாயைர்-விவிதைர்-நேசுர்-தேவாரி-
ஸைனிகா: || 39 || || 478 ||

---

36. வாராஹமூர்த்தியின் மூக்கால் தாக்கப்பட்டும் தெற்றிப் பல்லால் மார்பு கிழிக்கப்பட்டும் சக்கரத்தால் பிளக்கப்பட்டும் (அசுரர்கள்) வீழ்ந்தனர்.

37. நாரசிம்மியானவள் நகங்களால் ஏனையோரைக் கிழித்துக்கொண்டும், பெரிய அசுரர்களைப் பக்ஷித்துக்கொண்டும், தனது கர்ஜனையால் ஆகாயத்தையும் திசைகளையும் நிரப்பிக்கொண்டும் யுத்த பூமியில் உலவினாள்.

38. சிவதூதியின் பிரசண்டமான அட்டஹாஸத்தால் பயந்து அசுரர்கள் பூமியில் வீழ்ந்தார்கள்; வீழ்ந்த அவர்களை அப்போதே அவள் தின்று ஒழித்தாள்.

पलायनपरान् दृष्ट्वा दैत्यान् मातृगणार्दितान् ।
योद्धु-मभ्याययौ क्रुद्धो रक्तबीजो महासुरः ॥ ४० ॥
रक्तबिन्दु-र्यदा भूमौ पतत्यस्य शरीरतः ।
समुत्पतति मेदिन्यां तत्प्रमाण-स्तदासुरः ॥ ४१ ॥
युयुधे स गदापाणि-रिन्द्रशक्त्या महासुरः ।
ततश्चैन्द्री स्ववज्रेण रक्तबीज-मताडयत् ॥ ४२ ॥

பலாயனபரான் த்ருஷ்ட்வா தைத்யான் மாத்ருகணா-ர்த்திதான் |
யோத்து-மப்யாயயௌ க்ருத்தோ ரக்தபீஜோ மஹாஸுர: ॥ 40 ॥ ॥ 479 ॥
ரக்தபிந்துர்-யதா பூமௌ பதத்யஸ்ய சரீரத: |
ஸமுத்பததி மேதின்யாம் தத்ப்ரமாணஸ்-ததாஸுர: ॥
யுயுதே ஸ கதாபாணி-ரிந்த்ரசக்த்யா மஹாஸுர: |
ததச்சைந்த்ரீ ஸ்வவஜ்ரேண ரக்தபீஜ-மதாடயத் ॥ 42 ॥

---

39. கோபமுண்ட மாத்ரு கணங்கள் மகா அசுரர்களை பலமுறைகளில் வதைப்பதைக் கண்டு தேவ சத்துருக்களின் சைனியத்தைச் சார்ந்தவர்கள் ஓடி ஒளிந்தார்கள்.

40. மாத்ரு கணங்களால் பீடிக்கப்பட்டு ஓடுவதில் முனைந்த அசுரர்களைக்கண்டு ரக்தபீஜன் என்ற மகா அசுரன் கோபத்துடன் யுத்தஞ்செய்ய வந்து சேர்ந்தான்.

41. அவனுடைய சரீரத்திலிருந்து ஒரு துளி ரத்தம் பூமியில் விழுந்தால் அப்போது பூமியிலிருந்து அவனைப்போல் உருக்கொண்ட ஒரு அசுரன் உதித்தான்.

42. அம்மகா அசுரன் கதை ஏந்தி இந்திரசக்தியுடன் யுத்தம் செய்தான். அப்போது இந்திரசக்தி தனது வஜ்ரத்தால் ரக்தபீஜனை அடித்தாள்.

कुलिशेनाहतस्याशु बहु सुस्राव शोणितम् ।
समुत्तस्थु-स्ततो योधा-स्तद्रूपा-स्तत्पराक्रमाः ॥ ४३ ॥
यावन्तः पतितास्तस्य शरीराद्रक्त-बिन्दवः ।
तावन्तः पुरुषा जाता-स्तद्वीर्य-बलविक्रमाः ॥ ४४ ॥
ते चापि युयुधु-स्तत्र पुरुषा रक्त-संभवाः ।
समं मातृभिरत्युग्र-शस्त्रपातातिभीषणम् ॥ ४५ ॥
पुनश्च वज्रपातेन क्षतमस्य शिरो यदा ।
ववाह रक्तं पुरुषास्ततो जाताः सहस्रशः ॥ ४६ ॥

குலிசேனாஹதஸ்யாசு பஹு ஸுஸ்ராவ சோணிதம் |
ஸமுத்தஸ்துஸ்-ததோ யோதாஸ்-தத்ரூபாஸ்-தத்-
பராக்ரமா: || 43 || || 482 ||

யாவந்த: பதிதாஸ்-தஸ்ய சரீராத்-ரக்த-பிந்தவ: |
தாவந்த: புருஷா ஜாதாஸ்-தத்வீர்ய-பலவிக்ரமா: || 44 ||
தே சாபி யுயுதுஸ்-தத்ர புருஷா ரக்தஸம்பவா: |
ஸமம் மாத்ருபி-ரத்யுக்ர-சஸ்த்ரபாதாதி-பீஷணம் || 45 ||
புனச்ச வஜ்ரபாதேன க்ஷதமஸ்ய சிரோ யதா |
வவாஹ ரக்தம் புருஷாஸ்-ததோ ஜாதா: ஸஹஸ்ரச: ||

---

43. வஜ்ரத்தாலடியுற்ற அவனிடமிருந்து வெகுவாக ரத்தம் விரைந்து பெருகிற்று. அதினின்று அவனைப்போலவே வடிவமும் வலிமையும் வாய்ந்த யுத்த வீரர்கள் கிளம்பினார்கள்.

44. அவன் சரீரத்திலிருந்து எத்தனை ரத்தத்துளிகள் விழுந்தனவோ அத்தனை புருஷர்கள் அவனைப்போல் வீரியமும் பலமும் உடையவர்களாய்த் தோன்றினர்.

45. ரத்தத்தில் தோன்றிய அப்புருஷர்களும் அங்கு மாத்ரு தேவதைகளுக்குச் சமமாக சஸ்திரங்களை எய்தி மிகவும் உக்கிரமாகவும் பயங்கரமாகவும் யுத்தம் செய்தனர்.

वैष्णवी समरे चैनं चक्रेणाभिजघान ह ।
गदया ताडयामास ऐन्द्री तमसुरेश्वरम् ॥ ४७ ॥
वैष्णवीचक्र-भिन्नस्य रुधिरस्राव-संभवैः ।
सहस्रशो जगद्व्याप्तं तत् प्रमाणै-र्महासुरैः ॥ ४८ ॥
शक्त्या जघान कौमारी वाराही च तथासिना ।
माहेश्वरी त्रिशूलेन रक्तबीजं महासुरम् ॥ ४९ ॥

வைஷ்ணவீ ஸமரே சைனம் சக்ரேணுபிஜகான ஹ |
கதயா தாடயாமாஸ ஐந்த்ரீ தமஸுரேச்வரம் || 47 ||
வைஷ்ணவீசக்ர-பின்னஸ்ய ருதிரஸ்ராவ-ஸம்பவை: |
ஸஹஸ்ரசோ ஜகத்வ்யாப்தம் தத்ப்ரமாணைர்-மஹா-
ஸுரை: || 48 || || 487 ||
சக்த்யா ஜகான கௌமாரீ வாராஹீ ச ததாஸிநா |
மாஹேச்வரீ த்ரிசூலேன ரக்தபீஜம் மஹாஸுரம் || 49 ||

---

46. மற்ருெருமுறை அந்த ரக்த பீஜனுடைய தலை வஜ்ராயுதத்தின் தாக்குதலால் காயமடைந்தபோது, ரத்தம் பெருகிற்று. அதனின்று ஆயிரக்கணக்கான புருஷர்கள் உண்டாயினர்.

47. வைஷ்ணவீ தேவி போரில் சக்ராயுதத்தால் அந்த ரக்தபீஜனை அடித்தாள். ஐந்த்ரீ அவ்வசுரராஜனைக் கதையால் அடித்தாள்.

48. வைஷ்ணவீ சக்ரத்தால் பிளவுண்ட அவனிடமிருந்து பெருகிய ரத்தத்தில் தோன்றியவர்களும் அவன் போன்ற வடிவுடையவர்களுமான ஆயிரக்கணக்கானவர்களால் உலகமே வியாபிக்கப்பட்டது.

49. கௌமாரீ தேவி சக்தி ஆயுதத்தாலும் வாராஹீ அவ்வாறே வாளாலும், மாஹேசுவரீ திரிசூலத்தாலும் மகா அசுரனுகிய ரக்தபீஜனை அடித்தனர்.

स चापि गदया दैत्यः सर्वा एवाहनत् पृथक् ।
मातृःकोपसमाविष्टो रक्तबीजो महासुरः ॥ ५० ॥

तस्याहतस्य वहुधा शक्तिशूलादिभि-र्भुवि ।
पपात यो वै रक्तौघ-स्तेनासञ्छतशोऽसुराः ॥ ५१ ॥

तैश्चासुरासृक्-संभूतै-रसुरैः सकलं जगत् ।
व्याप्त-मासीत् ततो देवा भयमाजग्मु-रुत्तमम् ॥ ५२ ॥

ஸ சாபி கதயா தைத்ய: ஸர்வா ஏவாஹனத் ப்ருதக் |
மாத்ரு: கோபஸமாவிஷ்டோ ரக்தபீஜோ மஹா-
ஸுர: || 50 || || 489 ||

தஸ்யாஹதஸ்ய பஹுதா சக்திசூலாதிபிர்-புவி |
பபாத யோ வை ரக்தௌகஸ்-தேனஸஞ்-சதசோ-
ऽஸுரா: || 51 || 490 ||

தைச்சாஸுராஸ்ருக்-ஸம்பூதை-ரஸுரை: ஸகலம்ஜகத் |
வ்யாப்த-மாஸீத் ததோ தேவா பயமாஜக்மு-ருத்தமம் ||

---

50. கோபாவேசங்கொண்ட தைத்தியனும் மகா அசுரனுமான அந்த ரக்தபீஜனும் கதையால் மாத்ருதேவதைகள் ஒவ்வொருவரையும் அடித்தான்.

51. சக்தி சூலம் முதலியவற்ருல் பலவாருக அடிக்கப்பட்ட அவனிடமிருந்து பூமியில் வீழ்ந்த ரத்த வெள்ளம் எதுவோ அதினின்று நூற்றுக்கணக்கில் அசுரர்கள் உண்டாயினர்.

52. அவ்வசுரனுடைய ரத்தத்திலிருந்து தோன்றின அப்பேர்ப்பட்ட அசுரர்களால் உலகு முழுதும் வியாபிக்கப்பட்டது. அதனல் தேவர்கள் மிகவும் அதிகமாக பயத்தையடைந்தனர்.

तान् विषण्णान् सुरान् दृष्ट्वा चण्डिका प्राह सत्वरा ।
उवाच कालीं चामुण्डे विस्तीर्णं वदनं कुरु ॥ ५३ ॥
मच्छस्त्र-पात-संभूतान् रक्तबिन्दून् महासुरान् ।
रक्तबिन्दोः प्रतीच्छ त्वं वक्त्रेणानेन वेगिना ॥ ५४ ॥
भक्षयन्ती चर रणे तदुत्पन्नान् महासुरान् ।
एवमेष क्षयं दैत्यः क्षीणरक्तो गमिष्यति ॥ ५५ ॥

தான் விஷண்ணுன் ஸுரான் த்ருஷ்ட்வா சண்டிகா ப்ராஹ ஸத்வரா |
உவாச காலீம் சாமுண்டே விஸ்தீர்ணம் வதனம் குரு ||
மச்சஸ்த்ரபாத-ஸம்பூதான் ரக்தபிந்தூன் மஹாஸுரான் |
ரக்தபிந்தோ: ப்ரதீச்ச த்வம் வக்த்ரேணுனேன வேகிணு || 54 || 493 ||
பக்ஷயந்தீ சர ரணே ததுத்பன்னுன் மஹாஸுரான்
ஏவமேஷ க்ஷயம் தைத்ய: க்ஷீணரக்தோ கமிஷ்யதி || 55 ||

53, 54. யுத்தத்தில் ஆவேசத்துடன் கூடிய சண்டிகை கவலைகொண்ட அந்த தேவர்களைக் கண்ணுற்றுக் காளியிடம் கூறியதாவது: "சாமுண்டே! உன் வாயை அகலத் திறந்து கொள். ரத்த பிந்துக்களினின்றுண்டான மகா அசுரர்களையும் எனது சஸ்திரங்களின் தாக்குதலால் உண்டாகும் ரத்த பிந்துக்களையும் விரைவில் இந்த வாயால் ஏற்றுக் கொள்வாய்"

55. "அவனிடமிருந்து (ரக்தபீஜனிடமிருந்து) தோன்றிய மகா அசுரர்களை விழுங்குபவளாய் நீ ரணகளத்தில் சஞ்சரிக்க வேண்டும். அதனுல் இந்த தைத்தியன் ரத்தத்தை யெல்லா மிழந்து நாசமடைவான்.

---

53. ப்ராஹ ஸத்வரம்; ப்ராஹஸத்-த்வரா; விஸ்தரம் வதனம் குரு | பா. பே.

ப்ராஹ:—போர்முனை.

54. வக்த்ரேணுனேன வேகிதா | பா. பே.

भक्ष्यमाणा-स्त्वया चोग्रा न चोत्पत्स्यन्ति चापरे ।
इत्युक्त्वा तां ततो देवी शूलेनाभिजघान तम् ॥ ५६ ॥

मुखेन काली जगृहे रक्तबीजस्य शोणितम् ।
ततोऽसावाजघानाथ गदया तत्र चण्डिकाम् ॥ ५७ ॥

न चास्या वेदनां चक्रे गदापातोऽल्पिकामपि ।
तस्याहतस्य देहात्तु बहु सुस्राव शोणितम् ॥ ५८ ॥

பக்ஷ்யமாணஸ்-த்வயாசோக்ரா ந சோத்பத்ஸ்யந்தி சாபரே |
இத்யுக்த்வா தாம் ததோ தேவீ சூலேனபிஜகான தம் ||

முகேன காலீ ஜக்ருஹே ரக்தபீஜஸ்ய சோணிதம் |
ததோऽஸாவாஜகானத கதயா தத்ர சண்டிகாம் || 57 ||

ந சாஸ்யா வேதனும் சக்ரே கதாபாதோऽல்பிகாமபி |
தஸ்யாஹதஸ்ய தேஹாத்து பஹு ஸுஸ்ராவ சோணிதம் || 58 || 497 ||

---

56. (இங்ஙனம்) உன்னல் விழுங்கப்பட்டால் வேறு அசுரர்கள் உண்டாக மாட்டார்கள்'' என அவளிடம் கூறி தேவியானவள் சூலத்தால் அவனை (ரக்தபீஜனை) அடித்தாள்.

57. ரக்தபீஜனுடைய ரத்தத்தைக் காளியானவள் வாயில் ஏந்தினள். அப்போது அங்கே அவன் சண்டிகையைக் கதையால் அடித்தான்.

58, 59. அந்தக் கதையின் தாக்குதல் அவளுக்கு ஒரு சிறிதும் வேதனை செய்யவில்லை. அடிபட்ட அவனுடைய உடலினின்று ரத்தம் வெகுவாக எங்கெங்கு பெருகியதோ அங்கெல்லாம் அதைச் சாமுண்டாதேவி வாயில் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறள். இந்த யுத்தத்தின் முதலில் ரத்த வீழ்ச்சியால் தோன்

---

56. இதற்குப் பின் அதிக பாடம்: 'ருஷி-ருவாச' |

यतस्तत-स्तद्वक्त्रेण चामुण्डा संप्रतीच्छति ।
मुखे समुद्गता येऽस्या रक्तपातान् महासुराः ॥ ५९ ॥
तांश्चखादाथ चामुण्डा पपौ तस्य च शोणितम् ।
देवी शूलेन वज्रेण बाणै रसिभि-र्ऋष्टिभिः ॥ ६० ॥
जघान रक्तबीजं तं चामुण्डा पीतशोणितम् ।
स पपात महीपृष्ठे शस्त्र-सङ्घ-समाहतः ॥ ६१ ॥
नीरक्तश्च महीपाल रक्तबीजो महासुरः ।
ततस्ते हर्ष-मतुल-मवापु-स्त्रिदशा नृप ॥ ६२ ॥

யதஸ்ததஸ்-தத்வக்த்ரேண சாமுண்டா ஸம்ப்ரதீச்சதி |
முகே ஸமுத்கதா யேSஸ்யா ரக்தபாதான் மஹா-
ஸுரா: ॥ 59 ॥ || 498 ॥

தாம்ச்சகாதாத சாமுண்டா பபௌ தஸ்ய ச சோணிதம்
தேவீ சூலேன வஜ்ரேண பாணை-ரஸிபிர்-ருஷ்டிபி: ॥ 60 ॥
ஜகான ரக்தபீஜம் தம் சாமுண்டா பீதசோணிதம் |
ஸ பபாத மஹீப்ருஷ்டே சஸ்த்ரஸங்க-ஸமாஹத: || 61 ॥
நீரக்தச்ச மஹீபால ரக்தபீஜோ மஹாஸுர: |
ததஸ்தே ஹர்ஷ-மதுல-மவாபுஸ்-த்ரிதசா ந்ருப ॥ 62 ||

றிய மகா அசுரர்கள் எவர்களோ அவர்களைத் தின்று விட்டு சாமுண்டா அந்த ரக்தபீஜனுடைய ரத்தத்தைக் குடித்தாள்.

60. சாமுண்டா தேவி ரத்தத்தைக் குடிக்கையில், (கௌசிகீ) தேவியானவள் ரக்தபீஜனை சூலத்தாலும் வஜ்ரத் தாலும் பாணங்களாலும், கத்திகளாலும், ஈட்டிகளாலும் அடித்தாள்.

61. அரசே! ஆயுதக் கூட்டங்களால் அடிபட்ட அந்த மகா அசுரனாகிய ரக்தபீஜன் ரத்தமே இல்லாதவனாய்ப் பூத லத்தில் வீழ்ந்தான்.

---

60. தேவீ சூலேன சக்ரேண | பா. பே.

61. சஸ்த்ர-ஸம்ஹதிதோ ஹத: | பா. பே.

तेषां मातृगणोऽजातो ननर्तासृङ्मदोद्धतः ॥ ६३ ॥
ओं जय जय श्रीमार्कण्डेयपुराणे सावर्णिके मन्वन्तरे
देवीमाहात्म्ये अष्टमोऽध्यायः

आहुतिः—ओं जयन्ती सांगायै सायुधायै सशक्तिकायै सवाहनायै रक्ताक्ष्यै अष्टमातृसहितायै महाहुतिं समर्पयामि नमः स्वाहा ॥

தேஷாம் மாத்ருகணோऽஜாதோ நநர்த்தாஸ்ருங்-
மதோத்தத: || 63 || || 502 ||

ஓம் ஜய ஜய ஸ்ரீமார்க்கண்டேய புராணே ஸாவர்ணிகே மன்வந்தரே
தேவீ மாஹாத்ம்யே அஷ்டமோऽத்யாய:

ஆஹுதி:- ஓம் ஜயந்தீ ஸாங்காயை ஸாயுதாயை ஸ-சக்திகாயை ஸ-வாஹனாயை ரக்தாக்ஷ்யை அஷ்ட-மாத்ரு-ஸஹிதாயை மஹாஹுதிம் ஸமர்ப்பயாமி நம: ஸ்வாஹா |

---

62. அரசே ! அப்போது தேவர்கள் நிகரற்ற மகிழ்ச்சியடைந்தனர்.

63. பரதேவதையிடம் தோன்றிய மாத்ரு கணங்கள் ரத்தத்தால் மதோன்மத்தர்களாய் அவர்களிடை கூத்தாடினார்கள்.

ஓம் ஜய ஜய ஸ்ரீமார்க்கண்டேய புராணத்தில் ஸாவர்ணிக மன்வந்திரத்திலுள்ள தேவீ மாஹாத்மியத்தில் எட்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று

---

63. 'அஜாத இதிச் சேத: | அஜாயா மாயாயா: கௌசிக்யா: ஸம்பந்தீ ஜன்ய : மாத்ருகண : சாமுண்டா நாரஸிம்ஹீ சிவதூதீ ப்ரப்ருதி ரூப : ருதிரா-ஹார-யோக்ய : | '

'தேஷாம்—இத்யனுதரே ஷஷ்டீ | அத ஏவ தான் தேவானனுக்ருத்ய நநர்த்த தாண்டவம் சகாரேத்-யன்வய: | நாகேசஸ்து தேஷாமஸுராணாம் அஸ்ருங்மதேனோத்ததோ ஜாத: ஸன் மாத்ருகணோ ப்ராஹ்ம்யாதி ஸமூஹோ நநர்த்தேத்யாஹ | ராமாச்ரமஸ்து த்ரிதசானாம் மத்யே அஸ்ருங்மதோத்ததோ ஜாதோ நநர்த்தேதி வா | ' ஸ. ஸ.

नवमोऽध्यायः

निशुंभवधः

॥ ध्यानम् ॥

ओं बन्धूक-कांचननिभं रुचिराक्षमालां
पाशांकुशौ च वरदां निजबाहुदण्डैः ।
बिभ्राणमिन्दुशकलाभरणं त्रिनेत्र-
मर्धाम्बिकेश-मनिशं वपुराश्रयामि ॥

ओं राजोवाच ॥ १ ॥ ॥ ५०३ ॥

நவமோऽத்யாய:

நிசும்பவத:

த்யானம் — பந்தூக-காஞ்சன-நிபம் ருசிராக்ஷமாலாம் பாசாங்குசௌ ச வரதாம் நிஜபாஹு-தண்டை: | பிப்ராண - மிந்து - சகலாபரணம் த்ரிநேத்ர-மர்த்தாம்பி-கேச-மனிசம் வபு-ராச்ரயாமி ||

ஓம் ராஜோவாச || 1 || || 503 ||

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்

நிசும்ப வதம்

அரசன் கூறியது—

1, 2. ஐயனே! இந்த ரக்தபீஜ வதத்தைப் பற்றிய தேவீ

மந்த்ர விபாகம்—ராஜோவாசைக-மந்த்ரஸ்து ச்லோக-த்வய-மத: பரம் | ருஷ்யுக்தி: ச்லோக-மந்த்ராச்ச ஷட்த்ரிம்சத் ஸமுதீரிதா: || ஏக சத்வாரிம்ச-தேவ. மாஹாத்திர்-நவமே சுபே || (தேவதா பைரவிதாரா ச்ருணு கோப்யம் வரானனே ||)

சிதம்பர ரஹஸ்யம்

(உவாச 2, சுலோகம் 39—ஆக 41)

विचित्र-मिद-माख्यातं भगवन् भवता मम ।
देव्याश्चरित-माहात्म्यं रक्तबीज-वधाश्रितम् ॥ २ ॥

भूयश्चेच्छाम्यहं श्रोतुं रक्तबीजे निपातिते ।
चकार शुंभो यत्कर्म निशुंभश्चातिकोपनः ॥ ३ ॥

ऋषिरुवाच ॥ ४ ॥ ॥ ५०६ ॥

चकार कोपमतुलं रक्तबीजे निपातिते ।
शुंभासुरो निशुंभश्च हतेष्वन्येषु चाहवे ॥ ५ ॥

விசித்ர-மித-மாக்யாதம் பகவன் பவதா மம |
தேவ்யாச்சரித-மாஹாத்ம்யம் ரக்தபீஜ-வதாச்ரிதம் ||

பூயச்சேச்சாம்யஹம் ச்ரோதும் ரக்தபீஜே நிபாதிதே |
சகார சும்போ யத்கர்ம நிசும்பச்சாதி-கோபன: || 3 ||

ருஷிருவாச || 4 || || 506 ||

சகார கோப-மதுலம் ரக்தபீஜே நிபாதிதே |
சும்பாஸுரோ நிசும்பச்ச ஹதேஷ்வன்யேஷு
சாஹவே || 5 || || 507 ||

மாஹாத்மிய சரிதம் தேவரீரால் எனக்கு எடுத்துரைக்கப் பட்டது அற்புதமாயிருக்கிறது.

3. ரக்தபீஜன் வீழ்த்தப்பட்டபின் அதிகமாய்க் கோபங் கொண்ட சும்பனும் நிசும்பனும் என்ன காரியம் செய்தனர் என்பதை மேலும் கேட்க விரும்புகிறேன்.

ரிஷி கூறியது—

4, 5. ரக்தபீஜன் வீழ்ச்சியுற்று மற்றவர்களும் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டபின் சும்பாஸுரனும் நிசும்பனும் நிகரற்ற கோபத்தை யடைந்தனர்.

हन्यमानं महासैन्यं विलोक्यामर्ष-मुद्वहन् ।
अभ्यधाव-न्निशुंभोऽथ मुख्ययासुरसेनया ॥ ६ ॥
तस्याग्रत-स्तथा पृष्ठे पार्श्वयोश्च महासुराः ।
संदष्टौष्ठपुटाः क्रुद्धा हन्तुं देवी-मुपाययुः ॥ ७ ॥
आजगाम महावीर्यः शुंभोऽपि स्वबलैर्वृतः ।
निहन्तुं चण्डिकां कोपात् कृत्वा युद्धं तु मातृभिः ॥ ८ ॥
ततो युद्ध-मतीवासीद्देव्या शुंभ-निशुंभयोः ।
शरवर्ष-मतीवोग्रं मेघयोरिव वर्षतोः । ९ ॥ ॥ ५११ ॥

ஹன்யமானம் மஹாஸைன்யம் விலோக்யாமர்ஷ-
முத்வஹன் ;
அப்யதாவந் நிசும்போSத முக்யயாஸுரஸேனயா || 6 ||
தஸ்யாக்ரதஸ்-ததா ப்ருஷ்டே பார்ச்வயோச்ச மஹா-
ஸுரா: |
ஸந்தஷ்டௌஷ்டபுடா: க்ருத்தா ஹந்தும் தேவீ-
முபாயயு: || 7 || 509 ||

ஆஜகாம மஹாவீர்ய: சும்போSபி ஸ்வபலைர்-வ்ருத: |
நிஹந்தும் சண்டிகாம் கோபாத் க்ருத்வா யுத்தந்து
மாத்ருபி: || 8 || || 510 ||

ததோ யுத்த-மதீவாஸீத்-தேவ்யா சும்ப-நிசும்பயோ: |
சரவர்ஷ-மதீவோக்ரம்-மேகயோரிவ வர்ஷதோ: || 9 ||

---

6. பெருத்த சைனியம் அழிக்கப்பட்டதைக் கண்ணுற்றுக் கோபாவேசத்துடன் நிசும்பன் முக்கியமான அரசு சேனைகளுடன் முனைந்து சென்றான்.

7. அவனுக்கு முன்னும் பின்னும் பக்கங்களிலும் கோபத்தால் உதடுகளைக் கடித்துக்கொண்டு தேவியைக் கொல்லும் பொருட்டுக் கொடிய அசுரர்கள் சென்றனர்.

8. மகாவீரியவானான சும்பனும் தனது சேனுபலத்தால் சூழப்பட்டு மாத்ரு தேவதைகளுடன் யுத்தம் செய்துவிட்டுச் சண்டிகையைக் கொல்ல எண்ணி முற்பட்டான்.

9. மேகத்திடையிருந்து மழை பொழிவது போல் மிகவுங்

चिच्छेदास्ताञ्छरांस्ताभ्यां चण्डिका स्वशरोत्करैः ।
ताडयामास चांगेषु शस्त्रौघै-रसुरेश्वरौ ॥ १० ॥ ॥५१२॥
निशुंभो निशितं खड्गं चर्म चादाय सुप्रभम् ।
अताडयन्मूर्ध्नि सिंहं देव्या वाहन-मुत्तमम् ॥ ११ ॥
ताडिते वाहने देवी क्षुरप्रेणासि-मुत्तमम् ।
निशुंभस्याशु चिच्छेद चर्म चाप्यष्ट-चन्द्रकम् ॥ १२ ॥

சிச்சேதாஸ்தாஞ்சராம் ஸ்தாப்யாம் சண்டிகா ஸ்வ-
சரோத்கரை: |
தாடயாமாஸ சாங்கேஷு சஸ்த்ரௌகை-ரஸுரே-
ச்வரௌ || 10 || || 512 ||

நிசும்போ நிசிதம் கட்கம் சர்ம சாதாய ஸுப்ரபம் |
அதாடயன்-மூர்த்னி ஸிஹ்மம் தேவ்யா வாஹன-
முத்தமம் || 11 || || 513 ||

தாடிதே வாஹனே தேவீ க்ஷுரப்ரேணாஸி-முத்தமம் |
நிசும்பஸ்யாசு சிச்சேத சர்ம சாப்யஷ்ட-சந்த்ரகம் || 12 ||

கடுமையாக அம்புகளைப் பொழியும் சும்ப நிசும்பர்களுக்கும் தேவிக்கும் கொடிய யுத்தம் ஆரம்பமாயிற்று.

10. அவர்களால் விடப்பட்ட அம்புகளைச் சண்டிகை தன் அம்புக் கூட்டங்களால் பிளந்தாள்; அவ்வசுரபதிகளைத் தனது ஆயுதக் கூட்டங்களால் அங்கங்களில் அடித்தாள்.

11. நிசும்பன் கூரிய வாளையும் பிரகாசமான கேடயத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு தேவியின் உத்தம வாகனமாகிய சிங்கத்தைத் தலையில் அடித்தான்.

12. வாகனம் அடிக்கப்பட்டதும் தேவியானவள் கூரிய பாணத்தால் நிசும்பனுடைய சிறந்த வாளையும் அஷ்ட சந்திரப் பிரபையுடன் கூடிய கேடயத்தையும் துண்டித்தாள்.

---

10. சண்டிகாzzசு-சரோத்கரை: | பா.பே.

छिन्ने चर्मणि खड्गे च शक्तिं चिक्षेप सोऽसुरः ।
तामप्यस्य द्विधा चक्रे चक्रेणाभिमुखागताम् ॥ १३ ॥

कोपाध्मातो निशुंभोऽथ शूलं जग्राह दानवः ।
आयातं मुष्टिपातेन देवी तच्चाप्यचूर्णयत् ॥ १४ ॥

आविध्याथ गदां सोऽपि चिक्षेप चण्डिकां प्रति ।
सापि देव्या त्रिशूलेन भिन्ना भस्मत्व-मागता ॥ १५ ॥

சின்னே சர்மணி கட்கே ச சக்திஞ் சிக்ஷேப ஸோऽஸுர: |
தாமப்யஸ்ய த்விதா சக்ரே சக்ரேணுபிமுகாகதாம் || 13 ||

கோபாத்மாதோ நிசும்போऽத சூலம் ஜக்ராஹ தானவ: |
ஆயாதம் முஷ்டிபாதேன தேவீ தச்சாப்யசூர்ணயத் ||

ஆவித்யாத கதாம் ஸோऽபி சிக்ஷேப சண்டிகாம் ப்ரதி |
ஸாபி தேவ்யா த்ரிசூலேன பின்னு பஸ்மத்வ-மாகதா ||

---

13. கேடயமும் கத்தியும் துண்டிக்கப்பட்டதும், அவ்வசுரன் ஈட்டியை எய்தினன். தன்னை நோக்கிவந்த அதையும் சக்கரத்தால் (தேவி) இரண்டு துண்டாக்கினுள்.

14. பின்னர் கோபங்கொண்டு நிசும்பாசுரன் சூலத்தை எடுத்தான். அது வரும்போதே தேவியானவள் முஷ்டியால் குத்திப் பொடியாக்கினுள்.

15. அதன்மேல் அவன் கதையைச் சுழற்றிச் சண்டிகையை நோக்கி எறிந்தான். அது தேவியின் திரிசூலத்தால் உடைபட்டுச் சாம்பலாயிற்று.

---

14. ஆயாந்தம் | பா பே.

15. அதாதாய கதாம் ஸோऽபி | பா. பே.

ततः परशुहस्तं तमायान्तं दैत्यपुङ्गवम् ।
आहत्य देवी बाणौघै-रपातयत भूतले ॥ १६ ॥ ॥ ५१८॥

तस्मिन्निपतिते भूमौ निशुंभे भीमविक्रमे ।
भ्रातर्यतीव संक्रुद्धः प्रययौ हन्तु-मंविकाम् ॥ १७ ॥

स रथस्थ-स्तथात्युच्चै-र्गृहीत-परमायुधैः ।
भुजैरष्टाभि-रतुलै-र्व्याप्याशेषं बभौ नभः ॥ १८ ॥

தத: பரசு-ஹஸ்தம் தமாயாந்தம் தைத்யபுங்கவம் |
ஆஹத்ய தேவீ பாணௌகை-ரபாதயத பூதலே || 16 ||

தஸ்மிந் நிபதிதே பூமௌ நிசும்பே பீமவிக்ரமே |
ப்ராதர்யதீவ ஸங்க்ருத்த: ப்ரயயௌ ஹந்து-
மம்பிகாம் || 17 || || 519 ||

ஸ ரதஸ்தஸ்-ததாத்யுச்சைர்-க்ருஹீத பரமாயுதை: |
புஜைரஷ்டாபி-ரதுலைர்-வ்யாப்யாசேஷம் பபௌ நப: ||

---

16. பின்பு பரசுவைக் கைக்கொண்டு எதிர்த்த அந்த அசுர சிரேஷ்டனைப் பாணக் கூட்டங்களால் அடித்துப் பூமியில் வீழ்த்தினாள்.

17. பயங்கரமான பராக்கிரமம் படைத்த சகோதரனாகிய நிசும்பன் தரையில் சாய்ந்ததும், மிகவும் அதிகமாய்க் கோபங்கொண்டு (சும்பன்) அம்பிகையைக் கொல்லுவதற்கு முற்போந்தான்.

18. தேரின்மேல் நின்றுகொண்டு மிகவும் உயரத்தூக்கிய நிகரற்ற எட்டுக் கைகளிலும் சிறந்த ஆயுதங்களைப் பிடித்துக் கொண்டு ஆகாயத்தையே மிச்சமில்லாமல் வியாபித்தவன் போல் தோன்றினான்.

तमायान्तं समालोक्य देवी शङ्खमवादयत् ।
ज्याशब्दं चापि धनुषश्चकारातीव दुःसहम् ॥ १९ ॥

पूरयामास ककुभो निजघण्टा-स्वनेन च ।
समस्त-दैत्यसैन्यानां तेजोवध-विधायिना ॥ २० ॥ ॥५२२॥

ततः सिंहो महानादै-स्त्याजितेभ-महामदैः
पूरयामास गगनं गां तथैव दिशो दश ॥ २१ ॥ ॥ ५२३ ॥

ततः काली समुत्पत्य गगनं क्ष्मामताडयत् ।
कराभ्यां तन्निनादेन प्राक्स्वनास्ते तिरोहिताः ॥ २२ ॥

தமாயாந்தம் ஸமாலோக்ய தேவீ சங்கமவாதயத் |
ஜ்யாசப்தம் சாபி தனுஷ்ச்-சகாராதீவ து:ஸஹம் || 19 ||
பூரயாமாஸ ககுபோ நிஜகண்டா-ஸ்வனேன ச |
ஸமஸ்த-தைத்யஸைன்யானும் தேஜோவத-விதாயினு ||
தத: ஸிஹ்மோ மஹாநாதைஸ்-த்யாஜிதேப-மஹாமதை:
பூரயாமாஸ ககனம் காம் ததைவ திசோ தச || 21 ||
தத: காலீ ஸமுத்பத்ய ககனம் க்ஷ்மாமதாடயத் |
கராப்யாம் தந்நிநாதேன ப்ராக்ஸ்வனுஸ்தே திரோ
ஹிதா: || 22 || || 524 ||

---

19. அவன் வருவதைக் கண்டு தேவி சங்கநாதம் செய்தாள் ; சகிக்கொணுத வில்லின் நாணெலியையுங் கிளப்பினுள்.
20. எல்லா தைத்திய சைனியங்களின் வீரியத்தையுமழிக்கும் வகையில் தன் மணியின் ஓசையால் (தேவி) திசைகளை நிரப்பினுள்.
21. பின்பு சிங்கம் தனது உரத்த கர்ஜனையால் யானைகள் (பயந்து) மத ஜலத்தைப் பெருக்கும்படி செய்துகொண்டு பூமியையும் ஆகாயத்தையும் பத்துத் திசைகளையும் நிரப்பிற்று.
22. பின்பு காளி கிளம்பி ஆகாயத்தையும் பூமியையும் கைகளால் அறைந்தாள். அந்த நாதத்தில் முன்னிருந்த ஒலிகள் மறைந்தன.

---

21. ததோபதிசோ தச | பா. பே.

अट्टाट्टहासमशिवं शिवदूती चकार ह ।
तैः शब्दै-रसुरास्त्रेसुः शुंभः कोपं परं ययौ ॥ २३ ॥

दुरात्मं-स्तिष्ठ तिष्ठेति व्याजहारांबिका यदा ।
तदा जयेत्यभिहितं देवैराकाश-संस्थितैः ॥ २४ ॥

शुंभेनागत्य या शक्ति-र्मुक्ता ज्वालाति-भीषणा ।
आयान्ती वह्निकूटाभा सा निरस्ता महोल्कया ॥ २५ ॥

அட்டாட்டஹாஸ-மசிவம் சிவதூதீ சகார ஹ |
தை: சப்தை-ரஸுராஸ்த்ரேஸு: சும்ப: கோபம் பரம் யயௌ || 23 || || 525 ||

துராத்மன்-ஸ்திஷ்ட திஷ்டேதி வ்யாஜஹாராம்பிகா யதா |
தத்ா ஜயேத்யபிஹிதம் தேவைராகாச-ஸம்ஸ்திதை: ||

சும்பேனுகத்ய யா சக்திர்-முக்தா ஜ்வாலாதி-பீஷணு |
ஆயாந்தீ வஹ்நிகூடாபா ஸா நிரஸ்தா மஹோல்கயா || 25 || || 527 ||

---

23. சிவதூதீ அமங்களமான கொடிய அட்டஹாஸம் செய்தாள். அந்த சப்தத்தால் அசுரர்கள் நடுங்கினர். சும்பன் கடுமையான கோபத்தை யடைந்தான்.

24. அம்பிகையானவள் (சும்பனேப் பார்த்து) 'தீமையே உருக்கொண்டவனே! நில்! நில்!' என்று எப்போது கூறினுளோ அப்போது வான வெளியில் நின்ற தேவர்களால் 'ஜய' எனும் முழக்கத்துடன் போற்றப்பட்டாள்.

25. அங்கு வந்து நெருப்புக் குவிந்தாற்போல் கடுமை யுாய் ஜ்வலிக்கும் எந்த சக்தி ஆயுதம் சும்பனுல் விடப்பட்டதோ அது வருகையில் பெரிய வால்நக்ஷத்திரம் போன்றதொரு அஸ்திரத்தால் (தேவியால்) அழிக்கப்பட்டது.

सिंहनादेन शुंभस्य व्याप्तं लोकत्रयान्तरम् ।
निर्घात-निःस्वनो घोरो जितवानवनीपते ॥ २६ ॥
शुंभमुक्तान् शरान् देवी शुंभस्तत्प्रहितान् शरान् ।
चिच्छेद स्वशरै-रुग्रैः शतशोऽथ सहस्रशः ॥ २७ ॥
ततः सा चण्डिका क्रुद्धा शूलेनाभिजघान तम् ।
स तदाभिहतो भूमौ मूर्च्छितो निपपात ह ॥ २८ ॥

ஸிஹ்மநாதேன சும்பஸ்ய வ்யாப்தம் லோகத்ரயாந்தரம் |
நிர்க்காத-நி:ஸ்வனோ கோரோ ஜிதவா-னவனீபதே ||
சும்பமுக்தான் சரான் தேவீ சும்பஸ்-தத் ப்ரஹிதான் சரான் |
சிச்சேத ஸ்வசரை-ருக்ரை: சதசோऽத ஸஹஸ்ரச: || 27 ||
தத: ஸா சண்டிகா க்ருத்தா சூலேனாபிஜகான தம் |
ஸ ததாபிஹதோ பூமௌ மூர்ச்சிதோ நிபபாத ஹ || 28 ||

---

26. அரசே! சும்பனுடைய சிங்கநாதத்தால் மூவுலகங்களின் இடைவெளி நிறைந்தது; ஆனால் (தேவியின்) கோரமான இடிமுழக்கம் அதை மீறி நின்றது.

27. நூற்றுக்கணக்கிலும் ஆயிரக்கணக்கிலும் சும்பன் விட்ட அம்புகளை தேவியும், தேவி விட்ட அம்புகளைச் சும்பனும் சேதித்தனர்.

28. அதன்பின் சண்டிகை கோபங்கொண்டு சூலத்தால் அவனை அடித்தாள். அங்ஙனம் அடிக்கப்பட்ட அவன் மூர்ச்சித்து பூமியில் சாய்ந்தான்.

---

26. 'தேன ஸிஹ்மநாதேன நிர்க்காத-நி:ஸ்வனோऽபி ஜிதவானபிபூத: |'
ராமாச்ரமர்

'சும்பவத ஸூசகோ நிர்க்காத-நி:ஸ்வன: உத்பாதத்வனி: அதிமஹத்தயா தேகாலீ-சிவதூத்யௌ சக்தீ ஜிதவானபிபூதவான் |'
ஸ. ஸ.

ततो निशुंभः संप्राप्य चेतना-मात्त-कार्मुकः ।
आजघान शरैर्देवीं कालीं केसरिणं तथा ॥ २९ ॥

पुनश्च कृत्वा बाहूना-मयुतं दनुजेश्वरः ।
चक्रायुतेन दितिज-श्छादयामास चण्डिकाम् ॥ ३० ॥

ततो भगवती क्रुद्धा दुर्गा दुर्गार्ति-नाशिनी ।
चिच्छेद तानि चक्राणि स्वशरैः सायकांश्च तान् ॥ ३१ ॥

ததோ நிசும்ப: ஸம்ப்ராப்ய சேதனு-மாத்த-கார்முக: |
ஆஜகான சரைர்-தேவீம் காலீம் கேஸரிணம் ததா || 29 ||

புனச்ச க்ருத்வா பாஹூனு-மயுதம் தனுஜேச்வர: |
சக்ராயுதேன திதிஜச்-சாதயாமாஸ சண்டிகாம் || 30 ||

ததோ பகவதீ க்ருத்தா துர்க்கா துர்க்கார்த்தி-நாசினீ |
சிச்சேத தானி சக்ராணி ஸ்வசரை: ஸாயகாம்ச்ச
தான் || 31 || || 533 ||

---

29. பின்னர் நிசும்பன் மூர்ச்சை தெளிந்து வில்லை எடுத்துக்கொண்டு, அம்புகளால் (சண்டிகா) தேவியையும், காளி தேவியையும், சிங்கத்தையும் அடித்தான்.

30. திதி புத்திரனுன அசுரராஜன் ஆயிரங் கைகளைத் தோற்றுவித்துக் கொண்டு ஆயிரம் சக்ராயுதங்களால் சண்டிகையை மறைத்தான்.

31. பின்னர் கடக்க முடியாத கஷ்டத்தைப் போக்குவிக்கும் பகவதீ துர்க்காதேவி கோபங்கொண்டு அச்சக்கரங்களையும் (அவன் விட்ட) பாணங்களையும் தனது பாணங்களால் சேதித்தாள்.

---

30. சக்ராயுதேன | பா. பே.

ततो निशुंभो वेगेन गदामादाय चण्डिकाम् ।
अभ्यधावत वै हन्तुं दैत्यसेना-समावृतः ॥ ३२ ॥ ॥५३४॥

तस्यापतत एवाशु गदां चिच्छेद चण्डिका ।
खड्गेन शितधारेण स च शूलं समाददे ॥ ३३ ॥

शूलहस्तं समायान्तं निशुंभ-ममरार्दनम् ।
हृदि विव्याध शूलेन वेगाविद्धेन चण्डिका ॥ ३४ ॥

ததோ நிசும்போ வேகேன கதாமதாய சண்டிகாம் |
அப்யதாவத வை ஹந்தும் தைத்யஸேனா-ஸமாவ்ருத: ||

தஸ்யாபதத ஏவாசு கதாம் சிச்சேத சண்டிகா |
கட்கேன சிததாரேண ஸ ச சூலம் ஸமாததே || 33 ||

சூலஹஸ்தம் ஸமாயாந்தம் நிசும்ப-மமரார்த்தனம் |
ஹ்ருதி வில்யாத சூலேன வேகாவித்தேன சண்டிகா ||

---

32. அதன்பின் நிசும்பன் கதையை எடுத்துக்கொண்டு தைத்தியசேனைகள் சூழ வேகமாகச் சண்டிகையைக் கொல்வதற்குப் பாய்ந்தான்.

33. பாயும்போதே விரைவில் சண்டிகை அவனுடைய கதையைக் கூரிய முனையுள்ள வாளால் பிளந்தாள்; அவன் சூலத்தை எடுத்துக் கொண்டான்.

34. சூலத்தைக் கையிற்கொண்டு எதிர்த்த தேவர்களின் பீடையாகிய நிசும்பனைச் சண்டிகை வேகமாய் எய்யப்பட்டதனது சூலத்தால் இருதயத்தில் பிளந்தாள்.

---

34. நிசும்ப-மரிமர்த்தனம் |

भिन्नस्य तस्य शूलेन हृदयान्निःसृतोऽपरः ।
महाबलो महावीर्य-स्तिष्ठेति पुरुषो वदन् ॥ ३५ ॥
तस्य निष्क्रामतो देवी प्रहस्य स्वनवत् ततः ।
शिरश्चिच्छेद खड्गेन ततोऽसावपतद्भुवि ॥ ३६ ॥
ततः सिंह-श्चखादोग्रं दंष्ट्राक्षुण्ण-शिरोधरान् ।
असुरां-स्तां-स्तथा काली शिवदूती तथापरान् ॥ ३७ ॥

பின்னஸ்ய தஸ்ய சூலேன ஹ்ருதயாந் நி:ஸ்ரு-தோऽபர: |
மஹாபலோ மஹாவீர்யஸ்-திஷ்டேதி புருஷோ வதன் ||
தஸ்ய நிஷ்க்ராமதோ தேவீ ப்ரஹஸ்ய ஸ்வனவத்தத: |
சிரச்சிச்சேத கட்கேன ததோऽஸாவபதத்-புவி || 36 ||
தத:ஸிஹ்மச்-சகாதோக்ரம் தம்ஷ்ட்ராக்ஷுண்ண-சிரோதரான் |
அஸுராம்-ஸ்தாம்ஸ்-ததா காலீ சிவதூதீ ததா பரான் || 37 || || 539 ||

---

35. சூலத்தால் பிளக்கப்பட்ட அவனுடைய இருதயத்திலிருந்து மகாபலசாலியும் மகாவீரியவானுமான மற்றொரு புருஷன் 'நில்' என்று சொல்லிக்கொண்டு வெளிப் போந்தான்.

36. தேவியானவள் அப்போது உரக்கச் சிரித்துக் கொண்டு அவ்வாறு வெளிப் போந்தவனுடைய தலையைக் கத்தியால் வெட்டினாள். அதனால் அவன் பூமியில் விழுந்தான்.

37. பின்னர் சிங்கமும் பற்களால் பிளவுண்ட கழுத்தினரான அவ்வசுரர்களை உக்கிரமாகத் தின்றது. அவ்வாறே காளியும் சிவதூதியும் பிறரைத் தின்றனர்.

---

36. 'மாயயா த்விதீய-விக்ரஹ-தாரிணம் த்ருஷ்ட்வா பகவதீ ஸர்வஸ்யா அபி மாயாயா மன்மயத்வேன த்வன்மாயாயாச்ச மயோபஸம்ஹ்ருதத்வா-தேதன்-மாயிக விக்ரஹே நஷ்டே த்வன்-மாயாயாச்ச மத்ப்ரபாவேணானுதயாத் ஸம்ப்ரதி ந-பவிஷ்யதீதி ப்ராஹஸதிதி தேவ்யா ஹாஸே பீஜமிதி பாவ: ||' ஸ. ஸ.

37. ஸிஹ்மச்சகாதோக்ர-தம்ஷ்ட்ரா | பா. பே.

कौमारी-शक्तिनिर्भिन्नाः केचिन्नेशु-र्महासुराः ।
ब्रह्माणी मन्त्र-पूतेन तोयेनान्ये निराकृताः ॥३८॥ ॥५४०॥
माहेश्वरी त्रिशूलेन भिन्नाः पेतुस्तथापरे ।
वाराही तुण्डघातेन केचिच्चूर्णीकृता भुवि ॥ ३९ ॥
खण्ड-खण्डं च चक्रेण वैष्णव्या दानवाः कृताः ।
वज्रेण चैन्द्री-हस्ताग्र-विमुक्तेन तथापरे ॥ ४० ॥ ॥५४२॥

கௌமாரீ-சக்திநிர்ப்பின்ஞ: கேசிந்-நேசுர்-மஹா
ஸுரா: |
ப்ரஹ்மாணீ மந்த்ர-பூதேன தோயேஞன்யே நிராக்
ருதா: || 38 || || 540 ||
மாஹேச்வரீ த்ரிசூலேன பின்ஞ:பேதுஸ்-ததாபரே |
வாராஹீ துண்டகாதேன கேசிச்-சூர்ணீக்ருதா புவி ||
கண்ட-கண்டஞ்ச சக்ரேண வைஷ்ணவ்யா தானவா:
க்ருதா: |
வஜ்ரேண சைந்த்ரீ-ஹஸ்தாக்ர-விமுக்தேன ததா
பரே || 40 || || 542 ||

38. கௌமாரியின் சக்தி ஆயுதத்தால் பிளவுண்டு சில பெரிய அசுரர்கள் நாசமடைந்தனர். பிரம்மாணியின் மந்திர பாவனமான (கமண்டுலு) ஜலத்தால் மற்றும் சிலர் நிராகரிக் கப்பட்டனர்.

39. மகேசுவரியின் திரிசூலத்தால் பிளவுண்டு அவ் வாறே சிலர் வீழ்ந்தனர். வாராஹியின் நாசி முனையால் தாக்கப்பட்டுச் சிலர் பூமியில் தள்ளிப் பொடியாக்கப்பட்டனர்.

40. வைஷ்ணவியின் சக்கரத்தால் சில தானவர்கள் துண்டந் துண்டமாக வெட்டப்பட்டனர். மற்றுஞ் சிலர் அவ்வாறே ஐந்த்ரியின் நுனிக்கையினின்று வஜ்ராயுதத்தால் (வெட்டப்பட்டனர்).

40. கண்டம் கண்டம் | பா. பே.

केचिद्विनेशु-रसुराः केचि-न्नष्टा महाहवात् ।
भक्षिताश्चापरे काली-शिवदूती-मृगाधिपैः ॥ ४१ ॥

ओं जय जय श्रीमार्कण्डेयपुराणे सावर्णिके मन्वन्तरे
देवीमाहात्म्ये नवमोऽध्यायः

आहुतिः—ओं क्लीं जयन्ती सांगायै सायुधायै सशक्तिकायै सपरिवारायै सवाहनायै भैरव्यै तारादेव्यै महाहुतिं समर्पयामि नमः स्वाहा ॥

கேசித்-விநேசு-ரஸுரா: கேசிந் நஷ்டா மஹாஹவாத் |
பக்ஷிதாச்சாபரே காலீ-சிவதூதீ-ம்ருகாதிபை: || 41 ||

ஓம் ஜய ஜய ஸ்ரீ மார்க்கண்டேய புராணே ஸாவர்ணிகே மன்வந்தரே
தேவீமாஹாத்ம்யே நவமோzத்யாய:

ஆஹுதி: — ஓம் க்லீம் ஜயந்தீ ஸாங்காயை ஸாயுதாயை ஸ-சக்திகாயை ஸ-பரிவாராயை ஸ-வாஹநாயை பைரவ்யை தாராதேவ்யை மஹாஹுதிம் ஸமர்ப்பயாமி நம: ஸ்வாஹா ||

---

41. (மீதியிருந்தவர்களில் தாங்களாகவே) பயத்தால் சில அசுரர்கள் மாண்டனர்; சிலர் மகாயுத்தத்தினின்று காணமற் போயினர்; பிறர் காளியாலும் சிவதூதியாலும் சிங்கத்தாலும் பக்ஷிக்கப்பட்டனர்.

ஓம் ஜய ஜய ஸ்ரீ மார்க்கண்டேய புராணத்தில் ஸாவர்ணிக மன்வந்தரத்திலுள்ள தேவீ மாஹாத்மியத்தில் ஒன்பதாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று

---

41. காலீ—கௌசிகீ லலாடோத்பவா |

சிவதூதீ—சிவம் தூதகர்மணி ப்ரவர்த்தயிதும் கௌசிகீ-விக்ரஹாதாவிர்ப்பூதா |

दशमोऽध्यायः

शुंभवधः

॥ ध्यानम् ॥

ओं उत्तप्तहेमरुचिरां रविचन्द्रवह्नि-नेत्रां धनुश्शरयुतांकुश पाशशूलम् । रम्यैर्भुजैश्च दधतीं शिवशक्तिरूपां कामेश्वरीं हृदि भजामि धृतेन्दु-लेखाम् ॥

ओं ऋषिरुवाच ॥ १ ॥ ॥ ५४४ ॥

தசமோऽத்யாய:

சும்பவத:

த்யானம்— உத்தப்த-ஹேம-ருசிராம் ரவி-சந்த்ர-வஹ்னி-நேத்ராம் தனு: சர-யுதாங்குச-பாச-சூலம் | ரம்யைர்ப்-புஜைச்ச ததீம் சிவசக்தி-ரூபாம் காமேச்வரீம் ஹ்ருதி பஜாமி த்ருதேந்துலேகாம் ||

ஓம் ருஷிருவாச || 1 || || 544 ||

பத்தாவது அத்தியாயம்

சும்ப வதம்

(ஓம்) ரிஷி கூறியது—

1, 2. பிராணனுக்கு நிகரான சகோதரன் நிசும்பன் கொல்லப்பட்டதையும் சைனியம் அழிக்கப்பட்டதையும் கண்டு

மந்த்ர விபாகம்—தசமே ஸார்த்த-ஸப்தாட்ய விம்சதி ச்லோக ஸம்யுதே | ஆதாவ்ருஷி-ருவாசேதி ச்லோக மந்த்ர-த்வயம் தத: || 1 || தேவ்யுவாசாத மந்த்ரௌ த்வௌ ச்லோகருபௌ தத:பரம் | புனர்-தேவ்யேக மந்த்ரேணப்யஷ்டௌ மந்த்ரா உதாஹ்ருதா: || 2 || ததா ருஷி: ச்லோக மந்த்ரா: ஸார்த்த-த்வாவிம் சதிர்-

निशुंभं निहतं दृष्ट्वा भ्रातरं प्राणसंमितम् ।
हन्यमानं बलं चैव शुंभः क्रुद्धोऽब्रवीद्वचः ॥ २ ॥ ॥५४५॥
बलावलेप-दुष्टे त्वं मा दुर्गे गर्व-मावह ।
अन्यासां बलमाश्रित्य युद्ध्यसे यातिमानिनी ॥ ३ ॥
देव्युवाच ॥ ४ ॥ ॥ ५४७ ॥

நிசும்பம் நிஹதம் த்ருஷ்ட்வா ப்ராதரம் ப்ராணஸம்மிதம் |
ஹன்யமானம் பலஞ் சைவ சும்ப: க்ருத்தோऽப்ரவீத் வச: || 2 || || 545 ||
பலாவலேப-துஷ்டே த்வம் மா துர்க்கே கர்வ-மாவஹ
அன்யாஸாம் பலமாச்ரித்ய யுத்த்யஸே யாதிமானினீ ||
தேவ்யுவாச || 4 || || 547 ||

சும்பன் கோபங்கொண்டு (துர்க்கா தேவியைப் பார்த்துப் பின் வரும்) வார்த்தையைச் சொன்னான்.

3. 'பலத்தினால் கொழுப்புப்பிடித்து மதிகெட்ட துர்க்கையே! நீ கர்வத்தை (இங்கு என்னிடம்) கொண்டு வராதே. நீ மிகவும் கர்வம் கொண்டுள்ளாய் எனினும் பிறருடைய பலத்தைக் கொண்டே யுத்தம் செய்கின்றாய்.'

தேவி கூறியது—

4, 5. இங்கு உலகில் உள்ளவள் நான் ஒருத்தியே. என்னைத்தவிர இரண்டாவதாக என்ன உளது? புத்தி கெட்ட

மதா: | மந்த்ர-ஸங்க்யா து த்வாத்ரிம்சதந்தே-ஹ்யர்த்த-மனுர்-மத: || 3 || (தசமே ஸிஹ்ம-மாலினீ சூலபாச-விதாரிணீ | முக்யா சதுர்ப்புஜா பாண-சாப-ஹஸ்தா சுபேக்ஷணா ||)
சிதம்பர ரஹஸ்யம்
(உவாச 4. அர்த்த சுலோகம் 1, சுலோகம் 27—ஆக 32)

3. பலாவலேபாதுஷ்டே | பலாவலேபாத் துஷ்டே | பா. பே.

5. ஏகைவாஹம்— (ஒ.) 'அஜா - மேகாம் லோஹித-சுக்ல-க்ருஷ்ணாம் பஹ்வீம் ப்ரஜாம் ஜநயந்தீம் ஸரூபாம் |' தை. ஆ.

एकैवाहं जगत्यत्र द्वितीया का ममापरा ।
पश्यैता दुष्ट मय्येव विशन्त्यो मद्विभूतयः ॥ ५ ॥ ॥५४८॥

ततः समस्तास्ता देव्यो ब्रह्माणी प्रमुखा लयम् ।
तस्या देव्यास्तनौ जग्मु-रेकैवासीत्तदांबिका ॥ ६ ॥

देव्युवाच ॥ ७ ॥ ॥ ५५० ॥

अहं विभूत्या बहुभि-रिह रूपै-र्यदास्थिता ।
तत्संहृतं मयैकेव तिष्ठाम्याजौ स्थिरो भव ॥८॥ ॥५५१॥

ஏகைவாஹம் ஜகத்யத்ர த்விதீயா கா மமாபரா ।
பச்யைதா துஷ்ட மய்யேவ விசந்த்யோ மத்விபூதய: ॥
ததஸ்ஸமஸ்தாஸ்-தா தேவ்யோ ப்ரஹ்மாணீ ப்ரமுகா லயம் ।
தஸ்யா தேவ்யாஸ்-தநௌ ஜக்மு-ரேகைவாஸீத் ததாம்பிகா ॥ 6 ॥ ॥ 549 ॥

தேவ்யுவாச ॥ 7 ॥ ॥ 550 ॥

அஹம் விபூத்யா பஹுபி-ரிஹ ரூபைர்-யதாஸ்திதா ।
தத் ஸம்ஹ்ருதம் மயைகைவ திஷ்டாம்யாஜௌ ஸ்திரோ பவ ॥ 8 ॥ ॥ 551 ॥

வனே! இவர்களெல்லாம் எனது அம்சாவதாரமானவர்கள் (என்னைத்தவிர வேறல்லர்). என்னிடமே புகுவதைக் காண்பாய்.

6. பின்னர் பிரம்மாணீ முதலான அந்த தேவிகளெல்லாம் அந்த (கௌசிகீ) தேவியின் உடலில் புகுந்தனர். அம்பிகை ஒருத்தி மட்டுந்தான் அப்போது இருந்தாள்.

7, 8. என்னுடைய ஐசுவரிய சக்தியால் எந்தப் பல வடிவங்களைத் தோற்றுவித்தேனே அவை என்னால் மீண்டும் கவரப்பட்டன; ஒருத்தியாகவே நிற்கிறேன்; யுத்தத்தில் ஸ்திரங்கொள்வாய்.

---

5. இதற்குப் பின் அதிக பாடம்: 'ருஷி-ருவாச' |
8. ஆஜௌ—'ஆஜி: ஸ்த்ரீ ஸமபூமௌ ச ஸங்க்ராமே இதி விச்வ:—'

ऋषिरुवाच ॥ ९ ॥ ॥ ५५२ ॥

ततः प्रववृते युद्धं देव्याः शुंभस्य चोभयोः ।
पश्यतां सर्व-देवाना-मसुराणां च दारुणम् ॥१०॥ ॥५५३॥
शरवर्षैः शितैः शस्त्रै-स्तथास्त्रैश्चैव दारुणैः ।
तयो-र्युद्धमभूद्भूयः सर्वलोक-भयङ्करम् ॥११॥ ॥५५४॥
दिव्यान्यस्त्राणि शतशो मुमुचे यान्यथांबिका ।
बभंज तानि दैत्येन्द्र-स्तत्प्रतीघात-कर्तृभिः ॥ १२ ॥

ருஷிருவாச ॥ 9 ॥ ॥ 552 ॥

தத: ப்ரவவ்ருதே யுத்தம் தேவ்யா: சும்பஸ்ய சோப யோ: |
பச்யதாம் ஸர்வதேவாஞ-மஸுராணஞ் ச தாருணம் ||
சரவர்ஷை: சிதை: சஸ்த்ரைஸ்-ததாஸ்த்ரைச்சைவ-தாருணை: |
தயோர்-யுத்தமபூத்-பூய: ஸர்வலோக-பயங்கரம் ॥ 11 ॥
திவ்யான்-யஸ்த்ராணி சதசோ முமுசே யான்யதாம்-பிகா |
பபஞ்ஜ தானி தைத்யேந்த்ரஸ்-தத்ப்ரதீகாத-கர்த்ருபி: ||

ரிஷி கூறியது—

9, 10. பின்னர் எல்லா தேவர்களும் அசுரர்களும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கச் சும்பனுக்கும் தேவிக்கும் இருவருக்குமிடையில் யுத்தம் தொடங்கிற்று.

11. பாண வர்ஷத்துடனும் கூரிய சஸ்திரங்களுடனும், அவ்வாறே கொடிய அஸ்திரங்களுடனும் உலகனைத்தையும் நடுங்கச் செய்யும் போர் அவர்களிடை மீண்டும் மூண்டது.

12. அம்பிகை நூற்றுக் கணக்கில் விட்ட திவ்யாஸ்திரங்கள் எவையோ அவற்றை அசுர ராஜன் எதிர்த்து வெட்டும் அஸ்திரங்களால் வெட்டினன்.

12. ப்ரதீகாதகர்த்ருபி:— 'ஆக்னேயம் வாருணேன, வாருணம் வாயவ்யேன, வாயவ்யம் ஸார்ப்பேண, ஸார்ப்பம் காருடேன, காருடம், வைஷ்ணவேன ப்ரதிஹதம் பவதி | ஏதானி தனு: சாஸ்த்ரே ப்ரஸித்தானி | ' ஸ. ஸ.

मुक्तानि तेन चास्त्राणि दिव्यानि परमेश्वरी ।
बभंज लीलयैवोग्र-हुंकारोच्चारणादिभिः ॥ १३ ॥

ततः शरशतै-र्देवी-माच्छादयत सोऽसुरः ।
सापि तत्कुपिता देवी धनुश्चिच्छेद चेषुभिः ॥ १४ ॥

छिन्ने धनुषि दैत्येन्द्र-स्तथा शक्तिमथाददे
चिच्छेद देवी चक्रेण तामप्यस्य करे स्थिताम् ॥ १५ ॥

முக்தானி தேன சாஸ்த்ராணி திவ்யானி பரமேச்வரீ |
பபஞ்ஜ லீலயைவோக்ர-ஹுங்காரோச்சரணாதிபி: ||

தத: சரசதைர்-தேவீ-மாச்சாதயத ஸோऽஸுர: |
ஸாபி தத்குபிதா தேவீ தனுச்சிச்சேத சேஷுபி: || 14 ||

ச்சின்னே தனுஷி தைத்யேந்த்ரஸ்-ததா சக்திமதாததே |
சிச்சேத தேவீ சக்ரேண தாமப்யஸ்ய கரே ஸ்திதாம் || 15

13. மேலும் அவன் விடுத்த திவ்யாஸ்திரங்களைப் பரமேசுவரி உக்கிரமான ஹுங்காரம், உச்சாரணம் முதலியவற்றால் விளையாட்டாக அழித்தாள்.

14. பின்னர் அவ்வசுரன் நூற்றுக்கணக்கான பாணங்களால் தேவியை மறைத்தான். அந்த தேவியும் கோபித்து அவனுடைய வில்லை அம்புகளால் ஒடித்தாள்.

15. வில்லொடிக்கப்பட்டதும் அசுரராஜன் சக்தி ஆயுதத்தை எடுத்துக்கொண்டான். அதையும் தேவி தன் கையிலிருந்த சக்கராயுதத்தால் வெட்டினாள்.

16. பின்பு அசுர ராஜாதிராஜன் வாளையும் பிரகாசம்

13. லீலயைவோக்ரஹுங்காரோ | பா. பே.
14. ஸா ச | பா. பே.

ततः खड्ग-मुपादाय शतचन्द्रं च भानुमत् ।
अभ्यधावत्तदा देवीं दैत्याना-मधिपेश्वरः ॥१६॥ ॥५५९॥
तस्यापतत एवाशु खड्गं चिच्छेद चण्डिका ।
धनु-र्मुक्तैः शितै-र्बाणैश्चर्म चार्ककरामलम् ॥ १७ ॥
हताश्वः स तदा दैत्यश्छिन्न-धन्वा विसारथिः ।
जग्राह मुद्गरं घोर-मंबिका-निधनोद्यतः ॥ १८ ॥ ॥५६१॥

ததः கட்க-முபாதாய சதசந்த்ரஞ் ச பானுமத் ¦
அப்யதாவத் ததா தேவீம் தைத்யானா-மதிபேச்வர: || 16 ||
தஸ்யாபதத ஏவாசு கட்கம் சிச்சேத சண்டிகா ¦
தனுர்-முக்தை:சிதைர்-பாணைச்-சர்ம சார்க்ககராமலம் ||
ஹதாச்வ:ஸ ததா தைத்யச்-சின்னதன்வா விஸாரதி: |
ஜக்ராஹ முத்கரம் கோர-மம்பிகா-நிதனோத்யத: || 18 ||

பொருந்திய சத சந்திரம் எனும் கேடயத்தையும் எடுத்துக் கொண்டு தேவியை அப்போது எதிர்த்துப் பாய்ந்தான்.

17. அவன் பாயும்போதே விரைவில் சண்டிகை அவன் வாளையும் சூரியன் போல் ஒளி பொருந்திய கேடயத்தையும் தனது வில்லினின்று விடுத்த பாணங்களால் சேதித்தாள்.

18. அப்போது குதிரையுங் கொல்லப்பட்டு ஸாரதியு மின்றி வில்லும் ஒடிக்கப்பட்டு அவ்வசுரன் அம்பிகையைக் கொல்ல முயல்பவனாய் முத்கர ஆயுதத்தை எடுத்துக்கொண் டான்.

19. கூரிய பாணங்களால் (தேவி) எதிர்த்து வரும் அவ னுடைய முத்கரத்தைப் பிளந்தாள். அப்படியும் அவன் முஷ்

---

16. அப்யதாவத் பத தாம் ஹந்தும் தைத்யானமதிபேச்வர: | பா. பே.
17. இதற்குப் பின் அதிக பாடம்: ' அச்வாச்ச பாதயாமாஸ ரதம் ஸாரதினா ஸஹ | '

चिच्छेदापतत-स्तस्य मुद्गरं निशितैः शरैः ।
तथापि सोऽभ्यधावत्तां मुष्टि-मुद्यम्य वेगवान् ॥ १९ ॥
स मुष्टिं पातयामास हृदये दैत्य-पुंगवः ।
देव्यास्तं चापि सा देवी तलेनोरस्यताडयत् ॥ २० ॥
तलप्रहाराभिहतो निपपात महीतले ।
स दैत्यराजः सहसा पुनरेव तथोत्थितः ॥ २१ ॥
उत्पत्य च प्रगृह्योच्चै-र्देवीं गगन-मास्थितः ।
तत्रापि सा निराधारा युयुधे तेन चण्डिका ॥ २२ ॥

சிச்சேதாபததஸ்-தஸ்ய முத்கரம் நிசிதை: சரை:
ததாபி ஸோऽப்யதாவத் தாம் முஷ்டி-முத்யம்ய
வேகவான் || 19 ||　　562 ||

ஸ முஷ்டிம் பாதயாமாஸ ஹ்ருதயே தைத்ய-புங்கவ: |
தேவ்யாஸ்-தஞ் சாபி ஸா தேவீ தலேநோரஸ்ய-
தாடயத் || 20 ||　　563 ||

தலப்ரஹாராபிஹதோ நிபபாத மஹீதலே |
ஸ தைத்யராஜ: ஸஹஸா புனரேவ ததோத்தித: || 21 ||
உத்பத்ய ச ப்ரக்ருஹ்யோச்சைர்-தேவீம் ககன
மாஸ்தித: |
தத்ராபி ஸா நிராதாரா யுயுதே தேன சண்டிகா || 22 ||

டியை உயர்த்திக்கொண்டு வேகமாக அவளை நோக்கிப் பாய்ந்தான்.

20. அசுரசிரேஷ்டன் தேவியின் இருதயத்தில் முஷ்டியால் குத்தினான். தேவியும் அவன் மார்பில் உள்ளங் கையால் அறைந்தாள்.

21. கைத்தலத்தால் அறையுண்ட அவ்வசுர ராஜன் பூதலத்தில் வீழ்ந்தான்; விரைவில் மீண்டும் எழுந்தான்.

22. தேவியை எடுத்துக்கொண்டு ஆகாயத்தில் கிளம்பி நின்றான். அங்கும் ஆதாரமின்றியே அந்தச் சண்டிகா தேவி அவனுடன் போர் புரிந்தாள்.

नियुद्धं खे तदा दैत्य-श्चण्डिका च परस्परम् ।
चक्रतुः प्रथमं सिद्ध-मुनि-विस्मय-कारकम् ॥ २३ ॥
ततो नियुद्धं सुचिरं कृत्वा तेनांबिका सह ।
उत्पात्य भ्रामयामास चिक्षेप धरणीतले ॥ २४ ॥
स क्षिप्तो धरणीं प्राप्य मुष्टि-मुद्यम्य वेगितः ।
अभ्यधावत दुष्टात्मा चण्डिका-निधनेच्छया ॥ २५ ॥

நியுத்தம் கே ததா தைத்யச்-சண்டிகா ச பரஸ்பரம் |
சக்ரது: ப்ரதமம் ஸித்த-முனி-விஸ்மய-காரகம் || 23 ||
ததோ நியுத்தம் ஸுசிரம் க்ருத்வா தேநாம்பிகாஸஹ |
உத்பாத்ய ப்ராமயாமஸ சிக்ஷேப தரணீதலே || 24 ||
ஸ க்ஷிப்தோ தரணீம் ப்ராப்ய முஷ்டி-முத்யம்ய வேகித: |
அப்யதாவத துஷ்டாத்மா சண்டிகா-நிதனேச்சயா || 25 ||

---

23. சண்டிகையும் அசுரனும் ஆகாய வெளியில் அப்போது ஒருவருடனொருவர் புது முறையில் ஸித்தர்களும் முனிவர்களும் அதிசயிக்கும்படி நெருங்கி யுத்தம் செய்தனர்.

24. அம்பிகை நெடுநேரம் அவனுடன் நெருங்கி அவ்வாறு யுத்தம் செய்த பின் அவனைத் தூக்கிச் சுழற்றிப் பூதலத்தில் எறிந்தாள்.

25. எறியப்பட்ட அந்த துஷ்டாத்மா பூமியையடைந்து முஷ்டியை உயர்த்திக்கொண்டு சண்டிகையைக் கொல்ல விரும்பி வேகமாகப் பாய்ந்தான்.

---

23. நியுத்தம்—'நியுத்தம் பாஹு யுத்தே ஸ்யாதித்யமர: |'

24. உத்பாட்ய | பா. பே.

25. முஷ்டிமுத்யம்ய வேகவான் | பா. பே.

துஷ்டாத்மா—' ஆத்மா யத்னோ த்ருதிர்-புத்தி: ஸ்வபாவோ ப்ரஹ்ம வர்ஷ்ம சேத்யமர: |'

तमायान्तं ततो देवी सर्वदैत्य-जनेश्वरम् ।
जगत्यां पातयामास भित्त्वा शूलेन वक्षसि ॥ २६ ॥

स गतासुः पपातोर्व्यां देवीशूलाग्र-विक्षतः ।
चालयन् सकलां पृथ्वीं साब्धि-द्वीपां सपर्वताम् ॥ २७ ॥

ततः प्रसन्नमखिलं हते तस्मिन् दुरात्मनि ।
जगत् स्वास्थ्य-मतीवाप निर्मलं चाभवन्नभः ॥ २८ ॥

उत्पात-मेघाः सोल्का ये प्रागासंस्ते शमं ययुः ।
सरितो मार्गवाहिन्य-स्तथासंस्तत्र पातिते ॥ २९ ॥

தமாயாந்தம் ததோ தேவீ ஸர்வதைத்ய-ஜனேச்வரம் |
ஜகத்யாம் பாதயாமாஸ பித்வா சூலேன வக்ஷஸி ||

ஸ கதாஸு: பபாதோர்வ்யாம் தேவீசூலாக்ர-விக்ஷத: |
சாலயன் ஸகலாம் ப்ருத்வீம் ஸாப்தி-த்வீபாம்-ஸபர்வ-தாம் || 27 || || 570 ||

தத: ப்ரஸன்ன-மகிலம் ஹதே தஸ்மின் துராத்மனி |
ஜகத் ஸ்வாஸ்த்ய-மதீவாப நிர்மலஞ் சாபவந்-நப; || 28 ||

உத்பாத-மேகா:ஸோல்கா யே ப்ராகாஸம்ஸ்தே சமம் யயு: |
ஸரிதோ மார்க்கவாஹின்யஸ்-ததாஸம்ஸ்-தத்ர பாதிதே || 29 || || 572 ||

---

26. தைத்திய மக்களின் அதிபனுகிய அவன் அங்ஙனம் வரும்போதே தேவியானவள் அவன் மார்பில் சூலத்தால் குத்திப் பிளந்து பூமியில் வீழ்த்தினுள்.

27. தேவியின் சூலத்தின் நுனியால் பிளவுண்ட அவன் கடல்களுடனும் துவீபங்களுடனும் மலைகளுடனும் கூடிய பூமி முழுவதையும் நடுங்க வைத்துக்கொண்டு பிராணனை விட்டுத் தரையில் வீழ்ந்தான்.

28. அந்த துராத்மா கொல்லப்பட்டதும் உலகனைத்தும் ஆனந்தத்தில் மெய்மறந்தது. ஆகாயமும் நிர்மலமாய் விளங்கிற்று.

29. வால் நக்ஷத்திரங்களுடன் கூடிய துர்நிமித்தங்கள் எவை முன் காணப்பட்டனவோ அவை சாந்தமடைந்தன.

ततो देवगणाः सर्वे हर्षनिर्भर-मानसाः ।
बभूवु-र्निहते तस्मिन् गन्धर्वा ललितं जगुः ॥ ३० ॥

अवादयं-स्तथैवान्ये ननृतुश्चाप्सरो-गणाः ।
ववुः पुण्यास्तथा वाताः सुप्रभोऽभूद्दिवाकरः ॥ ३१ ॥

जज्वलुश्चाग्नयः शान्ताः शान्ता दिग्जनित-स्वनाः ॥ओं॥ ३२॥

ओं जय जय श्रीमार्कण्डेयपुराणे सावर्णिके मन्वन्तरे
देवीमाहात्म्ये दशमोऽध्यायः

ததோ தேவகணாः ஸர்வே ஹர்ஷ-நிர்ப்பர-மானஸா: |
பபூவுர்-நிஹதே தஸ்மின் கந்தர்வா லலிதம் ஜகு: || 30 ||

அவாதயம்ஸ்-ததைவான்யே நந்ருதுச்சாப்ஸரோகணா: |
வவு: புண்யாஸ்-ததா வாதா: ஸுப்ரபோऽபூத்-திவா கர: ||

ஜஜ்வலுச்சாக்னய: சாந்தா: சாந்தா திக்-ஜனித-ஸ்வனா: || ஓம் || 32 || || 575 ||

ஓம் ஜய ஜய ஸ்ரீ மார்க்கண்டேய புராணே ஸாவர்ணிகே மன்வந்தரே
தேவீமாஹாத்ம்யே தசமோத்யாய:

அவன் அங்கு வீழ்ச்சியுற்றதும் நதிகள் தம் வழியில் அடங்கிச் சென்றன.

30. அவன் கொல்லப்பட்ட பின்னர் எல்லா தேவகணங்களும் ஆனந்தம் பொங்கும் மனத்தினராயினர். கந்தர்வர்கள் இனிமையாய்ப் பாடினர்.

31, 32. சிலர் வாத்தியங்களை முழங்கினர். அப்ஸர கணங்கள் நர்த்தனம் செய்தனர். காற்றுச் சுபமாய் வீசிற்று.

आहुतिः—ओं जयन्ती सांगायै सायुधायै सशक्तिकायै सपरीवारायै सवाहनायै कामेश्वर्यै महाहुतिं समर्पयामि नमः स्वाहा ॥

ஆஹுதி:—ஓம் ஜயந்தீ ஸாங்காயை ஸாயுதாயை ஸ-சக்திகாயை ஸ-பரிவாராயை ஸ-வாஹனாயை காமேச்வர்யை மஹாஹுதிம் ஸமர்ப்பயாமி நம: ஸ்வாஹா ||

சூரியன் அழகிய பிரபையுடன் விளங்கினன். அக்கினிகள் சாந்தமாக ஜ்வலித்தன. திக்குகளில் எழுந்த ஒலிகளும் சாந்தமடைந்தன.

ஓம் ஜய ஜய ஸ்ரீ மார்க்கண்டேய புராணத்தில் ஸாவர்ணிக மன்வந்தரத்தினுள்ள தேவீமாஹாத்மியத்தில் பத்தாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

एकादशोऽध्यायः

देवीस्तुतिः

॥ ध्यानम् ॥

ओं बालरविद्युति-मिन्दुकिरीटां तुङ्गकुचां नयनत्रय-युक्ताम् ।
स्मेरमुखीं वरदांकुशपाशाभीतिकरां प्रभजे भुवनेशीम् ॥

ओं ऋषिरुवाच ॥ १ ॥ ॥ ५७६ ॥

देव्या हते तत्र महासुरेन्द्रे सेन्द्राः सुरा वह्निपुरोगमास्ताम् ।
कात्यायनीं तुष्टुवुरिष्ट-लाभाद् विकाशि-वक्त्राब्ज-विकाशिताशाः॥

ஏகாதசோऽத்யாய:

தேவீ ஸ்துதி:

த்யானம்-ஓம் பால-ரவித்யுதி-மிந்துகிரீடாம் துங்க-குசாம் நயனத்ரய - யுக்தாம் | ஸ்மேர - முகீம் வர தாங்குச-பாசாபீதிகராம் ப்ரபஜே புவனேசீம் ||

ஓம் ருஷிருவாச || 1 || || 576 ||

தேவ்யா ஹதே தத்ர மஹாஸுரேந்த்ரே
ஸேந்த்ரா: ஸுரா வஹ்னிபுரோகமாஸ்தாம் |
காத்யாயனீம் துஷ்டுவு-ரிஷ்டலாபாத்
விகாசி-வக்த்ராப்ஜ-விகாசிதாசா: || 2 || || 577 ||

பதினோராவது அத்யாயம்

தேவீ ஸ்துதி

ரிஷி கூறியது—

1, 2. அப்பெரிய அசுர ராஜன் தேவியால் கொல்லப்பட்டதும் அக்கினி தேவனை முன்னிட்டுக்கொண்டு இந்திரனுடன்

மந்த்ர விபாகம்—ச்லோகாஸ்து ஸார்த்த பஞ்சாசஜ்—ஜ்ஞேயா ஏகாதசேஜிவே | பஞ்சாசச்-ச்லோகமந்த்ராச்சஅந்தேzர்த்த-ச்லோக-மந்த்ரக: || 1 || ஆதாவ் ருஷி-ருவாசேதி மந்த்ர ஆத்யஸ்-தத: பரம் | சதுஸ்த்ரிம்சத் தத: ச்லோகா மந்த்ரருபாஸ்-த்தத: பரம் || 2 || தேவ்யுவாச தத: ச்லோகோ தேவா ஊசு: புனஸ்-ததா | ச்லோகச்ச தேவ்யுவாசேதி தத: ச்லோகாச்சைவ சதுர்த்தச || அர்த்த

देवि प्रपन्नार्तिहरे प्रसीद प्रसीद मात-जर्गतोऽखिलस्य ।
प्रसीद विश्वेश्वरि पाहि विश्वं त्वमीश्वरी देवि चराचरस्य ॥ ३ ॥

தேவி ப்ரபன்னார்த்திஹரே ப்ரஸீத
ப்ரஸீத மாதர்-ஜகதோऽகிலஸ்ய |
ப்ரஸீத விச்வேச்வரி பாஹி விச்வம்
த்வமீச்வரீ தேவி சராசரஸ்ய || 3 || || 578 ||

எல்லா தேவர்களும் மலர்ந்த முகத்தாமரைகளால் திசைகளைப் பிரகாசிப்பித்துக்கொண்டு அங்கு கூடித் தங்கள் ஆசையின் பூர்த்தி எய்தியவர்களாய்க் காத்தியாயனியைத் துதித்தனர்.

3. தேவி! சரண் புகுந்தவர்களின் துன்பத்தைத் துடைப்பவளே! அருள்வாய் அருள்வாய். உலகனைத்திற்கும் அன்னையே! அருள்வாய். உலகின் ஈசுவரி! உலகைக் காப்பாய். தேவி! நீயே சராசரமனைத்தையுமாள்பவள்.

ஹூதிர்-பவே-தந்தே பஞ்சாசத்-பஞ்ச-மந்த்ரகா: || (வைஷ்ணவி தேவதா ஹ்யத்ர மஹாகருடவாஹனா ||)
சிதம்பர ரஹஸ்யம்
(உவாச 4, அர்த்த சுலோகம் 1, சுலோகம் 50—ஆக 55)

நாராயணீ ஸ்துதி மகிமை—நாராயணீ ஸ்துதிர்-நாம ஸூக்தம் பரம சோபனம் | புரந்தர ததா த்ருஷ்டம் தேவை:ரக்னி-புரோகமை: || 1 || ஏஷா ஸம்பூஜிதா பக்த்யா ஸர்வஜ்ஞத்வம் ப்ரயச்சதி | கௌசிகீ ஸர்வதேவேச ஸர்வகாமப்ரதா ஹ்யயம் || 2 || உத்பத்திர்-யுத்தவிக்ராந்தி: ஸ்துதிச்சேதி புராதனை: | பட்யதே த்ரிதயம் விப்ரைர்-வேத வேதாங்க - பாரகை: || 3 || ஏதாஸாம் பரமா ப்ரோக்தா கூடஸ்தா ஸா மஹியஸி | மஹாலக்ஷ்மீர்-மஹா பாகா ப்ரக்ருதி:பரமேச்வரீ ||
லக்ஷ்மீதந்த்ரம்

கௌசிக்யேவ ஸரஸ்வதீ, அஸ்யா ரூபம் யாமலே—ஸரஸ்வத்யஷ்டஹஸ்தாது பாணஞ்ச முஸலம் ததா | சூலம் சக்ரம் ததா சங்கம் கண்டாம் வை லாங்கலம் ததா || 1 || தனுரேதானி திவ்யானி ஹஸ்தைர்-தேவி பிபர்த்தி ஸா | ச்வேதபர்வத-ஸங்காசா ச்வேதவஸ்த்ர-விபூஷிதா || 2 || நானாரத்ன ஸமாகீர்ணா வேதவித்யா-விநோதினீ | ஆஷாடே நவராத்ரே து பூஜ்யா சும்ப-நிபர்ஹணீ ||

2. துஷ்டுவு-ரிஷ்ட-லம்பாத்; வக்த்ராஸ்து விகாசிதாசா: |

आधारभूता जगतस्त्वमेका मही-स्वरूपेण यतः स्थितासि ।
अपां स्वरूपस्थितया त्वयैत-दाप्यायते कृत्स्न-मलंघ्य-वीर्ये ॥ ४ ॥
त्वं वैष्णवी-शक्ति रनन्त-वीर्या विश्वस्य बीजं परमासि माया ।
संमोहितं देवि समस्त-मेतत् त्वं वै प्रसन्ना भुवि मुक्तिहेतुः ॥ ५ ॥
विद्याः समस्ता-स्तव देवि भेदाः स्त्रियः समस्ताः सकला जगत्सु ।
त्वयैकया पूरित-मम्बयैतत् का ते स्तुतिः स्तव्यपरापरोक्तिः ॥६॥

ஆதாரபூதா ஜகதஸ்-த்வமேகா
மஹீ-ஸ்வரூபேண யத: ஸ்திதாஸி |
அபாம் ஸ்வரூப-ஸ்திதயா த்வயைத-
தாப்யாயதே க்ருத்ஸ்ன-மலங்க்யவீர்யே || 4 || || 579 ||

த்வம் வைஷ்ணவீ-சக்தி-ரனந்த-வீர்யா
விச்வஸ்ய பீஜம் பரமாஸி மாயா |
ஸம்மோஹிதம் தேவி ஸமஸ்த-மேதத்
த்வம் வை ப்ரஸன்னா புவி முக்திஹேது: || 5 || || 580 ||

வித்யா: ஸமஸ்தாஸ்-தவ தேவி பேதா:
ஸ்த்ரிய: ஸமஸ்தா: ஸகலா ஜகத்ஸு |
த்வயைகயா பூரித-மம்பயைதத்
கா தே ஸ்துதி: ஸ்தவ்ய-பராபரோக்தி: || 6 || || 581 ||

---

4. பிருதிவி வடிவில் இருப்பதால், உலகிற்கு நீ ஒருத்தியே ஆதாரமாகின்றாய். கடத்தற்கரிய வீரியம் வாய்ந்தவளே! அப்பு வடிவிலிருக்கும் உன்னாலேயே இது முழுதும் திருப்தி செய்விக்கப் படுகின்றது.

5. அளவற்ற வீரியம் படைத்த விஷ்ணுவின் சக்தி நீயே. உலகிற்கு வித்தாகிய மகாமாயையும் ஆகின்றாய், தேவி! (உன்னால்) இது எல்லாம் மயக்கத்திலாழ்த்தப் பட்டுளது. உலகில் நீ அருள் புரிந்தால் அது முக்திக்குக் காரணம்.

6. எல்லா வித்தைகளும் உனது அம்சங்களே. கலை களுடன் கூடிய எல்லா ஸ்திரீகளும் உலகில் அவ்வாறே (உனது வெவ்வேறு வடிவங்களே யாவர்). ஒரே தாயாகிய

सर्व-भूता यदा देवी स्वर्ग-मुक्ति-प्रदायिनी ।
त्वं स्तुता स्तुतये का वा भवन्तु परमोक्तयः ॥ ७ ॥
सर्वस्य बुद्धिरूपेण जनस्य हृदि संस्थिते ।
स्वर्गापवर्गदे देवि नारायणि नमोऽस्तु ते ॥ ८ ॥

ஸர்வபூதா யதா தேவீ ஸ்வர்க்க-முக்தி-ப்ரதாயினீ
த்வம் ஸ்துதா ஸ்துதயே கா வா பவந்து பரமோக்தய: ||
ஸர்வஸ்ய புத்திரூபேண ஜனஸ்ய ஹ்ருதி ஸம்ஸ்திதே
ஸ்வர்க்காபவர்க்கதே தேவி நாராயணி நமோऽஸ்துதே ||

உன்னாலேயே இவ்வுலகு நிறைந்துள்ளது. துதிக்குரியதின் பரமும் அபரமுமான வாக்கே நீயாயிருக்க உனக்குத் துதி எங்ஙனம்?

7. எல்லாம் நீயேயாகவும், போகத்தையும் மோக்ஷத்தையும் அளிக்கும் பரதேவதையாகவும் நீ போற்றப்படும்போது எவ்வளவு சிறந்த சொற்களேயாயினும் எங்ஙனம் அவை உன்னைத் துதிக்கப் பயன்படும்?

8. எல்லா ஜீவர்களுடைய இருதயத்திலும் புத்தி வடிவில் உறைபவளும், சுவர்க்கத்தையும் மோக்ஷத்தையும் அளிப்பவளும் ஆகிய நாராயணீ தேவியே, உனக்கு நமஸ்காரம்.

9. (காலத்தின் அளவாகிய) கலைவடிவிலும் காஷ்டை முதலிய வடிவுகளிலும் இருந்துகொண்டு மாறுதல்களை உண்

---

6. வித்யா:—அங்கானி வேதாச்-சத்வாரோ மீமாம்ஸா ந்யாய-விஸ்தர: | தர்மசாஸ்த்ரம் புராணஞ்ச வித்யா-ஹ்யேதாச்-சதுர்த்தச || 1 || ஆயுர்வேதோ தனுர்வேதோ காந்தர்வச்சேதி தே த்ரய: | அர்த்த-சாஸ்த்ரம் சதுர்த்தஞ்ச வித்யாஹ்யஷ்டாதசைவ தா: || 2 ||

7. ஸ்வர்க்க-பு்க்தி-ப்ரதாயினீ | பா. பே.

8. நாராயணீ—'நரா அயனம் யஸ்யாஸௌ நாராயணோ விஷ்ணுஸ்-தஸ்ய விஷ்ணோ-ரியம் நாராயணீ விஷ்ணுமாயேத்-யர்த்த: | '

कला-काष्ठादिरूपेण परिणाम-प्रदायिनि ।
विश्वस्योपरतौ शक्ते नारायणि नमोऽस्तु ते ॥ ९ ॥
सर्वमङ्गल-माङ्गल्ये शिवे सर्वार्थ-साधिके ।
शरण्ये त्र्यम्बके गौरि नारायणि नमोऽस्तु ते ॥ १० ॥

கலா-காஷ்டாதிரூபேண பரிணாம-ப்ரதாயினி |
விச்வஸ்யோபரதௌ சக்தே நாராயணி நமோ-
ऽஸ்து தே || 9 || || 584 ||

ஸர்வமங்கல-மாங்கல்யே சிவே ஸர்வார்த்த-ஸாதிகே |
சரண்யே த்ர்யம்பகே கௌரி நாராயணி நமோऽஸ்து
தே || 10 || || 585 ||

டாக்கி உலகின் ஒடுக்கத்திற்குக் காரண சக்தியாய் விளங்கும் நாராயணியே, உனக்கு நமஸ்காரம்.

10. எல்லா மங்களங்களிலும் மங்களப் பொருளாய் விளங்குபவளே! எல்லா நன்மைகளையும் அளிப்பவளே! எல்லா ஆசைகளையும் பூர்த்தி செய்விப்பவளே! சரணடைதற் குரியவளே! மூன்று கண்களை யுடையவளே! நாராயணீ தேவியே, உனக்கு நமஸ்காரம்.

---

9. காஷ்டாகலாதிருபேண | பா. பே.

2. க்ஷணம்=1 லவம்; 2 லவம்=1 நிமேஷம்: 30 நிமேஷம்=1 கலா; 18 நிமேஷம்=1 காஷ்டா.

10. ஸர்வாணி ஹ்ருதயஸ்தானி மங்கலானி சுபானி ச | ததாதி சேச்சிதால்-லோகே தேன ஸா ஸர்வமங்கலா || சிவா முக்தி; ஸமாக்யாதா தத்-ப்ரதத்வாச் சிவா ஸ்ம்ருதா | தர்மாதீம்ச்-சிந்திதா யஸ்மாத் ஸர்வலோகஸ்ய யச்சதி | அதோ தேவீ ஸமாக்யாதா | லோகே ஸர்வார்த்த-ஸாதிகா || விஷாக்னி-பய.கோரேஷு சரண்யா ஸ்மரணாத்-யத: | சரண்யா தேன ஸா தேவீ முனிபி: பரிகீர்த்திதா || ஸோமஸூர்யானலாக்ஷித்வாத்-த்ர்யம்பகா ஸா ஸ்ம்ருதா புதை: || யோகாக்னி-தக்த-தேஹா யா கன்யா ஜாதா ஹிமாலயே | சங்கேந்து-குந்த-தவலாததோ கௌரீதி ஸா ஸ்ம்ருதா || ஜலாயனா நிரா-தாரா ஸமுத்ர-சயனாபி வா | நாராயணீ ஸமாக்யாதா நரநாரீ ப்ரவர்த்திகா'' தேவீ புராணம்.

'ஸர்வமங்கல-மாங்கல்யே' எனும் இந்த மந்திரத்தை ஏழுதடவை ஜபித்தால் எல்லா நன்மைகளும் சித்திக்கும் என்று பெரியோர் கூறுவர்.

ஸர்வமங்கல-மங்கல்யே | பா. பே

सृष्टि-स्थिति-विनाशानां शक्तिभूते सनातनि ।
गुणाश्रये गुणमये नारायणि नमोऽस्तु ते ॥ ११ ॥
शरणागत-दीनार्त-परित्राण-परायणे ।
सर्वस्यार्ति-हरे देवि नारायणि नमोऽस्तु ते ॥ १२ ॥
हंसयुक्त-विमानस्थे ब्रह्माणीरूप-धारिणि ।
कौशांभःक्षरिके देवि नारायणि नमोऽस्तु ते ॥ १३ ॥

ஸ்ருஷ்டி-ஸ்திதி-விநாசாநாம் சக்திபூதே ஸநாதனி ||
குணாச்ரயே குணமயே நாராயணி நமோऽஸ்துதே || 11 ||
சரணாகத-தீனார்த்த-பரித்ராண-பராயணே |
ஸர்வஸ்யார்த்தி-ஹரே தேவி நாராயணி நமோऽஸ்து
தே || 12 || || 587 ||

ஹம்ஸயுக்த-விமானஸ்தே ப்ரஹ்மாணீ-ரூபதாரிணி |
கௌசாம்ப:க்ஷரிகே தேவி நாராயணி நமோऽஸ்து தே ||

---

11. ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹாரம் எனும் முத்தொழிலுக்கும் காரண சக்தியாய் விளங்குபவளே! என்றும் உள்ளவளே! எல்லா குணங்களுக்கும் இருப்பிடமாக விளங்குபவளே! குணங்களையே வடிவாய்க் கொண்டவளே! நாராயணீ உனக்கு நமஸ்காரம்.

12. தன்னைச் சரணடைந்த தீனர்களையும் துன்புற்றோரையும் காப்பாற்றுவதையே தொழிலாய்க் கொண்டவளே! எல்லோருடைய துன்பத்தையும் துடைப்பவளே! நாராயணீ தேவியே! உனக்கு நமஸ்காரம்.

13. ஹம்ஸம் பூட்டிய விமானத்திலுறைபவளே! பிரம்மாணீ வடிவெடுத்தவளே! கூர்ச்சத்தால் தீர்த்தத்தைப் புரோக்ஷிப்பவளே! நாராயணீ தேவியே! உனக்கு நமஸ்காரம்.

---

11. நாராயணி—லக்ஷ்மீஸ்வரூபே |
குணாச்ரயே குணமயி | பா. பே.

त्रिशूल-चन्द्राहि-धरे महावृषभ-वाहिनि ।
माहेश्वरी-स्वरूपेण नारायणि नमोऽस्तु ते ॥ १४ ॥

मयूर-कुक्कुट-वृते महाशक्तिधरेऽनघे ।
कौमारी-रूप-संस्थाने नारायणि नमोऽस्तु ते ॥ १५ ॥

शङ्ख-चक्र-गदा-शार्ङ्ग-गृहीत-परमायुधे ।
प्रसीद वैष्णवीरूपे नारायणि नमोऽस्तु ते ॥ १६ ॥

த்ரிசூல-சந்த்ராஹிதரே மஹாவ்ருஷப-வாஹினி |
மாஹேச்வரீ-ஸ்வரூபேண நாராயணி நமோஸ்து தே ||

மயூர-குக்குட-வ்ருதே மஹாசக்திதரே ऽனகே |
கௌமாரீ-ரூப-ஸம்ஸ்தானே நாராயணி நமோऽஸ்து தே || 15 || || 590 ||

சங்க-சக்ர-கதா-சார்ங்க-க்ருஹீத பரமாயுதே |
ப்ரஸீத வைஷ்ணவீரூபே நாராயணி நமோऽஸ்து தே ||

14. மாஹேசுவரீ உருவத்தில் முச்சூலத்தையும், சந்திரனையும், பாம்பையும் தரிப்பவளே! விருஷபத்தை வாகனமாய்க் கொண்டவளே! நாராயணீ உனக்கு நமஸ்காரம்.

15. மயிலுஞ் சேவலுஞ் சூழப் பெரிய வேலாயுதத்தைத் தரித்துக் கௌமாரீ வடிவு கொண்டவளே! பாவமற்றவளே! நாராயணீ! உனக்கு நமஸ்காரம்.

16. சங்கு, சக்கரம், கதை, வில் ஆகிய சிறந்த ஆயுதங்களை ஏந்தி வைஷ்ணவீ வடிவுகொண்ட நாராயணீ! அருள்வாய். உனக்கு நமஸ்காரம்.

14. நாராயணி—பரமாத்மசக்தே |

15. நாராயணி—நாரே நரஸமூஹே, அயனீ க்ருதஸ்தானா. அஹங்காராதிஷ்டாத்ருத்வாத்-குஹஸ்ய தச்சக்தி-ரபி ததா வ்யபதிஷ்டா | அஹங்கா-ராதிஷ்டாத்ரீ, தே துப்யம் நமோऽஸ்து |

16. நாராயணி—நாராயணிः பரமாத்மா தஸ்யேயம் ப்ராப்தி-ஸாதன-பூதா நாராயணீ ப்ரஹ்மவித்யா தத் ஸ்வரூபே தேவி தே துப்யம் நமः |

गृहीतोग्र-महाचक्रे दंष्ट्रोद्धृत-वसुन्धरे ।
वराहरूपिणि शिवे नारायणि नमोऽस्तु ते ॥ १७ ॥

नृसिंहरूपेणोग्रेण हन्तुं दैत्यान् कृतोद्यमे ।
त्रैलोक्य-त्राण-सहिते नारायणि नमोऽस्तु ते ॥ १८ ॥

किरीटिनि महावज्रे सहस्र-नयनोज्ज्वले ।
वृत्र-प्राणहरे चैन्द्रि नारायणि नमोऽस्तु ते ॥ १९ ॥

க்ருஹீதோக்ர-மஹாசக்ரே தம்ஷ்ட்ரோத்ருத-
வஸுந்தரே ।
வராஹரூபிணி சிவே நாராயணி நமோऽஸ்து தே ॥ 17 ॥

ந்ருஸிஹ்ம-ரூபேணோக்ரேண ஹந்தும் தைத்யான்
க்ருதோத்யமே ।
த்ரைலோக்ய-த்ராண-ஸஹிதே நாராயணி
நமோऽஸ்து தே ॥ 18 ॥ ॥ 593 ॥

கிரீடினி மஹாவஜ்ரே ஸஹஸ்ர-நயனோஜ்வலே ।
வ்ருத்ர-ப்ராணஹரே சைந்த்ரி நாராயணி
நமோऽஸ்து தே ॥ 19 ॥ ॥ 594 ॥

---

17. பயங்கரமான பெரிய சக்கரந்தாங்கித் தெற்றிப் பல்லில் பூமியைத் தூக்கிக்கொண்டு வராஹ ரூபந்தரித்த மங்கள வடிவினளே! நாராயணீ! உனக்கு நமஸ்காரம்.

18. மூவ்வுலகையும் ரக்ஷிக்கும் நல்லெண்ணத்துடன் உக்கிரமான நரசிம்ம வடிவுடன் அசுரர்களைக் கொல்ல முற்பட்டவளே! நாராயணீ! உனக்கு நமஸ்காரம்.

19. கிரீடந் தரித்துப் பெரிய வஜ்ராயுதந் தாங்கி ஆயிரங் கண்களுடன் ஜ்வலிக்கும் இந்திர சக்தியே! விருத்திராசுரன் பிராணனைப் போக்கியவளே! நாராயணீ! உனக்கு நமஸ்கராம்.

शिवदूती-स्वरूपेण हतदैत्य-महाबले ।
घोररूपे महारावे नारायणि नमोऽस्तु ते ॥ २० ॥
दंष्ट्राकराल-वदने शिरोमाला-विभूषणे ।
चामुण्डे मुण्ड-मथने नारायणि नमोऽस्तु ते ॥ २१ ॥
लक्ष्मि लज्जे महाविद्ये श्रद्धे पुष्टिस्वधे ध्रुवे ।
महारात्रि महाऽविद्ये नारायणि नमोऽस्तु ते ॥ २२ ॥

சிவதூதீ-ஸ்வரூபேண ஹததைத்ய-மஹாபலே |
கோரரூபே மஹாராவே நாராயணி நமோऽஸ்து தே ||
தம்ஷ்ட்ராகரால-வதனே சிரோமாலா-விபூஷணே |
சாமுண்டே முண்ட-மதனே நாராயணிநமோऽஸ்து தே ||
லக்ஷ்மி லஜ்ஜே மஹாவித்யே ச்ரத்தே புஸ்டிஸ்வதே த்ருவே |
மஹாராத்ரி மஹாऽவித்யே நாராயணி நமோऽஸ்துதே ||

---

20. கோர ரூபமும் பயங்கரமான சப்தமும் உடையவளே! மிகுந்த பலம் பொருந்திய சிவதூதீவடிவில் அசுரர்களை அழித்தவளே! நாராயணீ! உனக்கு நமஸ்காரம்.

21. தெற்றிப் பல் கொண்ட வாயும், தலைமாலை ஆபரணமும் உடைய சாமுண்டா தேவியே! முண்டாசுரனை வதைத்தவளே! நாராயணீ! உனக்கு நமஸ்காரம்.

22. லக்ஷ்மியாகவும், லஜ்ஜையாகவும், மஹாவித்தையாகவும், சிரத்தையாகவும், புஷ்டியளிக்கும் ஸ்வதாதேவியாகவும், நிலைபெற்றவளாகவும், மஹாராத்திரியாகவும், மஹாமாயையாகவும் உள்ளவளே! நாராயணீ! உனக்கு நமஸ்காரம்.

---

21. சாமுண்டே—சாமுண்டேதி கால்யா: ஸம்ஜ்ஞா |

22. புஷ்டே ஸ்வதே த்ருவே; மஹாராத்ரே மஹாமாயே | பா. பே.

லக்ஷ்மி—லக்ஷயதி பச்யதி நீதிஜ்ஞமிதி லக்ஷ்மீ: விஷ்ணுபத்னீ ஸம்பச்ச | லக்ஷ்மீ ஸம்பத்தி சோபயோ: |

मेधे सरस्वति वरे भूति बाभ्रवि तामसि ।
नियते त्वं प्रसीदेशे नारायणि नमोऽस्तु ते ॥ २३ ॥

सर्व-स्वरूपे सर्वेशे सर्वशक्ति-समन्विते ।
भयेभ्यस्त्राहि नो देवि दुर्गे देवि नमोऽस्तु ते ॥ २४ ॥

மேதே ஸரஸ்வதி வரே பூதி பாப்ரவி தாமஸி
நியதே த்வம் ப்ரஸீதேசே நாராயணி நமோऽஸ்து தே ||

ஸர்வ-ஸ்வரூபே ஸர்வேசே ஸர்வசக்தி-ஸமன்விதே |
பயேப்யஸ்-த்ராஹி நோ தேவி துர்க்கே தேவி நமோ-
ऽஸ்து தே || 24 || || 599 ||

---

23. சிறந்த மேதா தேவியாகவும், ஸரஸ்வதியாகவும், ஐசுவரியமாகவும், விஷ்ணு சக்தியாகவும், தாமஸ வடிவின ளாகவும், இயற்கை வடிவினளாகவும் விளங்கும் ஈசுவரியே, நீ அருள் புரிவாய்! நாராயணீ! உனக்கு நமஸ்காரம்.

24. அனைத்தின் வடிவமாகவும், அனைத்தையும் ஆள்பவ ளாகவும், சக்தியனைத்தும் பொருந்தியவளாகவும் விளங்கும் தேவியே, பயங்கரமானவற்றினின்று எங்களைக் காப்பாய். துர்க்கா தேவியே! உனக்கு நமஸ்காரம்.

ச்ரத்தே — ச்ரத்த்யவ்யய-மாஸ்திக்யே வர்த்ததே | ச்ரதாஸ்திக்யம் தஸ்யதானம் ச்ரத்தா |

மஹாராத்ரி—மஹதீ ராத்ரீ மஹாராத்ரீ ப்ரஹ்மாவஸான-ராத்ரி: |

மஹாவித்யே 'மஹதீ அவித்யா மஹாவித்யா | தஸ்யா மஹத்வம் ஸர்வ ஜீவான் ப்ரதி ப்ரஹ்மஸ்வரூபாவரணே ஸாமர்த்யஸ்ய வித்யமானத்வாத் ஸர்வா வரண-ஸாமர்த்ய-யுக்தா | ' ஸ. ஸ.

23. இதற்குப் பின் அதிக பாடம்.

ஸர்வத: பாணி பாதாந்தே ஸர்வதோऽக்ஷி-சிரோ-முகே |

ஸர்வத: ச்ரவணக்ராணே நாராயணி நமோऽஸ்துதே ||

பூதி—ஸத்வகுண ஸ்வரூபே |

பாப்ரவி—பப்ருசப்தஸ்ய கபிலவாசித்வாத் கபிலஸ்ய லோஹித ப்ரதானத்வால்-லோஹிதவர்ணஸ்ய ரஜ ஆத்மகதயா ராஜஸீத்யர்த்த: |

एतत्ते वदनं सौम्यं लोचनत्रय-भूषितम् ।
पातु नः सर्वभीतिभ्यः कात्यायनि नमोऽस्तु ते ॥ २५ ॥
ज्वाला-कराल-मत्युग्र-मशेषासुर-सूदनम् ।
त्रिशूलं पातु नो भीते-र्भद्रकालि नमोऽस्तु ते ॥ २६ ॥
हिनस्ति दैत्य-तेजांसि स्वनेनापूर्य या जगत् ।
सा घण्टा पातु नो देवि पापेभ्योऽनः सुतानिव ॥ २७ ॥

ஏதத் தே வதனம் ஸௌம்யம் லோசனத்ரய-பூஷிதம் |
பாது ந: ஸர்வபீதிப்ய: காத்யாயனி நமோSஸ்து தே ||
ஜ்வாலா-கரால-மத்யுக்ர-மசேஷாஸுர-ஸூதனம் |
த்ரிசூலம் பாது நோ பீதேர்-பத்ரகாலி நமோSஸ்துதே ||
ஹிநஸ்தி தைத்ய-தேஜாம்ஸி ஸ்வனேனாபூர்ய யா ஜகத் |
ஸா கண்டா பாது நோ தேவி பாபேப்யோSந: ஸுதானிவ || 27 || || 602 ||

25. இந்த அழகு மிகுந்ததும் மூன்று கண்களால் அலங்கரிக்கப் பெற்றதுமான உனது முகம் எங்களை எல்லா பயங்களினின்றும் காப்பாற்ற வேண்டும். காத்யாயனீ! உனக்கு நமஸ்காரம்.

26. பயங்கரமான ஜ்வாலையுடனும் மிகுந்த கூர்மையுடனும் அசுரர்களை மிச்சமின்றி அழிக்கும் (உனது) திரிசூலம் எங்களைப் பயத்தினின்று காக்க வேண்டும். பத்ரகாளியே! உனக்கு நமஸ்காரம்.

27. தேவி! எது தன் நாதத்தால் உலகை நிரப்பி தைத்தியர்களின் வீரியத்தை அழிக்கின்றதோ அந்த மணியானது சகடத்திடையில் விழுவதினின்று புத்திரர்களை (தாய்) காப்பது போல் பாவங்களினின்று எங்களைக் காக்கட்டும்.

27. பாபேப்யோ ந: |

அ. 'அன:' இதி சகடே சேதி விச்வ: | பா. பே.

असुरासृग्वसापङ्क-चर्चितस्ते करोज्ज्वलः ।
शुभाय खड्गो भवतु चण्डिके त्वं नता वयम् ॥ २८ ॥

रोगानशेषा-नपहंसि तुष्टा रुष्टा तु कामान् सकला-नभीष्टान् ।
त्वामाश्रितानां न विपन्नराणां त्वामश्रिता ह्याश्रयतां प्रयान्ति ॥

அஸுராஸ்ருக்வஸா-பங்க-சர்ச்சிதஸ்தே கரோஜ்-
ஜ்வல: |
சுபாய கட்கோ பவது சண்டிகே த்வாம் நதா வயம் ||

ரோகா-னசேஷா-னபஹம்ஸி துஷ்டா
ருஷ்டா து காமான் ஸகலா-னபீஷ்டான் |
த்வாமாச்ரிதாணும் ந விபந்-நராணும்
த்வாமாச்ரிதா ஹ்யாச்ரயதாம் ப்ரயாந்தி || 29 ||

---

28. அசுரர்களின் ரத்தமும் கொழுப்பும் கலந்த சேற்ருல் பூசப்பட்டதும் கிரணம் விடும் ஒளிபொருந்தியதுமான உனது வாள் நன்மை பயப்பதாகட்டும். சண்டிகையே! உன்னை நாங்கள் வணங்குகிறேம்.

29. நீ ஸந்தோஷ மடைந்தால் எல்லா நோய்களையும் அறவே போக்குகிருய். கோபத்தாலோ வேண்டப்படும் காமங்களை எல்லாம் (அறவே அழிக்கின்ருய்). உன்னை அண்டிய மனிதர்க்கு விபத்துக் கிடையாது. உன்னை அண்டிய வர் பிறர் அண்டுதற்குரியவராகின்றனரன்ருே?

30. தேவி! தருமத்தைப் பகைக்கும் கொடிய அசுரர் களின் வதமாகிய இது உன் மூர்த்தியையே பலவாக்கிப் பல

---

29. ருஷ்டா து—காமான் ஸகலானபீஷ்டான் அபஹம்ஸி | ததாஸி காமான் ஸகலா-னபீஷ்டான் | புஷ்ணஸி காமான் | பா. பே.
விபத்—இஷ்டவியோகாதி லக்ஷண ஆபத் |

एतत् कृतं यत् कदनं त्वयाद्य धर्मद्विषां देवि महासुराणाम् ।
रूपै-रनेकै-र्बहुधाऽऽत्ममूर्तिं कृत्वांबिके तत् प्रकरोति कान्या ॥३०॥

विद्यासु शास्त्रेषु विवेक-दीपेष्वाद्येषु वाक्येषु च का त्वदन्या ।
ममत्वगर्तेऽति-महान्धकारे विभ्रामयत्येत-दतीव विश्वम् ॥ ३१ ॥

रक्षांसि यत्रोग्र-विषाश्च नागा यत्रारयो दस्युबलानि यत्र ।
दावानलो यत्र तथाब्धिमध्ये तत्र स्थिता त्वं परिपासि विश्वम् ॥ ३२ ॥

ஏதத் க்ருதம் யத்-கதனம் த்வயாத்ய
தர்மத்விஷாம் தேவி மஹாஸுராணும் |
ரூபை-ரனேகைர்-பஹுதாSSத்ம-மூர்த்திம்
க்ருத்வாம்பிகே தத் ப்ரகரோதி கான்யா || 30 ||

வித்யாஸு சாஸ்த்ரேஷு விவேக-தீபேஷ்-
வாத்யேஷு வாக்யேஷு ச கா த்வதன்யா |
மமத்வகர்த்தேSதிமஹாந்தகாரே
விப்ராமயத்யேத-ததீவ விச்வம் || 31 || || 606 ||

ரக்ஷாம்ஸி யத்ரோக்ர-விஷாச்ச நாகா
யத்ராரயோ தஸ்யுபலாணி யத்ர |
தாவாநலோ யத்ர ததாப்தி-மத்யே
தத்ர ஸ்திதா த்வம் பரிபாஸி விச்வம் || 32 || || 607 ||

வடிவங்கொண்டு எங்ஙனம் உன்னால் செய்யப்பட்டதோ அங்ஙனம், அம்பிகையே, வேறு யார் செய்ய இயலும்?

31. வித்தைகளிலும் சாஸ்திரங்களிலும் விவேகத்திற்கு முதல் விளக்காகிய வேதத்தின் வாக்கியங்களிலும் (கூறப்படுவது) உன்னை யல்லாது வேறு யாரை? (உன்னையல்லாது வேறு யார்தான் இவ்வுலகை மமதையால் கவ்வப்பட்ட கொடிய (அஞ்ஞான) இருளில் வெகுவாய்ச் சுழலவைப்பது?

32. ராக்ஷஸர்கள் உள்ளவிடத்தும், கொடிய விஷப் பாம்புகள் உள்ள விடத்தும், சத்துருக்கள் உள்ள விடத்தும், திருடர்கூட்டம் உள்ள விடத்தும், காட்டுத்தீ பரவிய விடத்தும்,

---

31. விவேகதீபா:—வேதாந்தா: |
ஆத்யேஷு வாக்யேஷு—கர்மகாண்டேஷு |
32. தஸ்யு—தஸ்யுச்சௌரே ரிபௌ பும்ஸீதி ஹைம: |
தவதாவௌ வநாநலே இதி ஹைம: |

विश्वेश्वरि त्वं परिपासि विश्वं विश्वात्मिका धारयसीति विश्वम् ।
विश्वेश-वन्द्या भवती भवन्ति विश्वाश्रया ये त्वयि भक्तिनम्राः ॥३३॥
देवि प्रसीद परिपालय नोऽरिभीतेर्नित्यं यथासुर-वधादधुनैव सद्यः ।
पापानि सर्वजगतां प्रशमं नयाशु उत्पात-पाक-जनितांश्च
महोपसर्गान् ॥३४॥६०९॥

விச்வேச்வரி த்வம் பரிபாஸி விச்வம்
விச்வாத்மிகா தாரயஸீதி விச்வம் |
விச்வேச-வந்த்யா பவதீ பவந்தி
விச்வாச்ரயா யே த்வயி பக்தி-நம்ரா: || 33 || ||608||

தேவி ப்ரஸீத பரிபாலய நோऽரிபீதேர்-
நித்யம் யதாஸுர-வதா-ததுனைவ ஸத்ய: |
பாபானி ஸர்வஜகதாம் ப்ரசமம் நயாசு
உத்பாத-பாக-ஜனிதாம்ச்ச மஹோபஸர்க்கான் ||

அவ்வாறே நடுக்கடலிலும் அங்கங்கு இருந்துகொண்டு உலகையெல்லாம் நீயே காக்கிறாய்.

33. உலக நாயகியாகிய நீ உலகைப் பாலிக்கின்றாய். உலக வடிவினளாகிய நீ உலகைத் தாங்குகின்றாய். உலக நாயகர்களால் நீ பூஜிக்கப் படுபவளாகின்றாய். உன்னை உள்ளன்புடன் வணங்குவோர் எவரோ அவரே உலகிற்குப் புகலிடமாய் விளங்குவோர்.

34. தேவி! அருள் புரிவாய். இப்போது விரைவில் அசுரர்களைக் கொன்று எங்களைக் காத்தாற்போல் எப்போதும் சத்துரு பயத்தினின்று காக்க வேண்டும். உலகனைத்திலுமுள்ள பாவங்களையும் தீச் செயலின் பயனாய்த் தோன்றும் பெருங் கொடுமைகளையும் விரைவில் நாசம் செய்ய வேண்டும்.

---

34. ஸர்வ ஜகதாஞ்ச சமம் |　　பா. பே.

प्रणतानां प्रसीद त्वं दवि विश्वार्ति-हारिणि ।
त्रैलोक्य-वासिना-मीडचे लोकानां वरदा भव ॥ ३५ ॥
देव्युवाच ॥ ३६ ॥ ॥ ६११ ॥
वरदाहं सुरगणा वरं यन्मनसेच्छत ।
तं वृणुध्वं प्रयच्छामि जगता-मुपकारकम् ॥ ३७ ॥ ६१२ ॥
देवा ऊचुः ॥ ३८ ॥ ॥ ६१३ ॥
सर्वाबाधा-प्रशमनं त्रैलोक्यस्याखिलेश्वरि ।
एवमेव त्वया कार्य-मस्मद्वैरि-विनाशनम् ॥ ३९ ॥ ६१४ ॥

ப்ரணதாஞம் ப்ரஸீத த்வம் தேவி விச்வார்த்தி-ஹாரிணி ।
த்ரைலோக்ய-வாஸிஞ-மீட்யே லோகாஞம் வரதா பவ ॥
தேவ்யுவாச ॥ 36 ॥ ॥ 611 ॥
வரதாஹம் ஸுரகஞு வரம் யன்-மனஸேச்சத ।
தம் வ்ருணுத்வம் ப்ரயச்சாமி ஜகதா-முபகாரகம் ॥ 37 ॥
தேவா ஊசு: ॥ 38 ॥ ॥ 613 ॥
ஸர்வாபாதா-ப்ரசமனம் த்ரைலோக்யஸ்யாகிலேச்வரி ।
ஏவமேவ த்வயா கார்ய-மஸ்மத்-வைரி-விநாசனம் ॥ 39 ॥

35. தேவி! முவ்வுலக வாசிகளாலும் போற்றப் பெறு பவளே! உலகனைத்தின் இன்னல்களைப் போக்குபவளே! நீ உலகங்களுக்குச் சிறந்த நன்மைகளை அளிப்பவளாய் விளங்கி, உன்னை வணங்குவோர்க்கு அருள் புரிவாய்.

தேவி கூறியது—

36, 37. தேவகணங்களே! உலகிற்கு உபகாரமாக எந்த வரத்தை நீங்கள் மனதால் விரும்பினுலும் அதைக் கேட்கலாம். வரமளிப்பவளாகிய நான் அதைக் கொடுக்கிறேன்.

தேவர்கள் கூறியது—

38, 39. அகில நாயகியே! இவ்வாறே முவ்வுலகின் துன் பங்கள் முழுவதும் நாசம் செய்யப்படவேண்டும். உன்னல் எங்கள் சத்துருக்கள் அழிக்கப்படவேண்டும்.

39. ஏவமேதத் த்வயா கார்யம் । பா. பே.
ஆபாதா:—பீடா: ।

देव्युवाच ॥ ४० ॥ ॥ ६१५ ॥

वैवस्वतेऽन्तरे प्राप्ते अष्टाविंशतिमे युगे ।
शुंभो निशुंभश्चैवान्या-वुत्पत्स्येते महासुरौ ॥ ४१ ॥
नन्दगोप-गृहे जाता यशोदा-गर्भ-संभवा ।
ततस्तौ नाशयिष्यामि विन्ध्याचल-निवासिनी ॥ ४२ ॥
पुनरप्यतिरौद्रेण रूपेण पृथिवीतले ।
अवतीर्य हनिष्यामि वैप्रचित्तांस्तु दानवान् ॥ ४३ ॥

தேவ்யுவாச || 40 || || 615 ||

வைவஸ்வதேऽந்தரே ப்ராப்தே அஷ்டாவிம்சதிமே யுகே |
சும்போ நிசும்பச்-சைவான்யா-வுத்பத்ஸ்யேதே மஹாஸுரௌ || 41 || || 616 ||
நந்தகோப-க்ருஹே ஜாதா யசோதா-கர்ப்ப-ஸம்பவா |
ததஸ்தௌ நாசயிஷ்யாமி விந்த்யாசல-நிவாஸினீ || 42 ||
புனரப்யதிரௌத்ரேண ரூபேண ப்ருதிவீதலே |
அவதீர்ய ஹநிஷ்யாமி வைப்ரசித்தாம்ஸ்து தானவான் ||

தேவி கூறியது—

40, 41. வைவஸ்த மன்வந்தரத்தில் இருபத்தெட்டாவது சதுர்யுகம் நிகழும்போது சும்பன் நிசும்பன் என்ற வேறு இரண்டு கொடிய அசுரர்கள் தோன்றப் போகிறார்கள்.

42. யசோதையின் கருவில் தோன்றி நந்தகோபர் வீட்டில் பிறந்து விந்தியாசலத்தில் வசிக்கப் போகும் நான் அப்போது அவர்களை நாசம் செய்யப் போகிறேன்.

43. மீண்டும் பூதலத்தில் மிகவும் பயங்கரமான வடிவில் அவதரித்து வைப்ரசித்தர்கள் எனும் அசுரர்களை நாசம் செய்யப் போகிறேன்.

42. நந்தகோபகுலே |

பா. பே.

43. வைப்ரசித்தான்—விப்ரசித்த ப்ரதானுஸ்தே தானவா: ஸுமஹாபலா: ||

ஹரிவம்சம்

भक्षयन्त्याश्च तानुग्रान् वैप्रचित्तान् महासुरान् ।
रक्ता दन्ता भविष्यन्ति दाडिमीकुसुमोपमाः ॥ ४४ ॥
ततो मां देवताः स्वर्गे मर्त्य-लोके च मानवाः ।
स्तुवन्तो व्याहरिष्यन्ति सततं रक्तदन्तिकाम् ॥ ४५ ॥
भूयश्च शतवार्षिक्या-मनावृष्टया-मनंभसि ।
मुनिभिः संस्तुता भूमौ संभविष्याम्ययोनिजा ॥ ४६ ॥

பக்ஷயந்த்யாச்ச தானுக்ரான் வைப்ரசித்தான் மஹாஸுரான் |
ரக்தா தந்தா பவிஷ்யந்தி தாடிமீகுஸுமோபமா: || 44 ||
ததோ மாம் தேவதா: ஸ்வர்க்கே மர்த்ய-லோகே ச மானவா: |
ஸ்துவந்தோ வ்யாஹரிஷ்யந்தி ஸததம் ரக்ததந்திகாம் ||
பூயச்ச சதவார்ஷிக்யா-மனுவ்ருஷ்ட்யா-மனம்பஸி |
முனிபி: ஸம்ஸ்துதா பூமௌ ஸம்பவிஷ்யாம்-யயோனிஜா || 46 || || 621 ||

---

44. மிகவும் கொடிய அசுரர்களாகிய அந்த வைப்ரசித்தர்களை நான் பக்ஷிக்கும்போது எனது பற்கள் மாதுளம் பூப் போல் சிவந்து போகும்.

45. அதனுல் ஸ்வர்க்கத்தில் தேவதைகளும், மனித உலகில் மானிடர்களும் என்னைத் துதிக்கும்போது எப்போதும் 'ரக்த தந்திகா' என்று குறிப்பிடப் போகிறுர்கள்.

46. மறுபடியும் நூறு வருஷங்கள் மழை பெய்யாம

• ஸிம்ஹிகாயாமதோத்பன்னு விப்ரசித்தே: ஸுதாஸ்-ததா | தைத்யதானவ-ஸம்யோகாஜ்-ஜாதாஸ்-தீவ்ர-பராக்ரமா: || 1 || ஸைம்ஹிகேயா இதி க்யா-தாஸ் த்ரயோதச மஹாபலா: | வ்யங்க: சல்யச்ச பலினு நபச்சைவ மஹாபல: || 2 || வாதாபிர்-நமுசிச்சைவ இல்வல: கஸ்ருமஸ்ததா | ஆஞ்ஜிகோ நரகச்சைவ காலநாபஸ்-ததைவ ச || 3 || ராஹுர் ஜ்யேஷ்டச்ச தேஷாம் வை சந்த்ர-ஸூர்ய-ப்ரமர்த்தன: ||' தத்ர ராஹுச்-சிரஸ்தாயி | வாதாபி-ரகஸ்த்யேன புக்த: | நமுசிரிந்த்ரேண ஹத: | சேஷான் வைப்ரசித்தான் சும்பநிசும்பௌ ஹத்வா புனர்-ஹனிஷ்யாமி ||
ஸ. ஸ.

• விந்த்யவாஸின்யேவ வைப்ரசித்தஹந்த்ரீதி வாமன-புராணே |

ततः शतेन नेत्राणां निरीक्षिष्यामि यन्मुनीन् ।
कीर्तयिष्यन्ति मनुजाः शताक्षीमिति मां ततः ॥ ४७ ॥
ततोऽहमखिलं लोक-मात्मदेह-समुद्भवैः ।
भरिष्यामि सुराः शाकै-रावृष्टेः प्राणधारकैः ॥ ४८ ॥
शाकंभरीति विख्यातिं तदा यास्याम्यहं भुवि ।
तत्रैव च वधिष्यामि दुर्गमाख्यं महासुरम् ॥ ४९ ॥

தத: சதேன நேத்ராணும் நிரீக்ஷிஷ்யாமி யன்முனீன் |
கீர்த்தயிஷ்யந்தி மனுஜா: சதாக்ஷீமிதி மாம் தத: || 47 ||
ததோऽஹமகிலம் லோக-மாத்மதேஹ-ஸமுத்பவை: |
பரிஷ்யாமி ஸுரா: சாகை-ராவ்ருஷ்டே: ப்ராண-
தாரகை: || 48 || 623 ||
சாகம்பரீதி விக்யாதிம் ததா யாஸ்யாம்யஹம் புவி |
தத்ரைவ ச வதிஷ்யாமி துர்க்கமாக்யம் மஹா-
ஸுரம் || 49 || || 624 ||

லிருக்க, அப்போது முனிவர்களால் துதிக்கப்பெற்று நீரின்றி வரண்ட பூமியில் கர்ப்ப வாசம் செய்யாமல் தோன்றுவேன்.

47. அப்போது முனிவர்களை நான் நூறு கண் கொண்டு பார்க்கப் போவதால் என்னை மனிதர் சதாக்ஷி எனப் போற்றுவர்.

48. தேவர்களே! பின்னர் மழை பெய்யும் வரை உயிரைக் காப்பாற்றும் ஓஷதிகளை என் உடலிலிருந்தே தோற்றுவித்து அவற்றால் உலகனைத்தையும் போஷிக்கப் போகிறேன்.

49. அப்போது பூமியில் நான் சாகம்பரீ எனப் பிரசித்தி யடையப் போகிறேன். அதே காலத்தில் துர்க்கமன் எனும் கொடிய அசுரனையும் வதைக்கப் போகிறேன்.

---

49. துர்க்கமோ ருருபுத்ர: புருஷாங் ந மே ம்ருதிரிதி ப்ரஹ்மணோ லப்த்வர: தத்வதார்த்தமஸ்யா அவதார: | அத்ர சாகம்பரீ தேவ்யவதாரோऽஷ்டாவிம்சே கலியுகே இதி ஜ்ஞேயம் || '

दुर्गा देवीति विख्यातं तन्मे नाम भविष्यति ।
पुनश्चाहं यदा भीमं रूपं कृत्वा हिमाचले ॥ ५० ॥

रक्षांसि भक्षयिष्यामि मुनीनां त्राणकारणात् ।
तदा मां मुनयः सर्वे स्तोष्यन्त्यानम्र-मूर्तयः ॥ ५१ ॥

भीमा देवीति विख्यातं तन्मे नाम भविष्यति ।
यदारुणाख्य-स्त्रैलोक्ये महाबाधां करिष्यति ॥ ५२ ॥

துர்க்கா தேவீதி விக்யாதம் தன்மே நாம பவிஷ்யதி |
புனச்சாஹம் யதா பீமம் ரூபம் க்ருத்வா ஹிமாசலே ||

ரக்ஷாம்ஸி பக்ஷயிஷ்யாமி முனீனும் த்ராணகாரணுத் |
ததா மாம் முனய: ஸர்வே ஸ்தோஷ்யந்த்யாநம்ர-
மூர்த்தய: || 51 || || 626 ||

பீமா தேவீதி விக்யாதம் தன்மே நாம பவிஷ்யதி |
யதாருணுக்யஸ்-த்ரைலோக்யே மஹாபாதாம்
கரிஷ்யதி || 627 ||

50-53. *அதனுல் எனக்கு துர்க்கா தேவி என்ற சிறப்புப் பெயர் ஏற்படப் போகிறது. மீண்டும் இமயமலையில் முனிவர் களைக் காப்பதற்காக எப்போது பயங்கரமான ரூபத்தை யெடுத்துக்கொண்டு ராக்ஷஸர்களை அழிப்பேனே அப்போது முனிவர்களெல்லாம் தலை வணங்கி என்னைத் துதிக்கப் போகி ருர்கள். அச்சமயம் பீமா தேவி என்ற சிறப்புப் பெயர் எனக்கு ஏற்படப் போகிறது. அருணன் என்ற அசுரன் எப் போது மூவ்வுலகிற்கும் பெரிய கொடுமை விளைவிக்கப் போகின் ருனே அப்போது நான் ஆறு பாதங்களுடன் எண்ணிறந்த*

---

51. க்ஷயயிஷ்யாமி ; க்ஷபயிஷ்யாமி | பா. பே.

52. அருணக்ஷ : | பா. பே.

तदाहं भ्रामरं रूपं कृत्वाऽसंख्येय-षट्पदम् ।
त्रैलोक्यस्य हितार्थाय वधिष्यामि महासुरम् ॥ ५३ ॥

भ्रामरीति च मां लोका-स्तदा स्तोष्यन्ति सर्वतः ।
इत्थं यदा यदा बाधा दानवोत्था भविष्यति ॥ ५४ ॥

तदा तदावतीर्याहं करिष्या-म्यरि-संक्षयम् ॥ ओं ॥ ५५ ॥

ओं जय जय श्रीमार्कण्डेयपुराणे सावर्णिके मन्वन्तरे
देवीमाहात्म्ये एकादशोऽध्यायः

ததாஹம் ப்ராமரம் ரூபம் க்ருத்வாऽஸங்க்யேய-
ஷட்பதம் ।
த்ரைலோக்யஸ்ய ஹிதார்த்தாய வதிஷ்யாமி மஹா-
ஸுரம் ॥ 53 ॥ ॥ 628 ॥

ப்ராமரீதி ச மாம் லோகாஸ்-ததா ஸ்தோஷ்யந்தி
ஸர்வத: ।
இத்தம் யதா யதா பாதா தானவோத்தா
பவிஷ்யதி ॥ 54 ॥ ॥ 629 ॥

ததா ததாவதீர்யாஹம் கரிஷ்யாம்-யரிஸம்க்ஷயம் ॥
ஓம் ॥ 55 ॥ 630 ॥

ஓம் ஜய ஜய ஸ்ரீமார்க்கண்டேய புராணே ஸாவர்ணிகே மன்வந்தரே
தேவீ மாஹாத்ம்யே ஏகாதாऽத்யாய:

வண்டுக் கூட்டமாய்த் தோன்றி மூவ்வுலகிற்கும் நன்மையை நாடி அக்கொடிய அசுரனை வதைக்கப் போகிறேன்.

54, 55. அப்போது உலக மக்களெல்லாம் எங்கும் என்னை ப்ராமரீ எனத் துதிக்கப் போகின்றனர். இவ்வாறு எப்பெப்

आहुतिः—ओं क्लीं जयन्ती सांगायै सायुधायै सशक्तिकायै सपरिवारायै सवाहनायै लक्ष्मी-बीजाधिष्ठात्र्यै गरुडवाहिन्यै नारायणी-देव्यै महाहुतिं समर्पयामि नमः स्वाहा ॥

ஆஹுதி :—ஓம்-க்லீம்-ஜயந்தீ ஸாங்காயை ஸாயு தாயை ஸ-சக்திகாயை ஸ-பரிவாராயை ஸ-வாஹனாயை லக்ஷ்மீ பீஜாதிஷ்டாத்ர்யை கருடவாஹின்யை நாராயணீ தேவ்யை மஹாஹுதிம் ஸமர்ப்பயாமி நம: ஸ்வாஹா ||

போது தானவர்களின் எழுச்சியால் துன்பம் ஏற்படுமோ அப்பப்போது நான் அவதரித்துச் சத்துருக்களை நாசம் செய்வேன்.

ஓம் ஜய ஜய ஸ்ரீ மார்க்கண்டேய புராணத்தில் ஸாவர்ணிக மன்வந்தரத்தி லுள்ள தேவிமஹாத்மியத்தில் பதினோராவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

द्वादशोऽध्यायः

फलस्तुतिः

॥ ध्यानम् ॥

ओं विद्युद्दामसमप्रभां मृगपतिस्कन्धस्थितां भीषणां
कन्याभिः करवाल-खेट-विलसद्धस्ताभि-रासेविताम् ।
हस्तैश्चक्रगदासि-खेट-विशिखां-श्चापं गुणं तर्जनीं
बिभ्राणा-मनलात्मिकां शशिधरां दुर्गां त्रिनेत्रां भजे ॥

ओं देव्युवाच ॥ १ ॥ ॥ ६३१ ॥

एभिः स्तवैश्च मां नित्यं स्तोष्यते यः समाहितः ।
तस्याहं सकलां बाधां नाशयिष्याम्यसंशयम् ॥ २ ॥ ६३२ ॥

த்வாதசோऽத்யாய:

பல ஸ்துதி:

த்யானம் — ஓம் வித்யுத்தாம-ஸமப்ரபாம் ம்ருகபதி-ஸ்கந்தஸ்திதாம் பீஷணும் கன்யாபி: கரவால-கேட-விலஸத்-தஸ்தாபிராஸேவிதாம் । ஹஸ்தைச் சக்ர-கதாஸி-கேட-விசிகாம்ச்-சாபம்-குணம் தர்ஜனீம் பிப்-ராணு-மனலாத்மிகாம் சசிதராம் துர்க்காம் த்ரிநேத்ராம் பஜே ।

ஓம் தேவ்யுவாச ॥ 1 ॥ ॥ 631 ॥

ஏபி: ஸ்தவைச்ச மாம் நித்யம் ஸ்தோஷ்யதே ய: ஸமாஹித: ।

தஸ்யாஹம் ஸகலாம் பாதாம் நாசயிஷ்யாம்-யஸம்-சயம் ॥ 2 ॥ ॥ 632 ॥

பன்னிரண்டாவது அத்தியாயம்

பல ஸ்துதி

தேவி கூறியது—

1, 2. இந்த ஸ்துதிகளால் என்னை நாள் தோறும் மனதை

---

2. ஸமாஹித :— ஸமாஹிஸ்தே ச்ருதேऽபி ।
ஸமயிஷ்யாம்-யஸம்சயம் । பா. பே.

मधुकैटभ-नाशं च महिषासुर-घातनम् ।
कीर्तयिष्यन्ति ये तद्वद् वधं शुंभ-निशुंभयोः ॥ ३ ॥
अष्टम्यां च चतुर्दश्यां नवम्यां चैकचेतसः ।
श्रोष्यन्ति चैव ये भक्त्या मम माहात्म्य-मुत्तमम् ॥ ४ ॥
न तेषां दुष्कृतं किंचिद् दुष्कृतोत्था न चापदः ।
भविष्यति न दारिद्र्यं न चैवेष्ट-वियोजनम् ॥ ५ ॥

மதுகைடப-நாசஞ் ச மஹிஷாஸுர-காதனம் |
கீர்த்தயிஷ்யந்தி யே தத்வத் வதம் சும்ப நிசும்பயோ: ||
அஷ்டம்யாஞ் ச சதுர்த்தச்யாம் நவம்யாஞ் சைகசேதஸ: |
ச்ரோஷ்யந்தி சைவ யே பக்த்யா மம மாஹாத்ம்ய-முத்தமம் || 4 || || 634 ||
ந தேஷாம் துஷ்க்ருதம் கிஞ்சித் துஷ்க்ருதோத்தா ந சாபத: |
பவிஷ்யதி ந தாரித்ர்யம் ந சைவேஷ்ட-வியோஜனம் || 5 || || 635 ||

யடக்கி எவன் துதிக்கின்றானோ அவனுடைய துன்பங்களை யெல்லாம் நான் நிச்சயம் போக்குவிப்பேன்.

3-5. *மதுகைடப வதத்தையும், மஹிஷாசுரவதத்தையும் சும்ப நிசும்பர்களின் வதத்தையும் (பற்றிய வரலாற்றை) எவர்கள் கீர்த்தனம் செய்கின்றார்களோ, அல்லது எனது சிறந்த மாஹாத்மியத்தை ஒருமைப்பட்ட மனத்துடன் அஷ்டமியிலும், சதுர்த்தசியிலும் நவமியிலும் பக்தியுடன்*

மந்த்ர விபாகம்—அஷ்டத்ரிம்சத் ச்லோகயுக்தே த்வாதசே ச்ருணு பார்வதி—ப்ரதமோ தேவ்யுவாசேதி ச்லோகா மந்த்ராஸ்-தத: பரம் || 1 || அஷ்டாவிம்சதி ஸங்க்யாகாஸ்-ததோ ஹ்யர்த்தாத்மக: புன: | ஏகம் த்ரிம்சத்-தமச்சாதோ ருஷ்யுக்திச்ச ததோசர்த்தகம் || 2 || ததோ நவ ச்லோக மந்த்ராச் சத்வாரிம்சைக-ஸம்யுதா: | ஸர்வே மந்த்ரா: காமதுகாச்-சண்டிகா-வாக் ஸ்வரூபிண: ||

சிதம்பர ரஹஸ்யம்
(உவாச 2, அர்த்த சுலோகம் 2, சுலோகம் 37—ஆக 41)

शत्रुतो न भयं तस्य दस्युतो वा न राजतः ।
न शस्त्रानल-तोयौघात् कदाचित् संभविष्यति ॥ ६ ॥

तस्मान्ममैतन्माहात्म्यं पठितव्यं समाहितैः ।
श्रोतव्यं च सदा भक्त्या परं स्वस्त्ययनं हि तत् ॥ ७ ॥

சத்ருதோ ந பயம் தஸ்ய தஸ்யுதோ வா ந ராஜத: |
ந சஸ்த்ரானல-தோயௌகாத் கதாசித் ஸம்பவிஷ்-
யதி ‖ 6 ‖ ‖ 636 ‖

தஸ்மான் மமைதன்-மாஹாத்ம்யம் படிதவ்யம் ஸமா
ஹிதை: |
ச்ரோதவ்யஞ் ச ஸதா பக்த்யா பரம் ஸ்வஸ்த்யயனம்
ஹி தத் ‖ 7 ‖ ‖ 637 ‖

கேட்கின்றார்களோ அவர்களுக்குச் சிறிதும் கெடுதி வராது; கெடுதியால் விளையும் ஆபத்தும் வராது; ஏழ்மை வராது; பிரியத்தின் பிரிவும் வராது.

6. சத்துருக்களிடமிருந்தோ, திருடர்களிடமிருந்தோ, அரசர்களிடமிருந்தோ, ஆயுதங்களாலோ, நெருப்பாலோ, வெள்ளத்தாலோ, ஒருபோதும் (இதைப்படிக்கும்) அவனுக்குப் பயம் ஏற்படாது.

7. ஆகையால் இந்த என் மாஹாத்மியம் ஒருமைப் பட்ட மனத்துடன் படிக்கப்படவேண்டும். எப்போதும் பக்தி யுடன் கேட்கப்படவும் வேண்டும். அதுவே நன்மைக்குச் சிறந்த வழி.

---

7. அயனம்—அயனம் வர்த்ம-மார்க்காத்வ-பந்தான: பதவீஸ்ருதி: | அமாம்

ஸ்வஸ்த்யயனம் மஹத் ‖ பா. பே.

उपसर्गा-नशेषांस्तु महामारी-समुद्भवान् ।
तथा त्रिविध-मुत्पातं माहात्म्यं शमयेन्मम ॥ ८ ॥
यत्रैतत् पठ्यते सम्यङ् नित्य-मायतने मम ।
सदा न तद्विमोक्ष्यामि सांनिध्यं तत्र मे स्थितम् ॥ ९ ॥
बलिप्रदाने पूजाया-मग्निकार्ये महोत्सवे ।
सर्वं ममैतच्चरित-मुच्चार्यं श्राव्य-मेव च ॥ १० ॥

உபஸர்க்கா-னசேஷாம்ஸ்து மஹாமாரீ-ஸமுத்பவான் |
ததா த்ரிவித-முத்பாதம் மாஹாத்ம்யம் சமயேன்-மம ||
யத்ரைதத் பட்யதே ஸம்யங் நித்ய-மாயதனே மம |
ஸதா ந தத் விமோக்ஷ்யாமி ஸாந்நித்யம் தத்ர மே
ஸ்திதம் || 9 || || 639 ||
பலி-ப்ரதானே பூஜாயா-மக்னிகார்யே மஹோத்ஸவே |
ஸர்வம் மமைதச்சரித-முச்சார்யம் ச்ராவ்ய-மேவ ச || 10 ||

---

8. பெருவாரி மரணத்தை விளைவிக்கும் விபத்துக்களையும் அவ்வாறே மூன்று வகையான துன்பங்களையும் எனது மாஹாத்மியம் போக்குவதாயிருக்கட்டும்.

9. எனது ஆலயத்தில் எங்கு இது நன்ருக நித்யம் படிக்கப்படுகிறதோ அங்கு விட்டு நான் விலகுவதில்லை. அங்கு எனது ஸாந்நித்யம் நிலைபெறுகின்றது.

10. பலிப்பிரதானத்திலும், பூஜையிலும் அக்னி காரியத்திலும், மஹோத்ஸவத்திலும், இந்த என் சரிதம் முழுவதும் வாசிக்கவும் கேட்கவும் படவேண்டும்.

---

9. **பட்யதே ஸம்யக்**—அஷ்டாதசதோஷா: பாடக்ரமே பாணினீய சிக்ஷாயாம் ப்ரஸித்தா: | ஷட்தோஷாஸ தத்ராவச்யதோ ஹேயா: || தே ச கீதீ சீக்ரீ சிர: கம்பீ ததா லிகிதபாடக: | அனர்த்தஜ்ஞோzல்பகண்டச்ச ஷடேதே பாடகாதமா: || மாதுர்ய-மக்ஷரவ்யக்தி: பதசசேதஸ்து ஸுஸ்வர: | தைர்யம் லய-ஸமர்த்தஞ்ச ஷடேதே பாடகா-குணா: || அஷ்டாதச தோஷா அபி தத்ரைவ | சங்கிதம் பீதமுத்க்ருஷ்ட-மவ்யக்த-மனுநாஸிகம் || காக-ஸ்வரம் சிரஸிகம் ததா ஸ்தான-விவர்ஜிதம் | உபாம்சு-தஷ்டம் ஸ்வரிதம் நிரஸ்தம் விலம்பிதம் கத்கதிதம் ப்ரகீதம் | நிஷ்பீடிதம் சாஸ்தபதாக்ஷரஞ்ச வதேந்ந தீனம் ந து ஸானு-நாஸ்யமிதி ||
ஸ. ஸ.

जानताऽजानता वापि बलिपूजां तथा कृताम् ।
प्रतीच्छिष्याम्यहं प्रीत्या वह्निहोमं तथा-कृतम् ॥ ११ ॥
शरत्काले महापूजा क्रियते या च वार्षिकी ।
तस्यां ममैतन्माहात्म्यं श्रुत्वा भक्ति-समन्वितः ॥ १२ ॥
सर्वाबाधा-विनिर्मुक्तो धन-धान्य-सुतान्वितः ।
मनुष्यो मत्प्रसादेन भविष्यति न संशयः ॥ १३ ॥ ६४३ ॥

ஜானதா ऽஜானதா வாபி பலிபூஜாம் ததா க்ருதாம் |
ப்ரதீச்சிஷ்யாம்-யஹம் ப்ரீத்யா வஹ்னிஹோமம் ததா க்ருதம் || 11 || || 641 ||

சரத்காலே மஹாபூஜா க்ரியதே யா ச வார்ஷிகீ |
தஸ்யாம் மமைதன்-மாஹாத்ம்யம் ச்ருத்வா பக்தி ஸமன்வித: || 12 || || 642 ||

ஸர்வாபாதா-விநிர்முக்தோ தன-தான்ய-ஸுதான்வித: |
மனுஷ்யோ மத்ப்ரஸாதேன பவிஷ்யதி ந ஸம்சய: || 13 ||

---

11. அவ்வாறு செய்யப்பட்ட பலிதானத்தையும் பூஜையையும் அவ்வாறு செய்யப்பட்ட அக்கினி ஹோமத்தையும் ஞானத்துடன் செய்யப்பட்டாலும் ஞானமின்றிச் செய்யப் பட்டாலும் நான் அன்புடன் ஏற்றுக் கொள்கிறேன்.

12, 13. சரத் ருதுவில் வருஷந்தோறும் செய்யப்படும் மஹாபூஜை எதுவோ அதில் இந்த எனது மாஹாத்மியத்தைப் பக்தியுடன் கேட்கும் மனிதன் என்னருளால் எல்லாத் துன்பங்களினின்றும் விடுபட்டுத் தனமும் தானியமும் மக்களும் உடையவனுய் ஆவான். இதில் ஐயமில்லை.

---

11. ப்ரதீக்ஷிஷ்யாம்யஹம் | பா. பே.

13. ஸர்வபாதா-விநிர்முக்தோ | தனுதான்ய-ஸுதான்வித: | பா. பே.

'ஆபாதா வேதனு து:க்கமிதி ஹலாயுத:' |

श्रुत्वा ममैतन्माहात्म्यं तथा चोत्पत्तयः शुभाः ।
पराक्रमं च युद्धेषु जायते निर्भयः पुमान् ॥ १४ ॥
रिपवः संक्षयं यान्ति कल्याणं चोपपद्यते ।
नन्दते च कुलं पुंसां माहात्म्यं मम शृण्वताम् ॥ १५ ॥
शान्ति-कर्मणि सर्वत्र तथा दुःस्वप्नदर्शने ।
ग्रहपीडासु चोग्रासु माहात्म्यं शृणुयान्मम ॥ १६ ॥

ச்ருத்வா மமைதன்-மாஹாத்ம்யம் ததா சோத்பத்தய: சுபா: |
பராக்ரமஞ் ச யுத்தேஷு ஜாயதே நிர்ப்பய: புமான் ||
ரிபவ: ஸம்க்ஷயம் யாந்தி கல்யாணஞ் சோபபத்யதே |
நந்ததே ச குலம் பும்ஸாம் மாஹாத்ம்யம் மம ச்ருண்வதாம் || 15 || || 645 ||

சாந்தி-கர்மணி ஸர்வத்ர ததா து:ஸ்வப்ன-தர்சனே |
க்ரஹபீடாஸு சோக்ராஸு மாஹாத்ம்யம் ச்ருணுயான் மம || 16 || || 646 ||

---

14. என்னுடைய இந்த மாஹாத்மியத்தையும் அவ்வாறே மங்களமான உத்பத்தி வரலாறுகளையும், யுத்தங்களில் பராக்கிரமத்தையும் கேட்ட மனிதன் பயமற்றவனுவான்.

15. எனது மாஹாத்மியத்தைக் கேட்கும் மனிதர்க்குச் சத்துருக்கள் நசிக்கின்றனர்; மங்களம் உண்டாகிறது; குலம் சந்தோஷமடைகிறது.

16. சாந்திக் கிரியைகளிலும், கெட்ட கனவு கண்டபோதும், உக்கிரமான கிரக பீடை ஏற்பட்டபோதும் எல்லா விடங்களிலும் எனது மாஹாத்மியத்தைக் கேட்கட்டும்.

---

14. ததோத்பத்தீ: சுபா: ப்ருதக் | பா. பே.

16. து:ஸ்வப்னச்ச ந்ருபிர்-த்ருஷ்ட: ஸுஸ்வப்ன உபஜாயதே | பா. பே.

उपसर्गाः शमं यान्ति ग्रहपीडाश्च दारुणाः ।
दुःस्वप्नं च नृभि-र्दृष्टं सुस्वप्न-मुपजायते ॥१७॥ ॥ ६४७ ॥

बालग्रहाभिभूतानां बालानां शान्ति-कारकम् ।
संघात-भेदे च नृणां मैत्रीकरण-मुत्तमम् ॥ १८ ॥ ॥६४८॥

दुर्वृत्ताना-मशेषाणां बलहानिकरं परम् ।
रक्षो-भूत-पिशाचानां पठनादेव नाशनम् ॥ १९ ॥ ६४९ ॥

உபஸர்க்கா: சமம் யாந்தி க்ரஹபீடாச்ச தாருணா: |
து:ஸ்வப்னஞ்ச ந்ருபிர்-த்ருஷ்டம் ஸுஸ்வப்ன-முப-
ஜாயதே || 17 || || 647 ||

பாலக்ரஹாபிபூதானாம் பாலானாம் சாந்தி-காரகம் |
ஸங்காத-பேதே ச ந்ருணாம் மைத்ரீ கரண-முத்தமம் ||

துர்வ்ருத்தாந-மசேஷாணாம் பலஹானிகரம் பரம் |
ரக்ஷோ-பூத-பிசாசானாம் படனாதேவ நாசனம் || 19 ||

---

17. உத்பாதங்களும் கொடிய கிரக பீடைகளும் கெட்ட கனவும் ஒழிந்துபோம். நல்ல கனவு தோன்றும்.

18. பாலக்கிரகங்களினால் பீடிக்கப்பட்ட பாலர்களுக்கு இது சாந்தியளிப்பது. மனிதர்களின் கூட்டுறவில் பிளவு ஏற்பட்டால் மீண்டும் நட்பை உண்டாக்குவது.

19. கெட்ட நடத்தையுடையவர்கள் எல்லோருடைய பலத்தையும் அழிப்பதில் சிறந்தது; ரக்ஷோ கணங்களும் பூதங்களும் பிசாசங்களும் இதைப் படிப்பதினாலேயே நாசமடைகின்றன.

---

19. நாசனம்—அதர்சன-ஸாதனம் |

सर्वं ममैतन्माहात्म्यं मम सन्निधि-कारकम् ।
पशु-पुष्पार्घ्य-धूपैश्च गन्ध-दीपै-स्तथोत्तमैः ॥ २० ॥
विप्रणां भोजनै-र्होमैः प्रोक्षणीयै-रहर्निशम् ।
अन्यैश्च विविधै-र्भोगैः प्रदानै-र्वत्सरेण या ॥ २१ ॥
प्रीति-र्मे क्रियते सास्मिन् सकृत् सुचरिते श्रुते ।
श्रुतं हरति पापानि तथाऽऽरोग्यं प्रयच्छति ॥ २२ ॥

ஸர்வம் மமைதன்-மாஹாத்ம்யம் மம ஸந்நிதி-காரகம் |
பசு-புஷ்பார்க்ய-தூபைச்ச கந்த-தீபைஸ்-ததோத்த-மை: || 20 || || 650 ||
விப்ராணும் போஜனைர்-ஹோமை: ப்ரோக்ஷணீயை-ரஹர்நிசம் |
அன்யைச்ச விவிதைர்ப்-போகை: ப்ரதானைர்-வத்ஸ-ரேண யா || 21 || || 651 ||
ப்ரீதிர்-மே க்ரியதே ஸாஸ்மின் ஸக்ருத் ஸுசரிதே ச்ருதே |
ச்ருதம் ஹரதி பாபானி ததாSSரோக்யம் ப்ரயச்சதி ||

20 - 22. இந்த எனது மாஹாத்மியம் முழுதும் எனது ஸாந்நித்தியத்தை யளிக்கவல்லது. சிறந்த பலி, புஷ்பம், அர்க்கியம், தூபம், கந்தம், தீபம், பிராம்மண போஜனம், ஹோமம், புரோக்ஷணம் இன்னும் பல விதமான போக்கிய வஸ்துக்களை யளித்தல் முதலியனவற்றால் இரவும் பகலும் ஒரு வருஷம் விரதமனுஷ்டித்தால் எனக்கு எந்தப் பிரீதி ஏற்படுமோ அது இந்த நற்சரிதத்தை ஒரு முறை கேட்டால் உண்டாகும். கேட்பது பாபங்களைப் போக்கும், ஆரோக்கியத்தை யளிக்கும்.

20. ப்ரோக்ஷணீயை :—ப்ரோக்ஷணீயா : யஜ்ஞோபகல்பித பசவ: | அதவா பஞ்சாம்ருதாபிஷேகாதய: |
பசு-புஷ்பார்க்க-தூபைச்ச பா. பே.
மம ஸாந்நித்ய-காரணம் | பா. பே.

रक्षां करोति भूतेभ्यो जन्मनां कीर्तनं मम ।
युद्धेषु चरितं यन्मे दुष्टदैत्य-निबर्हणम् ॥२३॥ ॥ ६५३ ॥

तस्मिञ्छ्रुते वैरि-कृतं भयं पुंसां न जायते ।

युष्माभिः स्तुतयो याश्च याश्च ब्रह्मर्षिभिः कृताः ॥२४॥

ब्रह्मणा च कृतास्तास्तु प्रयच्छन्ति शुभां मतिम् ।
अरण्ये प्रान्तरे वापि दावाग्नि-परिवारितः ॥ २५ ॥

ரக்ஷாம் கரோதி பூதேப்யோ ஜன்மனும் கீர்த்தனம் மம |
யுத்தேஷு சரிதம் யன்மே துஷ்டதைத்ய-நிபர்ஹணம் ||

தஸ்மின் ச்ருதே வைரிக்ருதம் பயம் பும்ஸாம் ந ஜாயதே |
யுஷ்மாபி: ஸ்துதயோ யாச்ச யாச்ச ப்ரஹ்மர்ஷிபி:
க்ருதா: || 24 || || 654 ||

ப்ரஹ்மணு ச க்ருதாஸ்-தாஸ்து ப்ரயச்சந்தி சுபாம் மதிம்
அரண்யே ப்ராந்தரே வாபி தாவாக்னி-பரிவாரித: || 25 ||

23, 24. எனது பிறப்பைப் பற்றிக் கீர்த்தனம் செய்தல் பூதங்களினின்று ரக்ஷை யளிக்கும். துஷ்ட தைத்தியர்களை நாசம் செய்த எனது யுத்த சரித்திரம் எதுவோ அது கேட்கப் பட்டால் மனிதனுக்குச் சத்துரு பயம் உண்டாகாது. நீங்கள் செய்த ஸ்தோத்திரங்கள் எவையோ, பிரம்மரிஷிகள் செய்தவை எவையோ, பிரம்மா செய்தவை எவையோ அவை மங்களமான மதியைத் தருவனவாம்.

25-30. அரணியத்தின் நடுவிலோ, காட்டுத்தீயின் இடையிலோ, தனிமையான இடத்தில் திருடர்களால் சூழப்பட்ட போதோ, சத்துருக்களிடம் பிடிபட்டபோதோ, சிங்கத்தாலும்

---

23. நிபர்ஹணம்—'ப்ரமாபணம் நிபர்ஹணம் நிகாரணம் விசாரணம் | ப்ரவாஸனம் பராஸனம் நிஷூதனம் நிஹிம்ஸனம் |' அமரம்

दुस्युभिर्वा वृतः शून्ये गृहीतो वापि शत्रुभिः ।
सिंहव्याघ्रानुयातो वा वने वा वनहस्तिभिः ॥ २६ ॥

राज्ञा क्रुद्धेन चाज्ञप्तो वध्यो बन्धगतोऽपि वा ।
आघूर्णितो वा वातेन स्थितः पोते महार्णवे ॥ २७ ॥

पतत्सु चापि शस्त्रेषु संग्रामे भृशदारुणे ।
सर्वा-बाधासु घोरासु वेदनाभ्यर्दितोऽपि वा ॥ २८ ॥

தஸ்யுபிர் வா வ்ருத: சூன்யே க்ருஹீதோ வாபி சத்ருபி: |
ஸிஹ்மவ்யாக்ரானுயாதோ வா வனே வா வனஹஸ்திபி: || 26 || || 656 ||

ராஜ்ஞா க்ருத்தேன சாஜ்ஞப்தோர் வத்யோ பந்தகதோऽபி வா |
ஆகூர்ணிதோ வா வாதேன ஸ்தித: போதே மஹார்ணவே || 27 || || 657 ||

பதத்ஸு சாபி சஸ்த்ரேஷு ஸங்க்ராமே ப்ருசதாருணே |
ஸர்வா-பாதாஸு கோராஸு வேதநாப்யர்த்திதோऽபி வா || 28 || || 658 ||

புலியாலும் காட்டுயானையாலும் காட்டில் துரத்தப்பட்ட போதோ, கோபங்கொண்ட அரசனால் மரண தண்டனையோ, சிறைவாசமோ விதிக்கப்பட்டபோதோ, பெருங்கடலில் காற்றினலலைக்கப்பட்ட படகிலிருக்கும் போதோ, மிகவும் கொடிய யுத்தத்தில் ஆயுதங்கள் மேல் விழும்போதோ, எல்லா விதமான கொடிய சங்கடங்களிலும், வேதனைகளால் பீடிக்கப் பட்ட நிலையிலும், எனது இச்சரிதத்தை ஸ்மரித்தால் மனிதன்

---

28. பாதா—ஏப்போதாவது ஏற்படும் துக்கம்.
வேதனு—தொடர்ச்சியான துக்கம்.

स्मरन् ममैतच्चरितं नरो मुच्येत सङ्कटात् ।
मम प्रभावात् सिंहाद्या दस्यवो वैरिणस्तथा ॥ २९ ॥
दूरादेव पलायन्ते स्मरतश्चरितं मम ॥ ३० ॥
ऋषिरुवाच ॥ ३१ ॥ ॥ ६६१ ॥
इत्युक्त्वा सा भगवती चण्डिका चण्डविक्रमा ॥३२॥
पश्यतामेव देवानां तत्रैवान्तरधीयत ।
तेऽपि देवा निरातङ्काः स्वाधिकारान् यथा पुरा ॥३३॥

ஸ்மரன் மமைதச்-சரிதம் நரோ முச்யேத ஸங்கடாத் |
மம ப்ரபாவாத் ஸிஹ்மாத்யா தஸ்யவோ வைரிணஸ்-
ததா || 29 || || 659 ||
தூராதேவ பலாயந்தே ஸ்மரதச்-சரிதம் மம || 30 ||
ருஷிருவாச || 31 || || 661 ||
இத்யுக்த்வா ஸா பகவதீ சண்டிகா சண்டவிக்ரமா || 32 ||
பச்யதாமேவ தேவாநாம் தத்ரைவாந்தரதீயத |
தேऽபி தேவா நிராதங்கா: ஸ்வாதிகாரான் யதா புரா ||

சங்கடத்தினின்று விடுபடுவான். எனது மகிமையால் சிங்கம் முதலியவைகளும் திருடர்களும் சத்துருக்களும் எனது சரிதத்தை நினைத்த மாத்திரத்தில் தூர ஓடிவிடுவர்.

ரிஷி கூறியது—

31, 32. இவ்வாறு கூறிவிட்டு, தீவிரமான பராக்கிரமம் பொருந்திய பகவதீ சண்டிகை, தேவர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போதே அங்கேயே மறைந்தாள்.

33. அந்த தேவர்களும் எதிரிகள் நாசம் செய்யப்பட்டுக்

---

33 பச்யதாம் ஸர்வதேவாநாம் | பா. பே.

தத்ரைவாந்தரதீயத—'பச்யதாம் தேவாநாம் தத்ரைவ பச்யதோ தேவானனுத்ருத்யைவ தேவேஷ்வேவ தச்சரீரேஷ்வேவ ஸ்வய-மந்தரதீயதேத்யர்த்த: | ஸ. ஸ.

यज्ञभागभुजः सर्वे चक्रु-र्विनिहतारयः ।
दैत्याश्च देव्या निहते शुंभे देवरिपौ युधि ॥ ३४॥ ६६४॥

जगद्विध्वंसिनि तस्मिन् महोग्रेऽतुलविक्रमे ।
निशुंभे च महावीर्ये शेषाः पाताल-माययुः ॥ ३५ ॥

एवं भगवती देवी सा नित्यापि पुनः पुनः ।
संभूय कुरुते भूप जगतः परिपालनम् ॥ ३६ ॥ ॥ ६६६ ॥

யஜ்ஞபாகபுஜ: ஸர்வே சக்ருர்-விநிஹதாரய: ।
தைத்யாச்ச தேவ்யா நிஹதே சும்பே தேவரிபௌ யுதி ॥

ஜகத்-வித்வம்ஸினி தஸ்மின் மஹோக்ரேऽதுலவிக்ரமே ।
நிசும்பே ச மஹோவீர்யே சேஷா:பாதால-மாயயு: ॥ 35 ॥

ஏவம் பகவதீ தேவீ ஸா நித்யாபி புன: புன: ।
ஸம்பூய குருதே பூப ஜகத: பரிபாலனம் ॥ 36 ॥ ॥ 666 ॥

கவலை நீங்கியவர்களாய் யஜ்ஞபாகங்களைப் புசிப்பவர்களாய் முன்போல் தங்கள் அதிகாரங்களைச் செலுத்தலாயினர்.

34, 35. உலகை யழிப்பவர்களும், மிகக் கொடியவர்களும், ஒப்பற்ற பராக்கிரமம் பொருந்தியவர்களும், மகா வீரியம் படைத்தவர்களும், தேவ சத்துருக்களுமான சும்பனும் நிசும்பனும் யுத்தத்தில் தேவியால் கொல்லப்பட்டபின் எஞ்சியிருந்த தைத்தியர்கள் பாதாளம் சென்றனர்.

36. அரசே! இங்ஙனம் அந்த பகவதீ தேவியானவள் பிறப்பிறப்பற்றவளாயினும் மீண்டும் மீண்டும் தோன்றி உலகின் பரிபாலனத்தைச் செய்கின்ருள்.

---

36. ஜகத் வித்வம்ஸிகே । பா. பே.

तयतन्मोह्यते विश्वं सैव विश्वं प्रसूयते ।
सा याचिता च विज्ञानं तुष्टा ऋद्धिं प्रयच्छति ॥ ३७ ॥

व्याप्तं तयैतत् सकलं ब्रह्माण्डं मनुजेश्वर ।
महाकाल्या महाकाले महामारी स्वरूपया ॥ ३८ ॥

सैव काले महामारी सैव सृष्टि-र्भवत्यजा ।
स्थितिं करोति भूतानां सैव काले सनातनी ॥ ३९ ॥

தயைதன்-மோஹ்யதே விச்வம் ஸைவ விச்வம் ப்ரஸூயதே ।
ஸா யாசிதா ச விஜ்ஞானம் துஷ்டா ருத்திம் ப்ரயச்சதி ॥ 37 ॥ ॥ 667 ॥

வ்யாப்தம் தயைதத் ஸகலம் ப்ரஹ்மாண்டம் மனுஜேச்வர ।
மஹாகால்யா மஹாகாலே மஹாமாரீ ஸ்வரூபயா ॥ 38 ॥

ஸைவகாலே மஹாமாரீ ஸைவ ஸ்ருஷ்டிர் பவத்யஜா ।
ஸ்திதிம் கரோதி பூதானும் ஸைவ காலே ஸநாதனீ ॥ 39 ॥

---

37. அவளாலேயே இவ்வுலகம் மயக்கப்படுகிறது. அவளே உலகைச் சிருஷ்டிக்கின்ருள். அவளைப் பிரார்த்தித்தால் விசேஷமான ஞானத்தையும், பிரீதி செய்விக்கப்பட்டால் குறைவற்ற ஐசுவரியத்தையும் அளிப்பாள்.

38. அரசே! பிரளய காலத்தில் மகா ஸம்ஹாரிணியாய்த் தோன்றும் அந்த மஹா காளியால் இந்த பிரம்மாண்டம் முழுதும் வியாபிக்கப்பட்டுள்ளது.

39. பிரளயகாலத்தில் மகாமாரியாய் விளங்குபவள் அவளே. பிறப்பற்ற அவளே சிருஷ்டியாகவும் ஆகின்ருள்.

---

38. மஹாகாலே— மஹாம்ச்சாஸௌ அகாலச்ச மஹாகால: । அகாலோ நாம அனிஷ்டஸமய:, ஸர்வபூத-க்ஷய ஸமயத்வாத் தஸ்மின் ।

மஹாமாரீ— மஹதோ ப்ரஹ்மாதீனபி மாரயதீதி மஹாமாரீ நாம காலராத்ர்யபர-பர்யாயா காசித் ப்ரலயகாரிணீ சக்தி: ।

भवकाले नृणां सैव लक्ष्मी-र्वृद्धिप्रदा गृहे ।
सैवाऽभावे तथाऽलक्ष्मी-र्विनाशायोपजायते ॥ ४० ॥

स्तुता संपूजिता पुष्पै-र्धूप-गन्धादिभि-स्तथा ।
ददाति वित्तं पुत्रांश्च मतिं धर्मे गतिं शुभाम् ॥ ओं ॥ ४१ ॥

ओं जय जय श्रीमार्कण्डेय-पुराणे सावर्णिके मन्वन्तरे
देवीमाहात्म्ये द्वादशोऽध्याय:

பவகாலே ந்ருணும் ஸைவ லக்ஷ்மீர்-வ்ருத்திப்ரதா
க்ருஹே |
ஸைவாSபாவே ததாSலக்ஷ்மீர்-விநாசாயோபஜாயதே ||

ஸ்துதா ஸம்பூஜிதா புஷ்பைர்-தூப-கந்தாதிபிஸ்-ததா |
ததாதி வித்தம் புத்ராம்ச்ச மதிம் தர்மே கதிம் சுபாம் ||
ஓம் || 41 || || 671 ||

ஓம் ஜய ஜய ஸ்ரீ மார்க்கண்டேய புராணே ஸாவர்ணிகே மன்வந்தரே
தேவிமாஹாத்ம்யே த்வாதசோzத்யாய:

அனுதியான அவளே (ஸ்திதி) காலத்தில் பிராணிகளை வைத்துக் காப்பாற்றுகின்ருள்.

40. ஆகுங்காலத்தில் மக்கள் வீட்டில் செல்வத்தைச் செழிக்கச்செய்யும் லக்ஷ்மீ தேவி அவளே. போகுங்காலத்தில் செல்வத்தை யழிப்பதற்கு அலக்ஷ்மியாகவும் அவளே தோன்றுவாள்.

41. புஷ்பம் தூபம் கந்தம் முதலியவற்ருல் பூஜித்துத்

आहुतिः—ओं क्लीं जयन्ती सांगायै सायुधायै सशक्तिकायै सपरिवारायै सवाहनायै वरप्रदायै वैष्णवीदेव्यै* महाहुतिं समर्पयामि नमः स्वाहा ॥

ஆஹுதி :—ஓம் க்லீம் ஜயந்தீ ஸாங்காயை ஸாயு-தாயை ஸ-சக்திகாயை ஸ-பரிவாராயை ஸ-வாஹனாயை வரப்ரதாயை வைஷ்ணவீ தேவ்யை* மஹா-ஹுதிம் ஸமர்ப்பயாமி நம: ஸ்வாஹா ||

துதிக்கப்பட்டால் செல்வத்தையும் புத்திரர்களையும் தர்மத்தில் மதியையும் நல்ல கதியையும் அளிப்பாள். ஓம்.

ஓம் ஜய ஜய ஸ்ரீ மார்க்கண்டேய புராணத்தில் ஸாவர்ணிக மன்வந்தரத்திலுள்ள தேவிமாஹாத்மியத்தில் பன்னிரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

---

41. தர்மே ததா சுபாம் | பா. பே.

* பாலாத்ரிபுரஸுந்தர்யை   பா. பே.

त्रयोदशोऽध्यायः

वरप्रदानम्

॥ ध्यानम् ॥

ओं बालार्कमण्डलाभासां चतुर्बाहुं त्रिलोचनाम् ।
पाशांकुश-वराभीति-धारयन्तीं शिवां भजे ॥

ओं ऋषिरुवाच ॥ १ ॥ ॥ ६७२ ॥

एतत्ते कथितं भूप देवी-माहात्म्य-मुत्तमम् ।
एवं-प्रभावा सा देवी ययेदं धार्यते जगत् ॥ २ ॥

த்ரயோதசோऽத்யாய:

வரப்ரதானம்

த்யானம்—ஓம் பாலார்க்க-மண்டலாபாஸாம் சதுர்-பாஹும் த்ரிலோசனும் | பாசாங்குசவராபீதிர் - தாரயந்தீம் சிவாம் பஜே ||

ஓம் ருஷிருவாச || 1 || || 672 ||

ஏதத் தே கதிதம் பூப தேவீமாஹாத்ம்ய-முத்தமம் |
ஏவம்-ப்ரபாவா ஸா தேவீ யயேதம் தார்யதே ஜகத் || 2 ||

பதின்மூன்ருவது அத்தியாயம்

வரப் பிரதானம்

ரிஷி கூறியது—

1, 2. அரசே! இந்த உத்தமமான தேவீமாஹாத்மியம் உனக்குக் கூறப்பட்டது. எந்த தேவியால் இவ்வுலகம் பாலிக்கப்படுகிறதோ அவளுடைய மகிமை இது எல்லாம்.

மந்த்ர விபாகம்—த்ரயோதசே ஸார்த்த-ஸப்ததச ச்லோகா வானனே | ஆத்ய ருஷி: ச்லோக மந்த்ராச்-சத்வாரஸ்-ததனந்தரம் || 1 || தத்ராங்யோzர்த்த-

विद्या तथैव क्रियते भगवद्विष्णु-मायया ।
तया त्वमेष वैश्यश्च तथैवान्ये विवेकिनः ॥ ३ ॥ ॥६७४॥
मोह्यन्ते मोहिताश्चैव मोहमेष्यन्ति चापरे ।
तामुपैहि महाराज शरणं परमेश्वरीम् ॥ ४ ॥ ॥ ६७५ ॥
आराधिता सैव नृणां भोगस्वर्गापवर्गदा ॥ ५ ॥ ॥ ६७६ ॥

வித்யா ததைவ க்ரியதே பகவத்-விஷ்ணு-மாயயா |
தயா த்வமேஷ வைச்யச்ச ததைவான்யே விவேகின: ||
மோஹ்யந்தே மோஹிதாச்சைவ மோஹமேஷ்யந்தி சாபரே |
தாமுபைஹி மஹாராஜ சரணம் பரமேச்வரீம் || 4 ||
ஆராதிதா ஸைவ ந்ருணும் போக-ஸ்வர்க்காபவர்க்கதா||

3, 4. விஷ்ணுவின் மாயா சக்தியாகிய இந்த பகவதீதேவி யாலேயே ஞானம் அளிக்கப்படுகிறது. அவளாலேயே நீயும் இந்த வைசியனும் மயக்கப்பட்டுள்ளீர். மற்ற விவேகிகளும் அவ்வாறே மயக்கப்படுகின்றனர், மயக்கப்பட்டனர், பிறரும் மயக்கப்படுவர், மகாராஜனே! அந்தப் பரமேசுவரியையே சரணடைவாய்.

5. ஆராதிக்கப்பட்டால் அவளே மனிதர்க்கு போகத்தையும் ஸ்வர்க்கத்தையும் மோக்ஷத்தையும் தந்தருள்வாள்.

ச்லோக மந்த்ரோ மார்க்கண்டேயஸ்-நத: பரம் | நதோzர்த்த-ச்லோக மந்த்ரச்ச பஞ்ச-ச்லோகாஸ்த்தோzர்த்தகம் || 2 || தேவ்யுக்தி: ச்லோகமந்த்ராச்ச மார்க்கண்டேய: புனஸ்தத: | ச்லோகமந்த்ர-த்வயம் தேவீ ஷடர்த்த-ச்லோகமந்த்ரகா: || 3 || மார்க்கண்டேயஸ்தத: ச்லோகத்வயம் மந்த்ரத்ரயம் சிவே | ஏகோநத்ரிம்சதேவம் ஸ்யுர்-மனவ: ஸர்வஸித்திதா: || 4 || ஆவ்ருத்யா த்வதிகோ மந்த்ர: ஸாவர்ணிர்-பவிதா மனு: | ஏவம் த்ரயோதசாத்யாய மந்த்ரா: ஸப்தசதம் ப்ரியே || 5 ||

சிதம்பர ரஹஸ்யம்

(உவாச 6, அர்த்த சுலோகம் 11, சுலோகம் 12—ஆக 29)

3. வித்யா தயைவ க்ரியதே | தயைவான்யே விவேகின: | பா. பே.

4. தாமுபேஹி | பா. பே.

मार्कण्डेय उवाच ॥ ६ ॥ ॥ ६७७ ॥

इति तस्य वचः श्रुत्वा सुरथः स नराधिपः ।
प्रणिपत्य महाभागं तमृषिं शंसित-व्रतम् ॥ ७ ॥ ॥६७८॥
निर्विण्णोऽति- ममत्वेन राज्यापहरणेन च ।
जगाम सद्यस्तपसे स च वैश्यो महामुने ॥ ८ ॥ ॥६७९॥
संदर्शनार्थमंबाया नदी-पुलिन-संस्थितः ॥ ९ ॥ ॥६८०॥
स च वैश्य-स्तपस्तेपे देवीसूक्तं परं जपन् ।
तौ तस्मिन् पुलिने देव्याः कृत्वा मूर्तिं महीमयीम् ॥ १० ॥

மார்க்கண்டேய உவாச ‖ 6 ‖ ‖ 677 ‖

இதி தஸ்ய வச: ச்ருத்வா ஸுரத:ஸ நராதிப: |
ப்ரணிபத்ய மஹாபாகம் தம் ருஷிம் சம்ஸித-வ்ரதம் ‖
நிர்விண்ணோऽதி-மமத்வேன ராஜ்யாபஹரணேன ச |
ஜகாம ஸத்யஸ்-தபஸே ஸ ச வைச்யோ மஹாமுனே ‖
ஸந்தர்சனார்த்த-மம்பாயா நதீ-புலின-ஸம்ஸ்தித: ‖ 9 ‖
ஸ ச வைச்யஸ்-தபஸ்-தேபே தேவீஸூக்தம் பரஞ் ஜபன் |
தௌ தஸ்மின் புலினே தேவ்யா: க்ருத்வா மூர்த்திம் மஹீமயீம் ‖ 10 ‖ 681 ‖

மார்க்கண்டேயர் கூறியது—

6-9. முனிசிரேஷ்டரே! ராஜ்யம் அபகரிக்கப்பட்டதாலும் மமகாரத்தின் மிகுதியாலும் மனம் வெறுத்துப் போயிருந்த ஸுரதன் என்ற அவ்வரசனும் அவ்வாறே அவ்வைசியனும் அவருடைய இவ்வார்த்தையைக் கேட்டு, விரதமும் மகிமையும் மிக்க அம்மகரிஷியை வணங்கி தேவியைத் தரிசிக்கும் பொருட்டு அப்போதே தவத்திற்குச் சென்று நதியின் மணல் திட்டில் அமர்ந்தனர்.

10. வைசியனும் அவ்வரசனுமாகிய இருவரும் அந்நதிக்

---

10. தேவீஸூக்தம்— மஹாமாயாஸ்தவம் அஷ்ட-ருகாத்மகம் ருக்வேத ப்ரஸித்தம் | (உத்தர பாகம் 2ல் காண்க)

अर्हणां चक्रतुस्तस्याः पुष्प-धूपाग्नि-तर्पणैः ।
निराहारौ यताहारौ तन्मनस्कौ समाहितौ ॥ ११ ॥
ददतुस्तौ बलिं चैव निजगात्रा-सृगुक्षितम् ।
एवं समाराधयतो-स्त्रिभि-र्वर्षै-र्यतात्मनोः ॥ १२ ॥
परितुष्टा जगद्धात्री प्रत्यक्षं प्राह चण्डिका ॥ १३ ॥
देव्युवाच ॥ १४ ॥ ॥६८५॥

அர்ஹணுஞ் சக்ரதுஸ்-தஸ்யா: புஷ்ப-தூபாக்னி-தர்ப்பணை: |
நிராஹாரௌ யதாஹாரௌ தன்மனஸ்கௌ ஸமாஹிதௌ ॥ 11 ॥ ॥ 682 ॥

தததுஸ்தௌ பலிஞ்சைவ நிஜகாத்ரா-ஸ்ருகுக்ஷிதம் |
ஏவம் ஸமாராதயதோஸ்-த்ரிபிர்-வர்ஷைர்-யதாத்மனோ: ॥ 12 ॥ ॥ 683 ॥

பரிதுஷ்டா ஜகத்தாத்ரீ ப்ரத்யக்ஷம் ப்ராஹ சண்டிகா ॥
தேவ்யுவாச ॥ 14 ॥ ॥ 685 ॥

கரையில் மண்ணினால் தேவியின் பிரதிமையை அமைத்துக் கொண்டு தேவீஸூக்தத்தை ஜபிப்பவராய்த் தவம் செய்தனர்.

11. (சில சமயம்) ஆகாரமில்லாமலும், (சில சமயம்) ஆகார நியமத்துடனும், மனதை யடக்கி அவளையே தியானிப்பவராய்ப் புஷ்பத்தாலும் தூபத்தாலும் அக்னியில் ஹோமத்தாலும் தர்ப்பணத்தாலும் அவளுக்குப் பூஜை செய்தனர்.

12, 13. தங்கள் உடலினின்று எடுத்த ரத்தந் தோய்ந்த பலிதானத்தையும் செய்தனர். இங்ஙனம் அடங்கிய சித்தத்

அர்ஹணம்—பூஜாம். (ஒ.) 'பூஜா நமஸ்யாபசிதி: ஸபர்யாச்சார்ஹணா: ஸமா: |' அமரம்

11. நிராஹாரௌ—நிர்நிஷித்த: ஹவிஷ்யாதினா நிச்சிதோ வா ஆஹார: அசனம் யாப்யாம் தௌ நிராஹாரௌ |

யதாஹாரௌ— நியமிதோ வன்ய-புஷ்ப-பலாதினா ஆஹாரோ யாப்யாம் தௌ யதாஹாரௌ |

यत्प्रार्थ्यते त्वया भूप त्वया च कुलनन्दन ।
मत्तस्तत् प्राप्यतां सर्वं परितुष्टा ददामि तत् ॥१५॥
मार्कण्डेय उवाच ॥ १६ ॥ ॥ ६८७ ॥
ततो वव्रे नृपो राज्य-मविभ्रंश्यन्यजन्मनि ।
अत्रैव च निजं राज्यं हत-शत्रुबलं बलात् ॥ १७ ॥

யத் ப்ரார்த்யதே த்வயா பூப த்வயா ச குலநந்தன |
மத்தஸ்-தத் ப்ராப்யதாம் ஸர்வம் பரிதுஷ்டா ததாமி தத் || 15 || || 686 ||
மார்க்கண்டேய உவாச || 16 || || 687 ||
ததோ வவ்ரே ந்ருபோ ராஜ்ய-மவிப்ரம்ச்-யன்ய-ஜன்மனி |
அத்ரைவ ச நிஜம் ராஜ்யம் ஹத-சத்ருபலம் பலாத் || 17 ||

துடன் மூன்று வருஷம் ஆராதித்த பின் அவர்களிடம் ஸந்தோஷமடைந்த ஜகத்தாத்ரியான சண்டிகாதேவி பிரத்யக்ஷமாகிப் பின் வருமாறு கூறினாள்.

தேவி கூறியது—

14, 15. *அரசே! உன்னால் எது பிரார்த்திக்கப்படுகின்றதோ, குலத்தை மகிழ்விக்கும் (வைசியனே!) உன்னாலும் எது பிரார்த்திக்கப்படுகின்றதோ, என்னிடமிருந்து அதை அடையலாம். ஸந்தோஷமடைந்த நான் அதை அளிக்கின்றேன்.*

மார்க்கண்டேயர் (தமது சிஷ்யர் பாகுரிக்கு) கூறியது—

16, 17. *அரசன் தற்போது தனது பலத்தால் சத்துரு பலத்தை யழித்துத் தன் ராஜ்யத்தை மீண்டும் பெறுதலையும் அடுத்த ஜன்மத்தில் சத்துருவால் அழிக்க முடியாத ராஜ்யத்தையும் வரமாகக் கேட்டுக்கொண்டான்.*

सोऽपि वैश्य-स्ततो ज्ञानं वव्रे निर्विण्ण-मानसः ।
ममेत्यहमिति प्राज्ञः सङ्ग-विच्युति-कारकम् ॥ १८ ॥
देव्युवाच ॥ १९ ॥ ॥ ६९० ॥
स्वल्पै-रहोभि-र्नृपते स्वं राज्यं प्राप्स्यते भवान् ॥ २० ॥
हत्वा रिपू-नस्खलितं तव तत्र भविष्यति ॥ २१ ॥ ६९२ ॥
मृतश्च भूयः संप्राप्य जन्म देवाद्विवस्वतः ॥ २२ ॥ ६९३ ॥
सावर्णिको नाम मनु-र्भवान् भुवि भविष्यति ॥ २३ ॥

ஸோऽபி வைச்யஸ்-ததோ ஜ்ஞானம் வவ்ரே நிர்விண்ண-மானஸ: |
மமேத்யஹ-மிதி ப்ராஜ்ஞ: ஸங்க-விச்யுதி-காரகம் || 18 ||
தேவ்யுவாச || 19 || || 690 ||
ஸ்வல்பை-ரஹோபிர்-ந்ருபதே ஸ்வம் ராஜ்யம் ப்ராப்ஸ்யதே பவான் || 20 || || 691 ||
ஹத்வா ரிபூ-னஸ்கலிதம் தவ தத்ர பவிஷ்யதி || 21 ||
ம்ருதச்ச பூய: ஸம்ப்ராப்ய ஜன்ம தேவாத்-விவஸ்வத: |
ஸாவர்ணிகோ நாம மனுர்-பவான் புவி பவிஷ்யதி || 23 ||

---

18. அந்த புத்திமானுன வைசியனே மனதில் வைராக்கியம் உதித்தவனுய் அஹங்கார மமகாரப் பற்றினின்று விடுவிக்கும் ஞானத்தை வரமாகக் கேட்டுக்கொண்டான்.

தேவி கூறியது—

19-21. அரசே! சில நாட்களில் சத்துருக்களை ஜயித்து உன் ராஜ்யத்தை மீண்டும் நீ அடைவாய். அது உன்னிடமிருந்து நழுவாமலிருக்கும்.

22, 23. இப்பிறவி நீங்கியபின் விவஸ்வத் தேவனிடம் மீண்டும் பிறந்து ஸாவர்ணிகன் எனப் பெயர் படைத்த மனுவாக நீ பூமியில் விளங்கப் போகிருய்.

---

23. ஸாவர்ணிகோ மனுர்-நாம | பா. பே.

ஸாவர்ணிகோ மனு :—விவஸ்வத : ஸூர்யதேவாத் ஸவர்ணுயாச்ச ந்த்பத்ன்யா : ஜன்ம உத்பத்திம் ஸம்ப்ராப்ய |

वैश्यवर्य त्वया यश्च वरोऽस्मत्तोऽभिवाञ्छितः ॥ २४ ॥
तं प्रयच्छामि संसिद्ध्यै तव ज्ञानं भविष्यति ॥ २५ ॥
मार्कण्डेय उवाच ॥ २३ ॥ ॥ ६९७ ॥
इति दत्त्वा तयो-र्देवी यथाभिलषितं वरम् ॥ २७ ॥
बभूवान्तर्हिता सद्यो भक्त्या ताभ्या-मभिष्टुता ।
एवं देव्या वरं लब्ध्वा सुरथः क्षत्रियर्षभः ॥ २८ ॥

வைச்யவர்ய த்வயா யச்ச வரோऽஸ்மத்தோ
ऽபிவாஞ்சித: ॥ 24 ॥ ॥ 695 ॥

தம் ப்ரயச்சாமி ஸம்ஸித்த்யை தவ ஜ்ஞானம்
பவிஷ்யதி ॥ 25 ॥ ॥ 696 ॥

மார்க்கண்டேய உவாச ॥ 26 ॥ ॥ 697 ॥

இதி தத்வா தயோர்-தேவீ யதாபிலஷிதம் வரம் ॥ 27 ॥

பபூவாந்தர்ஹிதா ஸத்யோ பக்த்யா தாப்யாமபிஷ்டுதா ।
ஏவம் தேவ்யா வரம் லப்த்வா ஸுரத: க்ஷத்ரியர்ஷப: ॥28॥

24, 25. வைசிய சிரேஷ்டனே! உன்னால் எந்த வரம் என்னிடம் விரும்பிக் கேட்கப்பட்டதோ அதை அளிக்கின்றேன். ஞானம் உனக்குச் சித்தியளிப்பதாகும்.

மார்க்கண்டேயர் கூறியது—

26-29. இவ்வாறு தேவியானவள் அவர்களுக்கு அவரவர் விரும்பிய வரத்தையளித்த பின் அவர்களால் பக்தியுடன் துதிக்கப்பெற்று அப்போதே மறைந்தாள். இங்ஙனம் தேவியிடமிருந்து வரத்தைப் பெற்ற காரணத்தால் க்ஷத்திரிய சிரேஷ்

---

25. ஜ்ஞானம்—மோக்ஷதீர்-ஜ்ஞான-முச்யதே ।

सूर्याज्जन्म समासाद्य सावर्णि-र्भविता मनुः ॥ २९ ॥
सावर्णि-र्भविता मनुः ॥ क्लीं ओं ॥

ओं जय जय श्रीमार्कण्डेयपुराणे सावर्णिके मन्वन्तरे
देवीमाहात्म्ये त्रयोदशोऽध्यायः

आहुतिः—ओं क्लीं जयन्ती सांगायै सायुधायै सशक्तिकायै सपरिवारायै सवाहनायै श्रीमहात्रिपुरसुन्दर्यै* महाहुतिं समर्पयामि नमः स्वाहा ॥

ஸூர்யாஜ்-ஜன்ம ஸமாஸாத்ய ஸாவர்ணிர்-பவிதா
மனு: || 29 || || 700 ||

ஸாவர்ணிர்-பவிதா மனு: || க்லீம் ஓம் ||

ஓம் ஜய ஜய ஸ்ரீ மார்க்கண்டேய புராணே ஸாவர்ணிகே மன்வந்தரே
தேவீமாஹாத்ம்யே த்ரயோதசோऽத்யாய :

ஆஹுதி :—ஓம் க்லீம் ஜயந்தீ ஸாங்காயை ஸாயு-தாயை ஸ-சக்திகாயை ஸ-பரிவாராயை ஸ-வாஹ-நாயை ஸ்ரீ மஹாத்ரிபுரஸுந்தர்யை* மஹாஹுதிம் ஸமர்ப்பயாமி நம: ஸ்வாஹா ||

டனை ஸுரதன் ஸூர்ய பகவானிடம் பிறவியடைந்து ஸா வர்ணி மனுவாக விளங்கப் போகிறான்.

ஸாவர்ணி மனுவாக விளங்கப் போகிறான். ஓம்.

ஓம் ஜய ஜய ஸ்ரீ மார்க்கண்டேய புராணத்தில் ஸாவர்ணிக மன்வந்தரத்திலுள்ள தேவீமாஹாத்மியத்தில் பதின்மூன்றாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸாவர்ணிர்ப்பவிதாமனு :—' ஸாவர்ணிர்ப் பவிதாமனு-ரித்யேக பாதாத்மகம் மந்த்ர-மந்தே புனராவர்த்தயேதிதி சேஷ: | ததாவர்த்தனம் க்ரந்த-ஸ்மாப்தி-ஸூசகம் ந த்வஸ்யாஹுதி-ரித்யர்த்த: |' ஸ. ஸ.

(ஓ.) சதானி ஸப்த ஸங்க்யானி ப்ரோக்தானி தவ சைலஜே | மகாராது நுகாராந்தோ மநு : பரம துர்லப : || காத்யாயனீ தந்த்ரம்
(உவாச 57, அர்த்த சுலோகம் 42, சுலோகம் 535, அவதானங்கள்66—ஆக 700)

---

* ஸ்ரீவித்யாயை.

उत्तरभागः

नवाक्षरी ॥ १ ॥

अस्य श्री नवाक्षरी-महामन्त्रस्य मार्कण्डेय ऋषिः ।
जगती छन्दः । दुर्गा-लक्ष्मी-सरस्वती देवता ॥

ह्रां बीजं नाभौ । ह्रीं शक्तिः गुह्ये । ह्रूं कीलकं पादयोः । दुर्गा-लक्ष्मी-सरस्वती-प्रसादसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः ।

உத்தரபாக :

1. நவாக்ஷரீ

அஸ்ய ஸ்ரீ நவாக்ஷரீ-மஹாமந்த்ரஸ்ய மார்க்கண்டேய ருஷி: | ஜகதீச்சந்த: | துர்க்கா-லக்ஷ்மீ-ஸரஸ்வதீ தேவதா ||

ஹ்ராம் பீஜம் நாபௌ | ஹ்ரீம்சக்தி: குஹ்யே | ஹ்ரூம் கீலகம் பாதயோ: | துர்க்கா-லக்ஷ்மீ-ஸரஸ்வதீ-ப்ரஸாத-ஸித்த்யர்த்தே ஜபே விநியோக: ||

உத்தர பாகம்

1. நவாக்ஷரீ

ஸ்ரீநவாக்ஷரீ மஹா மந்திரமாகிய இதற்கு மார்க்கண்டேயர் ரிஷி; ஜகதீச்சந்தம்; துர்க்கா-லக்ஷ்மீ-ஸரஸ்வதீ தேவதை.

ஹ்ராம் என்ற பீஜத்தை நாபியிலும், ஹ்ரீம் என்ற சக்தியைக் கருக்குழியிலும் ஹ்ரூம் என்ற கீலகத்தைப் பாதங்களிலும் நியாஸம் செய்க.

துர்க்கா - லக்ஷ்மீ - ஸரஸ்வதியின் திருவருள் சித்திக்கும் பொருட்டு ஜபத்தில் அதற்குப் பயன் என்று இருகைகளாலும் எல்லா அங்கங்களையும் தொடுக.

ह्रां इत्यादिभिः षडंगन्यासः ॥ भूर्भुवस्सुवरोमिति दिग्बन्धः ॥
ध्यानम् । मातर्मे .... दुर्गे नमस्तेऽम्बिके ॥ पंचपूजा ॥
मन्त्रः ॥ ओं ऐं ह्रीं क्लीं चामुण्डायै विच्चे ॥
षडंगन्यासः । भूर्भुवस्सुवरोमिति दिग्विमोकः ॥ ध्यानम् ॥ पंचपूजा ॥
गुह्यातिगुह्य-गोप्त्री त्वं गृहाणास्मत्-कृतं जपम् ।
सिद्धिर्भवतु मे देवि त्वत्प्रसादान्मयि स्थिरा ॥

ஹ்ராம் இத்யாதிபி: ஷடங்கந்யாஸ: ॥ பூர்ப்புவஸ்-ஸுவரோமிதி திக்பந்த: ॥ த்யானம் ॥ மாதர்மே... துர்க்கே நமஸ்தேऽம்பிகே ॥ பஞ்சபூஜா ॥ மந்த்ர: ॥ ஓம் ஐம் ஹ்ரீம் க்லீம் சாமுண்டாயை விச்சே ॥

ஷடங்கந்யாஸ: । பூர்ப்புவஸ்ஸுவரோமிதி திக்-விமோக: । த்யானம் । பஞ்சபூஜா ॥

குஹ்யாதிகுஹ்ய-கோப்த்ரீ த்வம்
க்ருஹாணாஸ்மத்-க்ருதம் ஜபம் ।
ஸித்திர்ப்பவது மே தேவி
த்வத் ப்ரஸாதான் மயி ஸ்திரா ॥

பின்னர் ஹ்ராம்-ஹ்ரீம்-ஹ்ரூம்-ஹ்ரைம்-ஹ்ரௌம்-ஹ்ர: என்று கர நியாஸமும் அங்க நியாஸமும் செய்து "பூர்ப்புவஸ் ஸுவரோம்" என்று தீமைகள் அணுகா வண்ணம் திக்பந்தம் செய்க.

தியானம்—தாயே மதுகைடபர்களை வதம் செய்தவளே! மஹிஷாஸுரனுடைய பிராணனைப் போக்கியவளே! விளையாட்டாக தாம்ரலோசனனை வதைத்தவளே! சண்ட முண்டர்களை யழித்தவளே! ரத்த பீஜாசுரனை நிர்மூலமாக்கியவளே! சும்பனையும், நிசும்பனையும் ஒழித்தவளே! நித்தியமானவளே! துர்க்காம்பிகையே! உன்னை நமஸ்கரிக்கின்றேன். விரைவில் எனது பாவத்தைப் போக்கியருள்வாய்.

பின்னர் பஞ்ச பூஜையும் மந்திர ஜபமும். திக் விமோசனம். மறுபடி பஞ்ச பூஜை, ஜப ஸமர்ப்பணம்.

देवीसूक्तम् ॥ २ ॥

॥ न्यासः ॥

अस्य श्री अहमित्यष्टर्चस्य सूक्तस्य वागांभृणी ऋषिः, सच्चित् सुखात्मक-सर्वगतः परमात्मा देवता, द्वितीयाया ऋचो जगती, शिष्टानां त्रिष्टुप् छन्दः । देवीमहात्म्य पाठे विनियोगः ॥

ओं ॥ अहं रुद्रेभि-र्वसुभिश्चराम्यह-मादित्यैरुत विश्वदेवैः ।

अहं मित्रावरुणोभा बिभर्म्यय-मिन्द्राग्नी अहमश्विनोभा ॥ १ ॥

2. தேவீஸூக்தம்

ந்யாஸ:—அஸ்ய ஸ்ரீ அஹமித்யஷ்டர்ச்சஸ்ய ஸூக்தஸ்ய வாகாம்ப்ருணீ ருஷி:, ஸச்சித்ஸுகாத்மக-ஸர்வகத: பரமாத்மா தேவதா, த்விதீயாயா ருசோ ஜகதீ, சிஷ்டாணும் த்ரிஷ்டுப் ச்சந்த: | தேவீமாஹாத்ம்ய பாடே விநியோக: ||

ஓம் || அஹம் ருத்ரேபிர்-வஸுபிச்-சராம்யஹ-
மாதித்யைருத விச்வதேவை: |

அஹம் மித்ராவருணேபா பிபர்ம்யஹ-மிந்த்ராக்னீ
அஹமச்விணேபா || 1 ||

2. தேவீ ஸூக்தம்

1. ஓம். நான் (ஜகத்காரணமாகிய பிரம்மஸ்வரூபிணியாதலால்) ருத்திரர்களிடத்தும் வசுக்களிடத்தும் (அவர்களுடைய ஆத்மாவாய்) நடமாடுகின்றேன். நான் அவ்வாறே ஆதித்தியர்களுடனும் விசுவே தேவர்களுடனும். நான் மித்திரன் வருணனாகிய இருவரையும் இந்திரன் அக்கினியாகியவர்

1. அம்ப்ருணர் என்னும் மகரிஷியின் பெண் வாக். அவள் பிரம்ம ஞானி. அகண்டமான தனது ஆத்மானுபவத்தை வர்ணிக்கிருள்.

अहं सोममाहनसं बिभर्म्यहं त्वष्टारमुत-पूषणं भगम् ।
अहं दधामि द्रविणं हविष्मते सुप्राव्ये ३ यजमानाय सुन्वते ॥ २ ॥
अहं राष्ट्री-संगमनी-वसूनां चिकितुषी प्रथमा यज्ञियानाम् ।
तां मा देवा व्यदधुः पुरुत्रा भूरिस्थात्रां भूर्यावेशयन्तीम् ॥ ३ ॥

அஹம் ஸோம-மாஹனஸம் பிபர்ம்யஹம் த்வஷ்டார-
முத-பூஷணம் பகம் ।
அஹம் ததாமி த்ரவிணம் ஹவிஷ்மதே ஸுப்ராவ்-
யே 3 யஜமானாய ஸுன்வதே ॥ 2 ॥
அஹம் ராஷ்ட்ரீ-ஸங்கமனீ-வஸூனாம் சிகிதுஷீ
ப்ரதமா யஜ்ஞியானாம் ।
தாம் மா தேவா வ்யததுः புருத்ரா பூரிஸ்தாத்ராம்
பூர்யாவேசயந்தீம் ॥ 3 ॥

களையும் தாங்குகின்றேன். அசுவனீ தேவர்கள் இருவரையும் (தாங்குகின்றேன்.)

2. சத்துருக்களைக் கொல்லும் ஸோமனை நான் தாங்குகின்றேன். த்வஷ்டாவையும், பூஷாவையும் பகனையும் நான் (தாங்குகின்றேன்). ஸோமரஸத்தை (யாகத்திற்காக) பிழிபவனும், ஹவிஸ்ஸுடன் கூடியவனும், (நல்ல ஹவிஸ்ஸை தேவர்கள்) அடையச் செய்பவனும் ஆகிய யஜமானனுக்கு

मयासोऽन्नमत्ति यो विपश्यति यः प्राणिति यऽईं शृणोत्युक्तम् ।

अमन्तवो मान्त उपक्षियन्ति श्रुधि श्रुत श्रद्धिवन्तं वदामि ॥ ४ ॥

மயஸோऽஅன்னமத்தி யோ விபச்யதி ய: ப்ராணிதி

யऽஈம் ச்ருணோத்-யுக்தம் ।

அமந்தவோ மாந்த உபக்ஷியந்தி ச்ருதி ச்ருத ச்ரத்தி

வந்தே வதாமி || 4 ||

நான் (யாகத்தின் பயன் வடிவாகிய) செல்வத்தைத் தாங்கு கின்றேன்.

3. நான் உலகை ஆள்பவள்; செல்வத்தைக் கூட்டி வைப்பவள்; பிரம்மத்தை ஸாக்ஷாத்கரித்தவள்; பூஜைக் குரியவர்களுள் முதன்மையானவள்; (விசுவரூபியாகி நான் இருப்பதால்) பல வடிவில் எங்கும் நிறைந்து நிற்பவளும் பல வடிவில் எல்லா ஜீவராசிகளிலும் புகுந்துறைபவளுமான அப் படிப்பட்ட என்னையே தேவர்கள் பல விடங்களிலும் (செய்யும் செயல்களால்) பூஜை செய்கின்றனர்.

4. எவன் அன்னத்தை உண்கின்றானோ அவன் என்னா லேயே (உண்கின்றான்); எவன் பார்க்கின்றானோ அவன் என் னாலேயே பார்க்கின்றான்). எவன் மூச்சு விடுகின்றானோ (அவன் என்னாலேயே மூச்சு விடுகின்றான்). இவ்வாறு நான்

---

3. அஹம். ஸர்வஸ்ய ஜகத் ஈச்வரீ, ததா வஸூனாம் தனானாம் ஸங்கமனீ ஸங்கமயித்ரீ, உபாஸகானாம் ப்ராபயத்ரீ, சிகிதுஷீ யத் ஸாக்ஷாத் கர்த்தவ்யம் பரம் ப்ரஹ்ம தஜ்ஜ்ஞானவதீ ஸ்வாத்மதயா ஸாக்ஷாத் க்ருதவதீ ஈத்ருசீம் மாம் புருத்ரா பஹு-தேசேஷு வ்யதது: |

4. ய ஈத்ருசீம் அந்தர்யாமி-ரூபேண ஸ்திதாம் மாம் ந ஜாநந்தி தே அமந்தவ: அமன்யமானா அஜானந்த: உபக்ஷியந்தி உபக்ஷீணா: ஸம்ஸாரேண ஹீனா பவந்தி | ஹே ச்ருத விச்ருத ஸகே, ச்ருதி மயா வக்ஷ்யமாணம் ச்ருணு | ச்ரத்திவம் ச்ரத்தயா யுக்தம் |

अहमेव स्वयमिदं वदामि जुष्टं देवेभिरुत मानुषेभिः ।
यं कामये तंत-मुग्रं कृणोमि तं ब्रह्माणं तमृषिं तं सुमेधाम् ॥ ५ ॥

அஹமேவ ஸ்வயமிதம் வதாமி ஜுஷ்டம் தேவேபி-
ருத மானுஷேபி: |
யம் காமயே தந்தமுக்ரம் க்ருணோமி தம் ப்ரஹ்மாணம்
தம்ருஷிம் தம் ஸுமேதாம் || 5 ||

அனைத்துள்ளும் இருக்கிறேன் என்று கூறப்பட்டத்தை எவர்கள் கேட்டு உணர்கின்றார்களோ அவர்கள் (விடுதலையை) கருதாவிடினும் (பிறவித் தளையினின்று) விடுபடுகின்றனர். அங்ஙனம் என்னை உணராதவர்கள் ஸம்ஸாரத்தில் தாழ்மையடைகின்றனர். அன்பனே! சிரத்தையுடன் கூடிய உனக்கு நான் சொல்வதைக் கேள்.

5. (பிரம்மாத்மகமாகிய) இது நேரில் நானே என்று கூறுகின்றேன். தேவர்களாலும் மானிடர்களாலும் சேவிக்கப்பட்டவள் நானே. எவனை நான் விரும்புகின்றேனோ அவனை நான் எல்லோருக்கும் உயர்ந்தவனாகச் செய்கின்றேன்; அவனைப் பிரம்மாவாகவோ, அவனை ரிஷியாகவோ, அவனை அறிவிற் சிறந்தவனாகவோ செய்கின்றேன்.

---

5. தம் தம் புருஷமுக்ரம் க்ருணோமி ஸர்வேப்யோऽதிகம் கரோமி |

(ஒ.) த்வயா ஜுஷ்ட ருஷிர்ப்-பவதி தேவி த்வயா ப்ரஹ்மாऽऽகத ஸ்ரீ-ருத த்வயா || தை. ஆ.

अहं रुद्राय धनुरातनोमि ब्रह्मद्विषे शरवे हन्त वा उ ।
अहं जनाय समदं कृणोम्यहं द्यावापृथिवी आविवेश ॥ ६ ॥

அஹம் ருத்ராய தனுராதனோமி ப்ரஹ்மத்விஷே சர
வேஹந்த வா உ |
அஹம் ஜனாய ஸமதம் க்ருணோம்யஹம் த்யாவா-
ப்ருதிவீ ஆவிவேச || 6 ||

---

6. பிரம்மிஷ்டர்களைத் துவேஷித்து இம்சிக்கும் அசுரர்களைக் கொல்லுவதற்காக ருத்திரனுக்கு நான் வில்லை நாண் பூட்டுகிறேன். (என்னை நாடும்) மக்களின் பொருட்டு நான் போர் புரிகிறேன். வானிலும் மண்ணிலும் (அந்தர்யாமியாக) புகுந்துறைகின்றேன்.

7. இந்த (ஸர்வாதிஷ்டான ரூப) பரமாத்மாவின் சிரம் போன்ற ஆகாயத்தை (ஜகத் பிதாவாக) நான் சிருஷ்டிக்கின்றேன். காரண (யோனி) வடிவான எனது சைதன்யம்

---

6. புரா த்ரிபுர-விஜய-ஸமயே மஹாதேவஸ்ய தனுச்-சாபம் அஹம் ஆதனோமி ஜ்யயா ஆததம் கரோமி | ஸமதம் ஸங்க்ராமம் ஸ்தோத்ரு-ஜனார்த்தம் சத்ருபி: அஹமேவ கரோமி |

7. பிதரம் திவம் அஹம் ஸுவே ஜனயாமி | (த்யௌ: பிதேதி ச்ருதே: |) அஸ்ய பரமாத்மன: மூர்த்தன் மூர்த்தனி உபரி காரணபூதே வியதாதி கார்யஜா-

अहं सुवे पितरमस्य मूर्द्धन्मम योनिरप्स्वं १ तः समुद्रे ।

ततो वितिष्ठे भुवनानु विश्वो तामूं द्यां वर्ष्मणो पस्पृशामि ॥ ७ ॥

அஹம் ஸுவே பிதரமஸ்ய மூர்த்தன் மம யோனி-
ரப்ஸ்வந் 1 த: ஸமுத்ரே |

ததோ விதிஷ்டே புவனானு விச்வோ தாமூம் த்யாம்
வர்ஷ்மணோ பஸ்ப்ருசாமி || 7 ||

ஜலத்தில் ஸமுத்திரத்தினுள்ளும் இருக்கின்றது. அதனால் நான் இந்த உலகனைத்தையும் ஊடுருவி நிற்கின்றேன். வானுலகையும் எனது சரீரத்தால் தொடுகின்றேன்.

8. உலகங்களை யெல்லாம் சிருஷ்டிக்க ஆரம்பிக்கும் போது நானாக (பிறருடைய ஏவுதலின்றி) காற்றைப்போல் சலிக்கின்றேன். நான் வானுக்குமப்பால் இந்த பூமிக்குமப்பால்

தம் ஸர்வம் வர்த்ததே | மம ச யோனி: காரணம் ஸமுத்ரே ஸமுத்ரவந்த்யஸ்மாத் பூதஜாதானீதி ஸமுத்ர: பரமாத்மா தஸ்மின் அப்ஸு வ்யாபன-சீலாஸு தீவ்ருத்திஷு அந்தர் மத்யே யத்ப்ரஹ்ம சைதன்யம் தன் மம காரண-மித்யர்த்த: |

யத்வா ஸமுத்ரோ அந்தரிக்ஷ அப்ஸு அம்மயேஷு தேவசரீரேஷு மம காரணம் ப்ரஹ்ம சைதன்யம் வர்த்ததே | ததோ஽ஹம் காரணாத்மிகா ஸதீ ஸர்வாணி புவனானி வ்யாப்னோமி ||

8. வாத இவ, யதா வாத: பரேண அப்ரேரித: ஸன் ஸ்வேச்சயைவ ப்ரவாதி தத்வத் |

ஏததுபலக்ஷிதாத் ஸர்வஸ்மாத்-விகாரஜாதாத் பரஸ்தாத்-வர்த்தமானும் | அஸங்கோதாஸின-கூடஸ்த-ப்ரஹ்ம சைதன்ய ரூபாஹம் ||

ஸாயண ருக்வேத பாஷ்யம்

अहमेव वात इव प्रवाम्यारभमाणा भुवनानि विश्वा ।

परो दिवा पर एनापृथिव्यै तावती महिना संबभूव ॥ ८ ॥

इति ऋग्वेदीय देवीसूक्तं समाप्तम्

அஹமேவ வாத இவ ப்ரவாம்-யாரபமாணா புவனானி விச்வா |

பரோ திவா பர ஏனாப்ருதிவ்யை தாவதீ மஹினா ஸம்பபூவ || 8 ||

இதி ருக்வேதிய தேவீஸூக்தம் ஸமாப்தம்

உள்ளவள். இங்ஙனம் (எல்லா உலகிற்கும் ஆத்மாவாய் விளங்கும்) மகிமை உடையவளாய் நான் தோன்றியுள்ளேன்.

இங்ஙனம் ரிக் வேதத்திலடங்கிய தேவீஸூக்தம் முற்றிற்று.

இந்த தேவீஸூக்தத்தை அத்யயனம் செய்யாதவர்கள் 'நமோ தேவ்யை' (5.9) முதல் 'ஸர்வாபதோ பக்தி-விநம்ரமூர்த்திபி:' (5-82) வரை இதற்குப் பதிலாகப் பாராயணம் செய்வது ஸம்பிரதாயம். அம்மாதிரியே 'ராத்ரிஸூக்த'த்திற்குப் பதிலாகப் பாராயணம் செய்யப்படுவது 'விச்வேச்வரீம் ஜகத்தாத்ரீம்' (1.70) முதல் 'ஹந்துமேதௌ மஹாஸுரௌ' (1.87) வரை.

प्राधानिक-रहस्यम् ॥ ३ ॥

राजोवाच ।

भगवन्नवतारा मे चण्डिकाया-स्त्वयोदिताः ।
एतेषां प्रकृतिं ब्रह्मन् प्रधानं वक्तु-मर्हसि ॥ १ ॥
आराध्यं यन्मया देव्याः स्वरूपं येन च द्विज ।
विधिना ब्रूहि सकलं यथावत् प्रणतस्य मे ॥ २ ॥

3. ப்ராதானிக ரஹஸ்யம்

ராஜோவாச ||

பகவன்னவதாரா மே சண்டிகாயாஸ்-த்வயோதிதா: |
ஏதேஷாம் ப்ரக்ருதிம் ப்ரஹ்மன் ப்ரதானம் வக்து-
மர்ஹஸி || 1 ||

ஆராத்யம் யன்-மயா தேவ்யா: ஸ்வரூபம் யேந ச த்விஜ |
விதினா ப்ரூஹி ஸகலம் யதாவத் ப்ரணதஸ்ய மே || 2 ||

அரசன் (ஸுரதன்) கூறியது—

1. ஐயனே! சண்டிகா தேவியின் அவதாரங்களின் வரலாறுகள் உங்களால் எனக்குச் சொல்லப்பட்டது. பிரம்ம ஸ்வரூபியே! அவற்றின் மூலஸ்வரூபத்தையும் முக்கிய ஸ்வரூபத்தையும் தாங்கள் கூறியருளுதல் தகும்.

2. பிராம்மணோத்தமரே! உங்களை வணங்கி நிற்கும் எனக்கு தேவியின் எந்த ஸ்வரூபம் எந்த முறையில் என்னால்

---

1. சண்டிகா—ஸர்வபய-ஜனகம் ஸர்வசாஸ்த்ரு பரம் ப்ரஹ்மைவ-சண்டபத-வாச்யம் | தஸ்யாச்-சித்ரூபாயாச்-சண்டிகாயா: அவதாரா: த்வயா மே மஹ்யம் கதிதா: | பரந்து ஏதேஷா-மவதாராணாம் ப்ரக்ருதிம் மூலபூதாம் ப்ரதானம் முக்யம் ரூபம் ஹே ப்ரஹ்மன் வக்தும் கதிதுமர்ஹஸி || யன் முக்ய-ரூபஸ்ய பூஜயா வ்ருக்ஷஸ்ய மூலஸேகேன சாகாணாம் ஸேசனவதவதாராணாமபி பூஜா பவிஷ்யதி தன்முகம் ரூபம் கதயேதி பாவ: || ஸ. ஸ.

ऋषिरुवाच ।।

इदं रहस्यं परम-मनाख्येयं प्रचक्षते ।
भक्तोऽसीति न मे किंचित् तवावाच्यं नराधिप ।। ३ ।।

सर्वस्याद्या महालक्ष्मी-स्त्रिगुणा परमेश्वरी ।
लक्ष्यालक्ष्य-स्वरूपा सा व्याप्य कृत्स्नं व्यवस्थिता ।। ४ ।।

ருஷிருவாச ||
இதம் ரஹஸ்யம் பரம-மனுக்யேயம் ப்ரசக்ஷதே |
பக்தோऽஸீதி ந மே கிஞ்சித் தவாவாச்யம் நராதிப || 3 ||

ஸர்வஸ்யாத்யா மஹாலக்ஷ்மீஸ்-த்ரிகுணு பரமேச்வரீ |
லக்ஷ்யாலக்ஷ்ய-ஸ்வரூபா ஸா வ்யாப்ய க்ருத்ஸ்னம்
வ்யவஸ்திதா || 4 ||

பூஜிக்கத் தகுந்தது என்று உள்ளபடி முழுதும் கூறுதல் வேண்டும்.

ரிஷி கூறியது —

3. அரசே! (நீர் கேட்ட) இது பரம ரகசியமானது. (எவருக்கும் எளிதில்) சொல்லக்கூடாது என்று (பெரியோர்) கூறுவர். ஆனுல் நீர் எனது பக்தராதலால் உம்மிடம் சொல்லத் தகாதது என்னிடம் ஒன்றுமில்லே.

4. முக்குண வடிவினளும் பரமேசுவரியுமான மஹாலக்ஷ்மி எல்லாவற்றிற்கும் முதற் காரணமாகியவள். காணப் படுவதும் காணப்படாததுமான ஸ்வரூபமுடைய அவள் அனைத்தையும் வியாபித்து நிற்கிருள்.

---

4. லக்ஷ்யாலக்ஷ்ய - ஸ்வரூபா — லக்ஷ்யம் லக்ஷணீயம் மாயாருபம். அலக்ஷ்யம் ப்ரஹ்மருபம் ததுபய-ஸ்வருபா த்ரிகுணு மாயாசபல - ப்ரஹ்ம-ருபேத்யர்த்த: |

(ஒ.) அஸ்தி பாதி ப்ரியம் ருபம் நாம சேத்யம்ச-பஞ்சகம் | ஆத்யம் த்ரயம் ப்ரஹ்மருபம் மாயாருபம் ததோ த்வயமிதி ||

मातुलिंगं गदां खेटं पानपात्रं च बिभ्रती ।
नागं लिंगं च योनिं च बिभ्रती नृप मूर्द्धनि ॥ ५ ॥
तप्त-कांचन-वर्णाभा तप्त-कांचन-भूषणा ।
शून्यं तदखिलं स्वेन पूरयामास तेजसा ॥ ६ ॥

மாதுலிங்கம் கதாம் கேடம் பானபாத்ரஞ் ச பிப்ரதீ |
நாகம் லிங்கஞ் ச யோனிஞ் ச பிப்ரதீ ந்ருப மூர்த்தனி ||
தப்த-காஞ்சன-வர்ணாபா தப்த-காஞ்சன-பூஷணா |
சூன்யம் தததிலம் ஸ்வேன பூரயாமாஸ தேஜஸா || 6 ||

---

5. அரசே! (அவள் நான்கு கைகளில்) மாதுளம்பழம், கதை, கேடயம், பானபாத்திரம் ஆகியவற்றைத் தரிப்பவளாயும், நாகப்பாம்பு, லிங்கம், யோனி இவற்றைத் தலையில் தரிப்பவளாயும் விளங்குகின்றாள்.

6. உருக்கிய பொன் நிறங்கொண்டவளும், உருக்கி

---

5. மாதுலிங்கம் — மாதுலிங்கம் கர்ம - வ்ருந்தம் க்ரியாசக்த்யாத்மிகா கதா | ஜ்ஞானசக்த்யாத்மகம் கேடம் தூர்யவ்ருத்திஸ்து பானகம் || 1 || லிங்கம் புருஷ இத்யுக்தோ யோனிஸ்து ப்ரக்ருதிஸ்ம்ருதா | நாக: கால: ஸமாக்யாத: ஸம்பந்தஸ்து தயோர் - த்வயோ: || 2 || த்ரயாணாமப்யதிஷ்டானம் யத: ஸ்யாத் பரமேச்வரீ | நவார்ண-மந்த்ர-மந்த்ரஸ்த மாயாபீஜஸ்வரூபிணீ ||

புவனேச்வரீ ஸம்ஹிதை

மாதுலம் பழத்தை ஏந்தியதால் ‘எல்லாக் கருமங்களுக்கும் பலனையளிப்பவள் நான்’ எனக்காட்டுகிறாள். கதையால் தான் க்ரியாசக்தி என்றும், கேடயத்தால் ஞானசக்தி என்றும், பானபாத்திரத்தால் எப்போதும் ஸ்வாத்மானந்தானுபவ ரஸத்தைப் பருகுபவள் என்றும், லிங்கம் யோனி நாகம் இவற்றால் புருஷனுக்கும் ப்ரக்ருதிக்கும் அவற்றைக் கூட்டும் காலத்திற்கும் அதிஷ்டான ப்ரஹ்மரூபிணீ தான் என்றும் போதிக்கின்றாள்.

(ஒ.) புவனேச்வரீ-மஹாலக்ஷ்ம்யோ: ஸூக்ஷ்மரூபைகத்வேபி, மாயா-பீஜ ரூப மந்த்ரைகத்வேபி, ஸ்தூலரூபேண பாசாங்குசாபய-வராயுதாத்மகத்வேன மாதுலிங்க-கதா கேட-பானபாத்ராயுதாத்மகத்வேன ச **பேதாத் | த்யான-பேதேனைவ** வ்யவஹாராஸ்-தத்வதோ மந்தவ்ய: || ஸ. ஸ.

6. (ஒ.) அத ஏவ மாயா-பீஜஸ்ய தேவீப்ரணவ-சக்திப்ரணவ-சக்தி-பீஜ-பராபீஜ - த்ரிகூடமாயா - பராசக்தீத்யாதி ஸாமான்ய - ஸம்ஜ்ஞைர் - வ்யவஹார: |

शून्यं तदखिलं लोकं विलोक्य परमेश्वरी ।
बभार परमं रूपं तमसा केवलेन हि ॥ ७ ॥

सा भिन्नांजन-संकाशा दंष्ट्रांकित-वरानना ।
विशाललोचना नारी बभूव तनुमध्यमा ॥ ८ ॥

ஶூன்யம் ததகிலம் லோகம் விலோக்ய பரமேச்வரீ |
பபார பரமம் ரூபம் தமஸா கேவலேன ஹி || 7 ||

ஸா பின்னாஞ்ஜன-ஸங்காசா தம்ஷ்ட்ராங்கித-வரானனா |
விசாலலோசனா நாரீ பபூவ தனுமத்யமா || 8 ||

வார்த்த பொன் ஆபரணம் பூண்டவளுமாகிய அவள் சூனியமான (உலகு) அனைத்தையும் தனது ஒளியால் நிரப்பினாள்.

7. பரமேசுவரியான மஹாலக்ஷ்மி உலகனைத்தும் சூனியமாயிருக்கக் கண்டு தனித் தமோகுணத்தால் ஒரு சிறந்த வடிவத்தை எடுத்துக்கொண்டாள்.

8. தெற்றிப்பல் கொண்ட சிறந்த முகத்துடனும் பரந்த

தந்த்ரேஷு ப்ரணவோऽப்யஸ்யைவ தத்வஸ்ய வாசக: | தத்துக்த-மாசார்யை: ப்ரபஞ்சஸாரே மாயா பீஜஸ்வரூப-நிரூபணானந்தரம் || ததா தாம் தாரமித்யாஹுரோமாத்மேதி பஹவச்ருதா: | தாமேவ சக்திம் ப்ருவதே ஹ்ரீமாத்மேதி சாபர இதி (2-55) || * * * ஸ்தூல தேஹஸ்ய ஸமஷ்டி - வ்யஷ்ட்யாத்மகஸ்ய லிங்கதேஹஸ்ய ஜ்ஞானேந்த்ரியாந்த: கரணரூபஸ்ய சாதிபதிர்-ப்ரஹ்மா ஸரஸ்வதீ ஸஹித: | க்ரியா - சக்த்யாத்மக - லிங்கதேஹஸ்யாதிபதிர் - லக்ஷ்மீஸஹிதோ விஷ்ணு: | காரணதேஹஸ்யாபிமானி கௌரீ - ஸஹிதோ ருத்ர: | தூரிய தேஹஸ்ய புவனேச்வரீ - மஹாலக்ஷ்மீரூபே அபிமானின்யௌ தேவதே இதி வஸ்து - ஸ்திதி: ஸகல வேத - தந்த்ர-புராண-ப்ரஸித்தேதி || ஸ. ஸ.

7. பரமேச்வரீ—'ஸர்வஸ்யாத்யா மஹாலக்ஷ்மீ:' மாயையுடன் கூடிய பிரம்மத்திற்கு ஸத்ரூபமும் சித்ரூபமும் குணங்களின் ஸமத்துவநிலையும் இயற்கை. தமோகுணம் சிறிது தன் நிலையினின்று சலிக்கும்போது பரமேச்வரி ஏற்பது மஹாகாளி வடிவம். (ஸாம்யாவஸ்தையின் அபிமானினீ மஹாலக்ஷ்மி).

खड्ग-पात्र-शिरः-खेटै-रलंकृत-चतुर्भुजा ।
कबन्धहारं शिरसा बिभ्राणाहि-शिरः-स्रजम् ॥ ९ ॥
सा प्रोवाच महालक्ष्मीं तामसी प्रमदोत्तमा ।
नाम कर्म च मे मात-र्देहि तुभ्यं नमो नमः ॥ १० ॥
तां प्रोवाच महालक्ष्मी-स्तामसीं प्रमदोत्तमाम् ।
ददामि तव नामानि यानि कर्माणि तानि ते ॥ ११ ॥

கட்க-பாத்ர-சிர:-கேடை-ரலங்க்ருத-சதுர்ப்புஜா
கபந்தஹாரம் சிரஸா பிப்ராணாஹி சிர: ஸ்ரஜம் || 9 ||
ஸா ப்ரோவாச மஹாலக்ஷ்மீம் தாமஸீ ப்ரமதோத்-
தமா ।
நாம கர்ம ச மே மாதர்-தேஹி துப்யம் நமோ நம: || 10 ||
தாம் ப்ரோவாச மஹாலக்ஷ்மீஸ்-தாமஸீம்
ப்ரமதோத்தமாம் ।
ததாமி தவ நாமானி யானி கர்மாணி தானி தே || 11 ||

கண்களுடனும், சிறுத்த இடையுடனும் மை வண்ணத்தில் செதுக்கினாற் போன்றதொரு பெண்ணுருக் கொண்டாள்.

9. கத்தி, பானபாத்திரம், (வெட்டிய) தலை, கேடயம், ஆகியவை நான்கு கைகளை அலங்கரிக்க (மார்பில்) தலையற்ற சடலங்களை மாலையாக அணிந்துகொண்டு, தலையில் ஸர்ப்ப சிரோமாலை தாங்கியவளாய் (விளங்கினாள்).

10. தமோகுணத்துதித்த அந்தப் பெண்ணரசி மஹாலக்ஷ்மியை நோக்கி, "தாயே! உமக்கு நமஸ்காரம், நமஸ்காரம். எனக்குப் பேரும் தொழிலும் அளித்தருள்வீர்" என்றாள்.

11. மஹாலக்ஷ்மியானவள் அந்தத் தாமஸப் பெண்ணரசியை நோக்கி, "உனது நாமங்கள் எவையோ, தொழில்கள்

---

9. கபந்தஹார-முரஸா । பா. பே.

கபந்தஹாரமாலாம் பிப்ராணா அஹிசிர: ஸ்ரஜம் । பா. பே.

10. ப்ரமதோத்தமா—ஸ்த்ரீரத்ன-குணவிசிஷ்டா | அநேநாபி மர்யாதா-பரிபாலன - ப்ரகடீகரணேனாஸ்ப்ருஷ்ட - தமோகுண-தோஷேதி - த்வனிதம் ||

महामाया महाकाली महामारी क्षुधा तृषा ।
निद्रा तृष्णा चैकवीरा कालरात्रि-र्दुरत्यया ॥ १२ ॥
इमानि तव नामानि प्रतिपाद्यानि कर्मभिः ।
एभिः कर्माणि ते ज्ञात्वा योऽधीते सोऽश्नुते सुखम् ॥ १३ ॥
तामित्युक्त्वा महालक्ष्मीः स्वरूप-मपरं नृप ।
सत्वाख्येनातिशुद्धेन गुणेनेन्दुप्रभं ददौ ॥ १४ ॥

மஹாமாயா மஹாகாலீ மஹாமாரீ க்ஷுதா த்ருஷா |
நித்ரா த்ருஷ்ணு சைகவீரா காலராத்ரிர்-துரத்யயா ||
இமானி தவ நாமானி ப்ரதிபாத்யானி கர்மபி: |
ஏபி: கர்மாணி தே ஜ்ஞாத்வா யோऽதீதே ஸோऽச்னுதே ஸுகம் || 13 ||
தாமித்யுக்த்வா மஹாலக்ஷ்மீ: ஸ்வரூப-மபரம் ந்ருப |
ஸத்வாக்யேனாதிசுத்தேன குணேனேந்துப்ரபம் ததௌ

எவையோ அவற்றை உனக்கு அளிக்கின்றேன்'' எனக் கூறினாள்.

12. ''மஹாமாயை, மஹாகாளீ, மஹாமாரீ, க்ஷுதா (பசி), த்ருஷா (தாகம்), நித்ரா (தூக்கம்), த்ருஷ்ணு (ஆசை), ஏகவீரா (நிகரற்ற வீரியம் படைத்தவள்), தன்னை எவரும் மீற முடியாமல் தான் காலத்தையும் கடந்து நிற்கும் கால ராத்ரி ;

13. ''உனது நாமங்களாகிய இவை உனது தொழில்களால் (உலகில்) பிரசித்தியடையப்போகின்றன. (ரூபங்களும் நாமங்களும் ஆகிய) இவற்றால் உனது செயல்களை ஒருவன் அறிந்து கொண்டு அவற்றைப் பாராயணம் செய்தால் அவன் சுகத்தை யனுபவிப்பான்.''

14. அரசே ! மஹாலக்ஷ்மியானவள் அவளிடம் இங்ஙனம்

---

12. க்ஷுதா—'ஸர்வாவித்யா - பக்ஷணேச்சாவதீத்யர்த்த: |' நித்ரா—யோகநித்ரா, ஸமாதி: | த்ருஷ்ணு | பக்த-க்ருத-பக்திச்சாவதி | காலராத்ரி :—காலநாசகத்வாத் |

14. 'அனந்தப்ராணி - கர்ம - வசாதேவ யதா ஸத்வ - குணஸ்ய யத்கிஞ்

अक्षमालांकुशधरा वीणापुस्तक-धारिणी ।
सा बभूव वरा नारी नामान्यस्यैत्र सा ददौ ॥ १५ ॥
महाविद्या महावाणी भारती वाक् सरस्वती ।
आर्या ब्राह्मी कामधेनु र्बीजगर्भा च धीश्वरी ॥ १६ ॥
अथोवाच महालक्ष्मी-र्महाकालीं सरस्वतीम् ।
युवां जनयतां देव्यौ मिथुने स्वानुरूपतः ॥ १७ ॥

அக்ஷமாலாங்குசதரா வீணா-புஸ்தக-தாரிணீ |
ஸா பபூவ வரா நாரீ நாமான்யஸ்யைவ ஸா ததௌ ||
மஹாவித்யா மஹாவாணீ பாரதீ வாக் ஸரஸ்வதீ |
ஆர்யா ப்ராஹ்மீ காமதேனுர்-பீஜகர்ப்பா ச தீச்வரீ||16||
அதோவாச மஹாலக்ஷ்மீர்-மஹாகாலீம் ஸரஸ்வதீம் |
யுவாம் ஜனயதாம் தேவ்யௌ மிதுனே ஸ்வானுரூபத:

கூறிவிட்டு மிகவும் சுத்தமான ஸத்துவ குணத்தால் சந்திரன் போல் ஒளி பொருந்திய வேறொரு வடிவு கொண்டாள்.

15. சிறந்த பெண்ணுருக்கொண்டு, அக்ஷமாலையும் அங்குசமும் தரிப்பவளாயும், வீணையும் புஸ்தகமும் தரிப்பவளாயும் அவள் விளங்கினாள். அவளுக்கும் (மஹாலக்ஷ்மியாகிய) அவள் (பின்வரும்) நாமங்களை அளித்தாள்.

16. மஹாவித்யா, மஹாவாணீ, பாரதீ, வாக்கு, ஸரஸ்வதீ, ஆர்யா, ப்ராஹ்மீ, காமதேனு, பீஜகர்ப்பா, தீச்வரீ (புத்தியை ஆள்பவள்).

17. பின்னர் மஹாகாளியையும் ஸரஸ்வதியையும் நோக்கி மஹாலக்ஷ்மியானவள், "தேவிமார்களே! நீங்களிரு

சிச் சலனம் ததா ததபிமானித்வேனாபி சைவ லக்ஷ்மீர் மஹாஸரஸ்வதீ ருபேண பரிணதா |'

16. காமதேனுர் - வேதகர்ப்பா |　　　　பா. பே.

தமோகுணத்திற்கும் ஸத்துவகுணத்திற்கும் மகாகாளியையும் மகா ஸரஸ்

इत्युक्त्वा ते महालक्ष्मीः ससर्ज मिथुनं स्वयम् ।
हिरण्यगर्भौ रुचिरौ स्त्रीपुंसौ कमलासनौ ॥ १८ ॥

ब्रह्मन् विधे विरिंचेति धातरित्यह तं नरम् ।
श्रीः पद्मे कमले लक्ष्मीत्याह माता च तां स्त्रियम् ॥ १९ ॥

இத்யுக்த்வா தே மஹாலக்ஷ்மீ: ஸஸர்ஜ மிதுனம்
ஸ்வயம் |
ஹிரண்யகர்ப்பௌ ருசிரௌ ஸ்த்ரீபும்ஸௌ கமலா-
ஸனௌ || 18 ||

ப்ரஹ்மன் விதே விரிஞ்சேதி தாதரித்யாஹ தம் நரம் |
ஸ்ரீ: பத்மே கமலே லக்ஷ்மீத்யாஹ மாதா ச தாம்
ஸ்த்ரியம் || 19 ||

வரும் உங்களுடைய குணங்களுக்கியைந்த இரட்டை (ஆண்-பெண்) வடிவங்களைத் தோற்றுவித்தல் வேண்டும்'' என்று கூறினாள்.

18. அவர்களிடம் இவ்வாறு கூறிவிட்டு மஹாலக்ஷ்மி தானும் பொன் போன்ற நிர்மல ஞானமாகிய கருவினின்று தோன்றி (பொன் போன்று) பிரகாசிப்பவர்களும், தாமரையில் வீற்றிருப்பவர்களுமான ஸ்திரீ-புருஷ இரட்டை வடிவத்தைத் தோற்றுவித்தாள்.

19. அந்தப் புருஷனை 'பிரம்மா, விதி, விரிஞ்சி, தாதா' எனவும், அந்த ஸ்திரீயை, 'ஸ்ரீ, பத்மா' கமலா, லக்ஷ்மீ, மாதா' எனவும் பெயரிட்டழைத்தாள்.

வதியையும் தோற்றுவித்து ரஜோகுணத்திற்குத் தன்னுருவிலேயே சிவப்பு வர்ணத்தால் விளங்குகிறாள். வேற்றுருவைத் தோற்றுவிக்கவில்லை.

ஏதாச் - சதஸ்ர: சக்தய: பதிரஹிதா: ஸ்வதந்த்ரா: விஷயவாஸனா-ரஹிதா: கேவலம் ஸ்வாத்மானந்தேனை - வானந்திதா: ஸந்தி |'

महाकाली भारती च मिथुने सृजतः सह ।
एतयोरपि रूपाणि नामानि च वदामि ते ॥ २० ॥
नीलकण्ठं रक्तबाहुं श्वेतांगं चन्द्रशेखरम् ।
जनयामास पुरुषं महाकाली सितां स्त्रियम् ॥ २१ ॥
स रुद्रः शंकरः स्थाणुः कपर्दी च त्रिलोचनः ।
त्रयी विद्या कामधेनुः सा स्त्री भाषाक्षरा स्वरा ॥ २२ ॥

மஹாகாலீ பாரதீ ச மிதுனே ஸ்ருஜத : ஸஹ |
ஏதயோ-ரபி ரூபாணி நாமானி ச வதாமி தே ‖ 20 ‖
நீலகண்டம் ரக்தபாஹும் ச்வேதாங்கம் சந்த்ரசேகரம்
ஜனயாமாஸ புருஷம் மஹாகாலீ ஸிதாம் ஸ்த்ரியம் ‖21‖
ஸ ருத்ர : சங்கர : ஸ்தாணு : கபர்த்தீ ச த்ரிலோசன : |
த்ரயீ வித்யா காமதேனு: ஸாஸ்த்ரீ பாஷாக்ஷரா ஸ்வரா ‖

20. மஹாகாளியும் ஸரஸ்வதியும் அவ்வாறே இரட்டை களை ஒரே சமயத்தில் சிருஷ்டித்தனர். அவர்களுடைய ரூபங் களையும் நாமங்களையும் உனக்குக் கூறுகிறேன்.

21. கருத்த கழுத்தும், சிவந்த புஜங்களும், வெளுத்த உடலும், தலையில் சந்திரனையுமுடைய புருஷனையும், வெண் மையான நிறத்தினளான ஸ்திரீயையும் மஹாகாளி தோற்று வித்தாள்.

22. அந்தப் புருஷன் (நாமங்கள்) ருத்ரன், சங்கரன், ஸ்தாணு, கபர்த்தீ, த்ரிலோசன. அந்த ஸ்திரீ, த்ரயீ, வித்யா, காமதேனு, பாஷா, அக்ஷரா, ஸ்வரா.

---

21 வெள்ளை நிறத்தில் சிவனையும் ஸரஸ்வதியையும் தோற்றுவித்ததால் மஹாகாளியிடம் ஸத்துவகுணம் உள்ளடங்கியிருப்பது ஊகிக்கப்படும்.

22. ருத்ர :—து:க்கத்ராவணத்வாத் | சங்கர :— மோக்ஷப்ரதத்வாத் | ஸ்தாணு :—காலத்ராயாபாத்யத்வாத் | கபர்த்தீ—ஜடிலத்வாத் | த்ரயீ—ருக்-யஜு: ஸாமரூபத்வாத் | வித்யா—அஜ்ஞான-நிராகரணத்வாத் | காமதேனு:—ஸர்வாபீஷ்டப்ரதத்வாத் | பாஷா—ஆபால - கோபாதி - ம்ருக - குஹா - வர்த்தி—த்வாத் | அக்ஷரா—வ்யஞ்ஜன ரூபேணுச்சார்யமாணத்வாத் | ஸ்வரா-ஷோடச ஸ்வரூபேண ஸ்வயமுச்சார்யமாணத்வாத் |

सरस्वती स्त्रियं गौरीं कृष्णं च पुरुषं नृप ।
जनयामास नामानि तयोरपि वदामि ते ॥ २३ ॥
विष्णुः कृष्णो हृषीकेशो वासुदेवो जनार्दनः ।
उमा गौरी सती चण्डी सुन्दरी सुभगा शिवा ॥ २४ ॥
एवं युवतयः सद्यः पुरुषत्वं प्रपेदिरे ।
चक्षुष्मन्तो नु पश्यन्ति नेतरेऽतद्विदो जनाः ॥ २५ ॥

ஸரஸ்வதீ ஸ்த்ரியம் கௌரீம் க்ருஷ்ணஞ் ச புருஷம் ந்ருப ।
ஜனயாமாஸ நாமானி தயோ-ரபி வதாமி தே ॥ 23 ॥
விஷ்ணு : க்ருஷ்ணோ ஹ்ருஷீகேசோ வாஸுதேவோ ஜனார்த்தன : ।
உமா கௌரீ ஸதீ சண்டீ ஸுந்தரீ ஸுபகா சிவா ॥ 24 ॥
ஏவம் யுவதய : ஸத்ய : புருஷத்வம் ப்ரபேதிரே ।
சக்ஷுஷ்மந்தோ நு பச்யந்தி நேதரேऽதத்விதோ ஜனா : ॥

---

23. அரசே ! பொன்மஞ்சள் நிறத்தினளான ஸ்திரீயை யும் கருப்பு நிறத்தினனான புருஷனையும் ஸரஸ்வதி சிருஷ்டித் தாள். அவர்களுடைய நாமங்களையும் உனக்குக் கூறுகிறேன்.

24. (புருஷன்) விஷ்ணு, கிருஷ்ணன், ஹ்ருஷீகேசன், வாஸுதேவன், ஜனார்தனன். (ஸ்த்ரி) உமா, கௌரீ, ஸதீ, சண்டீ, ஸுந்தரீ, ஸுபகா, சிவா.

25. இங்ஙனம் தோன்றிய ஸ்திரீகள் உடனே ஆண் மையை அடைந்தனர். (இது எங்ஙனமென்று ஞானக்) கண் படைத்தோர் காண்பர், அதை யறியமாட்டாத ஏனை யோர் காணமாட்டார்கள்.

---

24. விஷ்ணு :—ப்ரலயே ஸர்வாதிஷ்டானத்வாத் | க்ருஷ்ண : ப்ரலய-கரத்வாத் | ஹ்ருஷீகேச : அந்தர்யாமித்வாத் | வாஸுதேவ: ப்ராணிதேசத்—வாத் | ஜநார்த்தன : ஸர்வாஹ்லாதகரத்வாத் |

உமா சிவார்த்தாங்கத்வாத் | கௌரீ கௌர - வர்ணத்வாத் | க்ருஷ்ண—வர்ணோனேத்பன்னு புனஸ்-தபஸா ஸைவ கௌரவர்ணத்வ-மாபன்னு இதி காலீ

ब्रह्मणे प्रददौ पत्नी महालक्ष्मी-र्नृप त्रयीम् ।
रुद्राय गौरीं वरदां वासुदेवाय च श्रियम् ॥ २६ ॥

स्वरया सह संभूय विरिञ्च्योऽण्ड-मजीजनत् ।
बिभेद भगवान् रुद्र-स्तद् गौर्या सह वीर्यवान् ॥ २७ ॥

अण्डमध्ये प्रधानादि-कार्यजातमभून्नृप ।
महाभूतात्मकं सर्वं जगत् स्थावरजंगमम् ॥ २८ ॥

ப்ரஹ்மணே ப்ரததௌ பத்னீம் மஹாலக்ஷ்மீர்-ந்ருப த்ரயீம் ।
ருத்ராய கௌரீம் வரதாம் வாஸுதேவாய ச ச்ரியம் ॥ 26 ॥

ஸ்வரயா ஸஹ ஸம்பூய விரிஞ்ச்யோऽண்ட-மஜீஜனத் ।
பிபேத பகவான் ருத்ரஸ்-தத் கௌர்யா ஸஹவீர்யவான்॥

அண்டமத்யே ப்ரதாநாதி-கார்யஜாதமபூந்-ந்ருப ।
மஹாபூதாத்மகம் ஸர்வம் ஜகத் ஸ்தா வர ஜங்கமம் ॥ 28 ॥

---

26. அரசே! த்ரயீ எனப் பெயர் கொண்ட ஸரஸ்வதியை (ஆதிசக்தியான) மஹாலக்ஷ்மியானவள் பிரம்மாவுக்குப் பத்தினியாகவும், வரத்தை யளிக்கும் கௌரியை ருத்திரனுக்கும், ஸ்ரீதேவியை வாசுதேவனுக்கும் கொடுத்தாள்.

27. ஸரஸ்வதியுடன் சேர்ந்து பிரம்மா அண்டத்தைப் பிறப்பித்தார். வீரியவானான ருத்திர பகவான் கௌரியுடன் கூடி அதை உடைத்தார்.

28. அரசே! அந்தப் பிரம்மாண்டத்தின் மத்தியில் பிரதானம் (மஹத் தத்துவம்) முதலிய சிருஷ்டித் தொகுதி, மஹா பூதங்களின் வடிவான ஸ்தாவர ஜங்கம உலகனைத்தும் அடங்கலாகத் தோன்றிற்று.

புராணே விததா கதாஸ்தி । ஸதீ பதிவ்ரதாஸு மூர்த்தன்யத்வாத் । சண்டீ ஸர்வேஷாம் நியந்த்ருத்வாத் । ஸுந்தரீ த்ரைலோக்யே நிருபமரூபத்வாத் ஸர்வஸம்மோஹனத்வாச்ச । ஸுபகா அகண்ட ஸௌபாக்யத்வாத் । சிவா ஸர்வமங்கலப்ரதத்வாத் ॥

पुपोष पालयामास तल्लक्ष्म्या सह केशवः ।
संजहार जगत् सर्वं सह गौर्या महेश्वरः ॥ २९ ॥
महालक्ष्मी-र्महाराज सर्वसत्त्वमयीश्वरी ।
निराकारा च साकारा सैव नानाभिधानभृत् ।
नामान्तरै-र्निरूप्यैषा नाम्ना नान्येन कुत्रचित् ॥ ३० ॥

इति प्रधानिकरहस्यं संपूर्णम्

புபோஷ பாலயாமாஸ தல்லக்ஷ்ம்யா ஸஹ கேசவ : |
ஸஞ்ஜஹார ஜகத் ஸர்வம் ஸஹ கௌர்யாமஹேச்வர :
மஹாலக்ஷ்மீர்-மஹா ராஜ ஸர்வஸத்வமயீச்வரீ |
நிராகாரா ச ஸாகாரா ஸைவ நாணபிதானப்ருத் ||
நாமாந்தரைர்-நிரூப்யைஷா நாம்ணு நான்யேன குத்ரசித் || 30 ||

இதி ப்ராதானிகரஹஸ்யம் ஸம்பூர்ணம்

---

29. கேசவன் லக்ஷ்மியுடன் கூடி அதைப் போஷித்துக் காப்பாற்றினர். கௌரியுடன் கூடி மகேசுவரன் உலகனைத்தையும் (ஸம்ஹார காலத்தில்) அழித்தார்.

30. மகாராஜனே ! (ஆதிசக்தியான) மஹாலக்ஷ்மியானவள் ஸத்துவமனைத்தின் வடிவாகியவள், ஸத்துவமனைத்திற்கும் ஈசுவரி. நிராகாரமாகவும் ஸாகாரமாகவும் பல பெயர்களைத் தரித்து விளங்குபவள் அவளே. (ஸத், சித், ஆனந்தம், மகா மாயை முதலிய) வெவ்வேறு பெயர்களால் அவள் நிருபிக்கப் படுகின்முள் ; (மஹாலக்ஷ்மீ என்று) பிரசித்தமான ஒரு பெயரால் மட்டுமோ பிரத்தியக்ஷப்பிரமாணம் முதலிய ஸாதனங்களாலோ நிருபிக்க இயலாதவள்.

இங்ஙனம் பிராதானிக ரஹஸ்யம் முற்றிற்று

---

30. (ஒ.) ஏகைவ ஸர்வத்ர வர்த்ததே தஸ்மாதுச்யதே ஏகா | ஏகைவ விச்வருபிணீ, தஸ்மாதுச்யதே அநேகா || தேவ்யதர்வசிரஸ்

நாமாந்தரை :—இத்யத்யாரோப - முக்த்வா அபவாதமாஹ நாமாந்தரை-ரிதி |

(ஒ.) ஜ்ஞாதாரும் சின்மயாதீதா சூன்யாரும் சூன்யஸாக்ஷிணீ | யஸ்யா : பரதரம் நாஸ்தி ஸைஷா துர்க்கா ப்ரகீர்த்திதா ||

யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே | அப்ராப்ய மனஸா ஸஹ || —தை. உப.

वैकृतिक-रहस्यम् ॥ ४ ॥

ऋषिरुवाच ॥

त्रिगुणा तामसी देवी सात्त्विकी या त्रिधोदिता ।
सा शर्वा चण्डिका दुर्गा भद्रा भगवतीर्यते ॥ १ ॥

योगनिद्रा हरेरुक्ता महाकाली तमोगुणा ।
मधुकैटभ-नाशार्थं यां तुष्टावांबुजासनः ॥ २ ॥

4. வைக்ருதிக-ரஹஸ்யம்

ருஷிருவாச ||

த்ரிகுணா தாமஸீ தேவீ ஸாத்விகீ யா த்ரிதோதிதா |
ஸா சர்வா சண்டிகா துர்க்கா பத்ரா பகவதீர்யதே || 1 ||

யோகநித்ரா ஹரே-ருக்தா மஹாகாலீ தமோகுணா |
மதுகைடப-நாசார்த்தம் யாம் துஷ்டாவாம்புஜாஸன: ||

---

4. வைகிருதிக-ரஹஸ்யம்

ரிஷி கூறியது—

1. அரசே! முக்குணவடிவான எந்த ஆதிசக்தியான (மஹாலக்ஷ்மீ) தேவியானவள் தாமஸீ (மஹாகாளி) யாகவும் ஸாத்விகீ (மஹாஸரஸ்வதி)யாகவும் மூன்றுகப் பிரித்துக் கூறப்பட்டாளோ அவளே சர்வா, சண்டிகா, துர்க்கா, பத்ரா, பகவதீ என்று கூறப்படுகிருள்.

2. தமோகுணப் பிரதானசக்தியான மஹாகாளி பகவான் விஷ்ணுவின் யோக நித்திரை எனக் கூறப்படுகின்ருள். மது கைடபர்களை அழிப்பதற்காக அந்த சக்தியைத்தான் பிரம்மா துதித்தார்.

---

1. சர்வா-சர்வாணீதி வக்தவ்யே சர்வேத்யுக்த்யா பும்ஸம்பந்தாபாவ-போதனேன ஸ்வாதந்த்ர்யமாஸாம் தர்சிதம் | த்ரிவிதாபி ஸா வஸ்துத ஏகைவேதி ||

दशवक्त्रा दशभुजा दशपादांजनप्रभा ।
विशालया राजमाना त्रिशल्लोचन-मालया ॥ ३ ॥

स्फुरद्दशन-दंष्ट्रा सा भीमरूपापि भूमिप ।
रूपसौभाग्यकान्तीनां सा प्रतिष्ठा महाश्रियः ॥ ४ ॥

खड्ग-बाण-गदा-शूल-चक्र-शंख-भुशुण्डि-भृत् ।
परिघं कार्मुकं शीर्षं निश्च्योतद्रुधिरं दधौ ॥ ५ ॥

தசவக்த்ரா தசபுஜா தசபாதாஞ்ஜன-ப்ரபா |
விசாலயா ராஜமானா த்ரிம்சல்லோசன-மாலயா || 3 ||

ஸ்புரத்-தசன-தம்ஷ்ட்ரா ஸா பீமரூபாபி பூமிப |
ரூபஸௌபாக்யகாந்தீனாம் ஸா ப்ரதிஷ்டா மஹாச்ரிய: ||

கட்க-பாண-கதா-சூல-சக்ர-சங்க-புசுண்டி-ப்ருத் |
பரிகம் கார்முகம் சீர்ஷம் நிச்ச்யோதத்ருதிரம் ததௌ ||

---

3. பத்து முகங்களுடனும், பத்து புஜங்களுடனும், மை போன்று கருத்த பத்துப் பாதங்களுடனும், பரந்த முப்பது கண் வரிசையுடனும் அவள் விளங்குகிறாள்.

4. அரசே! பிரகாசிக்கின்ற பற்களுடனும், தெற்றிப்பற்களுடனும் அவள் பயங்கர வடிவினள். எனினும் ரூபம், ஸௌபாக்கியம், காந்தி முதலிய பெருந் திருவிற் கெல்லாம் இருப்பிட மாகியவள்.

5. கத்தி, அம்பு, கதை, சூலம், சக்கரம், பாசம், புசுண்டி, பரிகம், வில், ரத்தந்தோய்ந்த தலை இவற்றைத் தரிப்பவள்.

---

5. 'பாசபுசுண்டிப்ருத்' பா. பே.

வலது பக்கம் கீழ்க் கையிலிருந்து இடது பக்கம் கீழ்க் கைவரை வரிசையாகக் கத்தி முதலிய பத்து ஆயுதங்கள்.

एषा सा वैष्णवी माया महाकाली दुरत्यया ।
आराधिता वशीकुर्यात् पूजाकर्तु-श्चराचरम् ॥ ६ ॥
सर्वदेव-शरीरेभ्यो याऽविर्भूताऽमितप्रभा ।
त्रिगुणा सा महालक्ष्मीः साक्षान्महिषमर्दिनी ॥ ७ ॥
श्वेतानना नीलभुजा सुश्वेत-स्तनमण्डला ।
रक्तमध्या रक्तपादा नीलजंघोरु-रुन्मदा ॥ ८ ॥
सुचित्रजघना चित्रमाल्यांबर-विभूषणा ।
चित्रानुलेपना कान्ति-रूप-सौभाग्य-शालिनी ॥ ९ ॥

ஏஷா ஸா வைஷ்ணவீ மாயா மஹாகாலீ துரத்யயா ।
ஆராதிதா வசீகுர்யாத் பூஜா கர்த்துச்-சராசரம் ॥ 6 ॥
ஸர்வதேவ-சரீரேப்யோ யாऽவிர்ப்பூதாऽமிதப்ரபா ।
த்ரிகுணா ஸா மஹாலக்ஷ்மீ : ஸாக்ஷான்மஹிஷ-
மர்த்தினீ ॥ 7 ॥
ச்வேதானனா நீலபுஜா ஸுச்வேத-ஸ்தனமண்டலா ।
ரக்தமத்யா ரக்தபாதா நீலஜங்கோரு-ருன்மதா ॥ 8 ॥
ஸுசித்ர-ஜகனா சித்ரமால்யாம்பர-விபூஷணா ।
சித்ரானுலேபனா காந்தி-ரூப-ஸௌபாக்ய-சாலினீ ॥ 9 ॥

---

6. இந்த மஹாகாளியே கடக்க முடியாத வைஷ்ணவீ மாயையாகின்றாள். பூஜிக்கப்பட்டால் பூஜிப்பவனுக்குச் சராசரமனைத்தையும் வசமாக்குவாள்.

7. எல்லா தேவர்களுடைய சரீரங்களினின்றும் வெளிப் போந்து திரண்ட எல்லையிலாக் காந்தியே உருவாய்க்கொண்டவள் எவளோ அவளே முக்குண (பிரகிருதி) வடிவினளான மஹாலக்ஷ்மி ; நேரில் மஹிஷாசுரனைக் கொன்றவள்.

8. வெள்ளை முகமும், கருத்த புஜங்களும், வெண்மை மிக்க ஸ்தன மண்டலங்களும், சிவந்த இடையும், சிவந்த பாதங்களும், கருத்த துடைகளும் கால்களும் உடையவளாய் (யௌவனத்தின்) மதம் மிகுந்து காண்பவள்.

---

6. மாயா — அகடிந-கடனா-படீயஸீ ।

अष्टादशभुजा पूज्या सा सहस्रभुजा सती ।
आयुधान्यत्र वक्ष्यन्ते दक्षिणाधः करक्रमात् ॥ १० ॥

अक्षमाला च कमलं बाणोऽसिः कुलिशं गदा ।
चक्रं त्रिशूलं परशुः शङ्खो घण्टा च पाशकः ॥ ११ ॥

शक्ति-र्दण्ड-श्चर्म-चापं पानपात्रं कमण्डलुः ।
अलंकृत-भुजा-मेभि-रायुधैः कमलासनाम् ॥ १२ ॥

அஷ்டாதசபுஜா பூஜ்யா ஸா ஸஹஸ்ரபுஜா ஸதீ |
ஆயுதான்யத்ர வக்ஷ்யந்தே தக்ஷிணாத: கரக்ரமாத் || 10 ||

அக்ஷமாலா ச கமலம் பாணோऽஸி : குலிசம் கதா |
சக்ரம் த்ரிசூலம் பரசு: சங்கோ கண்டா ச பாசக: || 11 ||

சக்திர்-தண்டச்-சர்ம-சாபம் பானபாத்ரம் கமண்டலு: |
அலங்க்ருத-புஜா-மேபி-ராயுதை:கமலாஸனும் || 12 ||

---

9. அழகிய இடுப்புடையவள்; விசித்திரமான மாலை களும், வஸ்திரங்களும், ஆபரணங்களும் அணிந்தவள். சந் தனப்பூச்சினுல் அழகியவள். காந்தி, ரூபம், ஸௌபாக்கியம் இவற்ருல் ஒப்பற்று விளங்குபவள்.

10.. ஆயிரம் (கணக்கற்ற) கைகளுடையவளாயினும் அவள் பதினெட்டுக் கைகளுடையவளாய்ப் பூஜித்தற்குரி யவள். வலதுபக்கத்துக் கீழ்க்கையினின்று வரிசையாக (அவள் ஏந்தும்) ஆயுதங்கள் இனிக் கூறப்படுகின்றன.

11, 12. அக்ஷமாலை, தாமரை, அம்பு, கத்தி, வஜ்ரம், கதை, சக்கரம், த்ரிசூலம், கோடரி, சங்கம், மணி, பாசம், வேல், தண்டம், கேடயம், வில், பானபாத்திரம், கமண்டலு ஆகிய இவ்வாயுதங்களால் அலங்கரிக்கப்பெற்ற புஜங்களுடன் கமலாஸனத்திலிருப்பவள்.

---

10. ஆயிரங் கைகளுடையவளாயினும் அவள் பதினெட்டுக் கைகளுடன் தியானித்தற்கும் பூஜித்தற்குமுரியவள்.

सर्वदेवमयी-मीशां महालक्ष्मी-मिमां नृप ।
पूजयेत् सर्वलोकानां स देवानां प्रभु-र्भवेत् ॥ १३ ॥
गौरीदेहात् समुद्भूता या सत्त्वैक-गुणाश्रया ।
साक्षात् सरस्वती प्रोक्ता शुंभासुर-निबर्हिणी ॥ १४ ॥
दधौ चाष्टभुजा बाणमुसले शूलचक्रभृत् ।
शंखं घण्टां लांगलं च कार्मुकं वसुधाधिप ॥ १५ ॥

ஸர்வதேவமயீ-மீசாம் மஹாலக்ஷ்மீ-மிமாம் ந்ருப |
பூஜயேத் ஸர்வலோகாநாம் ஸதேவாநாம் ப்ரபுர்-பவேத் ||
கௌரீ-தேஹாத் ஸமுத்பூதா யா ஸத்வைககுணாச்ரயா |
ஸாக்ஷாத் ஸரஸ்வதீ ப்ரோக்தா சும்பாஸுர-
நிபர்ஹிணீ || 14 ||

ததௌ சாஷ்டபுஜா பாணமுஸலே சூலசக்ர-ப்ருத் |
சங்கம் கண்டாம் லாங்கலஞ் ச கார்முகம் வஸுதாதிப ||

---

13. அரசே! எல்லாதேவர்களின் வடிவாகியவளும், எல்லோரையும் ஆள்பவளுமான இந்த மஹாலக்ஷ்மியைப் பூஜிக்கும் அவன் எல்லா உலகங்களுக்கும் எல்லா தேவர்களுக்கும் பிரபு ஆவான்.

14. ஸத்துவ குணத்தை அடிப்படையாய்க் கொண்டு கௌரியின் தேகத்திலிருந்து உண்டாகியவள் எவளோ அவள் ஸரஸ்வதி எனப்படுபவள்; நேரில் சும்பாஸுரனை வதைத்தவள்.

15. அரசே! (அவள்) எட்டுக் கைகளுடையவளாய், அம்பு, உலக்கை, சூலம், சக்கரம், சங்கம், மணி, கலப்பை, வில் இவற்றை ஏந்தியவள்.

---

15 வலது மேல் கையிலிருந்து இடது மேல் கை வரை வரிசையாக இவ்வெட்டு ஆயுதங்களைத் தரிப்பவள்.

एषा संपूजिता भक्त्या सर्वज्ञत्वं प्रयच्छति ।
निशुंभ-मथिनी देवी शुंभासुर-निबर्हिणी ।। १६ ।।
इत्युक्तानि स्वरूपाणि मूर्तीनां तव पार्थिव ।
उपासनं जगन्मातुः पृथगासां निशामय ।। १७ ।।
महालक्ष्मी-र्यदा पूज्या महाकाली सरस्वती ।
दक्षिणोत्तरयोः पूज्ये पृष्ठतो मिथुन-त्रयम् ।। १८ ।।

ஏஷா ஸம்பூஜிதா பக்த்யா ஸர்வஜ்ஞத்வம் ப்ரயச்சதி |
நிசும்ப-மதினீ தேவீ சும்பாஸுர-நிபர்ஹிணீ || 16 ||
இத்யுக்தானி ஸ்வரூபாணி மூர்த்தீனாம் தவ பார்த்திவ |
உபாஸனம் ஜகன்மாது: ப்ருதகாஸாம் நிசாமய || 17 ||
மஹாலக்ஷ்மீர்-யதா பூஜ்யா மஹாகாலீ ஸரஸ்வதீ
தக்ஷிணோத்தரயோ: பூஜ்யே ப்ருஷ்டதோ மிதுன-த்ரயம் || 18 ||

---

16. நிசும்பனை வதைத்தவளும் சும்பாஸுரனை ஸம்ஹரித்தவளுமான இந்த தேவி பக்தியுடன் நன்கு பூஜிக்கப் பட்டால் அனைத்தையும் அறியும் வல்லமையை அளிக்கிறாள்.

17. அரசே! இவ்வாறாக உனக்கு மூர்த்திகளின் ஸ்வரூபங்கள் கூறப்பட்டன. ஜகன்மாதாவின் (மஹாலக்ஷ்மியின்) உபாஸனக்கிரமும் அவ்வாறே மஹாகாளீ முதலிய மூர்த்திகளின் உபாஸனக்கிரமும் தனித்தனியே கேட்டறிந்து கொள்வாய்.

18. எப்போது (நான்கு கைகளுடன் கூடிய) மஹாலக்ஷ்மி பூஜிக்கப்படுகின்றாளோ (அப்போதே அவளுக்கு) வலது பக்கத்தில் (நான்கு கைகளுடன்) மஹாகாளியும் இடது பக்கத்தில் (நான்கு கைகளுடன்) மஹா ஸரஸ்வதியும் பூஜிக்கப்பட வேண்டும். இவர்களுக்குப் பின்புறம் இரட்டை வடிவங்கள் மூன்றும் (பூஜிக்கப்பட வேண்டும்.)

विरिंचिः स्वरया मध्ये रुद्रो गौर्या च दक्षिणे ।
वामे लक्ष्म्या हृषीकेशः पुरतो देवता-त्रयम् ॥ १९ ॥
अष्टादशभुजा मध्ये वामे चास्या दशानना ।
दक्षिणेऽष्टभुजा लक्ष्मी-र्महतीति समर्चयेत् ॥ २० ॥

விரிஞ்சி : ஸ்வரயா மத்யே ருத்ரோ கௌர்யா ச தக்ஷிணே ।
வாமே லக்ஷ்ம்யா ஹ்ருஷீகேச : புரதோ தேவதா-த்ரயம் ॥ 19 ॥

அஷ்டாதசபுஜா மத்யே வாமே சாஸ்யா தசானனா ।
தக்ஷிணேऽஷ்டபுஜா லக்ஷ்மீர்-மஹதீதி ஸமர்ச்சயேத் ॥20॥

---

19. நடுவில் ஸரஸ்வதியுடன் பிரம்மாவும், வலதுபுறம் கௌரியுடன் ருத்திரனும், இடதுபுறம் லக்ஷ்மியுடன் விஷ்ணுவும் பூஜிக்கப்படவேண்டும். (முன் வரிசையிலுள்ள தேவிமார்களுக்கு) முன்புறத்தில் (இனிக் கூறப்படும்) மூன்று தேவதைகளும் (பூஜிக்கப்படவேண்டும்.)

20. நடுவில் பதினெட்டுக் கைகளுடன் கூடிய (மத்தியம சரித்திர லக்ஷ்மியின்) மூர்த்தியும், அவளுக்கு இடது பக்கத்தில் பத்து முகங்களுடன் கூடிய (ப்ரதம சரித்திர மஹாகாளியின்) மூர்த்தியும், வலது பக்கத்தில் எட்டுக் கைகளுடன் கூடிய (உத்தம சரித்திர ஸரஸ்வதியின்) மூர்த்தியுமாக இவ்வாறு (ஆதி சக்தியான) பெருமை மிக்க லக்ஷ்மியை (அம்ச தேவதைகளுடன்) பூஜிக்க வேண்டும்.

---

20. பூர்ஜ-ஸ்வர்ணாதிபத்ரே ஸ்தண்டிலாதௌ வா நவகோஷ்டாத்மகம் யந்த்ரம் விதாய, தத்ர ப்ரதம- பங்க்தௌ ஈசான-கோணா - தக்னி-கோண பர்யந்தம் க்ரமேண ருத்ர - கௌர்யௌ விரிஞ்சி - ஸாரஸ்வத்யௌ விஷ்ணு - லக்ஷ்ம்யௌ பூஜயேத் । மத்யபங்க்தௌ ஏவங்க்ரமேண உத்தர - கோஷ்டாதி தக்ஷிணாந்தம் மஹாகாலீ மஹாலக்ஷ்மீ மஹாஸரஸ்வதீ த்ரயம் பூஜயேத் ॥ த்ருதீய-பங்க்தௌ வாயுகோணாந் நிர்ருதிகோண பர்யந்தம் தசானன - அஷ்டாதச புஜ - அஷ்டபுஜா : பூஜயேதிதி ॥ ஸ. ஸ.

अष्टादशभुजा चैषा यदा पूज्या नराधिप ।
दशानना चाष्टभुजा दक्षिणोत्तरयो-स्तदा ॥ २१ ॥
काल-मृत्यू च संपूज्यौ सर्वारिष्ट-प्रशान्तये ।
यदा चाष्टभुजा पूज्या शुंभासुर-निर्बर्हिणी ॥ २२ ॥
नवास्याः शक्तयः पूज्या-स्तथा रुद्र-विनायकौ ।
नमो देव्या इति स्तोत्रै-र्महालक्ष्मीं समर्चयेत् ॥ २३ ॥

அஷ்டாதசபுஜா சைஷா யதா பூஜ்யா நராதிப |
தசானனு சாஷ்டபுஜா தக்ஷிணோத்தரயோஸ்-ததா ||
கால-ம்ருத்யூ ச ஸம்பூஜ்யௌ ஸர்வாரிஷ்ட-ப்ரசாந்தயே |
யதா சாஷ்டபுஜா பூஜ்யா சும்பாஸுர-நிபர்ஹிணீ || 22 ||
நவாஸ்யா : சக்தய : பூஜ்யாஸ்-ததா ருத்ர-விநாயகௌ |
நமோ தேவ்யா இதி ஸ்தோத்ரைர்-மஹாலக்ஷ்மீம் ஸமர்ச்சயேத் || 23 ||

21-23. அரசே ! பதினெட்டுக் கைகளுடன் கூடிய லக்ஷ்மியையோ பத்து முகங்களுடன் கூடிய காளியையோ, எட்டு புஜங்களுடன் கூடிய ஸரஸ்வதியையோ, பூஜை செய்யும் போது அவர்களுக்கு வலது பக்கத்திலும், இடது பக்கத்திலும், எல்லா துர்நிமித்தங்களுக்கும் சாந்தியாக கால தேவதையும் மிருத்யு தேவதையும் பூஜிக்கப்பட வேண்டும். சும்பா

---

21. யதா மத்யே அஷ்டதச புஜா, ததா தசானனு, வாமே அஷ்டபுஜா | யதா மத்யே தசானனு ததா தக்ஷே அஷ்டதசபுஜா வாமே அஷ்டபுஜா | யதா மத்யே அஷ்டபுஜா ததா தக்ஷே அஷ்டாதச புஜா வாமே தசானனு இதி நியம: | ஏவம் மத்யே-ஸம்ஸ்தாயா தேவ்யா : தக்ஷிண - பாகே காலம் வாம பாகே ம்ருத்யுஞ்ச ஸர்வாரிஷ்ட - ப்ரசாந்தயே பூஜயேத் || ஸ. ஸ.

22. நவ சக்தய :—நாராயணீ ஸ்துதியில் கூறப்பட்டவர்கள் : ப்ராஹ்மீ, மாஹேச்வரீ, கௌமாரீ, வைஷ்ணவீ, வாராஹீ, நாரஸிஹ்மீ, ஐந்த்ரீ, சிவதூதீ, சாமுண்டா.

தக்ஷிணே ருத்ர : வாமே விநாயகச்ச பூஜ்ய: ||

अवतार-त्रयार्चायां स्तोत्रमन्त्रा-स्तदाश्रयाः ।
अष्टादशभुजा चैषा पूज्या महिषमर्दिनी ॥ २४ ॥
महालक्ष्मी-र्महाकाली सैव प्रोक्ता सरस्वती ।
ईश्वरी पुण्यपापानां सर्वलोकमहेश्वरी ॥ २५ ॥
महिषान्तकरी येन पूजिता स जगत्प्रभुः ।
पूजयेज्जगतां धात्रीं चण्डिकां भक्तवत्सलाम् ॥ २६ ॥

*அவதார-த்ரயார்ச்சாயாம் ஸ்தோத்ர-மந்த்ராஸ்-
ததாச்ரயா : |
அஷ்டாதசபுஜாசைஷா பூஜ்யா மஹிஷமர்த்தினீ || 24 ||
மஹாலக்ஷ்மீர்-மஹாகாலீ ஸைவ ப்ரோக்தா ஸரஸ்வதீ |
ஈச்வரீ புண்யபாபாணும் ஸர்வலோகமஹேச்வரீ || 25 ||
மஹிஷாந்தகரீ யேந பூஜிதா ஸ ஜகத்ப்ரபு : |
பூஜயேஜ் ஜகதாம் தாத்ரீம் சண்டிகாம் பக்தவத்ஸ-
லாம் || 26 ||*

ஸுரனைச் சம்ஹரித்த அஷ்டபுஜ தேவியைப் பூஜிக்கும்போது அவளுடைய ஒன்பது சக்திகளும் ருத்திரரும் விநாயகரும் பூஜிக்கப் படவேண்டும். "நமோ தேவ்யை" எனும் ஸ்தோத்திரத்தால் மஹாலக்ஷ்மியைப் பூஜிக்க வேண்டும்.

24, 25. மூன்று அவதாரங்களையும் பூஜிக்கும்போது அந்தந்த அவதாரத்தைப் பற்றிய (சரித்திரத்திலுள்ள) ஸ்தோத்திரங்களையும் மந்திரங்களையும் உபயோகிக்க வேண்டும். (எவ்வாற்றாலும் முக்கியமாய்) பூஜித்தற்குரியவள் பதினெட்டு புஜங்களுடன் கூடியவளும் மஹிஷாஸுரமர்த்தினியுமான மஹாலக்ஷ்மியே யாவள். அவளே மஹாலக்ஷ்மியும் மஹாகாளியும்; அவளேதான் ஸரஸ்வதி எனக் கூறப்படுபவளும், புண்ணிய பாவங்களுக்கு ஈசுவரியும் ஸர்வலோக மஹேசுவரியும்.

---

24. அந்தந்த அவதாரத்தைப் பூஜிக்கும்போது அதற்குரிய சரித்திர ஸ்தோத்திரத்தைப் படிக்க வேண்டும்.

अर्घ्यादिभि-रलंकारै-र्गन्धपुष्पै-स्तथाक्षतैः ।
धूपै-र्दीपैश्च नैवेद्यै-र्नाना-भक्ष्य-समन्वितैः ॥ २७ ॥
रुधिराक्तेन बलिना मांसेन सुरया नृप ।
प्रणामाचमनीयेन चन्दनेन सुगन्धिना ॥ २८ ॥
सकर्पूरैश्च तांबूलै-र्भक्तिभाव-समन्वितैः ।
वामभागेऽग्रतो देव्या-स्छिन्नशीर्षं महासुरम् ॥ २९ ॥

அர்க்யாதிபி-ரலங்காரைர்-கந்தபுஷ்பைஸ்-ததாக்ஷதை: |
தூபைர்-தீபைச்ச-நைவேத்யைர்-நாநாபக்ஷ்ய-ஸமன்-விதை: || 27 ||
ருதிராக்தேன பலினா மாம்ஸேன ஸுரயா ந்ருப |
ப்ரணாமாசமனீயேன சந்தனேன ஸுகந்தினா || 28 ||
ஸகர்ப்பூரைச்ச தாம்பூலைர்-பக்திபாவ-ஸமன்விதை: |
வாமபாகேऽக்ரதோ தேவ்யாஸ்-சின்னசீர்ஷம் மஹா-ஸுரம் || 29 ||

---

26. மஹிஷாஸுர மர்த்தினீ எவனால் பூஜிக்கப்படுகின்றாளோ அவன் உலகத்திற்குப் பிரபுவாய் விளங்குவான். ஆகையால் ஜகத்தாத்ரியும் பக்தர்களிடம் வாத்ஸல்யமுள்ளவளுமான சண்டிகாதேவியை (விசேஷமாய்) பூஜித்தல் வேண்டும்.

27, 28. அரசே! அர்க்கியம் முதலியவற்றாலும் அலங்காரம் கந்தம், புஷ்பம், அக்ஷதை, தூபம், தீபம், பலவகை இன்பண்டங்களுடன் நைவேத்தியம், ரத்தந் தோய்ந்தபலி மாம்ஸம், மது முதலியவற்றாலும், நமஸ்காரம், ஆசமனீயம், நல்ல வாசனையுடைய சந்தனம் கற்பூரத்துடன் கூடிய தாம்பூலம், ஆகியவற்றாலும் அன்பு கசிந்த மனத்துடன் பூஜிக்க வேண்டும்.

29-30. தேவிக்கு எதிரில் இடது பக்கம் தேவியினால் தலை வெட்டப்பட்ட மஹா அசுரனும் தேவியினால் ஸாயுஜ்யப் பதவி

पूजयेन्महिषं येन प्राप्तं सायुज्य-मीशया ।
दक्षिणे पुरतः सिंहं समग्रं धर्म-मीश्वरम् ॥ ३० ॥
वाहनं पूजयेद्देव्या धृतं येन चराचरम् ।
कुर्याच्च स्तवनं धीमां-स्तस्या एकाग्र-मानसः ॥ ३१ ॥

பூஜயேன்-மஹிஷம் யேந ப்ராப்தம் ஸாயுஜ்ய-மீசயா |
தக்ஷிணே புரத : ஸிஹ்மம் ஸமக்ரம் தர்ம-
மீச்வரம் || 30 ||

வாஹனம் பூஜயேத்-தேவ்யா த்ருதம் யேந சராசரம் |
குர்யாச்ச ஸ்தவனம் தீமான்ஸ்-தஸ்யா ஏகாக்ர-
மானஸ : || 31 ||

யளிக்கப்பட்டவனுமான மஹிஷாசுரனைப் பூஜிக்கவேண்டும். வலதுபக்கம் எதிரில் பரிபூர்ணமான தர்மத்தின் அதிதேவதையான ஸிஹ்மத்தைப் பூஜிக்கவேண்டும்.

31. சராசரப் பிரபஞ்சத்தைத் தாங்குவதாய் (பாவித்து) தேவியின் வாகனத்தைப் பூஜிக்கவேண்டும். புத்திமானான புருஷன் (அதன் பின்) ஏகாக்கிர மனதுடன் அவளுடைய ஸ்தோத்திரத்தைச் செய்யவேண்டும்.

---

30. ஸமக்ரம் தர்ம-மீச்வரம்—ஸமக்ரம் தர்மம் நி:சேஷம் தர்மருபம் | ததா ஈச்வரம் அஷ்டைச்வர்யமயம் | யேந நி: சேஷமயேன ஸிஹ்மாபர - பர்யாயேண ஹரிணா சராசரம் விராட் ருபம் த்ருதமித்யர்த்த: |

(ஒ.) ப்ரஹ்ம - விஷ்ணு - சிவைர் - தேவைர் த்ரியதே ஸா ஜகன்மயீ | ஸித: ப்ரேதோ மஹாதேவோ ப்ர்ஹ்மா லோஹித பங்கஜம் || 1 || ஹரிர்ஹரிஸ்து விஜ்ஞேயோ வாஹநாநி மஹௌஜஸ: | ஸ்வமூர்த்யா வாஹனத் - வந்து தேஷாம் யஸ்மாந் ந யுஜ்யதே || 2 || தஸ்மான் - மூர்த்யந்தரங் கத்வா வாஹனத்வங் கதாஸ்த்ரய : | தேந தேனைவ ரூபேண ஆஸனுன்யபவம்ஸ்த்ரய: || 3 || ஸிஹ்மோபரி ஸ்திதம் பத்மம் ரக்தம் தஸ்யோர்த்வத: சவ: | தஸ்யோபரி மஹாமாயா வரதாபயதாயினீ || 4 || ஏவம் ரூபேண யோ த்யாத்வா பூஜயேத் ஸததம் சிவாம் | ப்ரஹ்ம - விஷ்ணு - சிவாஸ் - தேன பூஜிதா : ஸ்யுர் ந ஸம்சய: ||

காளிகா புராணம், அத். 59.

ततः कृतांजलि-र्भूत्वा स्तुवीत चरितै-रिमैः ।
एकेन वा मध्यमेन नैकेनेतरयो-रिह ॥ ३२ ॥
चरितार्धं तु न जपेज्जपं छिद्र-मवाप्नुयात् ।
प्रदक्षिणा नमस्कारान् कृत्वा मूर्ध्नि कृतांजलिः ॥ ३३ ॥
क्षमापये-ज्जगद्धात्रीं मुहु-र्मुहु-रतन्द्रितः ।
प्रतिश्लोकं च जुहुयात् पायसं तिल-सर्पिषा ॥ ३४ ॥

தத : க்ருதாஞ்ஜலிர்-பூத்வா ஸ்துவீத சரிதை-ரிமை : |
ஏகேன வா மத்யமேன நைகேநேதரயோ-ரிஹ || 32 ||

சரிதார்த்தம் து ந ஜபேஜ்-ஜபஞ் சித்ர-மவாப்னுயாத் |
ப்ரதக்ஷிண நமஸ்காரான் க்ருத்வா மூர்த்னி க்ருதாஞ்-ஜலி : || 33 ||

க்ஷமாபயேஜ்-ஜகத்தாத்ரீம் முஹு-முஹு-ரதந்த்ரித : |
ப்ரதிச்லோகஞ் ச ஜுஹுயாத் பாயஸம் தில-ஸர்ப்பிஷா || 34 ||

---

32. பின்னர் கைகூப்பிக்கொண்டு இச்சரித்திரங்களால் துதிக்கவேண்டும்; அல்லது மத்தியம் சரித்திரம் ஒன்றினால் மட்டுமாவது (துதிக்கலாம்); மற்ற இரண்டு சரித்திரங்களில் ஒன்றினால் மட்டும் இங்கு துதிக்கப்படாது.

33, 34. சரித்திரத்தின் பாதியை (குறையாக) ஜபிக்கக் கூடாது. அதனால் ஜபம் குறைபாடுடையதாக (பயனற்றதாக) ஆகும். பிரதக்ஷிணங்களும் நமஸ்காரங்களும் செய்து, தலைமேல் கைகூப்பிக்கொண்டு சோம்பலின்றி உலகத்தைத் தாங்கும் அன்னையிடம் (எல்லா அபராதங்களுக்கும்) மீண்டும் மீண்டும் மன்னிப்புக் கோரவேண்டும். ஒவ்வொரு சுலோகத்தாலும் எள்ளும் நெய்யும் கலந்த பாயஸத்தை ஹோமம் செய்ய வேண்டும்.

---

34. ப்ரதிச்லோகம்—ப்ரதிமந்த்ர - மித்யர்த்த: | 'ஓம் மார்க்கண்டேய உவாச ஸ்வாஹா'—ஏவம் ரூபமிதி ||

'ரக்ஷா - கவசகைர் - மந்த்ரைர் - ஹோமம் தத்ர ந காரயேத்' |

சண்டீஸ்தவம்

जुहुयात् स्तोत्र-मन्त्रैर्वा चण्डिकायै शुभं हविः ।
भूयो नामपदै-र्देवीं पूजयेत् सुसमाहितः ॥ ३५ ॥
प्रयतः प्रांजलिः प्रह्वः प्रणम्यारोप्य चात्मनि ।
सुचिरं भावये-दीशां चण्डिकां तन्मयो भवेत् ॥ ३६ ॥
एवं यः पूजयेद्भक्त्या प्रत्यहं परमेश्वरीम् ।
भुक्त्वा कामान् यथा-कामं देवी-सायुज्य-माप्नुयात् ॥३७॥

ஜுஹுயாத் ஸ்தோத்ர-மந்த்ரைர்-வா சண்டிகாயை ஸுபம் ஹவி: |
பூயோ நாமபதைர்-தேவீம் பூஜயேத் ஸுஸமாஹித: ||
ப்ரயத: ப்ராஞ்ஜலி: ப்ரஹ்வ: ப்ரணம்யாரோப்ய சாத்மனி |
ஸுசிரம் பாவயே-தீசாம் சண்டிகாம் தன்மயோ பவேத் ||
ஏவம் ய: பூஜயேத் பக்த்யா ப்ரத்யஹம் பரமேச்வரீம் |
புக்த்வா காமான் யதா-காமம் தேவீ-ஸாயுஜ்ய-மாப்னுயாத் || 37 ||

---

35. (இங்ஙனம் செய்ய இயலாதவர்) ஸ்தோத்திர மந்திரங்களால் மட்டுமாவது சண்டிகைக்கு மங்களகரமான ஹவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்யவேண்டும். (பின்னர்) மீண்டும் ஒன்றுபட்ட மனத்துடன் தேவியை நாம மந்திரங்களால் பூஜிக்க வேண்டும்.

36. மேலும் அடக்கத்துடன் கைகூப்பித் தலைசாய்த்து வணங்கி மனத்தில் சண்டிகா பரமேசுவரியை ஸ்தாபித்து நீண்டகாலம் தியானத்திலிருந்து தன்மயமாகவேண்டும்.

37. இவ்வாறாக எவன் பக்தியுடன் தினந்தோறும் பரமேசுவரியைப் பூஜிக்கின்றானோ, அவன் விரும்பிய போகங்களை

---

35. ஸ்தோத்ர-மந்த்ரைர்வா—மஹாலக்ஷ்ம்யா: ஸ்தோத்ர-மந்த்ரை: தேவ்யா யயா தத - மித்யாதிபி: த்வம் ஸ்வாஹா த்வம் ஸ்வதேத்யாதிரூபை: தேவி ப்ரபந்நார்த்தி ஹரே ப்ரஸீதேதி, தேவா ஊசு:, நமோ தேவ்யை மஹா தேவ்யை இத்யாதி தேவீஸூக்த ரூபை: ஜுஹுயாத் ||

36. ஸுசிரம் பாவயேத்— ஸர்வேச்வரீம் சண்டிகாம் சிந்தயேத், யேன தன்மயஸ் - ததாகாரோ பவேத் ||

यो न पूजयते नित्यं चण्डिकां भक्तवत्सलाम् ।
भस्मीकृत्यास्य पुण्यानि निर्दहेत् परमेश्वरी ॥ ३८ ॥
तस्मात् पूजय भूपाल सर्वलोकमहेश्वरीम् ।
यथोक्तेन विधानेन चण्डिकां सुख-माप्स्यसि ॥ ३९ ॥

इति वैकृतिक-रहस्यं संपूर्णम्

யோ ந பூஜயதே நித்யம் சண்டிகாம் பக்தவத்ஸலாம் |
பஸ்மீக்ருத்யாஸ்ய புண்யானி நிர்த்தஹேத் பரமேச்வரீ ||
தஸ்மாத் பூஜய பூபால ஸர்வலோக-மஹேச்வரீம் |
யதோக்தேன விதானேன சண்டிகாம் ஸுகமாப்ஸ்யஸி || 39 ||

இதி வைக்ருதிக-ரஹஸ்யம் ஸம்பூர்ணம்.

யெல்லாம் அனுபவித்து தேவியின் ஸாயுஜ்யப் பதவியை எய்துவான்.

38. எவன் பக்தர்களிடம் வாத்ஸல்யம் பூண்ட சண்டிகா தேவியை நாள்தோறும் பூஜிப்பதில்லையோ அவனுடைய புண்ணியங்களைச் சாம்பலாக்கிப் பரமேசுவரியானவள் அவனை (தாபத்திரயத்தால்) எரிப்பாள்.

39. அரசே! ஆகையால் ஸர்வலோக மகேசுவரியான சண்டிகையைக் கூறப்பட்ட முறைப்படி பூஜிப்பாய். (அதனால்) இன்பத்தை அடைவாய்.

இங்ஙனம் வைக்ருதிக-ரஹஸ்யம் முற்றிற்று.

मूर्ति-रहस्यम् ॥ ५ ॥

ऋषिरुवाच ।

नन्दा भगवती नाम या भविष्यति नन्दजा ।
सा स्तुता पूजिता भक्त्या वशीकुर्या-ज्जगत्त्रयम् ॥ १ ॥
कनकोत्तम-कान्तिः सा सुकान्ति-कनकांबरा ।
देवी कनकवर्णाभा कनकोत्तम-भूषणा ॥ २ ॥

5. மூர்த்தி-ரஹஸ்யம்

ருஷிருவாச ||

நந்தா பகவதீ நாம யா பவிஷ்யதி நந்தஜா |
ஸா ஸ்துதா பூஜிதா பக்த்யா வசீகுர்யாஜ்-ஜகத்த்ரயம் ||
கனகோத்தம-காந்தி: ஸா ஸுகாந்தி-கனகாம்பரா |
தேவீ கனகவர்ணாபா கனகோத்தம-பூஷணா || 2 ||

---

5. மூர்த்தி-ரஹஸ்யம்

ரிஷி கூறியது—

1. எந்த பகவதியானவள் நந்தா என்ற பெயருடன் நந்தனுடைய புத்திரியாகத் தோன்றப் போகிறாளோ அவள் பக்தியுடன் துதிக்கப்பட்டுப் பூஜிக்கப்பட்டால் மூவுலகையும் வசமாக்குவாள்.

2. அந்த தேவியானவள் பொன்போன்று அழகாய் ஒளி வீசும் ஆடையும் சிறந்த பொன்னணியும் அணிந்து பொன் நிறத்தினளாய்ப் பொன்போல் ஒளிர்பவள்.

மூர்த்தி ரஹஸ்யம்—சிதம்பர ரஹஸ்யத்தில் இது 25 சுலோகம் அடங்கியது என நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

कमलांकुश-पाशाब्जै-रलंकृत-चतुर्भजा ।
इन्दिरा कमला लक्ष्मीः सा श्री रुक्मांवुजासना ॥ ३ ॥
या रक्तदन्तिका नाम देवी प्रोक्ता मयानघ ।
तस्याः स्वरूपं वक्ष्यामि शृणु सर्वभयापहम् ॥ ४ ॥
रक्तांबरा रक्तवर्णा रक्त-सर्वांग-भूषणा ।
रक्तायुधा रक्तनेत्रा रक्तकेशातिभीषणा ॥ ५ ॥
रक्ततीक्ष्ण-नखा रक्तदशना रक्तदन्तिका ।
पतिं नारीवानुरक्ता देवी भक्तं भजेज्जनम् ॥ ६ ॥

கமலாங்குச-பாசாப்ஜை-ரலங்க்ருத-சதுர்ப்புஜா |
இந்திரா கமலா லக்ஷ்மீ: ஸா ஸ்ரீ ருக்மாம்புஜாஸநா || 3 ||
யா ரக்ததந்திகா நாம தேவீ ப்ரோக்தா மயானக |
தஸ்யாஃ ஸ்வரூபம் வக்ஷ்யாமி ச்ருணு ஸர்வபயாபஹம் ||
ரக்தாம்பரா ரக்தவர்ணா ரக்தஸர்வாங்க-பூஷணா |
ரக்தாயுதா ரக்தநேத்ரா ரக்த-கேசாதிபீஷணா || 5 ||
ரக்ததீக்ஷ்ண-நகா ரக்த-தசனா ரக்த-தந்திகா |
பதிம் நாரீவானுரக்தா தேவீ பக்தம் பஜேஜ்ஜனம் || 6 ||

---

3. தாமரையும், அங்குசமும், பாசமும், சங்கமும் அலங்கரிக்கும் நான்கு கைகளையுடையவள். அவளே இந்திரா, கமலா, லக்ஷ்மீ, ஸ்ரீ, பொற்றாமரையில் வீற்றிருப்பவள்.

4. பாவமற்றவனே! (முதலில்) ரக்ததந்திகா எனப் பெயர் பூண்டவள் என எந்த தேவியைக் கூறினேனோ அவளுடைய ஸ்வரூபத்தைக் கூறுகிறேன், கேட்பாய். (அது) பயமனைத்தையும் போக்குவது.

5, 6. சிவப்பு வஸ்திரம், சிவப்பு வர்ணம், அங்கபூஷணங்களெல்லாம் சிவப்பு; சிவப்பான ஆயுதம், சிவந்த கண், செம்பட்டை மயிர்; மிகவும் பயங்கர வடிவம்; சிவந்ததும் கூறியது

वसुधेव विशाला सा सुमेरु-युगल-स्तनी ।
दीर्घौ लंबावतिस्थूलौ तावतीव मनोहरौ ॥ ७ ॥
कर्कशावतिकान्तौ तौ सर्वानन्द-पयोनिधी ।
भक्तान् संपाययेद्देवी सर्वकामदुघौ स्तनौ ॥ ८ ॥
खड्गं पात्रं च मुसलं लांगलं च बिभर्ति सा ।
आख्याता रक्तचामुण्डा देवी योगीश्वरीति च ॥ ९ ॥

வஸுதேவ விசாலா ஸா ஸுமேரு-யுகல-ஸ்தனீ |
தீர்க்கௌ லம்பாவதிஸ்தூலௌ தாவதீவ மநோ-
ஹரௌ || 7 ||
கர்க்கசாவதிகாந்தௌ தௌ ஸர்வானந்த-பயோநிதீ |
பக்தான் ஸம்பாயயேத் தேவீ ஸர்வகாமதுகௌ
ஸ்தநௌ || 8 ||
கட்கம் பாத்ரஞ் ச முஸலம் லாங்கலஞ் ச பிபர்த்தி ஸா |
ஆக்யாதா ரக்தசாமுண்டா தேவீ யோகீச்வரீதி ச || 9 ||

மான நகங்கள்; சிவந்த பற்கள்; (அதனால்) ரக்ததந்திகா எனப் பெயர் கொண்டவள். பதிவிரதா ஸ்திரீயானவள் பர்த்தாவுக்கு அன்புடன் பணிசெய்வதுபோல் தேவியானவள் பக்த ஜனங்களைச் சேவிக்கவும் செய்வாள்.

7, 8. அவள் (வடிவத்தில்) பூமியைப்போல் விசாலமானவள்; மேருவைப்போல் உயர்ந்து அகன்று மிகவும் பருத்து மனோகரமான இரு ஸ்தனங்களையுடையவள். கடினமாய் வெகு கமனீயமாய் எல்லா இன்பங்களையும் சுரக்கும் அந்த ஸ்தனங்கள் ஆனந்த மெல்லாம் உட்கொண்ட பாற்கடல். அவற்றால் தேவியானவள் பக்தர்களுக்குப் பாலூட்டுவாள்.

9. கத்தி, பானபாத்திரம், உலக்கை, கலப்பை இவற்றைத் தரிக்கும் அந்த யோகீசுவரியான தேவி ரக்தசாமுண்டா எனப்படுகின்றாள்.

अनया व्याप्त-मखिलं जगत् स्थावर-जंगमम् ।
इमां यः पूजयेद्भक्त्या स व्याप्नोति चराचरम् ॥ १० ॥
अधीते य इमं नित्यं रक्तदन्त्या वपुः स्तवम् ।
तं सा परिचरेद्देवी पतिं प्रिय-मिवांगना ॥ ११ ॥
शाकंभरी नीलवर्णा नीलोत्पल-विलोचना ।
गंभीरनाभि-स्त्रिवली-विभूषित-तनूदरी ॥ १२ ॥
सुकर्कश-समोत्तुंग-वृत्त-पीन-घन-स्तनी ।
मुष्टिं शिलीमुखापूर्णं कमलं कमलालया ॥ १३ ॥

அனயா வ்யாப்த-மகிலம் ஜகத் ஸ்தாவர-ஜங்கமம் |
இமாம் ய:பூஜயேத்-பக்த்யா ஸ வ்யாப்னோதி சராசரம் ||
அதீதே ய இமம் நித்யம் ரக்ததந்த்யாவபு:-ஸ்தவம் |
தம் ஸா பரிசரேத் தேவீ பதிம் ப்ரிய-மிவாங்கனா || 11 ||
சாகம்பரீ நீலவர்ணா நீலோத்பல-விலோசனா |
கம்பீரநாபிஸ்-த்ரிவலீ-விபூஷித-தனூதரீ || 12 ||
ஸுகர்க்கச-ஸமோத்துங்க-வ்ருத்த-பீந-கன-ஸ்தனீ |
முஷ்டிம் சிலீமுகாபூர்ணம் கமலம் கமலாலயா || 13 ||

---

10. இவளால் சராசரப் பிரபஞ்சம் முழுவதும் வியாபிக்கப்பட்டுள்ளது. இவளை எவன் பக்தியுடன் பூஜிக்கின்றானோ அவன் சராசரத்தை வியாபிப்பான்.

11. ரக்ததந்தா தேவியின் வடிவ ஸ்துதியாகிய இதை எவன் தினந்தோறும் படிக்கின்றானோ அவனுக்குத் தேவியானவள் பர்த்தாவுக்குப் பிரியமான ஸ்திரீயைப்போல் பணிவிடையும் செய்வாள்.

12. சாகம்பரீதேவி நீலவர்ணமானவள், கருநெய்தல் போன்ற கண்படைத்தவள், கம்பீரமான நாபியுடையவள், மூன்று மடிப்புகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட குறுகிய வயிறுடையவள்.

13-15. கடினமாய்ச் சமமாய் வட்டமாய்ப் பெரிதாய்ப் பருத்து எழுந்த ஸ்தனங்களை உடையவள். கமலாஸனத்

पुष्प-पल्लव-मूलादि-फलाढ्यं शाक-संचयम् ।
काम्यानन्त-रसै-र्युक्तं क्षुत्तृण्मृत्यु-ज्वरापहम् ॥ १४ ॥

कार्मुकं च स्फुरत्कान्ति बिभ्रती परमेश्वरी ।
शाकंभरी शताक्षी सा सैव दुर्गा प्रकीर्तिता ॥ १५ ॥

विशोका दुष्टदमनी शमनी दुरितापदाम् ।
उमा गौरी सती चण्डी कालिका सापि पार्वती ॥ १६ ॥

शाकंभरीं स्तुवन् ध्यायन् जपन् संपूजय-न्नमन् ।
अक्षय्य-मश्नुते शीघ्र-मन्नपानामृतं फलम् ॥ १७ ॥

புஷ்ப-பல்லவ-மூலாதி-பலாட்யம் சாக-ஸஞ்சயம் |
காம்யானந்த-ரஸைர்-யுக்தம் க்ஷுத்-த்ருண்-ம்ருத்யு-ஜ்வராபஹம் || 14 ||

கார்முகஞ் ச ஸ்புரத்-காந்தி பிப்ரதீ பரமேச்வரீ |
சாகம்பரீ சதாக்ஷீ ஸா ஸைவ துர்க்கா ப்ரகீர்த்திதா || 15 ||

விசோகா துஷ்டதமனீ சமனீ துரிதாபதாம் |
உமா கௌரீ ஸதீ சண்டீ காலிகா ஸாபி பார்வதீ || 16 ||

சாகம்பரீம் ஸ்துவன் த்யாயன் ஜபன் ஸம்பூஜயந்-நமன் |
அக்ஷய்ய-மச்னுதே சீக்ர-மன்ன-பானாம்ருதம் பலம் || 17 ||

துறைபவள். கமலத்தையும், கைப்பிடி நிறைய அம்புகளையும், விரும்பப்படும் ரஸங்களுடன் கூடியதும் பசி தாகம் சாக்காடு முதலிய பயங்களைப் போக்குவதுமான புஷ்பம், தளிர், வேர், பழம் முதலியவற்றின் கதம்பத்தையும், ஒளிவீசும் வில்லையும் பரமேசுவரி (நான்கு கைகளிலும்) கொண்டுள்ளாள். சாகம்பரியாகிய அவளே சதாக்ஷியெனப்படுபவள். துர்க்கா எனப் போற்றப்படுவளும் அவளே.

16. சோகமற்றவள்; துஷ்டர்களை யடக்குபவள்; பாவங்களையும் விபத்துக்களையும் போக்குபவள்; அவளே உமா, கௌரீ, ஸதீ, சண்டீ, காளிகா, பார்வதீ.

17. சாகம்பரீ தேவியைத் துதித்தும், தியானித்தும், ஜபித்தும், பூஜித்தும், நமஸ்கரித்தும் ஒருவன் விரைவில் அன்ன

भीमापि नीलवर्णा सा दंष्ट्रादशन-भासुरा ।
विशाल-लोचना नारी वृत्त-पीन-पयोधरा ॥ १८ ॥

चन्द्रहासं च डमरुं पानपात्रं च बिभ्रती ।
एकवीरा कालरात्रिः सैवोक्ता कामदा स्तुता ॥ १९ ॥

तेजोमण्डल-दुर्दर्शा भ्रामरी चित्रकान्ति-भृत् ।
चित्रानुलेपना देवी चित्राभरण-भूषिता ॥ २० ॥

பீமாபி நீலவர்ணு ஸா தம்ஷ்ட்ராதசன-பாஸுரா |
விசால-லோசனு நாரீ வ்ருத்த-பீன-பயோதரா || 18 ||

சந்த்ரஹாஸஞ் ச டமரும் பானபாத்ரம் ச பிப்ரதீ |
ஏகவீரா காலராத்ரி: ஸைவோக்தா காமதா ஸ்துதா ||

தேஜோமண்டல-துர்த்தர்சா ப்ராமரீ சித்ரகாந்தி-ப்ருத் |
சித்ரானுலேபனு தேவீ சித்ராபரண-பூஷிதா || 20 ||

பான ஸமிருத்தியையும் அழிவற்ற அமிருதப் பதவியையும் பயனுய் அடைவான்.

18. பீமா தேவியானவள் நீலவர்ணமானவள்; அவள் கடைப்பற்களுடனும் வாய்ப்பற்களுடனும் பிரகாசிப்பவள். பரந்த கண்படைத்தவள். வட்டமான பருத்த ஸ்தனங்களுடைய பெண் வடிவினள்.

19. சந்திரஹாஸம் (கத்தி), உடுக்கை, பானபாத்ரம், இவற்றைத் தரிப்பவள்; ஏகவீரா, காலராத்திரி, காமதா என அவளே துதித்துப் போற்றப்படுகின்ருள்.

20. ப்ராமரீ தேவியானவள் ஒளிப் பிழம்பால் சூழப் பட்டுக் கண்ணெடுத்துப் பார்க்க முடியாதவள். விசித்திரமான

---

19. கிர: பாத்ரஞ் ச பிப்ரதீ |

चित्रभ्रमरपाणिः सा महामारीति गीयते ।
इत्येता मूर्तयो देव्या याः ख्याता वसुधाधिप ॥ २१ ॥
जगन्मातु-श्चण्डिकायाः कीर्तिताः कामधेनवः ।
इदं रहस्यं परमं न वाच्यं कस्यचित् त्वया ॥ २२ ॥
आख्यानं दिव्यमूर्तीना-मभीष्ट-फलदायकम् ।
तस्मात् सर्वप्रयत्नेन देवीं जप निरन्तरम् ॥ २३ ॥

சித்ரப்ரமரபாணி: ஸா மஹாமாரீதி கீயதே |
இத்யேதா மூர்த்தயோ தேவ்யா யா: க்யாதா வஸு-
தாதிப || 21 ||

ஜகன்மாதுச்-சண்டிகாயா: கீர்த்திதா: காமதேனவ: |
இதம் ரஹஸ்யம் பரமம் ந வாச்யம் கஸ்யசித் த்வயா ||
ஆக்யானம் திவ்யமூர்த்தீனு-மபீஷ்ட-பலதாயகம் |
தஸ்மாத் ஸர்வப்ரயத்னேன தேவீம் ஜப நிரந்தரம் || 23 ||

காந்தி பொருந்தியவள். அழகிய சந்தனப் பூச்சுடையவள்; விசித்திரமான ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப் பெற்றவள்.

21, 22. விசித்திரமான வண்டு ஒன்றைக் கையில் உடையவள்; அவள் மகாமாரி எனப் போற்றப்படுகிறுள். அரசே! இங்ஙனம் ஜகன்மாதாவான சண்டிகா தேவியின் வடிவங்களாகிய எவை கூறப்பட்டனவோ அவை (எல்லா விருப்பங்களையும் பூர்த்தி செய்விக்கும்) காமதேனுக்கள் எனப் போற்றப் படுகின்றன. இது மிகவும் ரகசியம். எவர்க்கும் உன்னல் சொல்லத் தக்கதன்று.

23. (தேவியின்) திவ்ய மூர்த்திகளைப்பற்றிய இவ்வரலாறு வேண்டும் பயனை அளிக்கவல்லது. ஆகையால் முழுமுயற்சியுடன் இடைவிடாது தேவியை ஜபிப்பாயாக.

---

21. சித்ரப்ரமரபாணி:— சித்ர: அநேக - வர்ண விசிஷ்டா ப்ரமரோ- பாணௌ ஹஸ்தே யஸ்யா: ஸா | ஸ ச ப்ரமரோ ஜீவரூப: || தேன ச ஸர்வே ஜீவா மததீனு: ஸந்தீதி போதிதம் |

सप्तजन्मार्जितै-र्घोरै-र्ब्रह्महत्या-समैरपि ।
पाठमात्रेण मन्त्राणां मुच्यते सर्वकिल्बिषैः ॥ २४ ॥

देव्या ध्यानं मया ख्यातं गुह्याद्गुह्यतरं महत् ।
तस्मात् सर्वप्रयत्नेन सर्वकाम-फलप्रदम् ॥ २५ ॥

इति मूर्ति-रहस्यं संपूर्णम्

ஸப்தஜன்மார்ஜிதைர்-கோரைர்-ப்ரஹ்மஹத்யா-
ஸமைரபி ।
பாடமாத்ரேண மந்த்ராணும் முச்யதே ஸர்வகில்
பிஷை: ॥ 24 ॥

தேவ்யா த்யானம் மயா க்யாதம் குஹ்யாத்குஹ்யதரம்
மஹத் ।
தஸ்மாத் ஸர்வப்ரயத்னேன ஸர்வகாம-பலப்ரதம் ॥ 25 ॥

இதி மூர்த்தி-ரஹஸ்யம் ஸம்பூர்ணம்

---

24. ஏழு பிறவிகளில் குவித்த பிரம்மஹத்திபோன்ற கொடிய பாவங்களினின்றும் (இந்த ஸப்தசதீ) மந்திரங்களைப் படித்த மாத்திரத்தாலேயே (ஒருவன்) விடுபடுகிறுன்.

25. தேவியின் தியானம் என்னுல் (இங்ஙனம்) விளக்கிக் கூறப்பட்டது. (இது) இரகசியங்களுள் மகத்தான அதிரகசியம். ஆகையால் எல்லா விருப்பங்களையும் பூர்த்தி செய்விக்கும் இதை எல்லா முயற்சியாலும் போற்றவேண்டும்.

இங்ஙனம் மூர்த்தி-ரஹஸ்யம் முற்றிற்று

தேவீமாஹாத்மிய உத்தர பாகம் முற்றிற்று

(ஓ.) 'த்விரேபா ஜீவரூபா: ஸ்யுர்-யயா ஹஸ்தே ஸதா த்ருதா: ।
ஜீவாதீசா ததா ப்ரோக்தா ப்ராமரீ லோகஸுந்தரீ ॥ புவனேச்வரீ ஸம்ஹிதை.

अनुबन्धः ॥ १ ॥

श्रीदुर्गा-सप्तश्लोकी-जपविधानम् ॥

आचमनम् ॥ शुक्लाम्बरधरं + शान्तये ॥

प्राणायामः ॥ ओं भूः + भूर्भुवस्सुवरोम् ॥

ममोपात्त - समस्त - दुरितक्षयद्वारा श्रीदुर्गा-लक्ष्मी - सरस्वती-प्रीत्यर्थं श्रीदुर्गासप्तश्लोकी-माला-महामन्त्रजपं करिष्ये ॥

அனுபந்தம் 1.

ஸ்ரீ துர்க்கா-ஸப்தச்லோகீ-ஜபவிதானம்

ஆசமனம் | சுக்லாம்பரதரம் + சாந்தயே ||
ப்ராணாயாம : || ஓம் பூ : + பூர்ப்புவஸ் ஸுவரோம் ||
மமோபாத்த-ஸமஸ்த-துரிதக்ஷயத்வாரா ஸ்ரீ துர்க்கா-லக்ஷ்மீ-ஸரஸ்வதீ-ப்ரீத்யர்த்தம் ஸ்ரீ துர்க்கா — ஸப்த-ச்லோகீ-மாலா-மஹாமந்த்ர-ஜபம் கரிஷ்யே ||

தேவீமாஹாத்மியத்தின் 700 மந்திரங்களின் ஸாரமாகக் கருதப்படுவது ஸ்ரீ துர்க்கா ஸப்த ச்லோகீ.

இஷ்டப் பிராப்திக்கும் அநிஷ்ட நிவிருத்திக்கும் பொதுவாக இதை நித்தியம் ஜபம் செய்வதுடன் வாரம் ஒரு முறை பின்வருமாறு பூஜை செய்வதும் விசேஷம்.

கிழமை	நிவேதனம்	பலன்
ஞாயிறு	சர்க்கரைப் பொங்கல்	நோய்கள் அகலும்
திங்கள்	தேன், சர்க்கரை, பழம்	ஐசுவரியமும் பதவியும் வளரும்
செவ்வாய்	சித்ரான்னம், பழம், தேன்	கிரக பீடைகள் நீங்கும்
புதன்	பால் பாயஸம்	புத்திரப் பிராப்தி
வியாழன்	தயிர் சாதம்	புத்தி வளர்ச்சி, பரீக்ஷையில் வெற்றி
வெள்ளி	தேங்காய் பழம்	சீக்கிர விவாஹம்
சனி	எள் அன்னம்	கவலைகளும் கஷ்டங்களும் நீங்கும்

अस्य श्री दुर्गासप्तश्लोकी-माला-महामन्त्रस्य। नारायण ऋषिः। अनुष्टुबादीनि छन्दांसि । श्रीदुर्गा-लक्ष्मी-सरस्वती देवता ॥

ऐं बीजं, क्लीं शक्तिः, ह्रीं कीलकम् ॥ श्री दुर्गा - लक्ष्मी - सरस्वती-प्रीत्यर्थे जपे विनियोगः ॥

ऐं अंगुष्ठाभ्यां नमः । ह्रीं तर्जनीभ्यां नमः । क्लीं मध्यमाभ्यां नमः । ऐं अनामिकाभ्यां नमः । ह्रीं कनिष्ठिकाभ्यां नमः । क्लीं करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः ॥

அஸ்ய ஸ்ரீ துர்க்கா ஸப்தச்லோகீ-மாலா மஹாமந்த்ரஸ்ய | நாராயண ருஷி : | அனுஷ்டுபாதீனி ச்சந்தாம்ஸி | ஸ்ரீ துர்க்கா-லக்ஷ்மீ-ஸரஸ்வதீ தேவதா ||

ஐம் பீஜம், க்லீம் சக்தி : ஹ்ரீம் கீலகம் || ஸ்ரீ துர்க்கா-லக்ஷ்மீ-ஸரஸ்வதீ-ப்ரீத்யர்த்தே ஜபே விநியோக : ||

ஐம்-அங்குஷ்ட்டாப்ப்யாம் நம : | ஹ்ரீம் தர்ஜனீப்ப்யாம் நம : | க்லீம் மத்த்யமாப்ப்யாம் நம : | ஐம் அநாமிகாப்ப்யாம் நம : | ஹ்ரீம் கனிஷ்ட்டி காப்ப்யாம் நம: | க்லீம்-கரதல-கரப்ருஷ்ட்டாப்ப்யாம் நம : ||

இலகுவாய்ப் பூஜை செய்யும் முறை :

கோலமிட்ட ஒரு பலகையின்மேல் குத்து விளக்கை ஏற்றி வைத்துக் குங்குமமிட்டுப் பூச்சூட்டி அதில் தேவியை ஆவாஹனம் செய்து பின்வருமாறு பூஜை செய்யவும்.

மாதர்மே மதுகைடபக்னி.... துர்க்கே நமஸ்தேऽம்பிகே || த்யாயாமி | ஆவாஹயாமி | ஆஸனம் ஸமர்ப்பயாமி | பாத்யம் ஸமர்ப்பயாமி | அர்க்க்யம் ஸமர்ப்பயாமி | ஆசமனீயம் ஸமர்ப்பயாமி | கந்தம் ஸமர்ப்பயாமி || புஷ்பை : பூஜயாமி ||

வாகீச்வர்யை நம : | விசாலாக்ஷ்யை நம : || ஸௌமங்கல்யை நம : | காள்யை நம : | மஹேச்வர்யை நம : | சண்ட்யை நம : | பைரவ்யை நம : | புவனேச்வர்யை நம : | நித்யாயை | ஸானந்தவிபவாயை நம : | ஸத்யஜ்ஞாநாயை | தமோபஹாயை | மஹேச்வர-ப்ரியங்கர்யை நம : | மஹாத்ரிபுரஸௌந்தர்யை நம : | துர்க்காா பரமேச்வர்யை நம : ||

ऐं हृदयाय नमः । ह्रीं शिरसे स्वाहा । क्लीं शिखायै वषट् ।
ऐं कवचाय हुं । ह्रीं नेत्रत्रयाय वौषट् । क्लीं अस्त्राय फट् ।
भूर्भुवस्सुवरोमिति दिग्बन्धः ॥ ध्यानम् ॥

मातर्मे मधुकैटभघ्नि महिषप्राणापहारोद्यमे
हेला-निर्मित-धूम्रलोचनवधे हे चण्डमुण्डार्दिनि ।
निःशेषीकृत-रक्तबीजदनुजे नित्ये निशुंभापहे
शुंभध्वंसिनि संहराशु दुरितं दुर्गे नमस्तेऽम्बिके ॥

ஐம்-ஹ்ருதயாய நம: | ஹ்ரீம் சிரஸே ஸ்வாஹா |
க்லீம் சிகாயை வஷட் | ஐம் கவசாய ஹூம் | ஹ்ரீம்
நேத்ரத்ரயாய வௌஷட் | க்லீம் அஸ்த்ராய பட் ||
பூர்ப்புவஸ்ஸுவரோமிதி திக்பந்த: || த்யானம் ||

மாதர்மே மதுகைடபக்க்னி மஹிஷப்ராணாபஹா-
ரோத்யமே
ஹேலா-நிர்மித-தூம்ரலோசனவதே ஹேசண்ட-
முண்டார்த்தினி |
நி: சேஷீக்ருத-ரக்தபீஜ தனுஜே நித்யே நிசும்ப்பாபஹே
சும்பத்த்வம்ஸினி ஸம்ஹராசு துரிதம் துர்க்கே
நமஸ்தேऽம்பிகே ||

துர்க்கா லக்ஷ்மிஸரஸ்வத்யை நம: | தூபமாக்க்ராபயாமி || துர்க்கா-லக்ஷ்மி ஸரஸ்வத்யை நம: | தீபம் தர்சயாமி || துர்க்கா-லக்ஷ்மி-ஸரஸ்வத்யை நம: | நைவேத்யம் நிவேதயாமி || துர்க்கா-லக்ஷ்மி-ஸரஸ்வத்யை நம: | தாம்பூலம் ஸமர்ப்பயாமி || துர்க்கா-லக்ஷ்மி-ஸரஸ்வத்யை நம: | கர்ப்பூர நீராஜனம் தர்சயாமி ||

'வந்திதாங்க்க்ரியுகே தேவி ஸர்வஸௌபாக்யதாயினி |
ரூபம் தேஹி ஜயம் தேஹி யசோ தேஹி த்விஷோ ஜஹி ||

என்று சொல்லிக்கொண்டு இருபத்தொருமுறை திபப்பிரதக்ஷிணம் செய்து நமஸ்காரம்.

'ஆவாஹனம் ந ஜானாமி ந ஜானாமி விஸர்ஜனம் |
பூஜாவிதிம் ந ஜானாமி க்ஷமஸ்வ பரமேச்வரி ||
அன்யதா சரணம் நாஸ்தி த்வமேவ சரணம் மம |
தஸ்மாத் காருண்ய-பாவேன ரக்ஷ ரக்ஷ மஹேச்வரி ||
என்று சொல்லிப் பூஜா ஸமாபனம்.

लं-पृथिव्यात्मिकायै गन्धं समर्पयामि । हं - आकाशात्मिकायै पुष्पाणि समर्पयामि । यं-वाय्वात्मिकायै धूपमाघ्रापयामि । रं - अग्न्यात्मिकायै दीपं दर्शयामि । वं - अमृतात्मिकायै अमृतं महानैवेद्यं निवेदयामि । सं - सर्वात्मिकायै सर्वोपचारपूजां समर्पयामि ॥

जपः ॥ (त्रिवारम्)

ज्ञानिनामपि चेतांसि देवी भगवती हि सा ।
बलादाकृष्य मोहाय महामाया प्रयच्छति ॥ १ ॥

दुर्गे स्मृता हरसि भीति-मशेषजन्तोः
स्वस्थैः स्मृता मतिमतीव शुभां ददासि ।
दारिद्र्य - दुःख-भयहारिणि का त्वदन्या
सर्वोपकारकरणाय सदार्द्र - चित्ता ॥ २ ॥

லம்-ப்ருதிவ்யாத்மிகாயை கந்தம் ஸமர்ப்பயாமி | ஹம்— ஆகாசாத்மிகாயை புஷ்பாணி ஸமர்ப்பயாமி | யம்-வாய் வாத்மிகாயை தூபமாக்க்ராபயாமி | ரம்-அக்ன்யாத்மி காயை தீபம் தர்சயாமி | வம் — அம்ருதாத்மிகாயை அம்ருதம் மஹா நைவேத்யம் நிவேதயாமி | ஸம்— ஸர்வாத்மிகாயை ஸர்வோபசார பூஜாம் ஸமர்ப்பயாமி ||

ஜபம் (மூன்று தடவை பின்வரும் சுலோகங்களைப் படிக் கவும்)

ஜ்ஞானிநாமபி சேதாம்ஸி தேவீ பகவதீ ஹி ஸா |
பலா-தாக்ருஷ்ய மோஹாய மஹா மாயா
ப்ரயச்சதி || 1 ||

துர்க்கே ஸ்ம்ருதா ஹரஸி பீதி-மசேஷஜந்தோ :
ஸ்வஸ்த்தை : ஸ்ம்ருதா மதிமதீவ சுபாம் ததாஸி |
தாரித்ர்ய-து: க்க-பய-ஹாரிணி கா த்வதன்யா
ஸர்வோபகார-கரணாய ஸதார்த்ர-சித்தா || 2 ||

ஸர்வமங்கல-மாங்கல்யே சிவே ஸர்வார்த்த-ஸாதிகே |
சரண்யே த்ர்யம்பகே கௌரி நாராயணி
நமோऽஸ்து தே || 2 ||

सर्वमंगल - मांगल्ये शिवे सर्वार्थ - साधिके ।
शरण्ये त्र्यम्बके गौरि नारायणि नमोऽस्तु ते ॥ ३ ॥

शरणागत - दीनार्त - परित्राण - परायणे ।
सर्वस्यार्तिहरे देवि नारायणि नमोऽस्तु ते ॥ ४ ॥

सर्वस्वरूपे सर्वेशे सर्वशक्ति-समन्विते ।
भयेभ्यस्त्राहि नो देवि दुर्गे देवि नमोऽस्तु ते ॥ ५ ॥

रोगा - नशेषानपहंसि तुष्टा
रुष्टा तु कामान् सकलानभीष्टान् ।
त्वामाश्रितानां न विपन्नराणां
त्वामश्रिता ह्याश्रयतां प्रयान्ति ॥ ६ ॥

सर्वा-बाधा-प्रशमनं त्रैलोक्यस्याखिलेश्वरि ।
एवमेव त्वया कार्य-मस्मद्वैरि-विनाशनम् ॥ ७ ॥

சரணாகத-தீனார்த்த-பரித்ராண-பராயணே !
ஸர்வஸ்யார்த்திஹரே தேவி நாராயணி
நமோऽஸ்து தே ॥ 4 ॥

ஸர்வஸ்வரூபே ஸர்வேசே ஸர்வ-சக்தி-ஸமன்விதே ।
பயேப்யஸ்-த்ராஹி நோ தேவி துர்க்கே தேவி
நமோऽஸ்து தே ॥ 5 ॥

ரோகானசேஷா-னபஹம்ஸி துஷ்டா
ருஷ்டா து காமான் ஸகலானபீஷ்டான் ।
த்வாமாச்ரிதானாம் ந விபந்நராணாம்
த்வாமாச்ரிதா ஹ்யாச்ரயதாம் ப்ரயாந்தி ॥ 6 ॥

ஸர்வா-பாதா-ப்ரசமனம் த்ரைலோக்யஸ்யாகிலேச்வரி ;
ஏவ மேவ த்வயா கார்ய-மஸ்மத்வைரி-விநாசனம் ॥ 7 ॥

ऐं - हृदयाय नमः। ह्रीं - शिरसे स्वाहा। क्लीं शिखायै वषट्। ऐं कवचाय हुम्। ह्रीं नेत्रत्रयाय वौषट्। क्लीं अस्त्राय फट् ॥ भूर्भुवस्सुवरोमिति दिग्विमोकः ॥ ध्यानम् ॥ मातर्मे + दुर्गे नमस्तेऽम्बिके ॥

लं इत्यादि पंचपूजा ॥

समर्पणम् ॥ गुह्यातिगुह्य-गोप्त्री त्वं गृहाणास्मत्कृतं जपम्। सिद्धिर्भवतु मे देवि त्वत्प्रसादान्मयि स्थिरा ॥

ஐம்-ஹ்ருதயாய நம: | ஹ்ரீம்-சிரஸே ஸ்வாஹா | க்லீம் சிகாயை வஷட் | ஐம்-கவசாய ஹும் | ஹ்ரீம்-நேத்ரத்ரயாய வௌஷட் | க்லீம்-அஸ்த்ராய பட் || பூர்ப்புவஸ்-ஸுவரோமிதி திக்விமோக: || த்யானம் || மாதர்மே+ துர்க்கே நமஸ்தேऽம்பிகே ||

லம்-இத்யாதி பஞ்சபூஜா ||

ஸமர்ப்பணம் || குஹ்யாதி குஹ்ய-கோப்த்ரீ த்வம் க்ருஹாணாஸ்மத் க்ருதம் ஜபம் | ஸித்திர்ப்பவது மே தேவி த்வத்ப்ரஸாதான் மயி ஸ்த்திரா ||

अनुबन्धः ॥ २ ॥

दुर्गासूक्तम्

जातवेदसे सुनवाम सोम-मरातीयतो निदहाति वेदः ।
स नः पर्षदति दुर्गाणि विश्वा नावेव सिन्धुं दुरितात्यग्निः ॥ १ ॥
तामग्नि - वर्णां तपसा ज्वलन्तीं वैरोचनीं कर्मफलेषु जुष्टाम् ।
दुर्गां देवीꣳ शरणमहं प्रपद्ये सुतरसि तरसे नमः ॥

அநுபந்தம் 2

துர்க்கா ஸூக்தம்

ஜாதவேதஸே ஸுநவாம ஸோம-மராதீ யதோ
நிதஹாதி வேத : |
ஸ ந : பர்ஷததி துர்க்காணி விச்வா நாவேவ ஸிந்தும்
துரிதாத்யக்னி : || 1 ||
தாமக்னி - வர்ணாம் தபஸா ஜ்வலந்தீம் வைரோசனீம்
கர்மபலேஷு ஜுஷ்டாம் |
துர்க்காம் தேவீꣳ சரணமஹம் ப்ரபத்யே ஸுதரஸி
தரஸே நம : || 2 ||

---

1. அக்கினி வடிவில் விளங்கும் சக்திக்கு ஸோமரஸத்தைப் பிழிந்து தருவோம். அனைத்தையும் அறியும் அந்த சக்தி எமது பகைமைகளைப் பொசுக்கட்டும். அது எமது எல்லா ஆபத்துக்களையும் போக்கட்டும். கப்பலால் கடலைக் கடப்பது போல் பாவக் கடலிலிருந்து அக்கினி சக்தி நம்மை அக்கரை சேர்க்கட்டும்.

2. செந்நீ வண்ணத்தினளும், தனது ஒளியால் (பகைவர்களை) எரிப்பவளும், ஞானக்கண்ணால் காணப்பட்டவளும்,

अग्ने त्वं पारया नव्यो अस्मान् स्वस्तिभिरति दुर्गाणि विश्वा ।
पूश्च पृथ्वी बहुला न उर्वी भवा तोकाय तनयाय शंयोः ॥ ३ ॥
विश्वानि नो दुर्गहा जातवेदस्सिन्धुं न नावा दुरितातिपर्षि ।
अग्ने अत्रिवन् मनसा गृणानोऽस्माकं बोध्यविता तनूनाम् ॥ ४ ॥

அக்னே த்வம் பாரயானவ்யோ அஸ்மான் ஸ்வஸ்திபி
ரதி துர்க்காணி விச்வா |
பூச்ச ப்ருத்வீ பஹுலா ந உர்வீ பவா தோகாய தன-
யாய சம்யோ: || 3 ||
விச்வானி நோ துர்க்கஹா ஜாதவேதஸ்-ஸிந்தும் ந
நாவா-துரிதாதிபர்ஷி |
அக்னே அத்ரிவன் மனஸா க்ருணானோऽஸ்மாகம்
போத்யவிதா தனூனாம் || 4 ||

கருமபலனைக் கூட்டிவைப்பவளுமான துர்க்காதேவியை நான் சரணடைகின்றேன், பிறவிக்கடலை எளிதில் கடத்துவிப்பவளே! கடத்துவிக்கும் உனக்கு நமஸ்காரம்.

3. அக்கினி சக்தியே! போற்றத்தக்க நீ எங்களை நல்ல உபாயங்களால் எல்லா ஆபத்துக்களினின்றும் கரை யேற்று

पृतनाजितꣳ सहमान-मुग्र-मग्निꣳ हुवेम परमात् सधस्थात् ।

स नः पर्षदति दुर्गाणि विश्वा क्षामद्देवो अतिदुरितात्यग्निः ॥५॥

प्रत्नोषिक-मीड्यो अध्वरेषु सनाच्च होता नव्यश्च सत्सि ।

स्वां चाग्ने तनुवं पिप्रयस्वास्मभ्यं च सौभग-मायजस्व ॥ ६ ॥

ப்ருதனாஜிதꣳ ஸஹமான - முக்ர - மக்னிꣳ ஹுவேம

பரமாத் ஸதஸ்தாத் ।

ஸ ந: பர்ஷததி துர்க்காணி விச்வா க்ஷாமத்தேவோ

அதிதுரிதாத்யக்னி: || 5 ||

ப்ரத்னோஷிக - மீட்யோ அத்வரேஷு ஸநாச்ச ஹோ-

தா நவ்யச்ச ஸத்ஸி ।

ஸ்வாஞ்சாக்னே தனுவம் பிப்ரயஸ்வாஸ்மப்யஞ்ச

ஸௌபக - மாயஜஸ்வ || 6 ||

விக்க வேண்டும். எங்களுக்கு வாசஸ்தலமும் விளைபூமியும் நிறையக் கூட்டிவைக்க வேண்டும். (எங்கள்) புத்திரர்களுக்கும் பௌத்திரர்களுக்கும் நன்மை அளிக்க வேண்டும்.

4. ஆபத்தைப் போக்கும் அக்கினி சக்தியே! கப்பலால் கடலைக் கடப்பதுபோல் எங்களை எல்லாப் பாவங்களினின்றும்

गोभिर्जुष्ट-मयुजो निषिक्तं तवेन्द्र-विष्णो-रनुसंचरेम ।

नाकस्य पृष्ठ-मभि-संवसानो वैष्णवीं लोक इह मादयन्ताम् ॥ ७ ॥

कात्यायनाय विद्महे कन्यकुमारि धीमहि ।

तन्नो दुर्गिः प्रचोदयात् ॥ ८ ॥

கோபிர் - ஜுஷ்ட - மயுஜோ நிஷிக்தம் தவேந்த்ர -

விஷ்ணோ - ரனு - ஸஞ்சரேம ।

நாகஸ்ய ப்ருஷ்ட - மபி - ஸம் வஸானோ வைஷ்ண -

வீம் லோக இஹ மாதயந்தாம் ॥ 7 ॥

காத்யாயநாய வித்மஹே கன்யகுமாரி தீமஹி ।

தந்நோ துர்க்கி: ப்ரசோதயாத் ॥ 8 ॥

கடத்துவிப்பாய். அக்கினி சக்தியே! அத்ரி மகரிஷியைப் போல் அனைவரும் இன்புறுமாறு மனதார அனுக்கிரகித்துக் கொண்டும் எங்களுடைய உடலை இரக்ஷித்துக்கொண்டும் இருக்கவேண்டும்.

5. எதிரிகளின் சேனைகளை வெல்லுவதும், அடக்குவதும் உக்கிரமானதுமான அக்கினி சக்தியைப் பரமபதத்திலிருந்து அழைக்கின்றோம். அச்சக்தி எல்லா ஆபத்துக்களையும் போக்குவதாகுக. அக்கினிதேவன் நமது பாவங்களைப் போக்கிக் குற்றங்களை மன்னிக்கட்டும்.

6. அக்கினியே! யாகங்களில் போற்றப்பெறும், நீ இன்பத்தை வளர்க்கின்றாய். கருமபலனை அளிப்பதும் ஹோமத்தைச் செய்வதும் ஸ்தோத்திரம் செய்யப்படுவதும் நீயே ஆகின்றாய். அக்கினி சக்தியே, உனது உடலையும் ஹவிஸ்ஸினால் இன்புறச் செய்து எங்களுக்கும் எல்லா ஸௌபாக்கியங்களையும் அருள்வாய்.

7. இந்திரனிடம் விளங்கும் சக்தியே! பாவத் தொடர்பின்றி பாவனமான பொருட்களுடன் கூடி அமிருதத்தால் அபிஷேகம் செய்யப்பட்டு எங்கும் பரவி நிற்கும் உன்னைச் சேவிக்கிறேன். சுவர்க்கத்தின் உச்சியில் வசிக்கும் தேவர்கள் விஷ்ணு பக்தனான என்னை இவ்வுலகிலிருக்கும்போதே பேரின்பத்துக்குரியவனாக்குதல் வேண்டும்.

8. கன்னியாகவும் குமரியாகவும் உள்ள தேவியைத் தியானிக்கின்றோம். பரமேசுவரனுக்காகவே தோன்றி பரமேசுவரனை யடைந்த அவளை வழிபடுகின்றோம். அந்த துர்க்கா தேவி எங்களை நல்வழியில் செலுத்தி ஆட்கொள்ள வேண்டும்.

அக்கினியையும் இந்திரனையும் வேண்டுவதும் அவர்களுடைய சக்திக்கு அதிதேவதையாய் விளங்கும் துர்க்கையை வேண்டுவதேயாகும் என்பதும், விஷ்ணுவிடம் பக்தி செய்வதும் தேவியிடம் பக்தி செய்வதேயாகும் என்பதும் இந்த ஸூக்தத்தினால் பெறப்படுகிறது.

अनुबन्धः ॥ ३ ॥

॥ देवीमाहात्म्यस्तोत्रम् ॥

लक्ष्मीशे योगनिद्रां प्रभजति भुजगाधीशतल्पे सदर्पा-
वुत्पन्नौ दानवौ तच्छ्रवण-मलमयांगौ मधुं कैटभं च ।
दृष्ट्वा भीतस्य धातुः स्तुतिभिरभिनुतामाशु तौ नाशयन्तीं
दुर्गां देवीं प्रपद्ये शरण-महमशेषाप-दुन्मूलनाय ॥ १ ॥

युद्धे निर्जित्य दैत्य-स्त्रिभुवन-मखिलं यस्तदीयेषु धिष्ण्ये-
ष्वास्थाय स्वान्विधेयान् स्वयमगमदसौ शक्रतां विक्रमेण ।
तं सामात्याप्तमित्रं महिषमपि निहत्यास्य मूर्धाधिरूढां
दुर्गां देवीं प्रपद्ये शरणमह-मशेषापदुन्मूलनाय ॥ २ ॥

அனுபந்தம் 3

தேவீமாஹாத்மிய ஸ்தோத்ரம்

லக்ஷ்மீசே யோக-நித்ராம் ப்ரபஜதி புஜகாதீச - தல்பே ஸதர்ப்பா - வுத்பந்நௌ தானவௌ தச்ச்ர வண-மலமயாங்கௌ மதும் கைடபஞ்ச । த்ருஷ்ட்வா பீதஸ்ய தாது: ஸ்துதிபிரபினுதாமாசு தௌ நாசயந் தீம் துர்க்காம் தேவீம் ப்ரபத்யே சரண-மஹம சேஷாப - துன்மூலனாய ॥ 1 ॥

யுத்தே நிர்ஜித்ய தைத்யஸ் - த்ரிபுவன - மகிலம் யஸ்ததீயேஷு திஷ்ண்யேஷ் - வாஸ்தாய ஸ்வாந்வி தேயான் ஸ்வயமகமதஸௌ சக்ரதாம் விக்ரமேண । தம் ஸாமாத்யாப்தமித்ரம் மஹிஷமபி நிஹத்யாஸ்ய மூர்த்தாதிரூடாம் துர்க்காம் தேவீம் ப்ரபத்யே சரணமஹ-மசேஷாப-துன்மூலனாய ॥ 2 ॥

विश्वोत्पत्ति-प्रणाश-स्थिति-विहृतिपरे देवि घोरामरारि-
त्रासात् त्रातं कुलं नः पुनरपि च महासंकटेष्वीदृशेषु ।
आविर्भूयाः पुरस्तादिति चरणनमत् सर्वगीर्वाणवर्गां
दुर्गां देवीं प्रपद्ये शरणमह-मशेषाप-दुन्मूलनाय ॥ ३ ॥
हन्तुं शुंभं निशुंभं त्रिदशगणनुतां हेमडोलां हिमाद्रा-
वारूढां व्यूढदर्पान् युधि निहतवतीं धूम्रदृक्चण्डमुण्डान् ।
चामुण्डाख्यां दधाना-मुपशमित-महारक्तबीजोपसर्गां
दुर्गां देवीं प्रपद्ये शरण-महमशेषाप-दुन्मूलनाय ॥ ४ ॥
ब्रह्मेश-स्कन्द-नारायण-किटि-नरसिंहेन्द्रशक्तीः स्वभृत्याः
कृत्वा हत्वा निशुंभं जितविबुधगणं त्रासिताशेषलोकम् ।
एकीभूयाथ शुंभं रणशिरसि निहत्यास्थिता-मात्तखड्गां
दुर्गां देवीं प्रपद्ये शरण-मह-मशेषाप-दुन्मूलनाय ॥ ५ ॥

விச்வோத்பத்தி - ப்ரணாச - ஸ்திதி - விஹ்ருதிபரே தேவி கோராமராரி - த்ராஸாத் த்ராதம் குலம் ந: புனரபி ச மஹாஸங்கடேஷ் - வீத்ருசேஷு | ஆவிர்ப் பூயா: புரஸ்தாதிதி சரணநமத் - ஸர்வகீர்வாணவர்க் காம் துர்க்காம் தேவீம் ப்ரபத்யே சரண - மஹ - மசே ஷாப - துன்மூலனாய || 3 ||

ஹந்தும் சும்பம் நிசும்பம் த்ரிதச - கணநுதாம் ஹேமடோலாம் ஹிமாத்ரா-வாரூடாம் வ்யூட தர்ப்பான் யுதி நிஹதவதீம் தூம்ரத்ருக் சண்டமுண்டான் | சா முண்டாக்யாம் ததானா-முபசமித - மஹாரக்த - பீஜோப ஸர்க்காம் துர்க்காம் தேவீம் ப்ரபத்யே சரண-மஹ மசேஷாப - துன்மூலனாய || 4 ||

ப்ரஹ்மேச - ஸ்கந்த - நாராயண - கிடி - நரஸிஹ் மேந்த்ரசக்தீ: ஸ்வப்ருத்யா: க்ருத்வா ஹத்வா நிசும் பம் ஜிதவிபுதகணம் த்ராஸிதாசேஷலோகம் | ஏகீபூயாத சும்பம் ரணசிரஸி நிஹத்யாஸ்திதா-மாத்தகட்காம் துர்க்காம் தேவீம் ப்ரபத்யே சரண மஹ-மசேஷாப-துன்மூலனாய || 5 ||

उत्पन्ना नन्दजेति स्वयमवनितले शुंभमन्यं निशुंभं
भ्रामर्याख्यारुणाख्यं पुनरपि जननी दुर्गमाख्यं निहन्तुम् ।
भीमा शाकंभरीति त्रुटित-रिपुभटां रक्तदन्तेति जातां
दुर्गां देवीं प्रपद्ये शरणमह-मशेषाप-दुन्मूलनाय ॥ ६ ॥

त्रैगुण्यानां गुणाना-मनुसरण-कलाकेलि-नानावतारै-
स्त्रैलोक्य-त्राणशीलां दनुजकुल-वनीवह्निलीलां सलीलाम् ।
देवीं सच्चिन्मयीं तां वितरित-विनमत्-सत्रिवर्गापवर्गां
दुर्गां देवीं प्रपद्ये शरणमहमशेषाप-दुन्मूलनाय ॥ ७ ॥

सिंहारूढां त्रिनेत्रां करतलविलसच्छंखचक्रासि-रम्यां
भक्ताभीष्टप्रदात्रीं रिपुमथनकरीं सर्वलोकैकवन्द्याम् ।
सर्वालंकारयुक्तां शशियुतमकुटां श्यामलांगीं कृशांगीं
दुर्गां देवीं प्रपद्ये शरणमहमशेषाप-दुन्मूलनाय ॥ ८ ॥

உத்பன்னா நந்தஜேதி ஸ்வயமவனிதலே சும்ப-மன்யம் நிசும்பம் ப்ராமர்யாக்யாருணாக்யம் புனரபி ஜனனீ துர்க்க - மாக்யம் நிஹந்தும் | பீமா சாகம் பரீதி த்ருடித - ரிபுபடாம் ரக்ததந்தேதி ஜாதாம் துர்க்காம் தேவீம் ப்ரபத்யே சரணமஹ - மசேஷாப - துன்மூலனாய || 6 ||

த்ரைகுண்யானாம் குணானா - மனுஸரண - கலா கேலி - நானாவதாரைஸ் - த்ரைலோக்ய - த்ராண - சீலாம் தனுஜகுல - வநீவஹ்னிலீலாம் ஸலீலாம் | தேவீம் ஸச்சின்மயீம் தாம் விதரித - விநமத் - ஸத்ரிவர்க்கா பவர்க்காம் துர்க்காம் தேவீம் ப்ரபத்யே சரண மஹ-மசேஷாப - துன்மூலனாய || 7 ||

ஸிஹ்மாரூடாம் த்ரிநேத்ராம் கரதலவிலஸச் - சங்கசக்ராஸி-ரம்யாம் பக்தாபீஷ்டப்ரதாத்ரீம் ரிபுமதன-கரீம் ஸர்வலோகைக-வந்த்யாம் | ஸர்வாலங்கார-யுக்தாம் சசியுதமகுடாம் ச்யாமலாங்கீம் க்ருசாங்கீம் துர்க்காம் தேவீம் ப்ரபத்யே சரண-மஹ-மசேஷாப-துன்மூலனாய || 8 ||

त्रायस्व स्वामिनीति त्रिभुवनजननि प्रार्थना त्वय्यपार्था
पाल्यन्तेऽभ्यर्थनायां भगवति शिशवः किन्त्वनन्या जनन्याः ।
तत्तुभ्यं स्यान्नमस्येत्यवनत-विबुधाह्लादि-वीक्षाविसर्गां
दुर्गां देवीं प्रपद्ये शरणमहमशेषापदुन्मूलनाय ॥ ९ ॥

एतं सन्तः पठन्तु स्तवमखिल-विपज्जालतूलानलाभं
हृन्मोहध्वान्त-भानुप्रथित-मखिल-संकल्प-कल्पद्रुकल्पम् ।
दौर्गं दौर्गत्य-घोरातपतुहिनकर-प्रख्य-मंहो-गजेन्द्र-
श्रेणी-पंचास्यदेश्यं विपुलभयद-कालाहि-तार्क्ष्यप्रभावम् ॥१०॥

देवीमाहात्म्य-स्तोत्रं संपूर्णम्

த்ராயஸ்வ ஸ்வாமினீதி த்ரிபுவன-ஜனனிப்ரார்த்தனா த்வய்யபார்த்தா பால்யந்தே ऽப்யர்த்தனாயாம் பகவதி சிசவ: கிம் த்வனன்யா ஜனன்யா: | தத் துப்யம் ஸ்யாந் நமஸ்யேத்யவனத - விபுதாஹ்லாதி - வீக்ஷாவிஸர்க்காம் துர்க்காம் தேவீம் ப்ரபத்யே சரணமஹ - மசேஷாப - துன்மூலனாய || 9 ||

ஏதம் ஸந்த: படந்து ஸ்தவ-மகில-விபஜ்-ஜால-தூலானலாபம் ஹ்ருன் - மோஹத்வாந்த - பானுப்ரதித - மகில - ஸங்கல்ப - கல்பத்ருகல்பம் | தௌர்க்கம் தௌர்கத்ய - கோராதபதுஹினகர - ப்ரக்ய - மம்ஹோ - கஜேந்த்ர - ச்ரேணீ - பஞ்சாஸ்ய - தேச்யம் விபுலபயத - காலாஹி- தார்க்ஷ்ய - ப்ரபாவம் || 10 ||

தேவீமாஹாத்ம்ய ஸ்தோத்ரம் ஸம்பூர்ணம்

अनुबन्धः ॥ ४ ॥

॥ सप्तशती-यन्त्रपूजनम् ॥

आचम्य ॥

शुक्लाम्बरधरं विष्णुं शशिवर्णं चतुर्भुजम् ।
प्रसन्नवदनं ध्यायेत् सर्वविघ्नोपशान्तये ॥

प्राणानायम्य ॥

ममोपात्त-समस्त-दुरितक्षयद्वारा श्रीदुर्गा-लक्ष्मी-सरस्वती-प्रीत्यर्थं सप्तशती-यन्त्रपूजां करिष्ये ॥

आब्रह्मलोकादाशेषा-दालोकालोक-पर्वतात् । ये वसन्ति द्विजा देवास्तेभ्यो नित्यं नमो नमः ॥

அனுபந்தம் 4

॥ ஸப்தசதீ–யந்த்ரபூஜனம் ॥

ஆசம்ய ||

சுக்லாம்பரதரம் விஷ்ணும் சசிவர்ணம் சதுர்ப்புஜம் |
ப்ரஸன்ன - வதனம் த்யாயேத் ஸர்வவிக்னோபசாந்தயே ||
ப்ராணாயம்ய ||

மமோபாத்த - ஸமஸ்த - துரிதக்ஷயத்வாரா ஸ்ரீ துர்க்கா-லக்ஷ்மீ-ஸரஸ்வதீ-ப்ரீத்யர்த்தம் ஸப்தசதீ-யந்த்ர பூஜாம் கரிஷ்யே ||

ஆப்ரஹ்மலோகா - தாசேஷா - தாலோகாலோக - பர்வதாத் | யே வஸந்தி த்விஜா தேவாஸ்-தேப்யோ நித்யம் நமோ நம: ||

आसनमन्त्रस्य पृथिव्या मेरुपृष्ठ ऋषिः। सुतलं छन्दः। कूर्मो देवता ॥ आसने विनियोगः ॥ पृथ्वि त्वया धृता लोका देवि त्वं विष्णुना धृता। त्वं च धारय मां देवि पवित्रं चासनं कुरु ॥

जयध्वनि मन्त्रमातः स्वाहा। घण्टानादं कृत्वा ॥
दीपदेवि महादेवि शुभं भवतु मे सदा।
यावत् पूजा-समाप्तिः स्यात् तावत् प्रज्वल सुस्थिरा ॥
नवाक्षरीजपं कृत्वा ॥*

कलशपूजा ॥ अग्निमण्डलाय नमः ॥ आदित्यमण्डलाय नमः। सोममण्डलाय नमः ॥ गंगे च यमुने चैव गोदावरि सरस्वति। नर्मदे सिन्धु कावेरि जलेऽस्मिन् सन्निधिं कुरु ॥

ஆஸனமந்த்ரஸ்ய ப்ருதிவ்யா மேரு-ப்ருஷ்ட-ருஷி: | ஸுதலஞ் சந்த: | கூர்மோ தேவதா || ஆஸனே விநியோக: || ப்ருத்வி த்வயா த்ருதா லோகா தேவி த்வம் விஷ்ணுனு த்ருதா | த்வஞ் ச தாரய மாம் தேவி பவித்ரஞ் சாஸனம் குரு ||

ஜயத்வனி மந்த்ரமாத: ஸ்வாஹா | கண்டா நாதம் க்ருத்வா ||

தீபதேவி மஹா தேவி சுபம் பவது மே ஸதா |
யாவத் பூஜா-ஸமாப்தி: ஸ்யாத் தாவத் ப்ரஜ்வல ஸுஸ்திரா ||

நவாக்ஷரீஜபம் க்ருத்வா *

கலச பூஜா || அக்னி மண்டலாய நம: | ஆதித்ய மண்டலாய நம: | ஸோம மண்டலாய நம: | கங்கே ச யமுனே சைவ கோதாவரி ஸரஸ்வதி | நர்மதே ஸிந்து காவேரி ஜலேऽஸ்மின் ஸந்நிதிம் குரு ||

---

*பக்கம் 40 பார்க்க.

मूलमन्त्रेणाभिमन्त्र्य। पूजोपकरणानि द्रव्याणि आत्मानं च प्रोक्ष्य ॥

शंखपूजा ॥ अग्निमण्डलाय नमः। आदित्य-मण्डलाय नमः। सोममण्डलाय नमः॥ त्वं पूरा सागरोत्पन्नो विष्णुना विधृतः करे। देवैश्च पूजितः सर्वैः पांचजन्य नमोऽस्तु ते ॥

पूजोपकरणानि द्रव्याणि आत्मानं च प्रोक्ष्य ॥

विशेषार्घ्यम् ॥ अग्निमण्डलाय नमः। आदित्य-मण्डलाय नमः। सोममण्डलाय नमः ॥ सबिन्दुरकारादि - क्षकारान्तं क्षकाराद्यकारान्तं मातृकया अर्पितेन अमृतेन आपूर्य। मूलेन सप्तवार-मभिमन्त्र्य। पूजोपकरणानि प्रोक्ष्य ॥

மூலமந்த் - ரேணாபிமந்த்ர்ய | பூஜோபகரணானி த்ரவ்யாணி ஆத்மானஞ்ச ப்ரோக்ஷ்ய ||

சங்க பூஜா || *அக்னி மண்டலாய நம: | ஆதித்ய் மண்டலாய நம: | ஸோம மண்டலாய நம: || த்வம் புரா ஸாகரோத்பன்னோ விஷ்ணுனா வித்ருத: கரே | தேவைச்ச பூஜித: ஸர்வை: பாஞ்சஜன்ய நமோऽஸ்து தே || பூஜோ-பகரணானி த்ரவ்யாணி ஆத்மானஞ்ச ப்ரோக்ஷ்ய ||*

விசேஷார்க்யம் || *அக்னி மண்டலாய நம: | ஆதித்ய மண்டலாய நம: | ஸோம மண்டலாய நம: || ஸபிந்து ரகாராதி க்ஷகாராந்தம் க்ஷகாராத்யகாராந்தம் மாத்ருகயா அர்ப்பிதேன அம்ருதேன ஆபூர்ய | மூலேன ஸப்தவாரமபிமந்த்ர்ய || பூஜோபகரணானி ப்ரோக்ஷ்ய ||*

'ओं जुं सः स्वाहा' इति अष्टवार-मभिमन्त्र्य । आत्मपात्रे किंचि-द्विशेषार्घ्यामृतं उद्धृत्य, कुण्डलिन्यधिष्ठितं चिदग्निमण्डलं ध्यात्वा ॥

'इतः पूर्वं प्राण-बुद्धि-देह-धर्माधिकारतः जाग्रत्स्वप्न-सुषुप्त्य-वस्थासु मनसा वाचा कर्मणा हस्ताभ्यां पद्भ्या-मुदरेण शिश्ना यत्स्मृतं यदुक्तं यत्कृतं तत्सर्वं ब्रह्मार्पणं भवतु स्वाहा॥" इति आत्मनः कुण्डलिनी रूपे चिदग्नौ होमबुद्ध्या जुहुयात् ॥

पीठपूजा ॥ ओं सकलगुणात्मशक्तियुक्ताय योगपीठात्मने नमः। आधारशक्त्यै नमः । मूलप्रकृत्यै नमः । आदिवराहाय नमः । आदिकूर्माय नमः । अनन्ताय नमः । पृथिव्यै नमः । आदित्यादि-नवग्रहदेवताभ्यो नमः । दशदिक्पालेभ्यो नमः ॥

'ஓம் ஜும் ஸ: ஸ்வாஹா' இதி அஷ்டவா ரமபி-மந்த்ர்ய | ஆத்மபாத்ரே கிஞ்சித் விசேஷார்க் யாம்ருதம் உத்த்ருத்ய, குண்டலின்-யதிஷ்டிதம் சிதக்னி-மணடலம் த்யாத்வா ||

"இத: பூர்வம் ப்ராண-புத்தி-தேஹ-தர்மாதிகாரத: ஜாக்ரத்-ஸ்வப்ன-ஸுஷுப்த்யவஸ்தாஸு மனஸா வாசா கர்மணு ஹஸ்தாப்யாம் பத்ப்யா-முதரேண சிச்ஞ யத்ஸ்ம் ருதம் யதுக்தம் யத்க்ருதம் தத்ஸர்வம் ப்ரஹ்மார்ப்பணம் பவது ஸ்வாஹா ||" இதி ஆத்மன: குண்டலினீ - ரூபே சிதக்னௌ ஹோம-புத்த்யா ஜுஹுயாத் ||

பீட பூஜா || ஓம் ஸகல-குணாத்மசக்தி-யுக்தாய யோக பீடாத்மனே நம: | ஆதார-சக்த்யை நம: | மூலப் ரக்ருத்யை நம: | ஆதிவராஹாய நம: | ஆதி கூர்மாய நம; | அனந்தாய நம: | ப்ருதிவ்யை நம: | ஆதித்யாதி நவக்ரஹ தேவதாப்யோ நம: | தசதிக்பாலேப்யோ நம: ||

यन्त्रे मूलेन मूर्ति विचिन्त्य । आत्मानं कामकलारूपं विभाव्य । मूलाधारात् कुण्डलिनीं ब्रह्मरन्ध्रपथा शिरस्थां विभाव्य तत्रत्या अमृतलोलीभूतां हृदयस्थ-अष्टदल-रक्त-पंकजे आनीय देवीं ध्यायेत् ॥

खड्गं चक्र-गदेषु-चाप-परिघान् शूलं भुशुण्डीं शिरः
शंखं सन्दधतीं करैस्त्रिनयनां सर्वांगभूषावृताम् ।
यां हन्तुं मधुकैटभौ जलजभूस्तुष्टाव सुप्ते हरौ
नीलाश्म-द्युति-मास्यपाद-दशकां सेवे महाकलिकाम् ॥
॥ २. १ ॥

अक्षस्रक् परशुं गदेषु-कुलिशं पद्मं धनुः कुण्डिकां
दण्डं शक्ति-मसिं च चर्म जलजं घण्टां सुराभाजनम् ।
शूलं पाशसुदर्शने च दधतीं हस्तैः प्रवालप्रभां
सेवे सौरिभमर्दिनी-मिह महालक्ष्मीं सरोजस्थिताम् ॥२. २॥

யந்த்ரே மூலேன மூர்த்திம் விசிந்த்ய | ஆத்மானம் காமகலா - ரூபம் விபாவ்ய | மூலாதாராத் குண்டலினீம் ப்ரஹ்மரந்த்ர - பதா சிரஸ்தாம் விபாவ்ய தத்ரத்யா அம்ருதலோலீ - பூதாம் ஹ்ருதயஸ்த - அஷ்ட - தல - ரக்த - பங்கஜே ஆனீய தேவீம் த்யாயேத் ||

கட்கம் சக்ர கதேஷு-சாப-பரிகான் சூலம் புசுண்டீம் சிர: சங்கம் ஸந்தததீம் கரைஸ்-த்ரிநயனாம் ஸர்வாங்க-பூஷாவ்ருதாம் | யாம் ஹந்தும் மதுகைடபௌ ஜலஜ பூஸ்-துஷ்டாவ ஸுப்தே ஹரௌ நீலாச்ம-த்யுதி-மாஸ்ய-பாத-தசகாம் ஸேவே மஹாகாலிகாம் || 2.1 ||

அக்ஷஸ்ரக் பரசும் கதேஷு-குலிசம் பத்மம் தனு: குண்டிகாம் தண்டம் சக்திமஸிஞ்ச சர்ம ஜலஜம் கண்டாம் ஸுராபாஜனம் | சூலம் பாசஸுதர்சனே ச தததீம் ஹஸ்தை: ப்ரவாலப்ரபாம் ஸேவே ஸௌரிப-மர்தினீ-மிஹ மஹாலக்ஷ்மீம் ஸரோஜ-ஸ்திதாம் || 2.2 ||

घण्टाशूल - हलानि शंख - मुसले चक्रं धनुः सायकं
हस्ताब्जै-र्दधतीं घनान्त-विलस-च्छीतांशुतुल्य-प्रभाम् ।
गौरीदेहसमुद्भवां त्रिजगता - माधारभूतां महा -
पूर्वा-मत्र सरस्वती-मनुभजे शुंभादि-दैत्यर्दिनीम् ॥ ॥२. ३॥

यमिति बीजेन वामनासया करपुष्पे समारोप्य ।

मूलं । देवेशि भक्तसुलभे परिवारसमन्विते । यावत् त्वां पूजयिष्यामि तावद्देवि इहावह ॥ आत्मसंस्था - मजां शुद्धां त्वामहं परमेश्वरि । आरण्यामिव हव्याशं मूर्तावावाहयाम्यहम् ॥ ॥३॥

आसनं समर्पयामि ।
पाद्यं समर्पयामि ।
अर्घ्यं समर्पयामि ।
आचमनीयं समर्पयामि ।

கண்டாசூல-ஹலானி சங்க-முஸலே சக்ரம் தனு: ஸாயகம் ஹஸ்தாப்ஜைர் - தததீம் கனாந்த - விலஸச் - சீதாம்சு - துல்ய - ப்ரபாம் | கௌரீ - தேஹஸமுத்பவாம் த்ரிஜகதா - மாதாரபூதாம் மஹாபூர்வா - மத்ர ஸரஸ்வதீ-மனுபஜே சும்பாதி - தைத்யார்த்தினீம் ‖ 2.3 ‖

யமிதி பீஜேன வாம-நாஸயா கரபுஷ்பே ஸமாரோப்ய |

மூலம் ‖ தேவேசி பக்தஸுலபே பரிவார - ஸமன்விதே | யாவத் த்வாம் பூஜயிஷ்யாமி தாவத் தேவி இஹாவஹ ‖

ஆத்மஸம்ஸ்தா - மஜாம் சுத்தாம் த்வாமஹம் பரமேச்வரி | ஆரண்யாமிவ ஹவ்யாசம் மூர்த்தாவாவாஹயாம்யஹம் ‖ ‖ 3 ‖

ஆஸனம் ஸமர்ப்பயாமி |
பாத்யம் ஸமர்ப்பயாமி |
அர்க்யம் ஸமர்ப்பயாமி
ஆசமனீயம் ஸமர்ப்பயாமி |

स्नानं । वस्त्रम् । यज्ञोपवीतम् । भूषणम् । गन्धम् । अक्षतान् । पुष्पाणि ॥ ॥ ४ ॥

पुष्पांजलिमादाय। संविन्मये परे देवि परामृतरुचिप्रिये । अनुज्ञां चण्डिके देहि परिवारार्चनाय मे ॥ ॥ ५ ॥

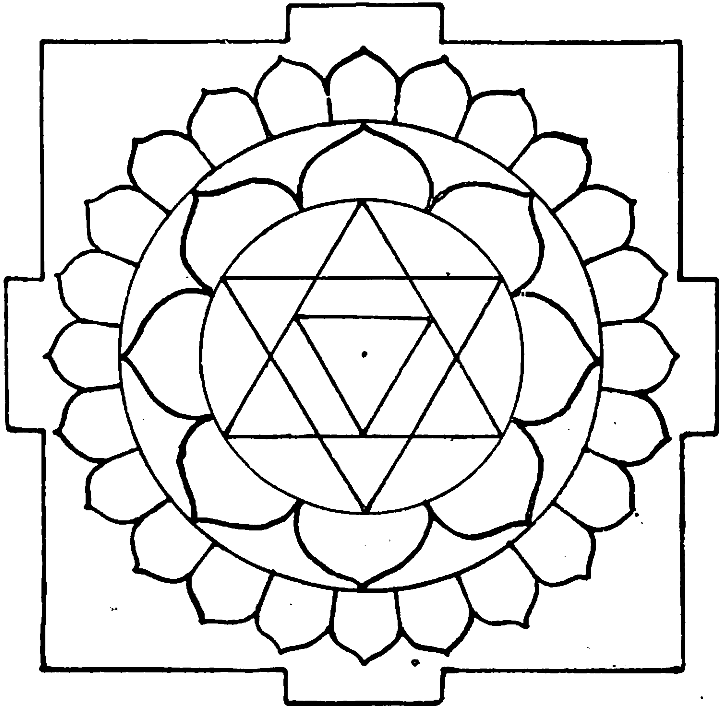
दिव्यौघ - सिद्धौघ - मानवौघेभ्यो नमः ॥ स्वरूपनिरूपण-हेतवे श्रीगुरवे नमः । अमुकानन्दनाथ श्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः॥ स्वच्छप्रकाश-विमर्श-हेतवे श्रीपरमगुरवे नमः । अमुकानन्दनाथ - श्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः ॥ स्वात्मा-रामपंजरविलीनतेजसे श्रीपरमेष्ठिगुरवे नमः ॥ अमुकानन्दनाथ-श्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः ॥ ॥ ६ ॥

ஸ்நானம் | வஸ்த்ரம் | யக்ஞோபவீதம் | பூஷணம் | கந்தம் | அக்ஷதான் | புஷ்பாணி || || 4 ||

புஷ்பாஞ்ஜலி-மாதாய | ஸம்வின்மயே பரே தேவி பராம்ருத-ருசி-ப்ரியே | அனுஜ்ஞாம் சண்டிகே தேவி பரிவாரார்ச்சனாய மே || || 5 ||

திவ்யௌக-ஸித்தௌக-மானவௌகேப்யோ நம: | ஸ்வரூப-நிரூபணஹேதவே ஸ்ரீ குரவே நம: | அமுகாநந்தநாத - ஸ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி தர்ப்பயாமி நம: || ஸ்வச்சப்ரகாசவிமர்ச - ஹேதவே ஸ்ரீபரம - குரவே நம: அமுகானந்தநாத - ஸ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி தர்ப்பயாமி நம: || ஸ்வாத்மாராம - பஞ்ஜர - விலீன தேஜஸே ஸ்ரீ பரமேஷ்டி குரவே நம: || அமுகானந்தநாத ஸ்ரீ பாதுகாம் பூஜயாமி தர்ப்பயாமி நம: || || 6 ||

॥ सप्तशती यन्त्रम् ॥

ஸப்தசதீ யந்த்ரம்

॥ प्रथमावरणम् ॥

षट्कोणाद्बहिः देव्याः अग्नीशासुर-वायव्य-पूर्व-सर्व-दिक्ष्वंग पूजनम् ॥

ओं ऐं हृदयाय नमः । हृदयशक्ति - श्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः । (आग्नेये)

ओं ह्रीं शिरसे स्वाहा । शिरः शक्तिश्री ... (ईशान्ये)

ओं क्लीं शिखायै वषट् । शिखाशक्ति ... (नैर्ऋत्यां)

ओं चामुण्डायै । कवचाय हुं कवचशक्ति ... (वायव्यां)

ओं विच्चे । नेत्रत्रयाय वौषट् । नेत्रशक्ति ... (पूर्वे)

ப்ரதமாவரணம்

ஷட்கோணாத்பஹி: தேவ்யா: அக்னீ - சாஸுர - வாயவ்ய-பூர்வ-ஸர்வதிக்ஷ்வங்க-பூஜனம் ||

ஓம் ஐம்-ஹ்ருதயாய நம: | ஹ்ருதய-சக்தி ஸ்ரீபாது காம் பூஜயாமி தர்ப்பயாமி நம: | (ஆக்னேயே)

ஓம் ஹ்ரீம் சிரஸே ஸ்வாஹா | சிர: சக்திஸ்ரீ (ஈசன்யே)

ஓம் க்லீம்-சிகாயை வஷட் | சிகாசக்தி (நைர்ருத்யாம்)

ஓம் சாமுண்டாயை - கவசாய ஹூம் | கவசசக்தி......... (வாயவ்யாம்)

ஓம் விச்சே - நேத்ரத்ரயாய வௌஷட் | நேத்ர சக்தி...(பூர்வே)

ओं ऐं ह्रीं क्लीं चामुण्डायै विच्चे । अस्त्राय फट् । अस्त्रशक्ति । सर्वदिक्षु ॥

मूलं । श्रीचण्डिका श्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः ॥ (त्रिकोणमध्ये ॥ त्रिः ॥)

अभीष्टसिद्धिं मे देहि शरणागतवत्सले ।
भक्त्या समर्पये तुभ्यं प्रथमावरणार्चनम् ॥ ॥ १ ॥

॥ द्वितीयावरणम् ॥

त्रिकोणे ।

ओं सरस्वतीब्रह्म श्रीपादुकां (देव्यग्रकोणे)

ओं लक्ष्मीहृषीकेश श्री (दक्षकोणे)

ओं गौरीरुद्र श्री (वामकोणे)

ஓம் ஐம் - ஹ்ரீம் - க்லீம் - சாமுண்டாயை விச்சே - அஸ்த்ராய பட் | அஸ்த்ர சக்தி... || (ஸர்வதிக்ஷு)

மூலம் | ஸ்ரீ சண்டிகா ஸ்ரீ பாதுகாம் பூஜயாமி தர்ப்பயாமி நம: || (த்ரிகோண மத்யே | த்ரி:) ||

அபீஷ்டஸித்திம் மே தேஹி சரணாகத-வத்ஸலே | பக்த்யா ஸமர்ப்பயே துப்யம் ப்ரதமாவரணார்ச்சனம் ||

த்விதீயாவரணம்

த்ரிகோணே |

ஓம் ஸரஸ்வதி - ப்ரஹ்ம ஸ்ரீ பாதுகாம் (தேவ்யக்ர கோணே)

ஓம் லக்ஷ்மி ஹ்ருஷீகேச ஸ்ரீ (தக்ஷகோணே)

ஓம் கௌரீ ருத்ர ஸ்ரீ (வாம கோணே)

ओं सिं सिंह श्री (देव्याः दक्षिणपार्श्वे)
ओं मं महिष श्री (वामपार्श्वे)
ओं कां काल श्री (दक्षिण पार्श्वे)
ओं मृं मृत्यु श्री (वाम पार्श्वे)
मूलं । श्रीचण्डिका श्री (त्रिः)
अभीष्टसिद्धि ... द्वितीयावरणार्चनम् ॥ ॥ ८ ॥

॥ तृतीयावरणम् ॥

षट्कोणेषु देव्यग्रकोणमारभ्य प्रादक्षिण्य-क्रमेण
ओं नं नन्दजाशक्ति श्री ।
ओं रं रक्तदन्तिकाशक्ति ।
ओं शां शाकम्बरीशक्ति ।
ओं दुं दुर्गाशक्ति ।

ஓம் ஸிம்-ஸிஹ்மஶ்ரீ (தேவ்யா : தக்ஷிணபார்ச்வே |
ஓம் மம் மஹிஷஶ்ரீ (வாம பார்ச்வே)
ஓம் காம்-காலஶ்ரீ (தக்ஷிண பார்ச்வே)
ஓம் ம்ரும்-ம்ருத்யுஶ்ரீ (வாம பார்ச்வே)
மூலம் | ஶ்ரீசண்டிகாஶ்ரீ (த்ரி:)
அபீஷ்டஸித்திம்...த்விதீயாவரணார்ச்சனம் ||

த்ருதீயாவரணம்

ஷட்கோணேஷு தேவ்யக்ரகோண - மாரப்ய ப்ராதக்ஷிண்யக்ரமேண |

ஓம் நம்-நந்தஜாசக்திஶ்ரீ... |
ஓம் ரம்-ரக்ததந்திகா சக்தி... |
ஓம் சாம்-சாகம்பரீ சக்தி... |
ஓம் தும்-துர்க்கா சக்தி... |

ओं भीं भीमाशक्ति ।

ओं भ्रां भ्रामरीशक्ति ।

मूलं ॥ श्रीचण्डिका श्री (त्रिः) ॥

अभीष्टसिद्धि ... तृतीयावरणार्चनम् ॥ ९ ॥

॥ तुरीयावरणम् ॥

अष्टपत्रेषु देव्यग्रदलमारभ्य वामावर्तेन ।

ओं आं ब्राह्मी श्री । ओं ईं नारायणी । ओं ऊं माहेश्वरी । ओं ॠं चामुण्डा । ओं ॡं कौमारी । ओं ऐं अपराजिता । ओं औं वाराही । ओं अः नारसिंही ।

मूलं । श्री चण्डिका श्री (त्रिः) ॥

अभीष्टसिद्धि ...... तुरीयावरणार्चनम् ॥ १० ॥

ஓம் பீம்-பீமா சக்தி... |
ஓம் ப்ராம்-ப்ராமரீ சக்தி... |
மூலம் | ஸ்ரீசண்டிகாஸ்ரீ (த்ரி:)
அபீஷ்டஸித்திம்...த்ருதீயாவரணார்ச்சனம் || 9 ||

துரீயாவரணம்

அஷ்டபத்ரேஷு தேவ்யக்ரதலமாரப்ய வாமா-வர்த்தேன |

ஓம் ஆம் - ப்ராஹ்மீ ஸ்ரீ | ஓம் ஈம் - நாராயணீ | ஓம் - ஊம் - மாஹேச்வரீ | ஓம் ரூம் - சாமுண்டா | ஓம் லூம் கௌமாரீ | ஓம் ஐம் - அபராஜிதா | ஓம் ஔம் - வாராஹீ | ஓம் அ:-நாரஸிம்ஹீ |

மூலம் | ஸ்ரீசண்டிகா ஸ்ரீ (த்ரி:) |
அபீஷ்டஸித்திம்...துரீயாவரணார்ச்சனம் || 10 ||

।। पंचमावरणम् ।।

पुनः अष्टपत्रेषु देव्यग्रदलमारभ्य वामावर्तेन ।
ओं ह्रीं — असितांगभैरव श्री ।
,, ,, — रुरु भैरव ।
,, ,, — चण्ड भैरव ।
,, ,, — क्रोध भैरव ।
,, ,, — उन्मत्त भैरव ।
,, ,, — कपाल भैरव ।
,, ,, — भीषण भैरव ।
,, ,, — संहार भैरव ।
मूलं । श्री चण्डिका श्री (त्रिः) ।।
अभीष्टसिद्धि ... पंचमावरणार्चनम् ।। ११ ।।

பஞ்சமாவரணம்

புன; அஷ்டபத்ரேஷு தேவ்யக்ரதலமாரப்ய வாமாவர்த்தேன ।

ஓம் - ஹ்ரீம் - அஸிதாங்க பைரவ ஸ்ரீ ।
,, ,, - ருரு பைரவ ।
,, ,, - சண்ட பைரவ ।
,, ,, - க்ரோத பைரவ
,, ,, - உன்மத்த பைரவ
,, ,, - கபால பைரவ
,, ,, - பீஷண பைரவ
,, ,, - ஸம்ஹார பைரவ
மூலம் । ஸ்ரீசண்டிகாஸ்ரீ (த்ரி:)
அபீஷ்டஸித்திம்.... பஞ்சமாவரணார்ச்சனம் ।।

॥ षष्ठावरणम् ॥

चतुर्विंशतिदले देव्यग्रदलमारभ्य वामावर्तेन ।

ओं विं - विष्णुमाया श्री । ओं चें - चेतना । बुं - बुद्धि । निं-निद्रा । क्षुं-क्षुधा । छां-छाया । शं-शक्ति । तृं-तृष्णा । क्षां-क्षान्ति । जां - जाति । लं - लज्जा । शां - शान्ति । श्रं - श्रद्धा । कां - कान्ति । लं लक्ष्मी । धृं - धृति । वृं - वृत्ति । श्रृं - श्रुति । स्मृं - स्मृति । तुं - तुष्टि । पुं - पुष्टि । दं - दया । मां - मातृ । भ्रां - भ्रान्ति ।

मूलं । श्रीचण्डिका श्री । (त्रिः)

अभीष्टसिद्धिं ... षष्ठाख्यावरणार्चनम् ॥ १२ ॥

ஷஷ்டாவரணம்

சதுர்விம்சதிதலே தேவ்யக்ரதலமாரப்ய வாமாவர்த்தேன ।

ஓம் விம் - விஷ்ணுமாயா ஸ்ரீ । ஓம் - சேம் - சேதனா । பும் - புத்தி । நிம் - நித்ரா । க்ஷும் - க்ஷுதா । ச்சாம்-ச்சாயா । சம் - சக்தி । த்ரும் - த்ருஷ்ணா । க்ஷாம்-க்ஷாந்தி । ஜாம் - ஜாதி । லம்-லஜ்ஜா । சாம் - சாந்தி । ச்ரம் - ச்ரத்தா । காம் - காந்தி । லம்-லக்ஷ்மீ । த்ரும் - த்ருதி । வ்ரும் - வ்ருத்தி । ச்ரும் - ச்ருதி । ஸ்ம்ரும்-ஸ்ம்ருதி । தும் - தும்டி । பும் - புஷ்டி । தம் - தயா । மாம்-மாத்ரு । ப்ராம் -ப்ராந்தி ॥

மூலம் । ஸ்ரீசண்டிகா ஸ்ரீ (த்ரி:)

அபீஷ்டஸித்திம்....ஷஷ்டாக்யாவரணார்ச்சனம் ॥

॥ सप्तमावरणम् ॥

चतुरश्रे (देव्याः पश्चिमद्वारमारभ्य) प्रसिद्ध - पूर्वादिदिक्षु प्रादक्षिण्यक्रमेण ।

ओं लं - इन्द्र श्री । रं - अग्नि । मं - यम । क्षं - निर्ऋति । वं - वरुण । यं - वायु । सं - सोम । हं - ईशान । ह्रीं - अनन्तश्री (निर्ऋति - वरुणयोर्मध्ये) अं - ब्रह्मश्री (पूर्व - ईशान्योर्मध्ये) ।

मूलं । श्रीचण्डिका श्री (त्रिः) ॥

अभीष्टसिद्धिं ... सप्तमावरणार्चनम् ॥ १३ ॥

॥ अष्टमावरणम् ॥

चतुरश्रबाह्ये प्रसिद्ध - पूर्वादिदिक्षु प्रादक्षिण्येन ।

ஸப்தமாவரணம்

சதுரச்ரே (தேவ்யா: பச்சிமத்வராமாரப்ய) ப்ர - ஸித்த பூர்வாதி-திக்ஷு ப்ராதக்ஷிண்ய-க்ரமேண ||

ஓம் லம் - இந்த்ரஸ்ரீ | ரம் - அக்னி | மம் - யம | க்ஷம் - நிருருதி | வம் - வருண | யம் - வாயு | ஸம் - ஸோம | ஹம் - ஈசான || ஹ்ரீம் - அனந்தஸ்ரீ (நிருருதி வருணயோர் - மத்யே) | அம் - ப்ரஹ்மஸ்ரீ (பூர்வ - ஈசான்யோர்-மத்யே)

மூலம் | ஸ்ரீசண்டிகாஸ்ரீ (த்ரி:)

*அபீஷ்டஸித்திம்....ஸப்தமாவரணார்ச்சனம் || **13** ||*

அஷ்டமாவரணம்

சதுரச்ரபாஹ்யே ப்ரஸித்த பூர்வாதி-திக்ஷுப்ரா தக்ஷிண்யேன |

ओं - वं - वज्र श्री (पूर्वे) । शं - शक्ति (अग्नेये) । दं - दण्ड (दक्षिणे) । खं - खड्ग (नैर्ऋत्यां) । पां - पाश (पश्चिमे) । अं - अंकुश (वायव्ये) । गं-गदा (उत्तरे) । शूं-शूल (ईशान्ये) । चं-चक्र (निर्ऋति-वरुणयोर्मध्ये) । पं पद्म (पूर्व-ईशानयोर्मध्ये) ।

मूलं । श्रीचण्डिका श्री ॥ (त्रिः)

अभीष्टसिद्धि ...... अष्टमावरणार्चनम् ॥ १४ ॥

॥ नवमावरणम् ॥

देव्याः दक्षिणभागे ॥

ओं ब्रं - ब्रह्म श्री । विं - विष्णु । रुं-रुद्र ॥

ततो महालक्ष्मी - देव्यस्त्र णि पूजयेत् ॥

अं - अक्षमाला श्री । पं - पद्म । सां - सायक । खं-खड्ग ।

ஓம்-வம்-வஜ்ரஸ்ரீ (பூர்வே) | சம்-சக்தி (ஆக்னேயே) | தம்-தண்ட (தக்ஷிணே) | க்கம்-கட்க (நைர்ருத்யாம்) | பாம் - பாச (பச்சிமே) | அம் - அங்குச (வாயவ்யே) | கம்-கதா (உத்தரே) சூம்-சூல (ஈசான்யே) | சம் - சக்ர (நிர்ருதி - வருணயோர் - மத்யே) | பம் - பத்ம (பூர்வ - ஈசானயோர் - மத்யே)

மூலம் | ஸ்ரீசண்டிகா ஸ்ரீ (த்ரி:)

அபீஷ்டஸித்திம்....அஷ்டமாவரணார்ச்சனம் || 14 ||

நவமாவரணம்

தேவ்யா: தக்ஷிணபாகே ||

ஓம் ப்ரம் - ப்ரஹ்மஸ்ரீ | விம்-விஷ்ணு | ரும்-ருத்ர | ததோ மஹாலக்ஷ்மீ-தேவ்யஸ்த்ராணி பூஜயேத் ||

அம்-அக்ஷமாலா ஸ்ரீ | பம்-பத்ம | ஸாம்-ஸாயக |

वं वज्र । गं गदा । चं-चक्र । सुं सुराभाजन । शं-शंख । शं-शक्ति । पं-परशु । धं-धनु । चं-चर्म । दं-दण्ड । कुं-कुण्डिका । घं घण्टा । पां-पाश । शूं-शूल ॥

चतुरश्रस्य बहिः कोणेषु-वं वटुक श्री (वायव्यां) । यां-योगिनी (ईशान्ये) । क्षं-क्षेत्रपाल (नैर्ऋत्यां) । गं-गणेश (आग्नेये) । दुं-दुर्गा (मध्ये) । विं-विष्णु (ईशान्यां) । शिं-शिव (आग्नेये) । सुं-सूर्य (वायव्यां) । गं-गणेश (नैर्ऋत्यां) ॥

मूलं । श्रीचण्डिका श्री (त्रिः) ।
अभीष्टसिद्धि ...... नवमावरणार्चनम् ॥
धूपः । दीपः । नैवेद्यम् । नीराजनम् । मन्त्रपुष्पम् ॥

கம் - கட்க | வம் - வஜ்ர | கம் - கதா | சம் - சக்ர | ஸும் - ஸுராபாஜன | சம் - சங்க | சம் - சக்தி | பம்-பரசு | தம் - தனு | சம்-சர்ம | தம்-தண்ட | கும்-குண்டிகா | கம்-கண்டா | பாம்-பாச | சூம்-சூல ||

சதுரச்ரஸ்ய பஹி: கோணேஷு

வம்-வடுகஸ்ரீ (வாயவ்யாம்) | யாம்-யோகினீ (ஈசான்யே) | க்ஷம் - க்ஷேத்ரபால (நைர்ருத்யாம்) | கம் - கணேச (ஆக்னேயே) | தும் - துர்க்கா (மத்யே) | விம் - விஷ்ணு (ஈசான்யாம்) | சிம்-சிவ (ஆக்னேயே) | ஸூம் - ஸூர்ய (வாயவ்யாம்) | கம் - கணேச (நைர்ருத்யாம் ||

மூலம் | ஸ்ரீசண்டிகா ஸ்ரீ (த்ரி:) |
அபீஷ்டஸித்திம்...நவமாவரணார்ச்சனம் ||

தூப: | தீப: | நைவேத்யம் | நீராஜனம் | மந்த்ர புஷ்பம் ||

आवाहनं न जानामि न जानामि विसर्जनम् ।
पूजाविधिं न जानामि क्षमस्व परमेश्वरि ॥

अज्ञानाद्विस्मृते-र्भ्रान्त्या यन्न्यून-मधिकं-कृतम् ।
तत्सर्वं क्षम्यतां देवि प्रसीद परमेश्वरि ॥

कामेश्वरि जगन्मातः सच्चिदानन्द-विग्रहे ।
गृहाणार्चामिमां प्रीत्या प्रसीद परमेश्वरि ॥

अनेन यथाशक्त्यर्चनेन भगवती श्रीजगदम्बा प्रीयताम् ॥

॥ कुमारी पूजनम् ॥

अष्टदलपीठोपरि कुमारीं समावेश्य ।
ओं क्लीं—कुलकुमारिकायै नमः ।
मन्त्रक्षरमयीं लक्ष्मीं मातृणां रूपधारिणीम् ।

ஆவாஹனம் ந ஜானமி ந ஜானமி விஸர்ஜனம் | பூஜாவிதிம் ந ஜானமி க்ஷமஸ்வ பரமேச்வரி || அஜ்-ஞானத் - விஸ்ம்ருதேர் - ப்ராந்த்யா யந்ந்யூன - மதிகம் க்ருதம் | தத் ஸர்வம் க்ஷம்யதாம் தேவி ப்ரஸீத பரமேச்வரி | காமேச்வரி ஜகன்மாத : ஸச்சிதானந்த விக்ரஹே | க்ருஹாணார்ச்சாமிமாம் ப்ரீத்யா ப்ரஸீத பரமேச்வரி ||

அநேந யதாசக்த்யர்ச்சனேன பகவதீ ஸ்ரீஜகதம்பா ப்ரீயதாம் ||

குமாரீ பூஜனம்

அஷ்டதல-பீடோபரி குமாரீம் ஸமாவேச்ய |
ஓம் க்லீம்-குலகுமாரிகாயை நம: |
மந்த்ராக்ஷர - மயீம் லக்ஷ்மீம் மாத்ருணும் ரூப

नवदुर्गात्मिकां साक्षात् कन्यामावाहयाम्यहम् ॥

(अनेनैव मन्त्रेण नवापि आवाहयेत् । अशक्तौ यथाशक्ति एकामपि पूजयेत् ॥)

ओं क्लीं कुल-कुमार्यै नमः । पाद्यं समर्पयामि । अर्घ्यं । आचमनीयं । वस्त्रं । गन्धं । पुष्पं । भूषणम् । विशेषार्घ्यामृतम् । अर्चनम् ॥

ओं क्लीं कौमार्यै नमः । त्रिपुरायै । कल्याण्यै । रौहिण्यै । कामिन्यै । चण्डिकायै । शांकर्यै । दुर्गायै । सुभद्रायै ॥

धूपः । दीपः । नैवेद्यं । नीराजनं ॥

वन्दितांघ्रियुगे देवि सर्वसौभाग्यदायिनि । रूपं देहि जयं देहि यशो देहि द्विषो जहि ॥ इति प्रार्थना ॥

தாரிணீம் | நவதுர்க்காத்மிகாம் ஸாக்ஷாத் கன்யாமாவாஹயாம் - யஹம் || (அனேனைவ மந்த்ரேண நவாபி ஆவாஹயேத் | அசக்தௌ யதாசக்தி ஏகாமபி பூஜயேத் ||)

ஓம் க்லீம் குல - குமார்யை நம: | பாத்யம் ஸமர்ப்பயாமி | அர்க்யம் | ஆசமனீயம் | வஸ்த்ரம் | கந்தம் | புஷ்பம் | பூஷணம் | விசேஷார்க்யாம்ருதம் | அர்ச்சனம் ||

ஓம் க்லீம் கௌமார்யை நம: | த்ரிபுராயை | கல்யாண்யை | ரோஹிண்யை | காமின்யை | சண்டிகாயை | சாங்கர்யை | துர்காயை || ஸுபத்ராயை |

தூப: | தீப: | நைவேத்யம் | நீராஜனம் ||

வந்திதாங்க்ரியுகே தேவி ஸர்வ - ஸௌபாக்யதாயினி | ரூபம் தேஹி ஜயம் தேஹி யசோ தேஹி த்விஷோ ஜஹி || இதி ப்ரார்த்தனா ||

॥ बलिदानम् ॥

देवताग्रे मध्ये भूमौ सिन्दूरेण बिन्दु-त्रिकोण-वृत्त-चतुरश्रात्मकयन्त्रं विलिख्य ॥ मूलं । चण्डिकाबलि-पात्राधार-मण्डलाय नमः । अन्नव्यंजनयुतं बलिं निधाय ॥

मूलं । दूर्गाबलिद्रव्याय नमः ।

मूलं । सांगायै सायुधायै सवाहनायै सपरिवारायै स-शक्तिकायै ब्रह्माविष्णुरुद्रसहितायै त्रिगुणात्मिका-चण्डिकादेव्यै नमः ॥

मूलं ॥ एह्येहि जगतां जननि इममन्नबलिं गृह्ण । सिद्धिं देहि शत्रुक्षयं कुरु ह्रीं ह्रीं हुं फट् स्वाहा । एष बलिः सांगायै सायुधायै सवाहनायै सपरिवारायै सशक्तिकायै ब्रह्माविष्णुरुद्रसहि-

---

பலிதானம்

தேவதாக்ரே மத்யே பூமௌ ஸிந்தூரேண பிந்து-த்ரிகோண - வ்ருத்த - சதுரச்ராத்மக - யந்த்ரம் விலிக்ய || மூலம் | சண்டிகா - பலிபாத்ராதார - மண்டலாய நம : | அன்ன-வ்யஞ்ஜனயுதம் பலிம் நிதாய ||

மூலம் || துர்க்கா - பலித்ரவ்யாய நம : || மூலம் || ஸாங்காயை ஸாயுதாயை ஸவாஹனாயை ஸபரிவாராயை ஸசக்திகாயை ப்ரஹ்மா - விஷ்ணு - ருத்ர - ஸஹிதாயை த்ரிகுணாத்மிகா - சண்டிகா தேவ்யை நம: ||

மூலம் ॥ ஏஹ்யேஹி ஜகதாம் ஜனனி இமமன்ன-பலிம் க்ருஹ்ண | ஸித்திம் தேஹி சத்ருக்ஷயம் குரு ஹ்ரீம்-ஹ்ரீம்-ஹூம் பட் ஸ்வாஹா | ஏஷ பலி : ஸாங்காயை ஸாயுதாயை ஸவாஹனாயை ஸபரிவாராயை ஸசக்திகாயை ப்ரஹ்மா - விஷ்ணு - ருத்ர ஸஹிதாயை

तायै त्रिगुणात्मिका श्रीदुर्गादेव्यै नमः ।। इति वामांगुष्ठानामिकाभिः बलिमुत्सृज्य दक्षहस्तेन जलं त्यजेत् ।।

शरणागतदीनार्त-परित्राण-परायणे ।
सर्वस्यार्तिहरे देवि नारायणि नमोऽस्तु ते ।।

ओं वज्रनखदंष्ट्रायुधाय सिंहाय हुं फट् नमः । इमं बलिं गृहण स्वाहा ।। ओं भूः महिषश्रृंगेभ्यो इमं बलिं गृहण स्वाहा ।। सर्वाभ्यो बलिदेवताभ्यो नमः । इति सर्वमभ्यर्च्य ।।

वटुकाद्याः सुराः सर्वे सर्वसिद्धिविधायिनः ।
शान्तिं पुष्टिं प्रयच्छन्तु त्वत्प्रसादान्महेश्वरि ।।

த்ரிகுணாத்மிகா ஸ்ரீதுர்க்கா தேவ்யை நம: || இதிவாமாங்குஷ்டாநாமிகாபி: பலிமுத்ஸ்ருஜ்ய தக்ஷ ஹஸ்தேன ஜலம் த்யஜேத் ||

சரணாகத - தீனார்த்த - பரித்ராண பராயணே | ஸர்வஸ்யார்த்தி-ஹரே தேவி நாராயணி நமோऽஸ்துதே ||

ஓம் வஜ்ரநக - தம்ஷ்ட்ராயுதாய ஸிஹ்மாய ஹூம் பட் நம: | இமம் பலிம் க்ருஹ்ண ஸ்வாஹா || ஓம் பூ: மஹிஷ - ச்ருங்கேப்யோ மஹிஷேப்ய : இமம் பலிம் க்ருஹ்ண ஸ்வாஹா || ஸர்வாப்யோ பலிதேவதாப்யோ நம: | இதி ஸர்வமப்யர்ச்ய ||

வடுகாத்யா: ஸுரா: ஸர்வே ஸர்வஸித்தி - விதாயின: | சாந்திம் புஷ்டிம் ப்ரயச்சந்து த்வத் ப்ரஸாதான்-மஹேச்வரி ||

शंखतीर्थेनात्मानं प्रोक्षयेत् ॥

॥ समर्पणम् ॥

साधु वाऽसाधु वा कर्म यद्यदाचरितं मया ।
तत्सर्वं कृपया देवि गृहाणाराधनं मम ॥

சங்க-தீர்த்தேன ஆத்மானம் ப்ரோக்ஷயேத் ||

ஸமர்ப்பணம் ||

ஸாதுவாऽஸாது வா கர்ம யத்யதாசரிதம் மயா |
தத்ஸர்வம் க்ருபயா தேவி க்ருஹாணாராதனம் மம ||

अनुबन्धः ॥ ५ ॥

॥ नवरात्रे वार्षिक-चण्डी-विधानम् ॥

(मन्त्रमहार्णव-प्रोक्तम्)

आश्विन - शुक्ल - प्रतिपदि पूर्वाह्णे तिलतैलेन कृताभ्यंगो यजमानः साधकः कृतनित्यक्रियः सुसंस्कृते शुभे स्थाने सुरम्ये गृहे तोरणाद्यलंकृते कदलीस्तंभ - मण्डिते सुधूपद्रव्यधूपिते सुदीप - प्रकाशाढ्ये स्वासने प्राङ्मुखः समुपविश्याचम्य, प्राणानायम्य देशकालौ संकीर्त्य, श्रीमहाकाली-महालक्ष्मी-महासरस्वती-प्रीत्यर्थं सकलमनोरथ - फलावाप्त्यर्थं चतुर्विध - पुरुषार्थ - सिद्ध्यर्थं नवचण्डी - विधान - महं करिष्ये इति संकल्प्य ॥

அனுபந்தம்—5

நவராத்ரியில் வார்ஷிக சண்டீ—விதானம்

(மந்த்ர-மஹார்ணவ-ப்ரோக்தம்)

ஆச்வின (புரட்டாசி - ஐப்பசி) மாஸ சுக்ல ப்ரதமையன்று காலை எண்ணெய் தேய்த்துக் குளித்து ஸாதகனான யஜமானன் நித்ய கர்மானுஷ்டானங்களைச் செய்து பரிசுத்தமான சுப லக்ஷணமுள்ள இடத்தில் அழகிய வீட்டில் தோரணங்களாலும் வாழை மரங்களாலும் அலங்கரித்து வாசனை திரவியங்களால் தூபமிட்டு தீபங்களால் பிரகாசப்படுத்தி ஆஸனத்தில் கிழக்கு முகமாயமர்ந்து, பிராணாயாமம் செய்து தேச காலங்களைச் சொல்லி 'ஸ்ரீமஹாகாளீ-மஹாலக்ஷ்மீ-மஹாஸரஸ்வதீ-ப்ரீத்யர்த்தம், ஸகல - மனோரத - பலாவாப்த்யர்த்தம், சதுர்வித - பல - புருஷார்த்த ஸித்த்யர்த்தம் நவசண்டீ விதான-மஹம் கரிஷ்யே' என்று ஸங்கல்பம் செய்து கொள்ள வேண்டும்.

गणेशपूजनादिकं कृत्वा । तस्मिन् गृहे पूर्वस्यां दिशि ओं गजारूढे कादंबरि देवि इहागच्छ इह तिष्ठ इत्यावाह्य । आग्नेय्यां ओं अजवाहने उल्के देवि इहागच्छ इह तिष्ठ इत्यावाह्य ॥

दक्षिणे—ओं महिषारूढे करालि देवि ...... ।
नैर्ऋते—ओं प्रेतवाहने रक्ताक्षि ...... ।
पश्चिमे—ओं श्वेतकौलीरवाहने श्वेतांबरेदेवि ...... ।
वायव्ये—ओं मृगवाहने हरिता देवि ...... ।
उत्तरे—ओं सिंहवाहने यक्षिणि देवि ...... ।
ईशाने—ओं वृषवाहने कं कालि देवि ...... ।
पूर्वेशानयो-र्मध्ये ओं हंसवाहने सुरश्रेष्ठे देवि ...... ।

கணேசபூஜை முதலியவற்றைச் செய்து கொண்டு வீட்டின் கிழக்கு முதலிய திசைகளில் பின்வருமாறு தேவதைகளை ஆவாஹனம் செய்து பூஜிக்கவேண்டும்.

கிழக்கில் — 'ஓம் கஜாரூடே காதம்பரிதேவி இஹாகச்ச இஹ திஷ்ட' என்று ஆவாஹனம். அக்னி திக்கில் — 'ஓம் அஜவாஹனே உல்கே தேவி இஹாகச்ச இஹ திஷ்ட' என்று ஆவாஹனம்.

தெற்கில் — 'ஓம் மஹிஷாரூடே கராலிதேவி'
நிருருதியில் — 'ஓம் ப்ரேதவாஹனே ரக்தாக்ஷி...'
மேற்கில் — 'ஓம் ச்வேத கௌலீர வாஹனே ச்வே-தாம்பரேதேவி'
வாயுதிக்கில் — 'ஓம் ம்ருகவாஹனே ஹரிதாதேவி...'
வடக்கில் 'ஓம் ஸிஹ்மவாஹனே யக்ஷிணி தேவி...'
ஈசானத்தில் — 'ஓம் வ்ருஷவாஹனே கம் காளி தேவி'

निर्ऋतिवरुणयो-र्मध्ये ओं अहिवाहने सर्वराज्ञि देवि इहा-गच्छ इह तिष्ठ इत्यावाह्य ।

गन्ध-पुष्प-धूप-दीप-नैवेद्याद्युपचारैः संपूज्य प्रणमेत् ॥

दशदिक्षु यथाक्रमेण इन्द्रादीनपि संपूज्य ।

ग्रहमण्डले स्वशाखोक्तविधिना नवग्रहान् यथास्थानं संपूजयेत् ॥

ततश्चतुरस्र-चतु-र्हस्त-वेदिकायां अष्टदलं विधाय शालिपुंजोपरि स्वर्णादिरचितं कुंभं नवतन्तुना वेष्टितं चन्दनादि-चर्चितं सुधूपितं सहिरण्यं स्थापयेत् ॥

கிழக்குக்கும் ஈசானத்துக்கும் மத்தியில் — 'ஓம் ஹம்ஸவாஹனே ஸுரச்ரேஷ்டே தேவி...'

நிருருதிக்கும் மேற்குக்கும் மத்தியில் — 'ஓம் அஹிவாஹனே ஸர்வராஜ்ஞி-தேவி இஹாகச்ச இஹ திஷ்ட' என்று ஆவாஹனம்.

சந்தனம், புஷ்பம், தூபம், தீபம், நைவேத்யம் முதலிய உபசாரங்களால் பூஜித்து நமஸ்கரிக்கவும்.

பத்துத் திக்குகளிலும் வரிசையாக இந்திரன் முதலியவர்களைப் பூஜிக்கவும். நவக்ரஹ மண்டலத்தில் அவரவர் சாகையில் கூறியுள்ள முறைப்படி நவக்ரஹங்களை அந்தந்த ஸ்தானத்தில் பூஜிக்கவும்.

பிறகு சதுரமான நாலு கையளவுள்ள மேடையில் எட்டுதளக் கோணம் வரைந்து அரிசியைப் பரப்பி அதன் மேல் பொன், வெள்ளி முதலியவற்றாலான கும்பத்தை வைத்துப் புது நூலால் சுற்றிச் சந்தனத்தால் அலங்கரித்து தூபங்காட்டிப் பொன்னைச் சேர்த்து ஸ்தாபிக்கவும்.

'इमं मे गंगे' इति जलेनापूर्य तत्र कुंकुमागरु-कर्पूरचन्दन-पंकं कुसुमानि च निक्षिप्य तस्य मुखे आम्रदलानि निधाय तदुपरि नारिकेलफलाढ्यं सतण्डुलं कलशजातीयं पात्रं निधाय। रक्तवस्त्रेणावेष्ट्य। स्वर्णादिनिर्मितं महिषघ्नीदेवी-प्रतिमां ताम्रपात्रे निधाय घृतेनाभ्यज्य तदुपरि दुग्ध-धारां जलधारां च दत्वा पुष्पाद्यासनं दत्वा कलशोपरि संस्थाप्य प्रतिष्ठां कृत्वा आवाहयेत् ॥ तत्र मन्त्रः ॥

एहि दुर्गे महाभागे रक्षार्थं मम सर्वदा। आवाहयाम्यहं देवि सर्वकामार्थसिद्धये ॥ अस्यां मूर्तौ समागच्छ स्थितिं मत्कृपया कुरु। रक्षां कुरु सदा भद्रे विश्वेश्वरि नमोऽस्तु ते ॥ ओं। जयन्ती

'இமம் மே கங்கே' என்ற மந்திரத்தால் தீர்த்தத்தை நிரப்பி அதில் குங்குமப்பூ, அகில், பச்சைக் கற்பூரம், சந்தனக் குழம்பு, புஷ்பங்கள் ஆகியவற்றை இட்டு அதன் வாயில் மாவிலையை வைத்து மேலே கலசம் செய்துள்ள உலோகத்தாலான பாத்திரத்தை அரிசியுடனும் தேங்காயுடனும் வைத்துச் சிவப்பு வஸ்திரத்தால் அலங்கரிக்கவும்.

பொன் முதலியவற்றாலான மஹிஷக்னீ தேவியின் பிரதிமையைத் தாமிரபாத்திரத்தில் வைத்து நெய்யைப் பூசிப் பாலபிஷேகமும் தீர்த்தாபிஷேகமும் செய்து புஷ்பம் முதலியவற்றால் ஆஸனம் அமைத்துக் கலசத்தின் மேல் ஸ்தாபித்துப் பிரதிஷ்டை செய்து ஆவாஹனம் செய்யவும். அதற்கு மந்திரம்.

'ஏஹி துர்க்கே மஹாபாகே ரக்ஷார்த்தம் மம ஸர்வதா | ஆவாஹயாம்யஹம் தேவி ஸர்வகாமார்த்த - ஸித்தயே || அஸ்யாம் மூர்த்தௌ ஸமாகச்ச ஸ்திதிம் மத்க்ருபயா குரு | ரக்ஷாம் குரு ஸதா பத்ரே விச்வேச்வரி நமோऽஸ்து தே || ஓம் ஜயந்தீ மங்களா காளீ

मंगला कांली भद्रकाली कपालिनी । दुर्गा क्षमा शिवा धात्री स्वधा स्वाहा नमोऽस्तु ते ॥ इति आवाह्य पुष्पान्तैरुपचारैः संपूज्य सप्तशती* यन्त्रावरण-पूजां कृत्वा प्रार्थयेत् ॥

महिषघ्नि महामाये चामुण्डे मुण्डमालिनि ।
द्रव्य - मारोग्य - विजयौ देहि देवि नमः सदा ॥
भूतप्रेत - पिशाचेभ्यो रक्षोभ्यश्च महेश्वरि ।
देवेभ्यो मानुषेभ्यश्च भयेभ्यो रक्ष मां सदा ॥
सर्वमंगल - मांगल्ये शिवे सर्वार्थ - साधिके ।
शरण्ये त्र्यंबके गौरि नारायणि नमोऽस्तु ते ॥
रूपं देहि यशो देहि भगं भगवति देहि मे ।
पुत्रान् देहि धनं देहि सर्वान् कामान् प्रदेहि मे ॥
इति संप्रार्थ्य ॥

பத்ரகாளீ கபாலினீ | துர்க்கா க்ஷமா சிவா தாத்ரீ ஸ்வதா ஸ்வாஹா நமோஸ்து தே' || என்று ஆவாஹனம் செய்து மந்த்ரபுஷ்பம் வரை உள்ள உபசாரங்களால் பூஜித்து *ஸப்தசதீயந்த்ர ஆவரண பூஜையைச் செய்து பின் வருமாறு பிரார்த்தனை செய்துகொள்ளவும்.

'மஹிஷக்னி மஹா மாயே சாமுண்டே முண்டமாலினி | த்ரவ்ய - மாரோக்ய - விஜயௌ தேஹி தேவி நம: ஸதா || பூதப்ரேத - பிசாசேப்யோ ரக்ஷோப்யச்ச மஹேச்வரி | தேவேப்யோ மானுஷேப்யச்ச பயேப்யோ ரக்ஷ மாம் ஸதா || ஸர்வ மங்கல - மாங்கல்யே சிவே ஸர்வார்த்த - ஸாதிகே || சரண்யே த்ர்யம்பகே கௌரி நாராயணி நமோऽஸ்துதே || ரூபம் தேஹி யசோ தேஹி பகம் பகவதி தேஹி மே | புத்ரான் தேஹி தனம் தேஹி ஸர்வான் காமான் ப்ரதேஹி மே' || என்று பிரார்த்தனை.

---

* அனுபந்தம் 4.

मूलमन्त्रजपं कृत्वा। नारायणादीन् नमस्कृत्य॥ कवचार्गल-कीलक-पूर्वकं चरितत्रयं रहस्यत्रययुतं पठेत्॥ स्वयमशक्तश्चेत् ब्राह्मणं संपूज्य चण्डीपाठार्थं त्वामहं वृणे इति यज्ञसूत्रं बध्वा पूगीफलं सदक्षिणं ब्राह्मणकरे दत्वा जपयित्वा पुष्पांजलिं दत्वा नमस्कारं कृत्वा पद्धति-मार्गेण कुमारी - पूजनं कुर्यात्। ततो गुरुपूजनं यथावत् कृत्वा ब्राह्मणान् पूजयित्वा तांबूलदक्षिणाभि-स्तोषयेत्॥ एवं प्रतिपत्कृत्यं विधाय एवमेव द्वितीयायां द्विगुणं, त्रिगुणं तृतीयायां एवमेकोत्तरवृद्ध्या कुमारीपूजनं ब्राह्मण - समा-राधनं नवम्यन्तं नवम्यां नवगुणं यथा भवति तथा कुर्यात्॥

மூலமந்த்ரஜபம் செய்து விட்டு நாராயணர் முதல் எல்லா தேவதைகளையும் நமஸ்கரித்து விட்டுக் கவசம் அர்க்கலம் கீலகம் முன்னும் ரஹஸ்யத்ரயத்தைப் பின்னும் சேர்த்து தேவீமாஹாத்மிய சரித்திரங்கள் மூன்றையும் படிக்கவும். தானே வாசிக்க இயலாவிட்டால் ஒரு பிராம்மணரைப் பூஜித்து('சண்டீ பாடார்த்தம் த்வா மஹம் வ்ருணே') சண்டீ பாடத்திற்காக உம்மை நான் வரிக்கிறேன் என்று அவர்கையில் யக்ஞ ஸூத்ரத்தைக் கட்டி வெற்றிலை பாக்குடன் அவருக்கு தக்ஷிணை கொடுத்து ஜபத்தை முடித்து புஷ்பாஞ்ஜலியளித்து நமஸ்கரித்து விட்டு பத்ததி மார்க்கத்தில் குமாரி பூஜையும் குரு பூஜையும் செய்யவும்.

பிராம்மணர்களைப் பூஜித்துத் தாம்பூலம் தக்ஷிணைகளால் ஸந்தோஷப்படுத்தவும். இவ்வாறு பிரதமையில் செய்து அவ்வாறே த்விதீயையில் (குமாரீ பூஜனம், பிராம்மண ஸமாராதனம் ஆகியவற்றை) இரு மடங்காகவும், த்ருதீயையில் மும்மடங்காகவும் ஒவ்வொருநாளும் ஒவ்வொன்ருக அதிகரித்து நவமியில் ஒன்பது மடங்காகச் செய்யவும்.

इति नवरात्रं कृत्वा दशम्यां देवीं विसर्जयेत् ॥ तद्यथा ॥

उत्तिष्ठ देवि चण्डेशि शुभां पूजां प्रगृह्य च । कुरुष्व मम कल्याणं अष्टभिः शक्तिभिः सह ॥ इति उत्थाप्य ॥

दुर्गे देवि जगन्मातः स्वस्थानं गच्छ पूजिते । संवत्सरे व्यतीते तु पुनरागमनाय वै ॥ इमां पूजां मया देवि यथाशक्त्युपपादिताम् । रक्षार्थं त्वां समादाय व्रज स्वस्थानमुत्तमम् ॥

इति मन्त्रेण स्वर्णमयीं प्रतिमां आचार्याय दत्वा श्लोकं पठेत् ॥

त्रैलोक्य-मातर्देवि त्वं सर्वभूतदयान्विते ।
दानेनानेन सन्तुष्टा सुप्रीता वरदा भव ॥

ततो नवम्यां कृतजप-दशांशहोमः* ॥

---

*பிறகு நவமியில் (தேவீமாஹாத்மியம்) ஜபம் செய்த அளவில் பத்திலொரு அம்சம் ஹோமம்.**

இவ்வனம் நவராத்திரி பூஜையைப் பூர்த்தி செய்து தசமியன்று தேவியின் பிரதிமையை விஸர்ஜனம் செய்யவும். அது பின் வருமாறு :—

'உத்திஷ்ட தேவி சண்டேசி சுபாம் பூஜாம் ப்ரக்ருஹ்ய ச | குருஷ்வ மம கல்யாணம் அஷ்டபி:சக்திபி: ஸஹ' || என்று உத்தாபனம்.

' துர்க்கே தேவி ஜகன்மாத: ஸ்வஸ்தானம் கச்ச பூஜிதே—ஸம்வத்ஸரே வ்யதீதே து புனராகமனுய வை | இமாம் பூஜாம் மயா தேவி யதாசக்த்யுபபாதிதாம் | ரக்ஷார்த்தம் த்வாம் ஸமாதாய வ்ரஜ ஸ்வஸ்தான-முத்தமம் || ' என்ற மந்திரத்தால் ஸ்வர்ணமயமான பிரதிமையை ஆசாரியரிடம் ஸமர்ப்பித்துப் பின்வரும் சுலோகத்தைச் சொல்லவும்.

த்ரைலோக்யமாதர் - தேவி த்வம் ஸர்வபூத-தயான்விதே |
தானேனுனேன ஸந்துஷ்டா ஸுப்ரீதா வரதா பவ ||

---

* சண்டீ ஹோம விதானம் அனுபந்தம் 6ல் காண்க.

सर्वं कर्म ईश्वरार्पणं कृत्वा ब्राह्मणान् भोजयित्वा, हीन-दीन-अन्ध-कृपणेभ्योऽन्नं दत्वा तांबूल-दक्षिणादिभिः सन्तोष्य सुहृद्यतो भुंजीत ॥ शुभम् ॥

எல்லாக் கர்மங்களையும் ஈச்வரார்ப்பணம் செய்து, பிராம்மண போஜனம் செய்வித்து, ஏழை எளியோர் குருடர் முதலியவர்களுக்கு அன்னமிட்டுத் தாம்பூலம் தக்ஷிணை முதலியவற்றால் திருப்தி செய்வித்து ஸுஹ்ருத்துக்களுடன் உண்டு களிக்கவும். சுபம்.

अनुबन्धः ॥ ६ ॥

चण्डी होमः

श्रीगणेशाय नमः ॥

मण्डप-प्रवेशः । यजमानः शुभदिने सपत्नीकस्तिलतैलेन कृताभ्यंगः स्नात्वा संपूर्णकलशहस्तो मण्डपं प्रदक्षिणीकृत्य पश्चिमद्वारेण प्रविश्य उपविश्य ॥ १ ॥

अनुज्ञा । पवित्रं धृत्वा ॥

शुक्लांबरधरं + शान्तये ॥ ओं भूः + भूर्भुवस्सुवरोम् ॥ विघ्नेश्वर-पूजां कृत्वा ॥

संकल्पः ॥ शुभे शोभने मुहूर्ते + ममोपात्त + श्रीपरमेश्वर-प्रीत्यर्थं श्रीदुर्गा-लक्ष्मी-सरस्वती-प्रीतिद्वारा अस्माकं सर्वेषां सकुटुम्बानां क्षेमस्थैर्य-वीर्य-विजय-आयुरारोग्य-ऐश्वर्याभिवृद्ध्यर्थं सर्वारिष्ट-निवारणार्थं श्रीचण्डीहोमं (नवचण्डी—शतचण्डी—सहस्रचण्डीं वा ब्राह्मणद्वारा) करिष्ये ॥ २ ॥

அனுபந்தம் 6

சண்டீ ஹோமம்

ஸ்ரீ கணேசாய நம: |

மண்டபப்ரவேசம்: *யஜமானன் சுபதினத்தில் எண்ணெய் தேய்த்து ஸ்நானம் செய்து பத்னியுடன் பூர்ண கலசத்தைக் கையிலெடுத்துக் கொண்டு மண்டபத்தை பிரதக்ஷிணம் செய்து மேற்கு வாயில் வழியாக உள்ளே சென்று உட்கார வேண்டும்.* (1)

அனுக்ஞை: *பவித்ரம் தரித்துக் கொள்ளவும்.* **சுக்லாம்பரதரம் + சாந்தயே** || *ஓம் பூ: + பூர்ப்புவஸ்-ஸுவரோம் | விக்னேச்வர பூஜை செய்யவும்.*

ஸங்கல்ப: | **சுபே சோபனே** *முஹூர்த்தே + மமோபாத்த + ஸ்ரீ பரமேச்வர ப்ரீத்யர்த்தம் ஸ்ரீ* **துர்க்கா**-*லக்ஷ்மீ-ஸரஸ்வதீ-ப்ரீதி-த்வாரா அஸ்மாகம் ஸர்வேஷாம்* **ஸகுடும்பானாம்** *க்ஷேமஸ்த்தைர்ய - வீர்ய - விஜய - ஆயுராரோக்ய-ஐச்வர்யாபி-வ்ருத்த்யர்த்தம் ஸர்வாரிஷ்ட நிவா*

अप उपस्पृश्य । विघ्नेश्वर-मुद्रास्य ॥ ३॥

मातृका-पूजनम् ॥

ओं गौरी पद्मा शची मेधा सावित्री विजया जया । देवसेना स्वधा स्वाहा मातरो लोकमातरः ॥ हृष्टिः पुष्टि-स्तथा तुष्टिरात्मनः कुलदेवता । गणेशानादिका ह्येता वृद्धौ पूज्याश्च षोडश ॥

गौरी मिमाय सलिलानि तक्षत्येकपदी द्विपदी सा चतुष्पदी अष्टापदी नवपदी बभूवुषी सहस्राक्षरा परमे व्योमन् ॥ गौर्यादि षोडश मातृः ध्यायामि । आवाहयामि ॥ षोडशोपचारपूजां कृत्वा ॥

ரத்தம் ஸ்ரீ சண்டீ ஹோமம் (நவசண்டீ-ஈதசண்டீ-ஸஹஸ்ர சண்டீம் வா ப்ராஹ்மணத்வாரா) கரிஷ்யே ॥ (2)

அப உபஸ்ப்ருச்ய | விக்னேச்வர-முத்வாஸ்ய ॥ (3)

மாத்ருகா பூஜனம்: ஓம் கௌரீ பத்மா சசீ மேதா ஸாவித்ரீ விஜயா ஜயா | தேவஸேனா ஸ்வதா ஸ்வாஹா மாதரோ லோகமாதர: ॥ ஹ்ருஷ்டி: புஷ்டிஸ் - ததா துஷ்டி - ராத்மன: குலதேவதா | கணேசாநாதிகா ஹ்யேதா வ்ருத்தௌ பூஜ்யாச்ச ஷோடச ॥

கௌரீ மிமாய ஸலிலானி தக்ஷத்யேகபதீ த்விபதீ ஸா-சதுஷ்பதீ அஷ்டாபதீ நவபதீ பபூவுஷீ ஸஹஸ்ராக்ஷரா பரமேவ்யோமன் ॥ கௌர்யாதி ஷோடச மாத்ரு: த்யாயாமி | ஆவாஹயாமி | ஷோடசோபசார பூஜாம் க்ருத்வா ॥

अनया पूजया सांगाः सपरिवाराः गौर्यादि षोडशमातरः प्रीणन्तु ॥ ४ ॥

नान्दी श्राद्धम् ॥ ५ ॥

आचार्यादीनां वरणम् ॥ ओं अद्यपूर्वोक्त इत्यादि । अमुकगोत्र अमुकशर्माहं अस्मिन् चण्डीहोमकर्मणि आचार्यत्वेन त्वां वृणे ॥ (वृतोऽस्मीति आचार्यः) ॥ पाद्यं, अर्घ्यं, आचमनीयं, गन्धं, अक्षतान्, पुष्पाणि समर्प्य । वस्त्रादिना संपूज्य । कंकण-बन्धनम् । प्रार्थना ॥

आचार्यस्तु यथा स्वर्गे शक्रादीनां बृहस्पतिः । तथा त्वं मम यज्ञेऽस्मिन् आचार्यस्तु भव प्रभो ॥ (शतचण्ड्यां दश । सहस्र-चण्ड्यां शतम् ॥) ६ ॥

यजमान हस्ते रक्षाबन्धनम् ॥ ७ ॥

அநயா பூஜயா ஸாங்கா : ஸபரிவாரா : கௌர்யாதி *ஷோடச மாதர : ப்ரீணந்து* || 4 ||

நாந்தீச்ராத்தம் || 5 ||

ஆசார்யாதீனும் வரணம் || *ஓம் அத்ய பூர்வோக்த இத்யாதி || அமுககோத்ர அமுக சர்மாஹம் அஸ்மின் சண்டீ ஹோமகர்மணி ஆசார்யத்வேன த்வாம் வ்ருணே | (வ்ருதோऽஸ்மீதி ஆசார்ய :) பாத்யம், அர்க்யம், ஆசமனீயம், கந்தம், அக்ஷதான், புஷ்பாணி ஸமர்ப்ய | வஸ்த்ராதினு ஸம்பூஜ்ய | கங்கணபந்தனம் | ப்ரார்த்தனு | ஆசார்யஸ்து யதாஸ்வர்க்கே சக்ராதீனும் ப்ருஹஸ்பதி: | ததா த்வம் மம யஜ்ஞேऽஸ்மின் ஆசார்யஸ்து பவ ப்ரபோ || (சத சண்ட்யாம் தச | ஸஹஸ்ர சண்ட்யாம் சதம்)* || 6 ||

யஜமான ஹஸ்தே ரக்ஷாபந்தனம் || 7 ||

ईशान्ये वरुण-आवाहनम् ।। पुण्याहवाचनम् ।। नवग्रह-आवाहनम् । दुर्गा-गणपति-क्षेत्रपालक-अभयंकर-वास्तु-त्र्यम्बक-नक्षत्र-देवताद्यावाहनम् । षोडशोपचारपूजा ।। ८ ।।

स्थण्डिलम् । अग्निं प्रतिष्ठाप्य ।

अग्निमुखान्तं (वैदिकं तान्त्रिकं वा) कृत्वा ।

गणेशादि मन्त्रेण आदौ हवनं कुर्यात् ।।

ततः कवच-अर्गला-कीलकं रात्रिसूक्तं च पठित्वा नवार्ण-न्यासान् विधाय नवार्णेन अष्टोत्तरशतवारं हुत्वा ।। ९ ।।

अथ सप्तशती एकादशन्यासान् कृत्वा ।

आदौ मातृकान्यासः सर्वत्रादौ प्रणवोच्चारः ।

ஈசான்யத்தில் வருண ஆவாஹனம். புண்யாஹ வாசனம். நவக்ரஹ ஆவாஹனம். துர்க்கா-கணபதி-க்ஷேத்ர பாலக-அபயங்கர-வாஸ்து-த்ர்யம்பக-நக்ஷத்ர தேவதைகளின் ஆவாஹனம். ஷோடசோபசார பூஜை || 8 ||

ஹோமகுண்டத்தில் அக்னியைப் பிரதிஷ்டை செய்து 'அக்னி முகாந்தம்' (வைதிக முறையிலோ, தாந்த்ரிக முறையிலோ) செய்து கொள்க. பிறகு கவசம் அர்க்கலம் கீலகம் ராத்ரி ஸூக்தம் ஆகியவற்றைப் படித்து நவாக்ஷரீ நியாஸங்களைச் செய்து நவாக்ஷரீ மந்திரத்தால் நூற்றெட்டுத் தடவை ஹோமம் செய்யவும். || 9 ||

பிறகு ஸப்தசதீ நியாஸங்கள் பதினொன்று

முதலில் மாத்ருகா ந்யாஸம். அனைத்திற்கும் ஆதியில் பிரணவத்தை உச்சரிக்க வேண்டும்.

ஓம் அம் நம:-தலை ; ஆம் நம:-வாய் ; இம் நம:-வலது கண் ; ஈம்-இடது கண் ; உம்-வலது காது ; ஊம்-இடது காது ; ருும்-வலது நாசி ; ரூம்-இடது நாசி ; லும்-வலது கன்னம் ; லூம்-இடது கன்னம் ; ஏம்-மேலுதடு ; ஐம்-கீழுதடு ; ஓம்-மேல் பல் வரிசை ; ஔம்-கீழ்ப்பல் வரிசை ; அம்-நாவின் நுனி ; அ:-கழுத்து.

ओं अं नमः शिरसि । आं नमः मुखवृत्ते । इं दक्षिण नेत्रे । ईं वामनेत्रे । उं दक्षिणकर्णे । ऊं वामकर्णे । ऋं दक्षिण नासि । ॠं वामनासि । ऌं दक्षिणगण्डे । ॡं वामगण्डे । एं ऊर्ध्वोष्ठे । ऐं अधरोष्ठे । ओं ऊर्ध्वदन्तपंक्तौ । औं अधोदन्तपंक्तौ । अं शिरसि । अः कण्ठे ॥

कं दक्ष-बाहुमूले । खं दक्षकूर्परे । गं दक्षमणिबन्धे । घं दक्षांगुलिमूले । ङं दक्षांगुल्यग्रे ॥ चं वामबाहुमूले । छं वामकूर्परे । जं वाम-मणिबन्धे । झं वामांगुलिमूले । ञं वामांगुल्यग्रे ॥ टं दक्षपादमूले । ठं दक्षजानुनि । डं दक्षगुल्फे । ढं दक्षपादांगुलिमूले । णं दक्षपादांगुल्यग्रे ॥ तं वामपादमूले । थं वामजानुनि । दं वामगुल्फे । धं वामपादांगुलिमूले । नं वामपादांगुल्यग्रे ॥ पं दक्षपार्श्वे । फं वामपार्श्वे । बं पृष्ठे । भं नाभौ । मं जठरे ॥

கம்-வலது தோள்; க்கம்-வலது முழங்கை; கம்-வலது மணிக்கட்டு; க்கம்-வலது கை விரல்களின் தொடக்கம்; ஙம்-வலது கை விரல்களின் நுனி; || சம்-இடது தோள்; ச்சம்-இடது முழங்கை; ஜம்-இடது மணிக்கட்டு; ஜ்ஜம்-இடது கை விரல்களின் தொடக்கம்; ஞம்-இடது கை விரல்களின் நுனி || டம்-வலது துடை மூட்டு; ட்டம்-வலது முழங்கால்; டம்-வலது கணுக்கால்; ட்டம்-வலது கால் விரல்களின் தொடக்கம்; ணம்-வலது கால் விரல்களின் நுனி || தம்-இடது துடைமூட்டு; த்தம்-இடது முழங்கால்; தம்-இடது கணுக்கால்; த்தம்-இடது கால் விரல்களின் தொடக்கம்; நம்-இடது கால் விரல்களின் நுனி ||

பம்-வலது விலாப்புறம்; ப்பம்-இடது விலாப்புறம்; பம்-பின் அடிப்பக்கம்; ப்பம்-நாபி; மம்-வயிறு; யம்-இருதயம்; ரம்-வலது அக்குள்; லம்-கழுத்தின் பின் பிடரி; வம்-இடது அக்குள்; சம்-இருதயம் முதல் வலது கை நுனிவரை; ஷம்-இருதயம் முதல் இடது கை நுனி

यं हृदि । रं दक्षकक्षे । लं गलपृष्ठे । वं वामकक्षे । शं हृदादि - दक्षहस्तान्ते । षं हृदादि - वामहस्तान्ते । सं हृदादि-दक्षपादान्ते। हं हृदादि-वामपादान्ते। ळं कटयादि पादांगुल्यन्तम् । क्षं कटयादि ब्रह्मरन्ध्रान्तम् ॥ इति मातृकान्यासो देवसारूप्य-प्रदः प्रथमः ॥ १०,१ ॥

ऐं ह्रीं क्लीं इति द्विरावृत्त्या करन्यासः । अंगन्यासश्च ॥ इति सारस्वतो जाडयविनाशको द्वितीयः ॥ १०.२ ॥

ह्रीं ब्राह्मी पूर्वस्यां मां पातु । (सर्वत्रादौ ह्रींकारोच्चारः) माहेश्वरी आग्नेय्यां मां पातु । कौमारी दक्षिणस्यां । वैष्णवी नैऋत्यां । वाराही पश्चिमायां । इन्द्राणी वायव्यां । चामुण्डा उत्तरस्यां । महालक्ष्मीरैशान्यां । व्योमेश्वरी ऊर्ध्वं । सप्तद्वीपेश्वरी भूमौ । कामेश्वरी पाताले ॥ इति मातृगणन्यासस्त्रैलोक्य-विजयप्रदस्तृतीयः ॥ १०.३ ॥

வரை; ஸம்-இருதயம் முதல் வலது கால் நுனிவரை; ஹம்-இருதயம் முதல் இடது கால் நுனிவரை; ளம்-இடுப்பு முதல் கால் நுனிவரை; க்ஷம்-இடுப்பு முதல் தலை உச்சிவரை. || 10.1 ||

இங்ஙனம் தேவஸாரூப்ய மளிக்கும் மாத்ருகா நியாஸம் முதலாவது.

ஐம்-ஹ்ரீம்-க்லீம் என்று இரண்டு முறை திருப்பி கரநியாஸமும் அங்க நியாஸமும். இங்ஙனம் ஸாரஸ்வத-ஜாட்ய- விநாசக நியாஸம் இரண்டாவது. || 10.2 ||

ஹ்ரீம் ப்ராஹ்மீ | பூர்வஸ்யாம் மாம் பாது | (ஆதியில் எல்லா இடத்திலும் 'ஹ்ரீம்' உச்சரிக்கவும்). மாஹேச்வரீ ஆக்னேய்யாம் மாம் பாது | கௌமாரீ தக்ஷிணஸ்யாம் மாம் பாது | வைஷ்ணவீ நைர்ருத்யாம் | வாராஹீ பச்சிமாயாம் | இந்த்ராணீ வாயவ்யாம் | சாமுண்டா உத்தரஸ்யாம் | மஹாலக்ஷ்மீரைசான்யாம் | வ்யோமேச்வரீ ஊர்த்த்வம் | ஸப்தத்வீபேச்வரீ பூமௌ | காமேச்வரீ

कमलांकुश-मण्डिता नन्दजा पूर्वांगं मे पातु। खड्गपात्रधरा रक्तदन्तिका दक्षिणांगं मे पातु। पुष्पपल्लव-संयुता शाकम्बरी पश्चिमांगं मे पातु। धनुर्बाणकरा दुर्गा वामांगं मे पातु। शिरः-पात्रकरा भीमा मस्तकात् चरणावधि मां पातु। चित्रकान्तिभृद् भ्रामरी पादादिमस्तकान्तं मां पातु॥ इति जरामृत्युहरो नन्दजादिन्यासश्चतुर्थः॥ १०.४॥

पादादि-नाभिपर्यन्तं ब्रह्मा मां पातु। नाभेर्विशुद्धिपर्यन्तं जनार्दनो मां पातु। विशुद्धेर्ब्रह्मरन्ध्र-पर्यन्तं रुद्रो मां पातु। हंसो मे पदद्वयं पातु। वैनतेयः करद्वयं मे पातु। वृषभश्चक्षुषी मे पातु। गजाननः सर्वांगं मे पातु। आनन्दमयो हरिः परापरौ देहभागौ मे पातु॥ इति सर्वकामदो ब्रह्मादि-न्यासः पंचमः॥ १०.५॥

பாதாலே। இங்ஙனம் மூவுலக விஜயமளிக்கும் மாத்ருகண நியாஸம் மூன்றாவது. ॥ 10.3 ॥

கமலாங்குச-மண்டிதா நந்தஜா பூர்வாங்கம் மே பாது। கட்கபாத்ரதரா ரக்ததந்திகா தக்ஷிணாங்கம் மே பாது। புஷ்பபல்லவ-ஸம்யுதா சாகம்பரீ பச்சிமாங்கம் மே பாது। தனுர்-ப்பாணகரா துர்க்கா வாமாங்கம் மே பாது। சிர: பாத்ரகரா பீமா மஸ்தகாச்சரணாவதி மாம் பாது। சித்ரகாந்திப்ருத் ப்ராமரீ பாதாதி மஸ்தகாந்தம் மே பாது॥ இங்ஙனம் மூப்பையும் சாவையும் போக்கும் நந்தஜாதி நியாஸம் நான்காவது. ॥ 10.4 ॥

பாதாதி நாபி பர்யந்தம் ப்ரஹ்மா மாம் பாது। நாபேர்-விசுத்திபர்யந்தம் ஜனார்த்தனோ மாம் பாது। விசுத்தேர் ப்ரஹ்மரந்த்ர-பர்யந்தம் ருத்ரோ மாம் பாது। ஹம்ஸோ மே பதத்வயம் பாது। வைநதேய: கரத்வயம் மே பாது। வ்ருஷபச்சக்ஷுஷீ மே பாது। கஜானன: ஸர்வாங்கம் மே பாது ஆனந்தமயோ ஹரி: பராபரௌ தேஹபாகௌ மே பாது॥ இங்ஙனம் எல்லா ஆசைகளையும் பூர்த்தி செய்யும் பிரஹ்மாதி நியாஸம் ஐந்தாவது. ॥ 10.5 ॥

अष्टादश-भुजा लक्ष्मीर्मध्य-भागं मे पातु। अष्टभुजा महासरस्वती ऊर्ध्वभागं मे पातु। दशभुजा महाकाली अधो भागं मे पातु। सिंहो हस्तद्वयं मे पातु। परहंसो अक्षियुगं मे पातु। महिषारूढो यमः पदद्वयं मे पातु। महेशश्चण्डिकायुक्तः सर्वांगं मे पातु ॥ इति महालक्ष्म्यादि न्यासः सद्गतिप्रदः षष्ठः ॥ १०.६ ॥

ऐं नमो ब्रह्मरन्ध्रे। ह्रीं नमो दक्षिणनेत्रे। क्लीं नमो वामनेत्रे। चां नमो दक्षिणकर्णे। मुं नमो वामकर्णे। डां नमो दक्षिणनासापुटे। यैं नमो वामनासापुटे। विं नमो मुखे। च्चें नमो गुह्ये ॥ इति मूलाक्षरन्यासो रोगक्षयकरः सप्तमः ॥ १०.७ ॥

च्चें नमो गुह्ये। विं नमो मुखे। यैं नमो वामनासापुटे। डां नमो दक्षिणनासापुटे। मुं नमो वामकर्णे। चां नमो दक्षकर्णे।

அஷ்டாதசபுஜா லக்ஷ்மீர்-மத்ய பாகம் மே பாது | அஷ்ட-புஜா மஹா ஸரஸ்வதீ ஊர்த்வபாகம் மே பாது | தசபுஜா மஹாகாளீ அதோ பாகம் மே பாது | ஸிம்ஹோ ஹஸ்தத்வயம் மே பாது | பரஹம்ஸோ அக்ஷியுகம் மே பாது | மஹிஷாரூடோ யம: பதத்வயம் மே பாது | மஹேசச் சண்டிகா யுக்த: ஸர்வாங்கம் மே பாது || இங்ஙனம் மஹாலக்ஷ்ம்யாதி ந்யாஸம் ஸத்கதியளிப்பது ஆறுவது. || 10.6 ||

ஐம் நமோ ப்ரஹ்மரந்த்ரே | ஹ்ரீம் நமோ தக்ஷிண-நேத்ரே | க்லீம் நமோ வாம-நேத்ரே | சாம் நமோ தக்ஷிண நேத்ரே | மும் நமோவாம கர்ணே | டாம் நமோ தக்ஷிண நாஸாபுடே | யைம் நமோ வாமநாஸாபுடே | விம் நமோ முகே | ச்சேம் நமோ குஹ்யே || இங்ஙனம் மூலாக்ஷர ந்யாஸம் வியாதியைப் போக்குவது ஏழாவது. || 10.7 ||

ச்சேம் நமோ குஹ்யே | விம் நமோ முகே | யைம் நமோ வாம நாஸாபுடே | டாம் நமோ தக்ஷிணநாஸா

क्लीं नमो वामनेत्रे। ह्रीं नमो दक्षनेत्रे। ऐं नमो ब्रह्मरन्ध्रे। इति विलोम-मूलाक्षरन्यासः सर्वदुःखनाशको अष्टमः ॥१०.८॥

मूलमुच्चार्य। मस्तकाच्चरणान्तं चरणान्मस्तकान्तं अष्टवारं व्यापकं कुर्यात्। स यथा—प्रथमं पुरतो मूलेन मस्तकाच्चरणावधि। ततश्चरणान्मस्तकावधि। एवं दक्षिणतः। पश्चाद्वामभागे च। इति प्रतिदिग्भागे अनुलोमविलोमतया द्विर्द्विरित्यष्टवारं व्यापकं भवति॥ इति देवता प्राप्तिकरो मूलव्यापको नवमः ॥ १०.९॥

मूलमुच्चार्य। हृदयाय नमः। शिरसे स्वाहा। शिखायै वषट्। कवचाय हुं। नेत्रत्रयाय वौषट्। अस्त्राय फट्॥ इति मूलषडंगन्यासस्त्रैलोक्यवशकरो दशमः॥ १०.१०॥

புடே | மும் நமோ வாம - கர்ணே | சாம் நமோ தக்ஷ கர்ணே | க்லீம் நமோ வாம நேத்ரே | ஹ்ரீம் நமோ தக்ஷ நேத்ரே | ஐம் நமோ ப்ரஹ்மரந்த்ரே | இங்ஙனம் விலோம மூலாக்ஷரந்யாஸம் எல்லா துக்கங்களையும் போக்குவது எட்டாவது. || 10.8 ||

மூலமந்திர உச்சாரணத்துடன் தலை முதல் கால் வரை வியாபகம் எட்டு முறை பின்வருமாறு. (1) முன் பக்கம் தலை முதல் கால் வரை. (2) காலிலிருந்து தலை வரை (3) அதே மாதிரி வலது பக்கம் தலை முதல் கால் வரை (4) கால் முதல் தலை வரை (5) பின் பக்கம் தலை முதல் கால் வரை (6) கால் முதல் தலை வரை (7) இடது பக்கம் தலை முதல் கால் வரை (8) கால் முதல் தலை வரை. இங்ஙனம் தேவதையின் அருளைக் கூட்டி வைக்கும் மூல வியாபக நியாஸம் ஒன்பதாவது. 10.9 ||

மூலமந்திரத்தை உச்சரித்து ஹ்ருதயாய நம: | சிரஸே ஸ்வாஹா | சிகாயை வஷட் | கவசாய ஹும் | நேத்ர த்ரயாய வௌஷட் | அஸ்த்ராய பட் || இங்ஙனம் மூவுலகையும் வசமாக்கும் மூலமந்த்ர ஷடங்க நியாஸம் பத்தாவது. || 10.10 ||

खड्गिनी शूलिनी घोरा गदिनी चक्रिणी तथा ।
शंखिनी चापिनी बाण भुशुण्डी परिघायुधा ॥
सौम्या सौम्यतराशेष सौम्येभ्यस्त्वति-सुन्दरी ।
परापराणां परमा त्वमेव परमेश्वरी ॥
यच्चकिंचित्क्वचिद्वस्तु सदसद्वाखिलात्मिके ।
तस्य सर्वस्य या शक्तिः सा त्वं किं स्तूयसे मया ॥
यया त्वया जगत्स्रष्टा जगत्पातात्ति यो जगत् ।
सोऽपि निद्रावशं नीतः कस्त्वां स्तोतु-मिहेश्वरः ॥
विष्णुः शरीरग्रहण-महू-मीशान एव च ।
कारितास्ते यतोऽतस्त्वां कः स्तोतुं शक्तिमान् भवेत् ॥

கட்கினீ சூலினீ கோரா கதினீ சக்ரிணீ ததா | சங்கினீ சார்பினீ பாணபுசுண்டீ பரிகாயுதா || ஸௌம்யா ஸௌம்யதராசேஷ ஸௌம்யேப்யஸ்த்வதிஸுந்தரீ | பராபராணும் பரமா த்வமேவ பரமேச்வரீ || யச்ச கிஞ்சித் க்வசித்வஸ்து ஸதஸத் வாகிலாத்மிகே | தஸ்ய ஸர்வஸ்ய யா சக்தி: ஸா த்வம் கிம் ஸ்தூயஸே மயா || யயா த்வயா ஜகத் ஸ்ரஷ்டா ஜகத்பாதாத்தி யோ ஜகத் | ஸோऽபி நித்ராவசம் நீத: கஸ்த்வாம் ஸ்தோது மிஹேச்வர: || விஷ்ணு: சரீரக்ரஹண—மஹமீசான ஏவ ச | காரிதாஸ்தே யதோऽதஸ்த்வாம் க: ஸ்தோதும் சக்திமான் பவேத் ||

முதலாவதான வாக்பீஜத்தை (ஐம்) கருப்பு வர்ணமாக தியானித்து எல்லா அங்கங்களிலும் நியாஸம் செய்க.

சூலேன பாஹி நோ தேவி பாஹி கட்கேன சாம்பிகே | கண்டாஸ்வநேன ந: பாஹி சாபஜ்யா-நி:ஸ்வனேன ச || ப்ராச்யாம் ரக்ஷ ப்ரதீச்யாஞ்ச சண்டிகே ரக்ஷ தக்ஷிணே | ப்ராமணேனாத்ம சூலஸ்ய உத்தரஸ்யாம் ததேச்வரி || ஸௌம்யானி யானி ரூபாணி த்ரைலோக்யே விசரந்தி தே | யானி சாத்யந்த-கோராணி தைரக்ஷாஸ்

आद्यं वाग्बीजं (ऐं) कृष्णतरं ध्यात्वा सर्वांगे विन्यसेत् ॥
शूलेन पाहि नो देवि पाहि खड्गेन चाम्बिके ।
घण्टा-स्वनेन नः पाहि चापज्या-निःस्वनेन च ॥
प्राच्यां रक्ष प्रतीच्यां च चण्डिके रक्ष दक्षिणे ।
भ्रामणेनात्मशूलस्य उत्तरस्यां तथेश्वरि ॥
सौम्यानि यानि रूपाणि त्रैलोक्ये विचरन्ति ते ।
यानि चात्यन्तघोराणि तै रक्षास्मांस्तथा भुवम् ॥
खड्गशूलगदादीनि यानि चास्त्राणि तेऽम्बिके ।
करपल्लवसंगीनि तैरस्मान् रक्ष सर्वतः ॥

द्वितीयं मायावीजं (ह्रीं) सूर्यसदृशं ध्यात्वा सर्वांगे विन्यसेत् ॥

सर्वस्वरूपे सर्वेशे सर्वशक्ति-समन्विते ।
भयेभ्यस्त्राहि नो देवि दुर्गे देवि नमोऽस्तु ते ।

மான் ஸ்ததா புவம் || கட்க சூலகதாதீனி யானி சாஸ்த்ராணி சாம்பிகே | கர-பல்லவ ஸங்கீனி தைரஸ்மான் ரக்ஷ ஸர்வத : || .

இரண்டாவதான மாயா பீஜத்தை (ஹ்ரீம்) சூரியப் பிரகாசமுடையதாய் தியானித்து எல்லா அங்கங்களிலும் நியாஸம் செய்யவும்.

ஸர்வஸ்வரூபே ஸர்வேசே ஸர்வ சக்தி-ஸமன்விதே | பயேப்ப்யஸ்-த்ராஹி நோ தேவி துர்க்கே தேவி நமோ ஽ஸ்துதே | ஏதத்தே வதனம் ஸௌம்யம் லோசன-த்ரயபூஷிதம் | பாது ந : ஸர்வபூதேப்ப்ய : காத்யாயனி நமோ ஽ஸ்துதே || ஜ்வாலாகரால - மத்யுக்ர - மசேஷா ஸுர-ஸூதனம் | த்ரிசூலம் பாது நோ பீதேர்-பத்ரகாளி நமோ஽ஸ்துதே || ஹிநஸ்தி தைத்ய-தேஜாம்ஸி ஸ்வநேனா பூர்ய யா ஜகத் | ஸா கண்டா பாது நோ தேவி பாபேப்ப்யோ஽ந : ஸுதானிவ || அஸுராஸ்ருக்-வஸா-பங்க சர்ச்சிதஸ்தே கரோஜ்வல : | சுபாய கட்கோ பவது சண்டிகே த்வாம் நதா வயம் ||

एतत्ते वदनं सौम्यं लोचनत्रयभूषितम् ।
पातु नः सर्वभूतेभ्यः कात्यायनि नमोऽस्तु ते ।
ज्वालाकराल-मत्युग्र-मशेषासुर-सूदनम् ।
त्रिशूलं पातु नो भीते-र्भद्रकालि नमोऽस्तु ते ॥
हिनस्ति दैत्यतेजांसि स्वनेनापूर्य या जगत् ।
सा घण्टा पातु नो देवि पापेभ्योऽनः सुतानिव ॥
असुरासृग्वसापंक-चर्चितस्ते करोज्ज्वलः ।
शुभाय खड्गो भवतु चण्डिके त्वां नता वयम् ।

तृतीयं कामबीजं (क्लीं) स्फटिकाभं ध्यात्वा सर्वांगे विन्यसेत् । इति सूक्तादि बीजत्रयन्यासः सर्वानिष्टहरः सर्वाभीष्टदः सर्वरक्षाकरश्च एकादशः ॥ १०.११ ॥

प्रधानहोमः ॥

மூன்றாவதான காம பீஜத்தை (க்லீம்) ஸ்படிகம் போன்றதாய் தியானித்து எல்லா அங்கங்களிலும் நியாஸம் செய்யவும்.

இங்ஙனம் ஸூக்தங்களும் மூன்று பீஜங்களும் அடங்கிய நியாஸம் எல்லாத் தீமைகளையும் நீக்கி எல்லா விருப்பங்களையும் அளிப்பதான ஸர்வரக்ஷாகரம் என்ற பதினொன்றாவது. ॥ 10.11 ॥

பிரதான ஹோமம்

‘மார்க்கண்டேய உவாச’ என்று ஆரம்பித்து, ‘ஓம் ஸாவர்ணிர் - பவிதா மனு:’ என்று முடியும் வரை பாயஸம், எள், பலாசபுஷ்பம், கடுகு, பாக்கு, பொரி, அருகம்புல், யவம், பில்வப்பழம், சிவப்புச் சந்தனம், குங்கிலியம் முதலிய திரவியங்களாலோ அல்லது அவற்

'मार्कण्डेय उवाच' इत्यारभ्य 'ओं सावर्णिर्भविता मनुः' इत्यन्तं, पायस - तिल - पलाशपुष्प - सर्षप - पूगीफल - लाजा - दूर्वांकुर - यव - बिल्वफल - रक्तचन्दन - गुग्गुलु - द्रव्यै - र्यथालाभ - द्रव्यैर्वा तिलमिश्र-पायसेन घृतेन वा होमः ॥*

अध्यायसमाप्तौ (उवाच-स्थले च) पत्रपुष्पफलै - र्होमः ॥ एवं प्रधानहोमं कृत्वा पुनरष्टोत्तरशतवारं नवार्णं च जुहुयात् ॥ (केचित् पीठदेवताभ्यो नामभिः आवरणदवता - नामभिरपि जुह्वन्ति ॥) ११ ॥

றுள் கிடைத்தவற்றைக்கொண்டோ அல்லது எள் கலந்த பாயஸத்தாலோ நெய்யாலோ மட்டுமோ ஹோமம்*.

ஒவ்வொரு அத்தியாய முடிவிலும் (உவாச எனும் இடங்களிலும்) பத்ரம் புஷ்பம் பழம் முதலியவற்றால் ஹோமம்.

இவ்வாறு பிரதான ஹோமத்தைச் செய்து பின்பு நூற்றெட்டுத்தடவை நவாக்ஷரீ மந்திரத்தால் ஹோமம். (சிலர் பீட தேவதைகளின் நாமங்களாலும் ஆவரண தேவதைகளின் நாமங்களாலும் ஹோமம் செய்கின்றனர்.)

---

* சில ஸம்பிரதாயங்களில் கவசம் அர்க்கலம் கீலகம் ரஹஸ்யத்ரயம் ஆகியவற்றாலும் ஹோமம் செய்வது காணப்படுகிறது.

महाव्याहृति-होमः ॥ भूरग्नये च पृथिव्यै च महते च स्वाहा । अग्नये पृथिव्यै महत इदम् ॥ भुवो वायवे चान्तरिक्षाय च महते च स्वाहा । वायवे अन्तरिक्षाय महत इदम् ॥ सुवरादित्याय च दिवे च महते च स्वाहा । आदित्याय दिवे महत इदम् ॥ भूर्भुवस्सुवश्चन्द्रमसे च नक्षत्रेभ्यश्च दिग्भ्यश्च महते च स्वाहा । चन्द्रमसे नक्षत्रेभ्यो दिग्भ्यो महत इदम् ॥ १२ ॥

மஹாவ்யாஹ்ருதிஹோம: | பூரக்னயே ச ப்ருதிவ்யை ச மஹதே ச ஸ்வாஹா | அக்னயே ப்ருதிவ்யை மஹத இதம் || புவோ வாயவே சாந்தரிக்ஷாய ச மஹதே ச ஸ்வாஹா | வாயவே அந்தரிக்ஷாய மஹத இதம் || ஸுவராதித்யாய ச திவே ச மஹதே ச ஸ்வாஹா | ஆதித்யாய திவே மஹத இதம் || பூர்ப்புவஸ்ஸுவச்சந்த்ரமஸே ச நக்ஷத்ரேப்ப்யச்ச திக்ப்யச்ச மஹதே ச ஸ்வாஹா | சந்த்ரமஸே நக்ஷத்ரேப்ப்யோ திக்ப்யோ மஹத இதம் || 12 ||

जयादि होमं कृत्वा ॥ १३ ॥

परिध्यंजनम् । अनाज्ञातमित्यादि + नमो रुद्राय पशुपतये स्वाहा । रुद्राय पशुपतय इदम् ॥ १४ ॥

इति प्रायश्चित्तादि होमान्तं कृत्वा इन्द्रादि - नवग्रह - क्षेत्रपालादिभ्यो बलिं दद्यात् ॥ १५ ॥

बलिदानम् ॥ अद्य कृतस्य कर्मणः सांगता - सिद्ध्यर्थं दिक्-पालपूर्वकं आदित्यादि - नवग्रह - मण्डल - स्थापित - देवताभ्यो बलिदानं करिष्ये ॥

मण्डपस्य पूर्वे । इन्द्राय नमः । गन्धं समर्पयामि । अक्षतान् समर्पयामि । पुष्पैः पूजयामि । ओं इन्द्राय सांगाय सपरिवाराय सायुधाय सशक्तिकाय इमं सदीपं दधिमाषभक्त - बलिं समर्पयामि । भो इन्द्र दिशं रक्ष बलिं भुंक्ष्व मम (यजमानस्य) सकुटुंबस्य अभ्युदयं कुरु आयुः कर्ता क्षेमकर्ता शान्तिकर्ता पुष्टिकर्ता तुष्टि-कर्ता निर्विघ्नकर्ता वरदो भव । अनेन बलिदानेन इन्द्रः प्रीयताम् ॥ १६.१ ॥

ஜயாதிஹோமம். *13* ||

பரித்த்யஞ்ஜனம் | அனாஜ்ஞாதமித்யாதி + நமோ ருத்ராய பசுபதயே ஸ்வாஹா என்பது வரை. ருத்ராய பசுபதய இதம் || *14* ||

இங்ஙனம் பிராயச்சித்த ஹோமம் முதலியவற்றுடன் பூர்த்தி செய்து இந்திரன் முதலிய தேவதைகளுக்கும் நவக்ரஹ தேவதைகளுக்கும் க்ஷேத்ரபாலர்களுக்கும் கீழே கூறியுள்ளபடி உளுத்தம் பருப்புச் சேர்த்துச் சமைத்த பொங்கல் தயிர் கலந்து தீபத்துடன் பலிதானம் செய்யவும். *15* ||

பலிதானம்: *'அத்ய க்ருதஸ்ய கர்மண: ஸாங்கதா ஸித்த்யர்த்தம் திக்பால பூர்வகம் ஆதித்யாதி – நவக்ரஹ*

अग्निकोणे ॥ अग्नये नमः । सर्वोपचार पूजां समर्पयामि । ओं अग्नये सांगाय + बलिं समर्पयामि ॥ भो अग्ने वरदो भव । अनेन बलिदानेन अग्निः प्रीयताम् ॥ १६.२ ॥

दक्षिणे ॥ यमाय नमः । ओं यमाय + बलिं समर्पयामि + यमः प्रीयताम् ॥ १६.३ ॥

नैर्ऋत्यां ॥ ओं निर्ऋतये नमः + निर्ऋतिः प्रीयताम् ॥ १६.४ ॥

पश्चिमे ॥ ओं वरुणाय नमः + वरुणः प्रीयताम् ॥ १६.५ ॥

மண்டல - ஸ்த்தாபித - தேவதாப்ப்யோ பலிதானம் கரிஷ்யே ||

மண்டபத்தின் கிழக்கில் || இந்த்ராய நம: | கந்தம் ஸமர்ப்பயாமி | அக்ஷதான் ஸமர்ப்பயாமி | புஷ்பை: பூஜயாமி | ஓம் இந்த்ராய ஸாங்காய ஸபரிவாராய ஸாயுதாய ஸசக்திகாய இமம் ஸதீபம் ததிமாஷபக்த பலிம் ஸமர்ப்பயாமி | போ இந்த்ர திசம் ரக்ஷ பலிம் புங்க்ஷ்வ மம (யஜமானஸ்ய) ஸகுடும்பஸ்ய அப்ப்யுதயம் குரு, ஆயு: கர்த்தா க்ஷேமகர்த்தா சாந்தி கர்த்தா புஷ்டி கர்த்தா துஷ்டி கர்த்தா நிர்விக்ன-கர்த்தா வரதோ பவ || அனேன பலிதானேன இந்த்ர: ப்ரீயதாம் || 16.1 ||

அக்னி மூலையில் || அக்னயே நம: | ஸர்வோபசார பூஜாம் ஸமர்ப்பயாமி | ஓம் அக்னயே ஸாங்காய + பலிம் ஸமர்ப்பயாமி | போ அக்னே + வரதோ பவ | அனேன பலிதானேன அக்னி : ப்ரீயதாம் || 16.2 ||

தெற்கில் || யமாய நம: | ஓம் யமாய + பலிம் ஸமர்ப்பயாமி + யம: ப்ரீயதாம் || 16.3 ||

நிர்ருதி மூலையில் || ஓம் நிர்ருதயே நம : + நிர்ருதி : ப்ரீயதாம் || 16.4 ||

மேற்கில் || ஓம் வருணாய நம: + வருண: ப்ரீயதாம் || 16.5 ||

वायव्याम् ॥ ओं वायवे नमः + वायुः प्रीयताम् ॥ १६.६ ॥
उत्तरे ॥ ओं सोमाय नमः + सोमः प्रीयताम् ॥ १६.७ ॥
ईशान्याम् ॥ ओं ईशानाय नमः + ईशानः प्रीयताम् ॥ १६.८ ॥
पूर्वेशानयोर्मध्ये ॥ ओं ब्रह्मणे नमः + ब्रह्मा प्रीयताम् ॥ १६.९ ॥
ऊर्ध्वे ॥ ओं अनन्ताय नमः + अनन्तः प्रीयताम् ॥ १६.१० ॥

ग्रहवेदिसमीपे आदित्यादि - ग्रहाणां बलिः ॥ ओं आदित्यादि-नवग्रहेभ्यो अधिदेवता प्रत्यधिदेवता-सहितेभ्यः सांगेभ्यः सपरिवारेभ्यः सशक्तिकेभ्यः इमं सदीप - दधिमाषभक्तबलिं समर्पयामि ॥ भो भो आदित्यादि देवताः दिशो रक्षत, बलिं भक्षत, दीपानि पश्यत मम (यजमानस्य) सकुटुंबस्य अभ्युदयं

வாயு மூலையில் || ஓம் வாயவே நம: + வாயு: ப்ரீயதாம் || 16.6 ||

வடக்கில் || ஓம் ஸோமாய நம: + ஸோம: ப்ரீயதாம் || 16.7 ||

ஈசான மூலையில் || ஓம் ஈசானாய நம: + ஈசான: ப்ரீயதாம் || 16.8 ||

கிழக்கிற்கும் ஈசானத்திற்கும் மத்தியில் || ஓம் ப்ரஹ்மணே நம: + ப்ரஹ்மா ப்ரீயதாம் || 16.9 ||

மேலே || ஓம் அனந்தாய நம: + அனந்த: ப்ரீயதாம் || 16.10 ||

நவக்ரஹமேடையின் ஸமீபத்தில் ஆதித்யன் முதலிய கிரகங்களுக்கு பலி || ஓம் ஆதித்யாதி நவக்ரஹேப்ப்யோ அதிதேவதா ப்ரத்யதிதேவதாஸஹிதேப்ப்ய: ஸாங்கேப்ப்ய: ஸபரிவாரேப்ப்ய: ஸசக்திகேப்ப்ய: இமம் ஸதீப — ததி — மாஷ பக்தபலிம் ஸமர்ப்பயாமி || போ போ ஆதித்யாதி தேவதா: திசோ ரக்ஷத, பலிம் பக்ஷத,

कुरुत ।। आयुः - कर्तारः क्षेमकर्तारः शान्ति - कर्तारः पुष्टिकर्तारः तुष्टिकर्तारः निर्विघ्नकर्तारः वरदा भवत ।। अनेन वलिदानेन आदित्यादि देवताः प्रीयन्ताम् ।। १६.११ ।।

ततः षोडशमातृणां एकवलिं दद्यात् ।। ओं श्रीगौर्यादि मातृभ्य इमं सदीप-माषभक्त-बलिं समर्पयामि । भो भो गौर्यादि-मातरः इमं वलिं गृह्णीत । मम (यजमानस्य) सकुटुम्बस्याभ्युदयं कुरुत आयुः कर्त्र्यः क्षेमकर्त्र्यः शान्तिकर्त्र्यः पुष्टिकर्त्र्यः तुष्टिकर्त्र्यः निर्विघ्नकर्त्र्यः वरदा भवन्तु ।।

क्षेत्रपाल वलिः ।। वंशपात्रे कुशानास्तीर्य तदुपरि आहारद्विगुणं माषभक्तदध्योदनं जलपात्रं च निधाय हरिद्रा - कुंकुम-सिन्दूर - कज्जल - द्रव्य - पताका - दीपयुतं कृत्वा ।। ओं ह्रीं क्षं

தீபானி பச்யத, மம (யஜமானஸ்ய) ஸகுடும்பஸ்ய அப்ப்யு தயம் குருத || ஆயு: கர்த்தார:, க்ஷேமகர்த்தார:, சாந்தி கர்த்தார:, புஷ்டிகர்த்தார:, துஷ்டி கர்த்தார:, நிர்விக்னகர்த்தார: வரதா பவத || அனேன பலி தானேன ஆதித்யாதி தேவதா: ப்ரீயந்தாம் || 16.11 ||

பிறகு பதினாறு மாத்ரு தேவதைகளுக்கு ஒரு பலி தானம்: ஓம் ஸ்ரீ கௌர்யாதி-மாத்ருப்ப்ய இமம் ஸதீப-மாஷ-பக்த-பலிம் ஸமர்ப்பாமி || போ போ கௌர் யாதி-மாதர: இமம் பலிம் க்ருஹ்ணீத | மம (யஜமா னஸ்ய) ஸகுடும்பஸ்யாப்ப்யுதயம் குருத | ஆயு: கர்த்ர்ய: க்ஷேமகர்த்ர்ய:, சாந்தி கர்த்ர்ய:, புஷ்டிகர்த்ர்ய:, துஷ்டி கர்தர்ய:, நிர்விக்னகர்த்ர்ய: வரதா பவந்து || 16.12 ||

க்ஷேத்ரபாலபலி: மூங்கில் தட்டில் தர்ப்பை பரப்பி அதன் மேல் முன்னதைப் போல் இரண்டுபங்காக உளுந்து கலந்து சமைத்த தயிர்ச்சாதமும் ஜலபாத்திரமும் வைத்து மஞ்சள் குங்குமம் சிந்தூரம் கண்மை முதலிய ஸௌ பாக்கிய திரவியங்களும் தீபமும் வைத்துப் பின் வரும் மந்

क्षेत्रपालाय नमः। क्षेत्रपाल महाबाहो महावल-पराक्रम। क्षेत्राणां रक्षणार्थाय बलिं गृहण नमोऽस्तु ते ॥ क्षं क्षेत्रपालाय सांगाय भूतप्रेत-पिशाच - डाकिनी - शाकिनी - वेतालादि - परिवार - युताय सायुधाय सशक्तिकाय सवाहनाय इमं सदीप - माष - भक्तबलिं समर्पयामि नमः ॥ भो भो क्षेत्रपाल सर्वतो दिशं रक्ष बलिं भक्ष दीपं पश्य मम (यजमानस्य) सकुटुम्बस्य अभ्युदयं कुरु आयुः कर्ता क्षेमकर्ता शान्तिकर्ता पुष्टिकर्ता तुष्टिकर्ता निर्विघ्नकर्ता शुभदो वरदो भव ॥ अनेन वलिदानेन क्षेत्रपालः प्रीयताम् ॥ (इमं बलिं अनवेक्ष्यमाणेन दुर्ब्राह्मणेन नीत्वा चतुष्पथे निक्षिपेत्। स यजमानोऽपि तत्पृष्ठतो द्वारपर्यन्तं गत्वा जलं क्षिपेत् ॥ हस्तौ पादौ प्रक्षाल्य आचम्य आसनं उपविशेत् ॥ १६·१३ ॥

திரங்களைச் சொல்லவும்: ஓம் ஹ்ரீம் க்ஷம் க்ஷேத்ரபாலாய நம: | க்ஷேத்ரபால மஹாபாஹோ மஹாபல-பராக்ரம | க்ஷேத்ராணும் ரக்ஷணார்த்தாய பலிம் க்ருஹ்ண நமோஸ்து தே || க்ஷம் க்ஷேத்ரபாலாய ஸாங்காய பூத-ப்ரேத-பிசாச-டாகினீ-சாகினீ-வேதாலாதி-பரிவாரயுதாய ஸாயுதாய ஸசக்திகாய ஸவாஹனுய இமம் ஸதீப-ததிமாஷபக்த-பலிம் ஸமர்ப்பயாமி நம: || போ போ க்ஷேத்ரபால ஸர்வதோ திசம் ரக்ஷ பலிம் பக்ஷ தீபம் பச்ய மம (யஜமானஸ்ய) ஸகுடும்பஸ்ய அப்ப்யுதயம் குரு, ஆயு: கர்த்தா க்ஷேமகர்த்தா சாந்திகர்த்தா புஷ்டிகர்த்தா துஷ்டிகர்த்தா நிர்விக்ன கர்த்தா சுபதோ வரதோ பவ || அனேன பலிதானேன க்ஷேத்ரபால: ப்ரீயதாம் || (இந்த பலியைப் பாராமலேயே ஒரு தாழ்ந்த பிராம்மணனைக் கொண்டு நாற்சந்தியில் போட்டுவிடச் செய்யவும். யஜமானன் அவன் பின்னே வாயிற்படி வரை சென்று ஜலத்தைப் புரோக்ஷிக்க வேண்டும். கை கால்களை அலம்பிக் கொண்டு ஆசமனம் செய்து மறுபடி ஆஸனத்தில் அமரவேண்டும்.) || **16.13** ||

गणेशादि - देवतानां उत्तरपूजनम्।। आवाहिताभ्यः सर्वाभ्यो देवताभ्यो नमः । धूपः । दीपः । नैवेद्यम् । नीराजनम् । शान्ति-स्तवः ।। ब्रह्मा मुरारिस्त्रिपुरान्तकारिः भानुः शशी भूमिसुतो बुधश्च । गुरुश्च शुक्रः शनि - राहु - केतवः सर्वे ग्रहाः शान्तिकरा भवन्तु ।। १६.१४ ।।

मूलमन्त्रेण होमदशांशेन दुग्धमिश्रित-जलेन तर्पणं कुर्यात् ।। मूलं ।। चामुण्डायै तर्पयामि नमः ।। १६.१५ ।।

तेनैव मन्त्रेण तद्दशांशेन मार्जयेत ।। मूलं ।। (यजमानं) अभिषिंचामि नमः ।। इति प्रोक्षणम् ।। १६.१६ ।।

पूर्णाहुतिः ।। अद्य कृतस्य चण्डी-होमस्य संपूर्णता-सिद्ध्यर्थं वसोर्धारा-समन्वितं पूर्णाहुति - होमं करिष्ये । होमावशिष्टेन आज्येन स्रुचं पूरयित्वा तदग्रे पुष्प - फल - तांबूल - वस्त्र - चन्दन-मालादि - सौभाग्यद्रव्ययुतं नारिकेलं निधाय । पूर्णाहुति - देवताभ्यो नमः इति संपूज्य । स्रुवेणाच्छाद्य उत्थाय तयोर्मूलं नाभौ कृत्वा मूलमन्त्रं वौषडन्तं पठित्वा ।।

கணேசர் முதலிய தேவதைகளுக்கு உத்தரபூஜை:— ஆவாஹிதாப்ப்ய: ஸர்வாப்ப்யோ தேவதாப்ப்யோ நம: | தூப: | தீப: | நைவேத்யம் | நீராஜனம் | சாந்திஸ்தவ: | ப்ரஹ்மா முராரிஸ் த்ரிபுராந்தகாரி: பானு: சசீ பூமிஸுதோ புதச்ச | குருச்ச சுக்ர: சனிராஹு கேதவ: ஸர்வே க்ரஹா: சாந்திகரா பவந்து ॥ ॥ 16.14 ॥

மூலமந்திரத்தால் ஹோமத்தில் பத்திலொரு பங்கு பால் கலந்த தீர்த்தத்தால் தர்ப்பணம் செய்ய வேண்டும்; 'மூலம்—சாமுண்டாயை தர்ப்பயாமி நம:' ॥ 16.15 ॥

அதே மந்திரத்தால் அதில் பத்திலொரு பங்கு மார்ஜனம் 'மூலம்- யஜமானம் அபிஷிஞ்சாமி நம:' என்று புரோக்ஷணம். ॥ 16.16 ॥

पूर्णाहुतिमुत्तमां जुहोति। सर्वं वै पूर्णाहुतिः। सर्वमेवाप्नोति। अथो इय वै पूर्णाहुतिः। अस्यामेव प्रतितिष्ठति ॥

पूर्णमदः पूर्णमिदं पूर्णात्पूर्णमुदच्यते। पूर्णस्य पूर्णमादाय पूर्णमेवावशिष्यते ॥

ओं ऐं ह्रीं क्लीं इतः पूर्वं प्राण-बुद्धि-देह-धर्माधिका रतो जाग्रत्स्वप्न-सुषुप्त्यवस्थासु मनसा वाचा कर्मणा हस्ताभ्यां पद्भ्या-मुदरेण शिश्ना यत्स्मृतं यदुक्तं यत्कृतं तत्सर्वं ब्रह्मार्पणं भवतु स्वाहा ॥

ब्रह्मार्पणं ब्रह्महवि-र्ब्रह्माग्नौ ब्रह्मणा हुतम्। ब्रह्मैव तेन गन्तव्यं ब्रह्मकर्म-समाधिना ॥

वसोर्धारा ॥ चमकम् ॥ अथवा एकोऽनुवाकः शं च मे मयश्च मे + सूषा च मे सुदिनं च मे ॥ वसोः पवित्रमसि शतधारं वसोः पवित्रमसि सहस्रधारम्। देवस्त्वा सविता पुनातु वसोः पवित्रेण शतधारेण सुष्वाका मधुक्षः स्वाहा ॥

பூர்ணாஹுதி: 'அத்ய க்ருதஸ்ய சண்டீஹோமஸ்ய ஸம்பூர்ணதா ஸித்த்யர்த்தம் வஸோர்த்தாரா-ஸமன்விதம் பூர்ணாஹுதி ஹோமம் கரிஷ்யே' என்று ஸங்கல்பித்துக் கொண்டு ஏற்கெனவே ஹோமம் செய்து மிகுந்திருக்கும் நெய்யால் ஹோமக்கரண்டியை நிரப்பி அதின் நுனியின் மேல் ஒரு தட்டில் புஷ்பம், பழம், தாம்பூலம், வஸ்திரம், சந்தனம், மாலை முதலியவற்றை ஸௌபாக்கியத் திரவி யங்களுடனும் தேங்காயுடனும் வைத்து 'பூர்ணாஹுதி-தேவதாப்யோ நம:' என்று பூஜித்து மற்றொரு கரண்டியால் மூடி அதை நாபியளவில் தூக்கிப் பிடித்துக் கொண்டு மூலமந்திரத்தை 'வௌஷட்' உடன் உச்சரித்து (ஓம் ஐம்-ஹ்ரீம்-க்லீம்-சாமுண்டாயை விச்சே வௌஷட்) ஸ்ரீ

सप्त ते अग्ने समिधः सप्त जिह्वाः। सप्त ऋषयः सप्त धामप्रियाणि। सप्तहोत्राः सप्तधा त्वा यजन्ति। सप्तयोनीरापृणस्वा घृतेन स्वाहा ॥

आज्यपात्रमुत्तरतो निधाय। प्राणायामं कृत्वा। परिषेचनम्। प्रणीता प्रोक्षणान्तम्। ब्रह्मोद्वासनम्। उपस्थानम्। रक्षा ॥ १७ ॥

कुमारी पूजनम् ॥

(यजमानः पूजयेच्च कन्यानां नवकं शुभम्। द्विवर्षाया-दशाब्दान्ताः कुमारीः परीपूजयेत् ॥)

ओं मन्त्राक्षरमयीं देवीं मातृणां रूपधारिणीम्। नवदुर्गात्मिकां साक्षात्कन्यामावाहयाम्यहम् ॥

ஸூக்தம், துர்க்கா ஸூக்தம் முதலியவற்றை ஜபித்துப் பின் வரும் மந்திரங்களைக் கூற வேண்டும்.

பூர்ணாஹுதி-முத்தமாம் ஜுஹோதி । ஸர்வம் வை பூர்ணாஹுதி: । ஸர்வ மேவாப்னோதி । அதோ இயம் வை பூர்ணாஹுதி: । அஸ்யாமேவ ப்ரதிதிஷ்டதி ॥

பூர்ணமத: பூர்ணமிதம் பூர்ணாத் பூர்ணமுதச்யதே ।
பூர்ணஸ்ய பூர்ணமாதாய பூர்ண மேவாவசிஷ்யதே ॥

ஓம் ஐம் ஹ்ரீம் க்லீம் । இத: பூர்வம் ப்ராண-புத்தி-தேஹதர்மாதிகாரதோ ஜாக்ரத்-ஸ்வப்ன-ஸுஷுப்த்யவஸ்த்தாஸு மனஸா வாசா கர்மணா ஹஸ்தாப்ப்யாம் பத்ப்யா-முதரேண சிச்னா யத்ஸ்ம்ருதம் யதுக்தம் யத்க்ருதம் தத்ஸர்வம் ப்ரஹ்மார்ப்பணம் பவது ஸ்வாஹா ॥

ओं क्लीं कौमार्यै नमः । त्रिपुरायै नमः । कल्याण्यै नमः । रोहिण्यै नमः । कामिन्यै नमः । चण्डिकायै नमः । शांकर्यै नमः । दुर्गायै नमः । सुभद्रायै नमः । ध्यायामि । आवाहयामि । आसनम् । पाद्यम् । अर्घ्यम् । आचमनीयम् । गन्धम् । कुंकुमम् । वस्त्रम् । पुष्पम् । भूषणम् । अमृतम् । अर्चनम् । धूपः । दीपः । नीराजनम् ॥

वन्दितांघ्रियुगे देवि सर्वसौभाग्यदायिनि ।
रूपं देहि जयं देहि यशो देहि द्विषो जहि ॥

इति प्रार्थना ॥ १८ ॥

सुवासिनी पूजा ॥ ऐं ह्रीं क्लीं सुवासिन्यै अर्घ्यं गन्धं हरिद्राकुंकुमं पुष्पं वस्त्रं भूषणं च कल्पयामि नमः । अमृतम् । अर्चनम् । धूपः । दीपः । नीराजनम् । या देवी सर्वभूतेषु मातृ-रूपेण संस्थिता । नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥१९॥

ப்ரஹ்மார்ப்பணம் ப்ரஹ்மஹவிர்-ப்ரஹ்மாக்னௌ ப்ரஹ்மணா ஹுதம் | ப்ரஹ்மைவ தேந கந்தவ்யம் ப்ரஹ்ம கர்ம ஸமாதிநா ||

வஸோர்த்தாரா || சமகம் பூராவும் அல்லது ஒரு அனுவாகம் மட்டும் சஞ்சமே மயச்சமே + ஸஷாசமே ..ஸுதி னஞ்சமே || வஸோ : பவித்ரமஸி சததாரம் வஸோ : பவித்ரமஸி ஸஹஸ்ரதாரம் | தேவஸ்த்வா ஸவிதா புனது வஸோ : பவித்ரேண சததாரேண ஸுஷ்வாக மதுக்ஷ : ஸ்வாஹா ||

ஸப்த தே அக்னே ஸமித : ஸப்தஜிஹ்வா : | ஸப்த ருஷய : ஸப்ததாம ப்ரியாணி | ஸப்த ஹோத்ரா : ஸப்ததா த்வா யஜந்தி | ஸப்த யோனீ ராப்ருணஸ்வா க்ருதேன ஸ்வாஹா ||

विप्रेभ्यो दक्षिणां दत्त्वा देवीं पंचोपचारैः संपूज्य ॥ २० ॥

महाबलिदानम् ॥

विप्रेण कूष्माण्डो बिल्व - मिक्षवश्च देयाः ॥ देवीमुखं बलिं गन्धादिना अभ्यर्च्य । चण्डिकाप्रीतिदानेन दातु-रापद्विनाशनम् । चामुण्डा - बलिरूपाय बले तुभ्यं नमोऽस्तु ते ॥ ऐं ह्रीं श्रीं मन्त्रपुष्पं समर्पयामि ॥ कूष्माण्डबलिं छेदयित्वा ॥ देव्यै निवेद्य ॥ बलिशेषं रक्षेभ्यो हरेत् ॥

मा विघ्नं मा च मे पापं मा सन्तु परिपन्थिनः ।
सौम्या भवन्तु तृप्ताश्च भूतप्रेताः सुखावहाः ॥
महिषघ्नि महामाये चामुण्डे मुण्डमालिनि ।
आयुरारोग्य-मैश्वर्यं देहि देवि नमोऽस्तु ते ॥ २१ ॥

நெய்ப் பாத்திரத்தை வடக்கே வைத்து விட்டுப்
பிராணாயாமம் செய்து பரிஷேசனம். ப்ரணீதா ப்ரோ
க்ஷணம் வரை. ப்ரஹ்மோத்வாஸனம். உபஸ்த்தானம்.
ரக்ஷை. || 17 ||

குமாரீ பூஜனம் | (யஜமானன் இரண்டு வயது முதல்
பத்து வயது வரை உள்ள ஒன்பது கன்னிகைகளைப்
பூஜிக்க வேண்டும்.)

ஓம் மந்த்ராக்ஷரமயீம் தேவீம் மாத்ருணாம் ரூபதாரி
ணீம் | நவ-துர்க்காத்மிகாம் ஸாக்ஷாத் கன்யா மாவாஹ
யாம்-யஹம் || ஓம் க்லீம் கௌமார்யை நம: | த்ரிபுராயை
நம: | கல்யாண்யை நம: | ரோஹிண்யை நம: |
காமின்யை நம: | சண்டிகாயை நம: | சாங்கர்யை
நம: | துர்க்காயை நம: | ஸுபத்ராயை நம: ||

த்யாயாமி | ஆவாஹயாமி | ஆஸனம் ஸமர்ப்ப
யாமி | பாத்யம் | அர்க்யம் | ஆசமனீயம் | கந்தம் |
குங்குமம் | வஸ்த்ரம் | புஷ்பம் | பூஷணம் | அம்ருதம் |
அர்ச்சனம் | தூப: | தீப: | நீராஜனம் ||

अभिषेचनम् ।। तत आचार्यादयः कलशोदकेन सपत्नीकं सकुटुंबं यजमानं आपोहिष्टादि - मन्त्रेण अभिषिंचेयुः । सरितः सागराः शैलास्तीर्थानि जलदा नदाः ।। एते त्वामभिषिंचन्तु सर्वकामार्थ सिद्धये ।। २२ ।।

प्रार्थना । ततः तिलकं धृत्वा 'सर्वस्वरूपे' इति पंचभिश्श्र स्तुत्वा नमस्कृत्य पुष्पांजलिं दत्वा प्रार्थयेत् ।।

सर्वस्वरुपे सर्वेशे सर्वशक्ति-समन्विते ।
भयेभ्यस्त्राहि नो देवि दुर्गे देवि नमोऽस्तु ते ।।

एतत्ते वदनं सौम्यं लोचनत्रयभूषितम् ।
पातु नः सर्वभीतिभ्यः कात्यायनि नमोऽस्तु ते ।

வந்திதாங்க்க்ரியுகே தேவி ஸர்வ-ஸௌபாக்ய-தாயினி | ரூபம் தேஹி ஜயம் தேஹி யசோ தேஹி த்விஷோ ஜஹி || என்று பிரார்த்தனே. *18 ||*

ஸுவாஸினீ பூஜை

ஐம்-ஹ்ரீம்-க்லீம் || ஸுவாஸின்யை அர்க்கியம் கல்பயாமி நம: | கந்தம் | ஹரித்ரா குங்குமம் | புஷ்பம் | வஸ்த்ரம் | பூஷணம் | அம்ருதம்-கல்பயாமி நம: | அர்ச்சனம் | தூப: | தீப: | நீராஜனம் ||

யா தேவீ ஸர்வ-பூதேஷு மாத்ரு-ரூபேண ஸம்ஸ்திதா | நமஸ்தஸ்யை நமஸ்தஸ்யை நமஸ்தஸ்யை நமோ நம: || *19 ||*

பிராம்மணர்களுக்கு தக்ஷிணை கொடுத்து விட்டு தேவியை ஐந்து உபசாரங்களால் பூஜிக்கவும் *20 ||*

ज्वालाकराल - मत्युग्र - मशेषासुर - सूदनम् ।
त्रिशूलं पातु नो भीते-र्भद्रकालि नमोऽस्तु ते ॥

हिनस्ति दैत्यतेजांसि स्वनेनापूर्य या जगत् ।
सा घण्टा पातु नो देवि पापेभ्योऽनः सुतानिव ॥

असुरासृग्वसापंक - चर्चितस्ते करोज्ज्वलः ।
शुभाय खड्गो भवतु चण्डिके त्वां नता वयम् ॥ २३ ॥

மஹாபலிதானம்: பிராம்மணரால் பூஷணியும் பில்வமும் கரும்புத்துண்டும் பலியில் கொடுக்கத்தக்கவை. தேவியின் முன்னிலையில் பலிதிரவியத்தைச் சந்தனம் முதலியவற்ருல் பூஜிக்கவும்.

சண்டிகா-ப்ரீதி-தானேன தாது-ராபத் விநாசனம் |
சாமுண்டா பலி-ரூபாய பலே துப்யம் நமோSஸ்து தே ||
ஐம் ஹ்ரீம் ஸ்ரீம் , மந்த்ரபுஷ்பம் ஸமர்ப்பயாமி ||

பூஷணிக்காயை வெட்டி தேவிக்கு நிவேதனம் செய்து பலி சேஷத்தை ரக்ஷோ கணங்களுக்குப் பின் வரும் மந்திரத்தால் அர்ப்பணம் செய்யவும். 21 ||

மா விக்னம் மா ச மே பாபம் மா ஸந்து பரிபந்தின; |
ஸௌம்யா பவந்து த்ருப்தாச்ச பூதப்ரேதா: ஸுகாவஹா: || மஹிஷக்னி மஹாமாயே சாமுண்டே முண்டமாலினி | ஆயுராரோக்ய-மைச்வர்யம் தேஹி தேவி நமோSஸ்து தே || 22 ||

பிறகு ஆசாரியர் முதலியோர் கலசதீர்த்தத்தால் பத்னியுடனும் குடும்பத்துடனும் யஜமானனுக்கு 'ஆபோஹிஷ்ட்டா' முதலிய மந்திரங்களால் அபிஷேகம் செய்விக்கவேண்டும்.

समर्पणम् ॥

गुह्यातिगुह्य-गोप्त्री त्वं गृहाणास्मत्कृतं हवम् ।
सिद्धिर्भवतु मे देवि त्वत्प्रसादान्मयि स्थिरा ॥ २४ ॥

इति देवी-वामकरे जलसमर्पणं कृत्वा मूलेन पुष्पेण देवी-मुद्रास्य नासया हृदि प्रतिष्ठितं विभाव्य षडंगन्यासं कुर्यात् ॥

ஸரித: ஸாகரா: சைலாஸ்-தீர்த்தானிஜலதா நதா:
ஏதே த்வாமபிஷிஞ்சந்து ஸர்வகாமார்த்த-ஸித்தயே ||

பின்பு திலகமிட்டுக்கொண்டு 'ஸர்வஸ்வரூபே' என்ற பின்வரும் ஐந்து சுலோகங்களால் துதித்து நமஸ்கரித்துப் புஷ்பாஞ்ஜலியளித்துப் பிரார்த்தித்துக் கொள்ளவும்.

ஸர்வஸ்வரூபே ஸர்வேசே ஸர்வ சக்தி ஸமன்விதே ।
பயேப்ப்யஸ்த்ராஹி நோ தேவி துர்க்கே தேவி நமோ ऽஸ்துதே ||

ஏதத்தே வதனம் ஸௌம்யம் லோசனத்ரய பூஷிதம்
பாது ந: ஸர்வ-பீதிப்ப்ய: காத்யாயனி நமோऽஸ்து தே ||
ஜ்வாலா கரால — மத்யுக்ர — மசேஷாஸுரஸூதனம் ।
த்ரிசூலம் பாது நேர்பீதேர்—பத்ரகாளி நமோऽஸ்துதே ||
ஹிநஸ்தி தைத்ய தேஜாம்ஸி ஸ்வநேனாபூர்ய யா ஜகத் ||
ஸா கண்டா பாது நோ தேவி பாபேப்ப்யோ ந: ஸுதாநிவ ||
அஸுராஸ்ருக்-வஸா பங்க-சர்ச்சிதஸ்தே கரோஜ்-வல: । சுபாய கட்கோ பவது சண்டிகே த்வாம் நதா வயம் || 23 ||

ஸமர்ப்பணம்

குஹ்யாதிகுஹ்ய கோப்த்ரீ த்வம் க்ருஹாணாஸ்மத் க்ருதம் ஹவம் । ஸித்திர்ப் பவது மே தேவி த்வத்ப்ரஸாஸ்தான் மயி த்திரா || 24 ||

विसर्जनम् ॥

उत्तिष्ठ देवि चण्डेशि शुभां पूजां प्रगृह्य च । कुरुष्व मम कल्याणं अष्टभिः शक्तिभिः सह ॥ २५ ॥

आचार्यसंभावना ॥ आशीर्वादः ।

कृतकर्मणः सांगता-सिद्ध्यर्थं कुमारी-ब्राह्मण-सुवासिनीश्च भोजयित्वा तेषा-माशिषः प्राप्य तदनुज्ञया भुंजीत ॥ २६ ॥

॥ शुभम् ॥

இங்ஙனம் தேவியின் இடது கையில் ஜல ஸமர்ப்பணம் செய்து மூலமந்திரத்தை உச்சரித்துப் புஷ்பத்தால் தேவியை உத்வாஸனம் செய்து நாசிவழி இருதயத்தில் மீண்டும் பிரதிஷ்டை செய்ததாய் பாவித்து ஷடங்க நியாஸம் செய்யவும்.

விஸர்ஜனம் || உத்திஷ்ட்ட தேவி சண்டேசி சுபாம் பூஜாம் ப்ரக்ருஹ்ய ச | குருஷ்வ மம கல்யாணம் அஷ்டபி: சக்திபி : ஸஹ || 25 ||

ஆசார்யஸம்பாவனை. ஆசீர்வாதம்.

செய்த கர்மம் அங்கங்களுடன் பரிபூர்ணமாவதற்கு குமாரீ பிராம்மண ஸுவாஸினிகள் ஆகியோருக்கு போஜனம் செய்வித்து அவர்களுடைய ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்று அவர்கள் அனுமதியுடன் போஜனம் செய்யவும். || 26 ||

சுபம்.

அநுபந்தம் 7
துணை நூல்கள்

ஸப்தசதீ ஸர்வஸ்வம் (நாநாவித ஸப்தசதீ ரஹஸ்ய ஸங்க்ரஹ:) பண்டித ஸ்ரீஸரயூப்ரஸாத சர்மா, நவலகிசோர யந்த்ராலயம், லக்னௌ. (1936)

துர்க்கார்ச்சன - ஸ்ம்ருதி : லக்ஷ்மீநாராயண - கோஸ்வாமி, வம்சீதர் ப்ரேம் ஸுகதாஸ் ஆயில்மில், மைதான், ஆக்ரா. (இலவசப் பதிப்பு)

ஸப்தசதீ : நிர்ணய ஸாகர பிரஸ், பம்பாய்,

ஸ்ரீ துர்க்கா ஸப்தசதீ : (ஹிந்தி மொழி பெயர்ப்புடன்) கீதா பிரஸ், கோரக்பூர், உத்தரப்ரதேசம்.

தேவீமாஹாத்மியம் : ஸ்வாமி ஜகதீசுவரானந்தர், ஆங்கில உரையுடன், ஸ்ரீராமகிருஷ்ணமடம், சென்னை.

ஸ்ரீ தேவீமாஹாத்மியம் : (உரையுடன்) வாதூல வே. ராமசந்த்ர சர்மா, 113, ஆர்மினியன் தெரு, சென்னை-1.

காளிகா புராணம்.

சிவ புராணம்.

விஷ்ணு புராணம்.

ஹரிவம்சம்

ருத்ரயாமளம்.

பிரபஞ்சஸாரம் (சாங்கர கிரந்தாவளி)

ஸாத்வதஸம்ஹிதை.

லக்ஷ்மீதந்த்ரம்.

சிதம்பர ரஹஸ்யம்.

குப்தவதீ (தேவீமாஹாத்மியத்திற்கு பாஸ்கர ராயர் உரை)

துர்க்கா-ப்ரதீப : (நீலகண்டர் உரை)

நாகேசீ (நாகேச பட்டர் உரை)

ராமாச்ரமீ (ராமாச்ரமர் உரை)

ஸௌந்தர்யலஹரீ பாஷ்யம், ஸ்ரீராமகிருஷ்ணமடம், சென்னை-4.

லலிதா ஸஹஸ்ரநாம பாஷ்யம், ஸ்ரீராமகிருஷ்ணமடம், சென்னை-4.

ஸாயண ருக்வேத பாஷ்யம்.

மார்க்கண்டேய புராணம்,

இதே ஆசிரியர் உரை எழுதியவை

உபநிஷத் ஸாரம் :	ரூ.	பை.
ஈசம், கேனம், கடம்	1	75
ப்ரச்னம்-முண்டகம்-மாண்டூக்யம்-ஐதரேயம்	1	75
சாந்தோக்யம்-ப்ருஹதாரண்யகம்	3	50
மஹா நாராயணம்	3	00
தைத்ரீய மந்த்ர கோசம் :		
ஸ்வரத்துடன் நாகரத்தில் I	1	75
,, II	2	00
,, தமிழில்	3	50
பாகவதஸாரம் :		
முதல் பாகம்-ஸ்கந்தம் 1-9	10	00
இரண்டாம் பாகம்-ஸ்கந்தம் 10-12	12	50
பகவத்கீதை :		
பாராயணக் கீதை (பொழிப்புரையுடன்)	1	75
,, மூலம்	0	60
,, பாக்கெட் ஸைஸ்	1	00
முத்துவையர் கீதை வெண்பா குறிப்புரையுடன்	2	00
மற்ற நூல்கள் :		
உபநயனம் உரையுடன்	1	00
ஸந்தியா வந்தனம் உரையுடன்	1	50
ருத்ரம் மஹாந்யாஸத்துடன்	4	00
புருஷ ஸூக்தம் உரையுடன்	1	25
லலிதா ஸகஸ்ரநாம பாஷ்யம்	3	00
லலிதா ஸகஸ்ரநாம ஸ்தோத்ரம் (தமிழில்)	0	75
,, நாகரத்திலும்-தமிழிலும்	1	50
லலிதா த்ரிசதீ பாஷ்யம்	2	50
சிவானந்தலஹரீ பாஷ்யம்	1	75
பூஜாவிதானம்	3	50
ஸ்ரீ கிருஷ்ண கர்ணாம்ருதம்	4	50

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மடம்
மயிலாப்பூர் :: சென்னை 600-004

DEVI MAHATMYAM **Price Rs. 8-00**